

Pastoralis Sollicitvdinis, Sive De Officio, Et Potestate Episcopi

Tripartita Descriptio. Cvivs Pars Prima Episcoporum institutionem, ...
Secvnda Quicquid ad Episcopi est potestatem, ... Tertia Quod ad casuum
reseruationem, ... Methodo Noua, & expedita complectitur

Quæ omnia ad praxim vtriusque fori, interioris scilicet, & exterioris, & ad
iurisdictionis explicationem exigenda continet

Barbosa, Agostinho

Parisiis, M.DC.XXV.

Index Rervm Et Verborvm, Qvæ In Omnibvs Tribvs Partibvs Hvivs
Tractatvs Continentvr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98639](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98639)

INDEX
RERVM ET VERBORVM, QVÆ IN
OMNIBVS TRIBVS PARTIBVS HVIVS
TRACTATVS CONTINENTVR.

A

ABBAS ad primam tonsuram, cæteroque minores Ordines potest promouere Conuersos Monachos sui monasterij, & illos in quos habet iurisdictionem Episcopalem, vel quasi parte 2. Allegatione 3. numer. 5. pagina 20.

Abbat in interstitijs cum suis Monachis Conuersis, alijsque sibi subditis, quos ad minores Ordines possunt, ac eisdem pro minoribus suscipiendis ab alienis Episcopis, vel Abbatibus dimissorias concedere parte 2. Allegat. 3. numer. 6. & 7. pagina 20.

Abbat, qui Nouitios ordinant, incurrunt suspensionem comminatum in Concil. Trid. sess. 13. cap. 10. de reform. part. 2. Allegatione 3. numer. 9. pag. 21.

Abbat, alijsque exempti hodie dimissorias Clericis secularibus concedere non possunt. p. 2. Allegat. 7. numer. 7. pag. 45.

Abbat, qui subditis suis Primam tonsuram, & minores Ordines possunt conferre, poterunt cum eisdem in interstitijs dispensare parte 2. Allegatione 18. numer. 3. pag. 111.

Abbat Generales Congregationis S. Benedicti Regni Portugaliæ quod priuilegium habeant super mutatione monasteriorum de vno loco in alium p. 2. Alleg. 26. num. 9. pagina 190.

Abbat aliqui priuilegium habent benedicens quæcunque vestimenta, & ordinamenta ecclesiastica, ac Calices consecrandi parte 2. Allegat. 27. numer. 36. pagina 206.

Abbat ex priuilegio Sedis Apostolicæ de consensu Ordinarij Sacramentum Confirmationis conferre possunt parte 2. Allegatione 30. numer. 5. pagina 238.

Abbat non possunt esse patrini, si tamen suscipiant peccabunt mortaliter, at spirituales contraheant cognitionem parte 2. Allegatione 30. numer. 36. pagina 243.

Abbat, qui Ordinarij sunt, & habent iurisdictionem quasi Episcopalem, possunt omnia regulariter, quæ Episcopi in sua Diocesi, circa ea, quæ sunt iurisdictionis p. 2. Allegatione 32. num. 31. pag. 267.

Abbat titulares, & Commendatarij possunt remittere denunciations partes 2. Allegatione

32. numer. 32. pagina 267.

Abbat & alij inferiores Prælati habentes iurisdictionem Ordinariam, & quasi Episcopalem prædicta dispensandi, & absolendi facultate non gaudent p. 2. Alleg. 39. n. 17. pag. 347.

Abbat Collegiarum, Ecclesiarum, licet habeant iurisdictionem in Canonicos, ad residentiam cogi possunt per Episcopos, sub quorum Diocesi sunt p. 3. Alleg. 53. n. 108. pag. 142.

Abbat habent ius visitandi Monasteria Religiosorum parte 3. Alleg. 73. n. 23. pagina 432.

Abbat licet non exempti, quibus olim ex præscripta consuetudine, vel aliquo priuilegio de Clericis suæ Diocesis, vel cum Ordinario, vel priuatiue cognoscere competeat, etiam hodie eadem uti possunt iurisdictione parte 3. Allegat. 81. n. 7. pag. 508.

Abbat habet quasi Episcopalem iurisdictionem habent potestatem exequendi defunctorum voluntates p. 3. Allegatione 82. n. 30. pagina 518.

Abbat non possunt exigere charituum subsidium ab Ecclesiis secularibus, vel Regularibus monasterijs sibi non pleno iure subiectis p. 3. Allegatione 87. num. 18. pagina 556.

Abbat exempti, qui interesse debent Synodo quo amictu, & ornamentis uti debeant parte 3. Allegatione 93. n. 9. pagina 585.

Abbat habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, nullique Episcopo subiecti possunt in suis Diocesis licentiam concedere nouitijs ad disponendum de suis bonis temporalibus parte 3. Alleg. 99. numer. 6. pagina 645.

Abbat, alijsque exercentes Episcopalem iurisdictionem ab Episcopis exempti possunt approbare Sacerdotes ad Confessiones audiendas parte 2. Allegatione 25. n. 5. pagina 173.

Abbatibus, & alijs quibuscunque quantumuis exemptis iam non licet in posterum intra fines alicuius Diocesis existentibus, etiam si nullius Diocesis, vel exempta esse dicantur, cuiquam, qui Regularis subditus sibi non sit, tonsuram, vel minores Ordines conferre parte 2. Allegatione 3. numer. 11. pagina 21.

Abbatibus non licet promouere personas seculares ad minores Ordines habentes litteras dimissorias suorum Episcoporum parte 2. Allegat. 3. numer. 12. pagina 21.

Index rerum, & verborum

Abbas, quem Ecclesia in temporalibus recognoscit, non potest liberas beneficiorum resignationes admittere parte 3. Allegatione 69. numer. 5. pagina 359.

Abbas habens potestatem dandi licentiam edificandi Ecclesias intra suam Parochiam, habet etiam facultatem præstandi auctoritatem, & consensum creationi, & acquisitioni iuris patronatus parte 3. Allegatione 70. numer. 31. pagina 373.

Abbas potest monacho licentiam concedere ut procuratoris munus pro Episcopo obire possit p. 3. Allegat. 105. numer. 10. pagina 711.

Abbas datus ad ministrator Ecclesia Cathedrali vacante, de iure minores Ordines subditis illius Episcopatus dare poterat, sicut etiam inuitatus in claustris aliorum exemptorum parte 2. Allegatione 3. numer. 10. pagina 21.

Abbas volens Ordines conferre in casibus sibi permixtis, debet esse Presbyter, benedictionem habere, ac proprium Monachum ad eos promouere parte 2. Allegatione 3. numer. 14. pagina 21.

Abbas ex benedictione Episcopi consequitur, ut possit conferre Ordines minores parte 2. Allegatione 27. nu. 52. pagina 210.

Abbas iurisdictionem habens quasi Episcopalem quando possit benedictionem populo imperari parte 2. Allegatione 27. n. 67. pagina 212.

Abbas Ecclesiæ nulli Episcopo subiectæ potest facultatem concedere assistendi matrimonijs suorum Diocesanos parte 2. Allegatione 32. numer. 122. pag. 285.

Abbatissa temporalis non est iure benedicenda parte 2. Allegatione 27. n. 62. pagina 211.

Abbatissa in votis suarum Monialium dispensare non possunt parte 2. Allegatione 36. numer. 14. pagina 328.

Abbatissa monasteriorum quæ Sedi Apost. referuata sint parte 3. Allegatione 57. numer. 91. pag. 241.

Abbesse ab Ecclesia iuste potest Episcopus occurrente temporali persecutione personæ, & non Ecclesiæ, vel aliarum ouium suarum parte 3. Alleg. 53. numer. 8. pagina 119.

Abbesse à sua Ecclesia non potest Episcopus propter perpetuum morbum, ibid. numer. 9.

Abbesse non dicitur, qui statim est reuersurus, ibid. numer. 92. pagina 139.

Abbesse ut possint Canonici per quatuor menses potest Episcopus illis facultatem concedere, ibid. nu. 123. pag. 144.

Abortum procurantes, consultantes, & quocunque modo consentientes, quibus poenis per Constat. Sixti V. & Gregor. XIV. puniantur parte 3. Allegatione 51. n. 136. pag. 93.

Abortum consilens ei quæ dubitat esse prægnans, non est irregularis, si non apparet de abortu, ibid. n. 139. pagina 94.

Abortui causam præbens sit irregularis etiam si dubium sit an fœtus esset viuificatus, ibid. numer. 141. pagina 95.

Abortui causam dans, vel recipiens poculum quando ut homicida puniatur, remissive ibid. numer. 142.

Abortum animatum causans si Ecclesiasticus fuerit traditur Curia seculari Allegat. 110. numer. 20. pagina 763.

Abfens Episcopus an possit conferre mensibus

Iunii, & Decembris, quos firmos appellamus, ibidem numer. 59. pag. 132.

Abfens Parochus ex causa rationabili licet peccet ob inobedientiam non petendo licentiam, non tenetur tamen ad restitutionem parte 3. Allegatione 51. numer. 100. pagina 140.

Abfens à seruitio lue Ecclesiæ ut possit fructus, & distributiones lucrari, duo copulatiue requiruntur, iusta causa absentia, & licentia Ordinarij ibid. numer. 113. pag. 149.

Abfens per annum à dignitate Canoniciatus, seu præbendæ distributionibus est priuatus, ibidem numer. 146. pag. 148.

Abfens causa studij distributiones quotidianas non percipit p. 3. Alleg. 56. n. 19. pag. 208.

Abfens causa studij etiam obrepta licentia à Sede Apost. non excusatur ab amissione distributionum quotidianarum, ibid. n. 20.

Abfentes si ex Statuto non potantur privilegijs ciuitatis, satis est patrem esse in Ciuitate, ut filius abfens privilegijs potiatur parte 2. Allegatione 4. numer. 31. pag. 30.

Abfentes pro utilitate Ecclesiæ distributiones quotidianas non amittunt, præcipue stante consuetudine, quod Canonicus missus à Capitulo pro aliquo seruitio ipsius Ecclesiæ, seu Capituli, percipiat omnes fructus, & quotidianas distributiones parte 3. Allegatione 52. numer. 171. pag. 152.

Abfentes causa studij possunt percipere fructus suarum præbendarum, etiam si plusquam duo Canonici sint, dummodo id Status Ecclesiæ patiatur p. 3. Alleg. 56. n. 25. pag. 209.

Abfenti non currit tempus ad præsentandum in beneficijs p. 3. Allegat. 72. n. 138. pag. 413.

Abfenti à seruitio Ecclesiæ ex iusta causa, & pro defensione iurium ipsius Ecclesiæ, vel sui beneficij, debentur fructus, & distributiones, parte 3. Allegatione 53. n. 171. pag. 153.

Abfentia trium dierum à Conuentu interruptum annuum probationis parte 3. Allegatione 101. numer. 25. pag. 660.

Abfentia causam legitimam non est necesse assignare, nec licentiam à Prælato obtinere pro absentia trium mensium à Concilio Tridentino concessorum, dummodo omnes Canonici eodem tempore non absint, p. 3. Allegatione 53. numer. 118. pagina 143.

Abfentia trium mensium Canonicis conceditur si constitutiones Ecclesiæ seruitium totius anni requirant, ibid. numer. 121. pag. 144.

Absolutio Sacramentalis præstata à non Sacerdote, qui tamen communiter pro Sacerdote habebatur, nulla est parte 2. Allegatione 2. numer. 12. pagina 15.

Absolutio Sacramentalis etiam in mortis articulo à non Sacerdote valide præstari non potest, etiam si desit Sacerdos parte 2. Allegatione 2. numer. 13. pagina 15.

Absolutio Sacramentalis præstata ab eo, qui non erat approbatus à legitimo Superiore, est inuvalida, quamuis communi errore approbatus censeretur parte 2. Allegatione 25. numer. 43. pag. 182.

Absolutio ab excommunicatione ratione articuli mortis, vel cuiusvis impedimenti imponenda est obligatio sub iuramento, ut cessante morbo, vel eo impedimento se præstent Superiorem,

Index rerum, & verborum.

nisi illud impedimentum sit perpetuum parte 2. Allegatione 41. numer. 25. pagina 380.

Absolutio Papæ ab aliquo casu Bullæ in Cæna Domini non comprehendit eos, qui non destiterunt parte 3. Allegatione 50. numer. 79. pag. 21.

Absolutionem Sacramentalem inter abientes per litteras posse fieri asserentes incidunt in excommunicationem Papalem parte 3. Allegat. 50. n. 163. pagina 38.

Absolutio quomodo sit impertienda super casu referuato, quando sit Confessio ei, qui facultatem non habet absoluendi ab illo parte 3. Allegatione 52. n. 12. pagina 108.

Absolutio Concil. sess. 24. de reform. cap. 6. committi potest ab Episcopo non tamen à Vicario Generali, aut Pœnitentiario, vel Vicario ad id specialiter deputato parte 3. Allegatione 55. n. 25. pagina 201.

Absolutus in foro conscientie à crimine hæresis potest accusari in foro iudiciali, nec tueri se potest exceptione receptæ pœnitentie in foro interiori parte 2. Allegatione 40. numer. 29. pag. 369.

Absolutio Episcopi an sit danda à duodecim Episcopis, & Metropolitano, ac diffinienda per Papam sicut condemnatio parte 3. Allegat. 112. nu. 13. pag. 779.

Absolvere ab omni censura legis non referuata pertinet ad Episcopos parte 2. Allegatione 1. num. 8. pag. 3.

Absolvere qui valet à censura, non potest eandem ad tempus suspendere parte 2. Alleg. 38. num. 5. pag. 338.

Absolvere potest subditum suum Episcopus extra territorium existens parte 2. Alleg. 6. num. 17. pag. 43.

Absolvere præsumentes à casibus Bullæ in Cæna Domini excommunicantur parte 3. Alleg. 50. n. 78. pag. 21.

Absolvere potest à casibus referuatis, qui eos referuauit parte 3. Allegatione 52. numer. 1. pag. 106.

Absolvere à crimine hæresis etiam de licentia Episcopi non potest Vicarius Generalis p. 3. Alleg. 51. n. 86. pagina 179.

Absolvere ab irregularitatibus, & suspensionibus ex delicto occulto prouenientibus sine particulari concessione non potest Vicarius Generalis p. 3. Allegat. 54. n. 107. pag. 181.

Absolvere à casibus referuatis per ipsum Episcopum ex Generali concessione non potest Vicarius Generalis parte 3. Allegatione 54. num. 116. pagina 182.

Absolvere condemnatum inquisitum non potest Vicarius Generalis parte 3. Allegatione 54. n. 118. pagina 182.

Absolvere à quibuscunque peccatis in mortis articulo potest quilibet Sacerdos absque sui Episcopi licentia p. 2. Allegat. 25. numer. 49. pag. 184. Licet degradatus, excommunicatus, irregularis, vel hæreticus esset num. 50. & quamvis adesset superior, vel de facili posset haberi numer. 51.

Absolvere non potest Episcopus à suspensione temporaria intra tempus, nec virtute decreti Concilij Trid. sess. 24. de reform. cap. 6. parte 2. Allegat. 32. numer. 167. pag. 96.

Absolvere à suspensione à beneficio potest Episcopus, vel eius Vicarius, ibid. n. 191. pag. 302.

Absolvere potest Episcopus excommunicatus pro violenta manuum iniectione in Clericos, quando percussio est levis parte 2. Allegatione 41. nu. 2. pag. 378.

Absolui non possunt incurrentes in excommunicationem Bullæ in Cæna Domini ab alio, quam à Romano Pontifice, non obstantibus privilegijs, &c. p. 3. Allegat. 50. nu. 80. pag. 22.

Absolui potest subditus ab Episcopo loci ubi moratur, à sententia iuris, quam incurrit in alia diœcesi parte 3. Allegatione 50. numer. 182. pagina 47.

Absoluendi facultas Episcopis videtur concessa quoties conditor Canonis censuræ absolutionem non referuauit parte 2. Allegatione 33. numer. 17. pag. 312.

Absoluendi facultas ab omnibus casibus Episcopo referuatis non extenditur ad casus contentos in Bulla Cænae parte 3. Allegatione 50. numer. 178. pag. 46.

Absoluendi cui conceditur facultas à casibus Summo Pontifici referuatis, potest etiam absolvere à censuris illi referuatis parte 3. Allegatione 50. num. 179. pag. 46.

Absoluendi ab omnibus censuris, qui obtinuerit potestatem à summo Pontifice, poterit etiam absolvere à censuris ei referuatis p. 3. Allegat. 50. num. 180. pag. 46.

Absoluendi concessa generalis facultas à Summo Pontifice ab omnibus censuris, siue ab omnibus excommunicationibus sibi referuatis, an extendatur ad casus, & excommunicationes, quas Episcopi in specie sibi referuauerunt p. 3. Allegatio. 52. num. 7. pag. 107.

Absoluendi concessa facultas à casibus referuatis simpliciter extenditur ad præterita, & futura p. 3. Allegat. 52. num. 9. pag. 108.

Absolendus an sit ille, qui orationem angelicam, & Dominicam, Symbolumque Fidei, ac præcepta Decalogi ediscere non curat p. 3. Alleg. 76. num. 40. pag. 474.

Absentem quando possint ordinari p. 2. Allegat. 42. nu. 54. pag. 394.

Absinentia à vino laudabilis valde est tam in viro, quam in femina p. 1. tit. 2. glol. 11. num. 13. pag. 174.

Accusatio criminalis inducit capitalem inimicitiam parte 2. Allegatione 41. numer. 12. pagina 380.

Accusare quilibet potest sodomitam p. 2. Alleg. 44. n. 11. pag. 403.

Actiones & signa sacra, quæ in consecratione Episcopi fiunt, quid significant ostenditur p. 1. tit. 1. c. 9. n. 9. pag. 45.

Actus vnicus contrauentionis priuilegio contrarius quando videatur sufficiens ad priuilegium amittendum parte 2. Allegatione 26. numer. 15. pag. 193.

Actus à principio nullus, nullum producit effectum p. 2. Alleg. 32. n. 145. pag. 290.

Actus extra iudiciales valide fiunt diebus feriatis p. 3. Alleg. 72. num. 145. pag. 414.

Actus meræ voluntatis non præscribitur, ibid. num. 20. pag. 195.

Administrationem suarum Ecclesiarum Prælati recipientes absq; litteris authenticis Sedis Apost. suæ promotionis, vel confirmationis, suspenduntur ab administratione fructuum earundem

Index rerum, & verborum

Ecclesiarum part. 3. Allegatione III. numer. 34. pag. 774.

Administratores etiam laicos quorumcunque piorum locorum potest Episcopus compellere ad reddendam rationem suae administrationis parte 3. Allegatione 82. num. 32. pag. 518.

Administratores etiam laici bonorum Ecclesiae si inueniantur debitores in rationibus reddendis coram Episcopo, poterunt per eum compelli ad soluendum parte 3. Allegatione 82. numer. 33. pag. 518.

Administrationis genus in Ecclesia militanti instar triumphantis Ecclesiae fuit inductum parte 1. tit. 1. cap. 6. n. 1. pag. 49.

Administrare Episcopatum non potest Episcopus prouisus, nisi litteris expeditis, & ostensis p. 3. Allegat. 54. n. 161. pag. 191.

Aduocati hac tempestate plures sunt ad bonas causas male perdendas parte 3. Allegatione 79. nu. 15. pag. 496.

Aduocati, qui recte & iuste vtuntur legibus, multum merentur apud Deum, ibid. numer. 16. pag. 497.

Aduocationis officium utile, ac necessarium Reip. est, ibid. num. 21.

Aduocati militibus, & equestribus comparantur, ibid. numer. 22. pagina 498.

Aduocatus debet semper verax esse in sermone, iustus in iudicio, plenus in consilio, ibid. num. 24.

Aduocatus actoris in prima instantia, non potest esse Rei in secunda, & vice-versa, ibid. numer. 27.

Aduocatus non potest cum cliente pactum de quotannis facere, ibid. nu. 28.

Aduocatus domum exiens debet habere sumptus à suo clientulo, antequam à domo pedem moueat, ibid. numer. 29. pag. 499.

Aduocatus pro modico aduocans contemptibilis habetur, ibid. numer. 30.

Aduocatus secundum suae scientiae probitatem potest mercedem querere etiam absque librorum reuolutione numer. 31.

Aduocato salarium debetur etiam causa finita per concordiam, ibid. numer. 40. pagina 501.

Aduocati, & procuratoris munus, ut etiam pro se obire possint, non potest Episcopus religiosi licentiam concedere parte 3. Allegat. 106. numer. 10. pagina 711.

Aduocati salarium, vide Salarium aduocati.

Aedificari non potest Ecclesia sine Episcopi consensu parte 2. Allegatione 26. numer. 1. pagina 187.

Aedificare Ecclesiam si voluerint Religiosi exempti in loco non exempto, tenentur Episcopi Diocesani consensum requirere, ibid. numer. 3. pag. 188.

Aedificare possunt Ecclesias sine Diocesani Episcopi consensu Fratres Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, Monachi Congreg. B. Mariae Fulienfis, & Superiores Congreg. Regularium S. Pauli decollati, ibid. numer. 4.

Aedificationis locum assignat Episcopus, Crucem figit, lapidemque ponit primum, ibid. numer. 2.

Aedificans Ecclesiam ei dorem competentem constituere debet. p. 1. Alleg. 27. num. 3. p. 199. & p. 3. Alleg. 64. num. 3. pag. 331.

Aedificationi Monasterij per testatorem relicti assensum, & auctoritatem Vicarius generalis Episcopi sine eius licentia interponere nequit parte 3. Allegatione 54. n. 89. pag. 170.

Aedificans Ecclesiam si illam à principio non dotauit, potest compelli ad illam dotandam, aliàs non dotando amittit ius patronatus p. 3. Alleg. 70. numer. 4. pag. 370.

Aeger, aut quacunque corporis impotentia impeditus quado ab excommunicatione pro violenta manus iniectione in Clericum possit per Episcopum absolui parte 2. Allegatione 41. numer. 25. pag. 382.

Aegri qui dicantur, ibid. n. 26.

Aegyptianam de bona, vel mala fortuna interrogare, quando sit peccatum parte 3. Allegatione 51. nu. 131. pagina 92.

Aequalitate data in votis patronorum praesentantium ad beneficia non tamen in meritis instituedorum, magis idoneus debet institui p. 3. Alleg. 72. n. 200. pagina 425.

Aeris intemperies non excusat Parochum à residentia Parochialis p. 3. Allegatione 33. num. 90. pagina 139.

Aetas 30. annorum completorum requiritur in promouendo ad Episcopatum p. 2. Alleg. 1. n. 25 & 28. pagina 8.

Aetas ad suscipiendum quemlibet ex Sacris Ordinibus quae sit necessaria ostenditur p. 2. Alleg. 16. à n. 1. pagina 100. cum seq.

Aetatis ob fragilitatem mitius quis punitur p. 2. Allegatione 41. n. 21. pagina 381.

Aetas tenera delinquentis non excusat à poena criminis sodomiae parte 2. Allegatione 44. numer. 12. pagina 403.

Aetatis quadraginta annorum defectus in Penitentiario non obstat, ubi alias aptior pro loci qualitate reperiri non potest, in ciuitate scilicet, aut Diocesi, parte 3. Allegatione 55. numer. 8. pag. 199.

Aetas viginti duorum annorum, quae requiritur ad dignitates in Cathedralibus, debet esse completa, & non sufficit si vigesimus secundus annus sit inceptus p. 3. Allegatione 60. numer. 66. pagina 302.

Aetas quatuordecim annorum, quae desideratur ad beneficium simplex, requiritur etiam illud daretur per viam praesentationis, electionis, aut alterius cuiusque praesentationis, ibid. num. 79. pagina 306.

Aetas viginti quinque annorum non requiritur ad Parochialem vnitam accessorie & perpetuo, sed sufficit illa, quae ad principalem requiritur parte 3. Allegatione 66. numer. 45. pagina 350.

Affectio per appositionem manus Papae non intrat quando resignatio est nulla p. 2. Alleg. 19. nu. 38. pagina 115.

Affinitas ex copula licita dirimit matrimonium usque ad quartum gradum p. 3. Allegat. 51. numer. 164. pagina 100.

Affinitas ex copula illicita dirimit matrimonium usque ad secundum gradum, ibid. numer. 165. pagina 101.

Affinitatis gradus quomodo computentur, ibid. num. 166.

Affinitas ut contrahatur requiritur ea copula, quae sit sufficiens ad generationem, ibid. n. 167.

Affinitas

Index rerum, & verborum.

Affinitas oritur ex copula cum foemina inuita, ignorare, dormiente, ebria, vel infana, ibid. n. 169.

Affinitatem non inducit semen alicuius viri ope demonis in vteru foemine delatum, ibid. n. 170.

Affinitas non contrahitur si casu ad se traheret vterus foemineus semen viri cum ea ludetis, ibid. num. 171. pag. 102.

Affinitas oritur ex copula cum effusione veri feminis, qualis non est eunuchorum, ibidem numer. 172.

Affinitas non oritur ex copula sodomitica ibid. numer. 173.

Affinitas non oritur ex matrimonio per verba de praesenti copula non sequuta, sed impedimentum vltioris gradus, ibid. num. 175.

Agens omne agit in sibi simile parte 1. tit. 2. glos. 3. nu. 12. pag. 105.

Agnes Dei à Summo Pont. consecratos qui depinxerit incidit in excommunicationem Papalem p. 3. Alleg. 50. n. 150. pag. 36.

Aleatores sunt infames parte 2. Allegatione 43. numer. 11. pag. 398.

Aleatoribus facta beneficiorum collatio, si publici sunt, est nulla, si occulti venit irritanda ibid. numer. 12.

Alexander de Francis, vulgò hebreus nuncupatus, Ordinis Praedicatorum à Clemente VIII. ad Episcopatum promotus fuit, parte 1. titulo 2. glos. 17. num. 5. pag. 198.

Alexandria ciuitas est in Aegypto, Africae termina, magna, & illustis parte 1. titulo 3. cap. 4. numer. 1.

Alexandria ante Christi aduentum annis viginti supra CCC. ab Alexandro Macedone cognita, & cognominata fuit, ibid. n. 2.

Alexandrina Ecclesia Patriarchali honore fungitur, quia B. Petri nomine à Marco Euangelista eius discipulo consecrata fuit parte 1. tit. 3. cap. 1. numer. 5.

Alexandrina Ecclesia ideo praecedit Antiochenam antiquiorem, quia Augustalis dicebatur & magnificentia praeceteris insignis, ibid. nu. 15.

Alexandrinus Patriarcha sedes cur, & à quo Alexandria posita fuerit, ostenditur ibid. n. 3.

Alexandrinus Patriarcha, quibus praestitit prouincijs, ostenditur ibid. n. 4.

Alexandrinum Patriarcham cur Antiochenus non praecedat, ostenditur parte 1. tit. 3. cap. 5. n. 4.

Alienari non possunt bona ad cuius titulum fuit quis ordinatus parte 2. Allegatione 19. numer. 75. pag. 133.

Alienatio patrimonij, aut extinctio pensionis, ad cuius titulum fuit quis promotus, est inualida, ibid. numer. 77.

Alienatio seu renunciatio patrimonij an valeat facta sine Episcopi licentia si ordinatus habet beneficium, seu alijs vnde commode viuere possit, ibid. n. 88. pag. 134.

Alienationis appellatione venit promissio de vendendo, ibid. n. 79. pag. 133.

Alienationis appellatione venit transactio ex parte rem dimittentis, ibid. n. 80.

Alienare prohibitus non potest permutare, ib. numer. 83. pagina 134.

Alienare qui non potest, non potest hypothecare, ibid. n. 86.

Alienationibus, seu transactionibus rerum Ecclesiasticarum Vicarius generalis absque speciali

mandato decretum interponere non potest parte 3. Allegatione 54. numer. 106. pagina 181.

Alienatio rerum Ecclesiarum fieri nequit, praeterim ab inferioribus sine iusta causa quamuis solemnitas concurrat parte 3. Allegatione 85. num. 10. pagina 540.

Alienandi omnes modi etiam in casu licito, & seruatis iuris solemnitatibus inconsulto Romano Pont. hodie regulariter prohibentur p. 3. Allegat. 95. n. 2. pag. 598.

Alienare prohibitus si locet ad longum tempus locatio in totum vitatur, ibidem numer. 14. pagina 600.

Alienari possunt Ecclesiarum res causa necessitatis ipsarum Ecclesiarum, vt si debitum urgeat ab ipsis Ecclesijs contractum, vel causa pietatis, aut alimonia pauperum, vel quando res essent inutiles, aut incommode ipsis Ecclesijs, ibid. n. 23. pag. 604.

Alienari possunt Ecclesiarum res ex causa maioris vtilitatis, ibid. n. 24.

Alienabilis cum solemnitate res semel effecta, efficitur perpetuo alienabilis absque solemnitate, dummodo solitum non alteretur, ibidem numer. 32. pag. 606.

Alienari possunt sine solemnitatibus res Ecclesiarum quando summa alienandi necessitas instaret, & Papa de facili adiri non posset, ibidem numer. 58. pag. 611.

Alienari possunt Ecclesiarum res in remunerationem meritorum, ibid. n. 62. pagina 612.

Alienare, aut in perpetuum emphyteusum concedere non potest Praelatus ea, quae sunt de mensa Ecclesiarum, ibid. n. 69. pagina 613.

Alienans Episcopus bona Ecclesiarum absque licentia Summi Pont. suspenditur ab ingressu Ecclesiarum parte 3. Allegatione 111. numer. 36. pag. 774.

Alimentorum appellatione veniunt expensae factae causa studij parte 2. Allegatione 20. num. 8. pagina 138.

Alimenta etiam à laicis coram Episcopis peti possunt p. 3. Alleg. 82. num. 9. pag. 512.

Alimentorum causa dicitur causa pia, ibidem numer. 10.

Alimentorum legatum dicitur pium quando sit pauperibus, ibid. n. 11.

Alphonso I. Portugaliae Rex quinque Christi stigmata in caelo ostensa in Regia insignia insigni pietate suscepit p. 1. tit. 3. cap. 2. n. 61.

Alphonso Primus Portugaliae Rex pro confirmatione sui Regij tituli recursum habuit ad Summum Pont. nō quidē ex eo quod necessarius esset: sed quia deuotione, pietate, & animi gratitudine voluit libens, & absque vlla obligatione ciuili se eiusdem Christi Vicario B. Petro, & successori in suum militem peculiari quadam, sed spiritali solum subiectione, submittere, ibid. n. 64.

Alphonso Aragoniae Regis iudicium pro cognoscenda matre ex duabus infantem petentibus p. 3. Alleg. 51. n. 112. pagina 88.

Altare dicitur quasi alta res, seu alta ara p. 2. Alleg. 27. n. 20. pagina 202.

Altare est duplex, aliud stabile, seu fixum, aliud vero portatile, ibid. n. 21.

Altare saltem maius debet orientem mundi partem respicere, ibid. n. 22.

Altaria ab Episcopis consecrantur, ibidem numer. 23.

Index rerum, & verborum.

Altare debet esse lapideum, non autem ligneum
ibidem num. 24.
Altare portatile quando exaceretur, & desinat ef-
se Sacrum, ibid. numer. 27.
Altare fixum, & stabile quando desinat esse Sa-
crum ibid. numer. 26. pag. 203.
Altare an polluat si per Episcopum excom-
municatum consecrata seu benedicta sit Ecclesia,
ibid. numer. 28.
Altari portatili ut quis valeat celebrare an possit
hodie Episcopus facultatem concedere p. 2. Alleg.
23. num. 6. pag. 151. & seq.
Alternativa non gaudet Episcopus in sua Diœ-
cesi non residens, quamvis abesse pro officio In-
quisitoris generalis parte 3. Allegatione 53. num.
34. pagina 125.
Alternativa non fruitur Episcopus absens et-
iam ex causa à Concilio approbata, ibidem nu-
mer. 35.
Alternativam ob absentiam amittens Episco-
pus an retineat aliquod tempus ad conferenda
beneficia, ibid. numer. 36.
Alternativa non gaudet Episcopus in illo mense,
etiam ad illum spectante, in cuius principio ab-
sens fuit, ibid. numer. 46. pag. 128.
Alternativa non est metra, & simplex remotio
obitaculi, sed quasi contractus inter Papam, &
Episcopum, ibid. numer. 11. pag. 129.
Amasia, quæ se transtulit ad domicilium con-
cubinarum intentione ibi commorandi maiore par-
te anni, potest coram parochia loci celebrare ma-
trimonium, non cum amasio, sed cum alio extra-
neo parte 2. Allegatione 31. numer. 68. pagina
265.
S. *Amandus* pane hordeaceo, & aqua quin-
decim annos mansit ad sepulchrum B. Marti-
ni parte 1. tit. 2. glos. 5. numer. 16. pagina
124.
S. *Ambrosius* noctu secessit, ac se occultavit,
ne fieret Episcopus parte 1. titulo 2. glos. 1. num.
16. pag. 88.
S. *Ambrosius* temperantiæ studium coluit p. 1.
tit. 2. glos. 5. num. 17. pag. 124.
S. *Ambrosius* undecim annis in Curijs, & in
foro causas egit parte 3. Allegatione 79. numer.
19. pag. 497.
S. *Ambrosius* ut captivos redimeret vasa Do-
minica conflavit parte 1. tit. 2. glos. 9. numer.
15. pagina 155.
Amentes licite possunt confirmari parte 2. Alle-
30. numer. pag. 240.
Amos Abbas Patriarcha ordinatus sibi magnum
onus, & intolerabile iniunctum esse propter
p. 1. tit. 2. glos. 2. n. 8. pag. 94.
S. *Ammonius* ne ad Episcopalem consecratio-
nem adduceretur auriculam sibi amputavit, lin-
guamque sibi recisurum esse adiurans, si adhuc
insisterent parte 1. titulo 2. glos. 1. numer. 20.
pagina 88.
Annus bissextilis an integre finiendus ad pro-
fessionem emittendam ostenditur p. 3. Allegatione
101. numer. 20. pag. 559.
Annorum quadraginta defectus in Pœnitenti-
ario non obstat, ubi altis aptior pro loci qua-
litate reperiri non potest, in ciuitate scilicet,
aut diœcesi parte 3. Allegat. 55. numer. 8. pagina
199.

Anni quadraginta in Pœnitentiaro debent esse
completi, ibid. num. 9.
Anni quinquaginta possessionis, quæ per scri-
pturas authenticas requiritur in probatione iu-
ris patronatus ex usurpatione, debent sumere ini-
tium ab illo die, quo apparet factam fuisse pri-
mam præsentationem usque ad diem litis pos-
tremo motæ, part. 3. Allegatione 72. numer. 59.
pag. 398.
Annus 1582. à quo Gregor. XIII. abstulit de-
sem dies integer reputatur ad Sacros Ordines, &
ad quæcumque officia, vel beneficia par. 3. Alleg.
101. num. 21. pag. 660.
Annus probationis, vide Probationis annus.
Angeli dicuntur Episcopi, quia mittuntur, ut
nuntij prædicaturi verbum Dei, part. 1. tit. 1. cap. 2.
numer. 16. pagina 16.
Anima pulchra sæpe in pulchro residet cor-
pore, parte 2. Allegatione 42. numer. 6. pagina
386.
Animari factus in homine dicitur per infusio-
nem animæ rationalis, quæ in masculo fit post
40. dies, in femina vero post 80. par. 3. Allegat. 11.
num. 17. pag. 94.
Animatus factus præsumitur post 40. dies si
dubitetur an masculus sit vel femina, ibid.
num. 138.
Animus non nisi iuramento probari potest p. 2.
Alleg. 32. num. 23. pag. 265.
Animus perpetuo manendi in aliquo loco col-
ligitur si verbo, vel facto volens domicilium
contrahere, suam declarauit voluntatem, vel ibi
emit domum, aut aliam possessionem, cum trans-
latione maioris partis bonorum, parte 2. Allegat.
4. numer. 27. pag. 29.
Animum recedendi à ciuitate non habet il-
le, qui in ea relinquit filios, ibid. numer. 30.
pagina 30.
Animus malitiose impediendum coniecturis de-
tegitur, & iureiurando præfatio cognoscitur, p. 2.
Alleg. 32. nu. 22.
Annona victualia ut iusto pretio vendantur
pertinet ad Episcopum part. 3. Allegatione 82. nu.
6. pagina 512.
Annulus Sacer nouo Episcopo traditur, ut San-
ctam Ecclesiam sponfam suam intemerata fide
ornatus custodiat parte 1. tit. 1. cap. 5. numer.
15. pag. 47.
Antiochena Ecclesia Patriarchali honore fungi-
tur, quia prima fuit Beati Petri Sedes parte 1. tit.
3. cap. 1. numer. 6.
Antiochiæ primum sedit Beatus Petrus, ante-
quam Romam Cathedram transferret, ibid.
numer. 11.
Antiochia princeps erat, & Metropolis totius
Syriæ, ibid. numer. 16.
Antiochia Syriæ Metropolis, part. 1. tit. 3. cap. 5.
numer. 1.
Antiochia quibus nominibus olim dicta fuerit,
ostenditur ibid. nu. 2.
Antiocheno Patriarchæ Sedes subiecta refe-
runtur ibid. nu. 15.
Antiphona ratione oneris beneficii alteri Ec-
clesiæ annexi filius illegitimus in eadem Ecclesia,
ubi parens habet beneficium, cauere non potest
p. 3. Alleg. 65. n. 21. pag. 340.
Antiquiori, & nobiliori cõpetit locus honorabi-

Index rerum, & verborum

Hic, quod si ab eo deturbetur fit ei iniuria, quam de facto potest propellere parte 3. Allegatione 78. num. 41. pag. 492.

Antiquum in materia probationis illud dicitur, quod excedit tempus centum annorum, parte 3. Allegatione 27. numer. 55. pagina 394.

Antistes appellantur Episcopi, quia ante alios stantes præminent populo p. i. tit. i. cap. 2. num. 6. pagina 14.

Antonius Barbosa parentis Auctoris auunculus magnus laudatur, parte 3. Allegatione 91. numer. 9. pag. 176.

Apostata in absolutione obtinenda sequuntur hæreticorum conditionem p. 2. Allegat. 40. num. 14. pag. 364.

Apostata sunt heretici, ibid. n. 15.

Apostata etiam postea ab Inquisitoribus apostata penitentia reconcilientur non desinunt esse infames, parte 2. Allegatione 43. numer. 9. pagina 358.

Apostolos omnes respectu consecrationis, & Ordinis licet Dominus pares fecerit, non tamen eos respectu iurisdictionis æquales constituit, secundum unam opinionem parte 1. tit. 2. capit. 1. numer. 19. pag. 8. probabilior tamen tenet eos immediatè à Christo Domino æqualem potestatem in totum Orbem habuisse, ibid. numer. 29. pag. 10.

Apostolorum dignitas, & iurdictio personalis erat, utpote eis propter necessitatem illius temporis, & primæ foundationis Ecclesiæ speciali privilegio à Christo Domino commissa, ibid. n. 33. pag. 11.

Apostoli auctoritate accepta à Christo Domino in sui locum Episcopos elegerunt, & creaverunt, p. i. tit. i. cap. 3. numer. 1. pag. 21.

Apostoli sub Christi disciplina sectati sunt victus tenuitatem parte 1. tit. 2. glos. 5. numer. 13. pagina 123.

Apostoli, excepto Petro, inter castos agmen ducunt p. i. tit. 2. glos. 8. num. 10. pag. 144.

Apostoli potiori, ac sublimiori gradu, & præmio gloriæ fruuntur, quia priores in Fide recipienda extiterunt p. i. tit. 3. c. 8. n. 20.

Apostolorum limina, vide Limina Apostolorum.

Apostolicam Sedem an licitum sit à Roma transferre remissive p. i. tit. 3. c. 2. n. 13.

Apostolicam Sedem petentes, vel ab ea recedentes, & sine iurisdictione vexantes in Curia commorantes excommunicantur in Bulla Cænæ Domini parte 3. Allegatione 50. numer. 66. pag. 18.

Apostolicæ Sedis, & quorumcunque Ecclesiasticorum iurisdictionem usurpantes, vel etiam fructus sequestrantes excommunicantur in Bulla Cænæ Domini, ibid. numer. 74. pagina 20.

Apostolica Sede vacante omnes menses sunt Ordinarii, parte 3. Allegatione 57. numer. 192. pagina 263.

Apostolicus assensus, vide Assensus Apostolicus.

Appellantes à Pontifice ad futurum Concilium, eorumque fautores excommunicantur p. 3. Allegat. 50. numer. 59. pag. 16.

Appellantes à graamine, vel futura executione litterarum Apostolicarum ad laicam potestatem excommunicantur parte 3. Allegatione 50. numer. 70. pag. 18.

Appellari potest à denegatione dispensationis denunciationum, saltem quoad effectum deuolutiuum, p. 2. Allegat. num. 52. pag. 271.

Appellatio an detur à Vicario foraneo ad Episcopum? parte 3. Allegatione 54. numer. 21. & 22. pag. 164.

Appellationis substantia exigit, ut de inscribri ad Superiorem deferatur, non ad æqualem, vel non ad eundem parte 3. Alleg. tunc 54. numer. 45. pag. 171.

Appellatio de Vicario generali Episcopi ad ipsum Episcopum non datur parte 3. Allegatione 54. numer. 46. pag. 171.

Appellatio de Vicario Episcopi ad Episcopum, etiam partibus consentientibus, non datur, imò processus inde sequutus nullus, & inefficax est p. 3. Alleg. 54. n. 48. pag. 172.

Appellatio datur ad Episcopum ab interlocutoria Vicarij p. 3. Allegat. 54. n. 50.

Appellatio causarum, quæ in generali Vicariatus commissione non continentur, datur de Vicario ad Episcopum parte 2. Allegatione 54. n. 52.

Appellationis omisso articulo consentire non potest Vicarius generalis, ut Metropolitanus cognoscat in principali negotio, parte 3. Alleg. 53. num. 119. pag. 181.

Appellari potest ab Episcopo differente instituere sine causa legitima, præcedente trina interpellatione p. 2. Allegat. 72. n. 194. pag. 423.

Appellatio in Visitatione etiam ad Sedem Apostolicam interposita, non impedit, aut suspendit illius executionem, dummodo procedatur sine processu, & sine scriptis p. 3. Allegat. 73. n. 3. pagina 433.

Appellatio admittitur in visitatione à sententia definitiva, quæ suspendit iudicatum parte 3. Allegatione 73. n. 35. pagina 434.

Appellatio dabitur à visitatione si Episcopus procedat in exemptos, seu alios priuilegiatos contra eorum priuilegia parte 3. Allegatione 73. num. 34. pagina 434.

Appellare quando contigerit in visitatione ab Episcopo suffraganeo, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegato, debet esse ad Metropolitanum quoad deuolutiuam, non quoad suspensiuam parte 3. Allegatione 73. numer. 35. pag. 434.

Appellatio à mandato de residendo in visitatione edito non datur ad effectum suspensiuum, sed ad deuolutiuum parte 3. Allegatione 73. numer. 37. pagina 434.

Appellans à iudicio, seu electione examinatum, quomodo audiendus sit p. 3. Allegatione 90. num. 104. pag. 312.

Appellare an liceat à decreto erectionis Parochialis factæ per Episcopum? p. 3. Allegatione 68. numer. 3. pag. 355.

Appellans à decreto reddendæ rationis sue ad ministracionis, licet admittatur appellatio, non impeditur tamen executio p. 3. Allegatione 75. num. 62. pag. 465.

Appellatio non impedit redditionem rationum piarum dispositionum p. 3. Alleg. 82. n. 39. pag. 519.

Appellatio interponitur ad Metropolitanum

M m ij

Index rerum, & verborum

ex sententia prolata ab Episcopo in casu, quo processit etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, parte 3. Allegatione 92. num. 13. pagina 581.

Appellatio quoad effectum deuolutiuum ab Episcopo visitante, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegato, interponitur ad Metropolitanum p. 3. Alleg. 92. n. 14. pagina 582.

Appellari potest à commissis arbitrio Iudicis si partem lædit, aut grauat p. 3. Alleg. 96. numer. 5. pagina 618.

Appellatio à sententia Conseruatoris est admittenda parte 3. Allegatione 106. numer. 33. pagina 735.

Appellari potest ad Patriarchas in omnibus causis suarum prouinciarum parte 1. titul. 3. cap. 1. numer. 26.

Appellatio gradatim non omisso medio, est interponenda, ibid. num. 27.

Approbatus ab Episcopo, Vicario generali, vel habentibus quasi Episcopalem per examem, vel alia ratione, debet esse Sacerdos approbatus ab Episcopo iam confirmato, & habente subditos, vt valide administret Pœnitentiæ Sacramentum parte 2. Alleg. 25. numer. 3. cum seqq. pagina 172.

Approbatus ad Confessiones censetur, cui Episcopus curam animarum ad tempus tradidit, etiam si illum non subiecerit examini, ibid. num. 6. pagina 173.

Approbatus dumtaxat censetur prouisus de Parochiali Ecclesia per concursum in ea ciuitate, vel oppido, vbi sita est Parochia, ibid. numer. 8.

Approbatus ab Episcopo absque iudicio, vel contra iudicium non censetur approbatus, ibid. numer. 19. pagina 176.

Approbatus Sacerdos est ab antistite loci, vbi sit Confessio, ibid. nu. 14. pag. 174.

Approbatio ad Confessiones audiendas sufficit, quod in voce habeatur, ibid. num. 10.

Approbatus ab Episcopo ad certum tempus illo finito potest cum iterum examini subijcere, ibid. num. 34. pag. 179.

Approbatus, & electus per concursum, si non vult consentire pensioni, quæ a Papa super beneficio reseruat, tunc Papa solet beneficium alteri conferre absque concursu p. 3. Alleg. 60. nu. 39. pagina 258.

Approbatus, & idoneus indicatus ad Parochiam, est denuo examinandus si ad aliam admitti procuret parte 3. Allegatione 61. numer. 10. pagina 316.

Approbatus semel non est amplius examinandus in beneficijs simplicibus, ibid. num. 11.

Arbiter potest esse laicus in causa clericorum si in ipsum simul cum clerico compromittatur p. 3. Allegatione 108. n. 8. pagina 754.

Archiepiscopus in alterius Episcopatu denunciations remittere non potest parte 2. Allegatione 32. numer. 34. pag. 268.

Archiepiscopus non potest coniungere in Matrimonium subditos suorum, Suffraganeorum, vel facultatem concedere eos coniungendi, nisi actu viueret parte 2. Allegatione 32. numer. 125. pagina 285.

Archiepiscopus in suæ diocesis Synodi Con-

stitutionibus valide dispensat p. 2. Allegatione 34. numer. 3. pagina 316.

Archiepiscopus inualide dispensat sine causa in decretis Synodi Prouincialis d. 2. Alleg. 34. numer. 8. pagina 317.

Archiepiscopus non potest dispensare in votis, & iuramentis subditorum sui Suffraganei p. 2. Alleg. 36. num. 20. pag. 329.

Archiepiscopus dum actu visitat gaudet dispensandi, & absoluendi potestate in irregularitatibus, & suspensionibus circa subditos Suffraganeis par. 2. Allegatione 39. numer. 19. pagina 348.

Archiepiscopus habet facultatem concedendi indulgentias per totam suam prouinciā, & Archiepiscopatum, etiam si non sit in actu visitationis p. 3. Allegat. 88. nu. 15. pag. 565.

Archiepiscopus consecratus, etiam si nondum pallium receperit, potest licentiam impetiri in dispositionibus faciendis circa subditos de bonis temporalibus parte 3. Allegatione 99. numer. 4. pag. 645.

Archiepiscopi possunt in locis exemptis suæ diocesis facere solemnes benedictiones, & diuina officia celebrare parte 3. Allegatione 105. nu. 66. pag. 722.

Archiepiscopi suspenduntur si domos suas locent, vel sub alio titulo concedant ad tenus usurarum exercendum alienigenis, p. 3. Alleg. 111. n. 25. pagina 772.

Archiepiscopi extra prouinciā Crucem præferre non possunt p. 1. tit. 3. c. 1. n. 24.

Aquam solum bibentes in inueniendis rebus sagaces, ac ingeniosi sunt p. 1. tit. 2. gloss. 11. n. 14. pag. 175.

Aqua benedicta quam vim, & effectum habeat parte 2. Allegatione 28. numer. 58. pagina 231. Quam antiqua sit eius institutio in Ecclesia contra mala spiritualia, damoneque ostenditur numer. 59.

Aqua benedicta remittit peccata venialia, liberat à morbis, & confert sanitatem corporalem, ibid. numer. 60.

Arborum & vitium incisores tenentur ad omne damnum, quod earum dominus ex ipsa incisione patitur, & quomodo sit facienda restitutio ostenditur parte 3. Allegatione 51. numer. 81. pagina 80.

Arborum incisor, quæ in suo solo plantata fuerunt ab alio, vel in eo radices egerunt an peccet, teneaturque ad restitutionem ostenditur, ibid. numer. 82.

Argumentum de maiori ad minus non habet locum in dispensationibus parte 2. Allegatione 31. numer. 10. pagina 316. & Alleg. 46. n. 2. pagina 408.

Argumentum de maiori ad minus in priuilegijs particularibus, seu dispositionibus odiosis affirmatiue prolatum non valet, d. Allegatione 33. n. 13. pag. 311.

Argumentum de iurisdictione ad dominium non recte deducitur parte 3. Allegatione 54. num. 37. pag. 169.

Argumentum à contrario sensu non valet quando ex illo sequeretur absurdum parte 1. titulo 3. cap. 2. num. 99.

Arma, & alia vsui bellico idonea deferen-

Index rerum, & verborum

tes ad Turcas, vel alios Christiani nominis inimicos excommunicantur in Bulla Cœnæ Domini, parte 3. Allegatione 50. numer. 64. pagina 17.

Armatorum collectas, & caualcas facientes incidunt in excommunicationem Papalem, ibid. n. 164. pag. 38.

Auarus non solum est, qui rapit aliena, sed & ille qui cupide feruat sua p. i. tit. 2. glos. 15. num. 3. pag. 186.

Auaritia omnium malorum radix, ibid. numer. 4. pag. 186.

Astrologi qui dicantur remissive part. 3. Alleg. 51. num. 133. pag. 92.

Astrologiam iudiciariam exercentes quas pœnas hodie incurrant, ostenditur ibid. numer. 134. pag. 92.

Archidiaconatus duos habens dignitate pares, tenetur residere in quo magis sibi placuerit part. 3. Allegatione 53. n. 114. pag. 143.

Archidiaconus potest abesse ultra tres menses ratione Visitationis, ibidem numer. 126. pagina 144.

Archidiaconi ipso iure absque aliquo facto Episcopis absentibus, & eorum officialibus vicariorum munus exercent, dimissorias litteras ad suscipiendos Ordines, ac monitoria concedunt, p. 3. Allegat. 54. n. 17. pag. 163.

Archidiaconus non sustinet Vicarij vices in illis octo diebus, infra quos Capitulum cogitur Vicarium eligere, quia in illis totum Capitulum administrare potest, ibidem numer. 163. pagina 192.

Archidiaconi, qui vel curam habent animarum, vel iurisdictionem in omnibus Ecclesijs ubi id fieri potest, Magistri, seu Doctores, aut Licentia- ti in Theologia, vel iure Canonico debent esse p. 3. Alleg. 60. n. 60. pag. 301.

Archidiaconi, & alij inferiores visitandi ius habere possunt, si id longa consuetudine prae- scripserunt parte 3. Allegatione 73. numer. 22. pag. 432.

Asa Rex quoniam se totum humanis applicuit remedijs, nulla Dei habita cognitione mortuus est p. 3. alle. 61. n. 13. pag. 376.

Assisini beneficia vacant ipso iure p. 3. Alleg. 57. nu. 238. pag. 872.

Assensus Apostolicus non requiritur in aliena- tione ab vna Ecclesia alteri facta, part. 3. Allegat. 95. num. 56. pag. 611.

Assensus Apostolicus super alienatione rerum Ecclesiæ de stylo Curiae Romanæ quando conce- datur, & quibus personis, ostenditur ibid. numer. 71. pag. 613.

Assensus Apostolicus ex lapsu 30. vel 40. an- norum cum possessione præsumitur, ibid. num. 72. pag. 614.

Assessorum laicorum in causis criminalibus cleri- corum potest Episcopus assumere, parte 3. Al- legat. 108. num. 6. pag. 753.

S. *Augustinus* ac Beatus *Valerius* successo- res sibi elegerunt ex concessione Romani Pont. ut aliqui putarunt, vel melius secundum alios sibi successores solum non elegerunt, sed po- tius personas à se propositas Clerus, & popu- lus per acclamationem consensiens elegit, p. i. tit. 1. cap. 3. nu. 41. pag. 343.

S. *Augustinus* Episcopatum inuitus suscepit, & tempore ordinationis suæ vberim lachrymatus est, parte 1. titul. 2. glos. 1. numer. 22. pagi- na 88.

S. *Augustinus* quantum temperantiæ studium habuerit, ostenditur parte 1. titul. 2. glos. 5. nu. 14. pag. 124.

S. *Augustini* Ordo est antiquior Mendicanti- bus p. 3. Alleg. 77. n. 17. pag. 479.

S. *Augustinus* vsus fuit frugali, & parca mensa p. i. tit. 2. glos. 7. n. 19. pag. 139.

S. *Augustinus* vigilantissimus fuit castitatis cautor, p. i. tit. 2. glos. 8. n. 14. pag. 145.

S. *Augustinus* omnia pauperibus erogauit, p. i. tit. 2. glos. 9. n. 17. pag. 156.

Augures qui dicantur, remissive p. 3. Allegatione 51. n. 127. pag. 91.

Auris an sit membrum p. 2. Alleg. 42. numer. 38. pagina 391.

Auribus carens propria culpa, aut notorij peccati causa, est irregularis, ibid. nu. 39.

Auditores Rotæ Romanæ consequuntur fru- ctus, & distributiones suarum præbendarum in absentia, parte 3. Allegatione 53. numer. 155. pagina 149.

Auditor Camerae, aut quiuis alius iudex Ordi- narius Romanæ Curiae non potest cognoscere de causis Ecclesiasticis in prima instantia p. 3. Allegat. 81. n. 3. pag. 507.

Auditor Camerae causas obligatione Camera- li firmatas in partibus existentes aduocare po- test, etiam si extra Curiam contractæ sint, & licet pendeant coram Ordinarijs, ibidem num. 16. pag. 509.

Auditor Camerae quando possit de causis beneficiorum referuatorum Sedi Apost. etiam immediate cognoscere, ostenditur, ibid. nu- mer. 17.

Augusta titulo ab Augusto Imperatore sibi im- posito Brachara cohesistata fuit, parte 1. titulo 3. cap. 8. num. 6.

Authenticum documentum est publica scriptu- ra, cui creditur sine aliquo adminiculo, & iure- aut consuetudine speciali, parte 3. Allegatione 72. numer. 22. pag. 393.

Auxilium præstans in delicto punitur prout ipse delinquens parte 3. Allegatione 51. numer. 15. pagina 65.

B

Baculus in Episcoporum manibus quid signi- ficet p. i. tit. 1. cap. 5. n. 13. pag. 46.

Baculo quare summus Pontifex non viatur, ibid. numer. 14.

Baldus ac blasus qui destinetur loqui, ac verba explicare, non est ad Ordines assumendus par. 2. Allegatione 42. numer. 31. pag. 391.

Baldachinum erigere in Ecclesijs Regularibus li- cet Episcopis Pontificalia exercentibus, parte 3. Allegatione 80. n. 17. pag. 504.

Baldachinum erigere non possunt Abbates Si- Benedicti & ceteri omnes similes quando solem- niter in proprijs Ecclesijs celebrant, ibid. numer. 18. pagina 505.

Balthasar dazeredo Regni Portugalie Protho- medicus laudatur, parte 3. Allegatione 91. num. 9. pag. 576.

Mm iij

Index rerum, & verborum.

Baptismalem Ecclesiam obtinens, cui incumbit
so la cura baptizandi omnes intantes oppidi, tene-
tur ad residendam, parte 3. Allegatione 53. nu. 80.
pag. 137.

Baptismi Sacramentum tam parvulis, quam a-
dultis tempore interdicti administratur benedi-
cta fonte, & patrinis adhibitis, p. 2. Allegatione 31.
n. 22. pag. 252.

Baptismus solemnus familiar cuiusdam ex pri-
marijs inter Iudæos à Pio v. Pont. Max. factus,
p. 1. tit. 2. glos. 17. n. 10. p. 198.

Baptizatum se credens cum re vera non fuerit,
si Ordines procuraverit an eos recipiat, Christiue
corpus celebrando conficiat, parte 2. Allegat. 2. n.
9. pag. 14.

Baptizatus quis probatur vnico teste, p. 2. Alleg.
27. numer. 8. pag. 199.

Baptizati per Confirmationem plene fiunt Chri-
stiani, parte 2. Alleg. 30. numer. 8. pag. 238.

Barbam habens corrosam, aliaue deformitate
maculatam non est ordinandus, p. 2. Allegat. 42. n.
41. pag. 392.

Baro assumi potest ad Ordines ab eo Præfule,
in cuius diocesi habet feudum, part. 2. Allegatio.
4. numer. 32. pag. 30.

Baronum filij adipiscuntur domicilium in eo
loco in quo genitor, propter dictum feudum co-
traxit, ibid. numer. 33.

Baro, vel Princeps in Regno Neapol. qui ho-
miciam, aut exulem Romanæ Ecclesiæ recepta-
uerit, protulerit, &c. in excommunicationem Pa-
palem incidit, ibid. numer. 145. pag. 35.

Baro, vel Dominus Sedis apost. subiectus fru-
mentum, fruges, vltra sibi vsum familieque sue
necessarium emens in excommunicationem Pa-
palem incidit, ibid. numer. 146.

Bartholomæus à Martyribus superiorum iussu co-
actus Archiepiscopatum Bracharen. inuitus sus-
cepit, quo postea renuntiato in monasterium
sui ordinis se recepit, vbi vitam cum morte feli-
citer commutauit, parte 1. titulo 2. glos. 1. numer.
26. pagina 89.

S. Basilii vinctu, & cultu fuit abstinentissimus, p.
1. tit. 2. glos. 7. num. 20. pag. 139.

Benedictio Episcopi efficit vt Abbas possit con-
ferre Ordines minores, p. 2. Allegat. 27. numer. 52.
pag. 210.

Benedictio Episcopi dari debet Abbatibus illis
diebus, quibus Ordines minores conferri possunt,
& sine aliquo examine, parte 2. Allegat. 27. num.
52.

Benedictio Episcopi est Ordinis Episcopalis, &
non potest delegari non habenti illum Ordinem,
parte 2. Alleg. 27. numer. 53.

Benedicens inaduertenter Episcopus Calices,
vel corporalia in aliena diocesi à suspensione non
excusatur, parte 2. Allegatione 6. numer. 8.
pagina 42.

Benedicit Episcopus Abbates, Abbatissas,
moniales parte 2. Allegatione 27. numer. 51.
pagina 210.

Benedicere Abbatem renuens Episcopus ter-
tio monitus, poterit tunc Abbas non expe-
ctata benedictione Ordines conferre, & Offi-
cium suum administrare ibid. numer. 54.

Benedicendi Virgines consuetudinem, non am-

plius esse in vfu censuit Sacra Congreg. ibid. nu.
58. pagina 211.

Benedici in Abbatissas prohibentur minores
annis quadraginta, & quæ per octo ante profes-
sa non fuerint, ibid. n. 59. pagina 211.

Benedicenda iure non est Abbatissa temporalis,
ibid. n. 60. pagina 211.

Benedicens vestes Episcopus excommunicatus,
suspensus, vel interdictus est irregularis, ibid.
numer. 62.

Benedictionem solemnem dare potest Episco-
pus in sua diocesi in fine diuinorum Officiorum,
& simplicem suis populis in itineribus, ibid. nu.
63. pagina 211.

Benedictionem dare potest Episcopus extra
suam diocesim priuatim celebrans, ibid. num. 64.
pagina 211.

Benedictionem dare non potest Presbyter præ-
sente Episcopo sine eius assensu, ibid. numer. 65.
pag. 212.

Benedictionem populo dare quando possit Ab-
bas iurisdictionem habes quasi Episcopalem, ibid.
n. 67. pag. 212.

Benedictiones non tenentur in secundo matri-
monio recipere, qui semel contraxit, & mortuo
primo coniuge aliud iniit matrimonium, etiam si
forte primum fuerit inualidum, p. 2. Alleg. 32. nu.
183. pag. 300.

Benedictio solemniter fit ex consuetudine re-
cepta, si femina solum nondum fuisset benedicta,
p. 2. Alleg. 32. n. 184.

Benedictiones matrimoniales possunt fieri à
Parocho vtriusus contrahentis, part. 2. Alleg. 32.
num. 185. pag. 301.

Benedictionem secundum nuptijs impertiens in
casu non permisso ab officio, & beneficio suspen-
ditur, p. 2. Alleg. 32. n. 186.

Benedictiones matrimoniales tempore inter-
dicti fieri prohibentur, parte 2. Allegatione 32. n.
205. pag. 306.

Benedictiones tempore interdicti an fieri pos-
sint seruata moderatione cap. alma mater §. adij-
cimus de sentent. excom. lib. 6. parte 2. Allegatio.
32. num. 206.

Benedictus Aegidius Lusitanus, parte 1. tit. 3. cap.
2. num. 46.

Beneficiatus perpetuo absens ab Ecclesia iusta de
causa potest Summi Pontificis concessione fru-
ctus beneficij percipere, p. 3. Allegatione 50. nu.
26. pag. 11.

Beneficiatus qui nequit, aut non debet Ecclesiæ,
vel beneficio inferuire, habet iustam causam reli-
gnandi coram Ordinario, p. 3. Allegatione 69. nu.
40. pag. 365.

Beneficiatus ad effectum vt effugiat forum se-
culare non sufficit probare titulum beneficij,
nisi etiam probet illius possessionem, p. 2. Allegat.
12. n. 4. pag. 74.

Beneficiati an dominium fructuum suorum be-
neficiorum habeant ostenditur par. 3. Allegatione
114. n. 4. pag. 783.

Beneficiatus qui propter intrusum non fuit a-
deptus possessionem, si collatio beneficij sit vali-
da, fori priuilegio gaudet, p. 2. Allegatione 12. nu.
5. pag. 75.

Beneficiatus in agitudine constitutus an possit
immoderatas facere donationes, p. 3. Alle. 114. n. 35.

Index rerum, & verborum.

Beneficiatus gaudet privilegio fori in civilibus, & criminalibus, etiam si habitum clericalem, & tonsuram non deferat, p. 2. Alleg. 12. num. 6. pag. 75.

Beneficiatus gaudet fori privilegio, etiam si beneficium sit modici valoris, p. 3. Alleg. 12. n. 7. p. 75.

Beneficiatus corpore impeditus habet iustam causam resignandi beneficium coram Ordinario, p. 3. Alle. 69. n. 35. pag. 364.

Beneficiatus corpore vitiatum habet iustam causam resignandi beneficium coram Ordinario, p. 3. Alle. 69. n. 36. pag. 64.

Beneficiatus ex consuetudine totius Hispaniæ potest testari de acquisitis intuitu beneficiorum, par. 3. Allegation. 114. numero sexto, pagin. 785.

Beneficij ratione etiam tenuis efficitur beneficiatus subditus illius Episcopi, in cuius Episcopatu illud habet, p. 2. Allegatione 4. nu. 44. pagina 32.

Beneficia conferre potest Episcopus electus, & confirmatus, par. 1. titul. 1. cap. 1. nu. 14. pagina 6.

Beneficij ratione requirentis residentiam acquirit beneficiatus domicilium in loco, ubi illud habet, par. 2. Allegat. 4. numero 46. pagin. 32.

Beneficij ius, titulus, & possessio amittuntur per renunciationem, p. 3. Alleg. 57. nu. 200. pagina 265.

Beneficij ius eo ipso perdit quis per violentam ingressionem in possessionem illius, p. 2. Alle. 57. n. 220. pag. 209.

Beneficij vnus diocesis ratione vniti alteri diuersæ diocesis efficitur quis subditus Episcopi, ubi extat beneficium principale, p. 2. Alleg. 4. n. 53. pag. 33.

Beneficij valor, vt eius titulo quis ordinari possit, debet pertingere summam, quæ Clerico sustentando sibi, & suis, quin & pauperibus, ac peregrinis, iuribusque Episcopalibus soluendis sufficiat, par. 2. Allegatio. 19. numero 13. pagina 120.

Beneficij collationem à Papa vnus habens, alius vero ab Ordinario, si non apparet de prioritate, præfertur qui à Papa impetrauit propter prærogatiuam concedentis, p. 3. Alleg. 57. n. 14. pagina 324.

Beneficij collatio facta vna die à Papa, & Ordinario, præualeat collatio Ordinarij, si in ea apposta sit hora, & in collatione Papæ non, p. 3. Alleg. 57. n. 15. pag. 324.

Beneficij secundi sufficientis habita possessione vacat primum sufficiens per sententiam, nisi sit magna beneficiorum coaceruatio, quia tunc vacabit ipso iure, par. 3. Allegat. 62. numero 3. pagin. 322.

Beneficij primi requirentis residentiam inducitur vacatio ipso iure per ademptionem secundi pacifice possessi, p. 3. Allegat. 62. numero 28. pagin. 327.

Beneficij principalis natura, & qualitas attenditur, non autem annexi, p. 3. Alleg. 60. n. 40. pag. 350.

Beneficijs licet ipso iure priuentur vitium Sodomie committentes per Bullam Pij V. tamen ea retinere possunt, quousque sententia declarato-

ria interueniat, p. 1. Alleg. 44. numero 29. pagina 406.

Beneficijs priuatus ipso iure non potest ea in fauorem alicuius resignare, p. 3. Allega. 57. nu. 256. pag. 274.

Beneficiorum ecclesiasticorum prouisione, vel collatione, vel in eorum possessionem admissione aliquid exigentes, in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Allegation. 50. numero 125. pagina 33.

Beneficiorum appellatione non veniunt dignitates, par. 2. Allegation. 45. numero 13. pagina 410.

Beneficiorum omnium in diocesi existentium collatio, & institutio de iure spectat ad Episcopos Ordinarios, & ipso iure fundatam habent intentionem ea conferendi, p. 3. Alleg. 57. numero 1. pag. 222.

Beneficiorum collatio, quæ vacant propter crimen hæresis, cum cura, & sine cura, secularia, & regularia, referuntur Summi Pontificis dispositioni, p. 3. Alleg. 57. n. 36. pag. 228.

Beneficiorum sub retentione, quæ alias vacabāt per promotionem ad Episcopatum, non comprehenditur facultas transferendi pessiones, p. 3. Alle. 57. n. 70. pag. 234.

Beneficia plura habens in diuersis diocesisibus à quolibet illarum Antistite promoueri potest, p. 2. Alleg. 4. n. 51. pag. 33.

Beneficium etiam tenuè possidens gaudet privilegio clericali, par. 2. Allegatio. 4. numero 45. pag. 32.

Beneficium habens in commedam maxime perpetuam potest ordinari ab Episcopo loci ubi ætatum est, p. 2. Alleg. 4. n. 50. pag. 33.

Beneficium, obtentum in fraudem non iuuat quoad susceptionem Ordinum, p. 2. Alleg. 4. n. 57. pag. 34.

Beneficium ad cuius titulum quis est ordinandus, debet esse tantum vt sufficiat ad honestè viuendum, nec opus est attendere ad qualitatē ordinandi, p. 2. Alleg. 19. n. 8. p. 119.

Beneficium insufficiens patrimonio adiunctum potest constituere sufficientem titulum, p. 3. Alle. 19. n. 14. pag. 120.

Beneficium ad cuius titulum quis est ordinandus debet pacifice possideri, p. 2. Alleg. 19. n. 15. p. 120.

Beneficium litigiosum, & non pacifice possessum sit citatione, p. 2. Alleg. 19. numero 17. pagina 120.

Beneficium ad cuius titulum quis promotus fuit resignari non potest, nisi facta mentione quod fuerit ad illius titulum promotus, alias resignatio erit nulla, p. 2. Allegation. 19. numero 32. pagina 123.

Beneficium ecclesiasticum sufficiens non habens ad cuius titulum ordinari possit, cum titulo saltem patrimonij, permittente Episcopo, ordinari potest, p. 2. Allegation. 19. numero 13. pagin. 128.

Beneficium non habens potest cum penuria Sacerdotum existit ad sacros Ordines promoueri, dummodo adsit qui illi spondeat necessaria subministraturum, p. 2. Alleg. 19. n. 73. pag. 132.

Beneficium simplex habens non potest cogi residere in diocesi ubi illud habet, p. 2. Alleg. 24. nu. 6. pag. 145.

Index rerum, & verborum

Beneficium obtinere non potest per saltum promotus, p. 2. Alle. 47. n. 4. p. 418.

Beneficium ad certum tempus conferre solus valet Summus Pontifex, p. 3. Allegat. 50. nume. 25. pag. 12.

Beneficia in Curia Romana vacantia solus confert, Papa, part. 3. Allegatione 50. nume. 27. pag. 12.

Beneficia quæ incompatibilia iure dicuntur vni, eidemq; clerico conferre solus Papa potest, pa. 3. Alleg. 50. n. 28. pag. 12.

Beneficiorum multitudine se onerantes cupiditatis, & auaritiæ baratro merguntur, par. 1. tit. 2. glos. 15. n. 6. p. 186.

Beneficia iurispatronatus ecclesiastici comprehenduntur sub reservatione regulæ nonq; Cancellariæ, par. 3. Allegatione 57. numero 257. pagina 274.

Beneficia etiam ad vnius tantum collationem pertinentia sub reservatione regulæ nouæ Cancellariæ comprehenduntur, ibid. numero 258. p. 274.

Beneficia omnia vacantia, etiam in quibuscumq; Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, ab Episcopo, ad quem collatio spectat, sunt conferenda, p. 3. Alle. 58. n. 2. pag. 276.

Beneficium de mensa Prælati illud dicitur, quod est perpetuo incorporatum mensæ Episcopali, aut Capitulari, seu Abbatiali, ibid. nume. 16. pag. 279.

Beneficia deuoluta lapsa semestri concessio Ordinario ad conferendum, non dicuntur de nouo vacare, ibid. n. 17.

Beneficium curatum, quod vere est dignitas, nō est conferendum per concursum, p. 3. Alleg. 60. n. 28. pag. 297.

Beneficia Regularia, quæ Regularibus conferti consueverunt concursu non sunt conferenda, ibid. n. 33. pag. 298.

Beneficia simplicia concursu non conferuntur, ibid. n. 36.

Beneficium simplex consequi volenti satis est si Canonicas Horas recitare, ac construere sciat, ibid. n. 72. pag. 305.

Beneficium simplex nullus ante decimum quartum annum potest obtinere, ibid. numero 73.

Beneficium simplex ex dispensatione Summi Pontificis infanti potest conferri, ibid. numero 74.

Beneficium simplex vt possit obtineri, sufficit, quod decimus quartus annus sit cœptus, quamuis non sit expletus, ibid. n. 76.

Beneficium curatum obligat ad promotionem Sacerdotij spatio vnius anni, alias vacat ipso iure, ibid. n. 83. pag. 307.

Beneficium superius, qui est adeptus, examinari denuo debet, vel si ad simile beneficium promoueat in Ecclesia tamen vel loco ampliori, maioriue, aut nobiliori, ibid. numero 90. pag. 309.

Beneficium digno diocæsano, omisso digniore alterius diocæs, absque peccato conferri potest, ibid. n. 99. pag. 311.

Beneficium digno vbi confertur omisso digniori cum exiguitate damni, non committitur peccatum mortale, ibid. n. 100. pag. 311.

Beneficia plura simplicia obtineri non possunt,

sed vnum tantum singulis conferendum, vel ad summum duo, quando primum ad honestam non sufficit sustentationem, p. 3. Allegat. 62. numero 1. pag. 322.

Beneficia simplicia obtinens vltra vnum, quod sufficiat ad honestam sustentationem peccat mortaliter, ibid. n. 2.

Beneficij secundi sufficientis habita possessione vacat primum sufficiens per sententiam, nisi sit magna beneficiorum coaceruatio, quia tunc vacabit ipso iure, ibid. n. 3.

Beneficium simplex insufficienti habenti, quod residentiam non requirit, licet aliud curatum cōferri, p. 3. Alle. 62. n. 1. pag. 322.

Beneficia duo simplicia, quando vnum sufficit ad vitam clericis commode sustentandam, ex indulgentia, & auctoritate Episcopi nullus potest habere, par. 3. Allegatio. 62. numer. 6. pagina 323.

Beneficium potest Episcopus conferre habentiam in pensionibus Ecclesiasticis sufficientem sustentationem, parte 3. Allegatione 62. numer. 7. pag. 323.

Beneficia duo, tria, aut plura simplicia quando non sufficiunt ad honestam sustentationem, potest de stylo Curie aliud simplex illa obtinenti conferri, donec commode clericum alant, p. 3. Alleg. 62. n. 10. pag. 323.

Beneficium ad congruam sustentationem sufficiens, quod dicatur, parte 3. Allegat. 62. numer. 11. pag. 324.

Beneficium vniforme sub eodem recto quando dicatur, ad inducendam incompatibilitatem, p. 3. Alle. 62. n. 13. pag. 324.

Beneficium situm in capella, claustro, Cœmiterio, seu ambitu contiguus Ecclesiæ, censetur esse in eadem Ecclesia, p. 3. Allega. 62. numer. 14. pag. 324.

Beneficium primum simplex vacat ipso iure, vbi secundum simile adipiscitur in eadem Ecclesia, p. 3. Alle. 62. n. 16. pag. 324.

Beneficia duo simplicia sub eodem recto, si sint difformia, possunt ex dispensatione Episcopi obtineri, dummodo, vnum non sufficiat ad vitam Clerici, parte 3. Allegatio. 62. numer. 17. pagina 325.

Beneficium quando dicatur pater obtinere vt in eo filius succedere non possit, p. 3. Alle. 65. num. 7. pag. 337.

Beneficium nō potest obtinere filius illegitimus in Ecclesia, in qua eius pater habuit solam sedem in choro ratione dignitatis, p. 3. Alleg. 65. num. 14. pag. 338.

Beneficia vnius diocæs, beneficiis, vel pio loco alterius diocæs non vniuntur, p. 3. Alle. 66. n. 9. pag. 346.

Beneficia curata non vniuntur Monasteriis dignitatibus, præbendis, seu aliis beneficiis simplicibus, p. 3. Alleg. 66. n. 10. pag. 346.

Beneficia simplicia quomodo vnienda, p. 3. Alle. 66. n. 14. pag. 346.

Beneficium curatum annexum simplici assumit naturam simplicis, p. 3. Alleg. 66. numer. 44. pag. 350.

Beneficium principale in impetratione sufficit tantum exprimi, nec opus est exprimere accessorie vnitum, parte 3. Allegatione 66. n. 47. pagina 350.

Index rerum, & verborum.

Beneficia de sui natura præsumuntur congrua, p. 2. Alleg. 57. n. 7. p. 353.

Beneficium curatum quando dicatur, ut in simplex conuerti non possit per Episcopum, p. 3. Alleg. 68. n. 10. pag. 356.

Beneficium in vna diœcesi situm, si permutetur cum alio alterius diœcesis, requiritur in ea permutacione vtriusque Episcopi, ad quos illa beneficia spectant, auctoritas, & consensus, p. 3. Alleg. 69. n. 10. pag. 360.

Beneficium litigiosum super quo pender lis, nõ potest resignari, vel permutari, nisi lis esset super priuatione beneficiati, p. 3. Allegat. 69. num. 19. p. 361.

Beneficium primum incompatible ita vacat adepta prioris possessione, ut illud statim possessor dimittere teneatur in manibus Ordinarij, alias vtrumque vacat per Romanum Pontificem conferendum, parte 3. Alleg. 50. numero 30. p. 12.

Beneficia ecclesiastica palam, aut occulte retinentes, aut recipientes in confidentiam incidunt in excommunicationem Papalem, p. 3. Alleg. 50. n. 138. pag. 34.

Beneficium in dubio non censetur curatum, sed simplex, p. 3. Allegatio. 53. numero 69. pagina 136.

Beneficia simplicia obtinentes possunt cogi per Episcopum ad aliquod seruitium personale in eis faciendum, parte 3. Allegatione 53. numero 179. pag. 154.

Beneficia conferendi potestas non conceditur in generali Vicariatus commissione, p. 3. Alleg. 54. n. 60. pag. 176.

Beneficia conferendi data Vicario speciali facultate, non intelligitur concessa potestas conferendi ea beneficia, quæ Episcopus iure speciali, aut priuilegio conferre potest, p. 3. Alleg. 54. n. 62. pag. 176.

Beneficia conferendi concessa Vicario specialis potestas est late interpretanda, p. 3. Alleg. 54. n. 63. pag. 176.

Beneficia conferendi speciali potestate data Vicario, intelligitur data potestas commendandi, parte 3. Allegatione 54. numero sexagesimoquarto. pag. 176.

Beneficium supprimere absque speciali mandato non potest Vicarius, p. 3. Alleg. 54. n. 71. pagina 177.

Beneficia vnire sine speciali concessione non potest Vicarius, p. 3. Allegat. 54. numero 72. pag. 177.

Beneficia conferre potest Vicarius ante scientiam mortis Episcopi, si conferendi potestatem habeat, parte 3. Allegatio. 54. numero 153. pagina 188.

Beneficia in quolibet mense vacantia poterant olim conferre Episcopi, p. 3. Alleg. 57. numero 2. pag. 223.

Beneficia omnia respectu Summi Pontificis sunt manualia, & in eis vti potest plenitudine potestatis, parte 3. Allegatio. 57. numero 8. pag. 223.

Beneficia apud Sedem Apostolicam vacare dicuntur non solum per obitum, sed etiam per resignationem in illa, p. 3. Alleg. 57. numero 22. pag. 225.

Beneficia in Curia vacare dicuntur, quando ibi

priuatio, aut alij vacationis modi inducuntur, p. 3. Alleg. 57. n. 24. p. 226.

Beneficia iurispatronatus laicorum non dicuntur vacare in Curia, ut dispositioni Summi Pontificis referuntur, p. 3. Allegatio. 57. num. 35. p. 226.

Beneficia iurispatronatus laicorum non comprehenduntur in reservationibus, etiam si sint generales, & in corpore iuris clausæ, quamuis adsint verba illa, ad cuiuscunque collationem, provisionem, electionem, presentationem, &c. p. 3. Alleg. 57. n. 26. p. 226.

Beneficia, quæ sunt mixta iurispatronatus clericorum & laicorum, cum ad hoc propositum laicalia censeantur, non comprehenduntur sub reservatione beneficiorum in Curia vacantium, p. 3. Alleg. 57. n. 27. pag. 227.

Beneficia iurispatronatus laicalis competentis ex priuilegio, vel præscriptione, non tamen ex fundatione, constructione, vel dotatione dicuntur vacare in Curia, parte 3. Allegat. 57. n. 28. pag. 227.

Beneficia regularia non veniunt in reservatione vacationis in Curia, p. 3. Allegat. 57. numero 29. p. 227.

Beneficia curam animarum habentia, si vacent in curia ante collationem, Apostolice Sede vacante, collatio ad Ordinarium ob animarum periculum pertinet, parte 3. Allegatio. 57. numero 30. pag. 227.

Beneficia illorum, qui in Vrbe degunt ratione originis, vel domicilij, non comprehenduntur sub reservatione beneficiorum in Curia vacantium, nisi etiam curiam sequantur, & curiales existant, parte 3. Allegatione 57. numero 31. pag. 227.

Beneficia de Vrbe non comprehenduntur sub reservatione de beneficiis vacantibus apud Sedem Apostolicam, parte 3. Allegatio. 57. numero 32. p. 227.

Beneficia dispositioni Romani Pontificis referuntur per solam appositionem suæ manus quamuis inutiliter factam, p. 3. Allegat. 57. num. 23. pag. 227.

Beneficia vacantia, Sede Episcopali vacante, cuiuscunque speciei, & qualitatibus sint, referuntur dispositioni Summi Pontificis, p. 3. Alleg. 57. num. 35. pag. 228.

Beneficia per crimen hæresis an vacent ipso iure, vel post sententiam latam? p. 3. Alleg. 57. n. 38. pag. 228.

Beneficia vacantia per priuationem sunt reservata dispositioni Summi Pontificis, p. 3. Alleg. 57. n. 39. pag. 229.

Beneficia collata personis prohibitis propter suum genus ad nouam Romani Pontificis provisionem pertinent, parte 2. Allegatio. 57. nu. 40. pag. 229.

Beneficia quæcunque recepta in confidentiam vacant ipso iure, & sunt Apostolicæ Sedi reservata, parte 3. Allegatio. 57. numero 41. pagina 229.

Beneficia quæcunque recepta in confidentiam non solum vacant ipso iure, sed etiam quæ obtinebat confidentiarius, p. 3. Alleg. 57. numero 42. pag. 229.

Beneficia parochialia collata non seruata forma Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 18. sunt Sedi

Index rerum, & verborum.

Apostolicæ referuata, par. 3. Allegatio. 57. nu. 43. pag. 229.

Beneficia, quæ intra sex menses à die, quo nouit beneficium vacare Ordinarius conferre nouit, & similiter Archiepiscopus, statim ad Papam deuoluuntur, par. 3. Alleg. 57. numero 44. pagin. 230.

Beneficia omnia, quæ per resignationem, vel obitum auctoritate Apostolica conferuntur cum Decreto, quod prouisus beneficium tunc obtentum in manibus Papæ intra duos menses dimittere teneatur, illis elapsis, non facta huiusmodi dimissione, Sedi Apostolicæ referuantur, p. 2. Alle. 57. n. 45. pag. 230.

Beneficia vacantia ob non publicationem resignationum referuantur Sedi Apost. p. 3. Alleg. 57. n. 46. pag. 230.

Beneficia vacantia per violationem sequestri lite pendente in Curia referuantur dispositioni Summi Pontificis, par. 3. Alleg. 57. numero 47. pagin. 230.

Beneficia litigiosa ad effectum ut Ordinarius non possit providere dici possunt dispositioni Summi Pontificis referuata, p. 3. Alleg. 57. n. 49. pag. 231.

Beneficia collata à Cardinalibus vigore suorum indultorum referuantur Summo Pontifici quando intra sex menses prouisi, à Sede Apost. nouas prouisiones non impetrauerint, p. 2. Alleg. 57. nu. 52. pag. 231.

Beneficia vacantia in Abbazia S. Crucis Camaldulen. sunt referuata dispositioni Romani Pontificis, part. 3. Allegation. 57. numero 53. pagina 231.

Beneficia Regni Germaniæ vacantia, & vacatura in mensibus Ianuarij, Maij, Iulij, Septembris, & Nouembris, sunt referuata Summo Pontifici, part. 3. Allegatio. 57. nu. quinquagesimo quarto, pag. 232.

Beneficia vacantia per delictum offendentis litigantes in Romana Curia, eorumque iudices, aduocatos, & procuratores, testes, vel notarios, referuantur dispositioni Summi Pontificis, p. 3. Alleg. 57. n. 55. pag. 232.

Beneficia illorum, qui seipfos examini pro alijs supponunt, referuantur dispositioni Sedis Apostolicæ, par. 3. Allegatio. 57. numero 56. pagina 232.

Beneficia vacantia ob non delationem habitus clericalis referuantur dispositioni Sedis Apostolicæ, part. 3. Allegation. 57. numero 57. pagina 232.

Beneficia vacantia per depositionem, priuationem, translationem, ac muneris consecrationis suscepcionem auctoritate Apost. factas, referuantur dispositioni Summi Pontificis, p. 3. Alleg. 57. n. 65. pag. 234.

Beneficia vacantia per promotionem ad Patriarchatum Archiepiscopatum, Episcopatum, vel Monasteriorum regimina sunt referuata dispositioni Summi Pont. p. 3. Alleg. 57. numero 66. pag. 234.

Beneficia obtenta vacant ipso iure per promotionem ad Episcopatum post adeptionem possessionis, & consecrationem sequutam, p. 3. Alle. 57. n. 67. pag. 234.

Beneficia prouisi per Romanum Pontificem ad Episcopatum statim quod ad eum promotus est,

possunt conferri tanquam vacantia, non expectata consecratione, part. 3. Allegatione 57. n. 68. pag. 234.

Beneficia obtenta prorogatione, vel retentione non vacant per promotionem ad Episcopatum, part. 3. Allegatione 57. nu. sexagesimo nono, pag. 234.

Beneficia etiam simplicia vacant per promotionem ad Episcopatum, p. 3. Alle. 57. numer. 71. pag. 234.

Beneficia promoti ad Episcopatum in terris infidelium existentem, seu titularis, cum per eum non stet ass qui illius possessionem, non vacant, p. 3. Alle. 57. n. 74. pag. 235.

Beneficia vacantia, & vacatura per assecutionem pacificam quorumcunque Prioratum, dignitatum, &c. auctoritate Apostolica prouisorum dispositioni Sedis Apost. referuantur, p. 3. Alleg. 57. n. 7. pag. 235.

Beneficia vacantia per execrabilitatem dispositioni Summi Pont. referuantur, p. 3. Allegat. 57. n. 79. pag. 236.

Beneficia de quibus Ordinarij, & alij collatores contra Concil. Triden. decreta disposuerunt, & disponent in futurum, referuantur Summi Pontificis dispositioni, par. 3. Allegatione 57. n. 80. pag. 236.

Beneficia vacantia tempore vacationis Episcopatum referuantur dispositioni Summi Pontificis, etiam si ad Episcopum spectaret electio, nominatio, seu presentatio, & collatio, vel institutio ad alium, par. 3. Alleg. 57. numero 90. pagin. 240.

Beneficia vacantia post renunciationem Episcopatus à Papa admissam, vel post translationem ad alium Episcopatum, quando Sedi Apost. referuata censeantur, p. 3. Allegat. 57. nu. 92. pag. 241.

Beneficia omnium Subcollectorum sunt referuata, si deputentur in aliqua ciuitate, vel diocesi successiue, ita quod eodem tempore vnicus tantum sit, par. 3. Allegatio. 57. numer. 121. pagin. 248.

Beneficia omnia Collectorum seu Subcollectorum, quæ habuerunt tempore officij sunt referuata, etiam si ante officium illa obtinuissent, p. 3. Alleg. 57. n. 123. pag. 248.

Beneficia Ecclesiarum sancti Ioannis Lateranensis, ac sancti Petri, & B. Mariæ Maioris de Vrbe, cur Papa referuauerit, cum sit Urbis Episcopus, p. 3. Alle. 57. n. 133. pag. 250.

Beneficium Ecclesiasticum ut dicatur quæ conditiones requirantur? par. 3. Allegatione 57. num. 141. pag. 252.

Beneficia manualia non cadunt sub reservatione regulæ nonæ Cancellariæ, par. 3. Allegat. 57. n. 152. pag. 255.

Beneficia de mensa non censentur referuata sub dispositione regulæ nonæ Cancellariæ, p. 3. Alle. 57. n. 155. p. 255.

Beneficia vnita accessorie non censentur referuata sub dispositione regulæ nonæ Cancellariæ, secus si sint vnita æquè principaliter, p. 3. Alle. 57. n. 158. pag. 256.

Beneficium curatum ut dicatur, quæ concurrere debeant? par. 3. Allegatio. 57. numero 157. pag. 256.

Beneficium curatum non dicitur ex iure sepe-

Index rerum, & verborum.

liendi, part. 3. Allegatio. 57. numero 161. pagin. 256.

Beneficium curatum potest dici, quod habet curam iurisdictionis, etiam fori exterioris, p. 3. Alle. 57. n. 163. pag. 257.

Beneficium curatum non dicitur, quod habet certum tempus, non tamen in in perpetuum, p. 3. Alleg. 57. n. 165. pag. 258.

Beneficium curatum non dicitur Prioratus per Vicarium perpetuum deferui solitus, p. 3. Alle. 57. n. 166. pag. 258.

Beneficia omnia presumuntur secularia, nisi Regularia probentur, p. 3. Alleg. 57. num. 16. pag. 258.

Beneficia Regularia dicuntur, de quibus in fundatione dictum fuit, ut per Religiosos regerentur, vel illa, quae per quadraginta annos consueta sunt regi per viros Regulares, p. 3. Alleg. 57. n. 168. pag. 258.

Beneficia Regularia Regularibus conferri debent, p. 3. Alle. 57. n. 170. pag. 258.

Beneficia Regularia non possunt conferri novitiis, sed expresse professis, p. 23. Alleg. 57. num. 171. pag. 259.

Beneficia Regularia defectu Regularium secularibus conferri possunt, p. 3. Alle. 57. n. 172. pag. 259.

Beneficia omnia cuiusunque generis & qualitatis fuerint, & ubique existentia comprehenduntur sub reservatione regulæ novæ Cancellariæ, part. 3. Allegation. 57. numer. 176. pagin. 259.

Beneficia consistentia in Ecclesia non numerata non includuntur sub reservatione regulæ novæ Cancellariæ, parte 3. Allegatione 57. numer. 179. pag. 260.

Beneficium monoculare comprehenditur sub reservatione regulæ novæ Cancellariæ, p. 3. Alle. 57. n. 180. pag. 260.

Beneficia creata & fundata post promulgationem regulæ novæ Cancellariæ, comprehenduntur sub illius reservatione, p. 3. Alle. 57. num. 181. pagina 260.

Beneficia ubique existentia siue in Ecclesiis Patriarchalibus, Metropolitanis, seu Cathedralibus, siue alias, comprehenduntur sub reservatione regulæ novæ Cancellariæ, parte 3. Allegat. 57. n. 182. pag. 261.

Beneficium si vacet circa mediam noctem ultimi diei, ita ut minimè constare possit, an fuerit finitus vnus mensis Apostolicus, & cæptus alius Ordinarius, proutius à quo debeat præualere, ostenditur, part. 3. Allegation. 57. numer. 183. p. 262.

Beneficium vacans in mense Ordinarij potest ab ipso Ordinario conferri cæpto iam mense Apostolico, parte 3. Allegatione 57. numer. 189. pag. 263.

Beneficia consistentia in Romana Curia, ibique vacantia non cadunt sub reservatione regulæ novæ Cancellariæ, parte 3. Allegat. 57. numero 193. pag. 264.

Beneficia renuntiata in manibus Ordinarij non cadunt sub reservatione regulæ novæ Cancellariæ, part. 3. Allegation. 57. numer. 194. pagin. 264.

Beneficia vacantia de iure & facto, & de iure tantum, aut de facto tantum, includuntur sub re-

servatione regulæ novæ Cancellariæ, p. 3. Alleg. 57. n. 195. pag. 264.

Beneficium vacans per habentem tantum ius ad rem, non comprehenditur in reservatione regulæ novæ Cancellariæ, p. 3. Alle. 57. nu. 196. pag. 264.

Beneficium vacare per obitum habentis ius in re ad illud, p. 2. Allegatione 57. numero 198. pag. 264.

Beneficium vacat per obitum beneficiarij itaut si miraculose resurgeret, non recuperaret illud, parte 3. Allegatione 57. numero 185. pagina 265.

Beneficium vacat ipso iure per assensionem alterius incompatibilis, p. 3. Allegat. 57. n. 201. pa. 265.

Beneficium vacat per contractum Matrimonium per verba de presenti, etiam non sequuta copula, parte 3. Allegatione 57. numero 202. pagina 266.

Beneficium ita vacat per matrimonium, ut etiam contracto resignari non possit in fauorem tertij, p. 3. Alle. 57. n. 203. pag. 266.

Beneficium vacat per Matrimonium, etiamsi Vxor illo non consummato religionem ingrederetur, part. 3. Allegatione 57. numero 204. pag. 266.

Beneficium amittitur ipso iure per Matrimonium etiam irritum ob consanguinitatem, vel aliud impedimentum dirimens, p. 2. Alle. 57. n. 207. pag. 267.

Beneficium ipso iure vacat per ingressum Religionis, sequuta professione, non antea, p. 3. alle. 57. n. 208. pa. 267.

Beneficium curatum obligat ad promotionem Sacerdotij spatio vnus anni, par. 3. Alle. 57. n. 210. p. 268.

Beneficium vacat ipso iure per promotionem ad Episcopatum post adeptionem possessionis, & consecrationem sequutam, p. 3. Alle. 57. num. 21. p. 268.

Beneficium vacat ipso iure per militiam sequutam, parte 3. Allegatione 57. numero 220. pa. 268.

Beneficium illius, qui tonsuram, & habitum clericalem non assumit, vacat ipso iure, p. 3. Alle. 57. n. 217. p. 269.

Beneficium vacat ipso iure per electionis cassationem, parte tert. Alle. 57. numero 218. pagina 269.

Beneficium vacat per postulationem, vel repulsionem, parte 3. Alle. 57. numero 219. pagin. 269.

Beneficium vacat per violationem sequestri impositi vigore sententiæ definitiue in Romana curia prolata in causa beneficii, p. 3. Alle. 57. n. 221. p. 269.

Beneficium vacat ipso iure per non ostensionem tituli, seu dispensationis coram Ordinario, postquam beneficiatus monitus fuerit, p. 3. Alle. 57. nu. 222. p. 270.

Beneficium vacat ipso iure per alienationem rerum Ecclesiæ sine solennitate facta in Extrau. Ambitosæ, §. inferiores vero, de rebus Ecclesiæ nō alienandis, parte 3. Alle. 57. numer. 226. pagina 270.

Beneficium vacat si habeatur pro derelicto, p. 3. Alle. 57. n. 227. p. 270.

Index rerum, & verborum.

Beneficiū an vacet ipso iure propter crimē hæresis, part. 2. Allegation. 57. numer. 228. pagin. 270.

Beneficia, quæ fuerunt obtenta per preces hæreticorum vacant ipso iure, part. 3. Allegatio. 57. n. 230. pag. 271.

Beneficiū per crimen realis simoniæ commissę vacat ipso iure, par. 3. Allegatio. 57. nu. 231. pag. 271.

Beneficiū vacat ipso iure per crimē læsæ maiestatis, parte 3. Allegation. 57. numero 233. pagina 271.

Beneficiū propter crimen falsitatis litterarum Apostol. vacat ipso iure, p. 3. Allegat. 57. num. 235. pag. 271.

Beneficia occidentis, vel percutientis Episcopum vacant ipso iure, p. 3. Alle. 57. num. 237. pag. 271.

Beneficia occidentis Rectorem suæ Ecclesię vacant ipso iure, pa. 3. Alleg. 57. numero 239. pagina 272.

Beneficiū illius, qui carceravit clericum donec resignauerit suum beneficiū vacat ipso iure, p. 3. Alleg. 57. n. 241. pag. 272.

Beneficia committentis crimen sodomie vacant ipso iure, part. 3. Allegat. 57. numer. 242. pagina 272.

Beneficiū ob non publicationem resignationis vacat ipso iure, p. 3. Alle. 57. numer. 244. pag. 273.

Beneficiū Curatum ob non seruata formā Const. Pij V. vacat ipso iure, p. 3. Alleg. 57. n. 245. pag. 273.

Beneficiū per depositionem, & priuationem vacat ipso iure, p. 3. Allegat. 57. numero 247. pag. 273.

Beneficiū per apprehensionem possessionis de beneficio collato à Papa ante litterarum expeditionem vacat ipso iure, p. 3. Alle. 57. numero 248. pag. 273.

Beneficia retinētis indebitē scripturas spectantes ad Cameram Apostolicam, & illas non restituentis, vacant ipso iure, p. 3. Alleg. 57. num. 249. pag. 274.

Beneficia offendentium litigantes in Romana Curia eorumque iudices, aduocatos &c. vacant ipso iure, parte 3. Allegatione 57. num. 250. pag. 274.

Beneficia per confidentiam vacant ipso iure, p. 3. Alle. 57. n. 251. p. 274.

Beneficiū quando vacat ipso iure, vacat in ipsomet puncto, quo actus, vel delictum fit, per quod talis poena imponitur, p. 3. Alleg. 57. n. 153. p. 274.

Beneficiū quo quis est priuatus ipso iure, statim non expectata sententia potest conferri, seu interpretari, parte 3. Allegatio. 57. numero 255. pag. 264.

Beneficiū à compermutante resignatum, & alteri collatum potest compermutante decedente ab altero retineri, etiam si suum postea non resignet, parte 3. Allegation. 69. numero 53. pag. 367.

Beneficiū vacat ob delictum Rectoris priuationem, seu depositionem inducens, p. 3. Alleg. 72. n. 12. p. 391.

Beneficiū primum vacat ipso iure per ademptionem secundi incompatibilis cum eo, itant pa-

troni possint præsentare, p. 3. Alle. 72. numero 14. pag. 391.

Beneficiū iurispatronatus quando situm est in confinibus duarum diocesium coram quo Episcopo in eo præsentatio sit facienda, p. 3. Alleg. 72. n. 150. pag. 415.

Beneficiū non est deuolutum ex eo, quod Ordinarius distulit instituere, p. 3. Alle. 72. num. 192. pag. 423.

Beneficia exempta visitant Episcopi tāquam delegati Sedis Apost. in qua iurisdictione, cum sit delegata, non succedit Capitulum, pa. 3. Alle. 74. n. 9. pag. 440.

Beneficia vacantia per obitum Prothonotariorum participantium, & non participantium, sunt Sedi Apost. reservata, p. 3. Alle. 74. numero 31. p. 444.

Beneficia simplicia cuiuscunque dignitatis fuerint, & qualitatis, possunt Seminario vñiri, vt commode regi valeat, sine tamen præiudicio obinentium, parte 3. Allegatione 77. numero 28. p. 481.

Beneficia reservata, vel affecta Sedi Apost. an possint Seminario vñiri? p. 3. Alleg. 77. nume. 301 pag. 482.

Beneficia certo modo impetranti debet Episcopus semper consulere, ne id faciat: & defectum continentem monere, vt impetret dispensationem, parte 3. Allegatio. 79. numero secundo, pa. 494.

Beneficij possessio quando per Breue Apostolic. capitur, potest causa in prima instantia in Romana Curia tractari, part. 3. Allegat. 81. numer. 12. pag. 308.

Beneficiū parochiale, seu curatum quoad residentiam non dicitur illud, quod non est actu curatum, sed habitu, p. 3. Allegatio. 53. numero 68. p. 136.

Beneficiarius Ecclesiarum S. Ioannis Lateranensis, & S. Petri, ac Beatæ Mariæ Maioris de Vrbe, non comprehenduntur sub reservatione regulæ octauæ Cancellariæ, p. 3. Alleg. 57. num. 134. pag. 250.

Beneficiarius testator si absolute leger Episcopo, cur tunc non possit ipse Episcopus legatum, & luctuosam in simul retinere? p. 3. Allegatio. 86. nu. 32. pag. 549.

Beneficiū habens, sed nullos fructus aliquo fortuito casu percipiens ad subsidium charitativum non tenetur, part. 3. Alle. 87. numer. 50. pag. 561.

Beneficij seu maioratus locator quando pro securitate vitæ suæ, & validitate totius temporis contractus locationis, bona sua generaliter siue specialiter obligauerit, vel fideiussores dederit pro solutionibus anticipatis, tunc eius fideiussores tenentur stare conventioni, p. 3. Alle. 94. n. 14. pag. 594.

Beneficia homines ligant, par. 1. tit. 2. gl. 9. n. 22. pag. 157.

Beneficiū ingratum est quod diu inter manus dantis hæret, ibid. n. 37. pag. 161.

S. Bernardus bis aut ter Episcopatum sibi vltro oblatum respuit, q. 1. tit. 2. gl. 1. numero 23. p. 89. Graue sibi imminere periculum cum ad Episcopatum promoueretur, deplorat, ibid. gl. 2. n. 13. pag. 95.

Bibere ad potus æquales Clericis prohibetur, p. 2. alle.

Index rerum, & verborum.

2. Alle. 27. numero 12. pagina 216.
Bigamium intra quod causæ Ecclesiasticæ coram Ordinarijs locorum in prima instantia terminari debent, currit data culpa, apparenteque defectu, p. 3. Alle. 81. n. 9. pag. 508.
Bigamia quot sint species, p. 2. Alleg. 49. num. 1. pag. 425.
Bigamia non cadit super infidelem pro tempore infidelitatis, par. 2. Alle. 49. numero 3. pagina 426.
Bigamia interpretatiua cur ita dicatur, p. 2. Alle. 49. n. 4. pag. 426.
Bigamia interpretatiua incurrit, viduam à priori viro cognitam etiam invalide ducens, par. secund. Allegatione 49. numer. quinto, pagina 427.
Bigamia interpretatiua incurritur, quando quis aliam quocunque modo corruptam ducit, p. 2. Alle. 49. n. 6. pag. 427.
Bigamia interpretatiua incurrit ducens virginem, quam, postquam adulterata fuenit, etiam ignorantem carnaliter cognouit, p. 2. Alle. 49. n. 8. pag. 427.
Bigamia incurritur per matrimonium cum corrupta, aut cum pluribus mulieribus, non autem si vir cum pluribus copularetur meretricibus, p. 2. Alle. 49. n. 14. pag. 429.
Bigamia similitudinaria contingit quando quis post votum solemne castitatis emissum in professione Religionis, vel in susceptione Sacrorum Ordinum, matrimonium celebrat cum aliqua virgine, vel corrupta, eamque carnaliter cognoscit, p. 2. Allegat. 49. n. 15. pag. 429.
Bigamia veræ irregularitas solo iure Pontificio est inducta, p. 2. Alleg. 49. n. 20. pag. 431.
Bigamum non inducit multiplicitas matrimonij rati, nondum consummati, p. 2. Alle. 49. n. 13. pag. 429.
Bigamus dicitur, qui ante Baptismum alteram, aut vtramque habuit uxorem, p. 2. Alle. 49. nu. 2. pag. 426.
Bigamus non efficitur ducens feminam à se solo desloratam, par. 2. Alle. 49. numero 7. pagina 427.
Bigamus an sit ducens corruptam, quam credit esse virginem, p. 2. Alle. 49. n. 9. p. 428.
Bigamus sit maritus cognoscens uxorem carnaliter, quæ etiâ coacte commisit adulterium, etiâ si ei debitum reddiderit à Superiore compulsus, p. 2. Alleg. 49. n. 10. p. 428.
Bigamus interpretatiuus etiam efficitur, qui duo iniit matrimonia irrita, vel saltem alterum irritum, & aliud validum, p. 2. Alle. 49. numero 11. pagina 428.
Bigamus non efficitur, qui cum pluribus, aut cū vna & corrupta fornicatus fuerit, p. 2. Alle. 4. nu. 12. pag. 428.
Bigamum scienter ordinans suspensionem incurrit per annum a celebratione, p. 3. Alle. 111. n. 15. pag. 770.
Bigamus excluditur à clericatu, p. 2. Alleg. 49. n. 16. pag. 430.
Bigamus non potest beneficia consecui, p. 2. Alle. 49. n. 17. pag. 430.
Bigamus si ordinetur characterem recipit, p. 2. Alleg. 46. n. 18. pag. 430.
Bigamus Episcopi Vicarius esse non potest, etiâ si effectus sit clericus, nisi prius solutus fuerit ab

impedimento bigamiæ, par. 3. Alle. 54. numer. 11. pag. 162.
Blasphemi quibus pœnis iure Pontificio puniantur, parte 3. Allegatione 51. nume. 57. pag. 84.
Blasphemi in Synodo Lateranensi quibus pœnis afficiantur, part. 3. Allegatione 51. numero 98. pag. 84.
Blasphemi iure Ciuili mortis pœna puniebantur, part. 3. Allegation. 51. numero 101. pagin. 85.
Blasphemi quibus pœnis apud Lusitanos, & Hispanos puniantur, ostenditur, p. 3. Alle. 51. nu. 86.
Blasphemia est de reſeruatis Episcopo, p. 3. Alle. 51. n. 87. pag. 81.
Blasphemia alia hæreticalis, alia simplex, p. 3. Alle. 51. n. 87. pag. 81.
Blasphemia hæreticalis est illa, quæ cum hæresi connexionem habet, part. 3. Alle. 51. numero 88. pag. 81.
Blasphemia simplex est illa, quæ non repugnat ijs, quæ tenemur credere, p. 3. Alle. 51. numero 91. pag. 82.
Blasphemiæ simplicis quæ iurationes sint, par. 3. Alle. 51. n. 92. p. 82.
Blasphemiæ simplicis crimen, est mixti fori, p. 3. Alle. 51. n. 94. p. 83.
Blasphemiæ peccatum quam detestabile sit in Sacra Scriptura, parte 3. Allegatio. 51. nu. 96. pa. 83.
Blasphemantes quando possint excusari à pœnis ordinarijs, part. 3. Allegation. 51. numero 105. pa. 87.
Blasphemantibus quæ pœnæ imponantur apud Neapolitanos, parte 3. Allegatione 51. numero 104. pag. 86.
Blasphemare est dicere tacite, vel expresse, verbo, vel scripto contra Deum, aut eius Sanctos quidpiam contumeliosum, p. 3. Alleg. 51. num. 66. pag. 81.
Blasphematores apud Gallos quomodo mulctentur, p. 3. Alle. 51. n. 103. pag. 86.
Blasphemum patrem tenetur filius denunciare, p. 3. Alle. 96. n. 58. pag. 631.
Bona quando censeantur intuitu Ecclesiæ acquisita, ostenditur, parte 3. Alle. 114. numero 111. pag. 786.
Bona intuitu Ecclesiæ acquisita præsumuntur quando tempore promotionis cõstat Episcopum nihil habuisse, ibid. n. 12.
Bona si inueniantur penes Prælaturam, & nesciatur vtrum acquisita fuerint ante, vel post Episcopatum, tunc præsumuntur intuitu Ecclesiæ fuisse comparata, ibid. n. 13.
Bona penes Prælaturam reperta potius ex ipsius bonis, quàm Ecclesiæ quæ sita præsumuntur, si de tenuitate beneficij, & de proprijs diuitijs Prælati constet, ibid. n. 14.
Bona empta per Prælaturam ex fructibus, vel pecunia Episcopatus an ipso iure tranſeant in dominium Ecclesiæ, an vero penes Prælaturam, vel alium emptorem manere debeant, ostenditur ib. num. 17.
Bona acquisita ex beneficio Parochi absentis extra suam parochiam morientis tanquam spolia ad Cameram Apost. pertinent, p. 3. Alle. 53. n. 94. pagina 139.

Index rerum, & verborum.

Bonis omnibus confiscatis an iurispatronatus illis annexum publicatum censeatur, remissive, p. 3. Alle. 71. n. vlt. pag. 381.

Bona si sint solita venire in diuisionem, sufficit ut in futurum etiam diuidi debeant, p. 3. Allegat. 95. n. 31. pag. 606.

Bona relicta & donata Ecclesiæ, quæ est incapax retinendi, etiam in communi, possunt alienari sine solemnitatibus, & pretium conuerti in Ecclesiæ necessitatem, ibid. n. 50. pag. 612.

Bona mensæ Episcopalis sunt, quæ principaliter ad illius sustentationem sunt deputata, & nulum alium Rectorem habent, præter ipsum Episcopum, ibid. n. 67. pa. 613.

Bona de mensa Ecclesiæ dicuntur ea, quæ perpetuo vnita fuerunt Ecclesiæ: atque ita quæ nunquam alteri ab Ecclesiâ, post à se quæsitum dominium, concessa fuerunt, ibid. n. 68.

Bonorum temporalium dispositio fieri non potest à nouitiis cum primum recipiunt habitum, sed intra duos menses ante professionem, cum licentia Episcopi, uel eius Vicarij, p. 3. Alle. 99. numer. 1. pag. 644.

Bonorum omnium renunciatio ab existente adhuc in seculo prætextu, & intuitu ingressus religionis stante Concil. Trid. dispositione sess. 25. de Reg. c. 16. an valida sit non obseruata illius forma, ibid. n. 16. & 17. pag. 649.

Bona patrimonialia clericorum hæreticorum applicantur fisco Episcopi, secus in Hispania & Francia, parte 3. Allegatio. 107. numero 17. pag. 749.

Bona acquisita ab Episcopo Monacho post adeptum Episcopatum eo defuncto, non ad Monasterium, sed ad Ecclesiâ, cuius est Episcopus, pertinent, quamuis iure hereditario, vel donatione, aut propria industria, & labore post Episcopatum acquisita sint, p. 3. Allegat. 114. numero 26.

S. Bonaventura Episcopatum sibi oblatum semel quantum potuit refutauit, sed postea tandem Romani Pont. iussu coactus accepit, p. 1. tit. 2. gl. 1. n. 23. pag. 89.

Boni in consilio, obsequio, & contubernio, habendi, par. 1. tit. 2. gl. 16. numero 17. pagin. 192.

Bonum amabile, vnicuique autem proprium, p. 1. tit. 2. gl. 9. n. 21. pag. 58.

Bracharense Concilium describit modum & formam vestium clericorum, par. 2. Alle. 9. numero 5. pag. 58.

Bracharense Seminarium ad normam Concilij Trid. institutum, ostenditur p. 3. Alle. 77. num. 35. pag. 483.

Brachara à Carthaginensibus illic appulsis, & ab Himilione relictis initium sumpsit, à fluuio Africa, Bragada, cognominata, p. 1. tit. 3. cap. 8. numero 5.

Brachara Augusta titulo ab Augusto Imperat. sibi imposito cohonestata fuit, ibid. numero septimo.

Bracharensis Ciuitas caput Prouinciæ iuridico conuentu ornata Archiepiscopalem dignitatem cum titulo primæ Sedis secundum dignitatum gradus à S. Petro constitutos adeptæ est, ibid. numero 11.

Brachara descriptio Georgij Braunij refertur, ibid. n. 12.

Bracharensis Senatus ex longissima consuetudine initium sumpsit, ibid. n. 13.

Bracharenses suffraganei qui, ibid. n. 14.

Bracharensis Archiepiscopus Vicarios quinque in quinque diocesis prouinciis triennales creat, ibid. n. 15.

Bracharensis Archiepiscopus temporalem habet iurisdictionem, creat omnes iudices annuos, decuriones, magistratus, & scribas, ibid. numero 16.

Bracharenses Senatores laudantur, ibid. n. 18.

Brachara primam S. Euangelij prædicationem, primum Episcopum, primamque totius Hispaniæ Ecclesiâ ex S. Iacobi iussu obtinuit, ibid. n. 27.

Bracharensis Archiepiscopus cur aliquando ad Hispalensem Ecclesiâ translatus fuerit, ostenditur, ibid. n. 57.

Bracharensis Ecclesiâ quare suum Primatiæ ius transactis temporibus non fuerit prosequuta ostenditur, ibid. n. 69.

Brachium seculare implorare valet Episcopus ubi per se suas sententias exequi non potest, p. 3. Alle. 207. n. 24. pa. 751.

Brachij secularis auxilium si secularis neget, potest ad illud præstandum censuris compelli, ibid. n. 25. pag. 751.

Brachij secularis auxilium antequam sit prestandum an possit ipse laicus causæ cognitionem sumere, ibid. numero 26. pagin. 751. & numero 27. pag. 752.

S. Bruno Archiepiscopatum Reginensem sponte oblatum recusauit, par. 1. tit. 2. gl. 1. numer. 14. pag. 86.

Buffones sunt infames, p. 2. Allega. 43. numer. 10. pag. 398.

Bulla in Cœna Domini cur ita dicta, p. 3. Allega. 50. n. 55. pag. 15.

Bulla in Cœna Domini refertur, ibid. n. 57. cum seqq. à pag. 16.

Bullarum Apost. executionem iniuste impediens vltra excommunicationem Papalem, quâ incurrit, tenetur ad fructus deperditos, & expensas factas, parte 3. Allegat. 79. nu. 3. pag. 494.

Bulla conseruatoriæ sunt inspicendæ, nam in ampliori forma sunt aliquibus religionibus, quâ aliis concessa, parte 3. Alle. 106. n. 52. pag. 741.

Bituricensis Patriarchæ ubi mentio fiat ostenditur p. 1. tit. 3. c. 7. n. 6.

C

Cadavera hominum exhumans, in frustra incidens, vel carnes ab ossibus separans, incidit in excommunicationem Papalem, p. 3. Alle. 50. n. 103. pag. 28.

Caducitatis remissionem in emphyreusi Ecclesiæ potest solus Prælati seu Rector Ecclesiæ facere, p. 3. Alleg. 95. n. 64. pag. 612.

Cæcus quamuis retineat dignitatem, & testificari possit de ijs, quæ ante cecitatem vidit, si tamen Pafochus sit, vel testis, ad matrimonium contrahendum, eius præsentia non sufficit, p. 2. Alleg. 32. n. 87. pag. 278.

Cæcus non potest fieri clericus, at in susceptis ordinibus, in quibus visu non est opus, ministrare potest, p. 2. Alleg. 42. n. 27. p. 390.

Cæcorum aliqua miranda refertur, ibi. n. 28. *Cæsaraugustana* ciuitas primam Hispaniæ Ecclesiâ in honorem Beatissimæ Virginis adhuc viuæ

Index rerum, & verborum.

obtinere meruit: brachara vero prius in honorem ipsiusmet Christi Dominici B. Petri Apostoli adhuc viui Ecclesiam constructam obtinuit, p. 1. tit. 3. c. 8. n. 39.

Calix & patena consecrationem amittunt, si notabiliter agantur ita ut non possint inferuire ad vsum constitutum, p. 3. Alleg. 27. num. 37. pagina 206.

Calix amittit consecrationem, si cuppa separatim fiat cum fractione, secus vero si tornatili ingenio, ibid. n. 40. pag. 207.

Calices, & patenas consecrare valet Episcopus, ibid. n. 35. pag. 206.

Calicis consecratio non amittitur per aliquos ictus à fabro influctos, ibidem numero 39. pagin. 207.

Calices consecrandi, & quæcunque ornamenta Ecclesiastica benedicendi Abbates aliqui priuilegium habent, ibid. n. 36. pag. 206.

Camera Apost. libros vel scripturas occultantes, aut retinentes incidunt in excommunicationem Papalem, parte 3. Allegatione 50. num. 122. pagin. 32.

Camera Apostolica, ministri, & alij rationes integre & fideliter non reddentes incidunt in excommunicationem Papalem, ibid. num. 123. pag. 32.

Campanas benedicit, & Chrismate vngit Episcopus, parte 2. Allegatione 27. numer. 46. pagina 209.

Campanæ quare benedicantur, ibi. n. 47. & 49. pag. 209.

Capanarum benedictionis effectus quales sint, ostenditur, ibid. n. 48. pag. 209.

Campanæ tempore interdicti non pulsantur, ibi. n. 50.

Campanas plures non possunt habere Mendicantes sine speciali Sedis Apost. licentia, p. 3. Alle. 50. n. 54. pag. 15.

Cancellaria Episcopi officium exercens gaudet fori priuilegio, par. 3. Allegatione 107. num. 12. p. 479.

Cancellariæ regulæ, vide Regulæ Cancellariæ.

Canones generales concedere solius est Papæ, p. 3. Alleg. 50. n. 32. pag. 11.

Canonica portio nihil aliud est, quàm certa bonorum portio debita Episcopo ratione oneris, quod in administratione sui Episcopatus sustinet, par. 3. Allegatione 86. numero primo, pagina 543.

Canonica portio sic dicitur, eo quod sit à Canonibus approbata, ac debita Decretorum canonicorum iure, par. 3. Allegatione 86. numer. secundo.

Canonica portionis quantitas iuxta diuersa tempora, diuersasque diuersarum Prouinciarum consuetudines assignata fuit p. 3. Allegat. 86. numero 3.

Canonica portio nulla debetur ex consuetudine spatio 40. annorum præscripta, p. 3. Alle. 86. numero 3.

Canonica portio Episcopo debetur, ut de legatis relictis Ecclesiis, vel pijs locis, p. 3. Alleg. 86. n. 7. pag. 544.

Canonica portio est de lege iurisdictionis, par. 1. tit. 1. cap. 1. n. 17. pag. 7. & p. 3. Alle. 86. n. 9. p. 544.

Canonica portio Episcopo non debetur de legato relicto loco exempto, par. 3. Alle. 86. numero 10.

Canonica portio ex quibus rationibus debeat Episcopo, p. 3. Alleg. 86. n. 11.

Canonica an debeat si fiat legatum Ecclesiæ exemptæ tempore mortis, subiectæ vero tempore testamenti, par. 3. Allegatione 86. numer. 16. pag. 545.

Canonica portio ex quibus bonis, quæ Ecclesiæ vel aliquibus locis obueniunt, deduci non possit, p. 3. Alle. 86. n. 20. pag. 547.

Canonica portio non detrahatur de relictis personis, par. 3. Alle. 86. n. 22.

Canonica portio non debetur de relictis pro ornamentis, cereis, Ecclesiæ luminariis, annuariis, vel pro faciendis choro, pictura, Calice, ac alijs, quæ ad perpetuum diuinum cultum legantur, vel etiam pro prædictis ornamentis, redimendis, ornandis, vel reparandis, p. 3. Alleg. 86. num. 23.

Canonica portio an debeat de relictis pro restauratione, vel adificatione Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, vel aliorum piorum locorum, si illa non egeant, p. 3. Alleg. 86. numero 24.

Canonica portio non debetur, quando aliquid legatur, ut omni anno fiat solemnitas alicuius Sancti, parte 3. Allegatione 86. numero 25. pag. 548.

Canonica portio non debetur, quando quis in vita donat Ecclesiæ, p. 3. Allegatio. 86. numero 26. pag. 548.

Canonica portio non debetur ex legato, pro maritandis duabus puellis, singulis annis facto, p. 3. Alle. 86. n. 27.

Canonica portio an debeat ex his, quæ Hospitalibus, vel Confraternitatibus relinquuntur, p. 3. Alle. 86. n. 28. pa. 548.

Canonica portio non debetur si quis subditus Episcopo leget aliquid Ecclesiæ extra diocesim constitutæ, p. 3. Alle. 86. n. 29.

Canonica portio potest in totum tolli consuetudine, vel prescriptione, par. 3. Alle. 86. nu. 39. pa. 551.

Canonicatum, & parochialem obtinens in parochiali residere tenetur, p. 3. Allegat. 53. numero 83. pag. 138.

Canonicatum, & Monasterium in commendam obtinens, debet in Canonicatu residere, nisi monasterium habeat curam animarum, p. 3. Alleg. 53. n. 110. pag. 142.

Canonicatum, & Parochialem habens in duabus diocesis, & non residens in Parochiali ex permisso Episcopi, cogendus est ad residentiā in canonicatu, p. 3. Alle. 53. n. 113. pa. 142.

Canonicatum, & Parochialem habens, & residens in Parochiali, quomodo quotidianas distributiones lucretur, p. 3. Alleg. 53. n. 128. pag. 145.

Canonicatum, & Parochialem habenti, in qua potest sine discrimine vitæ propter inimicitias residere, permittitur ut in Canonicatu resideat, p. 3. Alleg. 53. n. 130. pag. 145.

Canonicatus obtinentes præsertim in Ecclesiis Cathedralibus, Episcopo solemniter celebranti assistere tenentur, par. 3. Allega. 53. numero 138. pagin. 145.

Index rerum, & verborum.

Canonicatus Metropolitanæ Cæsaraugustæ in mensibus Ianuarij, Aprilis, Iulij, & Octobris sunt referuati Sedi Apost. p.3. Alle. 57. nu. 50. pag. 231.

Canonicatus Doctores, & Magistrales, qui præsertim in Hispania conferuntur per concursum, non comprehenduntur sub referuatione regulæ nouæ Cancellariæ, p.3. Alle. 57. n. 178. pag. 260.

Canonicatus in Cathedralibus quam requirat scientiam, parte 3. Allegatio. 60. numero 69. pagina 303.

Canonicatus in Cathedralibus quam requirat ætatem, par. 3. Allegatio. 60. numer. 70. pagina 303.

Canonicatus Collegiarum Ecclesiarum possunt obtineri ab habentibus ætatem quatuordecim annorum ex dispositione iuris, etiamsi habeant Parochiales sibi accessorie unitas, p.3. Alle. 60. n. 71. pag. 304.

Canonicatus duos simul absque dispensatione Apostolica per triennium, & ultra detinens utroque ipso iure est priuatus, itaut ex regula triennali se defendere non possit, p.3. Alle. 62. n. 23. pag. 327.

Canonicatum non potest obtinere filius illegitimus in Ecclesia ubi pater fuit Canonicus, par. 3. Alle. 65. n. 15. pag. 338.

Canonicatum obtinens, cui est unita parochialis ad vitam, debet in parochiali residere, & non in Canonicatu, ac facere mentionem in impetratione de utroque beneficio sic annexo, pa. 3. Alle. 66. n. 51. pag. 351.

Canonicatum dimidia pars in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis insignibus, ubi id commodè fieri potest, hortatur Concilium, ut non nisi Doctoribus, vel Licentiatis in Theologia, vel iure Canonico conferantur, p. 3. Alle. 60. num. 58. pag. 301.

Canonicus proprie dicuntur, qui de Capitulo sunt, part. 1. titul. 1. capit. 3. numer. 17. pagina 26.

Canonicus dum in Subdiaconatus Ordine constitutus non est, nec vocem habet in Capitulo, nec eligere potest cum declarationibus ibi positis, ib. n. 22. pag. 27.

Canonicus supranumerarij, & suspensi, vel excommunicati an possint eligere, remittit ibid. n. 25. p. 27.

Canonicus clericos Ecclesiarum inferiorum, vel alios extraneos ad coeligendum an possint admittere? sub distinctione resoluitur, ibid. n. 24. pag. 27.

Canonicus in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis ita tenentur ad residentiam, ut eis non liceat vigore cuiuslibet statuti ultra tres menses etiam continuos ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse, p. 3. Allegatio. 53. numero 107. pagina 142.

Canonicus ultra tres menses absentes, licet in ciuitate ubi ipsa Ecclesia existat, sint præsentis, incurrunt in pœnas Concilij, p.3. Alle. 53. nume. 122. pag. 144.

Canonicus an pro tribus mensibus sibi concessis in absentia distributiones quotidianas consequantur, parte 3. Allegatione 53. numero 124. pag. 144.

Canonicus curam animarum habentes, quæ illi Ecclesiæ imminet, habentur tanquam præsentis in choro, dum sunt in actu administrandi Sacramenta, parte 3. Allegatio. 53. numero 129. pagina 145.

Canonicus in Ecclesiis cathedralibus & Collegiatis, etiam exclusa consuetudine, vel Statuto, tenentur iusto cessante impedimento psallere in choro, pa. 3. Alle. 53. n. 131.

Canonicus debent interesse omnibus diebus, & horis, præterquam in tribus mensibus singulorum annorum, p.3. Alle. 53. n. 133. pag. 146.

Canonicus personaliter ad canendum Missam sive cogendi illis diebus, quibus ex instituto, & legitima consuetudine illius Ecclesiæ obligantur, p.3. Alle. 53. n. 137. pag. 146.

Canonicus allocutans Prælatum quandoque volentem audire Missam in Ecclesia extra Cathedrali, non sunt participes distributionum quotidianarum, p.2. Allegatio. 53. numero 141. pagina 147.

Canonicus duo intercessentes Episcopo ad mentem Sacrorum Canonum non percipiunt distributiones quotidianas, nisi tamen in illis consistenter omnes fructus, parte 3. Allegione 53. numero 142.

Canonicus Ecclesiæ Cathedralis, vel alius Prælatus, qui tempore commissionis constitutus erat in dignitate, & inter iudices synodales designatus, potest post eandem dignitatem renuntiatam esse iudex, & de causa sibi commissa cognoscere, part. 3. Allegatione 54. numero 155. pagina 150.

Canonicus exempti coram Episcopo & Capitulo Fidei professionem intra duos menses emittere tenentur, par. 3. Allegatio. 61. numer. quinto, pag. 315.

Canonicus Regulares Ecclesiarum Cathedralium intra duos menses à die electionis obligantur Fidei professionem emittere, p.3. Alle. 61. numero 6. pag. 315.

Canonicus obtinens dignitatem sine Apostolicæ dispensatione perdit Canonicatum, p.3. Alle. 62. n. 19. pag. 325.

Canonicus duo à Capitulo eligendi, dum ab Episcopo visitatur, non sunt quotidianis distributionibus priuandi, si quando ea de causa tempore diuinorum officiorum absint, p.3. Allegat. 73. n. 6. pag. 430.

Canonicus absque adiunctis per Episcopum priuari possunt ex causa quod Ordines suis præbendis annexos non susceperint, p.3. Alle. 73. n. 12. p. 431.

Canonicus de quotidianis distributionibus non tenentur Seminario contribuere, p.3. Alle. 77. nu. 33. pag. 479.

Canonicus electus ad Seminarij administrationem perpetuo illam habere debet, nec remoueri potest nisi ex legitima, & iusta causa, p.3. Alle. 77. n. 31. p. 482.

Canonicus beneficia, vel officia ecclesiastica obinentes, potest Episcopus cogere, ut accedant ad processiones publicas, aut indictas pro bono publico vel honore, p.3. Alle. 78. num. 12. pagina 486.

Canonicus Regulares S. Crucis Conimbricensis veniunt appellationem eorum, qui in strictiori clau-

Index rerum, & verborum.

ſera viuunt, parte 3. Allegatione 78. numer. 17. pa. 487.

Canonici Regulares præcedunt Monachos etiam nigros, part. 3. Allegatione 78. nu. 29. pag. 489.

Canonici Eccleſiæ Cathedralis tenentur Epifcopo ſuo præſtare charitativum ſubſidium, part. 3. Alle. 87. numero quadrageſimo tertio, pagina 559.

Canonicus Theologalis quo tempore, & hora & ſuper qua materia lecturus ſit arbitrio Epifcopi relinquitur, p. 3. Allegatione 56. num. 6. pagin. 286.

Canonicus Theologalis vacare poteſt à lectione tribus menſibus Iulij, Auguſti, & Septembris, p. 3. Alle. 56. n. 7.

Canonici Theologicales diebus, quibus legunt habendi ſunt ſicut præſentes in choro, non modo pro illis horis, vt ſi mane legant pro horis matutinis, & Miſſa ſolemni, ſed etiam pro tota die, pa. 3. Alle. 56. n. 8.

Canonicus Theologalis quâvis toto die, quo legit habeatur pro præſente, non cenſetur tamen præſens matutino, quod dicitur pro die ſequenti in veſperi præcedenti, parte 3. Allegatione 56. numero 9.

Canonicus Theologalis nec reſento, nec dimiſſo officio poteſt aliam præbendam optare, p. 3. Alleg. 56. n. 12. pag. 207.

Canonicus Theologalis poteſt ab Epifcopo occupari in ſuo ſervitio, & fructus in abſentia tunc percipit, p. 3. Alleg. 56. n. 13.

Canonici Eccleſiæ Cathedralis, vel Collegiatæ locantes fructus ſuorum præbendarum nullo caſu locationibus ſucceſſores obſtringunt, p. 3. Alleg. 94. n. 10. pag. 593.

Canonici Eccleſiarum Cathedralium delegati Sedis Apoſt. conſtitui poſſunt, non tamen valent Conſervatores deputari, p. 3. Alle. 106. n. 9. pa. 727.

Canonici in Cathedralibus licet ſecundum latam ſignificationem dicantur in dignitate conſtituti, non ita ex propria ſignificatione, ibid. n. 10. pag. 727.

Canonici in Cathedralibus attentis ſpecialibus religionis priuilegiis in Conſervatores eligi valēt ibid. n. 11. pag. 718.

Canonici Eccleſiæ Collegiatæ ſynodales iudices conſtitui non poſſunt, ibid. n. 12. pag. 728.

Canonis conditor quoties non reſervat abſolutionem cenſuræ poteſtatem Epifcopis videtur conceſſiſſe, parte 3. Allegatione 17. numero 15. pag. 110.

Canonica Theologo præferendus eſt in aſſequutione Epifcopatus, ſi doctus & prudens ſit, & vbi hæreſes non pullulant, p. 2. Alleg. 1. nu. 30. pag. 9.

Canonizare Sanctos poteſt ſolus Papa, p. 3. Alleg. 50. numero 43. pagin. 14. & Alle. 97. nu. 5. pagina 638.

Capacitas tempore præſentationis in beneficiis attenditur, p. 3. Alleg. 72. n. 78. pag. 402.

Capellania, ſeu Oratoria quæ ſunt fundata abſq; Epifcopi, vel alterius Superioris auctoritate, non ſunt beneficia Eccleſiaſtica, p. 3. Alle. 57. num. 142. pag. 253.

Capellania erectæ auctoritate Summi Pontificis, vel Epifcopi ſunt beneficia Eccleſiaſtica, par. 3. Allegatione 57. u. 143. pag. 253.

Capellæ habentes redditus Eccleſiaſticos, etiam intra Regularium Eccleſias exiſtentes, tenentur contribuere Seminario, parte tert. Alle. 77. n. 10. pag. 479.

Capellaniarum amouibilium ad titulum nemo poteſt ordinari, part. 3. Allegation. 19. numero 25. pag. 121.

Capellaniam obtinentem non poteſt compellere Epifcopus vt ipſemet celebret, licet in eius fundatione diſponatur quod Capellani celebret, p. 3. Alle. 24. n. 29. pag. 164.

Capellania Sacerdotalis iudicanda eſt ſi illius verba eſſent, vt in ea præſentaretur, aut nominaretur Preſbyter, ſive Sacerdos, par. 2. Alle. 24. nu. 37. pag. 166.

Capellania fundata, quod Capellanus celebret, ſeu debeat celebrare tot Miſſas, an debeat eſſe actu Sacerdos? par. 2. Allegat. 24. numero 43. pagina 168.

Capellania non requirit reſidentiam perſonalem, cui eſt annexum onus celebrandi certas Miſſas ſingulis hebdomadibus, par. 2. Alle. 24. n. 44. p. 169.

Capellaniam obtinens in Capella Papæ, licet ſit ad nutum amouibilis, poteſt ad illius titulum ordinari, parte 2. Allegatio. 19. numero 30. pagina 123.

Capellanus tenetur ſub mortali, niſi juſta de cauſa, Miſſas celebrare iuxta institutionem Capellaniæ, & intentionem fundatoris, par. 2. Alle. 24. nu. 28. pag. 163.

Capellanus non poteſt ſatisfacere per ſubſtitutum Miſſarum celebrationi, quando verba erectionis Capellaniæ expreſſe ſignificarent intentionem eſſe vt per ipſum Capellanum Miſſarum celebratio fieret, p. 2. Alle. 24. numero 30. pagina 164.

Capellanus qui tenetur quotidie celebrare, quâdo poſſit per ſubſtitutum ſatisfacere, p. 3. Alle. 24. n. 31. p. 164.

Capellanus qui ex permiſſione, vel fundatione tenetur celebrare certas & peculiare Miſſas, male agit ſi alias celebret, p. 2. Alleg. 24. nu. 32. pagin. 165.

Capellanus qui ex titulo, vel conuentione tenetur in aliqua Eccleſia, vel Altari celebrare, non poteſt abſque peccato mortali alibi celebrare, par. 2. Alle. 24. n. 33. pag. 165.

Capellanus etiam de conſenſu hæredum celebrans alibi, quàm in Altari designato, male agit, p. 2. Allegatio. 24. numer. trigefimo quinto, pa. 165.

Capellanus, cui capella in perpetuum, vel in titulum fuerit assignata per Papam, aut Epifcopum, gaudet fori priuilegio, parte 2. Allegat. 12. n. 10. pag. 76.

Capellani Rectorum Parochialium inſtituti auctoritate Apoſt. tenentur ad perſonalem reſidentiam, vt Rectores ipſi, p. 3. Allegatio. 53. nu. 78. pag. 137.

Capellanus Eccleſiæ nouiter erectæ quibus concurrentibus recipere debeat obuentiones Villæ, & Parochianorum ad quorum commodum fuit inſtituta, p. 3. Alle. 68. n. 5. p. 356.

Capellani equites Religionis S. Steph. Papæ ad Eccleſias ſeculares præſentari poſſunt, p. 3. Alle. 57. n. 173. p. 259.

Capillorum defectus ob morbum gallicum, aut ſimilem procedens irregularitatem poteſt

Nn iij

Index rerum, & verborum.

operari arbitrio Episcopi, p. 2. Alleg. 42. n. 24. pag. 389.

Capitulum an possit Episcopo contradicente administrare Episcopatum tanquam sedes vacet, eo quod litteræ prouisionis, intra tempus assignatum non fuerunt ostensæ 3. remissive p. 1. tit. 1. cap. 4. nu. 10. pag. 37. & seq.

Capitulum excludens prouisum ob impuritatem sanguinis, tenetur probare causam exclusionis, p. 1. tit. 2. glos. 17. nu. 36. pag. 206.

Capitulo volente repellere prouisum tanquam impurum, quod incumbat ipso prouiso onus probandi se purum ostenditur, ibid. numero trigesimo octauo.

Capitulum Sede vacante non nisi elapso anno à die obitus Præfatis potest dimissorias concedere, nisi arctatis beneficiis sub certis pœnis, etiam si Capitulum habet territorium distinctum ob immemorabilem possessionem, p. 2. Allegatio. 7. n. 1. & 11. pag. 46.

Capitulum Sede vacante ante elapsum anni vacationis Sedis potest obtinenti facultatem à Sede Apostolica de suscipiendo Ordines, cum licentia sui Ordinarij, huiusmodi facultatem subordinatam concedere, p. 2. Alleg. 7. numero 14. pagin. 47.

Capitulum Sede vacante potest concedere litteras testimoniales, licet concedere nequeat dimissorias, p. 2. Alleg. 7. nu. 16. pag. 47.

Capitulum Sede vacante intra annum potest extero Episcopo concedere exercitium Pontificalium, & ordinationem propriorum subditorum, non tamen subditorum vacantis, p. 2. Alleg. 7. numero 17 pag. 48.

Capitulum Sede vacante, & eius Vicarius possunt dispensare in interstitijs, p. 2. Alleg. 18. nu. 6. pagin. 112.

Capitulum Sede vacante, vel eius vicarius litteras dimissorias concedens ad Ordines sacros non habenti vnde viueret, tenetur illi providere, prout Episcopus, part. 3. Allegatio. 20. num. 21. pag. 140.

Capitulum Sede vacante potest facultatem concedere assistendi Matrimonio, p. 2. Alle. 32. n. 123. p. 286.

Capitulum Sede vacante habet potestatem dispensandi in votis, & iuramentis, p. 2. Alle. 36. n. 8. pag. 326.

Capitulum Sede vacante potest ea omnia exercere, quæ pertinent iure communi ad Ordinariam Episcopi iurisdictionem, exceptis nonnullis speciatiuè iure prohibitis, part. 3. Allegatio. 36. n. 9. pag. 326.

Capitulum Sede vacante potest dispensare in ijs in quibus Episcopus ratione Episcopalis iurisdictionis valet dispensare, in delegata vero Episcopo iurisdictione non succedit, p. 2. Alle. 36. nu. 10. pag. 327.

Capitulum Sede vacante eandem habet potestatem dispensandi, & absoluendi, quam habet Episcopus virtute Concilij, par. 2. Allegatione 39. nu. 16. pag. 347.

Capitulum Sede vacante potest, sicut Episcopus, dispensare cum illegitimis ad minores Ordines, & ad beneficium simplex, & ad Canonicius Ecclesiarum Collegiarum, & ad dimidias portiones, seu inferiora beneficia Ecclesiæ Cathedralis, & ad beneficium simplex habens accessorie

annexam Parochialem, par. 3. Allegatione 45. nu. 25. pag. 452.

Capitulum Sede vacante dispensare in ijs potest, in quibus potest Episcopus ratione iurisdictionis Episcopalis, part. 2. Allegatione 45. numero 26. pag. 412.

Capitulum Sede vacante Antistiti defuncto in omnibus ijs, quæ iure communi pertinebant ad Ordinariam Episcopi iurisdictionem, par. 3. Alle. 45. n. 27. p. 412.

Capitulum Sede vacante succedit in omnibus, quæ sunt iurisdictionis Episcopalis nisi in casibus iure expresso vetitis, part. 3. Allegatione 52. n. 2. pag. 106.

Capitulum Sede vacante potest Confessarium instituire, qui absoluat à casibus reſeruatjs, par. 3. Alle. 52. n. 2. pag. 106.

Capitulum, seu Clerici inferiores sine Episcopo non possunt statuere de quotidianis distributionibus parte 3. Allegatione 53. numero 139. pagina 147.

Capitulum Sede vacante intra octo dies post mortem Episcopi eligere tenetur Vicarium, alias illius deputatio deuoluitur ad Metropolitatum, parte 3. Allegatione 54. numero 158. pagina 189.

Capitulum Sede vacante an possit plures Vicarios sibi constituere? p. 3. Alleg. 54. numer. 165. p. 192.

Capitulum constituens secundum Vicarium cõsetur primum reuocare, p. 3. Allegatione 54. n. 172. pag. 194.

Capitulum si constituat Vicarium simpliciter absque temporis præfinitione, eius officium durabit durante Sedis vacatione, p. 3. Alleg. 54. n. 173. pag. 194.

Capitulum Sede vacante in deputatione sui Vicarij potest apponere clausulam, vt in causis Canonicoꝝ procederet cum voto certi consultoris, part. 3. Allegatione 54. numero 174. pag. 194.

Capitulum in commissione Vicarij potest sibi aliqua reſeruare, p. 3. Allegatio. 54. numero 176. pag. 194.

Capitulum Sede vacante si suspensionis censura sit irritum, principalis eius Vicarius iurisdictionem exercere non potest, p. 3. Alleg. 54. n. 180. pag. 195.

Capitulum non potest habere pro præsentibus dignitates, vel Canonicos, qui nunquam in Ecclesia reſederunt, & Fidei professionem nõdum emisserunt, part. 3. Allegatione 61. numero 24. pag. 345.

Capituli cõsensus in vnione facienda requiritur, p. 3. Alle. 66. n. 35. pag. 348.

Capituli consensus potest interuenire etiam post vnionem, parte 3. Alleg. 66. numero 25. p. 348.

Capituli consensus potest interuenire etiam post vnionem, p. 3. Alleg. 66. numero 26. pagin. 348.

Capituli consensus etiam est necessarius, quando Episcopus facit vnionem tanquam Apostolicæ Sedis delegatus, parte 3. Alle. 66. nume. 29. pagin. 348.

Capitulo Sede vacante non licet suppressere portiones vigore Conc. sess. 34. de reform. c. 15. p. 3. Alleg. 67. n. 3. p. 353.

Index rerum, & verborum.

15. parte 3. Allegatione 67. numer. 3. pag. 157.

Capitulum Sede vacante potest liberas beneficiorum resignationes recipere tribus concurrentibus, parte 3. Allegatione 69. numer. 8. pagina 359.

Capitulum Sede vacante potest dare licentiam edificandi Ecclesias, vt acquiratur ius patronatus p. 3. Allegat. 70. nu. 32. pag. 374.

Capituli consensus in translatione iuris patronatus non requiritur copulatiue cum consensu Episcopi parte 3. Allegatione 71. numer. 14. pagina 378.

Capitulum Sede vacante non potest confirmare donationem iuris patronatus par. 3 Allegatione 71. num. 24.

Capitulum Sede Episcopali vacante non potest beneficia conferre, quæ ad collationem Episcopi spectant, parte 3. Allegatione 71. numer. 182. pagina 420.

Capitulum Sede vacante potest presentatos clericos a patronis admittere, seu instituere, p. 3. Allegat. 72. num. 183. pag. 421.

Capitulum Cathedralium, & aliarum maiorum Ecclesiarum quomodo sint visitanda? p. 3. Allegat. 73. nu. 4. pag. 420.

Capituli Cathedralium cum visitantur, coram adiuncti, ac Episcopi notario processus est fulminandus, parte 3. Allegatione 73. numer. 7. pagina 430.

Capitularium peccata, & excessus potest Episcopus absque adiunctis corrigere, & emendare illa pœna, quæ ad morum magis emendationem, quam punitionem respiciat, p. 3. Allegatione 73. num. 13. pag. 431.

Capitulum potest Episcopus conuocare quādo Canonici aliquid deliberandum præponit, nec de re agit ad suum, vel suorum commodum spectante, p. 3. Alleg. 73. n. 16. pag. 431.

Capitulum conuocare potest Episcopus in casibus in quibus potest esse iudex, p. 3. Allegatione 73. n. 18. pag. 432.

Capitulum Sede vacante non potest visitare Monialium cœnobîa exempta, quæ alioquin potest Episcopus vt delegatus Sedis Apostolicæ visitare, parte 3. Allegatione 73. numer. 25. pagina 433.

Capitulum aliquando superflite adhuc Episcopo, ex præscriptione vel priuilegio visitandi ius habet, parte 3. Allegatione 73. numer. 26. pagina 433.

Capitulum Sede vacante potest exigere rationem ab administratoribus piorum locorum sicut Episcopus, parte 3. Allegatione 75. numer. 61. pag. 465.

Capitulum in electione concionatoris in Ecclesia Cathedrali nihil potest, p. 3. Allegatione 76. nu. 7. pagina 469.

Capitulum Sede vacante habet priuilegium cognoscendi de causis in prima instantia, p. 3. Alleg. 81. num. 6. pag. 508.

Capitulum Sede vacante habet potestatem exequendi defunctorum voluntates, quatenus iure Ordinario competeat Episcopis, p. 3. Allegatione 82. nu. 31. pag. 518.

Capitulum Sede vacante potest, sicut Episcopus, compellere Religiosos piarum voluntatum exequutores ad reddendas administrationis rationes, p. 3. Alleg. 81. num. 35. pag. 519.

Capitulum Sede vacante de matrimonialibus causis potest cognoscere, secus de causis delegatis Episcopo, aut eius Vicario, p. 3. Allegatione 84. nu. 4. pagina 528.

Capitulum Sede Episcopali vacante potest charitativum subsidium exigere, p. 3. Allegatione 87. numer. 13. pagina 556.

Capitulum Sede vacante non potest statutum concedere, quo charitativum subsidium in futurum ex parte minuat, parte 3. Allegatione 87. numer. 14.

Capitulum Ecclesiæ Cathedralis tenetur Episcopo suo præstare charitativum subsidium, p. 3. Allegatione 88. n. 21. pag. 566.

Capitulum Sede vacante an possit succedere in illis casibus, in quibus facultas Episcopo conceditur, vt procedat tanquam delegatus Sedis Apostolicæ, parte 3. Allegatione 92. numer. 17. pagina 582.

Capitulum Ecclesiæ Cathedralis de necessitate debet inuitari ad Synodum, cuius pars tantum debet venire, alia vero remanere in seruitio Ecclesiæ, parte 3. Allegatione 93. numer. 11. pagina 585.

Capitula Collegiatarum quasi Episcopalem iurisdictionem habentia ad Synodum sunt vocanda, p. 3. Alleg. 93. n. 12.

Capituli assensus ultra Apostolorum requiritur in alienatione bonorum mensæ Episcopalis separata à mensa Capitulari p. 3. Allegatione 95. num. 70. pag. 613.

Capitulum Sede vacante potest licentiam concedere vt nouitij disponant de bonis temporalibus, parte 3. Allegatione 95. nu. 5. pag. 645.

Carcerem debet Episcopus habere tum ad custodiam delinquentium, tum etiam ad pœnam, p. 3. Alleg. 107. nu. 20. pag. 750.

Carceris custos æquiparatur depositario, ibid. pagina 751.

Carceris custos si carnaliter cognoscat mulierem etiam meretricem sub sua custodia carcera- tam, acerrime punitur, ibid. numer. 22. pagina 751.

Carcerum custodes Episcopi gaudent fori priuilegio, ibid. n. 13. pag. 749.

Carnis afflictiones diuersis pœnitentiæ operibus fugienda, parte 1. titul. 2. glos. 8. numer. 20. pagina 147.

Caroli Magni iudicium ad cognoscendum qualis ex parte & filio homicidium perpetrasset, p. 3. Allegatione 51. n. 11. pag. 88.

Castellani etiam decennali habitatione domicilium non contrahunt, quia semper cogitant de redeundo ad patriam nisi finito officio decennali tempore & maiori commorati sint, p. 2. Allegat. 4. n. 29. pag. 29.

Cardinales Presbyteri tonsuram, ceterosque minores Ordines suis famulis conferunt, p. 2. Alleg. 3. numer. 15. pag. 22. & Allegatione 5. numer. 19. pagina 39.

Cardinales S. R. E. & alios Prælatos offendentes, excommunicantur, p. 3. Allegatione 50. num. 68. pag. 18.

Cardinalium bona rapientes dum in Conclauis sunt, incidunt in excommunicationem Papalem, p. 3. Allegatione 50. n. 108. pag. 29.

Cardinalis, vel assistentis qui se finxerit nepotem, aut familiarem, seu commensalem, vt literas

N n iij

Index rerum, & verborum.

Apostolicas gratis expediat, in excommunicationem Papalem incidit, part. 3. Allegatione 50. nu. 118. pagina 31.

Cardinales, qui Sede vacante contrauerint ijs, quæ ordinata sunt à Iulio II. incident in excommunicationem Papalem, p. 3. Alleg. 50. num. 127. pag. 33.

Cardinales reuelantes, aliquid de actis secretò in Consistorio existente præcepto Papæ, vt non reuelentur, incident in excommunicationem Papalem, part. 3. Allegatione 50. numer. 128. pagina 33.

Cardinales sunt pars corporis Papæ, illique assistere tenentur, itaut à Curia sine eius licentia illis discedere non liceat, parte 3. Allegat. 53. nu. 12. pag. 119.

Cardinales Romano Pontifici assistentes iustam habent causam, vt absint ab Ecclesijs suis, par. 3. Alleg. 53. num. 13. pag. 120.

Cardinales an comprehendantur sub reservatione Regulæ 3. Cancellariæ, parte 3. Allegatione 57. numer. 93. pag. 241.

Cardinales à Curia Romana sine legitimo Romani Pontificis assensu abesse non possunt, par. 3. Alleg. 57. n. 135. pag. 251.

Cardinalium officium est Papæ assistere, & ob id pars corporis ipsius dicuntur, p. 3. Allegatione 57. num. 136. pag. 251.

Cardinales obtinentes Episcopatus, vel Archiepiscopatus, & in eis residentes solent habere indultum à Papæ, vt omnibus gratijs, prærogatiuis, fauoribus, &c. concessis Cardinalibus præsentibus in Curia gaudeant, parte 3. Allegatione 57. nu. 137. pag. 251.

Cardinalem offendentium filij, ac nepotes priuantur omnibus beneficijs, & dignitatibus Ecclesiasticis, & ad illas in posterum obtinendas efficiuntur inhabiles, parte 3. Allegatione 57. num. 236. pag. 271.

Cardinales S. R. E. tenentur contribuere Seminario de fructibus beneficiorum, quæ habent in diocesi, vbi est seminarium, p. 3. Allegatione 77. num. 5. pag. 478.

Cardinales in Ecclesijs suorum titulorum charitativum subsidium petere possunt p. 3. Allegat. 87. numer. 15. pag. 556.

Cardinales an peccato commaculentur restitutioneque vinciantur, qui non impediunt nominatum in Episcopum, si alterum digniorem arbitrentur, parte 1. titulo 2. glof. 3. numer. vlt. pag. 113.

Cardinalis fieri non potest legitimatus per subsequens matrimonium, parte 2. Allegatione 1. num. 35. pag. 10.

Carmelitus disalceatos esse ex Ordine Mendicantium declaravit Clemens VIII. parte 3. Alleg. 77. numer. 21. pag. 480.

Castri permittentes fiunt irregulares, nec possunt esse Clerici, etiam quod hoc fecerint vt caste vivant, parte 2. Allegatione 42. numer. 13. pagina 388.

Castri vel factus non sponte, sed casu, potest fieri Clericus, & si iam sit, in susceptis valet ordinibus ministrare, nisi id sua culpa acciderit, ibid. numer. 14.

Castri ab adulteræ marito, quia ipsum inuenit cum sua vxore coire, non potest fieri clericus, cum id sua culpa acciderit, ibid. nu. 15.

Castitas pretiosissima omnium, maximaque possessio, p. 1. tit. 2. glof. 8. n. 1. pag. 142.

Castitas omnibus per necessaria, sed maxime ministris Christi Altaris, ibid. numer. 7. pagina 143.

Castitas dignitas magna, ibidem numer. 8. pagina 144.

Castitas hominem Deo simillimum reddit, ibid. numer. 9. pagina 144.

Castitas sicut omnes virtutes donum Dei est, ibid. nu. 17. pagina 146.

Castitas Dei gratia occurrente nobis operantibus tuenda est, ibid. n. 19. p. 147.

Castitatis amor in intimis animi recessibus occultari non potest, ibidem num. 23.

Causa directe & reductiue ad tribunal sanctissimæ Inquisitionis spectantes quales, p. 2. Allegat. 40. n. 40. pagina 374.

Cathedralis Ecclesiæ sine speciali summi Pont. mandato nullus potest Pastorem dare, p. 3. Alleg. 50. num. 6. pagina 101.

Cathedralis Ecclesiæ administrationem nemo potest dare nisi Papæ, n. 7.

Cathedram in loco exempto possunt Presules erigere pro eorum ornatu, & dignitate, p. 3. Alleg. 80. n. 16. pagina 504.

Cathedraticum, quod ob honorem Cathedralis Episcopalis sic dicitur, vltra procuratorem Episcopis debetur, parte 3. Allegatione 86. numer. 40. pagina 551.

Cathedraticum debetur per Presbyteros suis Episcopis, & solet dari in festo Natiuitatis, & Resurrectionis Domini, ibid. nu. 41.

Cathedraticum non potest præscribi, licet per contrariam consuetudinem possit aliter introduci, ibid. numer. 42.

Cathedratici taxa sunt duo solidi, ibid. n. 43.

Cathedraticum non conferetur remissum, licet pleno iure liberaretur Ecclesiæ, nisi expresse ponatur, ibid. n. 46. pag. 552.

Causa iusta est necessaria ad reductionem Missarum faciendam, parte 3. Allegatione 29. num. 2. pag. 253.

Causa iusta ad dispensandum in denunciationibus quæ sunt? vide parte 2. Allegatione 32. numer. 40. vsque ad numer. 49. pagina 269. cum seqq.

Causa iusta, & rationabilis requiritur ad dispensandum in votis, & ne fiant in tertij præiudicium, p. 2. Alleg. 36. nu. 2. pag. 324.

Causa requiritur in dispensatione faciendi per Episcopum, parte 2. Allegatione 45. numer. 20. pagina 411.

Causa omnes maiores ad Sedem Apostolicam referuntur, parte 3. Allegatione 50. numer. 31. pagina 13.

Causa legitima ab Episcopo approbata excusat à penis contra non rehdentes prolatis, p. 3. Alleg. 53. n. 95. pag. 139.

Causas criminales, nisi specialiter commissæ fuerint, Vicarius generalis expedire non potest, p. 3. Alleg. 54. n. 117. pag. 182.

Causæ omnes ad forum Ecclesiasticum spectantes coram Ordinario loci in prima instantia decidi, & infra biennium terminari debent, p. 3. Alleg. 81. numer. 2. pag. 507.

Causas ecclesiasticas in prima instantia cognoscunt Episcopi, & exempti quasi Episcopalem iu-

Index rerum, & verborum.

iurisdictionem habentes, non autem Praelati inferiores, qui sub sunt Episcopis p. 3. Alleg. 81. n. 4.

Causas, quae iuxta Canonicas sanctiones apud S. Sedem sunt iudicandae, vel quas summus Pontifex arbitrio suo supplicatione manu propria signata expresse ad se aduocauerit, non cognoscit Episcopus etiam in prima instantia, p. 3. Alleg. 81. num. 10. pagina 508.

Causae matrimoniales. Vide Matrimoniales causae.

Causae graues non possunt subdelegari siue magna causa, part. 3. Allegat. 84. numer. 11. pag. 529.

Causae graues & arduae vel quae delegantur, censetur electa industria personae, parte 3. Allegatione 84. numer. 12.

Causa in Episcopo censum imponente requiritur, p. 3. Allegat. 85. nu. 9. pag. 540.

Causa in Episcopo censum imponente probari debet concludenter ita vt illi affirmanti eam subesse credendum non sit, p. 3. Allegat. 85. numer. 12. pagina 540.

Causa ad charitatum subsidium exigendum debet esse manifesta, & rationabilis, p. 3. Alleg. nu. 27. pag. 557.

Causa manifesta & rationabilis quae dicatur in exigente charitatum subsidium, parte 3. Alleg. 87. numer. 28.

Causa grauior requiritur in dispensatione interstitiorum inter Diaconatum, & Sacerdotium, quam inter ceteros Ordines, p. 2. Allegatione 18. nu. 5. pag. 112.

Causae nullitatis professionis nullae, ita sunt proponendae coram superiore & Ordinario copulatiue, vt nullo modo possit superior per se solum de illis cognoscere, parte 3. Allegatione 104. num. 14. pag. 702. Et coram Ordinario & Superiore Regulari in prima instantia, & infra biennium terminari debent, parte 3. Allegatione 81. numer. 8. pagina 508.

Causa ad intrandum monialium Monasteria non requiritur quod sit strictissima, sed sufficit quod sit necessitas quaedam moralis, rationabilis, & manifesta, part. 3. Allegatione 102. numer. 48. pagina 685.

Causa legitima alloquendi cum monialibus non est occasio consanguinitatis, ibidem numer. 71. pag. 693.

Causae Episcoporum à Romano Pont. Sedeque Apost. cognoscuntur, p. 3. Allegatione 112. num. 1. pag. 777.

Causae Episcoporum criminales non possunt subdelegari à legato Papae, ibid. n. 4. pag. 777.

Causae Episcoporum summo Pont. immediate subiiciuntur, ibid. num. 5. pag. 777.

Causas Episcoporum criminales si Papa extra Curiam deleget requiritur specialis commissio ipsius manu signata & vt ad sint ad sententiam duodecim Episcopi cum Metropolitano, reseruata eidem Sanctissimo sententia diffinitua, ibid. numer. 7. pag. 778.

Causae depositionis ab Episcopatu an requiratur eadem solemnitas, quam requirit depositio ab Ordine & dignitate, ibid. num. 9. pag. 778.

Causae civiles, vel criminales minores Episcoporum in Concilio tantum Prouinciali cognosci & terminari possunt, etiam non existentibus duodecim Episcopis, ibid. nu. 15. pag. 780.

Celebrans ante legitimam aetatem, bona fide

credens id sibi licere irregularitatem non incurrit, p. 2. Alleg. 16. n. 21. pag. 104.

Celebrare in loco non Sacro extra casum necessitatis, etiam non dato scandalo, est mortale peccatum, parte 2. Allegatione 23. numer. 2. pagina 150.

Celebrans absque iusta causa alibi, quam loco designato, peccat mortaliter, non tamen tenetur ad aliquam restitutionem p. 2. Allegat. 24. numer. 36. pagina 166.

Celebrans in Ecclesia violata, nisi urgente necessitate id faciat de licentia Episcopi, mortaliter peccat, irregularis tamen aut suspensus non fit parte 3. Allegatione 28. numer. 54. pagina 230.

Celebrans in Ecclesia ex deuotione, vel obligatione tempore, quo cantatur vna hora, non potest dici illi interfuisse parte 2. Allegatione 53. numer. 134. pag. 146.

Celebrans vel confessionis Sacramentum audiens non ordinatus, ab Ordinibus Ecclesiasticis si quos habuerit, rite degradatus statim Curiae seculari traditur parte 3. Allegatione 110. numer. 18. pag. 763.

Censura quomodo dicatur pendere ab intentione proferentis parte 3. Allegatione 38. numer. 6. pagina 338.

Censuris Ecclesiasticis irretitus habet iustam causam resignandi beneficium coram Ordinario p. 3. Alleg. 69. num. 39. pag. 364.

Censura per Statutum aut edictum Episcopale ipso iure aduersus adeuntes Monasteria Monialium, & cum illis alloquentes an comprehendat accedentes ad exempta Regularibus subiecta p. 3. Alleg. 102. n. 74. pag. 694.

Censura Ecclesijs dupliciter imponitur, vel in perpetuum, etiam post mortem possessoris, vel solummodo ad vitam illius p. 3. Alleg. 85. numer. 1. pag. 539.

Census personales ad vitam possessorum, vel breuius tempus licite possunt Episcopi ex causa imponere, parte 3. Allegatione 85. numer. 3. pagina 539.

Census apud Gallos vix constituitur ab alio quam à Summo Pontifice p. 3. Allegatione 85. nu. 4. pag. 539.

Census perpetuus ab Episcopis imponi non potest, nisi iusta de causa, & tempore foundationis p. 3. Alleg. 85. numer. 5. pag. 539.

Censum perpetuum post Ecclesiam fundatam imponere nequit Episcopus, nisi quando locis religiosis applicauerit, & ultra iustam causam concurrat debita solemnitas, p. 3. Allegatione 85. numer. 6.

Censum retinere potest Episcopus, si Episcopalia remiserit in Ecclesijs, quae pleno iure ei subiiciuntur, p. 3. Alleg. n. 7. pag. 540.

Characterem imprimit Ordinis Sacramentum, sicut Baptismus, & Confirmatio, p. 2. Alleg. 2. num. 4. pag. 13.

Characterem non recipit ordinatus absoluta coactione compulsus, ibidem numer. 5. pagina 14.

Characterem recipit ordinatus conditionaliter adductus coactione permittens sibi Ordines conferri, ibid. numer. 6. pag. 14.

Characterem recipit excommunicatus si ordinatur, ibidem nu. 7. pag. 14.

Index rerum, & verborum.

Charactere recipit bigamus si ordinetur, p. 2. Allegatione 49. n. 18. pag. 430.

Charitas ubi est, ibi & sanctitas, p. 1. tit. 2. glos. 3. n. 14. pagina 205.

Charitas Christiana, quæ excusat Episcopum à residentia qualis, parte 3. Allegatione 53. numer. 6. pagina 119.

Charitativum subsidium possunt à subditis exigere Episcopi, Archiepiscopi, Primates, seu Patriarchæ in ciuitatibus & Diocesis suis data manifesta & rationabili causa, p. 3. Allegatione 87. nu. 7. pag. 555. Item administrator seu coadiutor datus Episcopo per Papam, vel Ecclesiæ, Cathedra- li vacanti, ibid. numer. 10. pag. 556. Item & Capitulum Sede vacante, numer. 13. Et Cardinales in Ecclesijs suorum titulorum, n. 14. Et legatus Pa- pæ ab Ecclesijs prouinciæ sibi delegatæ, nu. 16. Et Prælati Episcopo inferiores, si hoc habeant ex priuilegio vel consuetudine, num. 17. Et Abbates ac Priores in Ecclesijs sibi pleno iure subiectis numer. 18.

Charitativum subsidium Vicarius generalis im- ponere non potest ex commissione generali, p. 3. Allegatione 54. nu. 122. pag. 183.

Charitativum subsidium dicitur charitatis au- xilium, quia à principio ex charitate peti debet, non per vim extorqueri, p. 3. Allegatione 87. num. 2. pag. 554.

Charitativum subsidium petitur, quando re- dictus propriæ Ecclesiæ non sufficiunt, p. 3. Allegat. 87. num. 3.

Charitativum subsidium exigere potest Epis- copus electus, & confirmatus licet non consecra- tus, p. 3. Allegatione 87. n. 8. pag. 555.

Charitativum subsidium debet Episcopus exi- gere cum consilio Capituli sui, & clericorum, p. 3. Alleg. 87. n. 11. pag. 556.

Charitativum subsidium non potest præscribi, p. 3. Allegatione 87. num. 25.

Charitativum subsidium potest Episcopus exi- gere pro sua consecratione, vel pro solutione de- bitorum in Ecclesiæ utilitatem contractorum, p. 3. Allegatione 87. n. 29. pag. 557.

Charitativum subsidium potest exigere Epis- copus si magnas fecerit expensas in negotijs to- tius diocesis communibus pertractandis, p. 3. Al- leg. 87. n. 30. pag. 558.

Charitativum subsidium potest Episcopus exi- gere pro fabrica suæ Ecclesiæ, vel alia re conti- nente illius publicam utilitatem, vel conseruationem, p. 3. Alleg. 87. n. 31.

Charitativum subsidium exigere potest Epis- copus si iter facturus sit ad Papam, vel Impera- torem, vel Regem ob Ecclesiæ suæ utilitatem, p. 3. Allegat. 87. n. 32.

Charitativum subsidium potest exigere Epis- copus, si visitaturus sit limina Apostolorum, p. 3. Alleg. 87. n. 33.

Charitativum subsidium potest exigere Epis- copus si velit ire ad Concilium Prouinciale, p. 3. Alleg. 87. n. 34.

Charitativum subsidium potest exigere Epis- copus, si impensas necessarias, & alicuius momenti fecerit in aduentu Imperatoris, Regis, vel Prin- cipis, part. 3. Allegatione 87. numer. 35. pag. 558.

Charitativi subsidij summa quæ sit exigenda, p. 3. Allegatione 87. num. 37. pag. 558.

Charitativum subsidium Clerici ex vrgenti cau- sa possunt compelli soluere ultra taxam solitam, parte 3. Allegatione 87. numer. 38. pag. 559.

Charitativum subsidium ratione beneficiorum potest Episcopus exigere à Clero, & Ecclesijs suæ ciuitatis, & Diocesis, parte 3. Allegatione 87. numer. 39.

Charitativum Subsidium non debetur ex di- stributionibus quotidianis, inspecto iure commu- ni nisi contrarium fuisset statutum, p. 3. Alleg. 87. numer. 44. pagina 559.

Charitativum subsidium cui Episcopo sit solu- endum, quando Ecclesia est in confinio duarum diocesium, parte 3. Allegatione 87. numer. 53. gina 561.

Chirotecis nouus Prælatus manus operit, vt nes- ciat sinistra sua, quod faciat eius dextera, p. 1. tit. 1. c. 5. n. 20. pagina 48.

Christus Dominus salutis nostræ præbens se me- dicum Sanctissimæ vitæ suæ exemplo pati, atque omnes virtutes amplecti nos docuit, p. 1. tit. 1. c. 1. num. 2. pagina 3.

Christi onus leue est, quod portantem non gra- uat, sed leuat, parte 1. tit. 2. glos. 2. numer. 23. pagina 58.

Christus Dominus conuiuia adiit, vt exemplo alios temperantiam doceret, part. 1. tit. 2. glos. 5. n. 10. pag. 123.

Christus saluator noster quando aduocationis officium exercuerit, ostenditur, p. 3. Allegatione 79. numer. 17. pag. 497.

Christus Dominus cur lutum posuit oculis cæ- ci cum eum sanauit, ostenditur, part. 3. Allegat. 91. numer. 14. pag. 576.

Christus Dominus à Sacris Scriptoribus Me- dicus sæpe solet appellari, ibid. n. 11.

Christus Dominus quare dicatur Rex sine pro- pugratoribus, sine magistratu, & c. ostenditur, p. 1. tit. 3. cap. 2. n. 22.

Christus Dominus temporalem monarchiam, & potestatem de facto non exercuit, nec exercere voluit, ibid. n. 26.

Christus Dominus per se, & directe habuit ex dono Patris excellens quoddam dominium & potestatem super res omnes creatas, quod non communicauit Vicario, ibid. n. 27.

Christi quinque stigmata in cælo ostensa ab Al- phonso I. Portugaliæ Rege in regia insignia sus- cepta fuerunt, ibid. n. 61.

Chilonis tria præcepta referuntur p. 1. tit. 2. glos. 14. n. 2. pag. 184.

Chiromanici superstitiose faciunt per manuum lineas bonam, vel malam fortunam indicantes se- cus si complexionem, humores, & actitudinem, p. 3. Allegatione 51. num. 130. pag. 92.

Chorepiscopi dicuntur à Chore, græce pagum, seu villa: quasi in pagis, & in villis ad Episcopalia mu- nia obeunda essent constituendi, p. 1. tit. 1. cap. 6. n. 21. pag. 56.

Chorepiscopi potestas qualis fuerit, ibid. nu. 22. pag. 56.

Chrisma quod est Confirmationis materia ne- cessario benedicendum est ab Episcopo, non à simplici Sacerdote, parte 2. Allegatione 31. num. 4. pag. 249.

Chrisma de necessitate præcepti debet fieri illo anno in die Cænæ Domini, quia peccabit Episco- pus si ex veteri confirmet, ibid. num. 5.

Index rerum, & verborum.

Chrisma & olea singulis annis confici debent, & peccabit parochus si oleum alterius anni adhibeat non data necessitate, ibidem numer. 17. pagina 251.

Chrisma tempore interdicti an clausis ianuis consecrandum, ibid. numer. 24. pag. 252.

Chrisma Confirmationis conficitur ex oleo oliuarum, admixto balsamo cuiuscunque loci sit benedictio ab Episcopo consecrato, ibid. numer. 2. pag. 248.

Chrisma si consecret Episcopus peccator peccat mortaliter, ibid. n. 26. pag. 253.

Chrimato frons aliquo panno albo circuncingitur, ne recens vinctio defluat, aut deleatur, p. 2. Alleg. 30. n. 24. pag. 241.

Chrimalis pannus potest iterum super alterum baptizatum, aut confirmatum imponi, ibidem numer. 27.

Cetera vide verbo Oleum.

Chronicus, quibus a maioribus nostris fides communiter adhibita est, credere debemus, p. 3. Alleg. 72. numer. 53. pag. 401.

Citari non possunt Episcopi ad Romanam Curiam pro delicto etiam atrocissimo, nisi accedat specialis commissio Papae, parte 3. Allegatione 112. numer. 6. pag. 778.

Citatio circumducta, nulla, vel cum falso procuratore non efficit litis pendentiam, p. 2. Alleg. 19. nu. 18. pag. 120.

Citatio vna contra non residentem ante priuationem sufficit si personaliter fiat, si tamen sit absens trina citatio per edictum publicum est vocandus, nec sufficit vna pro tribus, aliter enim facta priuatio est nulla, parte 3. Allegatione 53. nu. 149. pagina 148.

Cuius in beneficiorum collatione praeferi debet extero, parte 3. Allegatione 72. numer. 203. pag. 425.

Claudens potest ad Ordines promoueri, nisi talis sit, quem oporteat cum baculo accedere ad altare, parte 2. Allegatione 42. numer. 40. pag. 392.

Clausula generalis (& ad omnia alia, etiam si exigant speciale mandatum) comprehendit casus, quos Vicarius generalis expedire non potest absque Episcopi consensu, parte 3. Alleg. 54. numer. 124. pag. 183.

Clausura Monialium, vide Monialium clausura.

Clemens an D. Petri successor extitisset, p. 1. tit. 1. ca. C. 3. nu. ult. pag. 35.

Clemens I V. quam dotem filiabus legitime susceptis ante Pontificatum, & quae beneficia nepotibus clericis contulerit, ostenditur, p. 1. tit. 2. glos. 9. numer. 32. pag. 160.

Clericabilis Habitus, Vide verbo Habitus Clericalis, & verbo Vestes Clericales.

Clericatus ordo nobilitat, & est maior quacunque alia dignitate, & honore seculari, p. 2. Alleg. 1. n. 32. pagina 3.

Clericum primae tonsurae percussus incurrat excommunicationem can. si quis suadente, 17. q. parte 2. Allegatione 2. numer. 17. pag. 16.

Clericus habet domicilium, & est eius illius diocesis in qua situm est eius beneficium, dum illud possidet, parte 2. Allegatione 4. numer. 43. pag. 32.

Clericus quamuis suspensus, interdictus vel ex-

communicatus fori priuilegio gaudet, parte 3. Allegatione 8. numer. 19. pagina 56.

Clerici coniugati debent vti illis vestibus, quibus Clerici coniugati eiusdem regionis vtuntur, parte 2. Allegat. 9. nu. 3. pag. 57.

Clerici in minoribus de consuetudine totius Hispaniae debent habere vestes, quae cooperiant tota genua, par. 3. Allegatione 9. numer. 7. pagina 58.

Clerici debent semper deferre vestes proprio Ordini congruentes, parte 2. Allegatione 57. nu. 8. pag. 58.

Clericus in maioribus, aut beneficium habens si Coronam, vel habitum ad longum tempus absque iusta causa non deferat, peccabit mortaliter, par. 2. Allegatione 9. numer. 11. pagina 59.

Clerici non recipientes pensionem, & fructus Ecclesiasticos valorem annum 60. ducatorum auri de Camera non excedentes, non tenentur deferre habitum Clericalem, parte 2. Allegatione 9. numer. 13. pag. 60.

Clerici, qui ratione paupertatis habitum proprio Ordini congruentem gestare non valuerint, nullam poenam incurrunt, parte 2. Allegatione 9. numer. 16. pagina 60.

Clerici propter infirmitatem tonsuram non deferentes a poenis excusantur latis contra habitum non deferentes, parte 2. Allegatione 9. numer. 17. pagina 60.

Clerici in minoribus si coniugati non sint, iure communi attento fori priuilegio gaudebant, tam in ciuilibus, quam in criminalibus, sicut & Clerici in maioribus, parte 2. Allegatione 12. numer. 1. pag. 73.

Clerici in minoribus hodierno iure Concil. Trident. quando gaudeant fori priuilegio, p. 2. Allegatione 12. numer. 2. pag. 74.

Clerici Primae tonsurae, seu minorum Ordinum beneficium habentes gaudent priuilegio fori in ciuilibus, & criminalibus, parte 2. Allegatione 12. numer. 3. pag. 74.

Clericus non beneficiatus, sed in Prima tonsura, vel in minoribus tantum Ordinibus constitutus, quae habere debet, vt hodie fori priuilegio gaudeat, par. 2. Allegatione 12. numer. 12. pagina 76.

Clericus in minoribus ad hoc vt priuilegio fori gaudeat, debet portare habitum, & tonsuram tempore capturae, p. 2. Allegatione 12. numer. 15. pag. 77.

Clericus, qui tempore delicti commissi habitum & tonsuram non deferbat, si postea reassumpsit tempore capturae, vel purgationis, fori priuilegio gaudet, parte 2. Allegatione 12. numer. 17. pag. 77.

Clericus in minoribus ad hoc vt fori priuilegio gaudeat, debet habitum Clericalem, & tonsuram deferre, vtrumque simul, parte 2. Allegatione 12. numer. 18. p. 77.

Clericus non incedens in habitu & tonsura vt amittat Clericale priuilegium, non requiritur trina monitio, parte 2. Allegatione 12. numer. 19. pag. 77.

Clericus portans vestes laicales aliqua rationabili causa, vel captus cum illis solitus tonsuram, & Clericalem habitum deferre, gaudet fori priuilegio, parte 2. Allegatione 12. numer. 20. pag. 78.

Index rerum, & verborum.

Clerici in minoribus attento iure communi fori priuilegio gaudebant, etiam si neque habitum, neque tonsuram deferrent, p. 2. Allegatione 12. num. 21. pag. 78.

Clericus enormia committens sine habitu & tonsura incedens, non precedente trina monitione, poterat iure communi à iudice seculari puniri, parte 2. Allegatione 12. numer. 23. pa. 78.

Clerici in minoribus coniugati, solum in criminalibus, non autem in ciuilibus fori priuilegio gaudent, parte 2. Allegatione 12. numer. 25. pagina 79.

Clerici in minoribus coniugati vt fori priuilegio gaudeant, necesse est, quod cum vnica Virgine contraxerint, vestes deferant, & tonsuram, p. 2. Allegat. 12. n. 26. pag. 80.

Clerici in minoribus coniugati, vt attento iure Ordinationis Regiæ Lusitanorum gaudeant fori priuilegio, requiritur quod tempore delicti, & capturæ habitum & tonsuram deferant, p. 2. Alle. 12. n. 28. p. 80.

Clericus coniugatus incedens sine habitu, & tonsura, si pro crimine capiatur, deinde è carcere fugiens habitum & tonsuram reassumat an fori priuilegio gaudeat, p. 2. Allegatione 12. num. 11. pag. 80.

Clerici coniugati negotijs secularibus se immiscentes an fori priuilegio gaudeant, parte 2. Alleg. 12. numer. 30 pag. 81.

Clerici in casibus, in quibus priuilegio Clericali priuantur, an possint puniri à iudice seculari nulla precedente degradatione, parte 2. Allegat. 12. numer. 31. pag. 81.

Clerici, qui decreto Concilij Trident. fori priuilegio priuantur, priuilegio etiam Canonis aucentur priuati, parte 2. Allegatione 12. numer. 32. p. 81.

Clerici remissio facienda est sine eius dedecore, ob reuerentiam Clericalis dignitatis, p. 2. Alleg. 12. numer. 34 pagina 82.

Clerici etiam Primæ tonsuræ non coniugati sunt immunes & exempti à gabellis, & exactionibus, tributis, ac alijs similibus oneribus, parte 2. Allegatione 13. numer. 1. pag. 86.

Clerici in minoribus apud Hispanos, & in Regno Portugalie non sunt immunes à tributis, nisi actualiter habuerint beneficium Ecclesiasticum, parte 2. Allegatione 13. numer. 2. & 3. pag. 87.

Clerici in minoribus priuilegio immunitatis à tributis gaudentes, sunt etiam exempti quoad exactiones pro necessitatibus publicis, p. 2. Alle. 13. n. 6 p. 87.

Clericis non sunt tributa imponenda ad reparationem murorum & pontium, absque Summi Pontificis auctoritate, p. 2. Allegatione 13. num. 7. pagina 87.

Clerici negotiatores non sunt immunes à solutione gabellæ, parte 2. Allegatione 13. num. 8. pag. 88.

Clerici per viam negotiationis quando dicantur mercatores fieri, p. 2. Allegat. 13. num. 9. pagina 88.

Clericus dicitur negotiari vendens fructus ex suo semine, suæque industria collectos ex alieno agro conducto, parte 2. Allegatione 13. num. 12. pa. 89.

Clericus domum emens ad suum vsum non sol-

uit gabellam, secus si ad locandum, p. 2. Allegat. 13. n. 13 pag. 89.

Clericus tenetur denunciare gabellarijs res, quas portat in Regnis Hispaniæ, & alijs Prouincijs, p. 2. Alleg. 13. n. 16. pag. 89.

Clerico non manifestante tenebitur mulio eius res portans denunciare, vel damnum refarcire, p. 2. Allegatione 13. nu. 17. p. 89.

Clerici tenentur iurare in manifestatione rerum, eas portare ad suum vsum, & illorum iuramento statui, itaut contrarium non possit probari, nec de eo querelari, quamuis falsum iurauerint, p. 2. Alle. 13. n. 18. p. 89.

Clericus fornicans ratione voti committit incestum, p. 2. Allegatione 15. n. 7. pag. 96.

Clericus castitatem, & continentiam Sacro Ordini annexam seruare debet, p. 2. Alleg. 15. nu. 18. pag. 98.

Clericus peregrinus sine commendatitijs litteris sui Ordinarij ab vilo Episcopo ad Diuina celebranda, & Sacramenta administranda non est admittendus, parte 2. Allegatione 21. numer. 1. pag. 144.

Clericis ne ad potus æquales bibant prohibetur, parte 2. Allegatione 28. numer. 12. pagina 216.

Clericus matrimonium siue clam, siue publice contrahens, si in Sacris sit constitutus Ordinibus, est suspectus de hæresi, & potest puniri per Inquisitores, parte 2. Allegatione 40. nu. 43. pag. 375.

Clerici collegialiter, seu communiter viuentes, qui sese mediocri & non enormi percussione affecerunt, possunt ab Episcopo absolui, p. 2. Alle. 41. numer. 16 p. 80.

Clericus non debet esse corpore viriatus, aut diminutus, parte 2. Allegatione 42. num. 1. pag. 385.

Clerici nefandum crimen committentes, quas pœnas incurrant, parte 2. Allegatione 44. num. 21. pag. 404.

Clericus propter nefandi criminis atrocitatem, quando illud est occultum, non incurrit suspensionem, aut irregularitatem, parte 2. Allegat. 44. nu. 27. pag. 405.

Clericos percutientes incidunt in excommunicationem Papæ reueratam, parte 3. Allegatione 50. n. 83 p. 23.

Clerici, qui violant constitutionem illis prohibentem aliquem inducere ad vouendum, iurandum, aut permittendum vt sepulturam, apud eorum Ecclesiam eligat, vel electam non mutet, in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Alle. 50. n. 100. pag. 27.

Clerici de parochiali Ecclesia prouisi iuramentum de residendo intra tempus præscriptum non seruantes in excommunicationem Papalem incidunt, parte 3. Allegatione 50. numer. 132. pag. 34.

Clericus coniugatus non potest esse Episcopi Vicarius, etiam si cum vnica & virgine contraxisset, & habitum, & tonsuram portasset, p. 3. Alle. 54. n. 6. pag. 262.

Clericus per matrimonium amittit accessus, & regressus, ac alia iura ad beneficium competentis, p. 3. Alleg. 57. n. 205. p. 267.

Clerici filius an prohibetur obtinere beneficium, vel seruire tanquam capellanus amouibilis in Ecclesia,

Index rerum, & verborum

in Ecclesia, in qua eius pater tanquam capellanus amovibilis servitur, p. 3. Allegatione 65. numer. 3. pagina 337.

Clerici non ex locorum, vel generis dignitate, sed morum nobilitate innotescere debent, p. 3. Allegat. 72. num. 102. p. 405.

Clerici omnes diocesani quantumcunque exempti si beneficia habeant, etiam simplicia in Diocesi, vel obtineant officium in Ecclesiis, possunt compelli accedere ad publicas processiones, p. 3. Allegat. 78. n. 9. p. 486.

Clerici, qui sunt nullius diocesis, vel extra civitatem in locis in quibus habent plebem, non possunt compelli accedere ad publicas processiones, p. 3. Alleg. 78. num. 10.

Clericus ordinatus à Papa ab inferiori non deponitur, parte 2. Allegatione 112. numer. 12. pagina 779.

Clerici inferuientes Ecclesijs Religionis Hierosolymitanæ nulla immunitate se tueri possunt quin ad processiones vocari non debeant, parte 3. Allegatione 78. numero 11. pagina 486.

Clerici nullum Ecclesiasticum beneficium habentes non possunt cogi præstare Episcopo charitativum subsidium, parte 3. Allegatione 87. nu. 48. pag. 560.

Clerici pauperes, qui ex redditibus suorum beneficiorum nihil habent ultra honestum victum, minime cogi possunt ad charitativum subsidium præstandum, parte 3. Allegatione 87. numer. 49.

Clericis ebrietatibus incumbere propter eorum auctoritatem magnopere prohibetur, p. 1. tit. 2. glos. 11. n. vlt. pag. 175.

Clericalem ordinem summopere dedecet, ut ea manus violentè alicui iniiciantur, quæ Deo solemni ritu consecratæ sunt, p. 1. tit. 2. glos. 12. num. 3. pag. 176.

Clericus quicquid præter necessarium victum & vestitum de altario retinet, rapinam facit, & sacrilegium committit, p. 1. tit. 2. glos. 9. nu. 14. pag. 154.

Clerici bonorum Ecclesiæ non domini, sed dispensatores sunt, ibid. n. 31. pag. 160.

Clericus utcumque solemniter degradatus conficit Eucharistiæ Sacramentum, p. 3. Alleg. 110. nu. 5. pag. 760.

Clericus degradatus si ex aliqua iusta causa restituatur ad Ordines clericales non debet de novo Sacris insigniri, ibidem numer. 6. pagina 760.

Clericus etiam degradatus adhuc clericus dicitur, ibid. n. 7. pag. 760.

Clerici in minoribus ubi amittunt privilegium clericale, & veniunt puniendi à iudice seculari, est necessaria degradatio, ibidem numer. 8. pag. 760.

Clericus incorrigibilis si tandem impænitens, ac obduratus in profundum malorum venerit an absque expressa Curie seculari traditione possit per eam comprimari, ibidem numer. 16. pagina 761.

Clericus degradatus qui famæ restitui vult an debeat à Papa tantum restitutionem petere, an etiam ab Episcopo, à quo degradatus fuit, ibid. n. 29. pag. 765.

Coadiutor positus per Papam qui est Primæ ton-

suræ, vel minorum Ordinum gaudet fori privilegiis, parte 2. Allegatione 12. numer. 9. pagina 76.

Coadiutor & coadiutus possunt abesse tribus mensibus, parte 3. Allegatione 53. numer. 125. pag. 144.

Coadiutores Rectorum Parochialium instituti auctoritate Apostolice tenentur ad personalem residentiam, ut Rectores ipsi, parte 3. Allegatione 53. numer. 78. pag. 137.

Coadiutores Vicarios imperitis Rectoribus Ecclesiarum sine speciali concessione non licet Vicario deputare, parte 3. Allegatione 54. numer. 73. pagina 177.

Coadiutoria non venit in reservatione regulari nouæ Cancellariæ, parte 3. Allegatione 57. n. 155. pag. 256.

Coadiutor dum vivit coadiutus non habet ius in re, sed ad rem, parte 2. Allegatione 57. num. 157. pag. 256.

Coadiutores etiam perpetui, & cum futura successione non tenentur, nisi cum factus fuerit successioni locus, Fidei professionem emitte, p. 3. Alleg. 61. nu. 13. pag. 316.

Coadiutor post mortem coadiuti fit verus Canonicus, & tunc ei est assignanda vltima Sedes, p. 3. Allegatione 61. numer. 14. pag. 316.

Coadiutores illiteratis dare non potest Vicarius ex generali commissione, p. 3. Alleg. 63. nu. 7. pag. 329.

Coadiutor datus illiteratis, sicut Rector tenetur ad residentiam, p. 3. Alleg. 63. numer. 9. pag. 330.

Coadiutoris deputatio facta ab Ordinario vigore Concilii sess. 21. de reform. cap. 6. non est attentata, etiam si sit exequuta post appellationem interpositam à sententia eius, qui iudicialiter processit, p. 3. Allegat. 63. num. 10. pag. 330.

Coadiutoria temporalis dari potest ab Episcopo cum beneficii Rector senio, vel morbo officium suum exercere non potest, p. 3. Allegat. 63. nu. 11.

Coadiutori auctoritate Episcopi certa reddituum portio assignanda est, p. 3. Alleg. 63. nu. 14. pag. 330.

Coadiutor datus Episcopo dementi potest renunciationem liberam beneficii accipere, p. 3. Alleg. 69. nu. 6. pag. 359.

Coadiutores cum futura successione possunt puniri ab Episcopo absque huiusmodi adiunctis, nisi ex forma coadiutoriæ colligatur omnia illis concessa fuisse privilegia, quæ Canonici habent, p. 3. Alleg. 73. nu. 11. pag. 431.

Coadiutoria ad titulum cum futura successione potest quis promoueri, si ratione illius habeat congruam sustentationem, p. 3. Alleg. 19. nu. 23. pag. 121.

Coadiutor Episcopo nemini dat nisi Papa, p. 3. Alleg. 50. nu. 8. pag. 11.

Coadiutor seu administrator datus Episcopo, vel Ecclesiæ Cathedrali vacanti per Papam potest à subditis illius Ecclesiæ exigere charitativum subsidium, p. 3. Allegatione 87. numer. 10. pag. 556.

Coadiutorem alicui Regi, vel Principi seculari superiorem non recognoscenti potest sum-

Index rerum, & verborum.

mus Pont. dare, quando id postulerit populi scandalum, & ruina spiritualis, parte 1. tit. 3. cap. 2. num. 51.

Cognatio spiritualis an possit contrahi per procuratorem? parte 2. Allegatione 30. numer. 49. pagina 245.

Cognatio contrahitur à mittente non vero à procuratore, parte 3. Allegatione 30. numer. 50. pag. 246.

Cognatio spiritualis in Baptismo inter quos contrahatur, parte 2. Allegatione 30. numer. 53. pag. 246.

Cognatio spiritualis in Confirmatione inter quos contrahatur, parte 2. Allegatione 30. num. 54. pag. 246.

Cognatio spiritualis non contrahitur inter ipsosmet paternos, parte 2. Allegatione 30. num. 55. pag. 246.

Cognatio spiritualis à viro contracta non transfunditur in uxorem, parte 2. Allegatione 30. n. 56. pag. 247.

Cognitionem contrahunt pueri, & infantes ipsi doli capaces, & iudicium sufficiens ad peccandum habentes, si quem in Baptismo, vel Confirmatione teneant, ibidem numer. 38. pagina 243.

Cognitionem contrahunt patrini plures duobus si omnes baptizatum d. Baptismo suscipiant, ibid. num. 42. pagina 244.

Cognatio legalis quando impediatur, & dirimat matrimonium remittitur p. 3. Allegatione 51. num. ult. pag. 104. & seq.

Cogens Virginem monasterium ingredi ingressu non sequuto in nullam excommunicationem incidit, parte 3. Allegatione 104. num. 7. pag. 711.

Cogentes foeminam ad monasterij ingressum non ut profiteatur, nec ut habitum sumat, sed ut seculari retento educetur incidit in excommunicationem Concil. Trident. sess. 25. de Regular. c. 18. ibid. n. 5.

Cohabitate non dicitur qui stat in eadem domo, nisi ad eandem mentem & conuiuium moretur, parte 3. Allegatione 57. numer. 109. pag. 245.

Cotus coniugalis quando Ecclesiam polluat ostenditur, parte 2. Allegatione 28. numer. 46. pag. 227.

Coitus damnatus dicitur ille, cui aliqua poena temporalis per legem, aut constitutionem iuris imponitur, parte 2. Allegatione 15. num. 16. pag. 98.

Cemitas & humanitas in delictis increpandis magis attrahit, & malos ad rectam adducit viam, parte 1. tit. 2. glos. 12. numero 22. pagina 180.

Colaphus omisso in Confirmatione non videtur peccatum mort. part. 2. Allegatione 30. num. 27. pag. 241.

Collatio facta à summo Pont. ad Episcopatus dignitatem habet vim electionis, nominationis & confirmationis, part. 1. tit. 1. cap. 4. num. 8. pag. 37.

Collationis seu tituli beneficii ratione non efficitur quis subditus Episcopis non habitat illius possessione, p. 2. Alleg. 4. n. 55. pag. 33.

Collatio beneficii non valet, si dum Episcopus excommunicatus est, vicarius conferat, parte

3. Allegatione 54. numer. 147. pagina 187.

Collatio facta duobus à diuersis eodem die, nec apparet cui prius fuerit facta, potior est conditio possidentis, parte 2. Allegatione 17. numer. 13. pag. 224.

Collationem beneficii à Papa vnus habens, alius vero ad Ordinario, si non appareat de prioritate, praefertur qui à Papa impetrauit, propter prerogatiuam concedentis, ibidem numer. 14.

Collatio beneficii facta vna die à Papa, & Ordinario, praevalet collatio Ordinarii, si in ea appositum sit hora, & in collatione Papae non, ibid. n. 15.

Collationem beneficiorum sibi Papa referuans videtur intelligere proprie de collatione, quae sit perpetuo de beneficio, ibidem numer. 133. pag. 255.

Collector generalis Camerae Apost. in causis spoliatorum & iurium praefatae Camerae eius officio durante lucrationes quotidianas in absentia, parte 3. Allegatione 53. numer. 17. pagina 150.

Color in facie non est quid essentiale, sed accidentale, parte 2. Allegatione 41. numer. 26. pag. 390.

Collegia, seu vniuersitates seculares ex eo quia Reip. aequiparantur, beneficio restitutionis in integrum gaudent, part. 3. Allegatione 75. num. 40. pag. 458.

Comarum, aut vestium extra necessitatem curam gerere, vel infelicium est, vel iniustorum, p. 1. tit. 2. glos. 7. n. 8. pag. 134.

Commercium omnibus fecit commune sus gectum, p. 1. tit. 3. cap. 2. n. 43.

Comitialis morbo correptus Ordines assumere non valet, nec in susceptis ministrare, p. 2. Alleg. 42. num. 48. pag. 393.

Commenda non comprehenditur sub reservatione regulae nonae Cancellariae, parte 3. Alleg. 57. n. 154. pag. 255.

Commenda alicuius Ecclesiae in perpetuum datur, cum committitur alicui, ut eam administret, & regat dum viuunt in sui utilitatem, cum facultate disponendi de fructibus, sicut verus beneficiarius, parte 3. Allegatione 59. numer. 2. pag. 281.

Commenda perpetua beneficii est titulus Canonici, parte 3. Allegatione 59. numer. 2. pag. 281.

Commendam perpetuam habentes non se promouentes infra annum, incidunt in poenam ca. licet Canon de elect. libro sexto, parte 3. Alleg. 59. numer. 3.

Commenda perpetua potest resignari, vel permutari, p. 3. Alleg. 59. num. 5.

Commenda ad tempus dicitur cum Ecclesia Pastore, vel debito sibi ministro destituta, vel viduata, alterius fidei, & cura committitur, p. 3. Alleg. 59. num. 10. pag. 282.

Commenda perpetua, quae datur de beneficio seu Prioratu Regulari, non requirit professionem, parte 3. Allegatione 59. numer. 17. pag. 283.

Commenda perpetua inducit incompatibilitatem, ibid. n. 4. pag. 281.

Commendare perpetuo nullus Ordinarius inferior Papa potest, ibid. n. 6.

Commendare nihil aliud est, quam deponere.

Index rerum, & verborum.

re, parte 2. Allegatione 59. numer. 11. pag. 282.

Commendare Ecclesiam alicui ad tempus regendam res est antiqua, & in Ecclesia usitata, p. 3. Alleg. 59. n. 14.

Commendare potest Episcopus Parochialem Ecclesiam, & alia beneficia, quibus inest cura animarum ad sex menses, parte 3. Allegatione 59. numer. 15. pag. 282.

Commendare Abbatis, Prioratus, & Præposituras, beneficiaque Regularia, solus Papa potest, p. 3. Alleg. 59. n. 16. pag. 283.

Commendare Ecclesiam, seu beneficium non potest inferior Episcopo, nisi habeat iurisdictionem quasi Episcopalem. parte 3. Alleg. 59. numer. 12. pag. 283. & Allegatione 60. numer. 5. pag. 290.

Commendari non potest Parochialis Ecclesia Episcopi auctoritate, nisi Clerico ætatem legitimam habenti, videlicet ad Sacerdotium promotio, parte 3. Allegatione 59. numer. 23. pagina 284.

Commendatarii Abbatis curam iurisdictionalem tantum, non autem Sacramentalem habentes, ad residentiam non tenentur, parte 3. Allegatione 53. n. 12. pag. 142.

Commendatarius ad tempus non facit fructus suos imo tenetur de eis rationem reddere, p. 3. Alleg. 59. n. 12. pag. 282.

Commendatarius ad tempus nec resignare, nec permutare potest beneficium sibi commendatum, p. 3. Allegatione 59. numer. 13.

Commendatarius potest ad libitum reuocari, ad nutumque remoueri per Episcopum, etiam ante semestrem finitum, parte 3. Allegatione 5. numer. 18. pag. 283.

Commendatarius coram Ordinario absolute, & simpliciter commendationi cedere potest, p. 3. Allegatione 59. numer. 59. pagina 283.

Commendatarii, quando sunt veri beneficiati, tenentur emittere Fidei professionem, p. 3. Alleg. 60. numer. 12. pagina 316.

Commendationis etiam ad tempus debet fieri mentio, ubi ipsa impetratur, p. 3. Alleg. 59. numer. 20. pagina 283.

Commendatum beneficium, siue in perpetuum, siue ad tempus, non vacat per obitum commendatarii, sed vacat semper, ut prius, p. 3. Alleg. 59. n. 21. pag. 283.

Commendatarius perpetuus Ecclesie Cathedralis habet legitimam administrationem, & potest exercere iurisdictionem, quæ cõpeteret Episcopo titulado, parte 3. Allegatione 87. numer. 20. pag. 556.

Commendatarius perpetuus Ecclesie Cathedralis potest exigere charitativum subsidium ab Ecclesijs sibi subiectis, p. 3. Allegatione 87. numer. 21. pag. 557.

Commendatariæ litteræ sunt obtinendæ ab eo qui petentis Clerici Ordinarius fuerit, parte 2. Allegatione 12. numer. 4.

Commendatariæ litteræ ab Episcopo negandæ non sunt clericis, qui non habent beneficia in titulum residentiam non requirentia, ibidem numer. 5.

Communis in omnibus hominibus est diligenda, p. 1. tit. 2. gloss. 17. n. 22. pag. 201.

Commutare pias defunctorum voluntates solus Papa potest, p. 3. Alleg. 83. n. 1. pag. 517.

Commutandi ultimas defunctorum voluntates nullam habet Episcopus voluntatem, ibid. numer. 2. nisi concurrente iusta & rationabili causa, numer. 5. pag. 522.

Compatronus non reputatur filius in vita patris, qui est patronus, parte 3. Allegatione 71. numer. 30. pag. 379.

Compatronus à medietate compatronorum præsentatus dignior est habendus, p. 3. Alleg. 72. n. 204. pag. 425.

Complutensis Vicarius generalis non est, p. 3. Alleg. 54. n. 128. pag. 184.

Compromitti an possit in materia præminentiarum, ostenditur, parte 3. Allegatione 78. numer. 31. pagina 489.

Compromitti in laicum non potest de causa matrimoniali incidenti, parte 3. Allegatione 84. numer. 33. pag. 526.

Conceptionis Beatissimæ Virginis festum qui affirmant non esse venerandum, aut defendunt illam conceptam cum peccato originali, vel è contra, incidunt in excommunicationem Papalem, parte 3. Allegatione 50. n. 109. pag. 29. & Alleg. 105. à n. 58. pag. 720.

Concessio generalis Vicarij non continet ea, quæ speciale requirunt mandatum, parte 3. Allegatione 54. numer. 59. pag. 175.

Concessio facta alicui de intrando monasteria monialium, intelligitur de prima vice, p. 3. Alleg. 102. n. 59. pag. 689.

Concilium Trid. ubi non est promulgatum, non tenentur habitatores contrahere coram Parocho & testibus, parte 2. Allegatione 32. numer. 12. pag. 292. Tenentur tamen, si diuertant ad locum, in quo est promulgatum, & acceptatum, ibid. numer. 15. pag. 293.

Concilij decreta expressa egent Pontificis derogatione, parte 3. Allegatione 33. numer. 24. pag. 314.

Conciliaris constitutio quando dicatur, ibid. numer. 27. In lege Concilij generalis non potest Episcopus dispensare, quamuis absolute permittat dispensationem, ibidem numero 25.

Concilium provinciale maius est Archiepiscopo, p. 2. Alleg. 34. n. 9. pag. 317.

Conciliaris Constitutio habens committendam Ordinario loci facultatem dispensandi in irregularitate contracta ob homicidium commissum vim vi repellendo, quomodo intelligenda, parte 2. Allegatione 39. numer. 54. pag. 354.

Concilium generale confirmare, & eius constitutiones probare, vel improbare, atque interpretari solus est Summi Pont. p. 3. Allegat. 50. numer. 34. pagina 13.

Concilio Tridentino commentarios, glossas, & scolias inferentes in excommunicationem Papalem incidunt, parte 3. Allegatione 50. numer. 133. pag. 34.

Concilio generali interessentes lucrantur distributiones quotidianas, parte 3. Allegatione 53. numer. 158. pag. 150.

Concilium Bracharense primum celebratum fuit anno post Christum natum 412. parte 1. tit. 3. c. 8. numer. 55.

Secundum vero celebratum fuit in Vrbe Lucen. s. a. n. Domini 569. ibid. numer. 56.

Index rerum, & verborum.

Concilium Toletanum, quod pro primo habetur tom 1. Conciliorum celebratum fuit an 450. ibid. num. 56.

Concilia Toleti celebrata dum Reges in ea Sedem habebant, congregata erant ad ipsorum supplicationem, & per eos tantum inuitati conueniebant Episcopi, ibid. numer. 60.

Conciones, quas Regulares ad populum habuerint, debent delumi ex Euangelijs, & Epistolis, quibus Clerus secularis illis diebus festis vitur, parte 3. Allegatione 105. numer. 35. pag. 715.

Concordes reducere sub pœna excommunicationis potest Episcopus discordes etiam laicos, p. 3. Allegatione 79. num. 6. p. 495.

Concursus in vacatione Parochialis Ecclesiae, debet fieri iuxta formam Concilij, aliàs collatio erit nulla, & Papa postea referuatur, p. 3. Allegat. 60. numer. 13. p. 295.

Concursu conferuntur per viam Regulæ beneficia ea, quæ curam habent animarum, ibid. num. 14. pagina 294.

Concursus in beneficijs curatis referuatis Sedi Apost. quomodo faciendus, ibid. numer. 15. pag. 294.

Concursus edicta debent proponi si beneficium curatum iurispatronatus ecclesiæ in mensibus Apost. Sedi Apost. referuatis vacauerint, & Ordinarius nulla habita ratione patronorum idoneum eligere, ac Romam mittere potest, ibid. num. 16. pag. 294.

Concursus forma, quam Concilium præstitit in conferenda Parochiali, quæ sit iurispatronatus ecclesiastici, seruanda est, etiam si Ecclesia sit iurispatronatus partim Ecclesiæ, partim laici, vel pro duabus partibus pertineat ad laicū, ibid. n. 17. pag. 295.

Concursu non conferuntur Parochiales, quæ sunt iurispatronatus laicorum, ibidem numer. 18. pagina 295. Nec dignitas Abbatia, quamuis vnita sit ei parochialis, ibidem numer. 24. pagina 296. Nec dignitas, quæ perpetua, & accessorie parochialem vnitam habet, ibidem numer. 25. Nec Parochialis Ecclesia, quæ est vnita dignitati, vel canonicatui, ibidem numer. 26. Nec beneficium curatum, quod vere est dignitas, ibidem numer. 28. pagina 297. Nec dignitas in Ecclesijs Collegiatis habens curam animarum, ibidem numer. 29. Nec Parochialis quando est subiecta monasterio, aut annexa, vel de eius mensa, ibidem numer. 31. Nec Vicariæ perpetuæ, ibidem numer. 32. Nec Prioratus Regulares habentes curam animarum soliti commendari secularibus, ibidem numer. 34. pagina 298. Nec beneficia Regularia, quæ Regularibus conferri consueuerunt, ibidem numer. 33. Nec Parochiales, quæ acquiruntur per regressum, ibidem numer. 37. Nec Parochialis quando esset exigui redditus, ibid. numer. 38. pagina 298.

Concursum facere non possunt inferiores Episcopo habentes ius conferendi, ibidem num. 40. Nisi habeant proprium destructum, & Episcopalem iurisdictionem, ibidem numer. 42. pag. 299.

Condamnatus actione furti efficitur infamis & inhabilis ad Ordines suscipiendos parte 2. Al-

legatione 43. numer. 5. p. 397.

Conditio adiecta in lumine foundationis Ecclesiæ per patronum, vel fundatorem quod non possint beneficiarij recipi, nisi descendentes ex puris, & antiquis Christianis, valida est, part. 1. tit. 2. gloss. 17. num. 19.

Conditionem adimplere coram Parocho & testibus necessarium est, vt matrimonium celebratum sub honesta conditione de futuro validum sit, parte 2. Allegatione 32. numer. 156. pag. 293.

Conditione personæ mutata, & bonorum conditio mutata videtur, part. 3. Allegatione 72. n. 129. pag. 411.

Conditiones quibus licitum est retinere puellas educationis gratia in monasterijs monialium, referuntur parte 3. Allegatione 102. numer. 62. pag. 690.

Conductor anticipare pensionem soluens, si à successore pro ea de nouo obligetur, habet recursum contra hæredes locatoris, si soluendo fuerint, part. 2. Allegatione 94. n. 7. p. 593.

Conductor poterit recidere a locatione in illis casibus in quibus mortuo locatore successor non teneatur illi stare, ibidem numer. 15. pag. 594.

Confessarij Regulares Ordinum Mendicantium ex privilegio speciali possunt dispensare in votis & iuramentis illorum omnium, quorum Confessiones audierint, non tamen in referuatis Episcopo iure speciali, parte 2. Allegatione 36. n. 15. pag. 328.

Confessarij Mendicantes & illorum privilegio gaudentes non possunt dispensare in casibus, quibus Episcopo dispensandi potestas conceditur, parte 2. Allegatione 37. numer. 14. pagina 334.

Confessarij non possunt absolueret Hæreticos occultos per accidens, & manifestos, seu notorios, p. 2. Allegatione 40. n. 12. pag. 363.

Confessarij de quibus interrogare debent penitentes, qui tepidi sunt in Fide, parte 2. Allegatione 40. n. 13. pag. 363.

Confessarij quomodo procurare debeant, vt abominale vitium sodomia exarpetur, p. 2. Alleg. 44. n. 31. p. 406.

Confessarij delegati ad absolendum a referuatis, quomodo se habere debeant, parte 3. Allegat. 52. num. 13. & 14. p. 109.

Confessarius vi monitorij non teneatur reuelare ea, quæ in Confessione audiuit p. 3. Allegatione 36. n. 64. pag. 632.

Confessarium Sacerdotem sibi non subditum non potest sibi erigere Episcopus, qui à proprio Ordinario non fuerit approbatus, parte 2. Allegatione 25. n. 9. p. 173.

Confessariorum Regularium approbationem iusta & legitima existente causa potest Episcopus restringere & limitare ad certum locum, tempus, siue personas, ibidem numer. 32. pag. 179.

Confessores Regulares etiam Rectores, & in sacra Theologia graduati possunt ab Episcopis si valuerint, examinari, part. 2. Allegatione 25. num. 26. pag. 178.

Confessores Religiosi non approbati ab Episcopo, secularium, qui sunt de familia suorum

Index rerum, & verborum.

monasteriorum, Confessiones audire non possunt, parte 2. Allegatione 25. numer. 46. pagina 183.

Confessores in Monasterijs Monialium, quæ sub cura Regularium sunt, non examinantur ab Episcopo, part. 2. Allegatione 25. numer. 47. pagina 184.

Confessores etiam Parochi, seu quicumque alij curam animarum habentes in suorum subditorum votis, seu iuramentis in utroque foro nequeunt dispensare parte 2. Allegatione 36. n. 16. pag. 18.

Confessores qui in Sacris Confessionibus, confitentem ad libidinem prouocauerint, vti de hæresi suspecti puniuntur ab Inquisitoribus, parte 2. Allegatione 40. numer. 41. pag. 374.

Confessores, qui ex privilegio Sixti I V. communicant aliquod votorum solemnium in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Allegatione 50. n. 144. pag. 35.

Confessorem Monialibus subiectis Regularibus an possit dare Episcopus quem voluerit, etiam alterius Ordinis, p. 2. Allegatione 25. numer. 48. pagina 184.

Confessarii quibus in casibus & pro quo tempore monasteriorum monialium septa ingredi valeant, ostenditur parte 3. Allegatione 102. numer. 49. pag. 685. & seqq.

Confessionis Sacramentum vt valide administrat Sacerdos debet esse per examen, aut alia ratione approbatus ab Episcopo iam confirmato, & habente subditos, vel ab eius Vicario, aut Capitulo Sede vacante, vel ab alijs exercentibus quasi Episcopalem iurisdictionem, p. 2. Allegatione 25. numer. 3. pag. 172. Cætera vide in verbo Approbatus.

Confessiones quicumque audiunt apud se litteras processus Bullæ in Cæna Domini habere debent, parte 3. Allegatione 50. numer. 82. pag. 23.

Confessionem Sacramentalem inter absentes per litteras posse fieri asserentes incidunt in excommunicationem Papalem, parte 3. Allegatione 50. n. 163. pag. 38.

Confessionis audiendæ facultatem seu licentiam Vicarius generalis Episcopi ex generali concessione alijs concedere non potest, parte 3. Alleg. 54. n. 91. pag. 179.

Confessiones fidelium ex vi mandati generalis potest Vicarius Generalis audire, si sit Sacerdos, ibid. numer. 92. p. 179.

Confessiones integras & non solos casus referatos tenetur Pœnitentiarius audire, parte 3. Alleg. 55. numer. 27. p. 201.

Confessiones dum audit Pœnitentiarius in Ecclesia, siue in confessionario, siue extra habendus est pro præsentem in choro pro illo tempore dumtaxat quo actualiter eas audit, ibidem numer. 30. pagina 202. Et tunc non solum lucratur distributiones quotidianas, sed etiam elemosynas ipsas, quæ distribuuntur inter Canonicos pro associandis & sepeliendis defunctorum cadaveribus, ibid. numer. 31.

Confessiones si Pœnitentiarius extra Ecclesiam etiam infirmorum audiat, non habebitur pro præsentem, ibid. n. 32. pag. 202.

Confessionem sacramentalem audiens non ordinarius Sacerdotali Ordine, ab Ordinibus Ec-

clesiasticis, si quos habuerit, rite degradatus statim Curie seculari traditur, p. 3. Allegatione 110. numer. 18. pag. 763.

Confirmationis Sacramenti minister Ordinarius est Episcopus. Vide verbo Episcopus.

Confirmationis Sacramentum non potest administrari ab Abbate, nec à simplici Sacerdote de Episcopi licentia, nisi ex delegatione Summi Pontificis, parte 2. Allegatione 30. numer. 4. pag. 237.

Confirmationis Sacramentum est vtilissimum, par. 2. Allegatione 30. numer. 7. pagina 238.

Confirmari possunt muti & surdi, p. 2. Alleg. 30. numer. 20. p. 239.

Confirmari possunt licite amentes, p. 2. Alle. 30. numer. 21. p. 240.

Confirmare suos subditos in alterius diocesi non potest Episcopus, ibidem numer. 151 pag. 239.

Confirmationis forma quæ sit, parte 2. Allegat. 30. nu. 22. pag. 20.

Confirmandi quare in fronte Chrismate consecrati vnguntur, part. 2. Allegatione 30. numer. 23. pagina 241.

Confirmati maxilla quare percutiuntur, par. 3. Allegatione 30. numer. 26. pagina 241.

Confirmationis Sacramentum bis conferens vel suscipiens an incurrat irregularitatem? parte 2. Allegatione 30. numer. 28. & 30. pag. 241. & 242.

Confirmandus cum Chrismate conscribatur in pugna, magistro militiæ eget, sicut baptizandus susceptores habent vt eum erudiant in Fide, p. 2. Alle. 30. n. 31. pag. 242.

Confirmatio non requirit de essentia susceptores, si tamen quis omitteret, peccabit grauiter, p. 2. Allegatione 30. numer. 33. pagina 242.

Confirmationem suscipientes non nisi Chrismate vincti esse debent, parte 2. Allegatione 30. numer. 34. pag. 242.

Confirmans fidelis filium infidelis non contrahit cognationem cum patre vel matre infideli, p. 2. Alleg. 30. n. 35. p. 243.

Confirmandus an possit tenere duos patrilinos, sicut in Baptismo? part. 2. Alleg. 30. numer. 43. pag. 244.

Confirmationis Sacramentum dum Episcopus administrat, debet esse sine conscientia peccati mort. & habere intentionem saltem virtualem, ibid. n. 19. pa. 240.

Confirmationis Chrisma conficitur ex oleo oliuarum admixto balsamo cuiuscunque loci sit, benedicto ab Episcopo consecrato, parte 2. Allegat. 31. numer. 2. pag. 248.

Confirmationis Sacramentum essentiale est oleum oliuarum, balsamum vero accidentarium, p. 2. Alleg. 31. n. 3.

Confirmationis materia nempe Chrisma necessario benedicendum est ab Episcopo, non à simplici Sacerdote, parte 2. Allegatione 31. numer. 4. pag. 249.

Confirmationis Sacramentum licite, solemniter, & publice tempore interdicti celebratur, parte 2. Allegatione 31. numer. 23. pag. 252.

Confirmationis Sacramentum potest Episcopus conferre in Ecclesia, vel in loco honesto, aut Palatio Episcopali, p. 2. Allegatione 30. numer. 13. pagina 239. Cum pluuiali, Mitra, stola,

O o iij

Index rerum, & verborum.

& Baculo pastoralis, num. 11. licet de feriata, & non ieiunus, n. 12.

Confirmans Episcopus in sua diœcesi subditos alterius à suspensione, & culpa exculatur, ibid. num. 14.

Confirmare suos subditos in alterius diœcesi nō potest Episcopus, n. 15.

Confirmare electos, & instituere præsentatos absque speciali concessione potest Vicarius Episcopi, part. 2. Allegatione 54. numer. 70. pag. 177.

Confirmans indignum ætate, scientia, & moribus ad beneficium curatum perdit potestatem confirmandi primum successorem, & à perceptione proprii beneficii suspenditur, quousque restitutus fuerit, p. 3. Allegatione 111. numer. 20. pag. 771.

Confirmatio est iuris quæ sit corroboratio, par. 1. tit. 3. cap. 8. n. 72.

Confirmatio novum ius non tribuit, sed quod antea erat conservat, ibid. num. 73.

Confirmatio ex certa scientia illa dicitur in qua insertus est tenor rei confirmatæ, ibidem nu. 76. an nullum confirmet, numer. 75. & quod in tertij præiudicium nihil operatur, numer. 77.

Conssile clericorum bona non potest Vicarius generalis part. 3. Allegatione 54. numer. 119. pagina 183.

Confraternitates laicorum Episcopi tanquam Sedis Apostolicæ delegati ius habent visitandi, non obstante quavis exemptione, & immunitate p. 3. Allegatione 73. numer. 3. pag. 429. & Allegat. 75. nu. 2. pag. 448.

Confraternitates, quæ sub immediata Regum fuerint protectione Episcopi visitare non possunt, p. 3. Alleg. 75. n. 16. pagina 451.

Confraternitas misericordiae Regni Portugalie vbiq; terrarum est celebratissima, p. 3. Alleg. 75. num. 17.

Confraternitates laicorum Religionis causa institutæ piæ sunt, & religiosa loca, p. 3. Alleg. 75. n. 22. pag. 452.

Confraternitates laicorum Religionis causa institutæ an possint visitari ab Episcopis, ut pia loca, p. 3. Allegat. 75. num. 23. pag. 452. & nu. 24. & 25. pag. 453.

Confraternitates, quæ absque Episcopi auctoritate sunt institutæ, minime ecclesiasticæ, aut religiosæ sunt censendæ, p. 3. Allegatione 75. nu. 26. pag. 453.

Confraternitates sine Episcopi auctoritate institutæ piæ sunt, p. 3. Allegatione 75. numer. 27. pag. 453.

Confraternitates interueniente Episcopi approbatione piæ, & ecclesiasticæ sunt censendæ, parte 3. Allegatione 75. n. 30. p. 454.

Confraternitates ut Ecclesiasticæ sunt censendæ, si Episcopi auctoritate instituantur, p. 3. Alleg. 75. n. 31. pag. 454.

Confraternitatum bona an possint alienari sine solemnitatibus in rerum ecclesiasticarum alienationibus necessarijs, p. 3. Alleg. 75. numer. 32. & 33. pag. 455.

Confraternitates Episcopi auctoritate institutæ beneficio restitutionis in integrum gaudent, p. 3. Allegatione 75. numer. 36. pagina 457.

Confraternitates, quæ sine auctoritate Episco-

pi instituuntur, an gaudeant beneficio restitutionis in integrum, parte 3. Allegatione 75. n. 38. pag. 457. & n. 42. pag. 458.

Confraternitates habentes redditus ecclesiasticos, etiam intra Regularium Ecclesias existentes, tenentur contribuere Seminario, p. 3. Alleg. 77. n. 10. pag. 479.

Confraternitates laicorum an possint per Episcopum compelli accedere ad processiones publicas, parte 3. Alleg. 78. numer. 24. p. 488.

Confraternitates quomodo sint componendæ, dum inter eas contenditur de præcedentia, p. 3. Allegatione 78. n. 39. p. 492.

Conimbricensis ciuitas sita præstantia, antiquitatis commendatione, & Regiæ quondam sedis prærogatiua celebris, parte 3. Allegatione 77. n. 19. pagina 487.

Conimbricensis Academiæ laudes, qui cumulet citantur ibid. numer. 20.

Conianguinitas dicitur quasi sanguinis vnitas, & consanguinei quasi eodem sanguine iuncti, parte 3. Allegatione 51. numer. 153. pagina 58.

Conianguinitas est vinculum personarum ab eodem stipite descendendum carnali propagatione contractum, ibidem numer. 154. pagina 98.

Conianguinitas per gradus, & lineas distinguitur, ibid. n. 155. p. 98.

Consecrationis munus Episcopi suscipere tenetur infra tres menses, qui incipiunt à die confirmationis, p. 1. tit. 1. cap. 5. n. 1. pag. 41. & p. 2. Alleg. 2. n. 39. & 40. pag. 198.

Consecratio Episcoporum à minori numero, quam aliorum trium fieri minime debet, p. 1. Alleg. 1. n. 45. & die Dominico faciendæ, ibid. numer. 42. pagina 11.

Consecratio Ecclesiarum tam festis diebus, quam ferialibus fieri potest, parte 2. Allegatione 27. nu. 2. pagina 198.

Consecratio probatur per scripturam si reperitur, & per Cruces, vel vnicui teste, p. 2. Alleg. 27. n. 6. pag. 199.

Consecratio fieri non debet sine Missa, si tamen aliter fiat factum tenet, parte 2. Alleg. 27. numer. 10. pag. 199.

Consecratio calicis non amittitur per aliquos ictus à fabro inflictos, parte 2. Allegatione 27. numer. 39. p. 207.

Consecrationem amittit Calix si cuppæ separatio fiat cum fractione, secus vero si tornatili ingenio, parte 2. Allegatione 27. numer. 40. pag. 207.

Consecratio Virginum est Ordinis Episcopalis, & non potest delegari non habenti illum Ordinem, parte 2. Allegatione 27. numer. 55. pag. 210.

Consecrandus in Episcopum debet esse, qui per omnes ecclesiasticos gradus transierit, p. 1. cap. 5. numer. 5. pag. 42.

Consecrari debet Episcopus de Sacerdotum antiquorum, & bonorum virorum collegio, atque omnium consensione creatus, ibidem numer. 6. pag. 42.

Consecrari in Episcopum non potest die Dominica qui eadem die ex dispensatione Papæ ad sacerdotum est promotus, p. 2. Alleg. 1. numer. 46. pag. 12.

Index rerum, & verborum.

Consecrata Ecclesia, vide Ecclesia consecrata.

Consensus in acquisitione iurispatronatus ex post facto interuenire potest, p. 3. Alleg. 70. numero 21. pag. 372.

Consensus in acquisitione iurispatronatus praesumitur interuenisse ex diuturnitate temporis, p. 3. Alleg. 70. n. 22. pag. 372.

Consensus in iurispatronatus acquisitione praestandus est ab Ordinario loci, in quo fundatur Ecclesia, parte 3. Allegatione 70. numero 23. pag. 372.

Consensus Episcopi requiritur siue sit laicus, siue clericus qui Ecclesiam fundat, p. 3. Allega. 70. n. 24. pag. 372.

Consensus Episcopi non potest facere patronum vnius capellae, vel Ecclesiae ex privilegio aliquem, qui non fundauerit, construxerit, vel dotauerit, p. 3. Alleg. 70. n. 25. pag. 372.

Consensus si diocesanus in iurispatronatus acquisitione praestare noluerit, potest ad eum praestandum compelli auctoritate Archiepiscopi, vel Primatis, par. 3. Allegatione 70. numero 26. pag. 373.

Consensus Episcopi in translatione iurispatronatus requiritur, vt aduertat an interueniat labes simoniaca, par. 3. Allegatione 71. num. 13. pagina 377.

Consensus Capituli in translatione iurispatronatus non requiritur copulatiue cum consensu Episcopi, part. 3. Allegatione 71. num. 14. pagina 378.

Consensus Episcopi in translatione iurispatronatus debet esse expressus, nisi scienter admissa ab Ordinario fuisset, p. 3. Alleg. 71. numero 15. pagina 378.

Consensus in translatione iurispatronatus debet esse Episcopi illius diocesis, in qua sita est Ecclesia, part. 3. Allegatione 71. num. 17. pagin. 378.

Consensus Episcopi in translatione iurispatronatus ex post facto potest adhiberi, par. 3. Alleg. 71. n. 18. pag. 378.

Consensus in cessionibus Episcopatum praestatur Cardinali, qui confecit processum, & est relationem in Consistorio facturum, p. 3. Alleg. 113. n. 3. p. 781.

Consensus vbi requiritur in aliquo actu quandoque praestetur, actus semper est validus, p. 3. Allegatio. 71. numero decimo nono, pagin. 378.

Consensus Episcopi non requiritur in donatione iurispatronatus facta Religiosis per patronum etiam laicum, parte 3. Allegatione 71. numero 26. pag. 378.

Consensus Episcopi requiritur si donatio fiat ab Ecclesia alteri Ecclesiae, p. 3. Alleg. 71. numer. 23. pag. 378.

Consensus Episcopi necessarius non est in donatione, qua vnus patronus alteri patrono socio ius suum remittit, vel renunciat, p. 3. Alleg. 71. n. 28. pag. 378.

Consensus Episcopi in permutatione, vel donatione iurispatronatus post interitum permutantis, vel donantis concedi potest, p. 3. Alleg. 71. n. 32. pag. 379.

Consensus patroni requisitus in renunciatione beneficii iurispatronatus potest praestari an-

te, & post prouisionem, p. 3. Alleg. 72. numer. 11. pag. 391.

Conseruatio propriae vitae est de iure naturali, vbi periculum imminet mortis, non naturalis, sed violentiae, parte 3. Allegatione 102. numer. 21. pag. 676.

Conseruatores Iudices pro quibuscunque Conuentibus in Synodo diocesana sunt nominandi, p. 3. Alleg. 93. n. 20.

Conseruatores Regularium an comprehendantur sub decreto Concilij sess. 24. de reformatione cap. 20. parte 3. Allegatio. 81. numero 13. pagin. 509.

Conseruator est iudex delegatus à Papa datus ad tuendum aliquos contra manifestas iniurias, seu violentias iudiciali non vtens indagine, par. 3. Alleg. 106. n. 1. pag. 725.

Conseruator est iudex delegatus, nisi in Bulla conseruatoria expresse concedatur, vt sit iudex Ordinarius, ibidem numero secundo, pagina 425.

Conseruator non potest subconseruatorem deputare, ibid. n. 3. pag. 726.

Conseruator tanquam delegatus potest de iure procedere contra quoscunque Ordinarios, etiam legatos, si eos impendant in suis conseruatorijs, n. 5. pag. 726.

Conseruatores iudices, & iudices delegati in quo differant, ibid. num. 6. pag. 726.

Conseruatores à solo Papa concedi possunt, ib. n. 7. pag. 727.

Conseruatores de iure communi esse non possunt, nisi Episcopi, aut eorum superiores, vel Abbates, seu dignitates in Cathedralibus, vel collegiatis Ecclesiis obtinentes, ibidem numero 8. pag. 727.

Conseruator nullus potest esse sui conseruatoris, ibid. n. 14. pag. 729.

Conseruatores esse non possunt Priores, seu Guardiani Mendicantium, ibidem numero 15. pag. 729.

Conseruatores attento iure solummodo possunt procedere contra manifestas iniurias, seu violentias, ibid. n. 16. p. 729.

Conseruator vt procedere valeat necesse est quod ante omnia appareat iniuriam, seu violentiam fuisse manifestam, & notoriam, ibid. nu. 18. pag. 730.

Conseruator vbi dubitat de notorij qualitate, potest ante omnia summarie examinare, an violentia, seu iniuria fuerit notoria, ibid. n. 20. pagin. 730.

Conseruator non tenetur pramittere notorij examinationem cum reus fateatur factum, ac qualitatem ipsius notoriam fuisse, ibid. numero 21. pag. 731.

Conseruatorum potestas adeo restricta est ad iniurias manifestas, vt de alijs, quam de illis cognoscant processus, & sententia ipso iure in totum corruat, & Conseruatores poenam incurrant suspensionis ab officio per annum, ibid. numer. 30. pag. 734.

Conseruatores qualem iuris ordinem obseruare debeant, ibidem numer. trigesimo primo, pag. 734.

Conseruator vti suspectus recusari potest, ibid. n. 32. p. 734.

Conseruatoribus potestas est concessa, non solū

O o iiii

Index rerum, & verborum.

aduersus illatas iniurias, sed etiam inferendas, ib. n. 34. pag. 735.

Conseruatores ad munus & officium suum exequendum per censuras, aliaque iuris remedia contra inobedientes, & contumaces possunt procedere, ibid. n. 36. pag. 736.

Conseruatores qualiter contra Episcopos procedere possint. ibi. n. 37. pag. 736.

Conseruatores possunt per excommunicationem cogere brachium seculare suffragandum sibi contra inferentes ipsas iniurias, ibid. n. 38. pagina 739.

Conseruatores aduersus debitores ex causa ciuili procedere non possunt, ibid. numero 40. p. 737.

Conseruatores non possunt subdelegare, nisi quoad citationes, & sententiarum promulgationes, ibid. n. 45. pag. 739.

Conseruatores quare nequeant committere vires suas, ibi. n. 46. pag. 739.

Conseruatores limites suae potestatis excedentes per annum suspensi sunt ab officio, ibid. n. 47. pag. 740.

Conseruatoribus suadentes vt suam transgrediantur potestatem, sententiam excommunicationis incurrunt, a qua non possunt absolui, nisi parti integraliter satisfecerint de expensis, ibid. n. 49. pag. 741.

Conseruatoris officium extinguitur mortuis cecedentis, quod attinet ad negotia non caepa, ibi. n. 50. pag. 741.

Conseruatorum officium in Ordinibus, & religionibus non est temporale, nec expirat morte concedentis, ibid. n. 51. pag. 741.

Conseruatores iudices esse non possunt Vicarij generales Episcoporum, ibid. num. 13. pag. 728.

Conseruatores inhibere non possunt iudicibus Ordinariis, dum non constiterit iniurias, seu violentias esse manifestas, ne in illis procedant, ibi. n. 26. pag. 732.

Consilium quamuis excitet ad deliberandum non obligata ad sequendum, pa. 2. Alle. 32. n. 180. pag. 299.

Constantinopolis ciuitas à Constantino Imperatore, qui eam reparauit sic dicta, p. 1. tit. 3. cap. 3. numero 1.

Constantinopolis noua Roma dicebatur, ibid. n. 3.

Constantinopolitana Ecclesia Romana appellabatur, ibid. n. 4.

Constantinopolitana Ecclesiae post Romanam primus locus datus est, ibid. n. 5.

Constantinopolitana Ecclesia multis cohonestata erat ministris, ibid. n. 7.

Constantinopolitana & Alexandrina Ecclesiae parem dignitatem cum Ecclesia Romana nunquam habuerunt, ibid. n. 8.

Constantinopolis sub Rege Turcarum VIII. Mahumete capta an. 1453. ibid. n. 10.

Constantinopolitano Patriarchae, quae Metropoles, & Archiepiscopatus olim fuerunt subiecti, ostenditur, ibid. n. 11.

Consolatione eger qui Episcopale onus inuitus suscipit, p. 1. tit. 2. glos. 1. n. vigesimo septimo, pag. 90.

Constantinus Magnus, & Valentinus Imperatores Episcopos in summa veneratione habuerunt,

part. 1. tit. 2. glos. 1. numer. quarto, pagina 83.

Constantinus ingentibus beneficiis à Deo acceptis, scilicet in curatione leprae, & victoria contra Maxentium diuinitus promotus est ad donationem Ecclesiae faciendam, p. 1. tit. 3. cap. 2. num. 80.

Constantini donatio auctoritate antiquissimorum, grauissimorumque Patrum munita est, ibid. n. 77.

Constantinus non solus fecit donationem, sed cum eo Satrapae, Optimates, Senatus, & Populus, ibid. n. 82.

Constitutio iuris communis restrictiua seu correctoria ita est interpretanda, vt minus laedat ius commune quam fieri potest, p. 3. Allegat. 72. n. 34. pag. 394.

Constitutiones synodales ante publicationem ad Urbem mittere non tenetur Episcopus, p. 3. Alleg. 93. n. 26. pag. 587.

Constitutio Episcopi ne Parochi possint abesse ultra duos dies sine eius licentia valida est, p. 3. Alle. 53. n. 67. pag. 140.

Construere dicitur is, qui facit expensas in construendo Ecclesiam; non autem taber, qui eam construit, nisi operam suam ponat gratis, vt sit patronus, parte 3. Allegatio. 70. numer. quinto, pag. 370.

Construens quando acquirat ius patronatus, ibi. n. 3. pag. 369.

Constitutiones contra descendentes ex genere Hebraeorum Regni Portugalix referuntur, p. 1. tit. 2. glos. 17. n. 28. pag.

Constitutio prohibens certo generi personarum obtinere principales dignitates Collegiarum Ecclesiarum comprehendit tantum vnam principalem in qualibet Collegiata, ibidem numero 34.

Constitutio prohibens certo generi personarum obtinere Parochiales Ecclesias curam animarum habentes non comprehendit illas, quae sunt vnice in perpetuum, & accessorie alteri beneficio non Parochiali, ibid. n. 36. cum seqq.

Consulens delictum punitur eadem poena, qua ipse delinquens, p. 3. Allega. 51. numero 14. pagina 64.

Consulere vni ex partibus, & pro altera patrocinari non potest aduocatus, par. 3. Alle. 79. nu. 26. pa. 498.

Consuetudo specialis inducere, & efficere potest, vt Clerici aliarum Ecclesiarum, vel alias extranei cum ipsis ad coeligendum admittantur, p. 1. tit. 1. c. 3. n. 25. pag. 28.

Consuetudo eligendi Episcopos ad Capitulum, & ad Canonicos spectans durauit vsque ad tempora Bonifacij VIII. & Clem. V. ibid. n. 27. pagina 28. & seq.

Consuetudo vbi viget quod populus soluat cõcionatori est seruanda, part. 3. Alle. 76. numer. 12. pag. 469.

Consuetudo immemoralis non excusat à residentia in Cathedralibus & Collegiatis insignibus, pa. 3. Alle. 53. n. 115. pag. 145.

Consuetudo immemoralis, qua licebat Canonici ultra tres menses abesse sublata est per Concil. Trid. nisi esset confirmata per Sedem Apostolicam, ibid. n. 116.

Consuetudo vt seruitium 40. annorum Ecclesie

Index rerum, & verborum.

præstitum liberet beneficiatum à residentia, obseruari potest, ibid. n. 117.

Consuetudo ut possint retineri duo, vel plura beneficia simplicia, quorum vnum ad victum sit sufficiens, non est seruanda, p. 3. Alle. 62. n. 8. pag. 323.

Consuetudo Hispaniæ non tuta iudicatur in conscientia secundum quam ordinarij conferunt vni plura simplicia beneficia, quamuis vnum sit sufficiens ad congruam sustentationem, ibid. numero 9.

Consuetudo est stricti iuris, & non extenditur de loco ad locum, nec de persona ad personam, ibid. num. 27. pag. 326.

Consuetudo non valet quod non amittantur ignobiles in Canonicos, parte 3. Alle. 72. num. 103. pa. 405.

Continentia quando Sacro Ordini cæpit esse annexa, parte 2. Allegatio. 15. numero primo, pa. 94.

Continentiam expresse cogebantur polliceri antiquitus promouendi, part. 2. Allegatio. 15. n. secundo.

Continentia Sacris Ordinibus ecclesiastico præcepto fuit annexa, p. 2. Alle. 15. numero 3. pagina 95.

Continentia in clericis est de iure positio, p. 2. Alle. 15. n. 20. pag. 98.

Continentia non est de substantia, & essentia Ordinis Subdiaconatus, sed tantum accedens ex statuto Ecclesiæ, p. 2. Alleg. 15. numer. 21. pagin. 98.

Continens nemo potest esse nisi Deus det, pa. 1. tit. 2. glos. 8. n. 18. pag. 146.

Contractus celebrati, & delicti commissi ratione sortitur quis forum, ita ut causa ipsa non coram Ordinario in prima instantia, sed coram iudice contractus sit decidenda, par. 3. Alle. 81. num. 14. pag. 509.

Contractus ratione vigore obligationis Cameralis si quis in Romana Curia, obligetur, vndeunque sit sortitur forum Curie Romanæ, in qua contractum celebrauit, ibidem numero 15.

Contractibus, quod defuit solus Papa supplet, p. 3. Alle. 95. pag. 604. & seq.

Contractus si sint utiles Ecclesiæ, etiam si fiant sine solemnitate, sunt validi, p. 3. Alle. 95. pag. 604. & seq.

Contractus an videatur vtrum sit utilis, vel dānosus Ecclesiæ, inspicitur debet tempus celebrationis ipsius, ibid. n. 27.

Controversias ancipites componere pium, & Sacerdotale munus est, p. 3. Alle. 79. n. 10. pag. 495. & seq.

Conuersi veri Religiosi sunt, & priuilegio fori, ac Canonis gaudent, p. 2. Alleg. 12. numero 38. pag. 83.

Coniunia in Ecclesia cum irreuerentia loci sacri facere peccatum est mortale, par. 2. Alle. 24. n. 27. pag. 162.

Coniunia potatorum, & comessationes ab Ecclesiasticis fugienda, p. 1. tit. 2. glos. 5. numero 7. pag. 121.

Coniunia Saluator noster adiit, ut exemplo alios temperantiam doceret, ibid. num. 10. pagina 122.

Coronæ usus in Clericis antiquissimus est in Ec-

clesia, p. 2. Alle. 9. numero 10. pagina 59.

Coronam clericalem si clericus in maioribus sine iusta causa non deferat peccabit mort. ibidem n. 11.

Cretenses Lacedæmonij, & Cathaginenses legem sanxerunt, ut nullus in exercitu vini potationem gustaret, par. 1. tit. 2. glos. 11. numero 7. pag. 173.

Cor, & non substantiam in dando pensat Dominus, p. 1. gl. 9. n. 24. tit. 2. pag. 158.

Corporis species simulachrum est mentis, figuræque probitatis, par. 2. Allegatione 42. numero 5. pag. 386.

Corporis vitium aliquod, seu defectus absque culpa aliqui ordinando proveniens, impedimentum præstat solum executioni illius actus, seu officij, ad quod sit inhabilis, propter impotentiam, aut defectum, parte 2. Allegatione 42. numer. 55. pag. 394.

Corpore impeditus, habet iustam causam resignandi beneficii coram Ordinario, p. 3. Alle. 69. n. 35. & 36. pag. 364.

Corpore vitiatum non possunt præsentari ad beneficia, parte 3. Allegatione 72. numero 84. pag. 402.

Correctores ciuitatum facere possunt etiam renitente Vicario generali, ut saltem omnibus diebus Dominicis, & solemnibus festis populo prædicatio fiat, part. 3. Allegatione 76. numer. 32. pag. 473.

Criminosus quando præsumatur purgatus & emendatus, part. 2. Allegatio. 43. numero 23. pag. 400.

Crimini obnoxius habet iustam causam resignandi coram Ordinario, part. 3. Alle. 69. nu. 37. pag. 364.

Criminosi inquisitione pendente quando beneficia possunt resignare, ostenditur, ibid. numero 38.

Cubicularij honoris nuncupati, beneficia dispositioni Summi Pont. sunt seruata, p. 3. Alle. 57. n. 130. pag. 250.

Crucem electam præ se ferre libere possunt Patriarchæ, præterquam in Vrbe Romana, aut vbiunque Summus Pont. vel eius Legatus de latere fuerit, p. 1. tit. 2. c. 1. n. 23.

Crux Patriarcharum qualis esse debeat, ibid. n. 25.

S. Crucis Conimbricensis monasterium ab Alphonso Henriquez I. Portugaliæ Rege constructum, & ab Emmanuele restauratum fuit, part. 3. Allegat. 78. n. 18. pag. 487.

Cupiditas qualiter dicatur, ostenditur, p. 1. tit. 2. glos. 15. n. 1. pag. 185.

Cupiditatem qui à se non abscindit, bonorum auctori inherere non valet, ibid. numero 9. pagin. 186.

Cura animarum incumbens imminenti suæ dignitati, habetur pro præsentia, p. 3. Allegat. 53. nu. 127. pag. 145.

Curam animarum exercentes, quæ illi Ecclesiæ vbi sunt Canonici, imminet, dum sunt in actu administrandi Sacramenta distributiones quotidianas lucrantur, ibidem numero 162. pagina 151.

Cura animarum non infertur per actum baptizandi, parte 3. Allegatio. 57. numero 160. pagina 256.

Index rerum, & verborum.

Cura animarum, quæ in Ecclesia Collegiata exercetur per Canonicos, vel hebdomadarios, cōcursu non confertur, parte 3. Allegatione 60. n. 30. pag. 297.

Curam animarum in Regulatū Ecclesiis exercentes, siue seculares, siue Regulares sint, ad arbitrium ipsorum Regularium poni debent, nisi quod examinari, & approbati prius debent ab Episcopis, parte 3. Allegatione 74. numero 24. p. 443.

Curator hæreditatis iacentis potest presentare ad beneficium iurispatronatus dictæ hæreditatis, parte 3. Allegatio. 71. numero 6. pagina 376.

Curatum beneficium vt dicatur, quæ concurrere debeant, part. 3. Allegatione 57. numer. 159. pag. 256.

Curatum beneficium non dicitur ex iure sepe- liendi, ibid. n. 161. pa. 257.

Curatum beneficium potest dici, quod habet curam iurisdictionalem, etiam fori exterioris, ib. n. 163.

Curatum beneficium non dicitur, quod habet curam ad certum tempus, non autem in perpetuum, ibid. n. 165. pag. 258.

Curatum beneficium non dicitur Prioratus per Vicarium perpetuum deferui solitus ibid. num. 166.

Curata beneficia quam petitiā fligitent, ostē- ditur, p. 3. Alle. 60. n. 80. pag. 306.

Curata beneficia qui vult obtinere debet esse constitutus in ætate viginti quinque annorum in- captorum, ibid. n. 81.

Curati beneficij collatio potest fieri prima tan- tum tonsura initiato, dummodo in ea sit ætate, vt intra annum ad Sacerdotiū promoueri possit, ibi. n. 82.

Curatum beneficium quando dicatur, vt in sum- plex conuerti non possit per Episcopum p. 3. Alle. 68. n. 10. pag. 356.

Curia Romana an sit vbi est Papa, vel an potius vbi est causarum & litterarum Apost. audientia? ostenditur, part. 3. Alle. 57. numero 128. pagina 249.

Curia regia est locus, vbi Rex est cum suis consi- liaris, & aliis, qui eius lateri assistunt, vt ei consu- lant in regimine totius Regni, pa. 3. Alle. 57. n. 128. pag. 249.

Custodia Ecclesiæ, tempore vacationis spectat ad patronos Ecclesiasticos, p. 3. Alleg. 72. numer. 17. pag. 392.

Custodia Ecclesiæ tempore vacationis pertinet ad Episcopum, quando patroni sunt laici, ibidem num. 18.

Custodia Ecclesiæ parochialis cuiuscunque iu- rispatronatus in vacatione ipsius hodie per Con- cil. Tridentin. commendatur Vicario ab Episco- po constituendo, qui onera ipsius Ecclesiæ susti- neat, donec ei de Rectore provideatur, ibid. nu- mer. 19.

Curiores Papa qui dicantur, p. 3. Alle. 57. n. 131. pa. 250.

D

Dæmoniacy non possunt fieri Clerici, p. 2. Alle. 42. n. 51. pag. 393.

Dæmoniacy tandiu erunt ab officiis suis, Ordine, & loco suspensi, quousque vnius anni spatio per

discretionem Episcopi inueniantur ab huiusmodi calamitate liberati, ibid. n. 52.

Data pro ingredienda militia non sunt confe- renda, par. 2. Allegatione 19. numero 67. pagina 131.

Data ad consequendam dignitatem non sunt conferenda, ibid. num. 68.

Datio in solutum venit appellatione alienatio- nis, ibid. num. 84. pag. 134.

Dantes, vel recipientes, aut promittentes ali- quid in Curia Romana ad obtinendam iustitiam, vel gratiam in ea, incidunt in excommunicatio- nem Papalem, par. 3. Allegatione 50. num. 107. pag. 29.

Datus Vicarij, vide Vicarij datui.

Debitum quotiescunque ex contractu vel quasi, non in diem, nec sub conditione, sed pure con- tractum est, statim peti potest, neque aliqua à iu- re dilatio conceditur, par. 3. Alleg. 82. numer. 19. pag. 514.

Debiti denegatio quomodo dicatur iniuriam portare, par. 3. Allegatione 106. numero 41. pag. 738.

Decani visitandi ius habere possunt, si id longa consuetudine præscripserint, par. 3. Alle. 73. nu. 22. pag. 432.

Decanus nullo Concilio Trid. decreto iubetur, vt necessario sit Magister, seu Doctor, aut Licen- tiatus in Theologia, seu iure Canonico, p. 3. Alle. 60. n. 61. pag. 301.

Decanus fere tota Hispania in Ecclesia Cathedra- li post Episcopum maiorem dignitatem ha- bet, parte 3. Allegatione 57. numero 96. pagin. 242.

Decennalis habitatio facit præsumi domicilium, quando aliter non constat de voluntate habitan- tium, par. 2. Allegatione 4. n. vigesimo octauo, pag. 29.

Decima respectu congruæ sustentationis ad le- gis diuinæ debitum referuntur, respectu quoræ ad consuetudinem, par. 1. titul. 1. cap. 6. nu. vlt. pag. 58.

Decimas, & alia opera personis Ecclesiasticis, Ecclesijs, monasterijs, aut eorum fructibus im- ponentes, excommunicantur in Bulla Cæna, p. 3. Alle. 50. n. 75. pag. 20.

Decimæ prædij, quod in alicuius parochia si- tum non est, pertinent ad Episcopum, pa. 3. Alle. 86. n. 36. pag. 550.

Decimæ parochiæ vbi distinctæ non sunt perti- nent ad Episcopum, ibid. num. 37.

Decimarum quarta, Vide Quarta decimarum. Decretum irritans in fine Regulæ 8. Cancellariæ positum non solum refertur ad omnia contenta in illa regula, sed etiam ad omnes regulas præce- dentes, parte 3. Allegatione 57. numero 138. pa- gina 251.

Decretum reservationis impedit restitutionem in spolio, & manutentionem, ibidem numer. 139.

Deformis non facile fieri potest, vt bonus sit, p. 2. Alleg. 42. n. 9. pag. 386.

Deformis facies quando inducat irregularita- tem, ibid. n. 25. pag. 390.

Deformitas notabilis quæ dicatur, relinquatur iudicis arbitrio, part. 2. Allegatione 42. num. 60. pag. 395.

Defunctorum pias voluntates exequi non potest

Index rerum, & verborum.

Vicarius generalis, nisi specialis facultas ab Episcopo fuerit concessa, part. 3. Alle. 54. numer. 104. pag. 181.

Defunctorum pias voluntates commutare nemo potest, nisi Papa, parte 3. Allegatio. 83. num. 1. pag. 521.

Defunctorum ultimas voluntates concurrente iusta & rationabili causa, potest Episcopus cum hæredis consensu, tanquam Sedis Apost. delegatus, commutare, ibidem numer. quinto, pagin. 522.

Delegare non potest Episcopus iudici laico ut cognoscat de causis criminalibus clericorum, p. 3. Alle. 108. n. 1. pag. 753.

Delegare non potest Episcopus causas spirituales laico, etiam simul cum clerico coniuncto, ibi. n. 3. pag. 753.

Delegari non possunt clerico coniugato causas criminales Clericorum ab inferiori à Papa, ibid. n. 4. pag. 753.

Delegare potest Episcopus iudici laico criminales clericorum causas, si non adesset clericus sufficiens & habilis, cui Episcopus posset eas delegare, ibid. n. 5. pag. 753.

Delegare potest Episcopus, & quilibet iudex Ecclesiasticus laico causas civiles & temporales, non tamen generaliter, ibid. n. septimo, pagina 754.

Delegata potestate dispensandi in iuramentis, seu votis, censetur concessa potestas commutandi, par. 2. Alle. 37. n. 23. pag. 308. Data vero potestate commutandi iuramenta seu vota, non censetur eo ipso potestas dispensandi concessa, ibid. n. 25.

Delegati, seu Commissarii ad cognoscendum, an alienatio bonorum Ecclesiar sit in euidentem eius utilitatem, amore, vel timore alienationi consentientes, in excommunicationem Papalem incidunt, parte 3. Allegatione 50. numero 131. pagina 33.

Delegatus ab Episcopo ad absolendum penitentes à casu particulari reservato, prædictum casum alteri delegare non poterit, p. 3. Alle. 52. nu. 11. pag. 108.

Delegare vnam vel plures causas ex vi commissionis generalis potest Episcopi Vicarius, p. 3. Alle. 54. n. 101. pag. 181.

Delegata specialiter Episcopo Vicarius generalis cognoscere non potest, ibidem numero 111. pag. 181.

Delegatus Papa potest esse Vicarius Episcopi, quia est constitutus in dignitate, ibid. numer. 132. pag. 185.

Delegatus Papa potest esse Vicarius Episcopi electi, & confirmati, licet nondum consecrati, ibi. n. 138. pag. 185.

Delegatus Papa, & gratiarum beneficalium executor potest esse Vicarius Capituli Sede vacante, ibid. n. 137.

Delegatus Papa non potest esse Vicarius foraneus, ibid. n. 139. pag. 185.

Delegatio quoties fit ab ipsa lege, non delegatam, sed potius Ordinariam iurisdictionem tribuit, part. 3. Allegatione 52. numer. secundo, pag. 578.

Delegatio quando fit à canone, seu lege per modum commissionis specialis, & non sub ratione officij, delegatam, & non Ordinariam iurisdictionem tribuere censetur, ibid. nu. quinto, pag. 579.

Delegare causa iudici Ordinario quando illum in eis procedentem delegatum, quando vero Ordinarium iudicem constituent, ostenditur, ibi. num. 9.

Delegatus iudex dicitur ille, cui sine magistratu, officio, aut non habita ratione ad illud, iurisdictione mandata est, ibid. n. 6.

Delegatus iudicis ecclesiastici brachium seculari ad executionem demandati sibi negotij implorare potest, p. 3. Allegatio. 106. numero 39. pag. 737.

Delegatus Summi Pont. in totum delegare valet, ibid. n. 34.

Delictum commissum in cimiterio, vel in Ecclesie vestibulo, non dicitur commissum in ipsa Ecclesia, part. 2. Allegatione. 27. numero 31. pagina 205.

Delictum notorium dicitur commissum, vel confessum in iudicio, pa. 2. Alle. 39. numer. 23. pag. 349.

Delictum deductum ad forum contentiosum dicitur statim, ac denunciatio, seu accusatio de illo coram legitimo Superiore facta est, ibid. nu. 28. Vel verius post litem contestationem, numero 29.

Delinquentes à Sacris locis extrahentes, præterquam in casibus concessis per Gregor. XIV. in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Alleg. 50. n. 167. pag. 38.

Delictum committens per quod priuatur ipso facto beneficiis, ita illorum amittit titulum, ut ea in conscientia teneatur dimittere ante sententiam, parte tert. Allegatione 37. numer. 254. pagin. 274.

Delictum aliquod vix reperiri potest tam notorium, quod non possit habere aliquas excusationes, seu dubitationes, par. 3. Alle. 106. n. 22. pagina 731.

Degradatio quomodo fieri debeat, ostenditur, p. 3. Alle. 110. n. 29. pa. 765.

Degradatio duplex est, verbalis, scilicet, & realis, siue actualis, par. 3. Allegat. 110. num. 1. pagin. 759.

Degradatio verbalis dicitur illa, quæ fit per solam & simplicem sententiam, qua clericus criminolus ab Ordinibus clericalibus, seu ab eorum executione depositus declaratur, ibid. nu. 2. pag. 759.

Degradatio actualis, seu realis est, quando ultra depositionis sententiam ob incorrigibilitatem, clericus personaliter priuatur, exautoratur, exiit, & ipoliatur Ecclesiasticis Ordinibus, ibi. n. 4. pag. 760.

Degradatus clericus, vide Clericus degradatus.

Degradationis poena, ubi in iure, vel aliqua constitutione reperitur imposita, est intelligenda de leuiori, ibid. n. 6. pag. 761.

Degradationem verbalem, quæ crimina mereatur, ibid. n. 10. pag. 761.

Degradationem realem merentur crimen hæresis, & falsi, ac conspiratio contra proprium Episcopum, ibid. numero decimo primo, pagin. 761.

Degradari, & Curia seculari tradi potest clericus propter crimen hæresis, aut falsi, aut conf.

Index rerum, & verborum.

pirationis contra proprium Episcopum, etiam non data incorrigibilitate, ibidem numero 12. pag. 761.

Degradari & Curia seculari tradi potest clericus, quando fuerit incorrigibilis, & transierit in profundum omnium malorum, ibid. num. 13. pag. 762.

Degradatio ab Ordinibus est à proprio Episcopo faciendā, sibi assistentibus secundum sacros Canones, sex Episcopis, si degradetur Presbyter, si Episcopus, duodecim Episcopis, si vero Diaconus, aut Subdiaconus, tribus, ibidem num. 22. pag. 763.

Degradatio attentio Concil. Trid. à quo, & quibus assistentibus fieri debeat, ostenditur, ibid. num. 23. pag. 764.

Degradare actualiter clericum non potest Episcopus electus, & consumatus ante consecrationem: fecus in verbali degradatione, ibid. num. 24. pag. 764.

Degradandi, seu deponendi suos subditos non habent facultatem Prælati religiosorum, nisi illis concessum sit per privilegium, vel consuetudinem à Romano Pont. toleratam, ibidem numero 25. pag. 764.

Denarij quibus fuit venditus Dominus noster Iesus Christus qui fuerint, p. 3. Alle. 51. num. 54. pag. 74.

Dentes non numerantur inter membra, p. 2. Alle. 42. n. 36. pag. 391.

Dentes sibi euellens ex indignatione, vel impatentia, quando ad Ordines sit admittendus, ibid. n. 37.

Denunciatio Evangelica non obligat, nisi pro loco & tempore, data scilicet, commoditate, & opportunitate, ex parte denuntiantis, & denuntiarum, p. 1. tit. 3. cap. 2. n. 98.

Denunciations Matrimoniales non sunt de substantia Sacramenti Matrimonij, p. 2. Alle. 32. num. 1. pag. 261.

Denunciations omittens sine facultate, aut legitima causa, peccatum mortale committit, p. 2. Alle. 32. n. 2.

Denunciations sunt faciendæ à Parocho, vel ab alio de ipsius Parochia licentia, p. 2. Alleg. 32. n. 9. pag. 263.

Denunciations sunt faciendæ in utraque spoli, & sponse parochia quando sunt diuersarum parochiarum, parte 2. Allegatione 32. numero 10. pagina 263.

Denunciations quando contrahentes plura habuerint domicilia, faciendæ sunt in eo, in quo verisimilius est sciri impedimenta, p. 2. Alleg. 32. n. 11. pag. 264.

Denunciations sunt faciendæ tribus diebus festiuis continuis, quæ sibi non succedant immediate, p. 2. Alle. 32. n. 12.

Denunciations fieri non possunt diebus feriabilibus, etiam cum dispensatione Episcopi, p. 2. Alle. 32. n. 14.

Denunciations possunt aliquando fieri alio die, quam festo, si ingens hominum multitudo ad Ecclesiam accedat, parte 2. Allegatione 32. numero 15.

Denunciations valide fieri possunt extra Ecclesiam, & Missarum solemnia, si magnus adsit populi concursus, & locus aptus sit, ut ad multorum notitiam perueniant, p. 2. Alle. 32. n. 16. pag. 264.

Denunciatio vna tantum quando præmittitur de licentia Ordinarij, non statim ea facta matrimonium est contrahendum, sed per aliquod tempus differendum, parte 2. Allegation. 32. num. 54. pag. 271.

Denunciare vi monitorij qui non curarunt possunt declarari ob contumaciam in excommunicationem incurrisse, p. 3. Alle. 96. numero 44. pag. 627.

Denunciare nemo tenetur quæ non verè & realiter scit, parte 3. Allegatione 96. numero 66. pag. 632.

Denunciare an teneatur, qui audiuit delictum ab eo, qui iam denuntiavit, parte 2. Alle. 96. n. 68. pag. 633.

Denunciare nullus tenetur emendatū, vel emendandum ante correctionem fraternam, p. 3. Alle. 96. n. 69.

Denunciare nemo tenetur quando probabiliter timet ex revelatione sibi graue damnum imminere, parte 3. Allegatione 96. numero 70. pagina 634.

Denunciare nullus tenetur nisi quos pars, vel iudex intendit ligare, parte 3. Allegatione 96. numero 71.

Denunciare quando quis teneatur iustum compensatorem, parte 3. Allegatione 96. numero 72. pag. 634.

Denunciare ratione monitorij nullus tenetur quando tempore publicationis debebat extra territorium Episcopi denuntiantis, p. 3. Alle. 96. n. 73. pag. 635.

Depondere à beneficiis, officijs, aut Ordine sine speciali Episcopi licentia non potest vicarius, p. 2. Alle. 32. n. 29. pag. 267.

Depositi à prouinciali Concilio non potest Episcopus, parte 3. Allegatione 112. numero 2. pagina 777.

Depondere Episcopos semper ad Romanum Pont. spectat, ibidem numero octauo, pagina 778.

Depositionis ab Episcopatu causa an requiratur eadem solemnitas, quam requirit depositio ab Ordine, & dignitate, ibid. numero 9. pagina 778.

Deprehendere in flagranti dicitur quando incarcerandus nec fugere, nec inficiari potuerit, p. 2. Alle. 12. n. 35. pag. 62.

Deputati auctoritate Prælati ad aliquod hospitale erectum auctoritate Ordinarij gaudent fori privilegio, parte 2. Allegatione 12. numero 40. pagina 83.

Deputati in Ecclesijs Regularium ad curam animarum, ad synodum venire debent, p. 3. Alle. 74. n. 25. pag. 443.

Deputatos ad gubernationem seminarij Episcopus tenetur adhibere in consilium, non tamen obligatur illud sequi, p. 3. Allegat. 77. numero 32. pag. 482.

Deputatus ad certa bona distribuenda, inter pauperes, potest eligere pauperes sibi coniunctos, & se ipsum uti pauperem si egeat, ac filios suos pauperes fraude cessante, p. 3. Allegatio. 83. numero 11. pag. 524.

Descendentes à Iudæis an sint ab Ordinibus excludendi, parte 2. Allegatio. 10. numero sexto, pagina 63.

Desolutio debet probari gradatim de inferiori ad proximum.

Index rerum, & verborum.

proximum Superiorem, & quilibet eorum habet sex menses ad conferendum à tempore sciētiæ, p. 3. Alle. 58. numero decimo primo, pagina 278.

Deuolutio in exemptis immediate Papæ subiectis fit immediate ad Papam, vel legatum de Latere, ibi. n. 13.

Deuolutio in beneficijs vnitis respectu vicariæ non habet locum in vnitis mensæ Prælati, quæ nunquam vacare censentur, ibidem numero 15. pag. 279.

Deuolutio vbi fit gradatim ad quemlibet superiorem non currit semestris, quod sibi datur ad conferendum, nisi à die notitiæ, ibidem numero 18.

Deuoluta beneficia lapsò semestri confesso Ordinario ad conferendum, non dicuntur de nouo vacare, ibid. n. 17.

Deuolutio, vbi ei locus est, non modo ad Episcopum, sed ad alterum quemcunque inferiorem Prælaturum fit, ad quem spectat collatio, vel institutio, parte 3. Allegatione 72. numero 108. pagina 406.

Deuolutionis iure Prælatus conferens beneficium, tenetur seruare illius naturam, ibidem numero 109.

Dextera pars nobilior est, p. 1. titul. 1. capite 8. n. 62. vbi etiam assignatur ratio cur aliquando S. Petrus ponatur ad sinistram, Paulus vero ad dexteram.

Dictio, de naturalitate, seu originem importat, p. 2. Alle. 4. n. 9. pag. 27.

Dictio, ex naturalitate exigit, nec est ciuili contenta, ibid. nu. 10.

Dictio, nullatenus, inducit nullitatem actu ipso iure, parte 2. Allegatione 19. numero 76. pag. 133.

Dictio, donec, est restrictiua temporis, ibid. n. 89. pag. 134.

Dictio, qualitercunque, est vniuersalis & comprehendit maiora expressis, par. 3. Alle. 57. n. 177. pag. 260.

Dictio, multum, verificari potest in duobus secundum subiectam materiam, p. 3. Alle. 72. nu. 33. pa. 394.

Dictio, etiam, vnum casum exprimit, & alium includit, parte 3. Allegatione 92. numer. 12. pagina 381.

Dictio, omnino, omni ex parte alienationem comprehendit, parte 3. Allegatione 95. numero 6. pag. 599.

Dictio, omnis, est vniuersalis, & qui omne dicit nihil excludit, p. 3. Allegatio. 101. numer. 39. pagin. 663.

Dictio, tantum, quamuis excludat omnes casus præter expressos, non excludit tamen casus similes, parte 3. Allegatione 102. numer. 19. pagin. 675.

Digitus carens quando fiat irregularis, p. 2. Alleg. 42. n. 18. pag. 389.

Digitus non est proprie membrum nostri, ibid. nu. 19.

Digitus illo carens, qui medius est, non fit irregularis, ibid. n. 21.

Digitus senos habens in manibus non est irregularis, ibid. nu. 22.

Digitus superfluos habens potest eos sibi amputare, vel amputari permittere, dummodo inde

nullum sibi periculum immineat, ibidem numer. 23.

Digitus duos, & dimidium palmæ sine sua culpa amittens, potest habere beneficium nõ requiēns celebrationem, ibidem numer. 56. pagina 394.

Diata quilibet continet viginti milliaria, p. 2. Alle. 28. n. vlt. pag. 232.

Diocesis duæ etiam æque principaliter vnita respectu Episcopi reputantur vna, p. 3. Alle. 54. n. 137. pag. 184.

Diocesis quando veniat appellatione vrbis, ostenditur, parte 3. Allegatione 34. numero 169. p. 193.

Dies vinculorum S. Petri non celebratur eo die, quo accidit propter solemnitate Paschalis, in quo euenit; sed die prima Augusti, qua catenæ Romæ sunt adductæ, par. 1. titul. 3. capite 6. numer. 36.

Dies martyrij S. Iacobi fuit 25. Martij, qua & Christus carnem humanam suscepit, & passus est, & ideo transfertur in diem 25. Iulij, quia eo die inuentum fuit eius corpus, ibidem numero 35.

Dignitas maior in superscriptione & prima voce ostenditur, parte 1. titul. 3. capite 8. numero 61.

Dignitatem maiorem non semper arguit ad dexteram, vel sinistram sedere, ibidem numero 63.

Dignitatis appellatione in iuris, vel hominis dispositione Episcopalis continetur, quando materia est fauorabilis, parte 2. Alle. 1. num. 16. pagin. 5.

Dignitates non comprehenduntur nisi apertis verbis illarum meminerit rescriptum, pa. 2. Alle. 45. n. 12. pag. 410.

Dignitates quæ de communi mensa præbendam non habent, licet habeant stallum in choro, vocem non habent nec in Capitulo, nec in Episcopi electione, par. 1. titul. 1. cap. 3. nu. decimo octauo, pag. 16.

Dignitates duas in eadem Ecclesia, vel vnam simul cum Canonatu nullus absque indulgentia Romani Pont. habere potest, p. 3. Alle. 50. n. 29. pag. 12.

Dignitas principalis in Collegiata cum regulariter habeat curam animarum, requirit etatem 25. annorum inceptorum, parte 3. Alle. 53. nu. 109. pag. 142.

Dignitates in Ecclesijs Cathedralibus, & Collegiatis habentes, etiam seclusa consuetudine, vel statuto, tenentur iusto cessante impedimento psallere in choro, parte 3. Allegatione 53. n. 131. pagin. 145.

Dignitates obtinentes præsertim in Ecclesijs Cathedralibus, Episcopo solemniter celebranti assistere tenentur, parte 3. Allegatione 53. n. 138. pag. 146.

Dignitatis creationi à Canonicis factæ non potest Vicarius generalis Episcopi auctoritatem interponere, parte 3. Allegatione 54. n. 80. pagin. 178.

Dignitas Ecclesiastica est rerum ecclesiasticarum administratio cum iurisdictione, p. 3. Alle. 54. nu. 13. pag. 185.

Dignitates maiores post Pontificalem in Cathedralibus, & principales in Collegiatis iuxta

Index rerum, & verborum.

provinciarum & Ecclesiarum consuetudinem dignosci possunt, parte 3. Allegatione 57. num. 95. pag. 242.

Dignitates, quæ referuntur in regula quarta Cancellariæ, debent esse maiores, seu principales actû, part. 2. Allegation. 57. numero 98. pagina 242.

Dignitas erecta in primam conditionaliter pendente conditione & nondum purificata, nõ cadit sub reservatione regulæ quartæ, part. 3. Allegat. 57. n. 99.

Dignitas tantum vna maior in qualibet Cathedrali, & vna principalis in qualibet Collegiata reservata est per regulam quartam Cancellariæ, p. 3. Alle. 57. 100.

Dignitates si duæ sint æque maiores in Cathedralibus, & æque principales in Collegiatis, ambæ erunt reservatæ, parte 3. Allegatio. 57. numero 101.

Dignitas vna tantum si adsit maior in Cathedrali, hæc erit reservata, part. 3. Alle. 57. nu. 102. pag. 243.

Dignitates principales Regularium conventualium, seu Monasteria Fratrum, quæ non reguntur per Abbates, referuntur in regula quarta Cancellariæ, parte 3. Allegatione 57. numer. 104.

Dignitas, quæ Parochialem perpetuo & accessorie unitam habet, concursu non confertur, p. 3. Alle. 60. n. 25. pag. 296.

Dignitas habens curam animarum in Ecclesiis Collegiatis concursu non confertur, nec in illa examen est necessarium, quale requiritur in parochialibus, parte 3. Allegatione 60. numero 29. pag. 297.

Dignitates omnes in Cathedralibus & Collegiatis Ecclesiis insignibus, ubi id commode fieri potest, hortatur Concilium vt non nisi Doctoribus, & Licentiatiss in Theologia, aut iure Canonico conferantur, parte 3. Allegatione 60. nu. 58. pag. 301.

Dignitatibus sine Sedis Apostolicæ auctoritate non licet onus imponere, quod quis nisi graduatus non possit eas obtinere, part. 3. Allegatione 60. num. 59.

Dignitas principalis in Ecclesia Collegiata exempta conferri debet Doctori, vel Licentiatò, vt principalis dignitas in Cathedrali non tamen necessario, parte 3. Allegatione 60. numero 63. pag. 302.

Dignitas principalis in Collegiata requirit ætatem viginti quinque annorum inceptorum, cum habeat curam animarum in foro interiori, & exteriori, parte 3. Allegation. 60. numer. 64. pag. 302.

Dignitates in Cathedralibus possunt obtineri ab habentibus ætatem viginti duorum annorum, nisi habeant curam animarum principaliter, secus si accessorie, part. 3. Allegatione 60. numer. 65. pag. 302.

Dignitates in Collegiatis possunt obtineri ab habentibus decimum septimum annum, p. 3. Alle. 60. n. 67. pag. 303.

Dignitas etiam sine præbenda est incompatibilis sub eodem tecto cum Canonatu, pa. 3. Alle. 62. n. 20. pa. 325.

Dignitas, & Canonatus ex privilegio, vel consuetudine possunt obtineri, cum vtriusque quoti-

dianis distributionibus, & duplici voce in Capitulo, par. 3. Allegatione 62. numero 21. & 22. pagina 315.

Dignitatem, & Canonatum obtinens, vel duo beneficia alias inæqualia ex dispensatione, vel consuetudine residere debet in digniore, part. 3. Alle. 62. n. 23. pa. 326.

Dignitatis alicuius suppressio & extinctio non potest fieri ab Episcopo ex causa cum consensu Capituli, quando bona Episcopi, & Capituli sunt communia, nec etiam si id caderet in utilitatem Capituli, par. 3. Allegatione 67. numero 9. pa. 355.

Dignum an vero digniorem ad pastorale munus eligere teneamur, ostenditur par. 1. titul. 2. gloss. 3. numero vigesimo nono, cum seqq. pagina 112. & 113.

Dignum quemlibet præsumimus, quem nescimus indignum, part. 2. Allegatio. 10. numero 16. pag. 64.

Dignius & potentius trahit ad se naturam minus digni, & minus potentis, par. 2. Allegatione 27. n. 31. pag. 205. & Alle. 31. numero 18. pagina 251.

Dignus de gremio Ecclesiæ potest eligi posthabito digniore extraneo, part. 3. Allegat. 60. n. 103. pag. 312.

Dignus præsentatus à maiori parte patronorum est confirmandus omisso digniori, p. 3. Alle. 72. n. 198. pa. 425.

Dignior prætermisus potest ab instituente appellare, ibid. num. 201.

Dignior est habendus, qui sit de linea fundatoris, stante idoneitate, ibidem numero 202.

Dignior est habendus ad Ecclesiam Iurispatronatus intitulus in ea, nobilior, doctior, senior, & pauperior dummodo Ecclesia non esset debitis onerata, ibid. n. 205.

Dimissorium vltus est antiquissimus, p. 2. Alle. 7. n. 3. pag. 43.

Dimissorias concedere possunt, qui ad Ordines valent promouere, parte 2. Allegatione 7. num. 4. pag. 45.

Dimissoriæ concessæ ab Episcopo excommunicato, vel suspensò declarato, non sunt valide, possuntque subditi se facere ordinari à viciniori Episcopo, parte 2. Allegatione 7. numero 5. pag. 45.

Dimissorias cum antiquitus Episcopi dabant, non eum examinabant, cui eas concedebant, sed illum Ordinario examinandum dimittebant, p. 2. Alle. 7. n. 19. pag. 48.

Dimissoriæ semper valent, tum viuentis, tum defuncto dante, par. 2. Allegatione 7. numero 25. pag. 49.

Dimissoriæ datæ à Capitulo Sede vacante per ingressum moderni Episcopi non expirant, par. 2. Alle. 7. n. 24. pag. 49.

Dimissorias, seu commendatitias litteras ad Ordines suscipiendos clericis suæ diocesis non potest Vicarius generalis concedere, nisi Episcopo in remotis agente, par. 3. Allegatione 54. num. 97. pag. 180.

Dimissorias suis subditis potest Episcopus absens à sua diocesi concedere, pa. 2. Alle. 7. nu. 29. pag. 50.

Dimissio faciendâ virtute decreti apposti per

Index rerum, & verborum.

Summum Pontif. videlicet vt ipse Orator infra duos menses à die habitæ possessionis secundi, primum dimittat beneficium, debet esse pura & simplex, & non potest prædicto decreto satisfieri per æquipollens, part. 3. Allegatione 57. num. 78. pag. 235.

Dismembratio, seu diminutio beneficii eandem causam & solemnitatem requirit, quam vno postulatur, part. 3. Allegatione 67. numer. 11. pagina 354.

Dismembratio beneficii causa cognita, & de consensu Rectoris valet, ibid. n. 13.

Dismembrationis causa sufficiens est pinguedo parochialis, ibid. n. 14.

Dismembrare non potest Episcopus fructus vnius beneficii, & illos alteri applicare sine solemnitate in alienatione bonorum Ecclesiæ requisita, & de consensu Rectoris, ibidem numero 15. pag. 354.

Dismembrare non potest Ordinarius beneficia curata, ac vnire beneficiis simplicibus, ibid. numer. 16.

Dispensandi in iuramentis, seu votis, delegata potestate, censetur concessa potestas commutandi, data vero potestate commutandi, non censetur eo ipso potestas dispensandi concessa, par. 2. Alle. 37. n. 24. & 25. pag. 308.

Dispensari non potest vt puella, quæ duodecim annum non compleuit, possit habitum in monasterio suscipere, parte 3. Allegatione 101. num. 10. pag. 658.

Dispensare non potest Episcopus cum religioso vt ad minus strictam religionem transeat, pa. 2. Alle. 105. n. 6. pag. 710.

Dispensatio est de lege iurisdictionis, p. 1. tit. 1. c. 1. n. 16. pag. 7.

Dispensare possunt Episcopi quoties dispensandi facultas conceditur, part. 2. Allegatione 2. nu. 10. pag. 4.

Dispensatio quando excusabilis, laudabilis, & fidelis dicatur, part. 1. tit. 2. glof. 15. numero 7.

Dispensatio ad omnes, seu quascunque dignitates, non extenditur ad Episcopalem propter eius excellentiam, part. 2. Allegatione 2. numero 17. pag. 6.

Dispensatio in genere sumpta est iusta distributio rei communis in singulos, iuxta cuiusque necessitatem, p. 2. Alle. 33. n. 1. pag. 309.

Dispensare in iure nostro idem est quod legibus soluere, par. 2. Allegatione 33. numero secundo, pag. 309.

Dispensatio definitur quod sit iuris communis relaxatio cum causæ cognitione ab eo, qui habet potestatem dispensandi, par. 2. Alle. 33. numero 3. pag. 309.

Dispensatio emanans ab inferiore requirit necessarium causæ cognitionem & expressionem, p. 2. Alle. 33. n. 4. pag. 309.

Dispensatio sine causa dicitur potius dissipatio, p. 2. Alle. 33. n. 5. pag. 310.

Dispensatio cessat cessante causa, p. 2. Alle. 33. n. 6. pa. 310.

Dispensatio est quid odiosum, & stricti iuris, strictæque intelligenda, pa. 2. Allegatione 33. n. 7. pag. 310.

Dispensatus ad vnum censetur dispensatus ad omnia consequutiua ad illud vnum, parte 2. Al-

legatione 33. numer. 8. pagina 310.

Dispensatio facta ad vnum effectum, vel in vno defectu, ad alios non extenditur, p. 2. Alle. 33. n. 9. pag. 310.

Dispensatio Episcopis quando tacite concedatur, p. 2. Alle. 33. n. 22. pag. 313.

Dispensatio Episcoporum, vel aliorum inferiorum in propriis constitutionibus facta sine causa valida est, p. 2. Alle. 34. numero secundo, pagina 316.

Dispensandi potestas in votis, & iuramentis conceditur Confessoribus etiam Parochis, seu quibuscunque aliis curam animarum habentibus, respectu illorum, qui sunt vere, & proprie subditi ratione domicilij, non habitationis, p. 3. Alle. 36. n. 17. pag. 329.

Dispensandi potestatem habens in votis & iuramentis potest illa commutare, p. 2. Alle. 37. nu. 21. pag. 335.

Dispensandi potestate delegata in iuramentis seu votis, censetur concessa potestas commutandi, p. 2. Allegat. 37. n. vigesimo tertio, pag. 336.

Dispensandi potestas alicui concessa non inter odiosa, sed fauorabilia censenda est, p. 2. Alle. 37. n. 24. p. 337.

Dispensandi potestas Episcopo concessa in irregularitatibus, & suspensionibus potest extra diocesim exerceri, & circa absentem, par. 2. Alle. 39. n. 7.

Dispensandi, & absoluedi potestatem in delictis occultis Episcopo concessam sine eius speciali mandato Vicarius generalis exercere non potest, part. 2. Alle. 39. numero decimo, pagina 344.

Dispensationes sunt stricti iuris & odiosæ, p. 2. Alle. 45. n. 1.

Dispensatio concessa aduersus vnum impedimentum vel defectum, non porrigit suum effectum ad alium, p. 2. Alleg. 45. numero tertio, pag. 408.

Dispensatus ad Ordines intelligitur dumtaxat dispensatus ad minores, pa. 2. Alle. 45. numero 4. pag. 409.

Dispensatus vt promoueri possit ad Ordines Sacros, multo magis censetur dispensatus vt possit promoueri ad Ordines minores, p. 2. Alle. 45. nu. 5. pag. 409.

Dispensatio facta ad Ordines, non extenditur ad beneficia etiam simplicia, pa. 2. Alleg. 45. nu. 6. pag. 409.

Dispensatus simpliciter ad beneficium, ad aliud quam ad simplex non dicitur habitatus, p. 2. Alle. 45. n. 7. pag. 409.

Dispensationem obtinens ad aliquod beneficium simplex si ad illud præsentetur, dicitur habitatus ad cætera simplicia, p. 2. Allegat. 45. nu. 8. pag. 409.

Dispensatus ad Sacerdotium non manet habilis ad beneficium curatum, p. 2. Alle. 45. numero 9. pag. 409.

Dispensatus ad curata multo magis censetur dispensatus ad Canonicatus Cathedralium, par. 2. Alle. 45. n. 10. pag. 410.

Dispensatus ad beneficium curatum non censetur dispensatus ad obtinendam dignitatem, etiâ si exuberans esset dispensatio, p. 2. Allegatio. 45. n. 11. pag. 410.

Index rerum, & verborum.

Dispensatus ad dignitates non dicitur dispensatus ad maiorem dignitatem post Pontificalem, p. 2. Alle. 45. n. 14. pag. 410.

Dispensatio an præsumatur si illegitimus in habitu & tonsura incedens Ordines suscepisse tali dispensatione præcedente alleget? p. 3. Alle. 45. nu. 33. & 34. pag. 414.

Dispensatus à Summo Pontifice ad beneficium simplex obtinendum ante ætatem 14. annorum, an ex dispensatione Episcopi possit aliud simplex impetrare? part. 2. Allegatione 45. num. 35. pag. 415.

Dispensatio promotis per saltum à Concilio concessa non operatur ut ordinatus ascendat ad superiorem Ordinem, nec in suscepto ministrare possit, antequam inferiorem omnium recipiat, p. 2. Allegatione 47. numero 12. pagina 410.

Dispensatione Apostolica indiget promotus per saltum ministrans siue scienter, siue ignoranter, quamvis in minoribus ministret, p. 3. Alle. 47. n. 8. pag. 419.

Dispensare non potest Vicarius generalis ex generali Vicariatus mandato, p. 2. Alle. 54. num. 121. pag. 183.

Dispensatus ad duo beneficia nequaquam censetur dispensatus, ut illa habeat etiam simplicia in eadem Ecclesia, nisi expresse fuerit dictum, p. 2. Alle. 62. n. 15.

Dispensatio ad plura beneficia ex cursu decem vel viginti annorum in dubio præsumitur, p. 2. Alle. 62. n. 30.

Dispensatio præsumpta in qua fundatur reg. de triennali, non tueretur obtinentem beneficium in Ecclesia parentis sui, parte 2. Allegatione 65. num. 9.

Dispensatus ut illegitimus valeat in Ecclesia ministrare ubi pater habuit beneficium, debet esse in specie derogatoria Bullæ Clem. VII. & Concil. Trid. par. 2. Alle. 65. n. 31.

Dispensatio vna non tollit omnes defectus, p. 2. Alle. 65. n. 32.

Dispensare potest Episcopus cum ordinandis data aliqua legitima causa in inferiortibus, p. 2. Alle. 18. numero 4. pag. 112. etiam si sint Religiosi, ibid. n. 10. p. 113. & in denunciationibus sui diocessani contrahentis, quamvis alter sit diuersæ diocesis, par. 2. Allegat. 32. n. 35. pag. 268. Et in constitutionibus suæ Synodus diocessanæ, p. 2. Allegatio. 34. n. 3. pag. 316. Et in impedimentis, quæ impediunt matrimonium contrahendum, sed non dirimunt contractum, parte 2. Allegatio. 35. numer. 2. p. 319. Et in impedimento dirimente quando illud fuerit occultum, & matrimonium publicum, neque coniuges possunt separari absque magno scandalo, neque ad Summum Pont. aut eius Nuntium patet recursus, par. 2. Allegatione 35. numer. 3. pag. 319. Et data vigentissima necessitate potest dispensare in impedimentis dirimentibus, & in impedimentis cognationis ortæ ex baptismo tempore necessitatis non solemniter collato, p. 2. Alle. 35. n. 5. & 7. pag. 320. Et ad petendum debitum potest dispensare cum coniuge, cui debiti petitio est interdicta propter cognationem spirituales, vel affinitatem superuenientem post matrimonium, par. 3. Alle. 35. n. 8. pag. 320. Et cum minoribus non habentibus requisitam ætatem ad matrimonium potest dispensare, ut illud incant quando sunt

prope ætatem, & dubium est an malitia eam suppleat, part. 2. Allegatio. 35. numero 20. pag. 323. Et in iuramentis ac votis iudiciorum intuitu divini obsequij præstatis, p. 2. Alle. 36. nu. 1. pag. 324. Et in quinque votis solemnibus si in penam fiant, part. 2. Alle. 37. n. 7. p. 312. Et in voto continentie si detur virgens causa, seu gravis necessitas, vel graue impedimentum ad eundem Pontificem, parte 2. Allegat. 37. numero 8. pag. 335. Et quando post matrimonium coniuges mutuo consensu faciunt simplex votum castitatis, si detur periculum incontinentie, & non possit de facili patere aditus ad Summum Pont. p. 2. Alle. 37. n. 11. p. 334. Et ut incestuosus petat debitum ab vxore sua iam eidem affecta affine per prædictum incestum, p. 2. Alleg. 37. n. 12. pagina. 334. Et in omnibus quinque votis solemnibus data graui, & vrgenti necessitate, interueniente simul difficultate ad eundem Pontificem, parte 2. Allegatione 37. numero 13. pagina 334. Et in voto castitatis ad tempus, part. 2. Allegatione 37. nu. 15. pagina 334. Et in voto de non contrahendo matrimonium, p. 2. Alle. 37. n. 17. p. 335. Et in voto virginitatis, ibid. n. 18. Et in voto suscipiendi Ordines, ibid. 19. pag. 337. Et in irregularitatibus, & suspensionibus occultis excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum, part. 2. Alle. 39. numero 1. p. 342. Et cum eo, qui Ordines minores suscepit ab Episcopo, qui renuntiavit dignitati, vel Episcopatui, aut censura interdicti, dummodo delictum sit occultum, p. 2. Alle. 39. num. 42. pag. 342. Et in irregularitate proveniente ex homicidio lito, vel facto auctoritate legitima, & iusta de causa, par. 2. Alleg. 39. num. 47. pag. 353. Et in irregularitate ex homicidio casuali proveniente modo delictum sit occultum, ibid. numero 48. pag. 354. Et in mutilatione membri, etiam voluntaria, si est occulta, ibid. n. 49. p. 354. Et cum illo, qui aliquem hominem occidit, non intendens occidere, ibidem nu. 50. p. 355. Et cum eo, qui mandauit seruo ut alterum percuteret, sed caueret, ne occideret, ibidem nu. 51. p. 355. Et in homicidio occulto patrato causa defensionis non seruato moderamine inculpatæ tutelæ, ibid. num. 53. pag. 355. Et cum solemniter penitentibus ad suscipiendos Ordines minores propter necessitatem part. 2. Allegatio. 43. numero 8. p. 397. Et in infamia facti, ac in ea, quæ procedit ex delicto in quo potestatem habet dispensandi, part. 2. Alleg. 43. n. 31. p. 401. Et cum illegitimis ad minores Ordines, & ad beneficium simplex, p. 2. Alle. 45. nu. 19. pag. 411. Et cum eisdem illegitimis ad Canonatus Ecclesiarum Collegiatarum, ibid. nu. 22. p. 411. Et ad dimidias portiones, seu inferiora beneficia Ecclesiæ Cathedralis, ibidem num. 23. pag. 412. Et ad beneficium simplex habens accessorie annexam parochialem, ibidem numero 24. p. 412. Et cum illiterato ad Ordines aliquod principium grammaticæ habente, & spem addiscendi in futurum ostendente, part. 2. Allegatio. 46. num. 13. pagina 417. Et vigore priuilegij sibi concessa à Concil. Trid. sess. 24. de reform. cap. 6. cum promotis per saltum etiam postquam ministrauerint, p. 2. Alle. 47. num. 5. pagin. 419. Et cum ordinatus ab Episcopo hæretico, vel schismatico ignoranter par. 2. Allegatione 48. numero 5. pagin. 422. Et in bigamia similitudinaria si clerici cum vna & virgine matrimonium contraxerit, part. 2. Alle.

Index rerum, & verborum.

49. n. 26. pag. 432. Et cum habentibus membrum occultum, siue manifestum non sua culpa abscissum, & quando cessat homicidij præsumptio, atque huiusmodi membrum non reddit ipsum impotentem ad celebrandum, p. 2. Alleg. 49. nu. 59. pag. 395.

Dispensare non potest Episcopus in suspensione triennali quam incurrit Parochus, qui interfuit matrimonio clandestino, p. 2. Alle. 32. num. 166. pagin. 296. Nec in lege Concilij generalis, quamvis absolute permittat dispensationem, p. 2. Alle. 33. num. 35. pag. 314. Nec in suis constitutionibus à se iuramento firmatis, vel in contractum ad commodum alterius factis, vel à Summo Pöti. confirmatis, parte 2. Allegatione 34. nu. 5. 6. & 7. pag. 317. Nec iuramentis seu votis conditionalibus de materia alias referuata etiam pendente conditione, p. 2. Alle. 37. nu. 5. pag. 332. Nec in irregularitatibus, & suspensionibus prouenientibus ex delicto deducto ad forum contentiosum, & punito iam iudicio finito, part. 2. Allegatione 39. n. 15. p. 351. Nec in irregularitatibus prouenientibus ex homicidio voluntario occulto, aut manifesto, neque ad Ordines minores, neque ad simplex beneficium obtinendum, ibid. nu. 59. pag. 357. multo minus ad obtinendum curatum, ibid. n. 61. pag. 358. Nec cum conuictis de crimine nefando in iudicio condemnatis, p. 2. Alle. 44. n. 30. pag. 406. Nec cum illegitimis super pluralitate beneficiorum simpliciorum, p. 2. Alleg. 45. n. 28. pa. 413. Nec cum eisdem illegitimis ad beneficia requiritia sacrum Ordinem, ibidem numer. 30. pagin. 413. Nec ut quis duo simplicia beneficia vniformia, siue similia sub eodem tecto possit obtinere, p. 3. Allegatio. 62. numer. 12. pagin. 324. Nec cum illegitimis ut habeant eadem beneficia, quæ pater habuit: nec ad habendum ea, quæ in eadem existunt Ecclesia, in qua genitor habuit, aut in presenti retinet beneficium, parte 3. Allegatione 65. numero 30. pagina 342.

Distributiones quotidianas in absentia an consequantur Canonici pro tribus mensibus sibi concessis, par. 3. Allegatione 53. numero 124. pagina 144.

Distributiones quotidianas quomodo lucretur Canonici, & Parochialem habens, residens in Parochiali, ibidem numero 128. pagina 145.

Distributiones tenentur restituere assistentes in choro non cantando, vel de ordinario & frequenter confabulando, ibidem numero 137. pag. 146.

Distributiones quotidianæ non possunt percipi à Canonici absentibus, & per substitutum Ecclesiæ suæ inseruiantibus, nisi expresse id privilegio iuuarentur, ibid. n. 135.

Distributionum amissionem ob non residentiam non potest Episcopus aut Capitulum remittere, ibid. n. 140. pag. 147.

Distributiones quotidianas non lucretur Canonici associantes Prælatum quandoq. volentem audire Missam in Ecclesia extra Cathedrali, ib. n. 141.

Distributiones quotidianas non percipiunt Canonici duo interequentes Episcopo ad recitandum sacrorum Canonum, ibidem numero 142.

Distributiones & fructus ut possit absens à ser-

uitio suæ Ecclesiæ lucrari, duo copulatiue requiruntur, iusta causa absentiae & licentia Ordinarij, ibidem numero 153. pagina 149.

Distributiones quotidianas lucretur Auditores Rotæ Romanæ, ibi. n. 155. Et Inquisitores contra hæreticam prauitatem, ibid. num. 156. Et Collector generalis Cameræ Apost. & Subcollector, aduocati, procuratores, fiscales, & notarij in causis spoliatorum & iurium præfatæ Cameræ eorum officio durante, ibid. n. 157. pagin. 150. Et Concilio generali interequentes, ibid. numer. 158. & limina Apostolorum visitantes Episcopi nomine vel ipsum comitantes, ibid. num. 159. & Penitentiarius dum confessiones audit, ibid. n. 160. Et examinatores beneficiorum à diœcesana synodo electi pro tempore, quo causa examinis absunt à choro, ibid. nu. 161. Et curam animarum exercentes, quæ illi Ecclesiæ ubi sunt Canonici immineant, dum sunt in actu administrandi Sacramenta, ibidem numer. 162. pa. 151. Et visitans Ecclesiam, iura, vel redditus suæ præbendæ, ibid. num. 163. Et obles datus ab Ecclesia, aut etiam præfaliarum causa captus, ibid. n. 165. Et infirmus, qui perfonat diuinis officiis interesse non potest, ibid. num. 166. Et absentes pro utilitate Ecclesiæ, ibidem numer. 271. cum seq. Et medicinam tuendæ valetudinis causa cum medici consilio sumens, ib. n. 169. Et excommunicatus, suspensus, & interdictus, & incarceratus iniuste, ibid. n. 173. cum seq. pag. 153. & 154.

Distributiones quotidianas suas faciunt prouisi quamvis Fidei professionem non emisissent, par. 3. Alle. 61. n. 30. pag. 319.

Dispositio omnis conditionalis in sua essentia à principio est perfecta, p. 2. Alle. 37. numer. 6. pagina 332.

Disimulare debet Episcopus, multis conuiuere, & omnia sic moderari pro loco, & tempore, p. 1. titul. 2. glos. 12. n. 13. pag.

Diuidere prohibetur vendere prohibitus, p. 2. Alle. 19. n. 82. pag. 134.

Diuisio venit appellatione venditionis, ibid. nu. 81.

Diuidere Parochialem potest Episcopus sine maioris partis Parochianorum consensu, p. 3. Alle. 68. n. 48. pag. 355.

Diuidere Parochiam tanquam Sedis Apost. delegatus potest Episcopus, etiam si subiecta sit Regularibus, ubi ob locorum distantiam ad diuina officia audienda parochiani accedere non possunt ibid. n. 6. pag. 356.

Diuisio parochialis non est faciendæ ob locorum distantiam, quando in loco minime difficili Oratorium adesset, vel Ecclesia cum fonte baptismali, ibid. n. 7.

Diuinatio quoduplex sit remissive, p. 3. Alle. 52. n. 121. pag. 90.

Diuinatio, quæ fit per demonum inuocationem sapit hæresim, & sic diuinantes possunt per Inquisitores coerceri, ibidem numero 123.

Docentes sacram Scripturam, vide Sacram Scripturam docentes.

Doctores referuntur qui super Bullam in Cœna Domini scripserunt, parte tert. Allegatione quinquagesim. num. quinquagesimo quinto. pag. 15.

Index rerum, & verborum.

Doctores referuntur, qui excommunicationes Summo Pont. reservatas, in vnum collegerunt, ib. num. 83. pag. 23.

Doctores referuntur de litteris dimissorialibus agentes, par. 2. Allegatione 7. numero primo, pag. 45.

Doctores referuntur agentes de patrimonio, ad cuius titulum Clerici ordinari possunt, p. 2. Alle. 19. n. 1. pag. 117.

Doctores referuntur referentes multa miracula Sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ, pa. 2. Alle. 22. n. 10. pag. 148.

Doctores referuntur agentes de Venerabili Eucharistiæ Sacramento, ibid. num. decimo tertio.

Doctores referuntur de Confessione, & eius partibus tractantes, par. 2. Allegatione 25. n. 53. pag. 185.

Doctores referuntur, qui de Sacramento matrimonij tractarunt, par. 2. Allegatione 32. n. 207. pag. 307.

Doctores referuntur de incendiariis agentes, p. 3. Alle. 51. n. 80. pag. 79.

Doctores referuntur, qui de falsis monetis, ac earum fabricatoribus, tractarunt, ibidem numer. 71. pag. 77.

Doctores referuntur qui de Sacramento Ordinis scripserunt, parte 2. Allegatione 2. numer. 1. pagina 13.

Doctores referuntur de residentia Episcoporum agentes, parte 3. Allegation. 53. numero 1. pagina 117.

Doctores referuntur de incompatibilitate beneficiorum tractantes, par. 3. Allegatione 62. n. 31. pagina 327.

Doctores referuntur, qui de charitativo subsidio egerunt, part. 3. Allegat. 87. numero 1. pagina 554.

Doctores citantur de bonorum Ecclesiasticorum alienatione scribentes, part. 3. Alle. 95. numer. 1. pagin. 598.

Doctores citantur materiam monitorialium litterarum ad finem revelationis sub pœna excommunicationis scribentes, parte 3. Alle. 96. num. 77. pag. 636.

Doctores referuntur de Confraternitate Montis pietatis agentes, parte 3. Allegatione 75. n. 64. pa. 465.

Doctores referuntur visitationis materiam tractantes, ibid. n. 65.

Doctores referuntur, qui in vnum reducant casus omnes, in quibus suspensionem incurrun Episcopi, part. 3. Allegatio. 111. numer. 2. pag. 768.

Doctores referuntur, qui de pallij Archiepiscoporum etymologia tractarunt, p. 1. tit. 3. cap. 1. numero 22.

Doctorem oportet esse Episcopum vt labore in opere, & doctrina, p. 1. tit. 2. glos. 10. numer. 7. pag. 164.

Doctores etiam insignes si approbari velint ad Confessiones audiendas, debent se examini subijcere, itaut si iniuste licentia denegetur, non censeantur approbati, part. 2. Allegat. 25. numer. 7. pag. 173.

Doctrinus gradus ad beneficia, seu dignitates requisitus, non sufficit si habeatur non facta professione Fidei contra Academiarum statuta, vel consue-

tudines receptus, parte 3. Allegatio. 55. nume. 6. pa. 199.

Doctoratus seu licentiatuæ gradus requisitus ad beneficia seu dignitates sufficit si habeatur sine scientia competentis, ibid. n. 5.

Doctores seu magistrales canonicatus, qui præsertim in Hispania conferuntur per concursum, non comprehenduntur sub reservatione regulæ 9. Cancellariæ, par. 3. Allegatio. 57. numero 178. pa. 260.

Doctus minus, modo idoneus, cuius vires sunt noti & approbati, præfertur doctori, cuius vita ignoratur, parte 3. Allegatione 60. numero 102. pa. 311.

Doctoris gradum conferens Episcopus nisi sub certa limitatione, à collatione gradus sit suspensus, parte 3. Allegatione 111. numero 38. pagina 775.

Doctrina cum sit quid extrinsecum homini, inesse alicui non præsumitur, parte 3. Allegatione 10. n. 17. pag. 64.

Doctrina non per testes, & famam; sed ex actuali examine probari debet, ibidem numer. 18. pag. 65.

Doctrinam Christianam & Fidei rudimenta pueris in singulis parochiis dominicis, & aliis festiuis diebus edocendam meminit Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 4. in fine, p. 2. Alle. 76. nu. 37. pag. 473.

Domicilium maternum est sequendum quando deest paternum, part. 2. Allegation. 4. nume. 16. pag. 28.

Domicilij ratione efficitur quis subditus & diocesanus Episcopi, vbi illud contraxit, ibid. nu. 22. pag. 28.

Domicilium est habitatio animi destinatione perpetua, in qua quis rerum suarum magnam summam constituit, ibid. n. 23.

Domicilium, & habitatio in quo differant, ibid. num. 24. pa. 29.

Domicilium non contrahitur etiam per mille annos, dum quis habet animum recedendi, ibid. n. 25.

Domicilium ad Ordines recipiendos contrahit etiam non longo tempore in aliquo loco degens, si habuerit animum perpetuo in eo permanendi, ibid. n. 26. pa. 29.

Domicilium facit præsumi habitatio decennialis, quando aliter non constat de voluntate habitantium, ibid. n. 28.

Domicilium retinet relegatus in eo loco vnde trahit originem, & in eo in quem relegatus est, ib. n. 38. pag. 30.

Domicilium contrahentis potest in pluribus locis, & ab vno Episcoporum ordinari, ibid. nu. 38. pa. 31.

Domicilia quando non sunt æque principaliter semper inspicendum est principalius, ibid. num. 39.

Domicilium habet clericus, & est cuius illius diocesis, in qua situm est eius beneficium, si illud possidet, ibidem numero quadragesimo septimo, pag. 32.

Domicilium contrahitur quoad Ordines suscipiendos in loco beneficij, etiam si residentiam non requiratur, ibid. numero quadragesimo septimo, pag. 32.

Domicilium acquirit officialis perpetuus in

Index rerum, & verborum.

eo loco, in quo officium exercet, ibidem nu. 34 pag. 30.

Domum suam diligenter Episcopi gubernare debent, parte 1. tit. 2. glos. 16. num. 1.

Domum emens Clericus ad suum usum non soluit gabellam, secus si ad locandum, parte 2. Alleg. 13. n. 13. pag. 89.

Domus, quæ in totum destruitur si de nouo reficiatur, non censetur eadem, nec durat obligatio respectu illius, parte 2. Allegatione 27. num. 14. pag. 200.

Domus in qua fabricatur moneta falsa sciente domino cadit fisco, parte 3. Allegatione 51. num. 69. pag. 77.

Domus Episcopi debet esse commune fidelium hospitium, parte 1. tit. 2. glos. 9. numer. 1. pag. 151. Et ad hoc est instituta, vt omnes in hospitali recipiat, ibid. nu. 8. p. 152.

Dominium eiusdem rei diuersis respectibus in solidum penes duos stare potest, p. 3. Allegatione 54. nu. 39. pag. 169.

Donatarius iurispatronatus non potest presentare donatorem, si donatio sit facta pro illa vice, parte 3. Allegatione 72. numer. 95. pagina 404.

Donatio pro suscipiendis Ordinibus filio simpliciter facta conferri non debet, seu imputari in legitimam, parte 2. Allegatione 13. numer. 64. pag. 130.

Donatarius aduersus donatorem de euictione agere non potest, parte 2. Allegatione 20. numer. 15. pag. 139.

Donator tenetur de euictione si expressè promittat se velle de illa teneri, p. 3. Alleg. 20. nu. 16. pag. 139.

Donata bona vt quis ad Sacros Ordines promoueat, dicuntur quasi quedam spiritualis merces, & præmium pro seruitiis exhibendis, p. 2. Alleg. 20. nu. 17. pag. 140.

Donatio ob causam insinuari non debet p. 2. Alleg. 20. nu. 18.

Donatio causa dotis, vel contemplatione Matrimonii non insinuatur, nec ex causa ingratitudinis reuocatur, p. 2. Alleg. 20. nu. 19.

Donatio iurispatronatus sine Episcopi consensu legitima præscriptione præsumitur, p. 3. Alleg. 71. nu. 16. pag. 378.

Donatio licet sine consensu Episcopi possit fieri compatrono, non tamen filio compatroni sine illius consensu, p. 3. Alleg. 71. numer. 29. pag. 379.

Donatio facta absque insinuatione ultra quingentos aureos in excessu solum vituatur, & firma remanet in summa à iure permissa, p. 3. Alleg. 93. nu. 10. pag. 199.

Donatio bonorum facta ab existente adhuc in seculo prætextu, & intuitu ingressus Religionis, statu Concilii Trident. dispositione test. 25. de Regular. cap. 16. an valida est non obseruata illius forma? p. 3. Alleg. 99. nu. 16. & 17. pag. 648.

Donationes factæ ob solas quinque causas iure reuocari possunt, quod etiã ad alias similes ex idéitate rationis extenditur, p. 3. Alleg. 102. num. 18. pag. 675.

Donatio de rebus, & ciuitatibus Imperii illicita & inualida est, p. 1. tit. 3. c. 2. n. 69.

Donatarum rerum immensitas in Sanctissimis Ecclesijs optima mensura est, ibid. n. 78.

Donatio causa mortis quoad suum effectum & efficaciam accedit, & assimilatur ultimæ voluntati, p. 3. Alleg. 114. n. 32.

Donare potest Episcopus inter viuos etiam non modice, & in profanos vsus, ibid. n. 33.

Donationes immodicas facere an liceat beneficiario in ægitudine constituto, ibidem numer. 35.

Dormiens inter somniando si intra Ecclesiam aliquem occidat, quia furtiuo æquiparatur, Ecclesiam non polluit, & à pœna homicidij excusatur, parte 2. Allegatione 28. numer. 13. pagina 216. & seq.

Dubius in Fide quando dicatur hæreticus, p. 2. Alleg. 40. n. 16. pag. 364.

Ducis officium habet Episcopus vt rectum iter subditis ostendat, parte 1. tit. 1. capit. 2. n. 17. pag. 16.

Ducatum hominum suscipere non debet qui nescit homines bene viuendo præire, p. 1. tit. 2. glos. 3. num. 6. p. 103.

Dubia vel obscura in rescriptis solus Papa interpretatur, parte 3. Allegatione 50. numer. 35. pag. 13.

Dus in Ecclesiæ ædificatione quando requirantur, parte 3. Allegatione 64. numer. 3. pagina 331.

Dotare dicitur ad effectum consequendi iurispatronatus, qui Ecclesiam dotat, quando sine illa est fundata & constructa, parte 3. Allegat. 70. numer. 9. pag. 370.

Dotare dicitur vt iurispatronatus acquirere possit dotem assignans, quæ sufficiat ad necessaria ministrorum, & ad luminaria, ibid. n. 10.

Dotans sufficienter, quod arbitrabitur Ordinarius, non acquirit iurispatronatus, ibidem numer. 11.

Dotans vt acquirat iurispatronatus debet protestari coram Episcopo se dotis nomine dare ibid. numer. 12.

Dotans insufficienter, quamuis Episcopus consentiat, non fit patronus, ibid. num. 13. Et vt acquiratur iurispatronatus ex dotatione de nouo facta debet constare dotem primam fuisse reductam de esse ad non esse, ibid. numer. 14. Et ex dotis augmento non acquiritur iurispatronatus, ibidem num. 15. pag. 371.

Duellum facientes, campum dantes, & auxilium præstantes incidunt in excommunicationem Papalem, p. 3. Allegatione 50. numer. 120. p. 31.

E

Ebrietas quibus signis cognoscatur ostenditur, p. 1. tit. 2. glos. 11. n. 6.

Ebrietas nunquam præsumitur, nisi probetur per indicia, & coniecturas apparentes, parte 3. Allegatione 28. num. 8. p. 216.

Ebrietas damnable, & graue vitium, ibid. nn. 10. De ebrietate, & quibus pœnis ebrij sunt puniendi, ibid. num. 9.

Ebrietatis tempore cognoscens solitum esse hominem occidere, si occidat non erit immunis à pœna, ibid. nu. 6. p. 215.

Ebrius occidendo tum Ecclesiam non polluit quando vere ebrius est, & ebrietatis furore extra se positus, ibid. n. 7. p. 216.

Ecclesiæ Clauis Petro præcipue, & per eum Ecclesiæ

Index rerum, & verborum.

Ecclesia datæ fuerunt, parte 1. titulo 3. capit. 2. numer. 2.

Ecclesia vnitas sub vno Summo Pastore ostenditur, ibid. n. 6.

Ecclesia Romana omnium aliarum, omniumque fidelium mater est, & magistra, ibidem numer. 14.

Ecclesia cum læditur vincit, & magis incipit esse vberima cum ad finem seculi erit producta, ibid. numer. 73.

Ecclesijs quod donatur, Deo redditur, à quo omne bonum, & donum optimum provenire Apostolus docet, ibid. n. 79.

Ecclesia est locus idoneus pro consecratione Episcoporum, nisi consuetudo aliud haberet, p. 2. Alleg. 1. n. 44. p. 11.

Ecclesia non sufficit inferuire bis, vel ter ad effectum vt clericus gaudeat fori privilegio, sed requiritur perseverantia saltem pro maiori parte temporis, parte 2. Allegatione 12. numer. 14. pag. 77.

Ecclesia Cathedralis, vel loci dignior est locus congruus ad conferendos sacros Ordines, p. 2. Alleg. 14. num. 12. p. 93.

Ecclesia sine Episcopi consensu edificari non potest, parte 2. Allegatione 26. numer. 1. pagina 187.

Ecclesia siue Monasterium mutari non potest de vno in alium locum sine licentia Papæ diocesani, part. 2. Allegatione 26. numer. 8. pagina 190.

Ecclesia interdicti tempore consecrari non potest, parte 2. Allegatione 27. numer. 4. pagina 199.

Ecclesia consecrata non præsumitur, nisi probetur, parte 2. Allegatione 27. numer. 5. p. 199.

Ecclesia si dubitatur an sit consecrata, est in dubio consecranda, parte 2. Allegatione 27. numer. 9. pag. 199.

Ecclesia semel consecrata, amplius consecrari non debet, parte 2. Allegatione 27. numer. 12. pagina 200.

Ecclesia si corruat in totum quoad tectum, & parietes, aut in maiori parte, ita ut oporteat eos nouiter reficere, consecrationem amittit, parte 2. Allegatione 27. numer. 13. p. 200.

Ecclesia si in simul & in totum destruat, vt ex eadem materia postea reedificetur, iterum est consecranda, parte 2. Allegatione 27. num. 15. pagina 200.

Ecclesia tectum si corruat illæsis remanentibus parietibus, vel in totum, vel pro maiori parte, non est ipsa consecranda, part. 2. Allegatione 27. num. 17. pag. 201.

Ecclesiæ consecratio ad quæ respiciat, p. 2. Allegatione 27. num. p. 201.

Ecclesia si non simul, & in totum, sed paulatim, seu per partes destruitur, pars habita per modum accessorij consecrata habebitur, parte 2. Allegatione 27. num. 19. p. 201.

Ecclesia consecrata reconciliari potest nisi per proprium Episcopum, seu alium de ipsius licentia, part. 2. Allegatione 28. numer. 55. pagina 230.

Ecclesia non consecrata, sed tantum benedicta reconciliari potest per quemcunque simplicem Sacerdotem per solam aquæ benedictæ asperisionem, p. 2. Alleg. 28. n. 57. p. 231.

Ecclesia seu Altare an polluat, si per Episcopum excommunicatum consecrata, seu benedicta ipsa Ecclesia sit? parte 2. Allegatione 27. numer. 28. p. 204.

Ecclesia an polluta censeri debeat per homicidium casuale volitum in sua causa, quia aliquis dabit operam rei illicitæ? parte 2. Allegatione 28. numer. 15. p. 217.

Ecclesia non polluitur ex homicidio sequuto ex defensione proximi seruato moderamine inculpatae tutelæ, parte 2. Allegatione 28. numer. 16. pag. 218.

Ecclesia in rei veritate non fœdatur, nec polluitur, parte 2. Allegatione 28. numer. 20. pag. 219.

Ecclesia quare polluta dicatur, parte 2. Allegatione 28. num. 21. p. 219.

Ecclesiæ nomine in hoc proposito intelligitur illa, quæ consecrata est, vel specialiter benedicta, parte 2. Allegatione 28. n. 22. p. 220.

Ecclesia non polluitur ex vulnere lethali extra illam accepto, quamuis intra illam mors contingat, secus è contrario, par. 2. Allegatione 28. num. 23. pag. 220.

Ecclesia non polluitur ex eo, quod intra illam vulnus infligatur, si sanguis extra effundatur propter recessum repentinum, parte 2. Alleg. 28. n. 24. pag. 221.

Ecclesia non polluitur ex occisione hominis extra illam existentis facta ab eo, qui erat intra eandem Ecclesiam, secus è conuerso, parte 2. Allegatione 28. n. 26. p. 221.

Ecclesia polluitur ex martyrio alicuius Sancti in ea commisso, quatenus iniustum consideratur, & iniuriosum ipsum homicidium ex parte occidentis, parte 2. Allegatione 28. numer. 29. pagina 222.

Ecclesia polluitur propter voluntariam, & iniuriosam sanguinis effusionem intra eandem contingentem, parte 2. Allegatione 28. numer. 30. pag. 222.

Ecclesia non polluitur ex percussione leui, licet sanguis copiose effundatur, parte 2. Allegatione 28. n. 36. pag. 224.

Ecclesiam non polluit publicitas pollutionis, sed potius pollutam ostendit, p. 2. Alleg. 28. num. 40. pag. 226.

Ecclesia vt polluat, propter sanguinis effusionem, sanguis huiusmodi debet esse hominis viuus, & illius effusio non debet esse modica, sed copiosa, & debet esse publica, p. 2. Alleg. 28. n. 31. 34. & 37. pag. 223. 224. & 225.

Ecclesia polluitur propter voluntariam humani seminis effusionem intra illam contingentem, siue sit hominis, siue mulieris, hæretici, aut infidelis, siue etiam per molliem, aut sodomiam, p. 2. Alleg. 28. n. 42. p. 226.

Ecclesia vt polluat, effusio seminis in somnijs non sufficit, ibid. n. 43. p. 226.

Ecclesiam polluit effusio seminis si intra eandem contingat, licet non cadat in ipsa Ecclesia materiali, parte 2. Allegatione 28. numer. 44. pag. 226.

Ecclesia non polluitur si sanguinis, aut seminis effusio accedat supra tectum, vel infra Ecclesiam in aliqua cauerna, vel in aliqua camera, aut cella, vel in choro, sacristia, aut turri cymbalorum, p. 2. Alleg. 28. n. 45. pag. 227.

Index rerum, & verborum.

Ecclesiam an polluat coitus coitus coniugalium? p. 2. Alleg. 82. n. 46. p. 227.

Ecclesia ut polluat ex seminis effusione requiritur ut contingat in sufficienti quantitate, p. 2. Alleg. 28. n. 49. p. 228.

Ecclesia an a parte rei polluitur per occultam, & peccaminosam seminis effusionem, p. 2. Alleg. 28. n. 50. p. 228.

Ecclesia non polluitur quando actus luxuriosus fit, si tamen actualis effusio extra illam contingat, p. 2. Alleg. 28. n. 51. p. 229.

Ecclesia polluitur si intra illam sepultus fuerit fidelis excommunicatus nominatim denunciatus, aut notorius Clerici percussor, p. 2. Alleg. 28. n. 52. pag. 229.

Ecclesia polluitur si intra eam infidelis, vel hæreticus sepelitur, vel eorum infantes, p. 2. Alleg. 28. n. 53. p. 230.

Ecclesia semper amat sapientes, p. 2. Alleg. 46. nu. 2. p. 416.

Ecclesiam in Cathedralem solus Papa erigit, & constituit, eamque coniungit, ac alia ratione mutat, p. 3. Alleg. 50. n. 5. p. 10.

Ecclesias vetustate collapsas, quæ ob earum & Parochianorum inopiam nequeunt restaurari, in matrices, vel alias viciniore abque speciali mandato Vicarius Episcopi transferre non potest, p. 3. Alleg. 54. n. 18. p. 178.

Ecclesia Parochialis vacat ipso iure, si is, qui eam allequutus est, intra annum Sacerdotio non initietur, p. 3. Allegatione 57. numer. 209. pag. 267.

Ecclesia prima vacat per translationem Prælati ad aliam litteris tamen expeditis, & ostensis Capitulo, p. 3. Allegatione 58. numer. 211. pag. 268.

Ecclesia Parochialis quæ dicatur? p. 3. Alleg. 53. nu. 66. pag. 136.

Ecclesia Parochialis quomodo dignoscatur p. 3. Alleg. 53. numer. 67. p. 136.

Ecclesiam Parochialem obtinens post Concil. Trident. studendi licentia, atque in absentia studiorum causa fructus percipiendi, non datur, p. 3. Alleg. 53. nu. 77. pag. 137. & Allegatione 56. numer. 20. p. 211.

Ecclesiam Parochialem habens, in qua, Vicarium perpetuum legitime institui obtinuit, eo vi-
tiente, relidere non tenetur, parte 3. Allegatione 53. n. 79. pag. 137.

Ecclesia Parochialis non bene ex eo colligitur, quod percipiat, vel non percipiat decimas, p. 3. Alleg. 17. numer. 162. pag. 257.

Ecclesiarum Parochialium prouisio intra sex menses facienda est ab Episcopo, quando earum collatio ad illum spectat, intra quatuor vero menses, quando ad Papam spectat, parte 3. Allegatione 58. numer. 3. p. 276.

Ecclesiam commendans Papa simpliciter alicui in perpetuum, hoc est, ad vitam eius commendare videtur, parte 3. Allegatione 59. nu. 7. pag. 281.

Ecclesia simpliciter commendata per Papam alicui, commendatarius sic tunc non habet liberam potestatem statuendi de eius fructibus, p. 3. Alleg. 59. numer. 8.

Ecclesiam ad certum tempus commendatam per Papam non Episcopus conferre potest post elap-

sum tempus, parte 3. Allegatione 59. numer. 9. pag. 282.

Ecclesia Parochialis, quæ est vnita Canonicaui, concursu non confertur, p. 3. Alleg. 60. nu. 26. pag. 296.

Ecclesia Parochialis, cui vnitus est Canonicaui, assumit naturam, consuetudines, & priuilegia illius, parte 3. Allegatione 60. numer. 27.

Ecclesia Parochialis quando est subiecta Monasterio, vel annexa, aut de eius mensa, concursu non confertur, parte 3. Allegatione 60. numer. 31. pag. 297.

Ecclesie Parochiali, quam quis acquirit per regressum, non est necessarium examen per concursum, si eam iam possedit, parte 3. Allegatione 60. numero 35. pagina 298.

Ecclesia Parochialis litigiosa concursu non confertur, p. 3. Alleg. 60. n. 37.

Ecclesia Parochialis, quando esset exigui redditus, aut nullus esset, qui vellet examinari, vel ob dissidia, aut grauiore rixas, abque concursu conferri potest, parte 3. Allegatione 60. numer. 38. pag. 298.

Ecclesiam, quæ minatur ruinam, si populus restaurare nolit, ea debet penitus dirui, parte 3. Allegatione 64. n. 13. p. 333.

Ecclesie vetustate collapsæ quando reparari nequeunt, sunt in totum destruendæ, p. 3. Allegatione 64. numer. 19. pag. 334.

Ecclesiam simplicem in Curatam, & Parochialem an ex causa possit erigere Episcopus, p. 3. Alleg. 68. n. 9. pag. 356.

Ecclesie Militum S. Ioannis Hierosolymitani, quibus cura animarum incumbit, in concernentibus ipsam curam, Ordinario sunt subiectæ, p. 3. Alleg. 74. n. 26. p. 443.

Ecclesie appellatione quando comprehendantur loca pia, parte 3. Allegatione 75. numer. 37. pag. 457.

Ecclesiarum res minori spatio, quam quadraginta annorum præscribi non possunt, p. 3. Alleg. 75. n. 55. p. 453.

Ecclesie omnes, & loca diocesis Episcopi iurisdictioni, curæ, & spirituali eius potestati subijciuntur, parte 3. Allegatione 80. numer. 2. pagina 502.

Ecclesia exempta, quæ habet capellas, vel populum non exemptum, tenetur Episcopo ad Canonicam portionem, nisi populus pleno iure subiectus esset Ecclesie exemptæ, p. 3. Alleg. 86. nu. 14. pag. 545.

Ecclesiarum res ultra triennium locari, aut alienari non possunt, parte 3. Allegatione 95. nu. 3. pag. 598.

Ecclesie res inconsulto Romano Pontifice in emphyteusim dari possunt in casibus à iure permissis, & de bonis solitis ab antiquo dari in emphyteusim, & cum euidenti Ecclesie vtilitate, p. 3. Alleg. 95. n. 22. pag. 604.

Ecclesiarum res ex causa maioris vtilitatis alienari possunt, parte 3. Allegatione 95. numer. 24. pag. 604.

Ecclesie res solitæ concedi in emphyteusim cum beneplacito Apostolico semel impetrato, si ad Ecclesiam reuertantur possunt iterum emphyteuticari absque solemnitate requisita in alienatione rerum ecclesiasticarum, parte 3. Allegatione 95.

Index rerum, & verborum.

numer. 29. pagina 605.

Ecclesia res semel alienabilis si cessauit prima causa concessionis, iterum alienari non potest, p. 3. Alleg. 95. n. 33. pag. 606.

Ecclesia utilitas evidens tempore ultimæ concessionis debet adesse in noua concessionem rei emphyteuticæ, & non sufficit adesse in antiqua, p. 3. Alleg. 95. n. 34. p. 606.

Ecclesia res, quæ seruando seruari non potest, inconstituto Romano Pontifice alienari permittitur, p. 3. Alleg. 95. n. 37. p. 607.

Ecclesia res, quæ seruando seruari non potest, dicitur mobilis, quæ non durat triennio, vel usu consumitur, & non fructificat, p. 3. Allegatione 95. numer. 38.

Ecclesia res immobilis parua cum consensu Episcopi absque solemnitatibus alienari potest, p. 3. Alleg. 95. n. 50. pag. 610.

Ecclesiarum res non solum acquisitæ, sed etiam acquirendæ, non possunt absque solemnitatibus alienari, part. 3. Allegatione 95. numer. 54. pagina 611.

Ecclesiarum res sine solemnitatibus alienari possunt, quando summa alienandi necessitas instaret, & Papa de facili adiri non posset, part. 3. Allegatione 95. numer. 5. pagina 611.

Ecclesiarum bona restitutioni subiecta, absque solemnitatibus restitui possunt, p. 3. Allegat. 95. n. 61. pag. 612.

Ecclesia res, quibus casibus inconstituto Romano Pontifice, alienari non possunt, part. 2. Allegatione 95. numer. 95. pagina 613.

Ecclesia vniuersalem potestatem, summamque auctoritatem Dominus noster in sancto Petro Apostolorum Principe collocauit part. 1. tit. 1. cap. 1. numer. 5. pag. 4.

Ecclesia gubernacula propter periculum peccati timēs suscipere, retugiens sui tantummodo habet considerationem, & non quod in commune omnibus expedit, p. 1. tit. 2. glos. 3. numer. 27. pag. 100.

Ecclesia custodia, vide Custodia Ecclesia.

Ecclesiasticis personis ne quidpiam vendatur prohibentes, incidunt in excommunicationem Papalem, part. 3. Allegatione 50. numer. 93. pagina 15.

Ecclesiasticam libertatem violantes incidunt in excommunicationem Papalem, ibidem n. 106. pag. 29.

Ecclesiasticus, qui alium ecclesiasticum ad forū laicale trahit, incidit in excommunicationem Papalem, ibid. n. 115. pag. 31.

Ecclesiastica bona per vim, vel suppositas personas in proprios vsus conuertentes incidunt in excommunicationem Papalem, ibidem numer. 130. pag. 33.

Ecclesiasticorum bona in quatuor partes olim diuisa fuerunt, scilicet vna Episcopo, secunda clericis, tertia pauperibus, quarta fabricæ Ecclesiæ, parte 3. Allegatione 114. numer. 3. pag. 783.

Egnatius Mecennius uxorem interfecit, eo quod vinum bibisset de dolio, & à Romulo cædis absolutus fuit, parte 1. tit. 2. glos. 11. numer. 11.

Edictum est de substantia atque de forma in concursu Parochialium, p. 3. Allegat. 60. numer. 43. pag. 1299.

Edictum debet apponi ab Ordinario loci, ubi existit beneficium, & ibid. examen est peragendum, etiam si ab Ordinario alterius diocesis sit conferendum, ibid. n. 44.

Edictum debet remanere affixum, ad valuas Ecclesiæ per spatium decem dierum, quod per aliud simile poterit prorogari, non ultra, ibid. numer. 45.

Edicti termino elapso nullus est admittendus, quod limitatur certis in casibus, ibidem numer. 46.

Edicti transacto termino omnes, qui descripti fuerint ab examinatore in synodo diocesana deputatis examinari debent, ibidem numer. 47.

Edictorum affixio in vacatione Parochialis Ecclesiæ iurispatronatus ecclesiastici adeo est substantialis, ut institutio facta sine ea ipso iure annulletur, part. 3. Allegatione 72. numer. 123. pag. 410.

Electus in religione ob delicta, Ordine & habitu exutus ab Episcopo originis est ordinandus, dummodo habilis sit, p. 3. Allegatione 40. numer. 21. pag. 28.

Electio Papæ licet olim fieri non posset à solis Cardinalibus, sed adhibere oportet Clericos Cardinales, & totius Cleri, & populi consensum, postea tota ad solum Cardinalium Collegium redacta fuit, parte 1. titulo 1. cap. 3. numer. 12. pag. 251.

Electio Papæ ad solos Cardinales spectat, non vero ad Concilium generale, si tempore quo fuerit congregatum, Apostolica Sedes vacauerit, p. 1. tit. 1. cap. 3. numer. 13. pag. 25.

Electio Episcoporum primis Ecclesiæ temporibus totius Cleri, & populi auctoritate fiebat, p. 1. tit. 1. cap. 3. n. 4. p. 22.

Electio Episcoporum aliquando Clero, & populo dabatur, ut tam hi, quam illi Episcoporum nominarent, & eligerent, aliquando vero, ut Clerus eligeret, populus vero consentiret, par. 1. tit. 1. cap. 3. n. 5.

Electio Canonice consuetudo solum in Germania obseruatur, parte 1. tit. 1. cap. 3. numer. 28. pag. 29.

Electio Episcoporum ad populum iure diuino pertinere falso contendunt huius tempestatis heretici, parte 1. tit. 1. cap. 3. numer. 35. pag. 11.

Electio confirmationem an petens amicus sine mandato, electum à pœna excuset, p. 1. tit. 1. c. 4. n. 4. pag. 36.

Electio Episcoporum confirmatio iuxta formam iuris iam ab aula recessit, p. 1. tit. 1. cap. 4. n. 6. pag. 37.

Electus Episcopus intra tres menses post consensum electioni de se celebratæ præstitum, confirmationem electionis ipsius petere debet, p. 1. tit. 1. c. 4. n. 1. pag. 36.

Electus si intra tres menses confirmationem non petat, ius quod ex electione acquirit, amittit, p. 1. tit. 1. cap. 4. n. 3. p. 36. & p. 3. Allegat. 57. numer. 213. pag. 268.

Electus à superiore, cui subijcitur, an ab eo, vel à Sede Apost. iure communi antiquo confirmationem petere debeat, parte 1. tit. 1. cap. 4. numer. 5. pagina 36.

Eligendi Episcopos potestas laicis concessa, vel

Index rerum, & verborum.

permissa, quoad populos, & seculares Principes abrogata reperitur, parte 1. tit. 1. cap. 3. numer. 9. pag. 24.

Eligendi episcopos abrogata laicis potestate, illa penes omnes Clericos, & Religiosos remansit, & in ea postea Clerici à Religiosis sunt separati, parte 1. tit. 1. cap. 3. numer. 10. pagina 24.

Eligendi Episcopos potestas ad solum, Collegium in Collegiatis, & ad solum Capitulum in Cathedralibus redacta fuit, p. 1. tit. 1. cap. 3. numer. 11. pag. 25.

Eligendi episcopum potestas non omnibus Clericis Cathedralium, sed solum earum Canonicis, seu Capitulo facta est, p. 1. tit. 1. cap. 3. numer. 16. pagina 26.

Eligendi seu nominandi ius super Cathedralibus competens Imperatoribus, Regibus, & alijs Principibus in generalibus derogationibus non continetur, p. 1. tit. 1. cap. 3. numer. 31. pag. 30.

Eligentes in Senatorem, aut Gubernatorem Urbis Romæ Imperatorem, Regem, Principem, Ducem, Marchionem, aut fratrem, vel eorum filium, aut alium potentia & dignitate insignem incidunt in excommunicationem Papalem, parte 3. Allegatione 50. numer. 91. pag. 25.

Electus, seu presentatus ad aliquod beneficium acquirit tantum ius ad rem, par. 3. Allegatione 57. numer. 197. pagina 264.

Electus si intra mensem à tempore electionis ei presentatus sibi ei non consenserit vacat Prælatura, ibidem nu. 212. p. 278.

Electus vel presentatus si ante confirmationem per se, vel per alium administraverit eo ipso priuatur iure sibi quaesito, & beneficium vacat, vt prius, ibid. n. 24. p. 268.

Electio consulum Theologorum, & in vtroque iure Doctorum, Promotoris, & Notarij, siue secretarij synodi imprimis est facienda, parte 3. Allegatione 93. nu. 14. p. 286.

Electio per Rempubl. Lusitanam de Alphonso Primo in suum Regem, veluti in publicis comitijs legitime congregata, potuit fieri absque auctoritate Summi Pont. part. 1. tit. 3. cap. 2. numer. 60.

Eleemosyna seu stipendium potest accipi pro celebratione Missæ, pactoque exigi sine labe simoniæ, parte 2. Allegatione 24. numer. 2. pag. 155.

Eleemosynæ taxatio pro sacrificio Missæ est iusta, quæ in qualibet regione communi consuetudine recepta, & approbata est, ibidem numer. 3.

Eleemosynæ vt fiant potest episcopus subditos compellere, parte 3. Allegatione 82. numer. 2. pag. 512.

Eleemosynæ vt pauperibus erogentur possunt diuites ab Ecclesia cogi, ibid. n. 4.

Eleemosynæ inter pauperes distribuendæ prius debent dari illis, qui sunt de sanguine, & distribuendæ inter pauperiores, & nobiles, & vni omnes concedendæ non sunt, p. 2. Alleg. 83. n. 17. 18. & 19. pag. 524.

Eleemosynas sponte datas in pios vsus conuertendas accipientes non comprehenduntur decreto Concilij Trid. sess. 21. de reformat. cap. 9. p. 3. Alleg. 109. n. 5. p. 756.

Eleemosynas per loca quæritandi licentias concedere spectat ad locorum Ordinarios, ibid. nu. 9. pag. 756.

Eleemosynas petendi licentiam potest dare Episcopus pro vlu alicuius pij loci, vel operis, & ibi assignantur qualitates, quas debent habere eorum collectores, ibid. n. 11. p. 757.

Eleemosynas cuiusvis Sancti nomine petentes in regno Portugaliæ, Castellæ, & Galliæ non permittuntur à Regijs Magistratibus, nisi Regias litteras ostendant, ibidem numer. 13. pagina 757.

Emendatus præsumitur, qui crimen commisit occulte, & contestus est Sacerdoti cum satisfactione, parte 2. Allegatione 43. numer. 22. pag. 399.

Emendatus quando præsumatur criminofus, ibid. n. 23.

Emphyteusis concessa in quartam, vel quintam generationem quoad tertiam permissam valida est, parte 3. Allegatione 95. numer. 9. pag. 599.

Emphyteusis perpetua bonorum Ecclesiæ concedi potest de rebus incultis parum vtilibus Ecclesiæ, ibid. n. 26. p. 605.

Emphyteusis fieri non potest de manso, seu passalibus Ecclesiæ, nec præscriptio, aut præscriptus titulus admittitur, ibid. n. 28.

S. Ephrem furorem simulauit, ne fieret Episcopus, parte 1. titulo 2. glos. 1. numer. 17. pagina 88.

Episcopalia in locis exemptis Episcopus, nec exigit, nec percipit, parte 3. Allegatione 86. numer. 12. pag.

Episcopalis dignitas, eiusque iurisdictio vt Ordinaria, & ex officio considerata saltem in generali est instituta à Christo Domino, part. 1. tit. 1. cap. 1. numer. 24. pag. 8. & parte 2. Allegatione 1. numer. 23. p. 7.

Episcopalis Monarchia in Ecclesia per Dominum instituta, vt eam regeret, non potest tota ipsa Ecclesia ipsum regiminis modum mutare, p. 1. tit. 1. cap. 1. numer. 25.

Episcopalis iurisdictio, sicut etiam munus ipsum Episcopale si sumatur in particulari, non est de iure diuino, nec ab eo habet certos iurisditionis gradus, qui augeri, vel minui nequeant, p. 1. tit. 1. cap. 1. n. 26. pag. 9.

Episcopali nullus Ordo maior, vel æqualis reperitur, parte 1. tit. 1. cap. 6. numer. 4. pag. 51.

Episcopalis sublimitas nullis potest comparationibus adæquari, parte 1. tit. 2. glos. 1. numer. 1. pag. 82.

Episcopalis officij onus est pelagus laborum, & abyssus ærumnarum, p. 1. tit. 2. glos. 2. n. 16. pag. 96.

Episcopalis administrationis finis est populos commissos doctrina, & exemplo ad Deum dirigere, p. 1. tit. 2. glos. 3. n. 17. p. 107.

Episcopalis auctoritas in Regulares versatur circa Confessiones audiendas, parte 3. Allegatione 105. numer. 29. p. 715.

Episcopalis dignitas non venit sub amplissimis verbis quorumcunque beneficiorum in odiosis, parte 2. Allegatione 1. n. 17. p. 6.

Episcopalis dignitas ius patriæ potestatis soluit, ibid. n. 10. n. 7.

Index rerum, & verborum.

Episcopalis Ordinis collatio ante Sacerdotium valida est, ibid. n. 38. p. 11.

Episcopalis status est perfectior statu religionis, parte 3. Allegatione 53. num. 29. pagina 123.

Episcopatum dignitatem qui adipisci vult debet prius cogitare, quæ facultates superant, & difficultates officiant, parte 1. tit. 2. glos. 1. num. 6. pag. 84.

Episcopatu ipso nulla maior dignitas est in Ecclesia, & ideo summus Pontifex hoc nomine non designatur, cum aliquando vel Urbis Romæ, vel Catholicæ Ecclesiæ Episcopum se ipsum appelleret, parte 1. titulo 1. capit. 2. numer. 11. pagina 15.

Episcopatum divisio qualiter à Divo Petro facta fuerit, parte 1. tit. 1. cap. 7. numer. 1. pag. 59.

Episcopatum renuere non debet, qui potest prodesse, p. 1. tit. 2. glos. 2. n. 26. p. 100.

Episcopatus appetentes ratione honorum & sufficientiæ bonorum, illicite faciunt ibid. numer. 3. pag. 85.

Episcopatum optans non propter officij dignitatem, sed propter annexum laborem, bonum opus desiderat, ibid. n. 9. p. 85.

Episcopatus est onus animarum infirmarum, p. 1. tit. 2. glos. 2. n. 15. p. 96.

Episcopatus officio nihil est damnabilius apud Deum si perfunctorie agatur, & si ut decet nihil periculosius, ibid. n. 18. p. 97.

Episcopatus renunciatio dupliciter potest fieri, vel renuntiando loco, vel loco simul & dignitati, parte 3. Allegatione 113. numer. 1. pagina 780.

Episcopatus renunciatio ex quibus causis fieri debeat, parte 3. Allegatione 113. numer. 2. pagina 781.

Episcopatus potest renunciari per procuratorem, numer. 4. p. 781.

Episcopatus culmen est omnium dignitatum, parte 2. Allegatione 1. numer. 4. pagina 3. & numer. 12. p. 4.

Episcopatus dignitas est, p. 2. Allegatione 1. num. 11. p. 4.

Episcopatus est ordo à Sacerdotio distinctus, p. 2. Allegatione 1. numer. 18. pagina 6.

Episcopatus est de se, & seiunctim Sacramentum, parte 2. Allegatione 1. numer. 19. pagina 6.

Episcopatus an sit de iure Divino, parte 2. Alleg. 50. numer. 177. p. 45.

Episcopatus dignitate qui præfulgere cupit debet alicuius Academiæ & Gymnasij publici suffragio & auctoritate Magister, aut Doctor, vel Licentiatum in Sacra Theologia, aut iure Canonico creari, parte 2. Allegatione 1. numer. 24. pag. 7.

Episcopatu insignitus in Sacro Ordine antea saltem sex mensium spatio constitutus esse debet de iure Conc. Trid. parte 2. Allegatione 1. numer. 36. p. 10.

Episcopatus ante promotionem per Bullam Gregorij XI V. debet promouendus in omnibus Sacris Ordinibus esse constitutus, parte 2. Allegatione 1. numer. 37. p. 10.

Episcoporum institutio, ut successio perpetua, in Ecclesia à Christo Domino instituta fuit, p. 1. tit. 1. c. 1. n. 6. p. 4.

Episcopi an sint de iure Divino instituti, p. 1. tit. 1. c. 1. numer. 8. p. 5.

Episcopi aliam habent potestatem Ordinis, alteram iurisdictionis, parte 1. tit. 1. cap. 1. num. 9. pag. 5.

Episcopus consecratus cognoscit de illis, quæ pertinent ad dignitatem Episcopalem, de alijs vero, quæ ad simplicem iurisdictionem spectant, cognoscit electus, & confirmatus, licet nondum consecratus, parte 1. tit. 1. cap. 1. numer. 12. pagina 6.

Episcopus cum eligitur & confirmatur à Romano Pontifice, vel ab alio auctoritate ipsius, electio, & confirmatio non est veluti conditio sine qua Episcopus iurisdictionem à Deo non acciperet, sed est id per quod Romanus Pontifex dat ei iurisdictionem in ea provincia, cui præficit, p. 1. tit. 1. c. 1. n. 22. p. 8.

Episcopi ubi probetur quod successerint Apostolicis, ostenditur, parte 1. tit. 1. cap. 1. numer. 29. pag. 10.

Episcopi improprie, videlicet, per quamdam similitudinem, & proportionem dicuntur Apostolis succedere, parte 1. tit. 1. cap. 1. numer. 32. pag. 11.

Episcopi Apostolis succedere dicuntur respectu Ordinis sacri Episcopalis, p. 1. titulo 1. cap. 1. numer. 34.

Episcopus apud Ethnicos veteres fuit nomen Magistratus, cuius erat præcis, & ceterarum rerum ad cibum & victum pertinentium curam habere, parte 1. titulo 1. capit. 2. numer. 1. pagina 13.

Episcopus Græce dictus est, qui latine dicitur speculator, vel superintendens, eo quod illius præcipuum munus sit gregis sibi commissi mores, & vitam explorare, & inspicere, p. 1. tit. 1. c. n. 2. pag. 13.

Episcopum quem esse oporteat ostenditur à Christo Domino in Evangelio, item ab Apostolo multis in locis, p. 1. tit. 1. cap. 2. numer. 19. & 20. pagina 10. & 17.

Episcopum custodem, mediatorem Dei, & hominum esse dicit Beatus Clemens Petri successor, parte 1. tit. 1. capit. 2. numer. 21. pag. 17.

Episcopum virum divinum, ac divino numine afflatum dicit Dionysius Areopagita, p. 1. tit. 1. ca. 2. n. 22. pag. 17.

Episcopum esse dicit Ignatius qui omni principatui, & potestati supereminet, & quod homini licet, imitator Christi veri Dei, princeps Sacerdotum, imaginem Dei referens, parte 1. tit. 1. c. 2.

Episcopus quot nominibus significetur Nazianzenus, & Sanctus Basilius ostendunt, p. 1. tit. 1. c. 2. n. 25. pag. 18.

Episcopi dignitas, potestas, & iurisdicção ex institutione divina Presbyteratum supereminet, p. 1. tit. 1. c. 2. n. 26. p. 19.

Episcopis quos creantur apostoli vita sanctis totum ius eligendi, & creandi Episcopos ad Romanum Pontificem pertinet, tanquam ad Successorem Petri, parte 1. tit. 1. capit. 3. num. 2. p. 22.

Episcopi sibi eligere, vel nominare successores non possunt, nisi quatenus ex concessione Pontificis eis fuerit specialiter permixtum, p. 1. tit. 1. c. 3. n. 39. & 40. p. 33. & 34.

Episcopus

Index rerum, & verborum.

Episcopus confirmatus, quamvis nondum consecratus, quæ agere possit, parte 1. tit. 1. ca. 4. nu. 7. pag. 37.

Episcopus si velit ea, quæ sunt iurisdictionis exercere, debet obtinere litteras Apostolicas, sine quibus nec admitti & recipi tanquam Episcopus, nec possessionem Ecclesiæ sibi collatæ consequi potest, parte 1. tit. 1. cap. 4. numer. 9. pag. 37.

Episcopi quomodo eligantur & confirmentur, quæ ad liberam Papæ dispositionem spectant, p. 1. tit. 1. cap. 5. n. 3. p. 41.

Episcopi pedes quate calceantur, & interioribus quibusdam tunicis induantur, p. 1. tit. cap. 5. num. 8. pag. 45.

Episcopus post consecrationem collocatur in editioni supra omnes loco, ut ita cunctos respiciat, & cunctorum oculi in eum respiciant, p. 1. tit. 1. cap. 5. n. 21. p. 48.

Episcopi non in villis, & castellis aut municipijs, sed in maioribus populis & frequentioribus civitatibus sunt præficiendi, p. 1. tit. 1. cap. 7. numer. 7. pag. 60.

Episcoporum omnium iurisdicção licet sit à Christo Domino instituta, est tamen à Romano Pontifice tanquam eius Vicario in eos derivata, p. 1. tit. 1. ca. 1. nu. 20. p. 8.

Episcoporum ad electionem Canonici, qui in pupillari ætate existunt, vocandi non sunt p. 1. tit. 1. cap. 5. nu. 19. p. 26.

Episcoporum electio, vide Electio episcoporum.

Episcopus ambiens Episcopatum eo fine ut possit suis cognatis & familiaribus providere, grauius peccat, quod intelligi ut ibi, p. 1. tit. 2. glos. 1. nu. 10. p. 85.

Episcopi munus non tam honor est, quam onus, p. 1. tit. 2. glos. 2. n. 1. p. 91.

Episcopus ministerio & labori inferuire debet, ibid. n. 4. pag. 92.

Episcopi non ad propria commoda, sed ad labores & sollicitudines pro Dei gloria vocati sunt, ibid. n. 6. pag. 93.

Episcopus nemo sapiens læto creatur animo, ibid. n. 14. p. 96.

Episcopus non solum mortifero vitio, sed illius suspitione prorsus carere debet, p. 1. tit. 2. glos. 3. n. 1. pag. 102.

Episcopi est non solum turpia euitare, sed etiam virtutis suæ præstantia multitudinem erudire, ibid. n. 2.

Episcopus debet ad exemplum viuendi pertrahi, ibid. n. 15. pag. 106.

Episcopi sunt alia Cæli, quorum vita inter peccata hominum quasi inter noctis tenebras lucet, ibid. n. 8. p. 112.

Episcopi nec fulgidis, nec sordidis vestibus se ornare debent, sed inter utrumque medium quoddam est capiendum, parte 1. tit. 2. glos. 7. nu. 5. pag. 134.

Episcopi suppellex qualis esse debeat, ibid. n. 9. pag. 135.

Episcopus debet esse tanta eruditionis, ut omnes motus, & gressus eius, & vniuersa opera eius sint notabilia, parte 2. tit. 2. glos. 6. num. 3. pag. 127.

Episcopus aduersitates, & tribulationes perpeti debet, ibid. n. 24. p. 130.

Episcopi, & omnes Clerici peruersam habendi voluntatem & amorem fugere, & execrari debent, parte 1. tit. 2. glos. 15. numer. 2. pag. 183.

Episcopi domus debet esse commune fidelium hospitium, parte 1. tit. 2. glos. 9. numer. 1. pag. 151.

Episcopi domus adhuc est instituta, ut omnes in hospitalitate recipiat, ibid. numer. 8. pagina 152.

Episcopus largam debet habere manum necessitatem patientibus succurrendo, ibid. num. 7. pag. 152.

Episcopus hospitalitatem exercens, & eleemosynam faciens non sua, sed aliena elargitur, ibid. numer. 2. & 13. p. 154.

Episcopus debet esse sicut Melchisedech sine patre, & sine matre, & sine genealogia, ibid. nu. 27. pag. 158.

Episcopus cessante fraude, & præsumpta consanguineorum affectione, poterit bona Ecclesiæ solita dari in emphyteusim potius in consanguineos, quam in extraneos alienare, & modicas facere donationes, ut eis subueniat, ibid. nu. 34. p. 160.

Episcopus omnium sacrarum interpretationum, atque factorum scientia debet esse præditus, p. 1. tit. 2. glos. 10. n. 3. p. 163.

Episcopus est veritatis lumen, ut lucis suæ radijs ignorantia tenebras ab hominibus pellat, ibid. n. 6. pag. 164.

Episcopi præsentia veluti spiritualis quidam sol tenebras flagitiorum, & perditorum hominum virtutis suæ fulgore depellit, ibidem numer. 22. pag. 169.

Episcopum non sufficit mittere probos viros ad illuitrandas parochias, sed oportet & ipsum ire, ibid. n. 24. p. 169.

Episcopus primus fuit S. Iacobus in Hierosolymitana ecclesia constitutus, p. 1. tit. 3. cap. 1. nu. 10. pag. 212.

Episcopi ubi se subscribunt nomine provinciarum, quam sustinent, nationis, & provinciarum attenditur dignitas, & nobilitas, parte 1. tit. 3. capit. 8. numer. 64.

Episcopi frequentius in Concilijs sedent secundum antiquitatem consecrationis vniuscuiusque, ibid. num. 65.

Episcopi secundum suæ consecrationis antiquitatem subscripserunt & sederunt in Conc. Trid. ibid. num. 66.

Episcopus ordinatus est minister ordinarius Sacri Confirmationis etiam si excommunicatus, hæreticus, vel degradatus, & non confirmatus sit, parte 2. Allegatione 30. numer. 1. 2. & 3. pag. 237.

Episcopi proprii accedente licentia, & consensu potest alienus non suo subdito Ordines conferre, parte 2. Allegatione 7. numer. 2. pagina 45.

Episcopus non potest delegare simplici Sacerdoti licentiam reconciliandi ecclesias consecratas etiam si in contrarium sit consuetudo, p. 2. Allega. 28. num. 56. pag.

Episcopus an ex iusta causa concedere possit, ut in ecclesia polluta ante reconciliationem celebretur, ubi reconciliatio haberi non potest per eundem episcopum, quia longe

Index rerum, & verborum

abest, & venire non potest, parte 3. Allegatione 28. num. 61. & 62. pag.

Episcopus non potest consecrari Dominica die promotus ex dispensatione Papæ ad Sacerdotium eadem die, parte 2. Allegatione 1. numer. 46. pagina 12.

Episcopus originis est Episcopus loci in cuius diocesi natus est is, qui ordinandus est, p. 2. Alle. 4. num. 2. pag. 26.

Episcopi subditus quis non efficitur ratione collationis, seu tituli beneficii, non habita illius possessione, parte 2. Allegatione 4. numer. 55. pag. 33.

Episcopus an possit dispensare cum promote per saluum, quando legitime prætermisum Ordinem recipit, ut ministret in susceptis, & ad Superiores ascendat, parte 2. Allegatione 47. n. 11. pag. 420.

Episcopus suspensus à Pontificalibus celebrare non potest Missam cum Mitra, & Baculo, p. 2. Alleg. 6. numer. 7. p. 42.

Episcopi consensus non sufficit in erigendis Regularium Monasterijs, nisi etiam Summi Pontificis auctoritas accedat, p. 2. Allegatione 26. nu. 4. pag. 188.

Episcopus, eiusve ministri nihil recipere debent pro dimissorijs ad Ordines recipiendos, par. 2. Allegatione 7. numer. 26. pag. 50.

Episcopo adiutorem nemo dat nisi Papa, parte 2. Allegatione 50. numer. 8. pag. 11.

Episcoporum maiores causas solus Papa dirimit, & cognoscit, par. 2. Allegatione 50. nu. 10. pag. 11.

Episcopum Papa è gradu dignitatis eiecit & depomit, ac restituit, parte 2. Allegat. 50. numer. 11. pag. 11.

Episcoporum renunciations solus admittit Papam, p. 2. Alleg. 50. n. 2. p. 11.

Episcopi & locorum Ordinarii litteras processus Bullæ in Cæna Domini semel in anno solemniter publicare tenentur, p. 2. Allegatione 50. nu. 81. pag. 22.

Episcopus aut patronus tam ecclesiasticus, quam laicus, qui à collatione, suspensus beneficium contulerint, aut ad id præstauerint, in excommunicationem Papalem incidunt, p. 2. Alleg. 50. numer. 147. pag. 35.

Episcopi, & quicumque in ecclesia Primates à casibus, & excommunicationibus, quas Summus Pontifex sibi reservauit, absolvere non possunt, parte 2. Allegatione 50. numer. 175. pag. 45.

Episcopi post Deum Sedem Apostolicam Episcopatum acceptum referunt, parte 2. Allegatione 50. numer. 176. pagina 45.

Episcopi omnes quorum casuum absolutionem sibi referuare possunt, p. 3. Alleg. 50. numer. 185. pag. 47.

Episcopi de blasphemijs, quæ hæreticales non sunt cognoscunt, & puniunt, parte 3. Allegatione 51. numer. 93. pag. 83.

Episcopus potest vices suas delegare absoluedi à casibus referuatis, parte 3. Allegatione 52. nu. 4. pag. 106.

Episcopus concedens alicui omnem suam auctoritatem ad audendas Confessiones, non videtur ideo concedere casus sibi referuatos, p. 3. Allegatione 52. numer. 6. p. 106.

Episcopi ultra tres menses singulis annis quando possint à suis Ecclesijs abesse, p. 3. Allegat. 53. n. 5. pag. 118.

Episcopi à lege residendi Summi Pontificis consensu solui possunt, p. 3. Allegatione 53. numer. 11. pag. 119.

Episcopi Angelis præcellunt quatenus Ecclesiam regere scientia diuinitus communicata datum est, p. 2. Alleg. 1. numer. 5. p. 3.

Episcopi per suas dioceses liberam habent potestatem, & tribunal Ordinarium, pa. 2. Alleg. 1. n. 5. pag. 3.

Episcopi in suis diocesis omnia possunt, quæ potest Summus Pontifex in vniuerso Orbe, exceptis specialiter referuatis, p. 2. Alleg. 1. numer. 6. pag. 3.

Episcopi appellantur nonnunquam Præsules, interdum Antistites, & aliquando Summi Sacerdotes, parte 2. Allegatione 1. numer. 10. pag. 4.

Episcopus dicitur à verbo græco, Episcopos, & significat eum, qui speculatur & inspicit, p. 2. Alleg. 1. numer. 15. pag. 5.

Episcopus ante 30. annum consecratus, non fit irregularis, parte 2. Allegatione 1. numer. 29. pag. 9.

Episcopus ex legitimo matrimonio natus esse debet, p. 2. Allegatione 1. nu. 32. p. 9.

Episcopus vere & proprie est minister Ordinis Sacramenti, parte 2. Allegatione 3. numer. 1. pag. 18.

Episcopus non potest eadem die consecrari, promotus ex dispensatione Papæ ad Sacerdotium die Dominica, parte 2. Alleg. 1. numer. 46. pagina 12.

Episcopi in Apostolorum locum successerunt in Ecclesia, parte 2. Allegatione 3. numer. 2. pagina 19.

Episcopus qualitercumque excommunicatus occultus valide Ordines confert, veramque dat eorum executionem, parte 2. Allegatione 3. num. 17. pag. 22.

Episcopus licet ab ordinante ignoretur excommunicatus, si publice pro tali habeatur, non liberat suscipientem à suspensione Ordinis suscepti, parte 2. Allegatione 3. numer. 19. pag. 23.

Episcopus Sacramentum conferens, licet iniquus sit, tamen gratiam, qua caret, largitur, p. 3. Alleg. 3. n. 20. p. 23.

Episcopi consensus non requiritur in domicilio mutando, tenetur tamen mutaturus, si ordinari velit, portare testimonium circa probationem qualitatibus, mores, & sufficientiam ab episcopo loci, unde digressus fuit, parte 2. Allegatione 4. num. 41. pagina 31.

Episcopi diocesis subiectus quis efficitur quoad Ordines suscipiendos, in qua beneficium habet, parte 2. Allegatione 4. nu. 42. pag. 31.

Episcopus in cuius diocesi est beneficium potest ordinare, vel dare litteras dimissorias, etiam si beneficium quoad prouisionem subiectum esset alteri episcopo, parte 2. Allegatione 4. num. 52. pagina 33.

Episcopus ratione beneficii sibi subditos non solum potest ordinare, sed etiam dispensare cum illis in interstitijs, & etiā in illegimitate ad minores Ordines, p. 2. Alleg. 4. nu. 54. pag. 33.

Index rerum, & verborum.

Episcopus faciens Ordines in aliqua diœcesi de licentia diœcesani, ordinare potest non solum personas eidem Ordinario subiectas, verum etiam Clericos & Fratres aliarum diœcesum legitimas licentias atque dimissorias habentes, p. 2. Alle. 4. nu. 64. pag. 35.

Episcopus familiarem suum ordinare potest, si per triennium secum fuerat commoratus, & beneficium quacunque fraude cessante statim re ipsa illi conferat, part. 2. Allegatione 5. numero 1. pag. 36.

Episcopi verbis asserentis quem esse familiarem, non creditur, part. 2. Allegat. 5. numer. 10. pag. 38.

Episcopus statim re ipsa familiari suo beneficiũ conferre debet, seu paulo post, par. 2. Alle. 5. n. 11. pag. 38.

Episcopus ordinat familiarem suum ad titulum pensionis, si pro necessitate, vel utilitate suarum Ecclesiarum iudicat ordinandum, p. 2. Alle. 5. n. 13. pag. 38.

Episcopus in casibus in quibus potest & illi dimissorias concedere, part. 2. Allegatione 5. num. 16. pag. 39.

Episcopus titularis prætextu cuiuslibet familiaritatis, aut continuæ commensalitatæ suæ, aliquem absque proprii Prælati expresso consensu, aut litteris dimissorijs, ordinare non potest, p. 2. Alle. 5. n. 17. pag. 39.

Episcopi titulares, si aliquem promoucant ad quemcunque Ordinem sine licentia proprii Episcopi, sunt ab exercitio Pontificalium per annum suspensi, parte 2. Allegatione 6. numero 1. pagina 41.

Episcopus ordinans in alia diœcesi absque licentia expressa Ordinarij loci suspenditur à Pontificalibus, part. 2. Allegatione 6. numer. 4. pagina 41.

Episcopus si in aliena diœcesi inaduerter Calices, vel corporalia benedicat, à suspensione non exculatur, parte 2. Allegatione 6. numer. 8. pagina 42.

Episcopi, qui habent diœcesim, extra illam munus suum exercere non possunt, par. 2. Alle. 6. n. 10. pag. 42.

Episcopi si contra prohibitionem aliquem ad Ordines promoucant, valide eos conferunt, licet puniri possint, parte 2. Allegatione 6. numer. 11. pagina 42.

Episcopus alienus volens conferre Ordines in loco exempto, non solum debet habere licentiam Superioris loci exempti, sed etiam illius Episcopi intra cuius fines locus exemptus constitutus est, part. 2. Alle. 6. numero 12. pag. 42.

Episcopus Pontificalia exercere non potest in loco exempto etiam vocatus, nisi accederet licentia Episcopi diœcesis, vbi locus est constitutus, p. 2. Alleg. 6. numer. 13. p. 42.

Episcopus alienus non potest à Patriarcha induci ad subeunda munera Pontificalia in diœcesi alienius Episcopi suffraganei, nisi de ipsius licentia, part. 2. Allegatione 6. numer. 14. pagina 42.

Episcopus & Vicarius habent facultatem faciendi actus voluntariæ iurisdictionis extra territorium, possuntq; concedere dimissorias, parte 2. Allegatione 6. numer. 16. pag. 43.

Episcopus extra suam diœcesim quando possit

exercere contentiosam iurisdictionem, p. 2. Alleg. 6. numer. 18. p. 43.

Episcopo hodie præcipitur, ne ordinandum dimittat, nisi examinatum & approbatum, parte 2. Allegatione 7. nu. 20. p. 48.

Episcopus ex alia legitima causa quàm egritudine, potest dimissorias litteras subditis concedere ad Ordines apud alienos Episcopos recipiendos, parte 2. Allegatione 7. numer. 21. p. 49.

Episcopus, cui examinatus, & approbatus ordinandus dimittitur, potest illum iterum examinare, p. 2. Allegat. 7. numer. 22. pag. 49.

Episcopus novus potest per edictum omnes, & quacunque dimissorias à prædecessoribus, siue à Capitulo Sede vacante concessas reuocare, parte 2. Allegatione 7. numer. 25. pagina 49.

Episcopus absens à sua diœcesi potest suis subditis dimissorias concedere, p. 2. Alleg. 7. numer. 29. pag. 50.

Episcopus alienum Clericum sine expresso consensu, seu litteris dimissorijs sui proprii Episcopi ordinans, suspensus est à collatione omnium Ordinum, p. 2. Alleg. 8. n. 1. p. 52.

Episcopus ordinans per ignorantiam Clericum alterius diœcesis non est suspensus, parte 2. Allegatione 8. numer. 3. pag. 52.

Episcopus ordinans extraneum bona fide sub rati habitione proprii Episcopi non est suspensus, parte 2. Allegatione 8. n. 4. pag. 52.

Episcopus Italus si aliquem Ordinem conferret Clerico Ultramontano non habenti licentiam à suo Ordinario, grauiori puniretur pœna, quam si Italo illum conferret, p. 2. Alleg. 8. numer. 5. pag. 54.

Episcopus titularis si Ordinem aliquem, vel Primam tonsuram subdito alterius Prælati sine eius expresso consensu conferat per annum ab exercitio Pontificalium suspensus est, p. 2. Allegatione 8. numer. 7. pag. 53.

Episcopus virtute Conc. Trid. sess. 25. de reform. cap. 6. potest dispensare in suspensione, quam incurrit suscipiens minores Ordines absque Ordinarij litteris dimissorijs, si delictum sit occultum, parte 2. Allegatione 8. num. 12. pag. 55.

Episcopus ordinans Regularem promotum absque dimissorijs sui Superioris, quam pœnam incurrat part. 2. Allegatione 8. num. 17. p. 56.

Episcopi attestationsi creditur vbi ordinans Clericum alienæ diœcesis in litteris clericalibus attestatur de licentia proprii Episcopi, part. 3. Allegatione 8. numer. 19. pagina 56.

Episcoporum munus est ordinationi faciendæ diligens scrutinium ordinandorum proponere, p. 2. Allegat. 10. numer. 1. pag. 62.

Episcopi aut ab ipsis deputati prudentes viri, ordinandi genus, natalitia, personam, institutionem, patriam, vitam, mores, doctrinam, & fidem scrutari debent, parte 2. Allegatione 10. numer. 3. pag. 62.

Episcopus inquirere debet intentionem ordinandi, an illi adsit, vel desit intentio ascendendi ad altiores Ordines, p. 2. Allegat. 10. numer. 19. pag. 65.

Episcopus suspensione durante si celebret, vel Ordines conferat, an fiat irregularis? p. 2. Allegat. 16. n. 9. pag. 102.

Episcopus ordinans subditũ non seruatis inter-

Index rerum, & verborum.

ſitijs nullam poenam incurrit, p. 2. Allegatione 18. numer. 11. pag. 113.

Episcopus debet arbitrari patrimonij quantitatem, cum iure præscripta non ſit, parte 2. Allegatione 19. n. 11. pag. 119.

Episcopus vt recte arbitretur congruam summam pro huiusmodi titulo concedenti, quæ debeat attente rimari, parte 2. Allegatione 19. numer. 12. pagina 119.

Episcopus quibus concurrentibus poterit ad titulum ſervitij in Ecclesia aliquem ordinare, p. 2. Alleg. 19. n. 27. p. 122.

Episcopus tenetur ordinato à ſe ſine titulo conferre beneficium, atque interdum alimenta enlargiri, etiam ſi talis ordinatus haberet patrem diuitem, qui poſſet iuſte denegare, p. 2. Alleg. 20. n. 10. pag. 138.

Episcopus tenetur providere illi, cuius titulus ad quem promotus fuit, chafmate, aut alluvione periit, parte 2. Allegatione 20. numer. 11. pag. 139.

Episcopus beneficium pro patrimonio alicui concedens, & ad illius titulum ordinans ſi poſtea euincatur an de altero teneatur providere? diſcutitur parte 2. Allegatione 20. numer. 14. pagina 139.

Episcopus tenetur ſupplere titulum ordinato habenti illum, ſed non ſufficientem, p. 2. Alleg. 20. n. 20. pag. 140.

Episcopus tenetur providere ordinato à ſe ſine titulo, quamvis illum ſolum promouiſſet ad Ordinem Diaconatus, vel Presbyteratus ſi antea ſine illo promotus fuerat, parte 2. Allegatione 20. numer. 22. pag. 141.

Episcopo promouente mortuo tenetur eius ſucceſſor, aut Sede vacante Capitulum, ſi tali promotioni non reſtitit, parte 2. Allegatione 20. numer. 23. pag. 141.

Episcopi poſſunt admittre Sacerdotes externos habentes litteras commendatitias ad Miſſæ ſacrificium, & ad Sacramenta adminiſtrandi parte 2. Alleg. 21. n. 7. p. 146.

Episcopus poteſt prohibere ne celebrent externi Sacerdotes in Eccleſijs Regularium, niſi prius ab ipſo Episcopo, viſis litteris commendatitijs, admiſſi fuerint, parte 2. Allegat. 21. numer. 8. pagina 146.

Episcopus non habet poteſtatem concedendi licentiam vt Sanctiſſimum Sacramentum in capellis, & alijs Eccleſijs non parochialibus pro adoratione aſſeruetur, parte 2. Allegatione 22. numer. 8. pag. 147.

Episcoporum priuilegium, de quo in cap. vlt. de priuileg. lib. 6. an ſit per Conc. Trid. ſublatum? p. 2. Alleg. 23. n. 5. p. 151.

Episcopus de iure communi poterat concedere, vt in ſua dioceſi extra locum ſacrum in Altari portatili celebraretur, & an hæc facultas ſit reuocata per Concil. Trid. parte 2. Allegatione 23. numer. 6. p. 151. cum ſeq.

Episcopus poteſt legem condere, vt certum ſtipendium pro Miſſæ ſacrificio exigatur, itaut laici non dent minus, nec Sacerdotes magis exigant, parte 2. Allegatione 24. numer. 8. pag. 157.

Episcopus non poteſt ſtatuerre, vt Sacerdotes non accipiant minorem pitantiam, p. 2. Alleg. 24. n. 9. pag. 157.

Episcopus poteſt cogere Regulares, vt in Offertorio Miſſarum conuentualium declarent ſidelibus, quæ feſtiuitates, & ieiunia in illa hebdomada occurrant, parte 2. Allegatione 50. numer. 21. pag. 161.

Episcopus non poteſt compellere obtinentem Capellaniam, vt ipſemet celebret, licet in eius fundatione diſponatur, quod Capellani celebrent, parte 2. Allegatione 24. numer. 29. pagina 164.

Episcopus non poteſt ſibi eligere in Conſeſſarium Sacerdotem ſibi non ſubditum, quia à proprio Ordinario non fuerit approbatus, p. 2. Alleg. 25. n. 9. p. 173.

Episcopus ſolus ſe interponere debet in his, quæ ſpectant ad approbandos Sacerdotes ſacæ Conſeſſionis miniſtros, parte 2. Allegatione 25. numer. 12. pag. 174.

Episcopus debet Conſeſſarium non ſolum interius iudicare idoneum, verum etiam exterius approbare, p. 2. Allegat. 25. n. 20.

Episcopus iuſta & legitima exiſtente cauſa poteſt Conſeſſarium Regularium approbationem reſtringere & limitare ad certum locum, & tempus, ſue perſonas, p. 2. Allegatione 25. numer. 32. pagina 179.

Episcopus ſi aliquem approbet ad certum tempus, illo finito poteſt eum iterum examini ſubijcere, p. 2. Alleg. 25. n. 34. p. 179.

Episcopus ſi concedat facultatem pro audendis Conſeſſionibus ad ſui arbitrium & beneplacitum, reuocari poteſt, p. 2. Alleg. 25. numer. 36. pagina 180.

Episcopus an poſſit dare Conſeſſorem Monialibus ſubiectis Regularibus, quem ſcilicet voluerit, etiam alterius Ordinis, & à ſuo Superiore tantum examinatum, parte 2. Allegatione 25. numer. 48. pag. 184.

Episcopus locum ædificationis Eccleſiæ assignat, Crucem figit, lapidemque ponit primarium, & hoc poteſt alteri delegare, parte 2. Allegatione 26. numer. 2. p. 187.

Episcopus, quæ perpendere debeat in licentia Regularibus concedenda erigendi monaſteria, p. 2. Alleg. 26. numer. 5. p. 189.

Episcopi quem modum tenere debent in concedenda licentia pro monaſterijs nouis ædificandis, ordinauit Clemens VIII. in Conſtitutione relata, parte 2. Allegatione 26. numer. 7. pag. 189.

Episcopus proprius, vel alius de ipſius licentia Eccleſias cõſecrare debet, parte 2. Allegatione 27. numer. 1. p. 198.

Episcopus ſi pro Eccleſijs conſecrandis à Fratribus requiſitus ipſorum Eccleſias noluerit conſecrare, priuilegium habent, vt quilibet alius Episcopus id ipſum facere poſſit, parte 2. Allegatione 27. numer. 11.

Episcopus Calices, ac Patenas conſecrare debet, p. 2. Alleg. 27. n. 35. pag. 196.

Episcopus benedicit Abbates, Abbatiffas, & moniales, parte 2. Allegatione 27. numer. 51. pag. 210.

Episcopi ex benedictione conſequitur Abbas vt poſſit conferre Ordines minores, parte 2. Allegatione 27. nu. 52. p. 210.

Episcopus tertio monitus renuens Abbatem benedicere, tunc poterit ipſe Abbas non expectata

Index rerum, & verborum

benedictione Ordines conferre, & officium suum administrare, parte 2. Allegatione 27. numer. 54. pag. 210.

Episcopus pro consecratione sororum, & eorum confirmatione non potest claustra monialium intrare, parte 2. Allegatione 27. numer. 56. pag. 210.

Episcopus non contritus consecrans Ecclesias, Calices, Virgines, & conficiens Chrisma, vel benedicens vestes, non peccat mortaliter, si cesset scandalum, parte 2. Allegatione 27. numer. 61. pagina 211.

Episcopus excommunicatus, suspensus, vel interdictus, consecrans Ecclesias, & benedicens vestes, est irregularis, parte 2. Allegatione 27. numer. 62. pag. 211.

Episcopus benedictionem solemnem dare potest in sua diocesi in fine diuinorum officiorum; & simplicem suis populis in itineribus, parte 2. Allegatione 27. numer. 63. p. 211.

Episcopus extra suam diocesim priuatim celebrans benedictionem dare potest, p. 2. Alleg. 27. n. 64. pag. 211.

Episcopus, qui transiens per alienam diocesim rogatus a personis deuotis, illas benedicit sine solemnitate, absque animo exercendi iurisdictionem, nullam poenam meretur, p. 2. Allegatione 27. numer. 65. p. 212.

Episcopus potest aliquando ex iusta causa concedere, vt Missa in alia Ecclesia, vel in alio Altari celebretur, si nequeat celebrari in loco constituto, parte 2. Allegatione 29. numer. 8. pag. 234.

Episcopus non potest reducere ad minorem numerum Missas in fundatione Ecclesie impositas, parte 2. Allegatione 29. numer. 9. pag. 234.

Episcopus non potest etiam reducere ad minorem numerum Missas beneficiorum requiritum in sua fundatione certum illarum numerum; parte 2. Allegatione 29. numer. 10. pag. 234.

Episcopus non potest item reducere ad minorem numerum Missas particulares votiuas, aut pro defunctis, quæ iustis stipendijs sigillatim à particularibus personis petuntur, p. 2. Alleg. 29. n. 11. pag. 234.

Episcopus etiam sine Synodo congregata potest Missarum numerum diminueri, Abbates vero, & Generales non ita extra Capitula generalia, p. 2. Alleg. 29. n. 12. p. 235.

Episcopus peccat grauiter si multo tempore negligenter omittet Confirmare, p. 2. Alleg. 30. n. 9. pag. 239.

Episcopus tenetur Chrismatis tantum conferendi gratia ad loca suæ diocesis accedere, ad cuius expensas tunc non obligantur Ecclesiarum Rectores, parte 2. Allegatione 30. numer. 10. pag. 239.

Episcopus in die feriali etiam non ieiunus, & non ieiunis potest Sacramentum Confirmationis administrare, parte 2. Allegatione 30. numer. 12. pag. 239.

Episcopus potest Sacramentum Confirmationis conferre in Ecclesia, vel in loco honesto, aut palatio Episcopali, p. 2. Allegatione 30. numer. 13. pagina 239.

Episcopus confirmans in sua diocesi subditos

alterius, à suspensione & culpa excusatur, p. 2. Alleg. 30. n. 14. p. 239.

Episcopus non potest Confirmare suos subditos in alterius diocesi, p. 2. Allegatione 30. numer. 15. pag. 239.

Episcopus potest in alterius diocesi sine proprii Episcopi licentia dare subditis suis tonsuram, benedictionem solemnem, & celebrare Missam de Pontificali, p. 2. Allegatione 30. numer. 16. pag. 239.

Episcopus ad Confirmationem admittere debet omnem hominem baptizatum, siue sit infans, siue adultus, parte 2. Allegatione 30. numer. 17. pag. 240.

Episcopus dum administrat Sacramentum Confirmationis debet esse sine conscientia peccati mortalis, & habere intentionem saltem virtualem, parte 2. Allegatione 30. numer. 19. pagina 240.

Episcopus non potest dispensare vt duo viri, vel duæ feminae simul suscipiant baptizandum, p. 2. Alleg. 30. numer. 41. p. 244.

Episcopus si absens sit, vel Episcopalis Sedes eo tempore vacet, quo Sancta olea benedici debent, vicinior est petendus, vt ea consecret, p. 2. Alleg. 31. n. 19. p. 252.

Episcopus peccator si consecret Chrisma, aut oleum infirmorum peccat mortaliter, p. 2. Alleg. 31. numer. 25. p. 253.

Episcopus alteri delegare potest facultatem dispensandi in denuntiationibus, p. 2. Alleg. 32. n. 36. pag. 268.

Episcopo incumbit cura indagandi, an vera subit causa dispensandi in denuntiationibus, quia remittendo eas sine iusta & rationabili, peccat mortaliter, parte 2. Allegatione 32. numer. 50. pag. 271.

Episcopi iurisdictione suspensa per excommunicationem, aut suspensionem, potest eius Vicarius valide interesse matrimonijs, alijsque committere, parte 2. Allegatione 32. numer. 119. pag. 285.

Episcopus non potest absoluere à suspensione temporaria intra tempus, nec virtute Decreti Concil. Tridentin. sess. 24. de reform. capit. 6. p. 2. Alleg. 32. n. 167. p. 296.

Episcopus, vel eius Vicarius à suspensione à beneficio absoluere potest, p. 2. Alleg. 32. numer. 191. pag. 302.

Episcopus in his, quæ sunt de genere permissorum, potest ex rei natura intra propriam diocesim ea omnia, quæ Summus Pontifex potest in Ecclesia vniuersali, nisi per sacros Canones, aut per Summum Pontificem prohibeatur, p. 2. Alleg. 33. n. 16. p. 312.

Episcopus videtur absoluendi potestas esse concessa, quoties conditor Canonis, censuræ absolutionem non referuauit, p. 2. Allegatione 33. numer. 17. pag. 312.

Episcopi in lege Canonica possunt dispensare, quando eis expresse, vel tacite conceditur dispensandi facultas, parte 2. Allegatione 33. numer. 18. pag. 312.

Episcopis fit dispensandi facultas à lege, vel tacite, vel expresse, parte 2. Alleg. 33. numer. 21. pagina 313.

Episcopis dispensatio quando tacite concedatur, p. 2. Alleg. 33. n. 22. p. 313.

Index rerum, & verborum.

Episcopus quando dispensat ex tacita legis permissione, si faciat sine iusta causa, non tenet dispensationem in utroque foro, p. 2. Allegat. 33. numer. pag. 314.

Episcopus non potest dispensare in lege Concilij generalis, quamvis absolute permittat dispensationem, parte 3. Allegatione 33. numer. 25. pagina 314.

Episcopus super Concilio an data causa necessitatis possit dispensare? p. 3. Allegat. 33. numer. 26. pag. 315.

Episcopus in sua diocesana Synodi constitutionibus valide dispensat, parte 3. Allegatione 34. numer. 3. p. 316.

Episcopi quamvis valide dispensent in sua diocesana Synodi constitutionibus si faciant sine causa peccabunt mortaliter, si vero non deitur scandalum, aut notabile aliorum damnum, peccabunt venialiter, p. 2. Alleg. 34. numer. 4. pag. 317.

Episcopus non potest dispensare in suis constitutionibus à se iuramento firmatis, p. 2. Allegat. 34. nu. 5. p. 317.

Episcopus non potest dispensare in suis constitutionibus, si transferint in contractum ad modum alterius, p. 2. Allegatione 34. numer. 6. pag. 317.

Episcopus non potest dispensare in suis constitutionibus, si sint auctoritate Pontificia confirmatae, parte 2. Allegatione 34. numer. 7. pagina 317.

Episcopus, si dubitet an res egeat dispensatione, potest declarare illam non desiderari, vel ad cautelam dispensare, parte 3. Allegatione 35. numer. 18. pag. 322.

Episcopus cum minoribus non habentibus requisitam aetatem ad matrimonium, potest dispensare, ut illud ineant, quando sunt prope aetatem, & dubium est, an malitia eam suppleat, p. 2. Allegatione 35. numer. 20. p. 323.

Episcopus habet potestatem suorum subditorum iuramenta praestita intuitu diuini obsequij, & vota dispensandi, parte 2. Allegatione 36. nu. 1. pag. 324.

Episcopi electi, & confirmati quamvis nondum consecrati possunt in iuramentis suorum subditorum dispensare, parte 2. Allegatione 36. numer. 6. pagina 326.

Episcopus non consecratus dicitur vere Episcopus quoad omnia, quae pertinent ad potestatem iurisdictionis, parte 2. Allegatione 36. numer. 7. pag. 326.

Episcopus an possit pro certa festiuitate, vel occasione interdictum ad tempus suspendere, p. 2. Alleg. 38. à numer. 1. p. 337.

Episcopus potestatem, quam habet dispensandi cum sibi subditis, potest alteri demandare, ut se eum dispenset, parte 2. Allegatione 36. numer. 15. pag. 346.

Episcopus an possit post Concil. Tridentinum per se ipsum, & non per suum Vicarium in foro conscientiae absolueri in sua diocesi haereticos sibi subditos, occultos tamen, parte 2. Allegatione 40. à n. 21. pa. 366.

Episcopi à S. D. N. Papa facultatem petunt absolueri haereticos occultos sibi subditos, p. 2. Alleg. 40. nu. 25. pag. 368.

Episcopis ab Illustiss. DD. Cardinalibus Urbis,

& Orbis generalibus Inquisitoribus quomodo concedatur licentia absolueri occultos haereticos, p. 2. Allegatione 34. numer. 34. pag. 372.

Episcopi in recipiendis haereticis, seu schismaticis in eis locis, seu diocesis, in quibus ob multitudinem talium delinquentium ordo iudiciarius plene seruari non potest, quam practicam, & modum retinere debeant, parte 2. Allegatione 40. numer. 35. pag. 373.

Episcopi excommunicatos pro violenta manu iniectione in clericos absoluant, quando est levis, pag. 41. numer. 2. p. 378.

Episcopus potest dispensare cum habentibus membrum occultum siue manifestum non culpa abscissum, & quando cessat homicidij praesumptio, atque huiusmodi membrum non reddit ipsum impotentem ad celebrandum, par. 2. Alle. 42. numero quinquagesimo nono, pagina 395.

Episcopi est determinare quando dubitatur, si ne talis corporalis morbus, vel defectus, qui Ordinis executionem impedit, etiam respectu Regularium, pa. 2. Allegatione 42. numero 61. pag. 395.

Episcopus cum solemniter poenitentibus propter necessitatem, vel vtilitatem ad suscipiendos Ordines minores dispensare potest, p. 2. Alle. 43. n. 8. pag. 397.

Episcopi, & locorum Ordinarij litteras processus Bullae in Cæna Domini, semel in anno solemniter publicare tenentur, p. 3. Alle. 50. n. 81. pagina 22.

Episcopus qui à collatione, aut suspensione suspensus beneficium contulerit, aut ad id praesentauerit in excommunicationem Papalem incidit, p. 3. Alle. 50. n. 147. pag. 35.

Episcopi à casibus & excommunicationib. quas Summus Pontifex sibi referuauit absolueri non possunt, parte 2. Allegatione 50. num. 175. pagina 45.

Episcopi post Deum Sedi Apost. Episcopatum acceptum referunt, parte 3. Alle. 50. numero 176. pag. 45.

Episcopi omnes quorum casuum absolutionem sibi referuare possunt, p. 3. Alle. 50. numer. 185. pagina 47.

Episcopi de blasphemis, quae haereticas non sunt, cognoscunt, & puniunt, pa. 3. Alle. 51. nu. 93. pag. 83.

Episcopus potest vices duas delegare absolueri à casibus referuatis, p. 3. Alle. 52. numero 4. pag. 106.

Episcopus concedens alicui omnem suam auctoritatem ad audiendas confessiones, non videtur ideo concedere casus sibi referuatos, pa. 2. Alle. 52. n. 6. pag. 106.

Episcopi ultra tres menses singulis annis quando possunt à suis Ecclesiis abesse, p. 3. Alle. 53. nu. 5. pag. 118.

Episcopi à lege residendi Summi Pontif. consensu solui possunt, p. 3. Alleg. 53. numer. 11. pag. 119.

Episcopus euidenti Reipubl. exigente vtilitate potest esse Legatus, siue Orator Principis secularis, par. 3. Alle. 53. n. 16. pag. 120.

Episcopi in Curia Regum & aliorum secularium Principum fungentes munere & officio

Index rerum, & verborum.

Regij Præsidis, Confessarij, vel Consiliarij, quando à residentia excusentur, p. 3. Alle. 53. num. 17. pag. 120.

Episcopus absque iusta causa à sua Ecclesia absens, quas pœnæ incurrat? part. 3. Alle. 53. nu. 21. pag. 121.

Episcopo non residente in aliquo ex quatuor mensibus sibi à Papa mutatis, si contingat casus vacationis, Papa non confert iure deuoluto, sed ex titulo primæuo reservationis, p. 3. Alle. 53. n. 50. pag. 129.

Episcopus absens an possit conferre in mensibus Iunij, & Decembris, quos firmos appellamus, part. 3. Allegatione 53. numero 59. pagin. 132.

Episcopus in principio mensis recedens, cur ita absens non gaudeat alternatiua in aliqua parte mensis, part. 3. Allegatione 53. numero 64. pagin. 135.

Episcopus potest compellere Rectores ad residendum, non obstante consuetudine residendi in loco distanti à Parochia per sex miliaria, p. 3. Alle. 53. n. 76. pag. 137.

Episcopo non licet pro Cathedrali Ecclesiæ seruitio, & item suo aliquem ex Curatis suæ diocesis ex ipsorum Ecclesiis constituto in illis idoneo Vicario, ad certa negotia adhibere, p. 3. Alle. 53. n. 85. pag. 138.

Episcopus non potest vti opera Parochi in visitatione, vel in alio seruitio suæ diocesis, nisi pro tempore duorum mensium, & tunc relicto idoneo Vicario, part. 2. Allegatio. 53. numero 86. pag. 138.

Episcopus procedens per subtractionem aduersus Parochos non residentes iuxta Conc. Trid. tenetur seruare interualla, de quibus scilicet. 6. c. 1. p. 3. Alleg. 53. n. 104. pag. 140.

Episcopus ob legitimam causam dare potest Canonici suis facultatem, vt possint abesse per quatuor menses, part. 3. Allegatione 53. numero 123. pag. 144.

Episcopus Canonici sibi seruientibus indulgere potest, vt in absentia præbendarum, seu portionum suarum fructus percipiant, p. 2. Alle. 53. n. 143. pag. 148.

Episcopus Canonicum, seu Capellanum ex causa legitima comprehensa in cap. vnic. de Cleric. non resid. à residentia sine consensu aliorum Canoniorum excusare potest, p. 2. Alle. 53. n. 144. pag. 148.

Episcopus ob legitimam causam potest dare Canonici licentiam absentiae quatuor mensium, parte 3. Allegatione 53. numero 145. pagina 148.

Episcopus non potest creare Vicarium ante apprehensionem possessionis Episcopatus, p. 3. Alle. 54. n. 3. pag. 161.

Episcopus, etiam data facultate Vicario conferendi beneficia, potest præuenire, p. 3. Alle. 54. num. 65.

Episcopus in remotis agere quando dicatur, p. 3. Alle. 54. n. 98. pag. 180.

Episcopus an teneatur Vicarium sibi constituere, p. 3. Alle. 54. n. 125. pag. 183.

Episcopus potest binos principales Vicarios creare, vt causarum expeditioni facilius consulatur, part. 3. Allegatione 54. numero 126. pagina 183.

Episcopus duarum diocesium, etiam eque principaliter vitarum, non potest duos Vicarios generales constituere in principalibus locis prædictarum diocesium, parte 3. Allegat. 54. num. 129. pag. 184.

Episcopus si fuerit maiori excommunicatione notatus, & publice denunciatus, eius officialis, seu Vicarius generalis iurisdictionem suam exercere non potest, part. 3. Allegatione 54. numero 146. pag. 187.

Episcopus prouisus non potest Episcopatum administrare nisi litteris expeditis, & ostensis, parte 3. Allegatione 54. numero 161. pagina 191.

Episcopus per se rationem administrationis officij gesti à Vicario Capituli Sede vacante exigere, ac in aliquo delicto compertum punire potest, part. 3. Allegatione 54. numero 182. pagina 196.

Episcopus vniuersalis Ecclesiæ est Summus Pontifex, part. 3. Allegatio. 57. numer. tertio, pagina 221.

Episcopus Episcoporum dicitur Summus Pontifex, part. 2. Allegatione 57. numero quinto, pagin. 223.

Episcopo dignitatum, vel beneficiorum facta collatio non valet, nisi ex dispensatione Papæ, p. 3. Alle. 57. n. 75. pag. 235.

Episcopo titulari, vel cui renuntiavit Episcopatum facta collatio præsertim de beneficijs simplicibus valet, part. 3. Allegatione 57. num. 176. pag. 235.

Episcoporum nominatio Lusitanæ Hispaniæ, & Galliæ Regibus iurispatronatus titulo competit, parte 3. Allegatione 57. numer. 88. pagina 239.

Episcopus ad quem spectat collatio beneficij si infra sex menses non disposuerit, collatio deuoluitur ad superiorem, part. 3. Alleg. 57. num. 10. pag. 278.

Episcopus non potest indulgere cuiquam vt ante decimum quartum annum inceptum, beneficium simplex obtineat, quod si faciat peccabit mortaliter, & collatio erit nulla, p. 3. Alleg. 60. n. 75. pag. 305.

Episcopus potest secundum beneficium conferre illi, cui primum ad eum honeste sustentandum non sufficit, part. 3. Alle. 62. numer. quinto, pag. 322.

Episcopus non potest dispensare vt quis duo simplicia beneficia vniiformia siue similia sub eodem recto possit obtinere, p. 3. Alle. 62. n. 12. pagin. 324.

Episcopi Parochianos ad Ecclesiam reparandam in casibus quibus tenentur, cogere possunt, parte 3. Allegatione 64. numero octauo, pagin. 333.

Episcopus sine licentia Papæ non potest de superfluis fabricæ vnius Ecclesiæ fabricæ alterius assignare, part. 3. Alle. 64. num. decimo septimo, pag. 334.

Episcopus non valet dispensare cum illegitimis, vt habeant eadem beneficia, quæ pater habuit, nec ad habendum ea, quæ in eadem existunt Ecclesia, in qua gentior habuit, aut in præfenti retinet beneficium, part. 3. Alle. 65. numero trigesimo, pag. 342.

Episcopis inferiores possunt vnire existente pri-

Q. q. iiii

Index rerum, & verborum.

ilegio, vel consuetudine præscripta, aut præscriptione immemoriali, vel quadragenaria cum titulo, part. 3. Allegatione 66. numeri 6. pagina 345.

Episcopus potest dispensare cum illegitimo ad beneficium simplex, cui vnita est Parochialis, pa. 3. Alle. 66. nu. 48. pag. 351.

Episcopi arbitrio relinquuntur, quantum vna Ecclesia ab altera distare possit, vt commode Sacramenta sumere inde possint parochiani, part. 3. Alle. 68. n. 2. pag. 355.

Episcopus, quando beneficia permutata sunt inæqualia, potest ex officio mandare cessante pacto quod recipiens beneficium pinguius soluat aliquam pensionem suo tempore duraturam, p. 3. al. 69. n. 14. pag. 360.

Episcopi coram quibus resignantur beneficia, debent obseruare vt resignantes, si sint in sacris constituti, habeant aliunde vnde viuere, & vitam commode sustentari possint, p. 3. Alle. 69. num. 47. pag. 366.

Episcopi admittentes liberas beneficiorum resignationes non debent illas suis conferre, p. 3. al. 69. n. 48.

Episcopi beneficia coram ipsis resignari si consanguineis resignantium, aut suis conferant, quã penam incurrant, parte 3. Allegatione 69. n. 49. pag. 366.

Episcopus non potest erigere ius patronatus ex augmento dotis, part. 3. Allegatione 70. n. 16. pagina 371.

Episcopi consensus non potest facere patronum vnius capellæ, vel Ecclesiæ ex priuilegio aliquem qui non fundauerit, construxerit, vel dotauerit, pa. 3. Allegatione 70. numero 25. pagina 372.

Episcopus antequam præstet consensum super Ecclesiæ ædificatione, quæ de necessitate debeat requirere, part. 3. Allegatione 70. numero 29. pag. 373.

Episcopus licite confert beneficium filio suo legitimo, vel nepoti idoneo, p. 3. Alleg. 72. num. 94. pag. 403.

Episcopus elapso tempore ad præsentandum potest patronum ad præsentandum admittere, parte tert. Allegatione 72. num. 170. pagina 418.

Episcopus præsentans intra tempus facit firmam collationem, sed ex patronorum dissenſu potest irritari, qui si intra terminum non reclamauerint, manet omnino firma collatio, q. 3. Alleg. 72. n. 171. pag. 419.

Episcopus solus de iure communi potest præsentatos à patronis instituere, parte 3. Alle. 72. n. 176. pag. 420.

Episcopi in collatione beneficiorum suæ diocesis de iure communi fundatam habent intentionem, parte 3. Allegatione 72. numeri 177. pagina 420.

Episcopi male instituentis culpa patronis non nocet, parte 2. Allegatione 72. num. 179. pagina 420.

Episcopi tenentur visitationem per se ipsos exequi, nisi aliquo legitimo impedimento detineantur, parte 3. Allegatione 72. numero secundo, pag. 429.

Episcopus in delictis tam grauib, quàm leuib, contra Canonicos necesse est, vt cum adiun-

ctis procedat, p. 3. Allegatione 73. numero nono, pag. 430.

Episcopus vocem in Capitulo non habet, part. 3. Alle. 73. n. 17. pag. 432.

Episcopo visitationem aggredienti non licet proponere edicta, quibus subditi iubeantur crimina detegere, multoque minus propofita pena excommunicationis, p. 3. Allegatio. 73. n. 29. pag. 433.

Episcopus visitans quando tanquam suspectus regulari possit, parte 3. Allegatione 73. numeri 38. pag. 434.

Episcopus potest præstituer terminum Archidiacono ad visitationem expediendam, & præscribere comitatum, & equitatum, p. 3. Alle. 73. n. 40. pag. 435.

Episcopus visitando de proprio expendere tenetur, quando Rector Ecclesiæ est pauper, & ille non indiget, parte 3. Allegatione 73. numero 52. pag. 437.

Episcopus non potest extra visitationem Clericos à se exemptos corrigere, ac punire, p. 2. Alle. 74. n. 4. pag. 440.

Episcopus per se ipsum Ecclesias exemptas visitare potest, licet inferioribus Prelatis sint subiectæ, part. 3. Allegatione 74. numero 13. pag. 441.

Episcopus in monasteriis commendatis, vbi Regularis obseruantia viget, debet eorum Superiores monere, vt ipsi visitent, & corrigenda corrigant, p. 3. Allegatione 74. numeri decimo sexto, pag. 441.

Episcopi incumbentes correctioni & visitationi exemptorum tanquam Sedis Apostolicæ delegati, possunt contra Conſeruatores impediētes procedere, parte 3. Allegatione 74. numero 23. pag. 443.

Episcopus an possit compellere hæredem, vel legatum ad executionem legatorum ad pias causas, etiam si testator prohibuisset, pa. 3. Alle. 75. n. 8. pag. 449. & n. 10. pag. 450.

Episcopus potest animaduertere in Rectores Hospitalium, leproforum, &c. qui negligunt administrare, vt oportet, part. 3. Alleg. 75. num. 22. pag. 450.

Episcopi valent laicos compellere ad executionem piarum voluntatum, pa. 3. Alle. 75. nu. 60. pag. 465.

Episcoporum arbitrio relinquuntur an tempore Quadragesimæ, & Aduentus quotidie, vel tribus diebus in hebdomada, vel minus prædicandum sit, part. 3. Alle. 75. numero trigesimo primo, pag. 473.

Episcopus si negligens fuerit in erectione Seminarij, Archiepiscopus supplet eius negligentiam, part. 3. Allegatio. 77. numero quarto, pag. 478.

Episcopus habens amplam diocesiſm volens cognoscere de causis in loco multum remoto à partibus, possunt partes petere causam committi in loco propinquo, p. 3. Allegat. 80. numero 5. pagina 502.

Episcopus expulsus à sua diocesi, petita, licet non obtenta licentia, potest in aliena subditis suis iurisdictionem administrare, p. 3. Alle. 80. num. 10. pag. 503.

Episcopi an possint Presbyteris singulos aureos, aut aliam summam singulis annis soluendam

Index rerum, & verborum.

imponere, parte 3. Allegatione 85. numero 13. pag. 540.

Episcopus, cui legatum absolute relictum est, potest insimul canonicam portionem vendicare, part. 3. Allegatione 86. numero trigésimo, pagina 549.

Episcopus de iure communi in quarta decimarum fundatam habet intentionem, p. 3. Alle. 86. n. 34. pag. 550.

Episcopus subsistente manifesta & rationabili causa, potest subditos Clericos compellere ad charitativum subsidium soluendum, par. 3. Alle. 87. n. 5. pag. 555.

Episcopi in ciuitatibus, & diocesis suis possunt data manifesta, & rationabili causa subditos ad subsidium charitativum cogere, p. 3. Alle. 87. n. 7. pag. 555.

Episcopis quoties rationabilis causa subsit, non solum semel, sed etiam pluribus vicibus potest charitativum subsidium exigere, p. 3. Alleg. 87. n. 36. pag. 558.

Episcopi tantum possunt concedere indulgentias temporales, limitatas, seu parciales, p. 3. Alle. 88. n. 5. pag. 563.

Episcopus an possit eximere à sua potestate, par. 3. Allegatione 89. numero primo, & 2. pagina 568.

Episcopi locorum Ordinarij hodie non possunt dare licentiam legendi libros prohibitos, cum hoc tantum tribuatur Illustris. Cardinalibus Inquisitoribus in plena Congreg. p. 3. Alleg. 90. num. 7. pag. 572.

Episcopi examen & approbatio librorum imprimendorum extra Urbem requiritur, p. 3. Alle. 90. n. 10. pag. 572.

Episcopis quibus in locis tam iuris communis, quam Concilij Trid. facultas concedatur, ut tanquam delegati Sedis Apost. procedant, p. 3. Alleg. 92. n. 1. pag. 578.

Episcopi, cum tanquam delegati Sedis Apostolicæ cognoscunt, an habeant iurisdictionem Ordinariam, part. 3. Allegatione 92. numer. 3. & 4. pag. 579.

Episcopus qui in suis constitutionibus, vel per edictum publicauit excommunicationem latae sententiae ipso iure incurrendam contra Clericos omnes tam ludentes, quam ludum spectantes, an incidat in eam ipsemet, & qui cum eo aliqua die recreationis causa luserit, p. 3. Allegat. 93. num. 27. pag. 588.

Episcopus qui commisit contra præceptum in diocesi alterius Episcopi sub pœna excommunicationis, non incidit in illam, p. 3. Alle. 93. num. 28. pag. 588.

Episcopus quibus casibus possit statuere contra Canones, & Constitutiones Summorum Pontificum, parte 3. Allegatione 93. numer. 31. pagina 589.

Episcopi successor non tenetur stare locationi prædecessoris, nisi tribus concurrentibus, primo, quod locatio fuerit facta nomine Ecclesiæ, secundo, quod sit facta pro vtilitate Ecclesiæ, tertio, quod pecunia sit conuersa in vtilitatem Ecclesiæ, parte 3. Allegatione 94. numer. primo, pagina 591.

Episcopus tanquam delegatus Sedis Apostolicæ procedit in monitoriis vigore significauit, expeditis à Summo Pontifice, parte 3. Allegat. 96. nu-

mero quadragesimo primo, pagin. 626.

Episcopus an habeat potestatem, & iurisdictionem examinandi, & approbandi noua miracula, par. 3. Allegatione 97. numero primo, & 2. pag. 637.

Episcopus extra suam diocesim existens potest facultatem concedere, ut in ea publice reliquæ alicuius Sancti canonizati collocentur venerandæ, parte 3. Allegatione 97. numero 14. pagina 639.

Episcopus confirmatus, licet non consecratus, potest concedere licentiam, ut à nouitio possit fieri dispositio bonorum temporalium, p. 3. All. 99. n. 3. pag. 644.

Episcopus, vel illo impedito eius Vicarius, aut ab eis deputari quomodo voluntatem virginum Deo dicandarum explorare teneantur, pa. 2. Alle. 100. n. 1. pag. 654.

Episcopus non ingreditur clausuram, sed stat ante fenestellam cancellorum, cum explorat puellæ voluntatem, parte 3. Allegatione 100. numer. 6. pag. 655.

Episcopus potest animaduertere contra Abbatissas, aliasque Superiores habitum sacrum dâtes, vel patientes proficisci Moniales absque dicta exploratione, part. 3. Allegatione 100. numero 10. pag. 655.

Episcopi sententia, qua iudicauit ad præsentationem alicuius patroni iuris patronatus, nisi antiqua sit, part. 3. Allegatione 72. numero 49. pagina 397.

Episcopus non potest impediri quod non ingreditur septa monasteriorum Monialium Regularibus subiectarum ad effectum videndi si claustra seruata sit, vel non, part. 3. Alleg. 102. num. 8. pag. 670.

Episcopi consensu absque alia superioris regularis voluntate an sufficiat, ut possit aliquis ingredi septa monasterij Monialium exemptarum, ibi, n. 40. pag. 683.

Episcopi ingredientibus monasteria Monialium sibi non subiecta sine licentia superioris in scriptis includuntur sub decreto Concilij sessione 25. de regularibus capit. 5. ibidem numero 42. pagina 663.

Episcopi, & superiores Prælati sicut possunt aliis facultatem concedere ingrediendi monasteria Monialium sibi subiecta in casibus necessariis: ita etiam, & ipsi visitationis, aut alterius causæ necessaria gratia intrare possunt, ibidem numer. 43. pag. 683.

Episcopus, vel alius Superior, qui electioni Abbatissæ præfisse potest claustra monasterij ingredi non valet: sed ante cancellorum fenestellam vora singularum audire, ibid. n. quadragesimo sexto, pag. 685.

Episcopus imponens pœnam eunti ad monasterium suæ diocesis comprehendit tam subditum, quam non subditum, ibidem numero 75. pagin. 694.

Episcopi de iure communi intentionem fundatam habent tam in ciuilibus, quam in criminalibus, contra Regulares, & Abbates, par. 3. Alle. 105. n. 2. p. 710.

Episcopus hodie nullum potest ad professionem monasticam admittere, ibidem numero quinto.

Episcopi super Regulares, etiam ordinis S. Ios-

Index rerum, & verborum.

nis Hierosol. habent auctoritatem in concernentibus curam animarum, quam ipsi exercent, ibid. n. 28. pag. 714.

Episcopus habet auctoritatem abrogandi, & subrogandi dies festos, prout sibi magis expedire videbitur p. 3. Allegatione 107. numero 37. pagina 716.

Episcopus procedere potest contra laicos non obseruantes festa, ibidem numero 41. pagina 717.

Episcopus per censuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, compellere potest superiores Regulares, vt nonitiis nolentibus profiteri, omnia bona restituant, quæ tempore ingressus in Monasterium detulerunt, parte 3. Allegatione 105. n. 47. pag. 718.

Episcopus potest compellere Regulares, siue Religiosos, exceptos ad reddendam coram se gestam testamentorum executionis rationem, ac eos punire, si male gesserint, ibidem numer. 28. pagina 719.

Episcopi locorum Ordinarij, & hæreticæ prauitatis ubiq; locorum deputati Inquisitores procedere possunt, & seuerè animaduertèro in Regulares audètes publice asserere quod Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, ib. n. 58. pag. 719.

Episcopus punit Regulares Mendicantes (exceptis Prædicatoribus) qui cum debeant esse contenti vnica campana, plures habent, ibid. nu. 62. pag. 722.

Episcopi possunt in locis exemptis suæ diocesis facere solemnes benedictiones, & diuina officia celebrare, ibid. nume. sexagesimo sexto, pagina 722.

Episcopus amota omni appellatione componit controuersias omnes inter Regulares in processibus publicis contingentes, ibidem nume. 71. pag. 323.

Episcopus potest de iure communi, & ex vniuersali consuetudine familiam armatam tenere, parte 3. Allegatione 107. numero primo, pagina 747.

Episcopus potest iudicare, & punire delinquentes, ibid. n. 2. p. 747.

Episcopus potest habere officiales, seu apparitores, quorum manu, & opera possit iurisdictionem suam exercere, ibid. numer. tertio, pagina 747.

Episcopus potest exequi sententias suas, & iudicatas res sui ipsius non aliena ope, ibid. numer. 4. pag. 748.

Episcopi familia quamuis sit laica potitur forti priuilegio, ibid. n. 9. pag. 749.

Episcopus punire potest excessus officialium Laicorum, qui eius curiæ inferuiunt, ibid. nu. 15. pag. 479.

Episcopi habent fiscum, ibidem numero 16. pagina 479.

Episcopi indicere possunt pœnam pecuniariam, eamque sibi, vel Cameræ suæ applicare, ibid. n. 18. pag. 750.

Episcopus sibi retinere non debet pœnas pecuniarias, sed in pios vsus erogare, nisi sit admodum pauper, ibidem numer. decimo nono, pagina 750.

Episcopus quas clericorum causas possit laico delegare, vide verbo Delegare.

Episcopus potest dare licentiam petendi eleemosynam pro viâ alicuius pij loci, vel operis, & ibi assignantur qualitates, quas debent habere eorum collectores, parte 3. Allegatione 109. num. 11. pag. 757.

Episcopus in prauos eleemosynarum quæstores quamuis Laicos potest animaduertere, ibid. n. 12. pag. 757.

Episcopus contra exemptos cognoscit in omnibus criminibus actualement, seu solemnem degradationem requirerentibus, parte 3. Allegatione 110. n. 28. pag. 765.

Episcopi suspensionem non incurrunt nisi eorum specialis & expressa fiat mentio, pa. 3. Alleg. 111. n. 1. pag. 768.

Episcopus illiterato, coniugato, infanti, vel inuito, aut alienæ diocesis Primam tonsuram conferens quando suspensionem incurrat, vide in verbo Prima tonsura.

Episcopus ordinans, vide Ordinans Episcopus.

Episcopus, qui post Concilium Provinciale celebratum infra sex menses non cõuocat omnes Abbates, Presbyteros, Clericos & vniuersam plebem suæ diocesis, eisque omnia gesta in Concilio provinciali non refert, suspensionem duorum mensium ab officio incurrit, p. 3. Alleg. 111. n. 21. pag. 771.

Episcopus qui sciens Sacerdotem subditum suum pro Sacramentis ministrandis aliquid præmij accipere, nisi fuerit sponte & voluntaria oblatio, & cum negligit corrigere, suspenditur ad duos menses, ibid. nu. 22. pag. 771.

Episcopus, qui condonauerit pœnam contentam aduersus incendiarios in cap. pessimam 23. q. 8. per annum ab officio Episcopali suspenditur, ib. n. 23. pag. 771.

Episcopus per annum suspenditur non seruans constitutionem Concilij Lugdunen. relata in c. quamuis de elect. in 6. ibid. numer. 24. pagina 771.

Episcopi suspenduntur si domos suas locent, vel sub alio titulo concedant ad fenus vlturarum exercendum alienigenis, ibi. n. vigesimo quinto, pa. 772.

Episcopi, qui procurant vt Clerici capiantur à dominis temporalibus, vt beneficia renuntient, vel vt citati ad Apostolicam Sedem ad ipsam ite non possint, suspenduntur à perceptione fructuum suarum Ecclesiarum ad triennium, ibid. num. 29. pag. 772.

Episcopi suspenduntur per triennium ab officio si odio, gratia, amore, vel lucro in crimine hæresis cõtra aliquem procedere omiserint, ibid. n. 30. pag. 773.

Episcopus accipiens aliquid in visitatione, in pecunia, vel victualibus vltra id, quod sibi debetur, suspenditur ab ingressu Ecclesiæ, donec duplum restituat, ibid. numer. trigesimo primo, pagina 773.

Episcopus suspenditur à Pontificalibus, & ingressu Ecclesiæ si non seruauerit ea, quæ in Extrat. 2. de elect. Ioan. 22. statuta sunt, ibid. n. 32. pag. 773.

Episcopi suspenduntur, qui in causis alienationis rerum Ecclesiasticarum in detrimentum Ecclesiarum vtuntur potestate eis commissa, ibid. n. 37. p. 775.

Index rerum, & verborum.

Episcopus in illis casibus in quibus beneficiorum resignationes potest recipere, si contrafecerit à beneficiorum collatione tandiu sit suspensus, donec remissionem à Romano Pont. meruerit obtinere, ibidem numero trigésimo nono, pag. 775.

Episcopum qui iudicem casuum, gratiarum, & indulgentiarum soluto certo pretio proponit, incurrit suspensionem ab ingressu Ecclesiae, & perceptione fructuum, ibid. numero quadragésimo, pag. 775.

Episcopi Summo Pontific. immediate subijciuntur, part. 3. Allegatione 112. numer. 5. pag. 777.

Episcoporum numerus praescriptus ad deponendum Episcopum an requiratur quando cognoscitur contra Episcopum à iudice per Papam delegato, part. 3. Allegatio. 112. numer. 10. pag. 779.

Episcopi ac alij beneficiarii non monachi testari non possunt ex fructibus suorum beneficiorum, quia à lege Canonica prohibentur, pa. 3. Alle. 114. 5. pag. nu. 784.

Episcopi quare de acquisitis intuitu Ecclesiae, sicut Clerici, secundum hodiernam consuetudinem, testari non possunt, ostenditur ibid. num. 7. pag. 785.

Episcopus translatus tenetur priori Episcopatu relinquare fructus iam perceptos, & res ex illis emptas, ac etiam libros, ornamenta, & argentaria de rebus prioris Episcopatus quaesita, ibid. num. 16.

Episcopus à tempore confirmationis Pontificis incipit Ecclesiae acquirere, ibid. numero trigésimo.

Episcopus monachus in obtinenda à Pontifice licentia ad testandum etiam ad opera pia duplex impedimentum tenetur explicare, alterum se esse religiosum, alterum se esse Episcopum, ibid. nu. 24. Vide cetera verbo Monachus factus Episcopus.

Episcoporum causa, vide Causa Episcoporum.

Episcoporum electio, vide Electio Episcoporum.

Episcopus factus monachus, vide Monachus factus Episcopus.

Episcopus titularis, vide Titularis Episcopus.

Episcopus deponi potest, vide Deponi potest Episcopus.

Episcopus potest dispensare, vide Dispensare potest Episcopus.

Episcopus non potest dispensare, vide Dispensare non potest Episcopus.

Epistolam canere, vel Sacristae officio fungi in Ecclesiis parentum filij illegitimi nullo modo possunt, parte 3. Allegatione 65. numero vigésimo, pag. 340.

Equites capellani Religionis S. Steph. Papae ad Ecclesias seculares praesentari possunt, p. 3. Alle. 57. n. 173. pag. 259.

Eremita, qui nullam profitentur religionem, exempti non sunt à potestate seculari, nec privilegio Canonis gaudent, p. 2. Allegatione 12. n. 42. pag. 84.

Eremita professionem emittentes privilegio fori & Canonis gaudent, ibid. n. 48.

Eremita antiqui tenuissimo victu vsi fuerunt, p. 1. tit. 2. glof. 5. n. 18. pag. 124.

Euangeliorum liber quare nouo Praefuli tradatur, ostenditur, p. 1. tit. 1. capit. quinto, numer. 16. pag. 47.

Erigere solus summus Pontif. potest Ecclesiam collegiatam in Cathedrali, & Episcopalem in Metropolitanam, pa. 3. Alle. 68. numero 8. pagina 356.

Erigere Ecclesiam simplicem curatam, & Parochialem an ex causa possit Episcopus, remissiue, ibid. n. 9.

Eucharistia Presbyter hybernus noctibus in puteum se immergebat, ut carnis afflictiones effugeret, p. 1. tit. 2. glof. 8. n. 21.

Eucharistia Sacramentum ex antiqua Ecclesiae consuetudine in Sacratio asseruatur, par. 2. Allegatione 22. numer. 1. pag. 146. Tabernaculum ubi est asseruandum, quale esse debeat, n. 22. Et in Sacratio nulla alia Sacra praeter ipsum teneri debent, nume. 3. quomodo deferendum ad infirmos, numero 4.

Eucharistia Sacramentum ut in Ecclesiis non parochialibus pro adoratione fidelium asseruetur non potest dare licentiam Episcopus, ibid. nu. 8. pag. 147.

Eucharistia Sacramentum prohibetur administrari à Religiosis secularibus, & quid in hoc Minoribus concessum sit, pa. 3. Allegatione 50. n. 98. pag. 26.

Eucharistia Sanctissima abutentes sunt suspecti de haeresi, & Curiae seculari traduntur, p. 3. Alle. 51. n. 135. pag. 93.

S. Eugenius antequam in primum Toletanae Ecclesiae Episcopum crearetur anno 94. vel 95. mittitur à Clemente summo Pont. post Petrum IV. in Galliam ad Euangelium praedicandum, p. 1. tit. 3. c. 8. n. 44.

Eugenius primus Toletanae Ecclesiae Episcopus, secundum veriorem relationem, martyrio coronatur anno 97. ibid. numero quadragésimo sexto.

Examen Fidei, & Salutis Principia debet promouendus in Episcopum non ignorare, p. 1. tit. 1. c. 5. n. 7. pag. 44.

Examine se supponentes pro alio beneficium ecclesiasticum impetrante in excommunicationem Papalem incidunt, part. 3. Alle. 50. numero 124. pag. 33.

Examen per concursum fieri non debet in vacatione Parochialium, quae sunt iurispatronatus laicorum, sed sufficit, quod deputatus à patronis examinetur ab examinadoribus in diocesana synodo deputatis, & idoneus iudicetur, p. 3. Alleg. 60. n. 18. pag. 295.

Examen per concursum in vacatione Parochialium, quae sunt iurispatronatus laicorum, quando sunt plures praesentati, tunc Episcopus eligere potest quem ceteris magis idoneum iudicauerit, p. 3. Alle. 60. n. 19.

Examen per concursum fieri non debet in resignationibus parochialium factis in manibus Papae in fauorem, parte 3. Allegatione 60. numero 21. pagina 296.

Examen per concursum quando requiratur in permutationibus Parochialium, p. 3. Alle. 60. numer. 23.

Examen in Parochialibus praefice necessarium

Index rerum, & verborum.

est, nec omitti potest ex eo quod prouisus notorie dignus sit, etiam si esset famosissimus Doctor, vel Vicarius Episcopi, parte 3. Allegatione 60. numero 86, pag. 308. & Alle. 72. numero 120. pagin. 409.

Examen in notorie litterato non requiritur, p. 3. Alleg. 72. n. 119. pag. 409.

Examen per concursum non requiritur in Parochialibus iurisdictionis laicorum, nisi plures sint presentati, parte 3. Allegatione 72. numero 121.

Examen per concursum requiritur in parochialibus iurisdictionis ecclesiastici, pa. 3. Alle. 72. n. 246. pag. 273.

Examinare, & visitare potest Episcopus quoscunque Canonicos, & dignitates, & alios clericos exemptos, & non exemptos ad curam animarum exercendam constitutos, quoad eorum inhabilitatem, parte 3. Allegatione 74. numer. 19. pag. 442.

Examinari, & approbari ab Episcopo prius debent presentati, & postea institui ab inferioribus, si ad eos pertineat institutio, pa. 3. Alle. 72. n. 125. pag. 410.

Examinatores beneficiorum à Synodo diocesana electi, si causa examinis absint à choro, possunt ex statuto Capituli quotidianas distributiones lucrari, pa. 3. Allegatione 53. numero 161. pagin. 191.

Examinatores semel in Synodo deputati, si Synodus quotannis non fiat, munus suum debent exercere, donec Synodus habeatur, pa. 3. Alle. 60. n. 48. pag. 300.

Examinatorum Synodaliū officium expirat, si anno elapso aliqui ex eis mortui fuerint, p. 3. Alle. 60. n. 49.

Examinatores Synodales, si non adsint eo tempore, quo debet fieri prouisio per concursum, potest Episcopus, non obstante Concilij forma, deputare novos examinatores absque celebratione Synodi, parte 3. Allegatione 60. numero 50. pag. 300.

Examinatores Synodales nihil prorsus occasione examinis, nec ante, nec post accipere possunt, parte 3. Allegatione 60. numer. 52. pagina 300.

Examinatoribus deputatis in Synodo pro concursu Parochialium, non potest Ordinarius statuere aliquod stipendium, etiam minimum, nisi contrarium, vtu receptū sit, vt in aliquibus Hispania Ecclesiis, parte 3. Allegatione 60. numer. 53. pag. 300.

Examinatores ad beneficia, scientiam examinandorum iuxta beneficiorum qualitatem debent attentè rimari, parte 3. Allegatio. 60. numero 57. pag. 301.

Examinari denuo debet promotus ad simile & æquale beneficium, si in priori examine minus idonee, & apte respondit, aut si creditur eum post examen se negligenter in studio litterarum gessisse, parte 3. Allegatione 60. numero 91. pagina 309.

Examinatores peracto examine debent eos ex comuni sententia renuntiare Episcopo, quos idoneos reppererint, vel data causa eos ad Ordinarium remittere, parte 3. Allegatione 60. numero 92.

Examinatores ab Episcopo, vel Vicario, quibus

beneficia prouideri incumbit, tenentur significare, & subscribere quis sit dignus, & quis dignior sub peccato mortali, parte 3. Alle. 60. numero 93. pag. 309.

Examinatorum relatio quo minus executionem habeat, non potest impediri per vllam deuolutionem, aut appellationem, etiam ad Sedem Apost. interpositam, parte 3. Allegatione 60. numer. 94. pag. 309.

Examinatores tenentur examen facere de grate, moribus, doctrina, prudentia, & aliis rebus ad vacantem Ecclesiam gubernandam opportunis, itaut non sufficiat si solum de scientia relationem fecerint, parte 3. Allegatione 60. numero 95. pag. 310.

Examinatorum vota quomodo danda, p. 3. Alle. 60. n. 96.

Examinatoribus non incumbit, sed ad Episcopum spectat eligere ex approbatis magis idoneum sub peccato mortali, licet in foro exteriori non inualideatur actus si pratermisso digniore, eligatur dignus, parte 3. Allegat. 60. numero 97. pag. 310.

Examinatus, & approbatus semel ad vnum beneficium simplex, non amplius examinatur ad aliud simile, parte 3. Allegatione 60. numero 89. pag. 308.

Examinatores ad minus sex eliguntur in Synodo diocesana, tam per vota secreta, quàm aperta, qui promouendos ad beneficia curata examinent, parte 3. Allegatione 60. numero 89. pagin. 586.

Excommunicare potest de iure communi Episcopus electus, confirmatus, p. 1. tit. 1. c. 1. numer. 19. pag. 6.

Excommunicatus si ordinetur characterem recipit, parte 2. Allegatione 2. numer. 7. pagina 14.

Excommunicationem can. si quis suadente, 17. q. 4. incurrit percutiens Clericum Primæ tonsuræ, ibid. n. 17. pag. 16.

Excommunicare potest subditum suum Episcopus extra territorium existens, parte 2. Alleg. 6. n. 17. pag. 43.

Excommunicatos à suffraganeis suis absoluit Patriarchæ, parte 1. tit. 3. cap. 1. numer. 36. pagina 218.

Excommunicatione per annum perseverante tanquam suspecti de hæresi leuiter puniuntur ab Inquisitoribus, parte 2. Allegatione 40. nu. 48. pag. 376.

Excommunicatos pro violenta manuum iniectione in Clericos solus Papa absoluit, pa. 3. Alle. 41. n. 1. pag. 378.

Excommunicationis maioris vinculo obstrictus sacros Ordines suscipiens, indulgentia solum Summi Pontificis, munere, & officio suo fungi potest, parte 3. Allegatione 50. numer. 21. pagina 12.

Excommunicatus à legato Papæ si per annum maneat in excommunicatione, post annum absoluitur à solo Papa, parte 3. Allegatione 50. n. 87. pag. 24.

Excommunicatos à Papa Clericus ad Diuina scienter admittens, incidit in excommunicationem Papalem, parte 3. Allegatione 50. num. 83. pag. 24.

Excommunicatos ob Ecclesiæ fractionem cum spoliatione

Index rerum, & verborum.

spoliatio post denunciationem solus Papa absoluit, parte 3. Allegatione 50. numeri. 90. pagina 24.

Excommunicationes nulli reservatae, quae in Decreto, & Decretalibus reperiuntur, parte 3. Alle. 50. n. 170. pag. 39.

Excommunicationes nulli reservatae, quae in sexto Decretalium reperiuntur, parte 3. Allegat. 50. n. 171. pag. 39.

Excommunicationes nulli reservatae, quae in Clem. reperiuntur, parte 3. Alle. 50. numeri. 172. pag. 41.

Excommunicationes nulli reservatae, quae in Extravagantibus reperiuntur, p. 3. Allegatio. 50. n. 173. p. 43.

Excommunicationes nulli reservatae, quae in Conc. Trid. reperiuntur, parte 3. Allegatione 50. n. 174. p. 44.

Excommunicatus pro causa Ecclesiae, & defensione iurium ipsius lucratur fructus, & distributiones beneficij, parte 3. Allegatione 53. numero 173. pag. 151.

Excommunicatus inique distributiones quotidianas exigere potest, p. 3. Alle. 53. numero 174. pagina 153.

Excommunicationes ad finem revelationis pro rebus deperditis seu ablati sine speciali facultate non potest decernere generalis Vicarius Episcopi, parte 3. Allegatione 54. numero 115. pagina 182.

Excommunicatus beneficii obtinere non potest, parte 3. Alle. 72. n. 96. pag. 404.

Excommunicatus praesentari, seu nominari ad beneficia non potest, p. 3. Alle. 72. numero 97. pag. 404.

Excommunicatio imposita à Concilio contra vendentes, aut apud se retinentes libros sine Episcopali licentia, illi est reservata, nisi tales libri essent haereticorum, p. 3. Alle. 90. numeri. 13. pagin. 473.

Excommunicatione cum magna circumspectione est utendum, parte 3. Allegatione 96. numero 1. pag. 617.

Excommunicationes diebus festis exceptis insignioribus publicari possunt, parte 3. Allegatio. 96. numero secundo, pagin. 617. & numero 43. pag. 627.

Excommunicationes pro rebus deperditis inveniendis à nemine concedi possunt praeterquam ab Episcopo, parte 3. Allegatione 96. numero 3. pag. 617.

Excommunicationum monitiones si denegat Episcopus, licet parti appellatae ad Metropolitanum, parte 3. Allegatione 96. numero quarto, pag. 618.

Excommunicationes pro rebus deperditis dantur in subsidium, deficiente scilicet alia probatione, parte 3. Allegatione 96. numeri. 14. pagina 621.

Excommunicationes pro rebus deperditis non sunt concedendae quoties quis coram competenti iudice ob iudicia, quae sunt contra reum procedere potest, parte 3. Allegatione 96. numeri. 15. pag. 621.

Excommunicatus, vel notorius peccator non potest inflare pro concessione monitorij excommunicationis pro rebus deperditis, parte 3. Alle. 96. n. 20. p. 622.

Excommunicatio pro furto, seu rebus substractis, non ligat communiter nisi illos, qui mortaliter furtum fecerint, parte 3. Allegatione 96. n. 25. pag. 623.

Excommunicatio pro furto à pluribus dato potest publicari, quamvis eorum singuli parum acceperint, parte 3. Allegatione 96. numero 29. pag. 623.

Excommunicatio est poena, quae cum sit lata contra euntes, & loquentes non comprehendit mittentes, parte 3. Allegatione 102. numero 82. pag. 696.

Exceptionem rei iudicatae nunquam praestat informatio de genere, p. 1. tit. 2. gl. 17. numero 43. pag. 207.

Exceptio impuritatis debet plene & conclusèr probari, ibid. n. 44.

Exceptio si opponatur Episcopo visitanti hospitale, aut Contraternitatem, quod sub immediata Regum sit protectione, non ad seculari iudicè, sed ad Episcopum pertinet de ea cognoscere, p. 3. Alle. 71. n. 20. pag. 452.

Executor gratiarum beneficiarum, quae expediuntur in Curia Romana potest esse generalis Episcopi Vicarius, parte 3. Allegatione 54. numero 136. pag. 185.

Executor omnium piarum dispositionum est Episcopus, parte 3. Allegatione 82. numeri. 2. pagina 512.

Executor, qui non adimplet voluntatem defuncti peccabit mort. secundum negligentiae qualitatem, ibidem nu. pag. 513.

Executor testamenti ad implendam defuncti voluntatem potest statim post aditam hereditatem cogi ab Episcopo, seu quocunque alio diocesano, vel Capitulo Sede vacante, nisi aliud refragetur, ibid. n. 18. p. 514.

Executio testamenti non impeditur ante aditam hereditatem, ibidem numeri. 21.

Executio facta non ordine dato in l. à diuo Pio, §. in venditione ff. de re iudic. non subiaceat nullitati, parte 3. Allegatione 96. numero 39. pagina 626.

Executor monitorialium Papalium an possit absolvere ab excommunicatione postquam paruit is, qui in eam incidit, ibidem numero quadragésimo secundo.

Exempti subiiciuntur Episcopo in illis omnibus, quae sunt Ordinis Episcopalis, nempe in petitione Chrysmatis, &c. pa. 2. Allegatione 31. numero 20. pag. 252.

Exemptionem à iure, & potestate Episcoporum solus Papa concedit, parte 3. Alle. 50. numeri. 13. pagin. 11.

Eximere à se, & à Romana Curia an possit S. S. mus Pont. p. 3. Allega. 50. numeri. 14. Et eximere à sua potestate an possit Episcopus, Alle. 89. n. 1. pagina 568.

Exempta Ecclesia non censetur exempta capella ipsi Ecclesiae subiecta accedentes, vel connexa, pa. 3. Alle. 75. n. 29. p. 454.

Exempti Clerici tam seculares, quam Regulares, etiam Monachi ad accedendum ad publicas processiones compelli possunt, p. 3. Alleg. 78. n. 8. pagin. 486.

Exemptus locus, & locus extra diocesim, siue territorium iudicantur à pari, pa. 3. Alle. 80. n. 9. pagin. 503.

Index rerum, & verborum.

Exemptio generalis non censetur eximere à charitativo subsidio per Papam imposito, p. 3. All. 87. n. 24. pag. 557.

Exempta Ecclesia non tenentur prestare Episcopo charitativum subsidium, p. 3. Alle. 87. n. 47. pag. 560.

Exemptis an possit Episcopus indulgentias concedere, part. 3. Allegatione 88. numero 26. pag. 567.

Exempti habentur instar extraneorum, pa. 3. Al. 88. n. 27.

Exemptio Ecclesiarum pleno iure à potestate Episcoporum concedi non potest ab Episcopis, & Prælatibus inferioribus, sed solum à Romano Pontifice, parte 3. Allegatione 89. numero tertio, pag. 568.

Exempti exemptione data ab Episcopo ad ius reverentiale illi tenentur, secus si Pontifex eximerit ab Ordinario, par. 3. Allegatione 89. nu. 6. pag. 568.

Eximi, & ad Religiosos transferri potest Ecclesia à potestate Episcopi per præscriptionem, pa. 3. Alle. 89. n. 7. p. 569.

Exemptiones à se concessas non potest Episcopus revocare illis casibus, in quibus valet subditos à sua iurisdictione eximere, p. 3. Alleg. 89. nu. 10. pag. 569.

Exempti omnes, qui alias cessante exemptione Synodo interesse debent, nec Capitulis generalibus subduntur, ad eam accedere tenentur, par. 3. Alle. 93. nu. 8. p. 585.

Exempti Regulares, vide Regulares etiam exempti.

Exemptos, si fugæ sit periculum, potest Episcopus capere, & remittere ad competentem iudicem, p. 3. Alle. 105. n. 64.

Exempti subijciuntur Episcopis in his omnibus quæ sunt Ordinis Episcopalis, ibidem numero 65.

Exempti in causis matrimonialibus subduntur Episcopis, ibi. n. 72.

Exempti subduntur Episcopo ad hoc ut per eum possint denunciari, & mandari, ut euitentur, quando essent notorie excommunicati à iure, vel ab homine, ibid. n. 73.

Exempla potius quàm verba homines malunt, p. 1. tit. 2. gl. 3. n. 3. pag. 102.

Exempla probitatis suæ Episcopus præbere debet, ibid. n. 16. p. 107.

Exemplum ex originali sumptum, ut eandem vim, & auctoritatem cum originali habeat, Vicarius generalis auctorizare non potest, p. 3. All. 54. n. 113. pa. 82.

Expense factæ pro doctorando filio non sunt conferendæ, parte 2. Allegatione 19. numero 66. pagina 130.

Expense factæ à patre, ut filius nancisceretur aliquod beneficium Ecclesiasticum, non sunt conferendæ, ibid. num. 69. p. 131.

Expense causæ studij factæ veniunt appellatione alimentorum, pa. 2. Allegatione 20. numer. 8. pag. 138.

Expositus, cuius parentes ignorantur, non solum iudicabitur muncipis, & eius loci, in quo natus est, sed etiam loci in quo est expositus, p. 2. Alle. 4. numer. decimo septimo, & 37. pagina 28. & 31.

Expositi ab eo sunt ordinandi Antistite, qui

eius est loci Ordinarius, in quo expositi sunt, quia illius effecti sunt ciues, ibidem numer. 37. pagina 31.

Expositi non sunt capaces censendi, ubi habetur statuta requiruntur qualitates nobilitatis, & huiusmodi, part. 2. Allegat. 51. numer. 51. pagina 97.

Expositi an spurij, vel naturales, aut legitimi sint censendi, ibidem nu. 148. cum duobus sequentiis, pag. 96. & 97.

Exponentes proprios partus feris peiores, ibid. n. 143. p. 95.

Exponens pater filium legitimum, & naturalem; vel naturalem tantum arbitrio iudicis est puniendus, ibidem nu. 144.

Exponens pater filium, siue alius eo consentiente, vel ratum habente amittit ius filiationis, ibid. n. 145. Et exponens filiam licet perdat patriam potestatem, non per hoc eximitur ab onere dotandi, ibidem n. 146.

Exponentes filios graviter peccant si eos nutrire & alere commode possint, ibidem num. 147. pag. 96.

Exteriora indicant interiora, p. 2. Allegatione 42. n. 8. pag. 386.

Exteros non expedit eligi ad vicariatum, p. 3. All. 54. n. 2. p. 161.

Extrema duo cauere debet Pastor ne aut exterioribus curis nimis deditus ab intimis corruat, aut solis interioribus occupatus, quæ foris debet, proximis non impendat, pa. 1. tit. 2. gl. 16. numer. 2.

Exuperius vestitu moderato usus fuit, parte 1. tit. 2. gl. 7. numero 21. pagina 139.

F

Fabrica Ecclesiæ trahit Laicum reum ad forum Ecclesiasticum, parte 3. Allegatione 62. n. 37. pag. 519.

Fabricæ Ecclesiæ Cathedralis ratio quomodo reddenda, ibid. n. 38.

Facies sæpe indicat quale sit corpus, par. 2. Alle. 42. n. 4. pag. 386.

Facies deformis quando inducat irregularitatem, ibidem n. 25. pag. 390.

Falsa impedimenta denuntians ut matrimonium impediat arbitraria pœna puniatur, part. 2. Alle. 32. n. 24. p. 265.

Falsificantes Litteras Apostolicas, aut supplicationes à quocunque auctoritate habente signatas, item & falso fabricantes litteras Apostolicas excommunicantur in Bulla Cœpæ Domini, par. 3. Alle. 50. n. 63. pag. 17.

Falsarij, vel habentes penes se litteras falsas Papæ, vel aliorum officialium Curie expressorum incidunt in excommunicationem Papæ reservatam, parte 3. Allegatione 50. numero 84. pag. 23.

Falsificatis litteris vtentes non incidunt in excommunicationem Papæ reservatam, p. 3. Allegat. 50. n. 85. p. 24.

Falsus testis ut aliquis dicatur falsique pœnam incurrat, quæ necessaria sint, p. 3. Alle. 51. numer. 23. p. 68.

Falsum deponens iudicio nullo pœna falsi ordinaria est plectendus, part. 3. Alle. 51. numer. 25. pag. 68.

Index rerum, & verborum.

Falsum deponens sine dolo non est ordinaria pœna falsi plectendus, part. 3. Alle. 51. numero 27. pag. 68.

Falsitas testium ut euitetur, eorum dicta sunt improprie intelligenda, part. 3. Alle. 51. nu. 29.

Falsitas nemini nociua, pœna ordinaria, non puni- tur, parte 3. Allegatione 51. numero 30. pagi- na 69.

Falsum testimonium dolo se dicens quod tamen non valuit, ordinaria pœna non est puniendus, p. 3. Allegatione 51. numero trigésimo primo, pagi- na 69.

Falsitas tria essentialia requirit, dolum, scilicet, mutationem veritatis, & quod alteri noceat, parte 3. Allegatione 51. numero trigésimo secundo, pag. 69.

Falsum deponens circa extrinseca, & extra fa- ctum principale, non dicitur falsus, par. 3. Alle. 51. n. 34. pag. 69.

Falsum testimonium ferens non iuratus, ordi- naria plectendus est pœna, ibid. numero 26. pag. 68.

Fama sola non sufficit ad probandum in patro- natus, sed debent concurrere aliæ coniecturæ in antiquis, part. 3. Allegatione 72. numer. 44. pag. 396.

Fama non sufficit ad probandam sanguinis im- puritatem, nisi sit perpetua, & illa apud omnes, & appareat oriri potuisse ex aliqua probabili cau- sa, parte 1. titul. 2. glôf. ult. numero ult. pagina 207.

Fama in factis antiquis, nempe centum anno- rum plenam efficit probationem, p. 1. tit. 3. cap. 2. numero 75.

Familia nulla, cognatio, patriæ sapientis est præter virtutes, & actiones eius, p. 1. tit. 2. gl. 17. n. 16. pag. 200.

Familiam armatam potest Episcopus de iure communi, & ex vniuersali consuetudine tenere, parte 3. Allegatione 107. numer. primo, pagina 747.

Familia Episcopi quamuis sit Laica potitur fori priuilegio, ibid. n. 9. pag. 749.

Familiarium nomine intelligi debent illi, qui vel patriæ potestati subiunguntur, vel dominicæ, & expensis domini continuo aluntur, indeq; cõ- mentales dicuntur, parte 2. Allegatione 5. nu. 2. pag. 37.

Familiaritas recte probari potest per libros ti- nelli, & per fidem Archicamerlani, seu Magistri do- mus, vel calculatoris, item per fidem quod sit descriptus in rotulo familiarum, p. 2. Alle. 5. n. 3. 4. & 5. pag. 37.

Familiaris ad effectum ut possit ab Episcopo or- dinari dicitur qui cum Episcopo fuerit commo- ratas, & præfens seruiert, non tamen si absens fuerit, etsi sumptibus Episcopi vixerit, p. 2. Alle. 5. n. 6. pag. 37.

Familiares triennales Episcoporum possunt etiã ordinari ad titulum patrimonij pro necessitate, & commoditate Ecclesiarum, p. 2. Alle. 5. num. 12. pag. 38.

Familiaris quis dicatur, p. 2. Alle. 5. numero 20. pag. 38.

Familiares, & continui commentales Papæ ad effectum reservationis regulæ quartæ Cancellar- riæ, qui dicantur, parte 3. Allegatione 57. n. 106. pag. 244.

Familiares familiarium habentes partem, seu expensas ab ipso Papa, an dicatur eius familiares, p. 3. Alle. 57. n. 107. pag. 244.

Familiares Cardinalium qui dicantur, p. 3. Alle. 57. n. 108. pag. 145.

Familiares domestici dicuntur etiam si aliquan- do abesse pro dominorum negotiis gerendis con- tingat, parte 3. Allegatione 57. numer. 110. pag. 245.

Familiares Cardinalium non dicuntur, qui in eorum domibus habent expensas, seu partem, nõ ut familiares, & seruitores, sed ut amici, & con- sanguinei, parte 3. Allegatione 57. numero 111. pag. 245.

Familiaris, & de familia alicuius dicitur, qui est deputatus ad aliquod seruitium, & officium, p. 3. Alle. 107. n. 10. pag. 749.

Familiaris beneficium dicitur reservatum, etiam si mortis suæ tempore familiaris esse de- sierit, part. 2. Allegatione 57. numer. 113. pagina 246.

Familiaris habens beneficium reservatum ra- tione familiaritatis in Ecclesia, in qua adest con- suetudo optandi, an possit eo dimisso, quod ha- bet, optare aliud, & optatum an maneat reserva- tum, p. 3. Alle. 57. num. 114.

Familiares Episcopi quomodo edocendi osten- ditur, parte 1. titul. 2. glôf. 16. numero 5. pagini 191.

Familiares Episcopi conuenit ut sint viri spiri- tuales, ibid. n. 6.

Familiares si non sunt spirituales non diligunt te, sed tua, ibi. n. 8.

Familiares quales debeant habere Episcopi, ibi. n. 10.

Febrix quartana neminem retrahit ab Ordinibus suscipiendis, part. 2. Allegatione 42. numer. 47. pag. 393.

Ferdinandus Martins Mascarenhas Regni Por- tugalie generalis Inquisitor laudatur, p. 2. All. 40. n. 38. pag. 374.

Fendales causæ, nisi speciaie ad sit mandatum E- piscopi Vicarius cognoscere non potest, p. 3. Alle. 54. n. 112. pag. 182.

Feudi ipsius quarta pars annui redditus pro sub- sidio charitativo est soluenda, parte 3. Alle. 87. n. 42. p. 559.

Festa sacra in propria diœcesi cum Clero & po- pulo indicere valet Episcopus in honorem alicu- ius sancti in sanctorum numerum adscripti, par. 3. Alle. 105. n. 36. pag. 716.

Festa obseruanda de præcepto potest Episcopus in synodo absque populi consensu indicere, ibid. nu. 39. pag. 716.

Festis diebus quibus rebus liceat operam dare, ibid. n. 40. p. 716.

Festa de præcepto obseruanda, & ieiunia ut in offertorio Missarum Conuentualium populo de- clarent potest Episcopus cogere Regulares, p. 2. All. 24. n. 2. p. 161.

Filius Clerici in sacris constituti an matri suæ possit succedere, part. 2. Allegatione 15. n. 13. & 14. pag. 97.

Filius, ut non succedat matri sufficit esse susce- ptus ex coitu damnabili, vel punibili, p. 2. Alle. 15. n. 16. pag. 98.

Filius ordinandus non est sine patrimonio, qui- uis haberet patrem diuitem nihil assignantem,

Rt ij

Index rerum, & verborum.

pro victu, & portione, p. 2. Allegat. 19. numer. 60. pag. 129.

Filius potest patrem compellere ad sibi prestandos sumptus, & expensas in studio, p. 2. Alleg. 20. n. 6. pag. 138.

Filij impuberes possunt per Episcopum absolui ab excommunicatione pro violenta manuum iniectione in Clericos, parte 3. Allegatione 41. n. 20. pag. 381.

Filius dicitur oriundus, seu originarius loci, in quo pater eius natus est, succeditque in honoribus, seu muneribus tam personalibus, quam realibus, non modo in temporalibus, verum etiam in spiritualibus, part. 2. Allegatione 4. num. 12. pagin. 27.

Filius sequitur originem patris, & non matris, p. 2. Alleg. 4. n. 14. p. 27.

Filius non potest ordinari ab Episcopo originis matris, part. 2. Allegatione 4. numer. 15. pagina 28.

Filius verberans patrem, nec ille pater, nec ille filius est censendus, p. 3. Alleg. 51. numer. 108. pagina 88.

Filius etiam leuiter patrem percutiens peccat mortaliter, parte 3. Allegatione 51. numer. 113. pag. 89.

Filius percutiens, vel occidens patrem venientem contra Fidem Christi non punitur, p. 2. Alle. 51. n. 115.

Filius occidens patrem suum, ignorans sibi patrem esse, non punitur vt patricida, p. 3. Allegat. 51. n. 119. pag. 89.

Filius Clerici an prohibeatur obtinere beneficium, vel seruire tanquam capellanus amouibilis in Ecclesia in qua eius pater tanquam capellanus amouibilis, seu Vicarius temporalis seruiuit, p. 3. Alle. 65. n. 3. p. 260.

Filius Presbyteri illegitimus non potest obtinere beneficium, quod solum eius pater absque legitimo titulo, & minus pacifice aliquando possedit, p. 3. Allegat. 65. n. 8. p. 338.

Filij Presbyterorum beneficia legitime obtenta retinere non prohibentur, in eisdem Ecclesiis in quibus fuerunt beneficiati eorum parentes, qui ante Concilij publicationem e vita migrarunt, p. 3. Alleg. 65. numer. 10. p. 338.

Filij non prohibentur obtinere parentis Ecclesiam, quæ accessorie alteri est vnita, p. 3. Alle. 65. numer. 11.

Filius illegitimus non prohibetur obtinere Canonatum, qui erat portio tempore quo pater illum obtinebat, parte 3. Allegatione 65. n. 12. pagina 338.

Filius illegitimus non prohibetur succedere patri in capellania, quæ absque Episcopi auctoritate fundari solet, parte 3. Allegatione 56. numer. 13. pag. 338.

Filius illegitimus non potest obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius pater habuit solam Sedem in choro ratione dignitatis, p. 3. Alle. 65. n. 14. p. 338.

Filius illegitimus non potest obtinere Canonatum in Ecclesia vbi pater fuit Canonicus, par. 3. Alle. 65. n. 15. pag. 338.

Filij legitimi Clericorum possunt consequi beneficia quæcunque in eadem Ecclesia vbi genitores habuerunt, vel etiam habent, p. 3. Alle. 65. n. 16. pag. 338.

Filius illegitimus beneficium patris potest obtinere, si in eo mediate post triginta annos succederit, p. 3. Alle. 65. n. 19. pag. 340.

Filij illegitimi nullo modo possunt ministrare, aut Epistolam canere, vel Sacristæ officio fungi in Ecclesiis parentum, parte 3. Allegatione 65. num. 20. p. 340.

Filius illegitimus in eadem Ecclesia, vbi pater habet beneficium, canere non potest antiphonam ratione oneris beneficii alteri Ecclesiæ annexi, p. 3. Alle. 65. n. 21. p. 340.

Filius, & pater possunt processionaliter insimul incedere, vnus tanquam beneficiatus, alter tanquam capellanus diuersarum Ecclesiarum, p. 3. Alle. 65. n. 22. pag. 340.

Filius, & pater celebrare possunt Missam in eadem Ecclesia, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea, p. 3. Allegat. 65. numer. 23. pagina 341.

Filij illegitimi Clericorum non prohibentur à Conc. Trid. cum patribus habitare, p. 3. Allegat. 65. n. 24. pag. 341.

Filij spirituales ex vi monitorij tenentur denuntiare patrem spiritualement, p. 3. Alleg. 96. num. 54. pag. 631.

Filij possunt esse testes contra patres spirituales, par. 3. Alle. 96. n. 55. p. 631.

Filius tenetur denuntiare patrem crimen læsæ maiestatis committentem, p. 3. Allegatione 96. n. 57. pag. 631.

Filius tenetur denuntiare patrem blasphemum, par. 2. Alle. 96. n. 58.

Filij licite exheredari possunt à parentibus ex quatuordecim tantum causis expressis, quo non excluduntur similes, p. 3. Allegatio. 102. numer. 17. pag. 675.

Filiusfam. Clericum percutiens potest ab excommunicatione per Episcopum absolui, p. 2. Al. 41. n. 29. p. 383.

Fiscalis Episcopi gaudet fori priuilegio, p. 3. Alle. 107. n. 13. pag. 749.

Fiscalem suum potest Episcopus assumere ad visitationem Capituli absque eius consensu, p. 3. Al. 73. n. 8. p. 430.

Fiscum habent Episcopi, part. 3. Alle. 107. n. 16. pag. 749.

Fiscus beneficio restitutionis in integrum gaudet, p. 3. Alle. 75. n. 41. pag. 458.

Fœmina in virorum monasteria qualiter ingredi prohibeantur, ostenditur pa. 3. Alle. 102. num. 85. & 86.

Fœtus postquam est viuificatus si occidatur verum homicidium committi dicitur, parte 3. Alle. 51. num. 140. pag. 94.

Foraneus Vicarius, vide Vicarius foraneus.

Forensis alio in loco domicilium habens potest collectari ratione bonorum immobilium, quæ habet in loco, in quo Ecclesia construitur, p. 3. Alle. 64. n. 10. p. 333.

Forma ponitur, qua Vicarius à Capitulo Sede vacante creari solet, part. 3. Allegat. 54. nu. 159. p. 190.

Forma Vicariatus qualis, p. 3. Alle. 54. n. 56. p. 174. & seq.

Forma dat esse rei, parte 3. Allegatione 72. nu. 58. pag. 398.

Fornicatio Clerici cum soluta nō est adulterium, part. 2. Alleg. 15. n. 11. p. 97.

Index rerum, & verborum.

Flamines, prothoflamines, & archiflamines in iuridicis conuentibus ad fua facrificia peragenda Ethnicis foliti erant conftituere, p. 1. tit. 3. cap. 8. num. 91.

Flamines à quibus, & ad quid inftituti, p. 1. tit. 1. c. 7. n. 60. pag. 60.

Fortis vir non eft, cui non crefcat animus in ipfa rerum difficultate, p. 1. tit. 2. glos. 2. numero 24. pag. 98.

Francia regnum diuinitus approbatum fuit, ex eo quia tria lilia, quæ illi funt adhuc Regia infignia, de Cælo miffa fuerunt Clodouæo, p. 1. tit. 3. capit. 6. n. 31.

Francia Regem oleo inungi è cælo dimiffio qui teneant, oftenditur parte 2. Allegatione 31. num. pag. 250.

S. Francifcus noluit fieri Sacerdos, qui tantam, vt decet, non putauit animæ fuæ effe puritatem, p. 1. tit. 2. glos. 1. n. 22. pag. 88.

S. Francifcus vt carnis afflictiones effugeret nudum corpus in niuib. volutauit, p. 1. tit. 2. glos. 8. numer. 22.

Francifcus de Caldas Pereira laudatur, p. 1. tit. 3. c. 2. n. 76.

Frates vocat Epifcopos Summus Pont. quafi fibi æquales, p. 1. tit. 1. c. 2. n. 10. p. 15.

Frates Sacri Ordinis S. Ioan. Hierofol. à quocunque Catholico Antiftite fub Romanæ Sedis obedientia conftituto Sacros Ordines, etiam extra tempora, tribus diebus feftiuis, & in quibusuis tam fecularium, quàm Regularium Ecclefiis abfque alicuius licentia, fufcipere poffunt, p. 3. Al. 4. n. 65. pag. 35.

Frates tertij Ordinis S. Francifci quando gaudeant fori priuilegio, p. 2. Allegatione 12. nu. 47. pag. 83.

Frates Minores, & omnes, qui illorum priuilegiis fruuntur, poffunt extra ftatuta tempora Dominicis, vel alijs feftiuis diebus facros Ordines fufcipere, part. 2. Allegatione 17. numer. 6. pag. 107.

Fratribus Prædicatoribus, & Minoribus, ac etiam Patribus Societatis Iefu conceditur, vt ubicunque fuerint fine Parochialis iuris præiudicio cum Altari viatico valeant celebrare, p. 2. Al. 23. n. 3. p. 150.

Frates Minores habent priuilegium à Sixto IV. vt poffint administrare Sacramenta Euchariftiæ, & Extremæ Vnctionis illis, quorum Confefiones audierint, quando Rectores, feu Cufati eorum malitiofe, aut fine rationabili caufa denegauerint, p. 3. Al. 50. n. 97. pag. 26.

Frates cuiusunque Ordinis Mendicantium tranfeuntes ad religiones non Mendicantium, excepta Carthufiana, fine licentia Sedis Apoftol. necnon & tales recipientes, incidunt in excommunicationem Papalem, p. 3. Al. 50. num. 105. pag. 28.

Frates tertij Ordinis Minores Religiofi tempore interdicti admittentes in fuis Ecclefiis ad diuina officia audienda in excommunicationem Papalem incidunt, part. 3. Allegatio. 50. numer. 102. pag. 28.

Frates S. Francifci de Obferuantia, qui in electione Miniftri generalis, Prouincialium, & Cufodi pro fe, aut pro alio fubornauerint, in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Al. 50. n. 148. pag. 36.

Frates Prædicatoris Ordinis S. Dominici, qui ad effectum confequendi officium Magiftri generalis pro fe, vel alijs ad fauorem extra Religionem recurrunt, incidunt in excommunicationem Papalem, part. 3. Al. 50. n. 162. p. 38.

Frates Ordinis B. Mariæ de monte Carmelo, qui ad tribunalia fecularia quouis prætextu appellare, vel confugere præfunt, in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Allegatio. 50. n. 66. pag. 38.

Frates Prædicatoris præcedunt aliquos Mendicantes, parte 3. Allegatione 78. numer. 30. pag. 489.

Frater pro fratre teftis effe non poteft, p. 3. Al. 96. n. 61. p. 31.

Frequentia alloquendi cum Monialibus ex quibus vicibus inducatur, oftenditur p. 3. Alleg. 102. n. 70. pag. 963.

Fructus filio dati loco alimentorum, & ad fupportanda onera matrimonij non funt conferendi, pa. 2. Allegatione 19. numero fexagefimo quinto, pag. 130.

Fructus non refidentium in Parochialibus amittuntur tantum pro rata illius temporis, quo quis abeft fine licentia, nec poteft componi reftitutio debita fructuum male perceptorum obtinentibus Bullam Cruciatæ, part. 3. Al. 53. numer. 101. pa. 140.

Fructus non refidentium debet Epifcopus applicare fabricæ Ecclefiæ Parochialis, ibidem numero 103.

Fructus, & diftributiones vt lucrari poffit abfque à feruitio fuæ Ecclefiæ, duo copulatiue requiruntur, iufta fcilicet caufa abfentiæ, & licentia Ordinarij, ibid. n. 153. p. 149.

Fructus præbendæ, quibus Canonici, qui abfuerunt à feruitio Ecclefiæ vltra tres menses priuandi funt, applicandi in vfum Ecclefiæ, aut proportionabiliter feruientibus, & refidentibus, ibi. n. 150. pag. 149.

Fructus amiffi ob non factam Fidei profeflionem funt impendendi vel in vfus pauperum, vel in fabricam Ecclefiæ, par. 3. Allegatione 61. n. 31. pagina 320.

Fructus amiffi ob non factam Fidei profeflionem Ordinarius condonare non poteft, ibidem numero 32.

Fructus Ecclefiarum an vltra triennium, intra tamen modicum tempus alienari poffint, oftenditur, parte 3. Allegatione 95. numero 19. pagin. 603.

Fruentia, fruges, legumina, & animalia cuiusuis generis extra Statutum Sanctæ Romanæ Ecclefiæ quouis modo exportantes in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Al. 50. nu. 153. pag. 36.

Fruentum, & aliæ res tẽpore penuriæ vt vendantur poteft Epifcopus laicos cogere, pa. 3. Al. 82. n. 8. p. 512.

Fundator in limine foundationis poteft apponere quasunque conditiones, etiamfi fint contra Ius, nifi fint natura impoffibiles, vel alias à iure improbatæ, p. 1. tit. 2. gl. 17. n. 30. pag. 203.

Fundationi ftandum eft, qua ftatutum fuit, vt beneficium fimplex etiam minor quatuordecim annorum confequi valeat, cum ei non fuerit derogatum per Conc. Trid. parte 3. Allegatione 60. n. 77. p. 306.

Index rerum, & verborum.

Fundare quis dicitur Ecclesiam, quando assignat fundum, ubi construi debet, p. 3. Alle. 70. num. 2. pag. 379.

Fundare, & construere Ecclesiam non sufficit, ut in patronatus acquiratur, sed requiritur illius perfectio, ibid. nu. 8. pag. 370.

Fundatio antiquior in precedentiibus componendis maxime attendenda, parte 3. Alle. 78. numero 28. pag. 488.

Fundatrices possunt ingredi à se constructa Fratrum monasteria, absque incurfu alicuius censuræ, p. 3. Alle. 102. n. 88.

S. Fulgentius Ruspenfis Episcopus, nec morbo quidem afflictus carnis, vel vini vsum admisit, p. 1. tit. 2. gl. 15. pag. 124.

Furiosus eligere non potest, p. 1. tit. 1. capite 3. n. 21. pag. 26.

Furore captus non consentit ex defectu voluntatis, nec penam meretur, parte 2. Alle. 28. nu. 4. pag. 215.

Furiosi, & mente capti, & hi qui in furorem aliquando versi insaniverunt, non possunt fieri Clerici, parte 2. Allegatione 42. numero 50. pagina 393.

Furiosus percutiens patrem non incidit in penas homicidij, parte 3. Allegatione 51. numero 117. pag. 89.

G

Gabellam non soluit clericus emens domum ad suum vsum, secus si ad locandum, p. 2. Alle. 73. n. 13. pag. 89.

Gabellam soluant Cleri negotiatores, ibidem numero 8. pag. 88.

Gabellam, & tributa non soluant Militares Religiosi, ibi. n. 14. pag. 89.

Gabellam, & tributa an viduæ quæ fuerunt Militarum Religiosorum vxores, soluant, ostenditur, ibid. n. 15.

Gabellarijs in Regnis Hispaniæ tenetur Clericus denunciare res, quas portat, ibidem numero 16. pag. 89.

Gabella an debeatur ex bonis cõfraternitatum si vendantur, sub distinctione resolvitur, p. 3. Alle. 75. n. 34. p. 456.

Galli cantus an faciat præsumi esse iam noctem versus diem inclinatam, par. 3. Alle. 57. n. 187. pagin. 262.

Italico morbo laborantes, si foris appareat, horroremque, & scandalum gignat, irregulares fiunt, p. 2. Alle. 42. n. 46. p. 393.

Genus ordinandorum scrutari debet ordinator an scilicet ex Catholicis parentibus, vel proditione damnatis, aut de matre serua nati sint, p. 2. Alle. 10. n. 4. p. 62.

Genus verbum de quo in Conc. Trid. sess. 23. de reform. c. 7. idem significat quod legitimus, vel liber; & non refertur ad descendentes ex genere Hebræorum, ibid. n. 5.

Generis differentia ad Ecclesiastica beneficia, publicæque officia obtinenda operatur graua inter vtrumque populum diffidia, p. 1. tit. 2. gl. 17. n. 21. p. 201.

Gesta per iudicem delegatum, vel ab inhabiliari sustineantur ex errore communi, parte 2. Allegatione 25. numero 39. & quadragesimo, pagina 181.

Gesta à Vicario ignorante mortem Episcopi 16.

ge distantis valida sunt, part. 3. Alle. 54. numero 152. p. 188.

Gibbosi, vel curui dicuntur corpore vitari, præcipue si nimia in eis sit deformitas, p. 2. Alle. 42. n. 42. pag. 392.

Gigantes quando irregulares sint, pa. 2. Alle. 42. n. 53. pag. 394.

S. Goargu incurabilem morbum impetravit à Domino, ne vocaretur in Episcopum, p. 1. tit. 2. gl. 1. n. 18. pag. 88.

Gradenfis Patriarcha cur ita dictus, parte 1. tit. 3. capite 7. n. 3. 4. & 5.

Graduum computatio in matrimoniis contrahendis secundum ius Canonicum, semper facienda est, p. 2. Alle. 51. n. 161. pag. 100.

Graduum computatio ad susceptiones, & reliqua ciuilia attentio Casareo iure facienda est, nisi aliter de consuetudine receptum sit, vel ipsa lex Ciuilis secus statuerit, ibid. n. 162.

Grads affinitatis quomodo computandi, ibi. n. 166. pag. 101.

Grads quanto altior est, tantò ruina grauior, p. 1. tit. 2. gl. 3. n. 5. pag. 103.

Graduatus in aliqua scientia, & litteratus, & maiori habilitate præditus præfertur has qualitates non habenti, parte 3. Allegatione 60. numero 102. pag. 311.

Gratiani Canones in Decreto inserti nullam habent iuris auctoritatem, par. 1. tit. 1. capite 3. n. 14. pag. 25.

Gratius amplioribus honorandi, qui renati sunt fonte baptismatis in pristina cæcitate demissa, p. 1. tit. 2. gl. 17. n. 14. p. 199.

Gratia ad beneplacitum Papæ, vel Regis morte Pontificis, seu Regis expirat, p. 3. Alle. 57. nu. 197. pag. 263.

Gratificationis locus est quando duo æque idonei cumulatiue præsentati fuerint, p. 3. Alle. 72. n. 199. pag. 425.

Gratus debet esse in incensu Episcopi, vt scilicet raro & moderato gressu incedat, p. 1. tit. 2. gl. 7. n. 1. p. 133.

S. Gregorius magnus ad Pontificatum electus infirmitatis suæ conscius fugam iniit, p. 1. tit. 2. gl. 1. n. 19. p. 88.

S. Gregorius Nazianzenus à patria discessit ne ad Episcopalem dignitatē ascendere cogeretur, p. 1. tit. 2. gl. 1. n. 15. pagin. 86. Onus suum multis depingit lacrymis, gl. 2. numer. 7. 9. & 10. pagina 94. & 95. Et Episcopale onus timens cum amicis vbertim lacrymatus est, ibidem nu. 19. pa. 97. Et in virginitatis amorem summopere exarsit, p. 1. tit. 2. gl. 8. n. 15.

Gregorius V. summus Pont. primus concessit illis septem Germaniæ Magnatibus, nempe tribus ecclesiasticis, & quatuor secularibus, potestatem eligendi Imperatorem, p. 1. tit. cap. 2. numero 85.

Gualteri corpus, qui fuit Seraphici Patris discipulus, in Cænobio S. Francisci Vimaransenfis situm est, & multis claret miraculis, p. 3. Alle. 60. n. 10. pagina 291.

Guardiani Mendicantium Conseruatores esse nō possunt, parte 3. Allegatione 106. numero 15. pagin. 729.

Gubernator locorum status Ecclesiæ qui licetiam ferendi arma tribus palmis breuiora, etiam ad breuissimum tempus, concesserit, incidit in

Index rerum, & verborum.

excommunicationem Papalem, par. 3. Alleg. 50. n. 140. pag. 35.

Gubernator ecclesiastici status, & officiales, qui aliquem homicidam, aut exulem ab exilio reuocauerit, vel saluum conductum ei fecerit in excommunicationem Papalem incidunt, ibid. numer. 123.

H

Habitatio solum facit incolam, seu domiciliarium, non tamen ortum, seu oriundum, part. 2. Allegatione 4. numer. 11. pagina 17.

Habitatio & domicilium in quo differant, ibid. n. 24. pag. 29.

Habitatio decennalis facit presumi domicilium, quando aliter non constat de voluntate habitantium, ibid. nu. 28. pag. 29.

Habitatio maioris partis anni in loco, sufficit ad hoc ut ibi possint recipi necessaria Sacramenta; domicilium vero requiritur ut recipi valeant voluntaria, part. 2. Allegat. 36. numer. 19. pagina 329.

Habitationis inaequalitas si detur, illius Parochiae erit Parochianus, in qua maiori temporis parte habitauerit, parte 2. Allegatione 32. numer. 70. pag. 276.

Habitans in confinio duarum Parochiarum cefsetur Parochianus illius in qua domus aditum habet principalem, & magis frequentatum si duos habeant, ibidem numero 71. pagina 276.

Habitum monasticum non amittit monachus factus Episcopus, parte 1. titulo 1. cap. 4. numer. 17. pag. 39.

Habitus Clericorum proprius qui sit nullibi determinatur, part. 2. Allegatione 9. numer. 1. pag. 57.

Habitum clericalem semel dimittens non est priuandus beneficio, vel fori priuilegio, ibidem numer. 20. pagina 61. Caetera vide verbo Vestes clericales.

Habitus Regularis à nouitijs deferendus est de essentia, atque substantia anni probationis, p. 3. Allegatione 101. num. 29. p. 661.

Hereditati paterna non potest filius renuntiare, & retinere ius patronatus, p. 3. Allegatione 71. n. 4. pag. 376.

Heredes etiam laicos potest Episcopus compellere ad solutionem relictorum ad pias causas per defunctos factorum, part. 3. Allegatione 82. n. 13. pag. 513.

Heres obligatur ex quasi contractu non in diem, nec sub conditione, sed pure, ibid. numer. 20.

Heredes, vel fideiussores Praelati, qui fecit locationem, si ipse decedat ante illius impletum tempus, non tenentur de euictione, neque conductor ab eis petere potest quanta sua interfit locationem impleri, part. 2. Allegat. 94. numer. 11. pag. 593.

Herodem mulierem instituens ealege ut monialis fiat, sin minus ad monasterium bona pertineant, non incidit in excommunicationem latam contra cogentes virginem monasterium ingredi, parte 3. Allegatione 104. numer. 4. pag. 701.

Haereticum crimen sine peculiari commissione Vi-

carius Episcopi non punit, p. 3. Alleg. 54. numer. 85. pag. 197.

Haereticus delictum pertinet hodie ad Inquisitores, priuatiue ad omnes alios iudices, non excluso tamen iudicio Ordinarij coassistentis Inquisitoribus in causis propriae ouis, p. 2. Allegatione 40. num. 39. pag. 374.

Haereticum occultam confessus non dolens de peccato, in excommunicationem incurrit, part. 2. Alleg. 40. n. 19. p. 365.

Haeretici occulti qualiter dicantur? p. 2. Alleg. 40. numer. 4. pag. 360.

Haeretici pure occulti possunt absolui non solum ab Episcopis, quibus subsunt, sed etiam à quolibet Confessario per suum Superiorem approbato, parte 2. Allegatione 40. numer. 5. pagina 360.

Haeretici omnino occulti, & pure mentales non sunt ipso iure excommunicati, neque incidunt in poenas contra haeticos statutas, parte 2. Alleg. 40. à nu. 6. p. 361.

Haeretici occulti per accidens, & à fortiori, qui tales probari possunt, in excommunicationem, & alias poenas per Ecclesiam aduersus haeticos latus, incidunt, parte 2. Allegatione 40. numer. 10. pag. 362.

Haeretici occulti per accidens, & qui tales probari possunt, comprehenduntur in cap. 1. processus Bullae in Cena Domini, p. 2. Allegatione 40. numer. 11. pagina 363.

Haeticus quando dicatur dubius in Fide, p. 2. Allegat. 40. n. 16. p. 364.

Haeticorum filij, ac nepotes non sunt priuati, nec priuandi beneficijs antea obtentis, part. 3. Allegatione 57. numer. 229.

Haeretici occulti ad hoc ut in excommunicationem incurrant, quales actus, seu signa, vel opera exteriora facere debeant? parte 2. Allegat. 40. nu. 17. pagina 365.

Haeticus mentalis si coram Inquisitoribus occultissimam haesim confiteatur, vel eam reuellet amico, petens ab eo consilium, non incidit in excommunicationem propter illum actum, p. 2. Alleg. 40. n. 18. pag. 365.

Haeticus pure mentalis non est excommunicatus, quamuis per locum dixerit se aliquando hanc, vel illam haesim credidisse, quod melius resoluitur sub distinctione, par. 2. Allegatione 40. numer. 20. pag. 365.

Haeticorum poenas in foro interiori non incurrunt, licet grauiter peccent, qui metu mortis, aut cruciarum, seu tormentorum, vel diuitiarum cupidi se haeticos fingunt, integram tamen Fidem in corde retinentes, & cum excommunicationem non incurrant, à quolibet idoneo Confessario absolui poterunt, part. 2. Allegatione 40. num. 32. & 33. pag. 371. & 372.

Haeretici cuiuscunque sectae excommunicantur, eorundem fautores, libros legentes, tenentes aut imprimentes, & schismatici, p. 3. Allega. 50. nu. 58. pag. 16.

Haeticorum librorum peruersa dogmata melius est ignorare, quam per experientiam in aliquem laqueum erroris incurrere, parte 2. Allegat. 50. numer. 3. pagina 571.

Haeticorum libri tanquam aspidum oua sunt fugiendi, parte 3. Allegatione 90. numer. 4.

Haeticum patrem reuolare tenentur filij, R. c. iij

Index rerum, & verborum

parte 3. Allegatione 96. nu. 56. pag. 631.

Hypothecari non potest patrimonium, p. 2. alle. 19. n. 85. p. 134.

Hypothecare non potest, qui non potest alienare, ibid. nu. 86.

Histriones, bufones, ac ludentes in scenis sunt infames, parte 2. Allegatione 43. numer. 10. pagina 398.

Hierosolymitani fratres capellani à quocunque Catholico Antistite sacros Ordines, etià extra tempora, tribus diebus festiuis, & in quibusvis tam secularium, quàm Regularium Ecclesiis, absque alicuius licentia, suscipere possunt, p. 2. alleg. 4. n. ult. pag. 35.

Hierosolymitani Ordinis Ecclesiæ, quibus cura animarum incumbit, in concernentibus ipsam curam Ordinario sunt subiecti, par. 3. Alleg. 74. n. 26. pag. 443.

Hierosolymitani Ordinis beneficia à Seminarij contributione eximuntur, p. 2. alle. 77. numer. 22. pag. 480.

Hierosolymitani Milites ex nouo ipsorum statuto comprehenduntur sub decreto Concil. Trid. sess. 25. de Regularib. cap. 15. p. 3. Allegatione 101. numer. 8. pag. 658.

Hierosolymitani Milites comprehenduntur sub decreto Concil. Trid. sess. 25. de Regularib. capit. 19. parte 3. Allegatione 104. numer. 10. pag. 702.

Hierosolymitanus Episcopus quartum Patriarchalis sessionis locum, & honorem obtinuit, p. 1. tit. 3. cap. 1. n. 8. pag. 211.

Hierosolymitana Ecclesia si antiquitas spectetur omnes ac etiam Romanam videtur antecedere, ibid. n. 9. pag. 211.

Hierosolyma quando extructa, & quibus nominibus dicta fuerit, parte 1. tit. 3. capit. 6. numer. 1.

Hierosolyma in medio totius Orbis sita, ibid. numer. 2.

Hierosolyma mater omnium ecclesiarum habitata, ibid. n. 3.

Hierosolyma quamvis Metropolitano honore condecorata fuerit, non tamen propterea à subiectione Casariensis exempta fuit, ibidem numer. 4.

Hierosolymitano Patriarchæ quæ Sedes Episcopales subiectæ, ostenditur ibid. n. 5.

Hispaniarum Regibus à Romano Pont. privilegium fuit indultum eligendi & nominandi Episcopos, p. 1. tit. 1. cap. 3. n. 7. p. 23.

Hispaniæ Reges nominandi, & præsentandi Episcopos in Ecclesiis Cathedralibus quod ius habeant, ostenditur ibid. n. 29. p. 20.

Hispaniæ Reges privilegium nominandi ad Ecclesias Cathedralis à Carolo Magno non acceperunt, ibid. n. 30.

Hispani omnes, & præcipue nostri Lusitani, præsertim dum pueri, & adolescentes sunt, & mulieres saltem donec viro copulentur, vini abstinentiam excolunt, part. 1. tit. 2. glos. 11. numer. 8. p. 174.

Hispaniarum Rex quamvis sit patronus Cathedralium in Hispania existentium, & præsentet ad dignitates episcopales, non tamen est patronus aliorum beneficiorum in eisdem Ecclesiis Cathedralibus existentium, p. 3. Allegatione 57. numero 89. pagina 240.

legatione 57. numero 89. pagina 240.

Hispaniæ, & Lusitaniæ Reges quando, & à quibus per ignotas terras, & ignotiora maria Indias scrutari inceperunt, p. 1. tit. 3. cap. 2. n. 42. pa.

Hispaniæ Reges subiectionem Sedi Apostol. debebant ab antiquissimis etiam Regum Gothorum Catholicorum temporibus, ibidem numer. 65. pag.

Hispaniæ Regna non recognoscunt Imperatorem, aliumque Superiorem in temporalibus, ibid. numer. 66. pag.

Homicidium voluntarium, & iniuriosum intra Ecclesiam patratum eam polluit, p. 2. alleg. 18. nu. 2. pag. 215.

Homicidium voluntarium contingens præter opinionem, & casu fortuito non polluit Ecclesiam, parte 2. Allegatione 28. numer. 3. pagina 215.

Homicidium ad defensionem commissum seruato in eo moderamine inculpate tutelæ inculpabile est, part. 2. Allegatione 28. numer. 17. pag. 218.

Homicidium sequutum ex defensione proximi seruato moderamine inculpate tutelæ Ecclesiam non polluit, parte 2. Allegatione 28. numer. 16. pag. 218.

Homicidium voluntarium ad effectum ut quis irregularitatem incurrat, illud dicitur, quod est illicitum, intentum, & volitum in se, p. 2. alleg. 35. nu. 46. pag. 351.

Homicidium mandans in personam vnus si committatur in persona alterius, non incurrit irregularitatem, parte 2. Alleg. 37. num. 52. pag. 353.

Homicida est irregularis, ut neque ad Ordines promoueri possit, nec in susceptis ministrare, p. 2. Allegatione 39. n. 60. p. 356.

Homicidium voluntarium quod dicatur, p. 3. Allegatione 51. numer. 3. p. 60.

Homicidia sui aggressoris ad defensionem vitæ propria cum moderamine inculpate tutelæ non peccat, nec tenetur ad restitutionem, nec est irregularis, parte 3. Allegat. 51. numer. 4. pagina 61.

Homicidium affert nocumentum irreparabile, quia tollit vitam humanam, quæ ex bonis temporalibus summum est, parte 3. Allegatione 51. numer. 16. pagina 65.

Homicidium verum committi dicitur si occidatur fœtus postquam est animatus, parte 3. Allegatione 51. num. 140. pag. 94.

Homo natus ad labores, part. 1. tit. 2. glos. 2. n. 11. pag. 97.

Homines vndeunque nascuntur si parentum vitia non sectentur, & Deum rectè colant, honesti, & salui erunt, p. 1. tit. 2. glos. 17. numer. 17. pag. 200.

Hominum sepulchra supra altaria non sunt ætenda, part. 3. Allegatione 27. numer. 27. pagina 204.

Honestas in vestium colore maxime requiritur, p. 2. Allegat. 3. n. 9. pag. 58.

Honestas vestium clericalium ponderabitur ex consuetudine, & vsu vniuscuiusque regionis, ibid. n. 2. p. 57.

Honestas debet esse in habitu Episcopi, ut non sint vestes incisæ aut diuerso colore, p. 1. tit. 2. glos. 7. n. 2. pag. 133.

Index rerum, & verborum.

Honoris, seu potestatis nonnulli gradus inter ipsos Episcopos à tempore Apostolorum distincte reperiuntur, per quos alij alijs Superiores efficiuntur, parte 1. tituli 1. c. 6. numer. 2. pag. 50.

Honorare melius est, quam honorari, & amare, quam amari, parte 2. Allegatione 45. numer. 18. pag. 411.

Honor non cultu vestium, non equorum fastu, non amplis aedificiis, sed graditate morum, & actuum honestate cognoscitur, parte 1. tit. 2. glos. 7. num. 10. pag. 135.

honori reuerentia debetur, non diuitijs, & vestibus, ibid. n. 15. pag. 136.

Hora pro Sacrorum Ordinum collatione, quæ sit, ostenditur, parte 2. Allegatione 14. numer. 14. pagina 93.

Hospitalia appellatione beneficij non comprehenduntur, nec veniunt sub dispositione regulæ nonæ Cancellariæ, p. 3. Allegatione 57. num. 148. pag. 254.

Hospitalia laicorum Episcopi tanquam Sedis Apostolicæ delegati ius habent visitandi, non obstante quavis exemptione, & immunitate, p. 3. Allegatione 73. n. 3. pag. 429. & Alleg. 75. num. 2. pag. 448.

Hospitalale nouiter fundatum ipso fundatore superflite visitari non potest, nisi habeat formam Ecclesiæ, aut sit fundatum auctoritate Episcopi, parte 3. Allegatione 75. numer. 3. pagina 448.

Hospitalale, quod habet formam Ecclesiæ vel altare pro Missarum celebratione, si est fundatum auctoritate Episcopi, dicitur locus religiosus, & pius, part. 3. Allegatione 75. numer. 4. pag. 448.

Hospitalale quando præsumatur Episcopi auctoritate fundatum, parte 3. Allegatione 75. numer. 5. pagina 449.

Hospitalia erecta sine Episcopi auctoritate videri possunt per ipsum vitrum omnia procedant secundum mentem testatoris, p. 3. Alleg. 57. num. 7. pag. 449.

Hospitalia, quæ sub immediata Regum fuerint protectione, Episcopi visitare non possunt, p. 3. Allegatione 75. numer. 16. p. 451.

Hospitalale magni Vlixbonense toto orbe est celeberrimum, parte 3. Allegatione 75. numer. 18. pag. 451.

Hospitalia sine Episcopi auctoritate instituta pia sunt, parte 3. Allegatione 75. numer. 27. pag. 453.

Hospitalia Episcopi auctoritate instituta beneficio restitutionis in integrum gaudent, par. 3. Allegatione 75. numer. 36. pag. 457.

Hospitalia, quæ sine auctoritate Episcopi instituuntur an gaudeant priuilegio restitutionis in integrum, parte 3. Allegatione 75. numer. 38. pag. 457. num. 42. pag. 458.

Hospitalia Episcopi auctoritate instituta gaudent immunitate ecclesiastica, par. 3. Allegatione 75. nu. 56. pag. 464.

Hospitalia data in titulum, vel administrationem, si habeant beneficia annexa, aut redditus, vel prouentus ecclesiasticos, tenentur soluere Seminario, parte 3. Allegatione 77. numer. 6. pag. 478.

Hospitalia, quæ administrantur à laicis, & in quibus sunt bona laicorum, quæ data non

sunt in titulum, commendam, seu administrationem, non soluunt Seminario, part. 3. Allegatione 77. numer. 8. pagina 479.

Hospitalale vnius diocesis habens beneficium annexum, quod est alterius diocesis tenetur contribuere pro rata fructuum beneficij annexi Seminario, quod est in diocesi, in qua situm est beneficium, part. 3. Allegatione 77. numer. 9. pag. 479.

Hospitalia, quæ conferuntur in titulum beneficij intra sex menses ab Episcopo sunt conferenda, si ad eum spectat collatio, part. 3. Alleg. 58. numer. 4. pag. 277.

Hospitalia quando teneantur ad charitativum subsidium, part. 3. Allegatione 87. numer. 55. pag. 561.

Hospitalitatem vt Episcopus populo exhortetur debet prius ipse seruare, parte 1. tit. 2. glos. 9. num. 5. pag. 131.

Hospitalitatis opus curare maxime debet Episcopus, vt diligenter & fideliter administretur, p. 3. Alleg. 75. numer. 1. p. 447.

Hospitalitas laudanda, & amplectenda, & amanda, quia Deum meretur recipere, ibid. num. 2. pag. 150.

Hospitalitas vsque adeo in Ecclesiasticis est necessaria, vt si ab ea inueniantur alieni, iure prohibeantur ordinari, ibid. n. 6. pag. 152.

Hospitalitatis, & beneficentiæ laus in Prælato præcipue præfulgere debet, ibidem numer. 20. pag. 157.

Hospitalitatis, elemosynæ, & cuiusque beneficij meritum potius in animæ alacritate consistit, quam in doni magnitudine, ibid. numer. 23. pag. 158.

Humilis an sit ille, qui superni numinis arbitrio, vt debeat præesse intelligit, & tamen ex humilitate præesse contemnit, part. 1. tituli 2. glos. 2. numer. 25. pag. 99.

Humilitas sola est officij Sacerdotalis erectio, p. 1. tit. 2. glos. 13. num. 8. pag. 183.

Humilitas est custos pudicitie, mater patientiæ, ac virtutum bonum quoddam, & stabile fundamentum, ibid. numer. 9.

Humilitas tutissimus est omnium virtutum thesaurus ibidem numer. 10. pag. 183.

S. Iacobus cum in Hispaniam appropinquauit primam Fidei plantationem in Galleciæ prouincia fecit, quam postea post obitum suum ad sui corporis depositionem elegit, p. 1. tit. 3. ca. 8. numer. 27. Referunt doctores de eius aduentu in Hispaniam attestantes, ibid. numer. 29. Venit tribus aut quatuor annis post Christi passionem antequam ceteri Apostoli diuiderentur, ibid. num. 31. Ad Iriensem portum in Gallecia primum apulit, ibique instituit S. Petrum primum Bracharensem Episcopum ibid. numer. 32. Ad Hierosolymam rediens ibi palmam martyrij consecutus fuit anno 44. quo etiam B. Petrus, quem primum Bracharæ Episcopum reliquerat, passus est, ibidem numer. 33. Eius martyrij dies 25. Martij fuit, quo & Christus carnem humanam suscepit, & passus est, & ideo transfertur in diem 25. Iulij, quia illo inuictum fuit eius corpus, ibid. num. 35.

Index rerum, & verborum.

Ianitor, seu Officialis turbam arcendo non ex deliberatione Clericorum percussus potest absolui per Episcopum p. 2. Allegatione 41. numer. 22. pag. 381.

Ieiunij utilitates referuntur p. 1. tit. 2. gloss. 5. nu. 8. pag. 122.

Ieiunium neminem reddit debilem, ibid. nu. 9. pag. 122.

Iesuitarum Congregatio, Mendicantium Ordinibus annumerata fuit per Pium V. p. 3. Allegat. 77. nu. 20. pag. 480.

Ignorantia est mater omnium errorum, parte 2. Allegatione 46. numer. 4. pag. 416.

Ignorantiam qui allegat eam debet probare, p. 2. Allegatione 48. numer. 6. pag. 422.

Ignorantia potius praesumitur, quam scientia, parte 3. Allegatione 73. numer. 135. pagina 412.

Immemorialis temporis probatio quando fit per scripturas, & instrumenta centum requiruntur anni, si vero per testes sufficiunt sexaginta, parte 3. Allegatione 72. numer. 38. pagina 395.

Immemoriale tempus ut possint testes probare debent esse saltem aetatis 54. annorum, ibid. numer. 37.

Immemorialis per testes non dicitur sufficienter articulata, si testes non dicant quod non audierunt, nec viderunt contrarium, ibidem numer. 39.

Immunitate Ecclesiastica non gaudet qui existens in loco sacro alium extra illum existentem percussit, parte 2. Allegatione 28. numer. 27. pag. 122.

Illegitimus non potest eligi, nec praesentari, p. 3. Allegatione 72. nu. 83. pag. 401.

Illegitimum potest Episcopus dispensando promovere ad Ordines minores, & ad beneficium simplex, parte 2. Allegatione 45. numer. 9. pag. 411.

Illegitimum an possit Episcopus promovere ad beneficium, quod non iure communi, sed statuto, vel consuetudine sacrum Ordinem requirit, ibid. num. 21. pag. 411.

Illegitimos ad Canonicatus Ecclesiarum Collegiarum potest Episcopus promovere, ibid. nu. 22. pag. 411.

Illegitimos ad dimidias portiones, seu inferiora beneficia Ecclesiae Cathedralis potest Episcopus promovere, ibid. n. 23. p. 412.

Illegitimum ad beneficium simplex, cui est annexa accessorie parochialis, potest Episcopus promovere, ibid. num. 24. pag. 412.

Illegitimus non potest dispensari ab Episcopo super pluralitate beneficiorum simplicium, ibid. num. 28. p. 413.

Illegitimum ad beneficia requirenda sacrum Ordinem non potest Episcopus promovere, ibid. num. 30. p. 413.

Illegitimum ad Canonicatus Ecclesiae Cathedralis an possit Episcopus promovere, ibid. n. 31. pag. 413.

Illiteratus in Episcopum promotus ab Episcopo tu est remouendus, parte 3. Allegatione 1. nu. 24. pag. 7.

Illiterati penitus non possunt fieri clerici, p. 3. Alleg. 46. n. 5. p. 416.

Illiteratus comparatur caeco, parte 2. Allegatione 46. p. 416.

Illiteratus est nullus in Ecclesia Dei, nec in ea placere potest, parte 2. Allegatione 46. numer. 72.

Illiteratum potest Episcopus ad Ordines promovere, si aliquid principium grammatices habeat, parte 2. Allegatione 46. numer. 13. pagina 417.

Illiteratus asinus nuncupari solet, & non venit appellatione hominum, p. 2. Alleg. 46. num. 8. pag. 416.

Illiteratus est magis odiosus, quam homicida, parte 2. Allegatione 46. n. 9. p. 416.

Illiteratus dicitur, qui prima grammaticae rudimenta non didicit, parte 2. Allegatione 46. numer. 9.

Illiteratura defectus est omnino indispensable, parte 2. Allegatione 46. numer. 11. pag. 416.

Illiteratus est irregularis, parte 2. Allegat. 46. nu. 10. pag. 416.

Illiterato penitus facta beneficij collatio est invalida, & irrita, parte 2. Allegatione 63. numer. 1. pagina 328.

Illiterati sunt incapaces beneficiorum, parte 3. Allegat. 63. n. 2. p. 328.

Illiterato sed non penitus, facta beneficij collatio non est ipso iure irrita, tenetur enim sub peccato mortali edificare, vel illud remittere, aut renuntiare, parte 3. Allegatione 63. numer. 3. pag. 328.

Illiterati, qui alias honeste vitae sunt, quoad obventa beneficia ob causam tolerari possunt, p. 3. Allegatione 63. numer. 5. pag. 329.

Illiteratis possunt Episcopi tanquam Sedis Apostolicae delegati coadiutores dare, & assignare eis parrem fructuum pro sufficienti victu, parte 2. Allegatione 63. numer. 6. pagina 329.

Illiteratus coadiutores dare non potest vicarius ex generali commissione, parte 3. Allegatione 63. num. 7.

Illiterato tonsuram conferens Episcopus ab eius collatione per annum suspenditur, parte 3. Alleg. 11. n. 6. pag. 769.

Illustres & personae egregiae appellantur Episcopi, parte 1. titulo 1. cap. 2. numer. 12. pag. 11.

Impedientes eos qui victualia, & alia necessaria Romam conuehant excommunicantur in Bulla Cena Domini, parte 3. Allegatione 50. numer. 65. pag. 17.

Impedimentum omne censetur sublatum, si Episcopus illud non ignorans ordines contulerit, parte 2. Allegatione 18. numer. 8. pagina 112.

Impedimentum legitimum habens propter quod excommunicatus non potest Summum Pontificem adire sine periculo vitae, potest ab Episcopo absolui parte 2. Allegat. 41. num. 6. pagina 379.

Impedimentum iustum habet is, qui iure non potest, licet mittere valeat pro absolutione, parte 2. Allegatione 41. n. 71. pag. 379.

Impedimentum iustum quoad hoc censetur habere, qui curam animarum, vel filios, aut vxorem habet, timetque ob suam absentiam dam-

Index rerum, & verborum.

num notabile accepturos, p. 2. Allegatione 41. n. 8. pag. 379.

Impedimentum publicæ honestatis vsque ad quartum gradum extenditur, par. 3. Alleg. 51. nu. 174. pag. 102.

Impedimentum publicæ honestatis quando simul concurret cum impedimento affinitatis vtrumque explicite, vel saltem implicite in petitione explicandum est parte 3. Allegatione 51. nu. 176. pag. 102.

Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex matrimonio rato amentium, vel puerorum, p. 3. Alleg. 51. numer. 178. pag. 103.

Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex matrimonio celebrato sub conditione de futuro, antequam adimpleatur conditio, p. 3. Alleg. 51. nu. 180. pag. 103.

Impedientes eos, qui victualia & alia necessaria Romam conueniunt, excommunicantur, p. 3. Alleg. 50. n. 65. pag. 17.

Impedimenta falsa denuntians vt matrimonium impedit, arbitraria pœna punitur, p. 2. Alleg. 32. n. 24. pag. 265.

Impedimentum aliquod cognoscens inter volentes contrahere, etiam si occultum sit, vel acceptum sub secreto, aut auditum ab alijs, vi denunciationum tenetur manifestare, ibidem numer. 25.

Impedimentum aliquod occultum cognoscens, ita ut solus ipse nouerit, præcipue si nascitur ex infamia, aut peccato, vel cum graui suo incommodo, aut aliorum scandalo non tenetur detegere, ibidem numer. 26. pag. 66.

Impedito non currit tempus, parte 3. Allegatione 72. numer. 139. pag. 413.

Impedimentum publicæ honestatis ex sponsalibus validis & certis oritur in primo gradu, parte 3. Alleg. 51. numer. 182. p. 103.

Impedimentum publicæ honestatis non inducitur quando aliquis fidei consentit, parte 3. Allegatione 51. numer. 183. pag. 103.

Impedimentum nullum ex sponsalibus aut matrimonijs metu aut errore personæ nascitur, p. 3. Alleg. 51. n. 184. p. 103.

Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex sponsalibus conditionatis ante aduentum conditionis, parte 3. Allegatione 51. nu. 185. pag. 104.

Impedimentum publicæ honestatis non oritur ex sponsalibus contractis à parentibus nomine filiorum sine eorum consensu, p. 3. Allegatione 51. n. 186. p. 104.

Impedimentum publicæ honestatis oritur ex sponsalibus quacunque ratione irritis, quando ipsa publica sunt, & nullitas occulta, p. 3. Allegatione 51. numer. 187. p. 104.

Impedimentum publicæ honestatis contractum ex sponsalibus validis, & certis non cessat, quando sponsalia dissoluantur mutuo contrahentium consensu, parte 3. Allegatione 51. numer. 188. pagina 104.

Imperator defensor & aduocatus Ecclesiæ dicitur, parte 1. titulo 3. capit. 2. numer. 86. pag. 250.

Imperialis dignitas attentata sua natura non fuit à summo Pont. sed ab ipso Deo mediante iure gentium, ibid. n. 87. p. 250.

Imperium & principatus nihil aliud est præter

merum laborem, part. 1. tit. 2. glof. 2. numer. 3. pag. 92.

Imperij translatione à Summo Pont. facta ex tunc imperialis dignitas ab illo habetur, & instituta dicitur, part. 1. tit. 3. cap. 2. numer. 88. pag. 250.

Imperium Christianicum post prædictam translationem magis pendet à Summo Pont. quam aliud quodlibet regnum, ibidem numer. 89. pag. 250.

Imperium transferre in aliquam gentem potest Summus Pont. ibid. n. 92.

Imperio vacante iurisdicctio, regimen, & dispositio eius deuoluitur ad Summum Pont. ibid. nu. 93. pag. 251.

Impudicitia quid sit, p. 1. tit. 2. glof. 8. numer. 5. pag. 143.

Impunitas est incuria soboles, insolentia mater, radix impudentiæ, & transgressionis nutritrix, p. 1. tit. 2. glof. 12. n. 5. p. 177.

Incarceratus, iniuste, semora quacunque consuetudine in contrarium debet percipere distributiones quotidianas, p. 3. Allegatione 53. numer. 178. pagina 154.

Incedarius excommunicati & publicati non nisi à Papa absolui possunt, p. 3. Allegatione 50. num. 89. pag. 24.

Incedarius dicitur ille, qui malo animo auctoritate propria incendit aliena, parte 3. Allegatione 51. numer. 73. pag. 78.

Incedarius ad damna & interesse tenetur si fuerit lata culpa, parte 3. Allegatione 51. numer. 77. pag. 78.

Incedarius ad damna, & interesse tenetur, si incendium ex sua nimia negligentia fiat, parte 3. Allegatione 51. numer. 77. pag. 79.

Incendium à quibus in dubio emissum præsumatur, parte 3. Allegatione 51. numer. 78. pagina 79.

Incendium connumeratur inter casus fortuitos parte 3. Allegatione 51. numer. 74. pagina 78.

Incendium magnum, quo possunt Moniales & monasterio egredi, tale debet esse, vt certum sit, vel saltem probabile, quod nisi Moniales omnes statim à monasterio exeant, omnes sint simul morituri, parte 3. Allegatione 102. numer. 25. pagina 676. & seq.

Incompatibilitatem inducit commenda perpetua, p. 3. Alleg. 59. n. 4. p. 281.

Incorrigibilis à parte rei ille dicitur, qui ita obduratus in peccato perseuerat, vt nullo modo velit ad correctionem perducere, parte 3. Allegatione 110. numer. 14. pag. 762.

Incorrigibilis ex iuris præsumptione quando quis dicatur, ibid. n. 15. p. 762.

Indumenta mollia animi molliciem indicant, p. 1. tit. 2. glof. 7. n. 6. p. 134.

Industria personæ electa censetur cum ei delegantur causæ graues & arduæ, p. 3. Allegatione 84. n. 12. p. 529.

Industria personæ quando est electa non potest quis mandare alicui vices suas, ibid. numer. 13. pag. 530.

Indulgentia est remissio pœnæ temporalis debita pro peccatis actualibus iam dimissis, concessa homini existenti in gratia à Prælato per applicationem thesauri ecclesiastici, p. 3. Allegatione 88. n. 1. pag. 563.

Index rerum, & verborum.

Indulgentia plenaria est illa, qua remittitur tota poena, parte 3. Allegatione 88. numer. 2. pag. 563.

Indulgentia temporalis dicitur illa, qua non remittitur tota poena, sed eius tantum pars relaxatur, parte 3. Allegatione 88. numer. 3. pagina 563.

Indulgentiae carena, quadragena, & septena, quae sint, parte 3. Allegatione 88. numer. 4. pagina 563.

Indulgentias concedendi potestas est iurisdictionis, & non Ordinis, parte 3. Allegat. 88. nu. 6. pag. 563.

Indulgentias temporales potest concedere Episcopus etiam non consecratus, aut ordinatus, dummodo sit electus, & confirmatus, par. 3. Allegat. 88. num. 7. pag. 564.

Indulgentias concedendi potestas penes Papam est iure diuino à Deo proxime accepta, penes Episcopos vero est iure communi & ordinario, p. 3. Alleg. 88. num. 8. p. 564.

Indulgentias plenarias concedendi potestas à Papa est delegabilis, par. 3. Allegatione 88. num. 9. pag. 564.

Indulgentias temporales concedendi potestatem Episcopus non solum suo Vicario, verum etiam Clerico demandare potest, p. 3. Alleg. 88. nu. 10. pag. 564.

Indulgentias non potest concedere Episcopus excommunicatus, denuntiatus, seu vitandus, p. 3. Allegat. 88. n. 12. p. 564.

Indulgentias valide, ac sine peccato seculo scādalo non praeiusto concedit Episcopus dum in mortali peccato existit, p. 3. Allegat. 88. numer. 13. pag. 564.

Indulgentiae temporales, quas Episcopus concedere potest, quae sint, part. 3. Allegatione 88. nu. 14. pag. 565.

Indulgentias concedere est voluntaria iurisdictionis, part. 3. Allegatione 88. numer. 16. pagina 565.

Indulgentias plenissimas peccatorum solus Papa concedit, part. 3. Allegatione numer. 50. n. 46. pag. 14.

Indulgentias iure proprio nullus inferior Episcopo potest concedere, pag. 3. Alleg. 88. num. 17. pag. 565.

Indulgentias concedit Episcopo inferior ex consuetudine, etiam si non sit Presbyter, p. 3. Alleg. 88. num. 18. pag. 565.

Indulgentiae concessae ab Episcopo, vel Archiepiscopo, si exceſſerint numerum taxatum in cap. cum ex eo, de poenitent. an valeant? par. 3. Alleg. 88. num. 22. p. 566.

Indulgentias Episcopus concedere tantum potest subditis suis, part. 3. Allegatione 88. numer. 23. pag. 566.

Indulgentias pro mortuis non potest Episcopus concedere, part. 3. Allegatione 88. numer. 24. pagina 566.

Indulgentias ab alio Episcopo concessas lucratur exteri de proprii licentia, parte 3. Allegatione 88. numer. 25. pag. 566.

Indulgentijs, quas alij concessit, frui, & gaudere potest Episcopus, par. 3. Allegatione 88. numer. 28. pag. 567.

Indulgentias praetextu generalis commissionis Vicarius Episcopi generalis concedere nequit,

parte 3. Allegatione 54. numer. 90. pag. 179.

Inebriari aliquem cogens qualiter peccet, ostenditur, parte 1. titul. 2. glos. 11. numer. 2. pag. 171.

Inebriari solitus sacris Ordinibus insigniri non potest, parte 2. Allegatione 28. numer. 11. pag. 216.

Infamare se nemo debet, parte 3. Allegatione 96. n. 46. p. 628.

Infamia iuris dicitur quando ipso iure Canonico, vel equili imponitur infamia, p. 3. Alle. 43. n. 3. pag. 397.

Infamia si praeſentatur incurſa per ſententiam de illa debet conſtare, nec ſufficeret ſi teſtibus probaretur lata fuiſſe part. 2. Allegatione 43. nu. 16. pag. 398.

Infamia facti dicitur, cum quis est notatus de aliquo crimine apud bonos, & graues Viros, p. 2. Alle. 43. n. 17. p. 399.

Infamia iuris de iure potest esse occulta, non sic infamia facti, parte 2. Allegatione 43. num. 18. pagina 399.

Infamia iuris non solum impedit praefici, sed etiam remoueri facit à dignitatibus h. bitis, infamia vero facti repellit tantum ab obtentis, p. 3. Allegatione 43. numer. 19. p. 399.

Infamia per Principem aboleri potest, non sic infamia facti, parte 2. Allegatione 43. numer. 20. pa. 399.

Infamia facti contrario facto tollitur, p. 2. Alleg. 43. n. 21. p. 399.

Infamia nota laborant poenitentes ſolemniſſime, p. 2. Alle. 43. n. 6. p. 397.

Infames de iure Ciuili regulariter ſunt etiam infames de iure Canonico, niſi expreſſe ius Canonici illam infamiam aboleat, p. 2. Alle. 43. numer. 2. p. 397.

Infames ſunt hiſtriones, bouffones, ac ludentes in ſcenis, parte 2. Allegatione 43. numer. 10. pag. 398.

Infames iuris vt patiantur eoſdem effectus, quos ipſamer infamia parere ſolet, oportet quod ſint de crimine in iudicio conſeſſi, vel conuiſti, parte 2. Allegatione 43. numer. 13. pagina 398.

Infames iuris & facti qui ſint, p. 2. Alle. 43. nu. 25. 26. 27. & 28. pag. 400.

Infames tam iuris, quam facti irregulares ſunt, & Ordines eccleſiaſticos ſuſcipere prohibentur, part. 2. Allegatione 43. numer. 29. pag. 400.

Infamis efficitur, & inhabilis ad Ordines ſuſcipiendos condemnatus actione furti, p. 2. Alle. 43. num. 5. p. 397.

Infamis vt quis dicatur infamia iuris, requiritur ſententia declaratoria de crimine ſamoſo, quod infamet, parte 2. Allegatione 43. numer. 14. pag. 398.

Infames ad beneficia eligi, ſeu praſenſiati non poſſunt, part. 2. Allegatione 72. numer. 100. pag. 404.

Inferiores Episcopo habentes ius conferendi, non poſſunt facere concurſum, parte 3. Alleg. 60. num. 40. p. 299. niſi exempti ſint, & habeant propriū diſtrictum, & Episcopalem iuriſdictionem, ibid. num. 42.

Inferiores Episcopo poſſunt ex praſcriptione, conſuetudine, vel priuilegio quærere facultatem cognoscendi

Index rerum, & verborum.

cognoscendi de causis matrimonialibus, p. 3. Alle. 84. n. 5. pag. 128.

Inferiores Ordinarij etiam exempti, & immediate Sedi Apost. subiecti non possunt excommunicationes pro rebus deperditis dare, parte 3. Allega. 96. nu. 12. pag. 620.

Inferior ab Episcopo quando possit Clericum percutientem ab excommunicatione absolvere, p. 2. Allegat. 41. numer. 32. pag. 383.

Infantes discretionem carentes absque peccato mort. admitti possunt ad claustra Monialium, p. 3. Allega. 102. nu. 32. pag. 689.

Infans qui consecratur Episcopus recipit characterem, p. 2. Alleg. 15. n. 29. pag. 9.

Infanti tonsuram conferens quam poenam incurrat, p. 2. Alle. 16. n. 7. pag. 101.

Infantes expositi, vide Expositi infantes.

Infirmus, qui personaliter diuinis officiis adesse non potest quotidianas percipit distributiones, parte 3. Allegatione 53. num. 166. pag. 151. quod quomodo intelligatur, vide num. 167. cum seq. pag. 152.

Infirmus est causa resignandi beneficium coram Ordinario, par. 3. Allegatione 60. numer. 33. pag. 364.

Infirmus lepræ, cuius occasione Moniales possunt de monasterio egredi, potest etiam extendi ad quamvis infirmitatem adeo contagiosam, quod si ipsius radix foris non eiciatur, citò omnes ipsius monasterij sorores interficiant, par. 3. Allegatione 102. num. 24. pag. 677.

Informatio de genere nunquam præstat exceptionem rei iudicatæ, parte 1. tit. 2. glof. 17. n. 39. pag. 207.

Informationes pro nouitiis volentibus proficere quomodo sint faciendæ, parte 3. Allegat. 101. nu. 41. pag. 66.

Infidelis ut incapax præsentari non potest ad beneficium, part. 3. Allegatione 72. numer. 80. pag. 402.

Infideles subiiciuntur Summo Pont. etiã quoad potestatem temporalem gubernatiuam, quatenus opus fuerit ad defensionem Ecclesiæ, & ad expediendam prædicationem Euangelicam, part. 1. tit. 1. c. 2. n. 32. p. 235.

Infideles immediate ab ipsa natura potestatem supremam ciuilem habent, itaut per eam gubernari possint suo modo in ordine ad propriam cõseruationem, ibid. nu. 46. pag. 236.

Infideles non potest Summus Pont. debellare pro eo quod eum cognoscere nolint in dominum suum, & totius Orbis temporalem, ibidem numer. 38.

Infidelium terras inter Reges Portugalæ, & Castellæ optimo iure potuit diuidere Summus Pont. Alexander. VI. sub ea conditione, ut in conuersionem prædicatorum infidelium tenerentur mittere prædicatorum Fidei, ibid. numer. 14.

Infideles quantumvis sceleratos non poterit Summus Pont. aut quilibet alius Princeps fidelis, ut pote ipsius imperio non subiectos priuare sua ipsorum potestate ciuili publica, & dominio reu suarum, ibid. n. 40. p. 237.

Inhabilitas procedens de iure diuino suppleri non potest, part. 2. Allegatione 2. numer. 11. pag. 15.

Inhabilis quis iudicandus est ad beneficia si talis

reperiatur tempore præsentationis, nec prodest habilitas si superueniat, parte 3. Alleg. 72. n. 104. p. 405.

Inhabiles ad testimonium ferendum vi monitorij tenentur reuelare, parte 3. Allegatione 96. n. 62. p. 632.

Inimicitias capitales etiam sua culpa contrahens propter quas non valet Romam adire, potest ab excommunicatione pro violenta manuum iniectione in Clericos per Episcopum absolui, Alleg. 41. n. 9. p. 379. p. 2.

Inimicitia capitales quæ dicantur, ibidem numer. 10.

Inimicitia capitalis oritur ex lite super omnibus bonis, vel maiori illorum parte, ibid. num. 11. pag. 380.

Inimicitiam capitalem inducit accusatio criminalis, ibid. n. 12.

Inimicitiam capitalem inducit status quæstio, ibid. n. 13. p. 380.

Inimicitia graues quando legitima sint causæ propter quas quis residere non teneatur in Parochiali, ostenditur, part. 3. Allegatione 53. numer. 89. pag. 158.

Inimicitias in Episcopatu ortas debet Episcopus componere, parte 2. Allegatione 79. numer. 1. pag. 472. & seq.

Iniurias, seu violentias esse manifestas dum non consisterit, non poterunt Conseruatores inhibere iudicibus Ordinarijs ne in illis procedant, part. 3. Allegatione 106. numer. 26. pagina 732.

Inops Clericum percutiens quando possit ab excommunicatione per Episcopum absolui, p. 2. Allegat. 41. numer. 23. pag. 381.

Inquisitores Apostolici, aut eorum Vicarij, siue Commisarij in foro conscientia absolueri non possunt occultos hæreticos virtute Extrauag. Clementis VII. part. 3. Allegatione 40. num. 26. pag. 368.

Inquisitoribus Apostolicis solum in Extrauag. Clementis VII. tribuitur potestas, ut possint in suo auditorio hæreticos accipere ad secretam abijurationem, & secretas quoque poenitentias, part. 2. Alleg. 40. nu. 27. p. 369.

Inquisitores Apostolici an hodie extante reuocatione facta per processum Bullæ in Cæna Domini possint absolueri ab heresi in foro conscientia? par. 2. Alleg. 40. nu. 28. pag. 369.

Inquisitores contra hæreticam prauitatem in foro exteriori absolueri possunt quoscunque hæreticos, credentes, fautores, & c. non obstante cuiuslibet Canonis, Concilij, aut processum Bullæ in Cæna Domini decreto, p. 2. Alleg. 40. n. 37. p. 373.

Inquisitores sunt viri grauissimi, & æquissimi, ac prudentissimi, parte 2. Allegatione 40. numer. 37. pag. 374.

Inquisitores poenis, & censuris contra inobedientes procedere possunt, par. 23. Allegatione 40. numer. 51. pag. 379.

Inquisitores si alicui crimen hæresis falso imponant, & innocentes infament, in excommunicationem Papalem incidunt, part. 3. Allegat. 50. nu. 95. pag. 25.

Inquisitionis officium impediens, vel perturbans incidunt in excommunicationem Papalem, part. 3. Allegat. 50. numer. 121. pag. 242.

Index rerum, & verborum.

Inquisitores contra hæreticam prauitatem priuatiue cognoscunt de blasphemis hæreticis, & contra consuetum blasphemare, & monitum, blasphemare non cessantem, parte 3. Alleg. 51. nu. 89. pagina 81.

Inquisitores contra hæreticam prauitatem habent auctoritatem, & ius inquirendi contra diuinentes, & fortilegos, quotiescunque, quæ hæresim sapiunt, parte 3. Allegatione 51. numer. 124. pag. 91.

Inquisitoris officium à residentia Parochialis non excusat, parte 3. Allegatione 53. numer. 87. pag. 138.

Inquisitores contra hæreticam prauitatem habentur in suis præbendis, & dignitatibus pro præsentibus, & residentibus, non tamen in beneficiis curam animarum habentibus, p. 3. Alleg. 53. n. 156. pag. 150.

Inquisitores non possunt libros damnatos legere, nisi eis ab Apostolica Sede, vel per Sacram Congregationem Inquisitionis fiat facultas, p. 3. Allegatione 90. numer. 8. pagina 572.

Inquisitores omnes hæreticæ prauitatis possunt procedere, & seuerè animaduertere in Regulares, qui personas ad inhonestæ perpetranda in actu Confessionis Sacramentalis induxerint, p. 3. Allegatione 105. n. 60.

Inquisitores contra hæreticam prauitatem possunt familiam armatam tenere, parte 3. Allegatione 107. nu. 6. pag. 748.

Inquisitores contra hæreticam prauitatem non possunt cognoscere de causa hæresis Episcoporum, parte 3. Allegatione 112. n. 14. p. 780.

Instantia in Curia Romana nunquam extinguitur nisi per sententiam, parte 3. Allegatione 81. numer. 11. pag. 508.

Interstitia temporum inter vnum, & alterum minorem, quæ debeant concurrere, parte 2. Alleg. 11. n. 14. p. 69.

Interstitijs temporum seruatis Ordines sunt conferendi, & quare, parte 2. Allegatione 18. nu. 2. pag. 111.

Interstitijs dispensare possunt Abbates cum suis subditis, quibus Primam tonsuræ, & minores Ordines possunt conferre, ibid. nu. 3.

Interstitijs cum ordinandis potest Episcopus dispensare data aliqua legitima causa, ibid. num. 4. pag. 112.

Interstitijs potest dispensare Capitulum Sede vacante, & eius Vicarius, ibidem numero 6.

Interstitijs cum ordinando dispensare censetur Episcopus, si illum ad Ordines assumat, sciens non elapsum anni curriculum, ibidem numero 7. pag. 112.

Interstitijs cum religioso dispensare potest Episcopus, ibid. n. 10. pag. 113.

Interstitijs non seruatis Episcopus ordinans subditum nullam pœnam incurrit, ibidem numero 11.

Interstitijs non seruatis Ordines recipiens peccat, si faciat absque licentia Episcopi, ibid. num. 12. pag. 113.

Institutio proprie per quam præsentatus à patrono instituitur, dicitur translatio iuris non libera à Superiore facta, ex qua plenum ius datur instituto, parte 3. Allegatione 72. numer. 1. pagina 390.

Institutio, vt obtineatur requiruntur beneficii vacatio, existetia iuris patronatus, habitas præsentati, & præsentatio facta in tempore, part. 3. Allegatione 72. numer. 1. p. 390.

Institutio, ac instituire in beneficiis quibus modis accipiat in iure, p. 2. Alleg. 72. numer. 172. pag. 419.

Institutio pro inuestitura, seu missione in corporalem beneficii possessionem accipitur, part. 3. Allegatione 72. num. 173. pagina 419.

Institutio est concessio Ecclesiæ, seu beneficii auctoritate legitima Episcopi, vel alterius Ordinarij facta ei, qui est à patrono nominatus, & oblatas, parte 3. Allegatione 72. numer. 174. pag. 420.

Institutio dicitur translatio iuris non libera à Superiore facta, ex qua plenum ius datur instituto, part. 3. Allegatione 72. numer. 175. pag. 420.

Instituendi facultas potest ab Episcopo, specialiter delegari, etiam ante vacationem, p. 3. Alleg. 72. num. 178. p. 420.

Institutionis nullitas non inficit præsentationem factam per patronos, p. 3. Alleg. 72. num. 180. pag. 420.

Institutio authorizabilis præscriptione acquiri potest, part. 3. Allegatione 72. numer. 185. pag. 421.

Institutio quod spectet ad inferiorem, de consensu Episcopi, potest in ipsa fundatione conditio apponi, parte 3. Allegatione 72. numer. 187. pag. 421.

Institutio est actus extra-iudicialis, & potest fieri die feriato, atque extra territorium, & diocœsim, parte 3. Allegatione 72. numer. 195. pag. 424.

Institutio pertinet ad Religiosos in Ecclesiis, quæ pleno iure eis subijciuntur, ibidem numer. 188. p. 422.

Interamnensis provincia in Regno Portugaliæ ita appellata, quod Durio & Minio fluminibus intercludatur, loci amœnitatem celeberrima, p. 1. tit. 3. cap. 8. nu. 3.

Interdictus non potest præsentari ad beneficium, part. 3. Allegatione 72. numer. 99. p. 404.

Interdicti non potest ciuitas à Sacris ob debitum pecuniarium domini, vel officialium, aut priuatarum personarum sine speciali Papæ consensu, p. 3. Alleg. 50. n. 42. p. 14.

Interdicto loco qui celebrare cogunt in excommunicationem Papalem incidunt, ibid. num. 101. pag. 27.

Interdictus iniuste, vel nulliter ab ingressu Ecclesiæ recuperat quotidianas distributiones, confecto de iniustitia, vel nullitate, part. 3. Allegat. 53. num. 176. p. 153.

Interdicta relaxare non potest Vicarius generalis, nisi speciali mandato, part. 3. Alleg. 54. numer. 56. pag. 180.

Interdicti tempore an Chrisma confici possit, p. 2. Allegatione 31. n. 22. pag. 212.

Interdicti tempore Confirmationis Sacramentum conferri potest, ibid. n. 23.

Interdicti tempore, & à personis interdictis matrimonium absque peccato mortali contrahi non potest, part. 2. Allegatione 32. num. 197. p. 303.

Interdicti tempore contrahi possunt sponsalia, ibid. n. 204. p. 304.

Index rerum, & verborum.

Interdicti tempore benedictiones matrimoniales fieri prohibentur, ibid. n. 205.

Interdictum ad tempus an possit suspendere Episcopus pro certa festiuitate, vel occasione, p. 3. Alleg. 38. a. numer. 1. p. 337.

Interdicti tempore si Minores Religiosi admittant in suis Ecclesijs Fratres tertij Ordinis ad audienda diuina officia in excommunicationem Papalem incidunt, part. 3. Allegatione 50. nu. 102. pag. 28.

Interdictum Sedis Apost. violantes incidunt in excommunicationem Papalem, ibidem numer. 106. pag. 29.

Interpretatio illa fieri debet, quæ sit fauorabilis augmento cultus diuini, parte 3. Allegatione 67. nu. 8. pag. 353.

Inuasiorem occidens etiam ex odio, & cum intentione fumenda vindictæ, quando non potest aliter se defendere, non fit irregularis, p. 2. Alleg. 39. u. 56. p. 355.

Inuasiorem licet occidere pro defendendis proprijs bonis, quando sunt ordinata, vt media ad conseruationem vitæ, par. 2. Allegat. 51. numer. 6. pag. 62.

Inuasiorem licet occidere pro defensione sui honoris, vel integritate sui corporis, ibidem numer. 7.

Inuentarium illarum rerum debet facere Episcopus, quas ipse ex ipsius patrimonio comparauit tempore, quo Episcopatum consequitur, parte 3. Allegatione 114. n. 15.

Inuentus dicitur, qui fuit inuentus & captus, p. 3. Alleg. 12. num. 16. d. 77.

Imocatio facta ad id, quod est dæmonis naturæ non sapit hæresim, parte 3. Allegatione 51. numer. 125. pag. 91.

Ioannes Hurtado Dominicanus Archiepiscopatum Toletanum ab Imp. Carolo V. sibi oblatum lacrymis, ac omni denique conatu reiecit, par. 1. tit. 1. gl. 2. n. 24. p. 89.

Irregularis an fiat, suspensus à Pontificalibus in illis celebrando, parte 3. Allegatione 6. numer. 19. pag. 45.

Irregularis fit promotus ante legitimam ætatem, & in susceptis Ordinibus minitans, p. 2. Allegatione 16. num. 11. p. 102.

Irregularis, quia celebravit in excommunicatione, ab Episcopo dispensari, quando excommunicatio est occulta, licet celebratio sit manifesta, part. 2. Allegatione 39. numer. 27. pagina 350.

Irregularis occultus ob reiterationem Baptismi potest ab Episcopo dispensari, part. 2. Allegatione 39. n. 36. p. 351.

Irregularis occultus ob duos Sacros Ordines, vel Acolytum cum Subdiaconatu eodem die susceptos, potest ab Episcopo dispensari, part. 3. Allegatione 39. num. 37. pag. 352.

Irregularis ob administrationem in Ordinibus male susceptis, si sit occultus potest ab Episcopo dispensari, part. 2. Allegatione 39. num. 41. pagina 352.

Irregularis ob exercitationem Ordinum, quos non habebat, potest dispensari ab Episcopo, vt exerceat susceptos, ac alios suscipiat, modo delictum sit occultum, parte 2. Allegatione 39. num. 43. pag. 312.

Irregularis efficitur quis homicidium com-

mittens transgrediendo moderamen inculpatae tutelæ, part. 2. Allegatione 39. numer. 55. pagina 354.

Irregularis est illiteratus, par. 2. Allegatione 46. numer. 10. pag. 416.

Irregularitatem incurrit promotus per saltum, parte 2. Allegat. 47. n. 2. p. 418.

Irregularitas bigamia vete solo iure Pontificio inducta, parte 2. Allegatione 49. numer. 20. pag. 431.

Irregularitatem incurrit promotus ante legitimam ætatem ascendendo ad altiores Ordines, p. 2. Allegatione 16. numer. 11. p. 103.

Irregularitatem contrahit, qui non expleto anno 24. aut in tempore interdicti, vel sine titulo, vel ab alieno Episcopo, aut sine dimissorijs, vel extra tempus statutum, suscepit Ordinem Presbyterij, parte 2. Allegatione 49. numer. 16. pag. 103.

Irregularitatem non incurrit celebrans ante legitimam ætatem bona fide, credens id sibi licere; peccat tamen mortaliter celebrando sciens se non habere legitimam ætatem, p. 2. Allegatione 16. n. 21. p. 104. & n. 12. p. 105.

Irregularis non fit defendens proximum vsque ad occisionem, vel mutilationem aggressoris, p. 3. Allegatione 51. numer. 10. p. 63.

Irregularis non potest presentari cum non valeat ad Ordines promoueri, & collatio seu prouisio de beneficio illi facta sit nulla, p. 3. Allegat. 72. n. 81. p. 402.

Irregularis quando fiat digito carens, p. 3. Alleg. 42. numer. 18. pag. 389. Et pollicis parte carens, ibidem num. 20. Et habens faciem deformem num. 25.

Irregularis non est digito illo carens, qui medijs est, ibidem numer. 21. nec digitos fenos habens in manibus, ibidem numer. 21. nec carens oculi sinistri siue canonis virtute visua; si tanta polleat virtute in dextero, vt sine deformi faciei conuersione possit legere Canonem nu. 32. pag. 391.

Irregularitatem inducit nasi abscissio, ibid. nu. 33. pag. 391.

Irregularis est auribus carens propria culpa, aut notorij peccati causa, ibidem numer. 39. pag. 391. Et podagra, vel scabie laborantes, si nimiam inducant deformitatem, ibidem numer. 44. pag. 392. Et paralyti, vel appoplexia laborantes, nu. 45. pag. 392.

Irreprehensibiles esse conuenit, quos præesse necesse est corrigendis, parte 1. tit. 2. gl. 2. nu. 3. pag. 103.

Irreprehensibilis ideo requiritur Episcopus vt virtutes omnes in eo comprehendantur, ibidem n. 9. pag. 104.

Index ecclesiasticus cognoscit an scilicet habitus in quo clericus fuit repertus sit conueniens, part. 2. Allegat. 12. num. 16. p. 77.

Index ecclesiasticus non tenetur stare processui, & sententiæ Iudicis secularis in clerico, parte 2. Allegatione 12. numer. 36. pag. 84.

Index rerum suspendens intra Ecclesiam eam polluit, parte 3. Allegat. 28. numer. 25. pagina 221.

Iudices seculares tenentur Inquisitorum litteras, & illorum mandata celeriter exequi, parte 2. Allegat. 40. nu. 49. pag. 376.

Index rerum, & verborum.

Iudex secularis in causa hæresis est merus executor, nec de processu, nec de sententia, aut mandato Inquisitorum, nec de crimine illo cognoscere potest, parte 2. Allegatione 40. num. 50. pag. 376.

Iudices seculares, qui ecclesiasticas personas trahunt ad sua Tribunalia, quique ecclesiasticam libertatem tollunt, aut in aliquo perturbant, excommunicantur, parte 3. Alleg. 50. numer. 72. pag. 19.

Iudices seculares, qui se interponunt in causis capitalibus seu criminalibus contra ecclesiasticas personas excommunicantur in Bulla Cœnæ, §. 19. parte 3. Allegatione 50. numer. 76. pagina 20.

Iudex decretum, quod interloquendo pronuntiavit, mutare seu emendare potest non solum semel sed milles, parte 3. Allegatione 54. num. 51. pag. 172.

Iudices laici omnino prohibiti & incapaces sunt ad cognoscendum de his, quæ sine spiritualium supernaturalium cognitione decidi nequeunt, p. 3. Alleg. 84. num. 17. p. 530.

Iudices incompetentes ad cognoscendum principaliter de causa aliqua, possunt cognoscere de incidentia, parte 3. Allegat. 84. numer. 18. pag. 530.

Iudex Ecclesiasticus, qui respectu temporalium incompetens est, potest cognoscere de causa temporalis, si ea in ecclesiasticam, quæ coram eo vertitur incidit, parte 3. Allegat. 84. numer. 19. pag. 531.

Iudex secularis cognoscens de causa civili hereditatis, an possit decidere questionem natiuitatis, vel aliud dubium matrimoniale, p. 3. Alleg. 84. n. 20. & 21. p. 531.

Iudex criminalium causarum de civili incidenter, & iudex civilium de criminali incidenter cognoscere possunt, parte 3. Allegatione 84. num. 22. pag. 532.

Iudices alij dicuntur competentes simpliciter, alij incompetentes prorogabiles tamen, alij incompetentes, & improrogabiles, par. 3. Alleg. 84. num. 23. & 24. p. 532.

Iudex Ecclesiasticus an possit cognoscere de incidentibus solum ad decisionem causæ principalis, parte 3. Allegatione 84. numer. 25. pagina 533.

Iudices laici de questione facti circa spiritualia cognoscere non possunt parte 3. Allegatione 84. num. 31. pag. 536.

Iudices seculares de causa matrimonij seu naturalium, etiam summarie cognoscere non possunt, parte 3. Allegatione 84. numer. 32. pagina 536.

Iudices seculares etiam super possessorio matrimonij cognoscere non possunt, p. 3. Alleg. 84. n. 34. pag. 537.

Iudex in causa propria potest esse Episcopus subsistente manifesta, & rationabili causa, quæ spectet ad dignitatem, & honorem Ecclesiæ, p. 3. Alle. 87. n. 6. pag. 555.

Iudex Ecclesiasticus adeundus est in causa commissa Clerico & laico, si ab eorum sententia appellari contingat, parte 3. Allegatione 108. numer. 19. pag. 754.

Iudex Ecclesiasticus laico delegare potest causas civiles & temporales Clericorum, non tamen

generaliter, parte 3. Allegatione 108. numer. 7. pagina 754.

Iudex Ecclesiasticus ex proterua secularis negligentiâ, & remissione offensarum potest cognoscere, p. 1. tit. 3. c. 2. n. 54. p. 242.

Iudicans iuste, misericordiam cum iustitia seruat, parte 1. tit. 2. glos. 12. numer. 19. pagina 176.

Iudicium proprie post litem contestatam dicitur, parte 2. Allegatione 39. numer. 31. pag. 350.

Iudicium possessorium pro honore competit, p. 3. Allegat. 78. numer. 40. pag. 492.

Iurans resignare beneficium, vel procuratorem constituere ad resignandum illud, ad cuius titulum fuit promotus, non potest compelli resignare cum effectu, imò procuratorem reuocare valebit, parte 3. Allegatione 19. numer. 46. pagina 127.

Iurans se Titio soluturum mille cum peruenit ad pinguiorem fortunam, & postmodum Episcopalem sit adeptus dignitatem, non tenetur iam dictam persolvere summam de fructibus Episcopalibus, par. 2. Allegatione 19. num. 51. pag. 128.

Iurans falsum putans esse verum quando peccet, p. 3. Allegat. 51. n. 20. p. 67.

Iurans se non facturum aliquid opus consilij, & perfectionis, venialiter tantum peccat, iurans tamen se nunquam illud facturum, mortaliter peccabit, parte 3. Allegatione 53. numer. 31. pagina 124.

Iurare facientes illicita, vel de observandis ordinationibus, & statutis contrarijs decretis Concilij Trident. in excommunicationem Papalem incidunt, parte 3. Allegatione 50. numer. 159. pag. 37.

Iuramentum ut licitum & honestum sit, tres comites habere debet, pag. 3. Allegat. 51. numer. 17. pag. 66.

Iuramentum promissorium cui deest veritas, an semper inducat peccatum mortale? p. 3. Alleg. 51. num. 21. p. 67.

Iuramenti promissorii violatio in re leui, & parua solum inducit peccatum veniale, parte 3. Alleg. 51. n. 22. p. 67.

Iuramentum factum de non acceptando Episcopatu an sit validum, parte 3. Allegatione 53. n. 27. pag. 123.

Iuramenta illa non sunt obligatoria, quæ melioris boni fuerint directe impeditiva, parte 3. Alleg. 53. numer. 28. pagina 123.

Iuramentum purgationis Canonice non deferatur Vicario sine mandato speciali, parte 3. Allega. 54. num. 109. pag. 181.

Iuramentum in supplementum probationis non præstat in causa matrimoniali, par. 3. Allegatione 84. num. 10. pag. 529.

Iuramentum de non alienando sine Papæ licentia, non continet solita alienari, parte 3. Allegat. 95. numer. 30. pag. 605.

Iuramentum in rebus & personis alicuius momenti solus Papa relaxat, commutat, & interpretatur, parte 3. Allegatione 50. num. 37. pag. 13.

Iurisdictionis potestas quamvis à Deo Episcopis sit concessa, voluit tamen ut in illa submissi essent Petro, p. 1. tit. 1. c. 1. n. 18. p. 7.

Index rerum, & verborum.

Iurisdicção non est necessaria coniuncta vt naturalis proprietates cum consecratione Episcopali, nu. 23. p. 8.

Iurisdiccionem contentiosam extra suam diocesim quando exercere possit Episcopus, parte 2. Alleg. 6. n. 18. p. 43.

Iurisdiccionis potestas in Episcopis quæ sunt, ostenditur, parte 1. tit. 1. cap. 1. numer. 11. pag. 6.

Iurisdiccionem quasi episcopalem habentes, nullique diocelano subditi possunt remittere denunciations, parte 2. Allegatione 32. numer. 30. pag. 267.

Iurisdiccionem habens quasi Episcopalem potest facultatem concedere assistendi Matrimonij suorum subditorum, parte 2. Alleg. 32. num. 121. pag. 285.

Iurisdicção eadem penes duos in solidum esse non potest, parte 3. Allegatione 54. num. 31. pag. 68.

Iurisdicção Ordinaria ea dicitur quæ à lege datur, & descendit, parte 3. Alleg. 54. numer. 32. pag. 168.

Iurisdicção Ordinaria perpetua est, p. 3. Alleg. 54. nu. 33. pag. 168.

Iurisdiccionem Ecclesiasticam tam voluntariam, quam contentiosam in omni parte diocesis exercere potest Episcopus, parte 3. Alle. 80. num. 3. pag. 502.

Iurisdiccionem in Laicos habet Episcopus in concernentibus pietatem & officium charitatis, p. 3. Alleg. 82. num. 1. p. 511.

Iurisdicção quando Iudici Ordinario à lege seu Principe committitur, quæ aliàs remota commissione ei competebat, adiecta clausula, auctoritate nostra, vel tanquam delegatus à nobis, & similiter, Et delegata, p. 3. Alleg. 92. num. 8. pag. 580.

Iurisdicção, quæ absolute conceditur per illa verba, auctoritate Apostolica, seu tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, est delegata, licet fiat circa illa ad quæ alias Episcopus iurisdiccionem habebat, par. 3. Alleg. 92. numer. 10. pag. 581.

Iurisdicção cum conceditur adiecta particula, etiam, veluti cum dicitur, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatum, vel etiam auctoritate nostra, Ordinaria, & delegata est, p. 3. Alleg. 92. n. 11. pag. 581.

Iurisdicção quando Episcopo conceditur, cum remotione obitaculi exemptionis, aut privilegiorum, Ordinaria restituta censetur, parte 3. Allegatione 92. numer. 15. pag. 582.

Iurisdicção Episcopali specialiter concessa simpliciter tamen nulla adiecta clausula, si non personæ, sed muneri, aut dignitati perpetuo detur, Ordinaria est, part. 3. Allegatione 92. numer. 16. pag. 581.

Iurisdiccionem rerum ecclesiasticarum habet Vicarius Episcopi, part. 3. Allegatione 54. num. 134. pag. 185.

Iurisdicção Vicarij ab Episcopo reuocari potest, ibid. nu. 145. p. 146.

Iurisdiccionem exercere non potest Vicarius à Capitulo Sede Vacante, si suspensionis censura sit irritum, ibidem numero 180. pagina 191.

Iurisdicção vbicunque competit alicui respectu

certain qualitatis debet ante omnia eidem de illa qualitate constare, par. 3. Allegatione 106. num. 19. pagina 730.

Iurisdicção ordinario sine territorio subsistere non potest, parte 3. Allegatione 107. numer. 5. pag. 748.

Iura duo quando concurrunt in eadem persona, quorum quodlibet producit ius dandæ vocis debet talis persona habere duas voces, part. 3. Allegatione 62. numer. 26. p. 326.

Ius in re acquiritur in beneficio per collationem acceptatam ante adeptam possessionem, par. 3. Allegatione 69. numer. 17. p. 361.

Ius naturale, gentium aut diuinum positum ex grauissima causa potest declarare summo Pont. parte 1. titulo 3. capit. numero 48. pagina 280.

Ius Canonicum studentes eodem privilegio gaudent, quo Sacra Scripturæ operam nauantes, parte 3. Allegatione 55. numer. 26. pagina 210.

Ius Canonicum docentes tunc percipiunt fructus præbendarum suarum, cum conducti seu salariati docent, aut ratione stipendij, seu Cathedralis, quam habent, ibid. n. 27.

Ius Canonicum docentes quoad privilegium percipiendi fructus non habent ullam temporis determinationem, sed eo gaudent, quando docuerint, ibid. nu. 31. p. 311. Et non tenentur licentiam ab Episcopo obtinere, sicut studens, ibid. num. 33.

Ius patronatus ad Reges & alios Principes spectans non comprehenditur in reservationibus, quæ per regulas Cancellariæ factæ sunt, p. 1. tit. 1. c. 3. n. 32. p. 30.

Ius patronatus ex causa dotationis, fundationis, vel constructionis alicui reservare speciali concessione non potest Vicarius, parte 3. Allegatione 54. numer. 74. pagina 177.

Ius patronatus donationi decretum, seu auctoritatem interponere sine speciali mandato non potest Vicarius Episcopi, p. 3. Alleg. 54. numer. 75. pag. 178.

Ius patronatus ad aliquem Regem vel Principem pertinens non censetur derogatum, nisi specialis de illo mentio fiat, parte 3. Allegatione 57. numer. 87. p. 239.

Ius patronatus mixtum quando cadat sub reservatione regulæ novæ Cancellariæ, p. 3. Allegatione 57. numer. 144. pagina 253.

Ius patronatus deuolutum ad Ordinarium confertur per concursum pro ea vice, p. 3. Allegatione 60. n. 20. p. 295.

Ius patronatus ecclesiasticum tam per laicos, quam per Clericos tribus potissimum modis acquiritur, scilicet fundacione, constructione, & dotatione, part. 3. Allegatione 70. nu. 1. pag. 369.

Ius patronatus ex constructione quando acquiritur, parte 3. Allegatione 70. numer. 1. p. 369.

Ius patronatus non acquiritur ex sola reparatione, seu refectione Ecclesiæ, nisi de nouo construatur, parte 3. Allegatione 70. numer. 6. pagina 370.

Ius patronatus vt ex reparatione acquiritur, totalis Ecclesiæ funditus diruta restauratio requiritur, part. 3. Allegatione 70. numer. 7. pag. 370.

Ius patronatus vt acquiritur ex dotatione de

§ f. iij

Index rerum, & verborum.

nouo facta, debet constare dotem primam fuisse reductam de esse ad non esse, parte 3. Alleg. 70. n. 14. pag. 370. & vide verbo Dotare dicitur.

Ius patronatus ex dotis augmento non acquiritur, p. 3. Allegatione 70. n. 15. p. 371.

Ius patronatus, prescriptione, vel consuetudine possunt laici acquirere, p. 3. Alleg. 70. num. 17. pag. 371.

Ius patronatus ex fundatione, constructione, & dotatione acquiritur, interueniente auctoritate, & consensu O. dinarij, non alijs, parte 3. Allegat. 70. nu. 20. pag. 372.

Ius patronatus de vno in alium quatuor principaliter modis transferri potest, parte 3. Alleg. 71. n. 1. pag. 376.

Ius patronatus successione transferitur, quando cum vera Vniuersitate venit, id est, cum hereditate, in qua quis succedit, parte 3. Allegatione 71. p. 2. pag. 376.

Ius patronatus cum vera Vniuersitate ad heredes transmittitur, siue sint sui, siue extranei, siue succedant ex testamento, siue ab intestato, part. 3. Allegatione 71. num. 3. pag. 376.

Ius patronatus hereditate vendita alicui Villæ, vel Castro annexum, an in emptorem transferatur? parte 3. Allegatione 71. numer. 7. & 8. pagina 376.

Ius patronatus in fideicommissarium, cui restituta est hereditas, non transit, sed remanet penes heredem, part. 3. Allegat. 71. num. 9. pagina 377.

Ius patronatus, vbi cum Vniuersitate, siue cum hereditate transferitur, non requirit Episcopi consensum, secus vero si de per se transferatur, p. 3. Alleg. 71. n. 10. p. 377.

Ius patronatus translatio in Ecclesiam, seu locum religiosum valet sine Episcopi consensu, p. 3. Alleg. 71. nu. 11. pag. 377.

Ius patronatus translatio in laicum sine Episcopi consensu fieri non potest, p. 3. Alleg. 71. num. 12. pag. 377.

Ius patronatus per donationem de vno in alium transit, parte 3. Allegatione 71. numer. 20. pag. 378.

Ius patronatus in donatione omnium bonorum, iurium, & actionum venit, parte 3. Allegat. 71. n. 21. pagina 378.

Ius patronatus in donatione generali facta à Rege non venit, nisi de eo specifica fiat mentio, p. 3. Alle. 71. n. 22. p. 378.

Ius patronatus donatio si fiat à laico in laicum, necessario interuenire debet Episcopi consensus, parte 3. Allegat. 71. n. 23. p. 378.

Ius patronatus per permutationem de vno in alium transferri potest, quod si fiat in laicum, Episcopi consensus requiritur, secus vero si in Ecclesiam, aut Clericum nomine Ecclesiæ, parte 3. Allegatione 71. numer. 31. p. 379.

Ius patronatus de vno in alium per venditionem verè Vniuersitatis, cui inseparabiliter adheret, transferri potest, p. 3. Allegatione 71. numer. 33. pag. 379.

Ius patronatus sub bonorum generalitate vendi, seu alienari potest, parte 3. Allegatione 72. nu. 34. pa. 379.

Ius patronatus de per se vendi non potest, tunc enim patronus vendens suo iure priuatur, & Ecclesia remanet libera, part. 3. Allegatione 71.

numer. 34. pagina 379.

Ius patronatus sicut principaliter vendi non potest ita nec actio ad ipsum, p. 3. Alle. 71. numer. 37. pag. 380.

Ius patronatus annexum Villæ, vel Castro, transit cum ipsa Villa, vel Castro dato in dotem, p. 3. Alle. 71. n. 38. p. 380.

Ius patronatus transferitur cum Vniuersitate, vel Villa, cui est annexum, data in feudum, vel emphyteusim, parte 3. Allegatione 71. numer. 41. pagina 381.

Ius patronatus vno fructu prescripto, putà presentationis, vtilitatis, aut alterius honoris, non intelliguntur prescripti alij fructus, quorum usus non est prescriptibilis, parte 3. Allegatione 71. n. 43. p. 381.

Ius patronatus vt prescribitur, quod tempus requiritur, part. 3. Allegatione 71. numer. 44. pag. 381.

Ius patronatus titulus ex fundatione, vel dotatione debet esse, qui ex authentico documento, & alijs à iure requisitis ostendatur, part. 3. Allegatione 72. numer. 20. pag. 392.

Ius patronatus probatur ex fundatione, vel dotatione per antiquissimum temporis cursum, p. 3. Alle. 71. n. 28. p. 393.

Ius patronatus ex fundatione probatum presumitur, probata immemoriali licet hoc non appareat, part. 3. Allegatione 72. num. 29. pagina 393.

Ius patronatus plene probatur ex pluribus enuntiationis antiquorum instrumentorum à centum annis, & circa, etiam enuntiationibus habent originem ab eisdem patronis, & personis suspectis, p. 3. Alleg. 72. n. 40. p. 395.

Ius patronatus etiam secundum iuris dispositionem probari potest, part. 3. Allegatione 72. nu. 42. pag. 396.

Ius patronatus per famam, concurrente longissima presentandi possessione, probari potest, p. 3. Allegatione 72. nu. 43. p. 396.

Ius patronatus in dubio presumitur ex fundatione, dotatione, vel constructione, p. 3. Allegat. 72. n. 45. p. 396.

Ius patronatus non probatur ex certo subsidio alicui tanquam patrono præfinito, parte 3. Alle. 72. n. 46. pag. 396.

Ius patronatus ex usurpatione presumitur in potente, parte 3. Allegatione 72. num. 61. p. 398.

Ius patronatus in Vniuersitatibus etiam paruis ex usurpatione acquisitum presumitur, p. 3. Alleg. 72. numer. 62. p. 399.

Ius patronatus usurpatio non presumitur, nisi constet de dolosa occupatione, cuius contrarium in persona potenti, magnate, vel Vniuersitate censuit Sacra Congregatio, & Rota Romana, p. 3. Alle. 72. nu. 63. pag. 399.

Ius patronatus ex usurpatione acquisitum non presumitur, si non totius vniuersitatis, sed illius partis esse pretendatur, p. 3. Allegatione 72. num. 64. pag. 399.

Ius patronatus priuatorum non admittit presumptionem usurpationis, p. 3. Allegatione 72. nu. 66. pag. 400.

Ius patronatus dicitur priuatorum, quando patroni non sunt domini temporalis loci, vbi fundatum est, parte 3. Allegatione 72. numer. 67. pagina 400.

Index rerum, & verborum.

Inspatronatus potest præscribi ab vno contra alium compatronum spatio quadraginta annorum cum titulo colorato, part. 3. Allegat. 72. num. 69. pag. 400.

Inspatronatus Ecclesiasticum quod dicatur, pa. 3. All. 72. n. 128. pag. 411.

Inspatronatus quando est commune, & laici, & ecclesiastici, omnes simul ratione communionis habent semestre ad præsentandum, p. 3. Alle. 72. n. 131. pag. 411.

Inspatronatus mixtum, licet quoad privilegia, & commoda dicatur Ecclesiasticum, tamē quoad derogationem censetur laicale, par. 3. Allegat. 72. n. 132. pag. 412.

Inspatronatus ubi in dubio fit mentio, intelligitur de Ecclesiastico, p. 3. Alleg. 72. numer. 133. pag. 412.

Inspatronatus Clerici ratione sui patrimonij æquiparatur laicali, parte 3. Allegatione 72. num. 133. pag. 413.

Iustitia rigor sub iusto moderamine temperandus, p. 1. tit. 2. glos. 12. numero 12. pag. 130.

L

Laius absque Summi Pontificis auctoritate, vel litteris dimissorii sui Prælati Primam toturam accipiens ad arbitrium sui Ordinarij puniri potest, parte 2. Allegatione 8. numer. 8. pagina 33.

Laius proprium habet Episcopum tum respectu spiritualium, & annexorum, tum pro suscipiendis Ordinibus, part. 2. Allegat. 8. numer. 9. pag. 33.

Laius communi errore habitus pro Sacerdote de parochi licentia valide matrimonio affuit, p. 2. Alleg. 32. n. 104. p. 261.

Laius qui Ecclesiasticum relegauit, aut proscripserit, & qui proscriptionem scripserit incidit in excommunicationem Papalem, p. 3. Alle. 50. n. 114. p. 31.

Laius non potest esse Episcopi Vicarius, pa. 3. Alle. 54. n. 4. p. 161.

Laius potest constitui Vicarij assessor, & consultor, etiam in causis criminalibus contra clericos, parte 3. Allegatione 54. numero septimo, pag. 162.

Laius uti minister iudicis Ecclesiastici cum assistentia alicuius Clerici potest cognoscere de causis clericorum, parte 3. Allegatione 54. num. 8. pag. 162.

Laius potest deputari Vicarius Episcopi tantum in temporalibus, parte 3. Allegatione 54. nu. 9. pag. 162.

Laius potest esse Episcopi Vicarius ex dispensatione Summi Pontificis, par. 3. Alle. 54. num. 10. pag. 162.

Laici quare consuetudine non possint in electionibus Episcoporum vocem habere, & possint inspironatus acquirere, p. 3. Allegatione 70. nu. 18. pag. 171.

Laius est incapax beneficiorum, etiam si incedat in habitu & tonsura, & communiter reputatur Clericus, parte 3. Allegatione 72. numer. 73. pag. 401.

Laius non potest præsentari ad beneficium, quauis statim postea sumplerit Clericatum, quia

Ordo debet necessario præcedere, p. 3. Alle. 72. n. 77. pag. 401.

Laicos potest cogere Episcopus, ut eodem pretio merces, & res victui necessarias peregrinis, & hospitibus vendant, quo publice ab incolis vendi solent, part. 3. Allegatione 82. numero 5. pag. 512.

Laici charitativum subsidium soluere non compelluntur, part. 3. Allegatione 87. numero 40. pag. 559.

Laius non potest demandari ab Episcopo potestas concedendi indulgentias, p. 3. Alleg. 88. n. 11. pag. 564.

Laici superiores pro festorum observatione possunt etiam statuere, & pœnas violentibus imponere, part. 3. Allegatione 105. numero 42. pag. 717.

Laicos percutientes Monachos ipse Episcopus absoluit, non vero eorum superior, ibidem n. 54. pag. 719.

Laius etiam coniunctus cum Clerico de causa criminali Clerici cognoscere non potest, p. 3. All. 108. n. 2. p. 753.

Laici a communi vita primum recedere cœperunt, part. 3. Allegatione 114. numero secundo, pag. 783.

Lapides Altarium, vel Ecclesiarum destructarum potest Episcopus vendere, non tamen in sordidos usus conuertere, parte 3. Allegatio. 64. nu. 14. pag. 334.

Lapides seu columnæ, quibus litteræ incisæ sunt probant confinia, p. 3. Allegatio. 72. num. 52. pag. 397.

Lectio Sacræ Scripturæ in ijs Ecclesiis haberi debet, in quibus præbenda, aut prestimonium pro lectoribus deputatum reperitur, p. 3. Alle. 56. n. 1. pag. 205.

Lectio Sacræ Scripturæ in monasteriis Monachorum, ubi id commode fieri potest, haberi debet, ad quod per Episcopum ipsi Regulares compelli possunt, ibidem numero decimo sexto, pagina 208.

Lectio Sacræ Scripturæ in conuentibus Regularium potest haberi absque licentia seu examine Ordinarij, ibidem n. 27.

Lectioes, quas Regulares ad populum habuerint, debent desumi ex Euangelis, & Epistolis, quibus Clerus secularis vitur illis diebus festis, p. 3. Allegatione 105. numero trigesimo quinto, pag. 715.

Legitimati per subsequens matrimonium ad Episcopatum habiles dicuntur, p. 2. Allegat. 1. n. 33. pag. 9.

Legitimatio quæ fit per subsequens matrimonium, iuris fictione retrahitur ad tempus natiuitatis, ibid. n. 24.

Legitimati per subsequens matrimonium non possunt ascendere ad Cardinalatus celsitudinem, ibi. n. 35. pag. 10.

Legatus de latere insigniis & ornamentis Romani Pont. uti potest, par. 1. tit. 3. c. 1. numero 33. pag. 217.

Legatus à latere, & Nuntius Apostol. excommunicationes pro rebus deperditis concedere possunt, part. 3. Allegatione 96. numero 11. pag. 620.

Legatus Papæ habet ius exigendi charitativum

Index rerum, & verborum.

subsidium ab Ecclesiis Prouinciæ sibi delegate, p. 3. Alle. 87. n. 16. pag. 556.

Legatus non potest conferre beneficia ad Episcopum deuoluta ex negligentia Prælati Regularis exempti, quæ Episcopus confert auctoritate propria, part. 3. Allegatione 58. num. 14. p. 278. & seq.

Legatus à latere potest beneficia sue provincie, quæ conferre valet, ex causa rationabili & legitima vpire, part. 3. Allegatione 66. num. quarto, pag. 345.

Legati nati, vel à latere possunt visitare ex officio legationis sibi à Sede Apostolica demandata, part. 3. Allegatione numer. vigesimo primo, pag. 432.

Legatus de latere absque speciali mandato Papæ Episcopum deponere non potest, p. 3. All. 112. n. 3. pag. 777.

Legatum quodcumque pium ad certum vsum relictum in alium pium Episcopus commutare potest ob causam, quæ suo iudicio videatur iusta cum hæredis concessu, part. 3. Alle. 83. numero 6. pag. 522.

Legatus vsus quando non potest adimpleri, in alium pium per Episcopum commutari potest, part. 3. Allegatione 83. numer. octauo, pagina 522.

Legatæ res, quæ pro vsu destinato impedimento iuris, vel facti deferuire non potest, auctoritate Episcopi in alios pios vsus commutari valet, part. 3. Allegatione 83. numero nono, pagina 523.

Legatum factum pro construendo monasterio in loco campestri, quod construi prohibet Conc. Trid. poterit Episcopus commutare, p. 3. Alle. 83. n. 11. pag. 523.

Legatum quando esset factum ad aliquem vsum non ita necessarium, potest per Episcopum in aliū pium magis necessarium commutari, p. 3. Alle. 83. n. 12. pag. 523.

Legatum factum Ecclesiæ pro fabrica & ornamentis, quibus non indiget, potest commutari de consensu Episcopi in alium fructuosum, & cōsimilem pium vsum, part. 3. Allegat. 83. numer. 13. pag. 523.

Legatum vbi non respicit certam personam, & causam, non potest per Episcopum commutari, part. 3. Allegatione 83. numero decimo sexto, pag. 524.

Legatum factum pauperibus concurrentibus ad portam testatoris, non potest distribui pauperibus infirmis in Hospitalibus, p. 3. Alle. 83. numero 20. pag. 524.

Legatum quando relinquitur alicui personæ determinatæ vt matrimonium ineat, ære certum est deberi si religionem ingrediatur, p. 3. Alle. 83. n. 27. pag. 525.

Legatum relictum sub hac forma, lego tibi mille si nobas, centum vero si religionem ingrediaris, an mille debeantur monasterio? par. 3. Alle. 83. n. 28. pag. 525.

Legatum quando aliqui factum est eo adiecto vt illo contentus nihil amplius petat, eo ipso quod acceptat, videbitur debito renuntiasse, p. 2. Alle. 86. n. 31. pag. 549.

Legatarios possunt Episcopi, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati, cogere ad exequendas

pias dispositiones, etiam si exequutores sint exempti à sua iurisdictione, vel officiales S. Inquisitionis, part. 3. Allegatione 82. numero 14. pag. 509.

Legata facta pro Magistro grāmatics, qui pueros pauperes edoceat, possunt applicari Seminario cum onere erudiendi pueros sicut testator iussit, part. 3. Allegatione 76. numer. 11. pag. 479.

Leprosus promoueri non debet, p. 2. Alle. 42. n. 49. pag. 393.

Lenitas mansuetudinis sine reclusione seueritatis, & zelus reclusitudo sine mansuetudine non debet inueniri, part. 1. tit. 2. gl. 12. numero 20. p. 180.

Lex diocesana, & lex iurisdictionis quæ dicatur, ostenditur part. 1. tit. 1. capit. 1. numero 15. pagina septima.

Lex constituens generis differentiam generaliter dicitur facta in odium certarum personarum, & est nulla, p. 1. tit. 2. gl. 17. numero 21. pagina 201.

Lex absque temporis præfinitione pœnam imponens censetur illam perpetuò infligere, p. 1. All. 17. n. ult. pag. 110.

Legem condendi potestas soli Principi competit, part. 3. Allegatione 50. n. trigesimo tertio, pag. 13.

Lex Canonica in foro ciuili seruanda est, quoad agitur de peccato, part. 1. tit. 3. c. 2. numero 96. pag. 251.

Libido sæuus criminum stimulus est, p. 1. tit. 2. gl. 8. n. 4. pag. 143.

Liber in quo coniuges, testes, dies, mors, & annus à Parocho scribuntur, mortuis testibus & Parocho plene probat Matrimonium contractum, part. 2. Allegatione 32. numero 175. pag. 298.

Liber Baptismi à Parocho confectus plene probat quem baptizatum, & illius ætatem, & quomodo idem liber sit faciendus, part. 2. Alleg. 32. n. 176. pag. 299.

Liber Curatorum probat mortem, excommunicationem, & sepulturam, par. 2. Alle. 32. n. 177. pag. 299.

Libri visitationum non sufficiunt ad probandū ius patronatus, part. 3. Allegatione 72. num. 48. pag. 397.

Librorum sana doctrina ad virtutem homines trahit, & à vitijs eos abducit, part. 3. Alle. 90. n. 1. pag. 570.

Libri impij Regioniq; noxij sunt apti ad dissensiones & tumultus exercitandos, p. 3. Alle. 90. n. 2. pag. 570.

Librorum hæreticorum peruersa dogmata melius est ignorare, quam per experientiam in aliquem laqueum erroris inquirere, part. 3. Alle. 90. n. 3. p. 571.

Libri hæreticorum tanquam aspidum oua sunt fugiendi, part. 3. Allegatio. 90. numer. quarto, pagina 571.

Libros prohibitos non satisfaciunt illos comiburendo, sed necessariò eos deferre debent Superiori, part. 3. Allegatio. 90. numero quinto, pag. 571.

Libri in Vrbe imprimi non possunt absque examine, & approbatione in scriptis Vicarij, &

Index rerum, & verborum.

Palatij Apostolici Magistri, par. 3. Alle. 90. n. 9. pag. 572.

Libros vendere, aut apud se retinere sub communicationis, & pecuniæ pœnis nullus valet, nisi primum approbati, & examinati fuerint ab Ordinario, parte 3. Allegatione 90. nu. 12. pag. 572.

Libros mouentes, & monumenta quæcunque ex bibliothecis Fratrum Carmelitarum in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Allega. 50. n. 161. pag. 38.

Libri visitationum non sufficiunt ad probandum ius patronatus, par. 3. Alle. 72. numero 48. pag. 397.

Libertas non veniendi ad synodum an præscribi possit, remissive parte 3. Allegatione 93. num. 10. pag. 585.

Libertus si promoueri petat, ab illo Præsule erit assumendus ad Ordines, qui est superior eius loci; vnde patronus trahit originem, par. 2. Alle. 4. n. 36. pag. 31.

Licentia danda per Episcopum clerico, vt in certa Ecclesia inferuiat, ad effectum gaudendi fori priuilegio, debet esse expressa, sufficit tamē, quod fuerit ore tenus concessa, p. 2. Allegatio. 12. n. 43. pag. 76.

Licentia delegata audiendi Confessiones non expirat mortuo, vel amoto delegante, par. 2. Alle. 25. n. 21. pag. 177.

Licentia data sub conditione, illa non impleta cessat facultas, par. 2. Alle. 25. numer. 33. pagina 179.

Licentia ab Episcopo concessa pro audiendis Confessionibus ad sui arbitrium & beneplacitum reuocari potest, pa. 2. Allegatione 25. numer. 36. pag. 180.

Licentia reconciliandi Ecclesias consecratas non potest ab Episcopo delegari simplici Sacerdoti, etiam si in contrarium sit consuetudo, par. 2. Allegat. 28. n. 28. pag. 231.

Licentia ad assistendum Matrimonio debet esse expressa, parte 2. Allegatione 32. numero 126. pag. 286.

Licentia generalis ad administranda Sacramenta, vel exercenda omnia intra suam Parochiam ad curam animarum spectantia, sufficit, & hæc eadem licentia satis est quod sit verbalis, non autem requiritur in scriptis concessa, p. 2. Alle. 32. n. 128. pag. 286.

Licentia debet actum præcedere, p. 2. Alle. 32. n. 129. pag. 267.

Licentia data à Parocho Sacerdoti ad assistendum Matrimonio non debet esse reuocata, quæ tunc talis censeretur, quando illis, quibus concessa fuit, per certum nuntium, aut litteras significata sit, part. 2. Allegatione 32. numer. 131. pag. 287.

Licentia concessa à proprio Parocho alicui Sacerdoti, si interim Parochus moriatur non expirat, parte 2. Allegatione 32. numero 132. pag. 287.

Licentia assistendi Matrimonio obtenta metu, vel dolo sufficit, nisi per dolum, & mendacia versantia circa substantiam vel causam finalem extorqueatur, par. 2. Allegatione 32. numer. 133. pagina 187.

Licentia valide datur contra prohibitionem Episcopi, ad effectum vt matrimonium contra-

ctum coram Sacerdote, cui concessa fuit, validum sit, parte 2. Allegatione 32. numero 134. pag. 287.

Licentia concessa alicui ab Episcopo absoluendi à casibus reueruatis extenditur ad eos, quos ipse reueruauit, part. 3. Allegatione 52. nu. decimo, pag. 108.

Licentia discedendi à residentia requiritur ab Episcopo etiam in duobus mensibus à Conc. Trid. Parocho concessis, par. 3. Alle. 53. numero 96. pag. 139.

Licentia vt quis abesse possit causa studij à seruitio suæ Ecclesiæ, vel sui Canoniciatus, non suffragatur ultra quinquennium à die quo cepit studere, par. 3. Alle. 56. numero trigesimo primo, pag. 211.

Licentiam, quam Episcopi vel eorum Vicarij concedunt nouitiis disponendi de suis bonis temporalibus, possunt alteri delegare, p. 3. Alleg. 99. num. 9.

Licentia, quam Episcopi, & habentes Episcopalem iurisdictionem, eorumque Vicarij concedere possunt nouitiis faciendi dispositiones bonorum temporalium, non exigitur quod sit in scriptis, nec satis est petita, sed debet esse obtenta, p. 3. Alle. 99. n. 10.

Licentiam ad exeundum in anno nouitiatus vt ille non interrumpatur, concedunt Ministri Prouinciales, parte tert. Allegatione 101. num. 28. pag. 661.

Licentia in scriptis necessaria non est ad intrandum monialium monasteria in casibus permissis, qui communiter solent occurrere, pa. 3. Alle. 102. n. 57. p. 688.

Licentia pro accessu ad monialium monasteria exempta vtrum petenda sit ab Episcopo, an à superiori Regulari, ostenditur ibidem numer. 76. pag. 699.

Licentiam eundi ad studia absque Abbatis consensu non potest Episcopus monacho concedere, pa. 3. Allegatione 105. numero septimo, pag. 710.

Licentiam non potest Episcopus concedere, vt religiosus munus executoris testamenti, aut cuiuscunque vltimæ voluntatis suscipere valeat, ibid. n. 8. p. 211.

Licentiam concedere potest Summus Pontif. monachis Episcopis vt testentur, par. 3. Alle. 114. num. 13.

Licentia concessa Episcopis ad testandum non expirat etiam re integra morte concedentis, ib. n. 25. pag. 786.

Licentia concessa Episcopis ad testandum non expirat vigore prædictæ facultatis semel testamento facto, ibid. n. 26. p. 787.

Licentia testandi superueniens validum efficit prius testamentum abique ea factum, ibidem numer. 27.

Leitores Episcopi gaudent fori priuilegio, par. 3. Alle. 107. n. 13. p. 749.

Limina Apostolorum visitans Episcopi nomine vel ipsum comitans ad eadem limina quotidianas lucratur distributiones, par. 3. Alle. 53. numero 159. pag. 151.

Limina Apostolorum qui non visitauerint statutis temporibus quas pœnas incurrant, p. 3. Alle. 111. n. 41. p. 775.

Linæ per quas consanguinitas distinguitur quo-

Index rerum, & verborum.

triplex dicantur, ostenditur parte 3. Alle. 51. n. 136. pag. 98.

Lippus non potest fieri Clericus, modo longa & diuturna, ac continua sit lippitudo, p. 2. Alle. 42. n. 30. pag. 390.

Lis mota super iure alicuius Principatus, vel alterius rei temporalis deferitur ad summum Pont. si ex contentione & discordia probabiliter in spiritualibus timerentur damna gravissima, p. 1. tit. 3. c. 2. n. 49. p. 241.

Lites ne protelentur debet quilibet iudex laborare, parte 3. Allegatione 79. numero octavo, pag. 495.

Lites qui minuit, minuit peccata, ibidem numero 11.

Litium occasio amputanda est, ibidem numero 12.

Litium introductio criminum occasionem, & alia detrimenta præbet, ibidem numero 13.

Lites sunt causæ multorum malorum, ibidem num. 14.

Litigantes potest Episcopus ad concordiam, & ad compromittendum compellere, quando lis diu duravit, & causa est intricata, vel quando imminet timor armorum, ibi. n. 9.

Lites ab Ecclesiasticis vitandæ, p. 1. tit. 2. glos. 14. n. 3. p. 184.

Litis pendentiæ non efficit citatio circumducta, nulla, vel cum falso procuratore, p. 2. Alle. 19. n. 18. pag. 120.

Lis super possessione non facit ipsam rem litigiosam, sed ius possessionis, ibidem numero 20.

Litigiosa dicitur res quoties de eius dominio controuertitur in iudicio, ibid. n. 19.

Litis contestatio negando vel confitendo etiam in criminalibus inducitur, p. 2. Alle. 39. num. 30. pag. 350.

Litteræ aut scripturas cuiusvis generis mittentes ad eos, qui sunt in Conclauis, & sic recipientes in excommunicationem Papalem incidunt, parte 3. Allegatione 50. numer. 128. pagina 33.

Litteræ institutionales antistitum probant ius patronatus, parte 3. Allegatione 72. numer. 47. pag. 401.

Litteræ maiusculæ inscriptæ in lapide posito in publico ab immemoriali tempore citra plene probant ius patronatus, ibid. n. 50.

Litteræ Apost. dispensationis, vel beneficii non sunt subreptitiæ, in quibus diceret quis se oriundum ex ciuitate Neapoli, cum re vera esset oriundus ex ciuitate Vrbeueteri, si eius pater in d. ciuitate Neapol. natus fuit, parte 2. Allegatio. 4. n. 8. pag. 27.

Litterarum Apost. aut aliarum expeditionum executionem impediunt, & prohibentes excommunicantur in Bulla Cænæ Domini, p. 3. Alle. 50. n. 71. p. 19.

Litterarum seu epistolarum missio ad Moniales an iure communi reperiatur prohibita, p. 3. Alle. 102. n. 77.

Litteras scribens Moniali & mittens an incidat in censuram comminatum ab Episcopo aduersus euntes in Monasteria Monialium, ibidem numero 78.

Litteras mittens ad monialem, non incidit in

censuram comminatum aduersus loquentes cum illa, ibid. n. 81.

Locator beneficii, seu maioratus quando pro securitate vitæ suæ, & validitate totius temporis contractus locationis bona sua generaliter siue specialiter obligauerit, vel fideiussores dederit pro solutionibus anticipatis, tunc eius fideiussores tenentur stare conuentioni, p. 3. Alle. 94. n. 14. pag. 594.

Locari non possunt Ecclesiarum res ultra triennium, p. 3. Alleg. 95. n. 3.

Locatio rerum Ecclesiæ facta ultra triennium in totum vitatur, nec quoad triennium sustineri potest, ibid. n. 5.

Locationem rerum Ecclesiæ factam ad plures annos validam manere quoad dictum triennium, qui tenuerint ostenditur ibi. n. 8.

Locatio rerum Ecclesiæ in totum corrumpit si ultra triennium fiat, quando tunc datur vnicui pretium, seu merces, ibid. n. 13.

Locatio rerum Ecclesiæ si fiat ad duo triennia, eo adiecto pacto ut post primum triennium incipiat secundum omnino inualida est, ibidem numero 17.

Locationi an teneatur stare successor, Vide verbo Successor.

Litteratis viris indiget Ecclesia Dei per quos totus mundus illuminatur, part. 2. Allegat. 46. n. 1. pag. 415.

Litteratura iure diuino requiritur, ibid. num. 12. pag. 416.

Locus congruus ad conferendos sacros Ordines est Ecclesia Cathedralis, vel loci dignior, p. 2. Alle. 14. n. 12. pag. 91.

Locus ubi Episcopus Ordines confert an sit literis ordinandorum exprimendus, ibidem numero 13.

Ludovicus Granatensis Dominicanus ne Archiepiscopus Bracharentis fieret grauius obstitit, p. 1. tit. 2. glos. 1. n. 25. pag. 89.

Lucerna super candelabrum posita ideo appellatur Episcopus ut omnibus luceat probitatis, & doctrinæ radiis, part. 1. tit. 1. cap. 2. numero 15. pag. 16.

Lusitaniæ Reges obtinuerunt ius patronatus & priuilegium eligendi Episcopos in Cathedralibus, parte 1. tit. 1. capite 3. numero 33. pagina 31.

Lusitaniæ Ordinationes supra hominum memoriam sciente & patiente Sum. Pont. obseruatæ, confirmatæque fuerunt in concordatis factis inter Clerum & Regem, p. 2. Allegatione 13. n. 5. pag. 87.

Lusitaniæ Reges consueuerunt, & solent promittere commendas vacaturas, vel præsentare aliquem in Ecclesia sui patronatus in genere, p. 3. Alle. 72. n. 4. pag. 390.

Lusitaniæ Regnum Romanæ Ecclesiæ censuale an fuerit ostenditur, p. 1. tit. 3. cap. 2. numer. 57. pag. 243.

Lusitaniæ Regnum neminem in temporalibus recognoscit, ibidem numero 59. pagina 243.

Lusitaniæ primus Rex Alphonfus quinque Christi Stigmata in Cælo ostenta in Regia insignia insigni pietate suscepit, ibid. num. 60. pag. 244.

Lusitaniæ Rex primus Alphonfus pro confir-

Index rerum, & verborum.

matione sui Regij tituli recursum habuit ad summum Pont. non quidem ex eo quod necessarius esset, sed ex eo quia deuotione, pietate, & animi gratitudine vult libes, & absq; vlla obligatione ciuili se eiusdem Christi Vicario B. Petro, & successori in suum militem peculiari quadam, sed spiritali solum subiectione submittere, ibid. nu. 64. pag. 244.

Lusitania Reges Regna Imperatorum ignauia à Mauris vindicata, virtute bellica ab ipsorum manibus vendicant, ibidem numer. 62. pagina 244.

Lusitani pertinacissime Romanis resisterunt duce Veriato, ibid. numero sexagesimo tertio, pag. 244.

Lusitanos arguit Auctor qui in Guinea Æthiopes in seruitutem iniustam redigunt, ibid. nu. 37. pag. 236.

Luctuosa in aliquibus Hispaniæ partibus canonice portiones loco subrogata est, par. 3. Alle. 86. n. 5. pag. 544.

Luctuosa ex quibus rebus soluenda, ostenditur ibid. n. 6.

M

Magica ars quæ sit remissive, pa. 3. Alleg. 51. n. 120. pag. 90.

Magister actorum Curia Episcopalis an possit vt familiaris ab Episcopo Ordinari. p. 2. Alleg. 5. n. 18. pag. 39.

Magister scholæ Salmaticen. respectu scholarum, qui in matricula sunt descripti, potest denunciations remittere, par. 2. Allegat. 32. n. 33. pag. 268.

Magister Grammatices non potest deputari in ciuitate cum excusatione residentia suæ Ecclesiæ à dicta ciuitate vitra duo miliaria non distante, etiam si velit singulis diebus festiuis Parochiali interesse, parte 3. Allegatione 33. numero 75. pag. 137.

Magister Reuerendissimus sacri Palatii viris doctrina, ac morum honestate pollentibus dare solet in Romana Curia licentiam legendi libros prohibitos, parte 3. Allegatione 90. nu. 6. pag. 572.

Manus sordida aliam non lauat, p. 1. tit. 2. glos. 3. n. 13. pag. 105.

Manum habens mutilatam, articulatam, vel aridam, aut perpetuo tremulam non potest ad Ordines promoueri, parte 2. Allegatione 42. nu. 17. pag. 389.

Male agens odit lucem, p. 3. Alle. 102. num. 84. pag. 696.

Mali non curant respicere meliores, par. 1. tit. 2. glos. 3. n. 8. pa. 104.

Malitiose facere dicitur, qui non iuste impedire potest, parte 2. Allegatione 32. numero 21. pag. 265.

Malitiose matrimonium quoties impediendum timetur non potest Parochus denunciations ommittere, vt fiant antequam cõsumatur, nisi dispensatio difficillime obtineri possit, ibidem numero 20.

Malitiose impediendum animus coniecturis de- tegitur, & iurciurando præsinto cognoscitur, ibi. nu. 22.

Mandans & mandatarius censentur vnum idem-

que delictum committere, saltem ratione finis, p. 3. Alle. 51. n. 12. p. 64.

Mandans punitur eadem pœna, qua puniri de- bet mandatarius, ibid. n. 13.

Mandatum in scriptis testibus munitum debet Episcopus Vicario tradere, p. 3. Alleg. 54. numer. 55. pag. 173.

Mandatum speciale requiritur in beneficio- rum collatione, ibidem numero 69. pagina 177.

Mandatum speciale requiritur ad præsentan- dum, parte 3. Allegatione 72. numero 107. pag. 466.

Mandatum speciale requiritur ad obtinenda monitoria excommunicationum pro rebus de- perditis, parte 3. Allegatione 96. numer. 22. pa- gina 622.

Manducare & bibere ad gloriam Dei quomodo intelligatur, par. 1. tit. 2. glos. 5. numero 11. pa- gina 123.

Manusuetudo & districtio ab inuicem non debent separari, par. 1. tit. 2. glos. 12. num. 21. pagina 180.

Marcellus Consul Romanus vxorem suam eo quod vinum bibisset iuste percussam interemit, p. 1. tit. 2. gl. 11. n. 10. pag. 174.

Marcus Aurelius Meraldus integerrimus S. D. Pauli V. felicitis record. Datarius laudatur, part. 3. Alle. 60. n. 88. pag. 308.

S. Martinus factus Episcopus eandem in vestitu vilitatem habebat, quæ apud se prius fuerat, p. 1. tit. 2. glos. 7. n. 18. pag. 139.

Masculus an quis sit vel scemina si dubiteur, præ- sumendum est esse animatum post 40. dies, p. 3. Al- le. 51. n. 138. p. 94.

Materia remota Sacramenti Ordinis est res illa, quæ traditur illud sumenti, par. 2. Alle. 11. n. 7. pa- gin. 68.

Materia contractus an sit de essentia, ibid. nu- mero 8.

Materia subdiaconatus est proprie Calix vacuus etiam non consecratus cum patena, p. 2. Alle. 14. n. 3. pag. 90.

Materia Diaconi est liber Euangeliorum, ibid. n. 6. pag. 91.

Matribus non potest licentia præstari ingrediendi monasteria Monialium ad inuisendas filias morti proximas, parte 3. Allegatione 102. numero 68. pagina 692.

Matrimonialium causarum cognitio pertinet ad solos Episcopos, par. 2. Allegatione 1. numero 7. pag. 3.

Matrimonium dicitur clandestinum quoad pœ- nas, si illicite denunciations omittantur, par- te 2. Allegatione 32. numero octauo, pagina 263.

Matrimonium extra Ecclesiam licite celebrari potest, parte 2. Allegatione 31. numero 17. pa- gina 265.

Matrimonium non valet si Parochus assistens non intellexit ea, quæ agebantur, nisi affectatus esset non intelligere, parte 2. Alle. 31. numero 83. pag. 277.

Matrimonium celebratum coram Parocho no- torio fornicatore, non tamen adhuc in iudicio condemnato, & confesso, validum est, p. 2. Alle. 33. n. 91. pag. 279.

Index rerum, & verborum.

Matrimonium contractum coram schismatico Parocho saltem coloratum titulum habente, si non fuit ut talis declaratus, & parochia priuatus, validum est, parte 2. Allegatione 32. numer. 92. pag. 279.

Matrimonia celebrata à Parocho putatio ex communi errore sunt valida, parte 2. Alle. 32. n. 94. pag. 279.

Matrimonium de licentia Parochi contractum coram Acolyto tempore pestis, vel alterius necessitatis est inualidum, parte 2. Allegatio. 32. n. 113. pag. 283.

Matrimonium nullum est cui Sacerdos aliquis Parochi nomine præsens fuit nulla ab eo petita licentia, etiam si postea factum ratificaret, p. 2. Alle. 32. n. 130. pag. 87.

Matrimonium contrahens sine Parocho & testibus peccat mortaliter, quia inualide contrahit, parte 2. Allegatione 32. numer. 140. pagina 289.

Matrimonium absque præsentia Parochi & testium contractum in vsum sponsaliorum non resoluitur, parte 3. Allegatione 32. nu. 143. & 146. pag. 290.

Matrimonium in articulo mortis, vel tempore pestis aut belli, sine Parocho & testibus inualidum est, parte 2. Allegatione 32. numero 147. pag. 291.

Matrimonium celebratum sub honesta conditione de futuro, ut valide fiat necessarium est conditionem adimplere coram Parocho & testibus, & quid si conditio sit de præsenti, vel de præterito? parte 2. Allegatione 32. numero 156. pagina 293.

Matrimonium qui iam contraxere, inualide tamen propter defectum consensus, aut metum, non tenetur iterum coram Parocho, & testibus contrahere, parte 2. Allegatione 32. numero 157. pag. 293.

Matrimonium infidelium, ut fiat Sacramentum, non est necessarium facienda expressio, vel ratificatio consensus coram Parocho, & testibus, parte 2. Allegatione 32. numero 158. pagina 294.

Matrimonium ut sit validum non requiritur ut Parochus assistens aliquibus verbis in eius celebratione utatur, parte 2. Allegatione 32. n. 169. pag. 297.

Matrimonium contrahentes cum peccato mortali nondum delero per contritionem, vel Confessionem, indigne accipiunt Sacramentum, & peccant mortaliter, quatenus tantum recipiunt, non vero quatenus administrant, nec quatenus Concilij præceptum infringunt, cum consilium solummodo contineat, par. 2. Alle. 32. num. 172. pag. 298.

Matrimonium an possit impediri donec contrahentes orationem saltem Angelicam & Dominicam didicerint, Symbolum Fidei, & præcepta Decalogi, ac Ecclesiæ, septemque peccata capitalia, parte 2. Allegatione 32. numer. 173. pagina 298.

Matrimonium consummare ante Ecclesiæ benedictionem sublato scandalo, & contemptu legis Ecclesiasticæ non est peccatum mortale: secus si adsit contemptus, vel scandalum, vel lata sit in diocesi excommunicatio contra oppositum fa-

cientes, tunc enim peccabitur tantum prima vice, par. 2. Alleg. 32. numero 181. & 182. pag. 299 & 300.

Matrimonia non possunt celebrari à prima die Adventus Domini usque ad diem Epiphaniæ, & à quarta feria Cinerum usque ad Octauam Paschæ inclusivæ, parte 2. Allegatione 32. num. 193. pagina 303.

Matrimonium antea contractum non prohibetur consummari prædictis temporibus, p. 2. Alle. 32. n. 195. pag. 303.

Matrimonium contractum de facto temporibus prohibitis validum est, contrahentes vero peccant mortaliter, parte 2. Alle. 32. numero 195. 6. pagina 303.

Matrimonium tempore interdicti, & à personis interdictis absque peccato mortali contrahi non potest, par. 2. Allegat. 32. numer. 197. pagina 303.

Matrimonium quoad sui substantiam valide contrahitur tempore interdicti, p. 2. Alle. 32. num. 198. pag. 304.

Matrimonium vnum ex septem Ecclesiæ Sacramentis confert gratiam, parte 2. Alle. 32. numero 199. pag. 304.

Matrimonium simul tamen, & ubi primum perfectus est contractus, Sacramentum efficitur, parte 2. Allegatione 32. numero 200. pagina 305.

Matrimonium si ab excommunicato contrahatur validum est, quamvis illicite contrahatur, parte 2. Allegatione 32. numer. 203. pagina 306.

Matrimonium contrahens simul cum duabus vxoribus videtur male sentire de Sacramento, & contra eum tanquam contra suspectum de hæresi procedunt Inquisitores, par. 2. Alle. 40. n. 45. pag. 375.

Matrimonium quoties timetur malitiose impediri coram Parocho, & testibus celebrari potest omisso denunciationibus, dummodo postea ante consummationem fiant, p. 2. Alle. 32. nu. 19. pag. 265.

Matrimonium ut impediatur denunciatio falsa impedimenta, arbitraria poena punitur, p. 2. Alle. 32. n. 24. pag. 265.

Matrimonium ut solum coram Parocho & testibus contrahatur absque denunciationibus, & Episcopi dispensatione an detur tam virgens necessitas, parte 2. Allegatione 32. numero 55. pag. 271.

Matrimonium qui non contraxerit intra quatuor menses post denunciations factas, non potest illud inire, nisi alia denunciations præmittantur arbitrio Episcopi, parte 2. Allegatione 32. n. 55. pag. 272.

Matrimonium hodie non efficit cohabitatio, p. 2. Alle. 32. n. 149. pag. 291.

Matrimonium hodie non efficit traditio sponsæ ad domum mariti cum solemnī apparatu, nisi in traditione ipsa novus consensus coram Parocho, & testibus exprimat, p. 2. Alle. 32. num. 150. pag. 292.

Matrimonium hodie interdictum cum sanguine intra quartum gradum, p. 3. Alle. 51. n. 163. pag. 100.

Matrimonij monitionibus etiam iusta causa interueniente

Index rerum, & verborum.

retinente dispensare non potest Vicarius generalis: ubique speciali Episcopi assensu, p. 3. Alle. 54. n. 95. pag. 180.

Matrimonium ne contrahant an possit impediri illis, qui orationem saltem Angelicam, & Dominicam non didicerint, p. 3. Alle. 76. nu. 41. pag. 474.

Matrimonium an tempore interdicti fieri possit: servata moderatione cap. alima mater §. adijci-mus de sent. excom. lib. 6. p. 2. Alle. 32. num. 206. pag. 306.

Matrimonium quoties timetur impediendum malitiose, coram Parocho, & testibus celebrari potest: omisso denunciationibus, dummodo posita ante consummationem fian, part. 2. Alle. 32. n. 19. pag. 262.

Matrimonium contrahens coram Parocho inuito graviter peccat, par. 2. Alle. 32. numero 84. pag. 278.

Matrimonium non efficit hodie cohabitatio, p. 2. Allegat. 32. n. 149. p. 292.

Matrimonium contrahentes sine Parocho, & testibus licet inhabiles dicantur ad sic contrahendum, non manent inhabiles ad rursus inter se contrahendum, parte 2. Allegatione 32. num. 151. pag. 292.

Matrimonium contrahere coram Parocho, & testibus non obligantur ignorantes Concilium & habitationes locorum ubi adhuc promulgatum non fuit, parte 2. Allegatione 32. num. 152. pagina 292.

Matrimonium possunt valide contrahere clandestine incolae unius loci in quo promulgatum, & acceptatum fuit Concilium, si alio migrent ubi non est acceptatum, par. 2. Allegatione 32. n. 153. pag. 292.

Matrimonium non tenentur contrahere iuxta formam Concilij commorantes inter infideles, captivi, vel mercium congerendarum causa, etiam si ex his locis sint oriundi, in quibus illud receptum est, part. 2. Allegatione 32. numero 154. pag. 293.

Matrimonium contrahere tenetur coram Parocho, & testibus incolae illius loci, in quo non est promulgatum Concilium, si diuerat ad locum in quo receptum est, part. 2. Allegat. 32. num. 55. pag. 243.

Matrimonio omisso verborum, ego vos in matrimonium coniugo &c. est peccatum mortale, parte 2. Allegatione 32. numero 170. pagina 297.

Matrimonium contrahentes ante Ecclesiae benedictionem ne cohabitent hortatur Concilium, p. 2. Allegatio. 32. n. 179. p. 299.

Matrimonio quot testes assistere teneantur, vide testes in matrimoniis.

Matrimonium ut contrahatur, quis possit licentiam concedere, vide in verbo Licentia.

Matrimoniales causae inter arduas numerantur, part. 3. Allegatione 84. numer. primo, pagina 527.

Matrimoniales causae non per inferiores, sed ab Episcopis tantum sunt cognoscendae, parte 3. Allegat. 84. n. 2. p. 527.

Matrimonialis controuersia à Romano Pontif. cuiquam delegetur, non poterit is delegatus etiam Episcopo eam subdelegare, p. 3. Allegat. 84. n. 7. pag. 529.

Matrimonialis causa est grauis, p. 3. Alle. 84. n. 8. pag. 529.

Matrimoniales causas, quae spectant ad Episcopum iure Ordinarii, potest ipse committere discutendas, & decidendas Doctoribus, qui statuta Canonum non ignorent, part. 3. Alle. 84. numer. 15. pag. 530.

Matrimoniales causas cognoscere, aut eas tractare ex vi generalis commissionis Vicarius generalis Episcopi non potest, p. 3. Allegatio. 54. n. 94. pag. 180.

Media nox, vide Nox media.

Medici quoties ad gradus Doctoratus sunt promouendi ultra Fidei professionem, sunt obligati iurare in manibus Episcopi, vel Rectoris obsequare statutum factum per Pium V. p. 2. Allega. 91. n. 1. pag. 574.

Medici ultra tertium diem aegrotum non visitent, nisi per Confessarii scriptum ipsis de infirmi Confessione fides fiat, par. 3. Allegat. 91. numer. 2. pag. 574.

Medici non seruantes Innocentij III. & Pij Quinti, constitutiones, quas penas incurrant, part. 3. Allegatione 91. numer. tertio, pagina 574.

Medici an sint nobiles? part. 3. Allegatione 91. numero quinto & sexto, pagina 575.

Medicus Regis magnam consequitur dignitatem, parte 3. Allegatione 91. numero octauo, pag. 575.

Medicinae praestantia, atque dignitas è Sacris litteris colligitur, par. 3. Allegatione 91. numero 10. p. 576.

Medici tanquam Dei ministri vocandi, & ad eos diuino primum freti auxilio confugere debent, part. 3. Allegatione 91. numero 12. pagina 576.

Medici ad curanda corpora constituti obstringuntur industria, consilio, & labore morbo laborantibus opem ferre, sicut Parochi ad animas curandas fuerunt instituti, ut illarum saluti inuigilent, parte 3. Allega. 91. numer. decimo quinto, pag. 576.

Medici sicut solent aegrotos admonere, ut à noxijs abstineant, ne morbum contrahant, ita oportune eosdem debent influere, ut animi morbos, ac vitia declinent, ex quibus corporis egritudines multoties subsequuntur, part. 3. Alle. 91. numer. 16. p. 577.

Medicinam tuenda valetudinis causa cum Medici consilio sumens, quotidianas percipit distributiones, parte 3. Allegatione 53. numero 165. pag. 151.

Medicus caelestis Christus Dominus in terras venit curandae infirmitatis nostrae gratia, p. 1. tit. 1. c. 1. n. 1. pag. 3.

Medici appellantur Episcopi ut sciant attemperare vinum oleo in curandis vulneribus, ibid. c. 2. n. 18. p. 16.

Medici praestantiores sunt aduocatis, p. 3. Alle. 79. n. 23. p. 498.

Medicus causa multum grauis infirmitatis cum necessitas exierit, potest ingredi monialium monasteria, part. 3. Allegatione 102. numero 52. pag. 687.

Medici ut possint monialium monasteria ingredi non necessarium requiritur quod sint Doctores.

T t

Index rerum, & verborum.

aut graduati, sed quod mederi sciant, ibid. nu. 53. pag. 687.

Melioratio facta filio pro suscipiendis Ordinibus, etiam non interueniente traditione irrevocabilis est, parte 2. Allegatione 19. numero 62. pagina 130.

Membrum sumitur pro ea parte, quæ habet certum officium deputatum, & in corpore nostro distinctam habet operationem, p. 2. Alleg. 42. nu. 11. pag. 387.

Membrum genitale amittens ex eo quod sciens cognoverit mulierem morbum Italicum habentem non potest fieri Clericus, ibidem numero 16. pag. 388.

Membrum nostri corporis non proprie digitus, ibid. nu. 19. pag. 389.

Membra corporis non dicuntur dentes, ibid. n. 36. pag. 391.

Membrum an sit auris, ibid. n. 39.

Mendicantes Religiosi non possunt acquirere nova loca ad habitandum, vel antiqua alienare, aut mutare sine speciali Papæ licentia, p. 3. Alleg. 50. n. 30. pag. 15.

Mendicantium monasteria seminario contribuere non tenentur, p. 3. Allegat. 77. numer. 14. pag. 499.

Mendicantes sunt Ordines S. Augustini, Societatis Iesu, Minimorum S. Francisci de Paula, Iesuatorum, Carmelitarum discalceatorum, ibid. n. 17. cum seqq. pag. 450. cum seqq.

Mensa Episcopi qualis esse debeat, & quæ in illis esse sint adducenda, ostenditur p. 1. tit. 2. glos. 5. n. 12. p. 123.

Mensa Episcopalis bona, vide Bona mensæ Episcopalis.

Menses duo professioni proximi intra quos renuntiatio & obligatio fieri potest de licentia Episcopi à novitio computantur secundum quod occurrunt in Calendario, p. 3. Allegatione 99. n. 1. pag. 646.

Menses quatuor alternati, quos occupat Episcopus, sunt, & remanet Papæ, quoad proprietatem, non quoad usum durante Episcopi residentia, parte 3. Allegatione 53. numer. 53. pagina 130.

Menses Martij, & Septembris, qui erant Episcopi, per alternatiuam sunt Papæ suspensa Ordinij facultate concessa in illis conferendi, siue Episcopus resideat, sine non, ibid. nume. 58. & 62. pag. 134.

Mensis à principio cæptus Apostolicus, semper remanet Apostolicus, ibidem numer. 61. pagina 134.

Menses tres, quibus canonici abesse possunt providere debet Episcopus ne incurrant in Nataleni, aut Pascha Domini, vel similes maximas solemnitates, ibid. n. 20. pag. 144.

Mensium trium absentia Canonicis conceditur si constitutiones Ecclesiæ servitium totius anni requirunt, ibidem numero 121. pagina 144.

Menses quando sunt numerandi à die alicuius actus computantur secundum quod occurrunt in Calendario, part. 1. tit. 1. capit. 4. num. 2. pag. 36.

Mensium quilibet de quibus in regul. 9. Cancellariæ terminatur in media nocte ultimi dici, p. 3. Allegatio. 57. n. 183. p. 261.

Menses sex dati ad conferendum incipiunt currere à tempore scientiæ vacationis, parte 3. Alleg. 58. n. 5. p. 277.

Mensis quilibet, ubi absolute de mense sit mentio, triginta dies continet, ibidem n. 8.

Menses sex dati Ordinarijs ad conferendum computantur ad sciendum quod occurrunt in Calendario, ibidem num. 9. p. 278.

Menses sex dati Ordinarijs ad providendum ubi primum lapsi fuerint, statim potest Papa providere, ibidem numero 12.

Mercatores quoad Sacramenta Confessionis, & Eucharistiæ subditi sunt Episcopo loci, in quo reperiuntur, parte 2. Allegatione 39. nume. quinto, pag. 343.

Meretrices affirmanti se esse sodomitam, vel de hoc crimine attentatam, non creditur, parte 3. Allegatione 44. numero decimo septimo, pagina 403.

Meretrices domum locans non peccat mortaliter, dummodo nec principaliter, nec minus principaliter meretricium usum in domum conductam exercendum intendat, p. 3. Allegatione 111. n. 28. pag. 772.

Metropolitani, & Archiepiscopus idem sunt, par. 1. tit. 1. cap. 6. numer. duodecimo, pagin. 52. & seqq.

Michael Suarez, Pereira laudatur, p. 3. Alle. 55. n. 11. pag. 604.

Militares Religiosi fori privilegio gaudent, etiam si professi non sint, p. 2. Allegatione 12. numer. 45. pag. 85.

Militares ex Ordinibus Christi Domini, Divi Iacobi, & similibus an sint veri Religiosi, parte 2. Allegatione 12. n. 46.

Militares Religiosi ex Ordinibus militarijs Christi Domini, & Divi Iacobi eximuntur à gabelis, & tributis, parte 2. Allegatione 13. num. 14. pag. 89.

Milites Regulares militiæ S. Iacobi de Spatha, alijque huiusmodi non emittentes omnia tria vota substantialia, capaces sunt beneficiorum secularium, parte 3. Allegatione 57. numer. 174. pagina 259.

Miles condemnatus eatenus quatenus facere potest, solvere cogitur, p. 2. Allegatione 19. n. 50. pag. 128.

Milites Regulares etiam S. Stephani non comprehenduntur sub dispositione Concilij sess. 25. de Regular. cap. 15. parte 3. Allegatione 101. n. 6. & 7. pag. 658.

Milites Hierosolymitani, vide Hierosolymitani milites.

Ministrare in Ecclesiis parentum filij illegitimi nullo modo possunt, p. 3. Alle. 65. numer. 20. pag. 340.

Minores Ordines suscipiens ante septennium nullam suspensionem incurrit, p. 2. Alleg. 11. num. 3. pag. 67.

Minores Ordines conferuntur his, qui saltem linguam Latinam intelligunt, part. 3. Allegat. 11. numer. 6.

Minores Ordines possunt absque Missa conferri, p. 2. Alle. 11. n. 10. pag. 69.

Minores Ordines una die omnes possunt conferri, laudabilius tamen erit si fiat cum necessitate, vel alia urgenti causa bene visa Episcopo, p. 3. Alle. 11. n. 13.

Index rerum, & verborum.

- ⁷ Minores Ordines, & Prima tonsura vna die conferri possunt, vbi adest consuetudo, par. 2. Alle. 11. n. 15. pag. 69.
- Minores Ordines, & Primam tonsuram vna die recipiens, vbi non adest consuetudo, nullum incurrit irregularitatem, parte 2. Allegatione 11. numero 16.
- Minores Ordines possunt conferri in qualibet Ecclesia, tamen non Cathedrali, & in domo Episcopali, vel alia non Episcopali de consuetudine, part. 2. Allegatione 11. numero vigesimo, pag. 70.
- Minores Ordines ex facultate Summi Pont. possunt etiam à simplici Sacerdote conferri, parte 2. Allegatione tert. numero quarto, pagina 19.
- Minores Ordines diebus festiuis, scilicet de præcepto, possunt ab Episcopo conferri, p. 2. Alle. 11. n. 18. pag. 70.
- Minores Frates, vide Fratres Minores.
- Minor* sodomita arbitrio iudicis punitur, part. 2. Alle. 43. n. 13. p. 403.
- Minoris dictum attestantis se de sodomia crimine attentatum non facit indicium contra attentatorem, nisi concurrentibus alijs adminiculis, ibid. n. 15.
- Minimorum* S. Francisci de Paula Ordo adnumeratus fuit inter Mendicantes à Pio V. p. 3. Alle. 77. n. 19. pag. 480.
- Ministro* Generali Fratrum Minorum an hodie, sicut olim, liceat ingredi monasteria monialium S. Clara, parte 3. Allegatione 102. numero 44. pag. 684.
- Ministri Prouinciales atque visitatores quando possint intrare monialium monasteria sibi subditarum, ibid. n. 45.
- Mirabile* quoddam refertur cuiusdam cadaueris occisorem ostendentis, part. 2. Alle. 28. numero 33. pag. 223.
- Miracula* plura de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento referuntur, parte 2. Allegatione 22. à n. 9. pag. 148.
- Miracula noua an Episcopus habeat potestatem examinandi & approbandi, p. 3. Alle. 97. à num. 1. pag. 637.
- Miraculum dicitur mirum factum, ibid. num. 7. pag. 638.
- Miraculum vt proprie dicatur, quæ requiratur, ibid. n. 8.
- Miracula examinandi potestas solo Episcopo, non tamen alij inferiori competit, ibidem numero 9.
- Missa* sacrificium prohibitum est celebrari extra Ecclesiam, & locum sacrum ad id specialiter deputatum, p. 2. Alle. 23. nu. 1. p. 149.
- Missa pro sacrificio pirantiæ taxatio est iusta, quæ in qualibet regione communi consuetudine recepta, & approbata est, parte 2. Allegatione 24. n. 3. pag. 155.
- Missa pro multis dicta non tantumdem singulis prodest, ac si pro vno solo diceretur, p. 2. Alle. 24. n. 7. p. 156.
- Missa an liceat celebrare anticipatè? p. 2. Alleg. 24. n. 12. & 13. pag. 158. & 159.
- Missa sine peccato dici potest non recitatis Matutinis, p. 2. Alle. 24. n. 15. p. 159.
- Missa audiendæ præceptum adimpletur quocumq; in loco illa audiatur, parte 2. Allegatione 24. num. decimo octauo, pagina 161.
- Missam nolens audire in propria Parochia ex contemptu, aut quando Parochus declarat eam, quæ Parochiani scire tenentur, peccat mortaliter, p. 2. Alleg. 24. n. 19. p. 161.
- Missa audiendæ præcepto satisficit, si audiatur in Ecclesijs Regularium, parte 2. Allegatione 24. n. 20. pag. 161.
- Missas reducere, & ad minorem numerum reuocare pertinet ad Episcopos in Synodo diocesana, & ad Generales Ordinum in suis Capitulis generalibus, parte 2. Allegatione 29. numero 1. pag. 233.
- Missarum celebrationes vsurpantes ad sacrum Presbyteratus Ordinem minime promoti puniuntur per Inquisitores, part. 2. Allegat. 40. nu. 45. pag. 375.
- Missam filius & pater possunt celebrare in eadem Ecclesia, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea, parte 3. Allegatione 65. nu. 23. pag. 341.
- Missa cum Sacri Ordines conferuntur non est de eorum substantia, par. 3. Alleg. 14. numero 16. pag. 93.
- Missarum celebrandarum vbi tam magnus numerus defunctorum dispositionibus impositus fuerit prouidetur in Synodo diocesana, p. 3. Alle. 93. n. 21. p. 587.
- Missam priuatim celebrare non prohibetur suspensus à Pontificalibus, par. 2. Alleg. 6. numero 6. pag. 41.
- Missa cum Mitra & Baculo celebrare non potest Episcopus suspensus à Pontificalibus, ibid. num. 7.
- Mitra* vti non potest Episcopus in locis exceptis nisi inuitatus, parte 3. Allegatione 80. numero 14. pag. 503.
- Mitra in Episcopo scientiam vtriusque testamenti designat, part. 1. titul. 1. cap. 5. numero 18. pagina 48. & titul. 2. glos. 10. numero quarto, pag. 163.
- Moderamen* inculpatæ tutelæ versatur circa modum, tempus, & causam, parte 2. Allegatione 28. num. 18. pagina 218. & Allegatione 39. nu. 57. pag. 355.
- Moderamen inculpatæ tutelæ non seruat occidens extraordinaria poena propter excessum iudicis arbitrio punitur, ibidem numer. 19. pagina 219.
- Moderamen inculpatæ tutelæ excedere quando quis dicatur, p. 2. Allegat. 39. n. 58. pag. 355. & p. 3. Alle. 51. n. 5. p. 61.
- Modestia* quid sit ostenditur, & vnde dicatur, par. 1. tit. 2. glos. 13. n. 1. pag. 182.
- Modestia in grauitate sita est, ibidem numero secundo.
- Modestia gubernatrix ac moderatrix est omnis gestus, ac motus corporis, ibid. n. 3.
- Modestiae regulæ præferuntur, ibid. num. 5. pag. 183.
- Modestia in humilitate crescit, ibid. numer. 7. pag. 183.
- Moses* Israeliticæ populi princeps in vestitu, viæque quotidiano nihil fastus, sed simplicitatem, frugalitatemque priuati hominis exerceuit, parte 1. titul. 2. glos. 7. numero decimo sexto, pagina 138.
- Monachus*, cui conceditur dispensatio ad beneficium

Index rerum, & verborum.

Curatum, non poterit simplex possidere, p. 2. Alle.

33. n. 14. pag. 311.

Monachus nuptias contrahere an puniatur per Inquisitores, part. 2. Allegatione 40. numer. 44. pag. 375.

Monachi se ad invicem percutientes per eorum Prælatos absolvi possunt cum certis declarationibus, Episcopus tamen de æquitate eos etiam exemptos absoluit, p. 2. Alle. 41. n. 17. pag. 380. & n. 19. pag. 381.

Monachus potest ab Episcopo cum consensu Abbatis, vel Superioris Vicarius creari, p. 3. Alle. 54. n. 12. pag. 163.

Monachus si illegitimus sit, quamvis professione legitimatus fiat, Vicarij officium exercere non potest, parte 3. Allegatione 54. numer. 13. pagina 263.

Monachi Ordinum Mendicantium professi, aut in strictiori Religione existentes ab Episcopo Vicarij institui non possunt, par. 3. Alle. 54. n. 14. pag. 163.

Monacho licentiam causa studiorum proficiscendi impetrari non potest Vicarius generalis prætextu commissionis generalis, in locis, in quibus Episcopus loco Abbatis est, par. 3. Alle. 54. n. 93. pag. 179.

Monachi trium fontium, & S. Crucis in Hierusalem debent præcedere Monachos S. Eusebij, ex quo eorum Ordo, qui est Cisterciensium, fuit prius institutus, & approbatus, par. 3. Alle. 76. n. 37. pag. 491.

Monacho factum legatum dicitur pium, par. 3. Alle. 82. n. 12. pag. 513.

Monachi non possunt esse patrini, si tamen suscipiant peccabunt mortaliter, at spirituales contrahent cognationem, par. 2. Allegatione 30. n. 36. pag. 243.

Monachus etiam ad dignitatem Episcopalem proventus non potest testamentum ante professionem factum reuocare, par. 3. Allegat. 99. nu. 15. pag. 648.

Monachus licet efficiatur Episcopus non ramen definit esse monachus, parte 1. tit. 3. c. 4. num. 11. pag. 38.

Monachus factus Episcopus à tribus votis substantialibus non est solutus, ibidem numero 12. pag. 38.

Monachus factus Episcopus an sit solutus à ieiunio religionis, ibidem numero decimo quarto, pag. 38.

Monachus factus Episcopus ab onere recitandi officium propriæ religionis liberatur, ibid. nu. 15. pag. 39.

Monachus factus Episcopus renuntians Episcopatu an teneatur ad monasterium reuerrere, ibid. n. 18. pag. 40.

Monachus laicus vt Episcopus creetur, solus Papa dispensat, parte 3. Allegatione 50. num. 9. pag. 11.

Monachi, & Prælati Mendicantes, quorum Ecclesiis cura animarum non est annexa, venire non tenentur ad Synodum diocesanam, p. 3. Alleg. 93. n. 7. pag. 585.

Monachos etiam exemptos se ad invicem percutientes de æquitate absoluit Episcopus, p. 3. All. 105. n. 53. pag. 719.

Monachus monasterij exempti si sine habitu extra monasterium incedat poterit per Ordina-

rium puniri, secus si intra, ibidem numero 61. pag. 721.

Monachum exemptum sine licentia proprij Abbatis ordinans, dicitur ipso iure alienus à communione aliorum Episcoporum, par. 3. Alle. 111. n. 17. pag. 760.

Monachus factus Episcopus non eximitur à paupertatis voto neque efficitur verus dominus reddituum Ecclesiasticorum, instar Episcoporum secularium, parte 3. Allegatione 114. numero 19. pag.

Monachus factus Episcopus quicquid acquirit suæ Ecclesiæ acquirit cum sola administratione, ibid. n. 10.

Monachus factus Episcopus non potest post mortem de bonis disponere, ibidem nu. vigesimo primo.

Monachus factus Episcopus in vita tam ample potest disponere, quam ample potest licet Episcopus secularis, ibidem numero vigesimo secundo.

Monachus Episcopus in obtinenda à Pont. licentia ad testandum etiam ad opera pia, duplex impedimētum tenetur explicare, alterum se esse religiosum alterum se esse Episcopum, ibidem numero 24.

Monachus factus Episcopus ex Minorum Fratrum ordine dum vixerit habet ius succedendi parentibus & agnatis, ac recuperandi bona vndeunque quesita, in quibus ipso mortuo succedit sua Ecclesiæ, ibid. n. 29.

Monasterijs & Ecclesiis Religionum solas Papæ concedit privilegium vt liberentur ab obligatione soluendi procuraciones legatis Apost. & iura Episcopalia, parte 3. Allegatione 50. numero 51. pagina 17.

Monasteria, quæ generalibus Capitulis non subsunt, nec suos habent visitatores Regulares, si monita in Congregationes sese non receperint, in omnibus Episcopi iurisdictioni subiecta sunt, p. 3. Alle. 74. nu. 17. p. 424.

Monasteria Regularium quoties Episcopo visitandi facultas conceditur, si dum ingredi vult ob causam visitationis fores claudantur, ei licet vim inferre, ac eas frangere, ibidem numero 22. pag. 443.

Monasteria commendata, in quibus non viget Regularis observantia, quamvis exempta, Episcopus etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatus singulis annis visitat, ibidem numer. 15. pag. 423.

Monasterium quod in certo loco testatoris iussu construi non potest, ex auctoritate Episcopi alibi construi valet, par. 3. Alleg. 83. numero 10. pag. 123.

Monasteria non tenentur præstare Episcopo charitativum subsidium, par. 3. Alle. 87. numero 45. pag. 559.

Monasterium virtute professionis facta à novitio intra annum probationis in mortis articulo non potest succedere in bonis ipsius novitij in præiudicium suorum hæredum, p. 3. Allegat. 101. n. 34. p. 662.

Monasteria Monialium, vide Monialium monasteria.

Monetam cudere ad Principem solum, & Rempublicam spectat, par. 3. Alle. 51. num. 55. pagina 74.

Index rerum, & verborum.

Moneta vt probata & legitima fit, quæ continere debeat, parte 3. Allegatione 51. numero 56. pag. 75.

Moneta adulterari, falsificari, seu corrupti quibus modis dicatur, p. 3. Allegatione 51. n. 57. pag. 75.

Monetam excudens alia effigie, quam effigie Principis illius Regni ubi habitat, vel falsificans monetam alterius Principis à pœnis excusatur, parte 3. Allegat. 51. num. quinquagesimo octavo, pag. 75.

Monetam Principis tondentes, vel radentes eisdem subijciuntur pœnis, quibus eam adulterantes, parte 3. Allegatione 51. numer. 59. pagina 75.

Monetam iustum pondus excedentem tondēs, & mutilans, atque eam ad iustum pondus reducens, an in pœnam incidat? par. 3. Alle. 51. num. 60. pag. 75.

Monetam reprobam vitiantes non puniuntur, parte 3. Allegatione 51. numer. 61. pagina 76.

Monetam falsam falsificantes non incidunt in pœnas ordinarias, parte 3. Allegatione 51. num. 62. pag. 76.

Monetam minimi valoris fabricans, vel tondens modicam quantitatem, excusabitur à pœnis ordinariis, p. 3. Allegatione 51. numero 63. pagina 76.

Monetam falsam expendentes eadem pœna puniuntur, qua efficiuntur illam adulterantes, vel radentes, parte 3. Allegatione 51. num. 64. & 65. pag. 76.

Monetam falsam expendens si doceat à quo illam habuit nulla lege puniri debet, p. 3. Alle. 51. n. 67. p. 76.

Monetam corrumpens, fabricans, tondens, vel scienter expendens igne comburitur, & eius bona sisco vendicantur, p. 3. Alleg. 51. numero 68. pag. 77.

Monialium clausuram intrare non potest Episcopus pro consecratione fororum, & eorum confirmatione, parte 2. Allegatione 27. numero 56. pag. 210.

Monialis à clausura exiens, & exeundi licentiā dantes, comitantes, & receptantes in excommunicationem Papalem incidunt, par. 3. Alle. 50. nu. 136. p. 34.

Monialium monasteria ingredientiæ prætextu facultatum abrogatarum, & Superiores Regulares, qui earumdem licentiarum prætextu eo aliquem ingredi permiserint, & qui prætextu licentiarum Episcopaliū eò ingrediuntur necessitatibus non vrgētibus, in excommunicationem Papalem incidunt, ibidem numero 151. pagina 36.

Moniales, quæ privilegio, vel indulto Papæ sunt immunes, in ijs, quæ ad clausuram, & spiritualium rerum curam pertinent subijciuntur Episcopis, parte 3. Allegatione 102. num. quarto, pag. 760.

Moniales exemptæ possunt toties visitari ab Episcopo quoad obseruationem clausuræ, quoties ei videbitur expedire, ibi. n. 5.

Moniales in ciuitate degentes, sed alieno Episcopo subiectæ, visitantur ab Episcopo diœcesis sicut aliæ Moniales subiectæ Regularibus, ibid. num. 6.

Monialium clausura si non seruetur in monasteriis, quæ Regularibus subduntur, videre debet Episcopus, nec ab ipsis Regularibus impediri poterit, ibid. n. 7.

Monialium clausuræ mœnia si sint contracta, & facultates non suppetent, fidelium elemosynis restauranda sunt, vel monialium consanguinei ad hoc compellendi, & illis deficientibus, tunc compellendus eritis, cuius auctoritate fuit erectum monasterium, ibidem numero decimo.

Monialium clausura custoditur impediendo accessum ad ipsas Moniales, & Colloquia cum eisdem, ibid. n. 11. pag. 671.

Monialium exitus ex suis monasteriis quibus Constit. prohibetur, ibid. n. 13. & 14. pagina 672. & 673.

Moniales an possint à monasteriis egredi ex aliis casibus ultra illos tres relatos in const. Pij V. ibid. n. 15. & 16. pag. 674.

Monialium clausura vt sciatur qualiter sit custodienda, quæ sunt attendenda ostenditur, ibid. n. 12. pag. 672.

Moniales à monasterio egredi possunt alijs infirmitatis casibus similibus illis tribus, de quibus in Const. Pij V. si infirmitas omnibus præiudicialis sit, ibid. n. 20. pag. 675.

Moniales ab vno monasterio in aliud possunt transferri causa nouæ foundationis, correctionis, vel reformationis, pro cuius licentia obtinenda ad Sedem Apost. est recurrendum, ibidem n. 25. pag. 677.

Moniales quando transferuntur de vno monasterio in aliud permissu Sedis Apostol. quomodo, vel quando huiusmodi translatio sit facienda, ibi. n. 26. p. 677.

Moniales exeundi à monasteriis iustam causam non habent vt curam nepotum suorum gerant, etiam si nullum propinquum haberent, ibid. n. 27. pag. 678.

Moniales volentes exire à monasterio ob aliquem casum necessarium à quo debent obtinere licentiam, ibid. n. 28.

Moniales ex suis monasteriis exeuntes sunt excommunicatæ excommunicatione maiori Summo Pontific. reservata, & in eadem incurrunt Prælati eisdem egrediendi licentiam quoquomodo concedentes, ibidem numero vigesimo nono, pag. 679.

Moniales concomitantes à suis monasteriis egredientes, & recipientes eas incurrunt in excommunicationem Papæ reservatam, nisi compassione quadam naturali in extrema necessitate id faciant, ibidem numero trigesimo, pagina 679.

Monialium monasteria ingredi prohibetur omnes cuiuscunque sexus viri, ac mulieres habentes vsum rationis & discretionem ad peccandum, ib. num. 31.

Monialium monasteria intrantes sine licentia, an incurrant excommunicationem comminatam contra ingredientiæ vigore aliquarum facultatū, ibid. n. 36. pag. 681.

Monialium monasteria ex præsumptione intrantes prætextu aliquarum licentiarum sine ratione & causa, vel à Summis Pontificibus iam reuocatarum, an incurrant excommunicationem comminatam contra ingredientiæ vigore aliquarum

Index rerum, & verborum.

facultatum, ibidem numero trigesimo septimo, pag. 682.

Monialium Præfecta si Superior longe absit in casibus repentinis, sed tamen necessariis potest licentiam concedere, ibidem numero 39. pagina 683.

Monialium vota earum monasteria ingredientes recipere possunt Prælati, quando prudenter iudicauerint non posse fieri canonicam electionem ipsis non intransitibus, ibidem numer. 47. pagina 685.

Monialis cum vitam obijt an & quibus in casibus liceat Sacerdoti ingredi claustrum, ibid. num. 50. pag. 686.

Monialium monasteria officiales intrare possunt pro aliquo opere exercendo, quod commode extra monasteria fieri non potest, ibid. numero 55. pag. 687.

Monialium monasteria intrare non possunt factores, ibid. n. 56. pag. 688.

Monialium claustrum intrantes pro aliquo permisso negotio finito illo sub peccato mortali, tenentur statim exire quamuis possunt per aliquantulum temporis amplius se detinere, ibidem num. 58.

Monialium monasteria licitum est intrare mulieribus volentibus, ut famulabunt domesticis, seruitiis incumbere, ibidem numero sexagesimo, pagina 689.

Moniales ancillas pro seruitio communi habere non possunt quibus licitum sit claustra intrare & exire quando licuerit, ibid. n. sexagesimo primo, pag. 689.

Monialium monasteria frequentantes, quæ poena puniantur, ibid. num. sexagesimo nono, pag. 692.

Monialium quomodo liceat habere census, siue redditus annuos, aut quoduis peculium, ostenditur, parte 3. Allegatione 32. numero quinto, pag. 698.

Monialium claustrum in omnibus monasteriis etiam exemptis conseruare, & restituere potest Episcopus, parte 3. Allegatione 105. numero 31. pag. 715.

Moniales exemptas Episcopus absoluit, ibid. n. 55. pag. 719.

Monitio necessaria est ad effectum ut data negligentia heredis ad Episcopum deuoluatur exequendi potestas, parte 3. Allegatione 82. numer. 24. pag. 315.

Monitiones plures non requiruntur, sed vnica sat est à iudice personaliter facienda, ibidem numero 25.

Monitio trina non requiritur ut clericus non incedens in habitu, & tonsura amittat clericale privilegium, parte 2. Allegatione 12. n. 19. pag. 77.

Monitoria concedi possunt aduersus testes non cognitos alicuius negotij veritatem scientes, vel notos, si veritatis testimonium ferre renuant, p. 3. Allegatione 96. numero decimo septimo, pagina 621.

Monitoria concedendi aduersus testes alicuius negotij veritatem scientes, quæ praxis constituitur, parte tert. Allegatione 96. numero 18. pagina 622.

Monitoria excommunicationum pro rebus deperditis instante patre & officium iudicis

implorante conceduntur, p. 3. Allegat. 96. nu. 19. pag. 622.

Monitoria excommunicationum instante iudice Laico concedi possunt, modo ea imploret à iudice Ecclesiastico, non tamen iubeat, parte 3. Allegatione 96. n. 21. pag. 622.

Monitoria excommunicationum quando iudex Ecclesiasticus promulgare possit nemine petente, parte 3. Allegatione 96. nu. 23.

Monitoria excommunicationum sunt concedenda illi cuius interest, non tamen alijs, p. 3. Allegatione 96. numer. 24. pag. 621.

Monitoria excommunicationum non sunt concedenda, quando certæ sunt personæ, parte 3. Allegatione 96. numer. 25. pagina 623.

Monitoria excommunicationum pro qualibet parua re decerni non debent, parte 3. Allegatione 96. num. 26. pag. 623.

Monitoria debent continere expressionem rei deperditæ & eius valoris, nisi fiant pro Ecclesijs, locis pijs, communitatibus, &c. parte 3. Allegat. 96. n. 27. p. 623.

Monitoria pro qua summam in Curia Romana & Neapolitana concedantur, parte 3. Allegatione 96. numer. 30. pag. 624.

Monitoria non sunt concedenda contra habentem pro se rem iudicatam, p. 3. Alleg. 96. num. 31. pag. 624.

Monitoria excommunicationum in criminalibus non conceduntur, p. 3. Allegatione 96. num. 32. p. 624.

Monitoria non conceduntur si sint infamatoria alicuius particularis personæ, parte 3. Allegatione 96. numer. 33. pag. 624.

Monitoria excommunicationum concedi possunt tam ante captam litem, quam ea pendente, dum probationum terminus non elabatur, parte 3. Alleg. 96. n. 38. p. 625.

Monitoria quomodo concedenda sunt, & quæ præuenire debent, parte 3. Allegatione 96. n. 40. pag. 616.

Monitorij vi nemo tenetur se ipsum patefacere aut denuntiare, p. 3. Allegatione 96. numer. 45. pag. 628.

Monitorum pietatis Status Ecclesiastici præsidentes, & officiales omnes, qui pecunias ad dictos Montes quomodolibet spectantes in alios quam pauperum vsus disponere præsumunt in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Alleg. 50. numer. 169. p. 38.

Monachus non potest esse Clericus etiam primæ tonsuræ, parte 2. Allegatione 42. numer. 29. pag. 390.

Morbo si quando possint ordinari, p. 2. Alleg. 42. n. 43. p. 392.

Morbo Italico laborantes si foris appareat, horroremque & scandalum gignat, irregulares fiunt, ibidem n. 46. pag. 393.

Morbo comitali correptus Ordines assumere non potest, nec in susceptis ministrare, ibidem numer. 48.

Mors purgatio non admittitur vbi executio facta est à iure, parte 2. Allegatione 71. numer. 169. pagina 418.

Mortis articulus dicitur non solum periculum mortis proueniens ex infirmitate, sed quodlibet probabile mortis periculum instans, parte 2. Allegatione 25. n. 52. p. 185.

Index rerum, & verborum.

Mortis aut grauis infirmitatis periculum potest efficere, vt à quolibet Sacerdote excommunicatus pro violenta manuum iniectione in Clericos absolui possit, parte 3. Allegatione 41. num. 14. pag. 380.

Mulierum familiaritatem diligenter cauendam sanctissimorum virorum factis instituitur, p. 1. tit. 1. glos. 8. n. 24. p. 149.

Mulier si pragnans reperitur in carcere culpa custodis praesumitur, parte 2. Allegatione 107. num. 23. pag. 751.

Mulieros sollicitantes in Confessione, si delicti grauitas petat possunt Curia seculari puniendi tradi, parte 2. Allegatione 110. num. 21. pag. 763.

Mulieres ingredi possunt Fratrum monasteria, quae sunt in fieri, vel in qua dum fabricantur, adhuc conuentus ad ibi morandum non fuerit introductus, parte 3. Allegatione 102. numer. 87. pag. 697.

Mulier in causa matrimoniali testis esse non potest, parte 3. Allegatione 84. numer. 9. pagina 529.

Mulier omnis, quae vinolenta & comesatrix est, eadem quoque meretrix est, p. 1. tit. 2. glos. 11. nu. 12. p. 174.

Mulier fornicans cum Clerico in maioribus non committit ex parte sua incestum, parte 2. Allegatione 11. nu. 12. p. 97.

Mulieres cuiuscunque sint aetatis & conditionis ab excommunicatione can. si quis suadente, 17. q. 4. possunt per Episcopum absolui, parte 2. Allegatione 41. nu. 30. p. 383.

Mulier, quae monasteria Regularium etiam mendicantium ingredi ausa fuerit in excommunicationem Papalem incidit, parte 3. Allegatione 50. nu. 135. pag. 34.

Munera qualiacunque, & quomodocunque offerantur, Episcopus recipere non potest à visitationis ratione procuratoris, parte 3. Allegatione 73. numer. 54. pagina 437.

Munditia adhibenda est non odiosa, nec exquisita nimis, parte 1. tit. 2. glos. 7. numer. 3. pag. 133.

Mutilatio inducit irregularitatem, quae in aliquo membro dummodo principali euenit, & ob culpam contingit, parte 2. Allegatione 42. num. 10. pag. 387.

Mutilatio partis alicuius membri non producit irregularitatem, nisi pars illa abscissa celebrandi adimeret potestatem, vel notoria culpa in illius abscissione accedat, ibidem num. 12.

N

Nasum pressum grandem, aut tortum detinens, praecipue si pariat deformitatem prohibetur ordinari, parte 3. Alleg. 42. numer. 32. pag. 391.

Nati abscissio inducit irregularitatem, ibid. n. 33.

Natalibus legitimis aliquos restituit Papa quod attinet ad ea quae spiritalia sunt, parte 3. Allega. 50. num. 40. pagina 18.

Natalitia ordinandorum persequari iubet Concil. Trid. id est, an legitimi vel illegitimi sint, p. 2. Allegatione 10. nu. 9. p. 63.

Natale vt quisque diligit naturale est, p. 3. Alleg. 60. nu. 6. p. 290.

Naturalitatis incidens quaestio in iudicio seculari hereditatis ad Episcopum seu eius delegatum est remittenda, parte 3. Allegatione 84. num. 16. pag. 330.

Naturales filij procreati tempore, quo patentes eorum nondum erant effecti Clerici, non possunt beneficia patrum obtinere, p. 3. Alle. 65. num. 6. pag. 337.

Naufragorum Christianorum cuiuscunque generis bona, etiam in littoribus inuenta, surripientes excommunicantur in Bulla Cerae Domini, parte 3. Alle. 50. n. 61. pag. 17.

Nati Vicarij, vde Vicarij nati.

Natus nullus inter Christianos grauiatur onere probandi se esse natum ex puris Christianis, parte 1. tit. 2. glos. 17. numer. trigesimo sexto, pagina 206.

Natus fortuito in aliquo loco non potest dici ex illo oriundus, parte 2. Alle. 4. num. 18. pagina 28.

Natus in mari originem habere dicitur, vbi pater domicilium habet, ibidem numer. decimo nono.

Necromantici qui sint, p. 3. Alle. 51. numero 129. pag. 95.

Negotiator non dicitur, qui vendit granum, aut vinum ex redditibus sui beneficij, p. 2. Alleg. 13. n. 10. pag. 88.

Negotiari non dicitur qui vendit fructus suorum beneficiorum, ibid. n. 11.

Negotiari dicitur clericus vendens fructus ex suo semine, suaeque industria collectos ex alieno agro conducto, ibid. nu. decimo secundo, pag. 89.

Necessitas vrgens, quae excusat Episcopum à residentia, quomodo intelligenda, p. 3. Alle. 53. nu. 7. pag. 119.

Nepos ex origine aui non dicitur originarius illius loci, in quo natus est, ad Ordines suscipiendos, parte 2. Allegatione 4. numer. 13. pagina 27.

Nepotes legitimi Presbyterorum ex filio illegitimo possunt consequi auium beneficia, p. 3. Alle. 65. n. 18. pag. 339.

Nobilitas summa est clarum esse virtute, p. 1. tit. 2. glos. 17. n. 17. pag. 200.

Nobilitas vera non ex sanguine & carne, sed ex virtute animi accipit formam & claritatem, ibid. num. 18.

Nobilitas filij non prodest patri, p. 2. Alle. 1. n. 21. pag. 7.

Nobilitatis praerogatiua gaudet pater filium habens Episcopum, ibi. n. 25.

Nobiles, & alij exempti ad Ecclesiam reparandam tenentur vbi beneficiorum redditus non superant, parte 3. Allegatione 64. numer. 7. pagina 333.

Nominatio facta per patronos laicos, etiam de non clerico ad beneficia est valida, p. 3. Alle. 72. n. 76. pag. 401.

Notarij Curiae Episcopi gaudent fori priuilegio, parte 3. Allegatione 90. numero decimo primo, pag. 749.

Notarius synodi omnium Synodo interesse obligatorum nomina legit, parte 3. Alle. 93. numero 15. pag. 586.

Notarius pro singulis dimissoriis, seu testimonialibus litteris decimam partem vnius aurei re-

Index rerum, & verborum.

cipere tantum potest, nisi salarium sit ei constitutum, vel consuetudo ad sit nihil accipiendi, p. 2. Alleg. 7. num. 27. pag. 50.

Notarius post confecta instrumenta, & tradita partibus, potest quod ab ordinatis sponte offertur recipere, ibid. nu. 28.

Notorium est plena rei notitia inducens indubitatum & finitam probationem discussione non egentem, parte 2. Allegatione 39. num. 22. pag. 349.

Notorium dicitur omne iudicium, quod ex actis iudicii constat, ibid. n. 24.

Notorium delictum dicitur commissum, vel confessum in iudicio, ibid. n. 23.

Notorium non offuscatur licet allegentur circumstantiæ notorium delictum exculantes, p. 3. Alleg. 106. n. 23. pag. 731.

Notorij ubi qualitas exigitur ad fundandam iudicij iurisdictionem, tunc etiam si non negetur, debet ante omnia super ea processus fieri, ibid. n. 24. pag. 731.

Notorium notorietate facti continui, seu permanentis nulla probatione indiget, ibid. numer. 25. pag. 732.

Notorium evidens illud dicitur, quod omnibus, vel pluribus civitatis populis, seu vicinæ manifestum sit, ibid. n. 28. pag. 733.

Novitius ab Episcopo in cuius diocesi existit monasterium, quod incolit, solum Ordines suscipere potest, parte 2. Allegatione 3. numer. 8. pagina 20.

Novitius infra annum probationis ordinari potest ab Episcopo, in cuius diocesi moratur, quamvis alibi natus sit, p. 2. Alleg. 4. numer. 63. pag. 35.

Novitij sunt ecclesiastica personæ & privilegio fori gaudent, parte 2. Alleg. 12. numer. 37. pag. 83.

Novitius Canonicus necessario vocandus non est ad electionem Episcopi, quamvis eligendi potestate minime priuatus sit, par. 3. Alleg. 99. num. 22. pag. 653.

Novitij in articulo mortis existentes ante expletum probationis annum habentes legitimam ætatem possunt profiteri, parte 2. Allegatione 101. num. 33. pag. 662.

Novitij intra annum probationis licitum est à monasterio exire, ibid. n. 35.

Novitij nolentibus profiteri sunt omnia bona restituenda, quæ tempore ingressus detulerunt in monasterium, ibid. n. 36.

Novitius egrediendo recuperat omnia bona etiam feudalia, vñ cum fructibus inde præceptis, deductis tamen alimentis temporis, quo in monasterio fuit, ibid. n. 37.

Novitio egrediendi si non vult monasterium habitum religiosum dare, ad minus eius pretium restituere tenetur, ibid. num. 38. p. 662.

Novitius si decesserit intra tempus probationis, & dos soluta sit, est restituenda hæredibus vñ cum fructibus, deducto tamen victu & vestitu, ibid. n. 40. pag. 663.

Nuntius Apostolicus, qui à Principibus, ad quos mittitur dignitatis aut gradus obtinendi causa litteras commendatitias quovis modo ambierit, in excommunicatione Papalem incidit, p. 3. Alleg. 50. n. 134. pag. 34.

Neophytus deducitur à neos, quod est novum, &

phitos quod est Fides, quasi novus in Fide, p. 1. tit. 2. glof. 17. n. 1. p. 196.

Neophytus est ille qui à reprobata religione conversus de recenti Christianæ militiæ nomen dedit, ibid. n. 2.

Neophyti nuncupari non debent, qui à multo tempore ab infidelitate ad Christianismum sunt conversi, ibid. n. 3.

Neophyti nuncupari non possunt, qui à natiuitate sacro Baptismate fuerunt abluti, ibidem numer. 4.

Neophytus quare ad Episcopatum non sit promovendus, ibid. n. 5.

Neophytus ad Ordines sacros non est promovendus, ibid. n. 6.

Neophyti vitæ qualitas quando ostendit illum esse talem, qualem decet esse bonum Sacerdotem tunc potest Ordinare, ibid. n. 7.

Neophytus recenter suscipiens habitum Ecclesiasticum ad Ordines admittendus non est, parte 2. Allegat. 10. numer. 7. p. 63.

Neophytus intendens ordinare, quæ perquirere debeat, ostenditur ibid. n. 18.

Neophytus ad beneficium non potest presentari, parte 3. Allegatione 72. numer. 81. pagina 402.

Nox media ubi sunt plures horologii, regulatur secundum horologium parochiæ vicinæ, parte 3. Allegatione 57. numer. 185. pag. 261.

Nox media erit ubi cæpit sonare hora duodecima mediæ noctis etiam ante finitos pulvis campanæ, ibid. n. 184.

Nox media ubi non est horologium ex galli cantu potest regulari, ibidem numer. 187. pag. 262.

Numerus religiosorum, & mulierum in quolibet monasterio is tantum constitui debet, qui ex proprijs monasteriorum redditibus, vel conluetis elemosynis sustentari possint, parte 3. Allegatione 98. numer. 1. p. 640.

Numerum Monialium in monasteriis sibi subiectis, & etiam exemptis Ordinarij statuere debent, quæ commode ibi sustentari possint, ibid. numer. 1.

Nuntij Episcopi gaudent fori privilegio, parte 3. Allegatione 107. numer. 13. p. 749.

Nuptæ mulieres quando possint in Monialium monasteriis recipi, parte 3. Allegatione 102. numer. 66. pagina 691. & seqq.

○

Obedientia debita propter quam excusatur Episcopus à residentia qualis, parte 3. Allegatione 53. numer. 10. p. 119.

Oblationes in Missa factæ cedunt, & acquiruntur Rectori parochialis Ecclesiæ, parte 3. Allegatione 80. numer. 11. p. 503.

Oblationes in Missa factæ Episcopo celebrati in loco exempto de vrbianitate ei debentur, de iure vero illi, cui competunt iura parochialia, nisi aliud consuetudine sit obtentum, ibidem numer. 13.

Oblati qui se & sua in totum religioni tradiderunt, gaudent fori privilegio, p. 2. Alleg. 12. numer. 39. pag. 83.

Obfes datus ab Ecclesia, aut etiam repræsentatus

Index rerum, & verborum.

rum causa captus quotidianis distributionibus priuandus non est, p. 3. Allegatione 33. numer. 165. pagina 151.

Oculum & publicum multis modis dicitur, p. 2. Allegatione 28. num. 38. pagina 225.

Oculum quod dicitur quoad effectum Ecclesie pollute, parte 3. Allegatione 28. numer. 39. pag. 225.

Oculum quod dicitur quoad dispensationem in irregularitate & suspensione, parte 2. Allegat. 39. numer. 20. & 21. p. 348.

Oculum per se siue absolute dicitur, quod nihil habet, vnde possit ab hominibus cognosci, parte 2. Allegatione 40. numer. 1. pag. 360.

Oculum per accidens est, quod extrinsecus progreditur, sed a nemine auditur, p. 2. Allegatione 40. n. 2. p. 360.

Oculum siue secretum dicitur, quod plene probari non potest, parte 3. Allegatione 40. nu. 3. pag. 360.

Oculi sinistri, siue Canonis visiva virtute si quis careat, & tanta polleat virtute in dextro, vt line deformi faciei conuersione possit legere Canonem, non est irregularis, parte 2. Allegatione 42. nu. 31. pag. 391.

Oeconomum Ecclesie Vicarius constituere non potest, nisi Episcopi speciale accedat permittum, parte 3. Allegatione 54. numer. 78. pagina 178.

Officia vbi sunt pecuniaria, & certa administrationes ad tuendam pacem & concordiam, potestas aliqua vniuersalis concedere debet, quæ cæteras omnes regat, parte 1. titul. 1. cap. 1. numer. 4. pag. 41.

Officialis verbum simpliciter prolatum quando ad foraneum, vel generalem Vicarium sit referendum, parte 3. Allegatione 54. numer. 25. pag. 155.

Officiales seu apparitores potest Episcopus habere, quorum manu, & opera possit iurisdictionem suam exercere, p. 3. Allegat. 107. numer. 3. pag. 747.

Oleum Sanctum trina diuersitate consecratur, p. 2. Allegatione 31. numer. 1. p. 248.

Oleum oliuarum est essentiale Sacramento Confirmationis, Balsamum vero accidentarium, ibidem num. 3.

Oleum cathecumenorum quale, ibidem num. 5. pag. 249.

Oleum, quo vnguntur Reges, quid significet, ibid. n. 8. pag. 249.

Oleum infirmorum ab Episcopo benedictum, est materia remota Sacramenti Vnctionis, ibid. n. 13. pag. 251.

Oleum & Chrisma de consensu Summi Pontificis, an possit à simplici Sacerdote consecrari, ibid. n. 14. pag. 251.

Oleum oliuarum est materia sufficiens Sacramenti Vnctionis, etiam si benedictum sit ab Episcopo alia benedictione, ibid. n. 15.

Olei ratione nihil pro Chrismate recipi potest, ibid. n. 11. pag. 252.

Cætera Vide verbo Chrisma.

Onus Christi leue est, quod portantem non grauat, sed leuat, parte 1. titul. 2. glof. 2. num. 23. pag. 98.

Opinio probabilis potest sequi relictæ proba-

biliori, parte 3. Allegatione 35. numer. 19. pagina 323.

Oppositum in opposito idem operatur, quod propositum in proposito, parte 3. Allegat. 55. num. 11. pag. 207.

Optari non potest penitentialis præbenda postquam est effectum sortita, nec Penitentiarius etiam valet optare, nec retento, nec dimisso officio, parte 2. Allegatione 55. numer. 35. pagina 203.

Orbem totum pro propria diocesi habet Summus Pontifex, parte 3. Allegatione 57. numer. 4. pag. 223.

Ordinandus est in Ecclesia Dei, qui eam diligit, non deglubat, parte 1. titul. 2. glof. 17. numer. 30.

Ordinarius priuatiue ad Episcopum habens ius visitandi, & congregandi Synodum, potest dimissorias concedere, p. 2. Allegat. 7. numer. 8. pag. 46.

Ordinarius non potest præcipere ne matrimonia domini celebrentur seruata Concilij forma, parte 2. Allegatione 32. numer. 18. pagina 265.

Ordinarius tantum habet facultatem remittendi denuntiationes ex causa, parte 3. Allegat. 32. num. 27. p. 266.

Ordinarij appellatione venit Episcopi Vicarius, parte 2. Allegatione 32. numer. 28. pag. 266. & numer. 18. pag. 284. & parte 3. Allegatione 31. num. 5. p. 308.

Ordinarij abique iusta causa denuntiationes remittere non possunt, parte 2. Allegatione 32. nu. 38. p. 269.

Ordinarius existente iusta causa dispensandi, tenetur ad petitionem partis sub peccato mortali dispensare, parte 2. Allegatione 32. numer. 51. pag. 271.

Ordinarius facultatem concedere potest alicui Sacerdoti matrimonio suorum diocesanorum assistendi, parte 3. Allegatione 32. numer. 116. pag. 284.

Ordinarius potest concedere facultatem celebrandi sponsalia & matrimonia temporibus prohibitis ab Ecclesia sine solemnitate, parte 2. Allegat. 32. nu. 194. pag. 303.

Ordinarij iudices qui dicantur, p. 3. Alleg. 54. n. 36. pag. 168.

Ordinarius iudex ille dicitur, qui iure officij, vel dignitatis iurisdictioni, seu iurisdictioni præest, parte 2. Allegatione 35. numer. 16. pag. 122.

Ordinarius non potest sibi reservare absolutionem excommunicationum iuris nulli reservatarum, parte 3. Allegatione 50. numer. 184. pag. 47.

Ordinarius quibus concurrentibus teneatur dare licentiam Canonicis, aut Beneficiatis curam animarum non habentibus, volentibus facere absentiam causa studij, p. 3. Allegat. 56. num. 29. pag. 210.

Ordinarius Ordinarium est Summus Pontifex, concurratque cum omnibus Ordinariis, p. 3. Allegat. 57. nu. 6. pag. 223.

Ordinarij si prouideat alicui de beneficio, quod vacat in Curia, prouisus non habebit titulum coloratum, parte 3. Allegatione 57. numer. 20. pag. 225.

Index rerum, & verborum.

Ordinarius potest non obitante regula de trienniali possessorem compellere ad ostendendam dispensationem, p. 3. Allegatione 57. numer. 224. pag. 270.

Ordinarius nullius inferior Papa potest perpetuo commendare, parte 3. Allegatione 59. numer. 6. pag. 281.

Ordinarij consensus in liberis resignationibus faciendis debet ab eo præstari vnicò contextu cum sit resignatio, par. 3. Allegatione 69. numer. 3. pag. 359.

Ordinarij possunt ab administratoribus rationes administrationis exigere, donec coram eisdem doctum fuerit de institutione, in qua secus expresse cautum sit, parte 3. Allegatione 75. numer. 59. pag. 465.

Ordinarius an possit mulctis, & pœnis cogere pueros ad discendam doctrinam Christianam? p. 3. Allegatione 76. numer. 38. p. 474.

Ordinarij inferiores etiam exempti, & immediate Sedi Apostolica subiecti non possunt excommunicationes pro rebus deperditis dare, p. 3. Allegatione 96. numer. 12. p. 469.

Ordinarij in monasterijs sibi subiectis, & etiam exemptis numerum Monialium statuere debent in quolibet monasterio, quæ commodè ibi sustentari possint ex Bulla Gregorij XIII. p. 3. Allegatione 98. numer. 3. p. 640.

Ordinarius non debet explorare voluntatem puellæ, quæ habitum recipit in monasterio ad petitionem illius qui vult illam in vxorem ducere, sed expectandum tempus faciendæ professionis, parte 3. Allegatione 100. numer. 5. pagina 654.

Ordinarius, coram quo & Superiore Regulari nulliter professus potest intra quinquenium causam nullitatis suæ professionis deducere, si sit Superior monasterij, sufficit quod solus procedat, parte 3. Allegatione 104. numer. 11. pagina 702.

Ordinarij tanquam Sedis Apost. delegati in causis mercedum, & miserabilium personarum regulares debitores cogere, & compellere ad solvendum debitum possunt, parte 3. Allegatione 105. numer. 21. p. 713.

Ordinarij locorum omnium, regnorum, & omnes hæreticæ prauitatis Inquisitores possunt procedere, & seuerè animaduertere in Regulares, qui personas ad inhonestam perpetranda in actu Confessionis Sacramentalis induxerint, ibid. numer. 60. pag. 721.

Ordinarius adiri potest ex defectu iustitiæ in exemptis vt suppleat, ibidem numer. 67. pagina.

Ordinarius potest & tenetur præcipere delegato etiam Principis ne aliter sua potestate utatur, quam in suis litteris continetur, parte 3. Allegatione 106. numer. 27. p. 733.

Ordinari non poterit quis ab Episcopo originis matris, nisi sit filius naturalis, p. 2. Alle. 4. numer. 15. pag. 28.

Ordinari quis non potest ad titulum litteraturæ etiam insignis, p. 2. Allegatione 19. numer. 72. pag. 132.

Ordinari quis potest ad titulum pensionis, dummodo ad honeste ipsum sustentandum sufficiens sit, si Episcopus iudicauerit assumendum, p. 2. Alle. 19. numer. 74. p. 133.

Ordinantes sine titulo de iure tenentur providere ordinato de sufficienti beneficio, illique interea subministrare vitæ necessaria, etiam si Ordinatus haberet patrem diuitem, qui nihil illi assignauit pro victu, aut sua portione, p. 2. Alleg. 20. numer. 3. & 4. pag. 137.

Ordinatus cum pacto & conditione de reddendo patrimonio sibi donato non incurrit vllam pœnam, seu suspensionem, p. 2. Alle. 20. numer. 30. pag. 143.

Ordinatus ab Episcopo hæretico ignoranter cum primum id sciuerit debet se ab usu Ordinum abstinere, potest tamen per Episcopum à tali suspensione solui, parte 2. Allegatione 48. numer. 2. pag. 422.

Ordinatus ab Episcopo hæretico, vel schismatico sciens, beneficium obtinere non potest, p. 2. Alle. 48. numer. 3. p. 422.

Ordinatus ab hæretico, vel schismatico per merum cadentem in constantem virum an incurrat suspensionem, p. 2. Allegatione 48. numer. 8. pag. 422.

Ordinatus siue sciens, siue ex ignorantia probabili ab Episcopo excommunicato, suspensus, vel interdicto executionem Ordinis non recipit, & indiget dispensatione, p. 2. Allegatione 48. numer. 9. pag. 423.

Ordinis Sacramentum à Christo Domino fuit institutum, parte 2. Allegatione 2. numer. 2. pag. 13.

Ordinis Sacramentum gratiam confert, vt reliqua Sacramenta, parte 2. Allegatione 2. numer. 13. pag. 13.

Ordinis Sacramentum characterem imprimit, sicut Baptismus, & Confirmatio, parte 2. Alle. 2. numer. 4. p. 13.

Ordinis Sacramentum nequit accipere, qui aqua Baptismi regeneratus non fuerit, p. 2. Alle. 2. numer. 8. p. 14.

Ordinis Sacramentum non confirmato dari prohibet Conc. Trid. procedit tamen de necessitate præcepti, non de necessitate Sacramenti, parte 2. Allegatione 2. numero decimo quarto pagina 15.

Ordinis Sacramentum recipiens non præmissa Confirmatione extra negligentiam, & extra contemptum non peccat mortaliter, nec aliquam incurrit irregularitatem, parte 2. Alle. 2. numer. 15. pag. 15.

Ordines an sint nouem? parte 2. Alle. 2. à numer. 16. pag. 15.

Ordo non dicitur proprie Prima tonsura, p. 2. Alle. 2. numer. 18. p. 16.

Ordines singuli an sint Sacramenta, par. 2. Alle. 2. à numer. 20. p. 17.

Ordines minores ex facultate Summi Pontificis possunt etiam à simplici Sacerdote conferri, p. 2. Alle. 3. numer. 4. p. 19.

Ordo nullus Episcopali maior, vel equalis reperitur, parte 1. titul. 1. capit. 6. numer. 4. pag. 51.

Ordinis facultas quæ sit in Episcopis, ostenditur, parte 1. titul. 1. cap. 1. numer. 10. pag. 5.

Ordinis Sacramenti vere & proprie est Episcopus minister, parte 2. Allegatione 3. numer. 1. pag. 18.

Ordines conferendi potestas penes Episcopum

Index rerum, & verborum.

residet, etiam si excommunicatus, haereticus, aut degradatus, suspensus, vel interdictus sit, p. 2. Alleg. 3. n. 3. p. 19.

Ordines minores suscipiens absque sui Ordinarij litteris dimissorijs, eorum executionem non habet, antequam suus Episcopus ei permittat, inhabilisque est ad obtinenda beneficia, & pensiones, parte 2. Allegatione 8. numer. 10. pag. 54.

Ordines maiores suscipiens absque litteris dimissorijs sui Ordinarij, quibus suspensionem incurrit, parte 2. Allegatione 8. numer. 11. pagina 54.

Ordines minores suscipiens sine intentione ascendendi ad superiores non peccat, p. 2. Alleg. 10. n. 20. pag. 66.

Ordines minores conferuntur his, qui saltem linguam latinam intelligunt, parte 2. Allegatione 11. numer. 6. p. 68.

Ordinis Sacramenti materia remota est res illa, quae traditur illum suscipienti, p. 2. Alleg. 11. n. 7. & 8. pag. 68.

Ordinis Sacramentum an de essentia requirat contactum materiae, parte 2. Allegatione 11. numer. 9. pag. 68.

Ordines minores possunt absque Missa conferri, parte 2. Allegatione 11. numero 10. pagina 69.

Ordines maiores de necessitate praecipui, non vero Sacramenti sunt in Missa conferendi, p. 2. Alleg. 11. n. 11. p. 69.

Ordines minores vno die omnes possunt conferri, laudabilius tamen erit si fiat cum necessitate, vel alia virginti causa bene visa Episcopo, p. 2. Alleg. 11. n. 13. pag. 69.

Ordines minores, & Prima tonsura vna die conferri possunt ubi adest consuetudo, parte 2. Allegatione 11. n. 15. pag. 69.

Ordines minores, & Primam tonsuram vna die recipiens, ubi non adest consuetudo, nullam incurrit irregularitatem, parte 2. Allegatione 11. n. 16. pag. 69.

Ordines minores quod tempus idoneum requiratur ut conferantur, p. 2. Alleg. 11. numero 17. pag. 70.

Ordines minores possunt conferri in qualibet Ecclesia tametsi non Cathedrali, & in domo Episcopali, vel alia non Episcopali de consuetudine, p. 2. Alleg. 11. n. 20. p. 70.

Ordinis Sacramentum in loco interdicto, vel personis interdictis conferri non potest, p. 2. Alleg. 11. n. 21. p. 70.

Ordines suscipere non prohibentur populo generaliter interdicto clerici etiam Primae tonsurae, sicut & laici alterius populi in eodem, vel alio loco, parte 2. Allegatione 11. numer. 22. pagina 71.

Ordines an conferri possint in Sabbato sancto ubi est locus interdictus, parte 2. Allegatione 11. n. 32. pag. 71.

Ordines an in loco interdicto licite conferantur, si immincat necessitas ordinandi ministrorum, nec existat locus in quo possint Ordines conferri, parte 2. Allegatione 11. numer. 24. pagina 71.

Ordinis Sacerdotalis materia remota est Calix cum vino, & Patena cum Hostia, materia vero proxima est illorum traditio, p. 2. Alleg. 11. n. 24. p. 92.

Ordo Sacerdotalis non est iterandus si ex obligatione tradatur illum allimenti vas cum vna tantum specie, parte 2. Allegatione 14. numer. 9. pagina 92.

Ordines duo Sacri eodem die etiam Regulatibus dari non debent, p. 2. Allegatione 14. n. 18. pag. 92.

Ordines duos Sacros suscipiens non solum peccat, sed à posteriori suspensus est, in quo solus Papa dispensat, nisi consuetudo permittat, parte 2. Allegatione 14. numer. 11. pagina 92.

Ordines maiores quare Sacri appellentur, parte 2. Allegatione 14. n. 17. pag. 93.

Ordinibus Sacris insignitus ante pubertatem an ardeat ad continentiam, parte 2. Allegatione 15. numer. 4. pag. 95.

Ordinibus Sacris insignitus tenetur in Confessione circumstantiam Ordinis Sacri detegere, non solum cum actuale peccatum carnis patrauit, sed etiam cum consensum praestitit, parte 2. Alleg. 15. n. 6. pagina 96.

Ordinis Sacramentum si pueris, furiosis, & his qui usu rationis carent, administratur, characterem imprimit in eorum anima, parte 2. Allegatione 16. numer. 5. p. 101.

Ordines Sacri sex anni sabbatis conferuntur, & quare ratione in quatuor anni temporibus conferatur, parte 2. Allegatione 17. numer. 1. & 2. pag. 106.

Ordines Sacri extra tempora ab Ecclesia constituta nec consuetudine conferri possunt, parte 2. Allegatione 17. n. 4. pag. 107.

Ordines sunt conferendi interstitijs temporum seruatis, & quare, parte 2. Allegatione 18. numer. 11. pag. 111.

Ordines recipiens non seruatis interstitijs peccat, si faciat absque licentia Episcopi, parte 2. Allegatione 18. numer. 12. pag. 113.

Ordines per saltum ignoranter suscipiens, vel scienter, antequam ministraverit potest per Episcopum dispensari, quod procedit non solum in promotis aliquo Sacrorum Ordinum omisso, sed etiam in promotis ad maiores Ordines omnis minoribus, siue omnibus, siue vno tantum, parte 2. Allegatione 17. numer. 6. pagina 119.

Ordines maiores recipiens, sciens, vel ex crassa ignorantia ab Episcopo, qui loco simul, & dignitati renuntiavit, suspensus est ipso iure ab illorum usu, nec potest nisi per Romanum Pontificem à tali suspensione absolui, secus si probabiliter ignoravit abdicationem, parte 2. Allegatione 18. n. 11. pagina 121.

Ordinibus minoribus constitutus potest beneficium resignare, etiam si non habeat aliunde, quo vivere possit, parte 2. Allegatione 19. numer. 39. pag. 120.

Ordinibus Sacris constitutus, non potest beneficium resignare, etiam si ad illius titulum non fuerit promotus, nisi aliunde habeat vnde commodè vivere possit, parte 2. Allegatione 19. numer. 40. pag. 126.

Ordinatus absoluta coactione compulsus non recipit characterem, parte 2. Allegatione 2. n. 5. pag. 14.

Ordinatus conditionali adductus coactione, permittens sibi Ordines conferri, characterem recipit, p. 2. Alleg. 2. n. 6. p. 14.

Index rerum, & verborum.

Ordinatus à non suo Episcopo fori privilegium non amittit, parte 2. Allegatione 8. numer. 18. pag. 56.

Ordinandi quo tempore debent convenire, p. 2. Alleg. 10. n. 21. p. 62.

Ordinatus nullo præmisso examine quam pœnam incurrat, parte 3. Allegatione 10. numer. 22. pag. 65.

Ordinatus contra prohibitionem Episcopi habentem ne quis ad Ordinationem accedat sub pœna excommunicationis non examinatus, vel approbatus, contrahit suspensionem non nisi à Papa dispensandam, parte 2. Allegatione 10. numer. 23. pag. 65.

Ordinandorum intentio quomodo inquirenda, & si initiandus Primam tonsuram recipiat, eo tantum sine ut gaudeat exemptione fori, non peccat, parte 2. Allegatione 11. numer. 12. pagina 69.

Ordinatus vi, metuve, qui in constantem virum caderet, esto suscipiat Ordinem, an voto continentie teneatur, p. 2. Allegat. 15. num. 4. pag. 95.

Ordinatus ante legitimam ætatem inculpabiliter suspensionem non incurrit, p. 2. Alle. 16. nu. 17. pag. 104.

Ordinatus à Papa ab inferiori non deponitur, p. 3. Alleg. 112. n. 12. p. 779.

Ordinatus ante legitimam ætatem bona fide testimonio suorum parentum non remanet suspensus, parte 2. Allegatione 16. numer. 20. pagina 104.

Ordinatus ante legitimam ætatem bona fide illa interveniente recte poterit Ordines exequi sine dispensatione, parte 2. Allegatione 16. num. 23. pag. 105.

Ordinator super temporum interstitijs non potest dispensare cum non diœcesano, nisi illi in dimissorijs dispensandi facultas concedatur, p. 2. Alleg. 18. n. 9. p. 113.

Ordinatio sine titulo facta quoad executionem irrita appellatur, parte 2. Allegatione 19. numer. 19. pag. 117.

Ordinari nemo potest ad titulum Vicariæ temporalis, & aliorum similium beneficiorum, seu Capellaniarum amovibilium, parte 2. Allegat. 19. nu. 15. p. 121.

Ordinari quis non potest ad titulum servitij in aliqua Ecclesia præstandi, nisi tale servitium sit perpetuum, parte 2. Allegatione 19. num. 26. pag. 122.

Ordinari quis non potest ad titulum de futuro, & sub spe etiam certa, parte 2. Allegatione 19. n. 28. pag. 122.

Ordinari potest quis ad titulum donationis veteris, si ita Episcopus iudicaverit assumendum pro necessitate vel utilitate Ecclesiæ, p. 2. Alle. 19. nu. 56. p. 129.

Ordinatus cum patrimonio ex donatione ficta tanquam ordinatus sine titulo incurrit pœnam suspensionis positam contra ordinatum sine illo, p. 2. Alleg. 19. numer. 57. pag. 129.

Ordinari non potest cooptatus in Collegium Seminarij ad illius titulum, nisi ob causam inseruiendi beneficio, quod forsan esset Seminario iniunctum, parte 2. Allegatione 19. numer. 31. pag. 123.

Ordinari cum ficto patrimonio, vel beneficio

peccatum graue est, par. 2. Alleg. 19. numer. 58. pag. 129.

Ordinibus sacris insigniri non potest solitus inebriari, parte 1. Allegatione 28. numer. 11. pag. 216.

Ordinem recipit, & ipsius characterem promotus per saltum, parte 2. Allegatione 47. num. 3. pag. 418.

Ordinatus ab Episcopo hæretico, vel schismatico verum suscipit Sacramentum dummodo huiusmodi Episcopus in forma Ecclesiæ gerat quod agit, parte 2. Allegatione 48. numer. 4. pag. 422.

Ordinatus scienter ab Episcopo hæretico, vel schismatico à solo Romano Pontifice dispensatur, parte 2. Alleg. 48. numer. 7. pag. 422.

Ordinari non valet qui virgis caesus fuit præcedente iudicis sententia, aut ad triremes damnatus in eis steterit, parte 2. Allegat. 43. numer. 15. pag. 398.

Ordines sacros dare illis, qui nondum ad legitimam ætatem venerunt, solius est Summi Pontificis, parte 2. Allegatione 50. numer. 15. pag. 11.

Ordinibus minoribus initiatus ut Episcopus creetur solus Papa dispensat, p. 3. Alle. 50. nu. 9. pag. 11.

Ordines Ecclesiasticos extra tempora à iure constituta conferre pertinet ad solum Summum Pontificem, parte 3. Allegatione 50. numer. 16. pag. 11.

Ordines duos Sacros alicui vno eodemque die dare ad Papam tantum pertinet, parte 3. Alle. 50. n. 17. pag. 11.

Ordines duos sacros alicui duobus continenter diebus dare est Summi Pontificis, p. 3. Alle. 50. nu. 18. pag. 11.

Ordines vt quis accipiat ab Episcopo alieno solus Papa concedit, p. 3. Allegat. 50. numer. 19. pag. 12.

Ordines vt Episcopus conferre possit in die suæ consecrationis solius est Summi Pontificis concedere, parte 3. Allegatione 50. numer. 20. pag. 22.

Ordinatum à Papa nullus ad superiores Ordines promovere sine ipsius licentia potest, p. 3. Alleg. 50. nu. 22. p. 12.

Ordinis Episcopalis ea, quæ fuerint exercere non potest Vicarius etiam si Episcopus sit, ex generali commissione, parte 3. Allegatione 54. num. 83. pag. 178.

Ordinis Episcopalis ea, quæ sunt præter speciale sui Episcopi mandatum committere non potest Vicarius etiam Episcopus alteri Episcopo, parte 3. Alleg. 54. n. 84. p. 179.

Ordinari infra annum tenetur, qui curatæ Ecclesiæ plenum continet exercitium, tamen nondum liberam possessionem, ac pacificam maioris partis fructuum adeptus sit, p. 3. Alle. 19. nu. 22. pag. 121.

Ordinari quis potest ad titulum Coadiutoris cum futura successione, si ratione illius habeat congruam sustentationem, p. 2. Alleg. 19. num. 23. pag. 121.

Ordinari valet quis ad titulum beneficij contentis in distributionibus quotidianis, p. 2. Alle. 19. n. 24. pag. 121.

Ordinibus sacris Subdiaconatus, & Diaconatus

Index rerum, & verborum.

eus insigniri potest quis ad titulum beneficij, non oblitante quod non lucretur illius fructus, nisi post susceptum Presbyteratus Ordinem, parte 2. Allegatione 19. n. 29. p. 123.

Ordinari quis non potest ad Sacros Ordines ante annum à suscepto postremo gradu minorum Ordinum, nisi necessitas, aut Ecclesiæ utilitas postulauerit, aut consuetudo permittet, p. 2. Alleg. 14. n. 5. p. 91.

Ordinandus ad Episcopatum in Sacro Ordine antea saltem sex mensium spatio constitutus esse debet de iure Concilij Trident. per Bullam vero Greg. XIV. in omnibus sacris Ordinibus debet esse constitutus, parte 2. Allegatione 1. numer. 36. & 37. p. 10.

Ordinatus ex dispensatione Papæ ad Sacerdotium die Dominica, non potest eadem die consecrari Episcopus, ibidem numero 46. pagina 11.

Ordinans Episcopus etiam in propria diœcesi non alienum subditum sine testimonio sui Ordinarij suspensionem incurrit, parte 3. Allegatione 11. numer. 8. p. 769.

Ordinans Episcopus Sacerdotem indignum, & minime idoneum suspenditur à collatione Ordinis Sacerdotalis. ibidem numero 11. pagina 769.

Ordinans Episcopus aliquem eodem die, vel duobus continuato ieiunio ad duos Ordines Sacros suspensus est à collatione vtriusque, ibidem nu. 12. p. 269.

Ordinans Episcopus in aliena diœcesi absque licentia expressa Ordinarij loci, aut ordinans de licentia Episcopi sibi non subditos à Pontificalibus suspenditur, ibidem numero 13. pagina 770.

Ordinans Episcopus scienter bigamum, vel solemnem penitentiam peragentem suspensionem incurrit per annum à celebratione, ibidem numero 15. pag. 770.

Ordinans monachum exemptum sine licentia proprij Abbatis dicitur ipso iure alienus à communione aliorum Episcoporum, ibidem numero 17. pag. 770.

Ordinans aliquem accepto ab eo iuramento, vel promissione de non inferendis molestijs super eius prouisione per triennium à collatione Ordinum est suspensus, ibidem numero 18. pag. 77.

Ordinem aliquem, vel Primam tonsuram conferēs simoniace accepta pecunia, pretio, vel præmio suspenditur à Pontificalibus, & ab ingressu Ecclesiæ interdicatur, ibidem numero 19. pagina 771.

Ordinationes factæ in diœcesana Synodo sunt perpetuæ, parte 3. Allegatione 93. numer. 24. pag. 587.

Originis Episcopus est Episcopus loci in cuius diœcesi ordinandus natus est, par. 2. Allegatione 4. nu. 2. pag. 26.

Originarius seu oriundus dicitur à propria origine, parte 2. Allegatione 4. nu. 3. p. 26.

Origo patris etiam inspicitur ad Ordines suscipiendos, itaut quis ratione paternæ originis poterit Ordines suscipere ab Episcopo loci, in quo eius pater natus est, p. 2. Alleg. 4. num. 4. pag. 26.

Originis locus secundum ius Civile, etiam di-

citur ille, in quo pater natus est, 1. Allegatione 4. numer. 5. p. 26.

Oriundus dicitur à natiuitate propria, vel paternâ, p. 2. Allegatione 4. nu. 6. pag. 27.

Originarius ut quis dicatur non solum requiritur ut quis natus sit in loco, sed quod parentes ibi domicilium contraxerint, parte 2. Allegatione 4. n. 7. pag. 27.

Originem patris & non matris sequitur filius, parte 2. Alleg. 4. n. 14. p. 27.

Originis domicilium est immutabile, nec potest renunciari, par. 2. Allegatione 4. numer. 20. pagina 28.

Os habens deforme & imperfectum, non est admittendus ad Ordines quando scditatem ac horrorem generat, parte 2. Allegat. 42. numer. 34. pag. 391.

P

Pæni violatores tenentur sub peccato mortali Episcopus excommunicare, parte 3. Allegatione 79. numer. 7. pagin 495.

Pallium Archiepiscopis concedere est summus Pont. parte 1. titulo 3. capite primo numer. 20. pagina 215. parte 3. Allegatione 50. numer. 3. pag. 10.

Pallium cur à B. Petri corpore accipi dicitur, ibidem n. 4.

Pallium Patriarchis summus Pontifex tribuit, Archiepiscopi vero ab eisdem Patriarchis accipiunt, p. 1. tit. 3. c. 1. n. 19. p. 214.

Panis & vini oblatio in consecratione noui Præfatus quid significet, ostenditur, p. 1. tit. 1. c. 5. n. 17. pag. 47.

Papa quare Episcopum se appellet, parte 2. Allegat. 1. numer. 13. pag. 95.

Papa dispensare potest ut promoti ad Sacros Ordines matrimonia contrahant, p. 2. Allegat. 15. nu. 22. pag. 98.

Papa potest dispensare cum religioso, vel moniali super voto castitatis, & continentie, ut matrimonia contrahant, parte 2. Alleg. 15. nu. 21. pag. 96.

Papa potest licentiam, & dispensationem concedere, ut extra tempora statuta quis possit ab aliquo Antistite ad Sacros Ordines promoueri, p. 2. Alleg. 17. n. 5. p. 107.

Papa an possit committere Sacerdoti consecrationem materiæ Sacramenti Confirmationis? p. 2. Alleg. 30. n. 6. p. 238.

Papa solus Chrismate in capite vngitur ex balsamo & oleo confecto mystificatione, parte 2. Allegat. 31. num. 12. p. 250.

Papa solus potest dispensare in impedimentis iure Pontificio dirimentibus matrimonium, p. 2. Alleg. 35. n. 1. p. 319.

Papa solus potest dispensare in quinque iuramentis seu votis solemnibus, p. 2. Alleg. 37. n. 1. pag. 330.

Papa dispensare potest in qualibet irregularitate proueniente ex homicidio iusto, voluntario, vel censuali, parte 2. Allegatione 39. numero 63. pag. 356.

Papam non valens adire pro absolutione excommunicationis canonis. Si quis suadente 17. q. 4. an teneatur adire Legatum? p. 2. Alle. 41. n. 31. pag. 383.

Papæ solum competit potestas dispensandi cum

Index rerum, & verborum.

corpore vitiatis, part. 2. Allegatione 42. num. 57. pag. 395.

Papa solus dispensat in infamia facti, & in ea, quæ procedit ex delicto, in quo potestatem habet dispensandi, parte 3. Allegatione 43. numer. 30. pag. 399.

Papa solus dispensat in suspensione, quam contrahit ordinatus scienter, siue ex ignorantia casuali, vel probabili, ab Episcopo excommunicato, hæretico, vel schismatico: data vero probabili ignorantia dispensat Episcopus, parte 2. Allegat. 48. n. 10. p. 423.

Papa in omnibus bigamiæ speciebus potest dispensare, part. 2. Allegatione 49. numer. 21. pagina 431.

Papa Petri successor ex ordinatione diuina Principatum, & iurisdictionem solus habet, illamque immediate in vniuersa Ecclesia, p. 3. Alleg. 50. n. 1. p. 9.

Papa plures potuit sibi reseruare casus, par. 3. Allegatione 50. n. 2. pa. 10.

Papa viuente qui tractant de alio eligendo in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Alleg. 50. n. 126. pag. 33.

Papa solus concedit, vt Religiosi professi cœnobium egressi ad audiendas leges, vel medicinam, ad Ordines promoueri queant, p. 3. Alleg. 50. num. 49. pag. 14.

Papæ ministri, & omnes officiales etiam Episcopali dignitate præditi, in terris Ecclesiæ officium quodcumque exercentes, qui munera accipiunt præter esculenta, & potulenta, quæ bi duo consumi possunt, in excommunicationem papalem incidunt, part. 3. Allegatione 50. num. 116. pagina 31.

Papa ex octo mensibus sibi reseruatis concedit Episcopo quatuor, & viceuersa Episcopus de suis quatuor dimittit Papæ duos, p. 3. Alleg. 53. n. 52. pag. 129.

Papa Christi Vicarius est, p. 3. Alleg. 54. nu. 47. pag. 171.

Papa in beneficiis liberam ac plenissimam habet potestatem, p. 3. Allegat. 57. numer. 7. pagina 223.

Papa quamuis transfulerit potestatem in Episcopos conferendi beneficia suarum diocesium, penes ipsum tamen maior remansit, p. 3. Alleg. 57. n. 9. pag. 223.

Papa etiam in mensibus, quos Ordinarijs concessit, si præueniat in conferendo, valet eius collatio, part. 3. Allegatione 57. n. 10. pag. 224.

Papa, & Ordinarius si alicui conferant beneficium cum eadem data & die si prouisus ab Ordinario sit in possessione, eius prouisio est præferenda, part. 3. Allegatione 57. numer. 12. pagina 224.

Papa etiam quod prouideat in mensibus alternatiuæ, non est necessaria illius derogatio, par. 3. Allegatione 57. nu. 16. pagina 225.

Papa ordinariam potestatem conferendi beneficia per reservationes coarctare potest, part. 3. Allegat. 57. n. 17. pag. 225.

Papa si manum apposuit in aliqua commissione signanda per talem signaturam voluit totum negotium ad se aduocare, & inferiorum munus ligare, part. 3. Allegatione 57. numer. 34. pagina 228.

Papa quilibet initio sui pontificatus regulas Cæ-

cellariæ de nouo constituit, p. 3. Allegat. 57. num. 58. pag. 232.

Papa solus dispensat super pluralitate dignitatum, personatum, Canoniatum, & curatum beneficiorum, part. 3. Allegatione 62. nu. 18. pag. 325.

Papa solus potest erigere Collegiatam Ecclesiam in Cathedrali, & Episcopalem in Metropolitana, part. 3. Allegatione 68. numer. 8. pag. 336.

Papa potest solum se ipsum eligere, par. 71. Alleg. 72. num. 86. p. 403.

Papa dicitur diocesanus totius Orbis, par. 3. Allegatione 80. numer. 1. pag. 502.

Papa solus pijs defunctorum voluntates commutare potest, parte 3. Allegatione 83. numer. 1. pag. 521.

Papa causam matrimonialem potest delegare non solum Episcopo, sed etiam inferiori, p. 3. Alleg. 84. nu. 6. pag. 529.

Papæ iurdictio in tota Ecclesia est iure diuino à Christo Domino instituta, & ab eo immediate accepta, parte 1. tit. 1. cap. 1. numer. 20. pag. 8.

Papa cum eligitur supposita legitimæ electionis conditione accipit à Christo Domino immediate, iurisdictionem, parte 1. tit. 1. cap. 1. n. 21. pag. 8.

Papa solus per se, vel per alios sua auctoritate & consensu creat, & transfert Episcopos, dioceses diuidit, erigit, auget, minuit, sublimat, aut deprimat, parte 1. titulo 1. cap. 1. numer. 27. pag. 9.

Papa potest extendere, vel limitare ipsam iurisdictionem Episcopali muneri iure diuino coherentem intrinsece vt Ordinariam, & quasi ex natura rei, p. 1. tit. 1. c. 1. n. 28. p.

Papa non potest ex toto, vel ex aliqua parte aliquid eorum mutare, abrogare, & tollere, quæ Sancti Apostoli condiderunt, p. 1. tit. 1. cap. 1. num. 30. pag. 10.

Papa secundum varia tempora, ac varias temporum occurrentes circumstantias diuersis personis ius eligendi Episcopos concessit, vel permisit, p. 1. tit. 1. c. 3. n. 3. p. 22.

Papam soli Cardinales eligunt non Concilium generale, si tempore quo fuerit congregatum Apostolica Sede vacauerit, p. 1. tit. 1. cap. 3. num. 13. pag. 25.

Papa quare Baculo non utatur, p. 1. tit. 1. c. 5. n. 14. pag. 46.

Papa in signum Imperij utitur Corona Imperiali, & in signum pontificis utitur Mitra, p. 1. tit. 1. c. 5. numero 19. p. 48.

Papa vniuersalis, seu Oecumenicus Episcopus dicitur, parte 1. tit. 1. cap. 6. numero 3. pagina 51.

Papa promouens neophytum ad Episcopatum videtur cum eo dispensare, p. 1. tit. 2. glos. 17. nu. 8. pag. 198.

Papa solus pallium Archiepiscopis concedit, p. 3. Alleg. 50. nu. 3. pag. 10. Et Ecclesiam Cathedrali solus erigit, & constituit, & eam coniungit, ac alia ratione mutat, num. 5. Et sine speciali eius mandato nullus potest pastorem dare Cathedrali Ecclesiæ, num. 6. Et Cathedralis Ecclesiæ administrationem solus potest dare, nu. 7. Et Episcopo coadiutorem, numer. 8. pag. 11. & solus dispensat

Index rerum, & verborum.

ut Episcopus creetur Ordinibus minoribus initiatus, vel Monachus laicus, numer. 9. Episcoporum maiores causas solus dirimit & cognoscit, numer. 10. Episcopos à gradu dignitatis deiecit, & deponit, ac restituit, nu. 11. Episcoporum admittit renuntiationes, nu. 12. Exemptionem à iure, & potestate Episcoporum solus concedit, nu. 13. Et Ordines Sacros solus dat illis, qui nondum ad legitimam ætatem venerunt, numer. 15. & numeris seq. alia quæ solo papæ competunt videri possunt.

Papa Petri successor, Christi Vicarius nobis Christum representat, part. 1. titul. 3. cap. 2. num. 20. p. 231.

Papa nullum in terris Superiorem habet, ibid. num. 16. p. 230.

Papa servus servorum Dei nominatur quantum ad humilitatem, nam quantum ad potestatem est Dominus Dominorum, ibidem numer. 18. pagina 230.

Papam saltem in habitu habere potestatem secularem immediate à Christo Domino, qui defendant, ostenditur, ibidem numer. 19. pagina 230.

Papa (ut verior tenet sententia) super vniuersum Orbem ex Summo Pontificatus officio directe non habet etiam in habitu potestatem secularem ab spirituali distinctam, ibid. numer. 24. pag. 233.

Papa ut Christi Vicarius ex officio Summi Pontificatus nullam aliam potestatem habet nisi eam solum, quam in lege Gratie Christus Dominus quatenus homo dum in terris vixit eidem communicauit ibid. n. 25. p. 233.

Papa super omnia negotia secularia habet sufficientem potestatem, quando id expedierit ad finem supernaturalalem allequendum, ibid. num. 31. pag. 235.

Papa super infideles habet potestatem temporalem gubernatiuam, quatenus opus fuerit ad defensionem Ecclesiæ, & ad expediendam prædicationem Euangelicam, ibidem numer. 32. pagina 235.

Papa directe super infideles potestatem temporalem gubernatiuam non habet, ibid. num. 33. pag. 236.

Papæ competens potestas, qua tali non competit ei, nisi quia est caput ipsius Ecclesiæ gerens ipsius Christi capitis vices in corpus mysticum eiusdem, ibid. n. 34. p. 236.

Papa non habet potestatem in homines, nisi qua sunt membra Ecclesiæ, mediante, scilicet Baptismo fideles facti, & incorporati cum Christo eius capite, ibid. n. 35. p. 236.

Papa, aut quilibet alius Princeps fidelis non poterit infideles quantumuis sceleratos, vtpote ipsius imperio non subiectos, priuare sua ipsorum potestate ciuili publica, & dominio rerum suarum, ibid. n. 40. p. 237.

Papa ex grauissima causa potest declarare ius naturale, gentium, aut diuinum positium, ibid. nu. 45 p. 240.

Papa in casu ad spirituale bonum necessario potest iniquam sententiam à iudice seculari latam reuocare ibid. n. 48. pag. 241.

Papa potuit transferre in personam Magni Caroli imperium à Græcis in Germanos, & disponere de Imperatoris electione, coronatione, &

iuramento fidelitatis, ibidem numer. 67. pagina 245.

Papa potest Imperatorem deponere, ibidem, n. 90. pag. 250.

Papa potest electionem de Imperatore improbare, si ei idoneus non videretur, ibidem numero 91. pag. 250.

Papa in ordine ad finem supernaturalem potest abrogare leges ciuiles, scriptas, & non scriptas approbantes peccata subditorum, & pro illis præmia concedentes, ibidem numero 94. pagina 251.

Papa potest laicos ad temporalia legitimare suadente causa boni spiritualis, p. 1. titulo 3. c. 2. num. 101. p. 253.

Papa potest ad temporalia legitimare Principem supremum, qui in temporalibus nullum recognoscit superiorem, ibid. n. 102.

Papa charitativum subsidium potest exigere ab omnibus Clericis, & Ecclesiis, part. 2. Allegatione 87. n. 22.

Papa liberam habet administrationem omnium beneficiorum, & est dominus, & Ordinarius cunctorum, & Episcopus vniuersalis Ecclesiæ, parte 2. Allegatione 87. numer. 23.

Papa solus plenarias potest indulgentias concedere, p. 2. Alleg. 88. n. 5.

Papæ electio, vide Electio Papæ.

Paralyti vel apoplexia laborantes sunt irregulares, p. 2. Allegatione 32. nu. 45. pag. 392.

Paraphernæ & similes in interioribus, ministris Palatio Apost. interuenientes, & pensiones obrincentes, non tenentur deferre habitum clericalem, parte 2. Allegatione 9. numer. 14. pagina 60.

Paruitatis virtus pulcherrima est inter Episcoporum ornamenta, parte 1. titul. 2. glos. 5. num. 1. pag. 119.

Parochus non habetur pro residente, si in ciuitate habitet ab Ecclesiâ sua tribus, vel quatuor miliaribus distante, quamuis Dominicis & festiuis diebus ad illam accedat, parte 3. Allegatione 53. n. 74. pag. 137.

Parochus sine legitima causa & licentia in scriptis habita non residens, mortifere peccat, & fructus beneficii pro rata temporis, quo abest, suos non facit, parte 3. Allegatione 53. numer. 93. pagina 139.

Parochus non satisfacit petens licentiam, iurans se grauem habere causam, quam non expediat manifestare, parte 3. Allegatione 53. numer. 98. pag. 140.

Parochus habens licentiam per mendacium in absentia fructus percipiens, eos restituere tenetur, parte 3. Allegatione 53. numer. 99. pagina 140.

Parochus ultra duos menses absens potest cogi per Episcopum ad restitutionem fructuum pro rata temporis absentia, par. 3. Allegatione 53. nu. 102. pag. 140.

Parochi ob non residentiam quomodo beneficijs sunt priuandi, parte 3. Allegatione 53. nu. 105. pag. 141.

Parochus absens ex iusta causa, siue cum licentia siue absque ea, tenetur relinquere substitutum Vicarium idoneum, & approbatum, qui pro se populo seruiat, nisi absentia fiat per sex, vel octo dies, p. 3. Alleg. 53. nu. 106. p. 141.

Index rerum, & verborum.

Parochus, cui datus est coadiutor propter insufficientiam, non potest abesse à residentia, p. 3. Alle. 63. nu. 8. pag. 329.

Parochus quando nulla adest consuetudo si habeat redditus sufficientes, solvere tenetur prædicatori si vero sit pauper tunc tenebitur populus, p. 3. Alleg. 76. n. 16. pagina 470.

Parochus ut in sua Ecclesia prædicetur, potest dare licentiam approbatis ab Ordinario, parte 3. Alle. 76. nu. 25. p. 471.

Parochus pro duabus, aut tribus vicibus potest impendere prædicandi licentiam concedere alicui viro docto, & noto Regulari, siue seculari nondum præsentato coram Episcopo, saltem si semel fuerit approbatus ab aliquo Ordinario, & Episcopatus constitutio non prohibeat, p. 3. Alleg. 76. nu. 26. pag. 472.

Parochus in sua Ecclesia est præferendus Decano, & Capitulo Collegiatae ad eam Ecclesiam personaliter ex antiqua consuetudine accedentibus, parte 3. Allegatione 78. numer. 38. pagina 491.

Parochus indulgentias concedere non potest, p. 3. Allegatione 88. numer. 20. p. 566.

Parochia seu Plebani in castellis, & modicis civitatibus ab Episcopis ponuntur, p. 1. tit. 1. c. 7. n. 8. pag. 60.

Parochialis separatio non est facienda ob locorum distantiam, quando in loco minime difficili oratorium adesset, vel Ecclesia cum fonte baptismali, part. 3. Allegatione 58. numer. 7. pag. 356.

Parochia sua interesse unusquisque tenetur pro audienda prædicatione, si commode id fieri potest, parte 3. Allegatione 76. numer. 34. pagina 471.

Parochia Episcopi dicitur tota diocesis, part. 3. Alle. 80. nu. 12. p. 503.

Parochia ubi distincta non sunt, decimæ pertinent ad Episcopum, p. 3. Alle. 86. n. 37. p. 550.

Parochiarum divisio à Dionysio Pont. incipit, p. 1. tit. 1. cap. 7. n. 10. p. 60.

Parochialis Ecclesia, Vide Ecclesia parochialis. Parochiale beneficium, Vide beneficium parochiale.

Parochias duas habens vnitas æque principaliter potest in qua maluerit residere, p. 3. Allega. 53. num. 82. pag. 119.

Parochias novas sine speciali Episcopi licentia non valet Vicarius erigere, p. 3. Alle. 54. nu. 76. pag. 178.

Parochiani ad fabricam Ecclesiæ reparandam compelli possunt, si ad hoc non superflui ipsius redditus, deducto necessario beneficiatorum alimento, p. 3. Alle. 64. numer. 6. p. 332.

Parochianus non tenetur contribuere ad fabricam Ecclesiæ nouiter constructæ in loco opportuniore, ex quo vetus Ecclesia sufficiebat, parte 3. Allegatione 62. numer. 21. pagina 333.

Parochianus non tenetur ad refectionem Ecclesiæ, si per eam forma antiqua mutaretur, p. 3. Allegatione 64. nu. 12. pag. 333.

Parochia, quæ certos fines non habent, sed certum tantum populum, vniri possunt, p. 3. Allegat. 66. numer. 13. p. 346.

Parochias novas constituendi etiam inuitis Rectoribus facultas Episcopis conceditur, ubi ob locorum distantiam ad diuina officia audienda pa-

rochiani accedere non possunt, parte 3. Allegatione 68. numer. 1. p. 355.

Parochialem diuidere potest Episcopus sine maioris partis parochianorum consensu, parte 3. Allegatione 68. n. 3. p. 355.

Parochiam diuidere tanquam Sedis Apostolicæ delegatus potest Episcopus, etiam si subiecta sit Regularibus, ubi ob locorum distantiam ad diuina officia audienda parochiani accedere non possunt, p. 3. Allegatione 68. n. 6. pag. 356.

Parochianorum simplici assertioni testificanti de fama bona statim, parte 2. Alle. 10. n. 15. pag. 64.

Parochiam acquirit quicunque ratione habitationis parte 2. Allegatione 32. numer. 57. pag. 272.

Parochiani vere efficiuntur statim ac animum habitandi maiori parte anni habuerint, parte 2. Allegatione 32. num. 64. pag. 274.

Parochianus ut vere aliquis dicatur debet habere animum constituendi in Parochia domicilium p. 2. Alle. 32. numer. 59. pag. 273.

Parochus cum vadit ad communicandum infirmum debet portare duas Hostias consecratas, ut cum vna communicet infirmum, & aliam reponet honorifice, ut populus adoret, p. 2. Allegat. 22. num. 5. pag. 147.

Parochus obligatur populum monere, ut Missis frequentet, non tamen cogere potest ut audiat in Parochia, parte 2. Alle. 24. numer. 16. p. 160.

Parochi non obligantur ad applicationem Sacramentorum pro populo singulis dominicis, & festiuis diebus, nisi iuxta viri prudentis arbitrium, part. 2. Allegatione 24. numer. 23. p. 162.

Parochi ab Ecclesiis arcere debent musicas eas, ubi siue organo, siue cantu lasciuum aliquid miscetur, p. 2. Alle. 24. n. 24. pag. 162.

Parochus non potest alicui Sacerdoti, alias non approbato dare facultatem audiendi Confessiones suorum subditorum, p. 2. Alle. 25. n. 13. p. 174.

Parochus potest Confessiones audire suorum subditorum in aliena parochia, vel diocesi, part. 2. Allegatione 25. numer. 18. pag. 176.

Parochus habet approbationem à iure, quâ non potest Episcopus reuocare, quamuis possit suspendere, parte 2. Allegatione 25. numer. 23. pag. 177.

Parochus peccat mortaliter assistendo matrimonio absque præmissis denuntiationibus, p. 2. Alleg. 32. n. 4. p. 263.

Parochus omittens vnâ denuntiationem, si certus sit nullum subesse impedimentum, videtur à mortali excusandus, p. 2. Allegat. 32. numer. 5. pag. 263.

Parochus timore mortis omittens denuntiationibus matrimonio assistens non peccat, parte 2. Allegatione 32. numer. 6. pagina 293.

Parochus auctoritate propria, & sine iusta causa denuntiationes omittens, suspendendus est ab officio per triennium, parte 2. Alleg. 32. numer. 7. pag. 263.

Parochus non peccat mortaliter si vno, vel altero die festo omittat denuntiationes, dummodo inter vnâ & alteram multos dies festos non interponat, parte 2. Allegatione 32. numer. 13. pagina 264.

Parochus quoties timetur malitiose matrimonium impediendum, non potest denuntiationes omittere, ut fiant antequam consumetur, nisi dispensatio difficillime obtineri possit, part. 2. Alleg. 30. nu. 20. pag. 265.

Index rerum, & verborum.

- Parochus proprius contrahentium quis dicatur, part. 2. Allegatione 32. numer. 56. pagina 272.
- Parochus proprius ad matrimonium dicitur parochus vxoris, si in eius parochia contrahatur, & parochus viri si in parochia viri fiat, parte 2. Allegatione 32. numer. 65. p. 274.
- Parochus ruralis non est proprius parochus, quando rus vel recreationis gratia, vel ad paucos tantum dies colitur, part. 2. Allegat. 32. numer. 66. pag. 275.
- Parochi duo quoad matrimonium contrahendum possunt haberi ubi quis dimidia anni parte in vna parochia, altero dimidio in altera habitat p. 2. Allega. 32. nu. 69. pag. 275.
- Parochus, qui in vagorum matrimoniis diligentem inquisitionem non adhibet, peccat mortaliter, sed matrimonium est validum, parte 2. Alleg. 32. numer. 74. pag. 276.
- Parochus quilibet potest interesse matrimonio vagi, etiam si coniux vnus non sit alienigena, part. 2. Allegat. 32. num. 76. p. 277.
- Parochi presentia in matrimoniis necessaria, non tantum corporea, sed etiam moralis requiritur, cum intelligentia & aduertentia actus, part. 2. Alleg. 32. n. 78. p. 277.
- Parochi presentia quare hodie de essentia requiratur, p. 2. Allegatione 32. numer. 80. pagina 277.
- Parochi presentia pro forma actus exigitur, itaut matrimonium contractum in presentia mille testium eo absente nullum sit, part. 2. Allegat. 32. n. 81. pag. 277.
- Parochi, vel testium presentia sufficit, quamuis vi intersint, dummodo tamen intelligant consensum contrahentium, part. 2. Allegatione 32. nu. 82. p. 277.
- Parochi presentia adducti dolose & renuentis sufficit, dummodo intelligat, vel audiat, quamuis claudat aures, & nulla verba proferat, part. 2. Allegatione 32. numer. 83. pag. 278.
- Parochi presentia requiritur vt ne dum intelligere oporteat cum quid agitur, sed vt videat, part. 2. Allegat. 32. num. 86. p. 278.
- Parochi presentia sufficit, etiam si ad alium finem vocatus, vel casu presens sit, p. 2. Allegat. 32. numer. 88. pag. 278.
- Parochi presentia etiam irregularis, suspensi, vel excommunicati, quamuis non tolerati sufficit part. 2. Allegatione 32. numer. 90. pagina 279.
- Parochus interdictus, seu prohibitus ab Episcopo, aut eius vicario ne aliquos coniungat, valide matrimonio assistit, p. 2. Allegat. 32. numer. 93. pag. 279.
- Parochus, vel Sacerdos de illius licentia extra parochiam, vel Episcopatum sine licentia parochi, & Episcopi loci valide assistit matrimonio suorum parochianorum, par. 2. Allegatione 32. numer. 95. pag. 280.
- Parochus & testes in celebrandis coniugiis non sustinent publicam alicuius officij auctoritatem, parte 2. Allegat. 32. nu. 96. pag. 280.
- Parochus in aliena parochia sine licentia parochi vel Episcopi loci assistens matrimonio suorum parochianorum cessantes scandalo non peccat, nec puniendus venit, p. 2. Allegat. 32. nu. 97. pag. 280.
- Parochi vnus presentia sufficit quando contrahentes sunt diuersarum parochiarum, part. 2. Allegatione 32. numer. 98. pag. 280.
- Parochus delegatus, vel vicecuratus potest matrimonio assistere, part. 2. Allegatione 32. n. 99. pag. 281.
- Parochus delegatus ad vniuersam parochiam curam potest delegare facultatem assistendi matrimonio, parte 2. Allegatione 32. numer. 100. & 115. pag. 282. & 284.
- Parochus quando presens assumit vicarium locantem operas, vt illum adiuet, hic vicarius non potest delegare, part. 2. Allegatione 32. numer. 101. pagina 281.
- Parochus habens iniustum beneficii titulum, quamdiu possessione non spoliatur, potest matrimonio assistere, p. 2. Allegatione 32. numer. 103. pag. 281.
- Parochus non Sacerdos valide matrimonio assistit, part. 2. Allegatione 32. numer. 105. pagina 281.
- Parochus assistens in peccato mortali valide matrimonio assistit, pa. 2. Allegatione 32. nu. 106. pagina 282.
- Parochus proprius matrimonio interesse non valens alium sui vice, & loco Sacerdotem sustinere poterit, parte 2. Allegatione 32. numer. 107. pag. 282.
- Parochus si de concedens facultatem assistendi matrimonio, illud non efficit inuaidum, part. 2. Allegatione 32. numer. 109. pagina 283.
- Parochus irregularis etiam excommunicatus non toleratus potest valide dare alteri licentiam assistendi, parte 2. Allegatione 32. numer. 110. pag. 283.
- Parochus licentiam assistendi matrimonio non potest concedere clerico non Sacerdoti, p. 2. Alleg. 32. n. 112. p. 283.
- Parochus potest concedere facultatem alteri Sacerdoti coniungendi sponfos non solum in propria parochia, sed etiam extra illam, p. 2. Alleg. 32. nu. 114. p. 283.
- Parochus proprius cogi potest ad assistendum matrimonio, si illi alioquin licito interuenire nolit, vel licentiam alij Sacerdoti interueniendi concedere, parte 2. Allegatione 32. numer. 115. pag. 284.
- Parochi & testium presentie defectus non est impedimentum dirimens sponsalia parte 2. Allegatione 32. n. 141. p. 289.
- Parochi & testium presentia requiritur, vt matrimonium celebratum per procuratorem sit validum, parte 2. Allegatione 32. numer. 159. pag. 295.
- Parochus, vel quicumque alius Sacerdos regularis, qui matrimonio clandestino interfuerit, incurrit poenam triennalis suspensionis ab officio, p. 2. Alleg. 32. n. 160. p. 295.
- Parochus ob licentiam concessam alij Sacerdoti assistendi matrimonio clandestino, non incurrit poenam triennalis suspensionis ab officio, p. 2. Allegatione 32. nu. 163. pag. 296.
- Parochus triennio suspensus, si eodem durante triennio assistat alteri clandestino coniugio, suspendaturque iterum triennio, an posterius triennium confundatur cum primo, vel incipiat completum prioris? p. 2. Allegatione 32. numer. 164. pagina 295.

Index rerum, & verborum.

Parochus tenetur interrogare contrahentes de mutuo consensu, aliàs si omittat grauius peccabit, parte 2. Allegatione 32. numer. 468. pag. 297.

Parochus curare debet ne contrahentes in peccato mortali ad Sacramentum matrimonij accedant, parte 2. Allegatione 32. numer. 171. pagina 297.

Parochus sub peccato mortali tenetur habere librum, in quo coniuges, testes, diem, mortem, & annum scribat, p. 2. Alle. 32. numer. 174. pag. 298.

Parochus quomodo fidem de his libris facere debeat, parte 2. Allegatione 32. numer. 178. pagina 299.

Parochus licet non sit proprius matrimonij minister, concurrat tamen ad illius validitatem, & aliquo modo illud administrat, p. 2. Alle. 32. n. 201. pag. 305.

Parochus & alius quicumque Sacerdos potestatem habens absoluendi à mortalibus, potest absolvere à censuris iuris nemini referuatis, p. 2. Alle. 50. nu. 183. pag. 47.

Parochus habens facultatem absoluendi à casibus referuatis Episcopo suo, potest absolvere poenitentem alterius Episcopatus habentem peccata referuata suo Episcopo domicilij, vel originis in cuius diocesi peccauit, par. 3. Alle. 52. nu. 15. p. 109.

Parochi cur ita dicti? parte 3. Allegatione 53. numer. 65. pag. 135.

Parochi in suis Ecclesiis debent residere, etiam si beneficium sit modici valoris, p. 3. Allegatione 53. nu. 70. pag. 136.

Parochi in Ecclesiarum domibus cogendi sunt habitare, quæ si non sint, in propinquiorebus intra Parochiarum limites, p. 3. Allegat. 53. num. 71. pag. 136.

Parochus tenetur in Parochia residere, etiam si in illa tres vel quatuor essent incolæ, p. 3. Alle. 53. numer. 72. p. 137.

Pastorum bonorum exempla quemadmodum tã potenter ad virtutem nos alliciunt, ita contra malorum longe potentiùs ad malum trahunt, p. 1. tit. 2. glos. 3. n. 21. p. 109.

Pastor cum per abrupta graditur, ad præcipitia grex sequitur, ibid. n. 25. pagina 110.

Pastoribus subesse malis, nihil aliud est nisi vt plebs populanda prædonibus permaneat, & inde sumat interitum, vnde protectionis debuit habere subsidium, ibid. numer. 26.

Pastor bonus omnibus se conformare, ac in se omnium transferre affectus debet, p. 1. tit. 2. glos. 12. n. 9. p. 178.

Pastoris tres sunt voces suavis, dulcis, & alta, ibidem nu. 11. pag. 179.

Pastores Episcopi non improprie dicuntur, sicut & subditi eorum similis udine oues appellantur, p. 1. tit. 1. ca. 2. n. 9. p. 15.

Pastor circa oues debet assimilari gallinæ circa pullos, ibidem tit. 2. glos. 2. numer. 17. pag. 96.

Pater filium habens Episcopum ob eius dignitatem gaudet nobilitatis prærogatiua, p. 2. Alleg. 1. nu. 22. pag. 7.

Pater potest filio donare ad patrimonium, p. 2. Alle. 19. nu. 61. pag. 130.

Pater nolens filio volenti promoueri iustum

patrimonium constituere, potest constringi iuris remedijs, vt illud assignet, parte 2. Allegatione 19. numer. 63. pag. 130.

Pater viuens filium alere constringitur, parte 2. Allegatione 20. num. 5. pag. 138.

Pater tenetur omnes expensas vsque ad gradus ademptionem subministrare filio, qui de eius licentia incipit polioribus multis operam nauare, p. 2. Alle. 20. numer. 7. pag. 138.

Pater, qui patrimonium filio assignauit, tenetur de altero providere, si primum consumpsit filius, parte 2. Alle. 20. numer. 12. p. 139.

Pater qui dotem filiae constituit, si illa amittatur, tenetur aliam iterum ei constituere, parte 2. Allegatione 20. numero 13. p. 139.

Pater non presumitur, qui filium non diligit, p. 3. Allegatione 5. numer. 109. p. 88.

Patres percutientes graue peccatum faciunt, p. 2. Alle. 51. n. 106. p. 87.

Patrem percutiens potest hæreditate priuari, p. 3. Alleg. 51. n. 107. pagina 88.

Patrem ad sui defensionem percutiens, vel occidens, non dicitur parricida, parte 3. Alle. 51. nu. 116. p. 89.

*Patrem sine dolo percutiens, vel occidens non punitur vt parricida, p. 3. Allegatione 51. numer. 118. pag. 89.

Pater exponens filium legitimum & naturalem, vel naturalem tantum arbitrio iudicis est puniendus, part. 3. Allegatione 51. numer. 144. pag. 95.

Pater exponens filium, siue alius eo consentiente, vel ratum habente, amittit ius filiationis, parte 3. Allegatione 51. numer. 145. pag. 95.

Pater exponens filiam, licet perdat patriam potestatem, non per hoc eximitur ab onere dotandi, parte 3. Allegatione 51. numer. 146. pagina 96.

Patres grauius peccant, qui filios exponunt, si eos nutrire, & alere commodè possunt, parte 3. Allegatione 51. numer. 147. p. 96.

Patres non possunt esse testes in causis filiorum, de quibus filius intelligatur, parte 3. Allegatione 96. n. 53. p. 61.

Patrem læsæ maiestatis crimen committentem tenetur filius denunciare, p. 3. Allegatione 96. n. 57. pag. 631.

Patres & fratres, qui filias, sorores aut habitum religionis suscipere, vel votum aut professionem emittere cogunt, in excommunicationem incurrunt, parte 3. Allegatione 104. num. 6. pag. 701.

Patientiam sicut in electis operatur tribulatio, ita in reprobis & damnandis tribulatio parit pusillanimitatem, pusillanimitas perturbationem, perturbatione desperationem, parte 1. tit. 2. glos. 2. nu. 22. p. 97.

Patriarchæ & Primates idem sunt, ac nulla inter eos datur differentia, licet diuersa sint nomina secundum vnã sententiam, parte 1. tit. 1. cap. 6. num. 9. p. 52.

Patriarchæ proprie quatuor sunt, videlicet Constantinopolitanus, Antiochenus, Alexandrinus, & Hierosolymitanus, quia repræsentant quatuor Euangelistas in Ecclesia Dei, ibidem numer. 8. pag. 52.

Patriarchæ dicti sunt quasi Patres Patrum seu Principes Episcoporum, ibidem numero nono pagina 51.

Index rerum, & verborum.

Patriarchæ suspenduntur si domos suas locent, vel sub alio titulo concedant ad fœnus vsurarum exercendum alienigenis, p. 3. Allegat. III. nu. 25. pag. 772.

Patriarcha absque speciali mandato Pape Episcopum deponere non potest, p. 3. Alleg. 112. nu. 3. pag. 777.

Patriarchæ Maximi, veri, & Primarij quatuor sunt post Sanctissimum Papam, qui est Patriarcha Patriarcharum, videlicet Constantinopolitanus, Alexandrinus, Antiochenus, & Hierosolymitanus, parte 1. tit. 3. cap. 1. numer. primo, pagina 210.

Patriarchæ ideo quatuor sunt post Summum Pontificem, quia quatuor Euangelistarum in Ecclesia Dei vices gerunt, ibidem numero secundo, pag. 111.

Patriarchales tres tantum Ecclesiæ à principio fuerunt, ibid. nu. 3. p. 111.

Patriarchales dignitatis titulus Romanæ, Alexandrinæ, & Antiochenæ Ecclesiis à principio datus fuit, habito respectu ad honorem Cathedræ B. Petri, ibid. n. 13. pag. 212.

Patriarchali prærogatiua & dignitas primò & immediate pendet ex Summorum Pont. & Conciliorum auctoritate, ibidem numero 17. pagina 214.

Patriarcha vnde dicatur, ibidem numero 18. pag. 214.

Patriarchæ ex auctoritate sibi à Romano Pont. concessa pallia Archiepiscopis concedunt, ibid. n. 21. pag. 214.

Patriarchæ Crucem elatam vbique præ se ferre libere possunt, præterquam in Vrbe Romana, aut vbicunque Sumus Pont. vel eius Legatus de latere fuerit, ibid. nu. 23. pag. 215.

Patriarchis iure ipso singulari prærogatiua indulgetur, vt ad eos omisso medio in omnibus suarum prouinciarum locis licite possit appellari, ibid. nu. 28. pag. 216.

Patriarchæ Regibus, alijsque Principibus Superiorem non habentibus æquiparantur, ibid. nu. 30. pag. 217.

Patriarchæ Summorum Pont. privilegij, & prærogatiuis vtuntur, ibid. num. 31. pag. 217.

Patriarchis Romani Pont. insignijs, & ornamentis vti fas est, ibid. num. 32. pag. 217.

Patriarcharum iurisdicctio in omnes Archiepiscopos, & Episcopos suos ordinaria & suprema est, ibid. num. 34. pag. 218.

Patriarchæ possunt dispensare cum Episcopo, vel alio beneficiorum collatore sibi subiecto, qui ob malam beneficiorum collationem fuerat à Concilio suspensus, ibidem numero 35. pag. 218.

S. PAVLVS Apostolus non Episcopatus cupiditatem, sed honestum illius munus, atque opus laudare voluit 1. ad Timot. 3. p. 1. tit. 2. glof. 2. n. 5. pag. 3. Et cur 1. ad Timoth. 3. loquatur tantum de Episcopis & Diaconis, non vero de Sacerdotibus, ostenditur p. 1. tit. 2. glof. 3. nu. 20. pag. 208.

Paulus Apostolus perpetuum coluit cœlibatum, p. 1. tit. 2. glof. 8. n. 12. pag. 144.

PATRIMONI vocabulo intelligitur non solum quicquid ex patris bonis filio obuenerit, verum etiam omne id, quod aliunde, & quauis ex causa illi delatum est, p. 2. Alleg. 19. nu. 52. pag.

128.

Patrimonij quantitas arbitrio prudentis debet taxari, p. 2. Allegat. 29. num. 54. pag. 128.

Patrimonium super re immobili constitui debet p. 2. Alleg. 19. nu. 55. pag. 129.

Patrimonium super re certa constituendum est, & non sufficit quod quis sit Musicus, Magister Grammaticæ, Pictor aut alterius licitæ professionis, ex qua tantum quærit, quod sit sufficiens ad vitæ sustentationem, p. 2. Alleg. 19. nu. 71. pag. 132.

Patrimonium non habens potest cum penuria Sacerdotum existit, ad sacros Ordines promoueri, dummodo adsit, qui illi spondeat necessaria subministratura, p. 2. Alleg. 29. n. 73. pag. 132.

Patrimonij alienatio, ad cuius titulum fuit quis promotus, est inualida, p. 2. Alleg. 19. n. 77. pag. 133.

Patrimonium vt alienari, sic vendi non potest, p. 2. Alleg. 19. nu. 78. pag. 135.

Patrimonium non potest hypothecari, p. 2. Alleg. 19. nu. 85. pag. 134.

Patrimonium præscribi non potest tempore ordinario, p. 2. Alleg. 19. nu. 89. pag. 134.

Patrimonij alienatio, seu renunciatio an valeat facta sine Episcopi licentia, si tunc ordinatus habeat beneficium, seu aliàs vnde commodè viuere possit? p. 2. Alleg. 19. nu. 88. pag. 134.

Patrimonij bona, ad cuius titulum fuit quis ordinatus, habet privilegia quæ conceduntur à iure bonis ecclesiasticis, p. 2. Alleg. 19. nu. 91. pag. 135.

Patrimonium donans alicui recte potest opponere conditionem de eo reddendo, cum ordinatus habuerit beneficium sufficiens, vel aliàs vnde viuere possit, p. 2. Alleg. 20. nu. 31. pag. 143.

Patrimonium post ordinationem dans vel alienans, quamuis peccet mortaliter & castigari possit per Episcopum, nullam incurrit suspensionem, p. 2. Allegat. 20. nu. 32. pag. 143.

Patrimonium habes Episcopus an possit illud conferuare, & redditus ecclesiasticos in vsus profanos expendere, ostenditur p. 3. Alleg. 114. nu. 36.

Alia Vide verbo Titulus.

PATRINVS potest esse minor baptizato, p. 2. Alleg. 30. nu. 39. pag. 244.

Patrinos plures adhibens vltra permisos peccat mortaliter, p. 2. Alleg. 20. n. 44. pag. 244.

Patrini plures duobus baptizatum de Baptismo suscipientes, contrahunt omnes cognationem, p. 2. Allegat. 30. num. 45. pag. 244.

Patrini si nulli designentur, & multi simul tenendo tangerent baptizatum, omnes fierent cognati, p. 2. Alleg. 30. nu. 48. pag. 145.

Patrinus in Confirmatione debet esse alius ab eo, qui tenuit in Baptismo, p. 2. Alleg. 30. nu. 51. pag. 246.

Patrinus potest matrimonium contrahere cum qua simul alienum filium suscepit, p. 2. Alleg. 30. nu. 58. pag. 247.

Vide Verbo Susceptor.

PATRONVS si non dedit sufficientem dotem pro Ecclesia sui iurispatronatus, ipse ad hoc tenetur, quamuis sine dote Episcopi auctoritate fuerit edificata p. 3. Alleg. 64. nu. 16. pag. 334.

Vv iij

Index rerum, & verborum.

Patroni consensus in vñone non præsumitur, nec de eo statur assertioni Episcopi, p. 3. Alleg. 66. nu. 19. pag. 347.

Patronorum interest, vt videant ne habeant Rectorem eis odiosum, & non acceptum, p. 3. Alleg. 69. num. 21. pag. 361.

Patronus in habitu habet ius præstendi, illud tamen non habet in actu nisi à tempore vacationis, p. 3. Alleg. 71. num. 5. pag. 390.

Patroni sepe possunt præsentare ad beneficium sui iurispatronatus, quomodocumque vacet, p. 3. Alleg. 72. n. 15. pag. 392.

Patronus ad beneficium, in quo habet iurispatronatus, poterit per Episcopum vocari, & institui, p. 3. Alleg. 72. nu. 90. pag. 493.

patroni plures possunt ex se ipsis vnum nominare, & præsentare ad Ecclesiam sui iurispatronatus, p. 3. Alleg. 71. num. 91. pag. 403.

Patronus non potest cum cõpatronis seipsum præsentare, sed præsentationi de se factæ consentire, p. 3. Alleg. 72. nu. 92. pag. 403.

Patronus absens potest per litteras facere præsentationem personæ, qua cum eisdem Episcopo personaliter repræsentet, p. 3. Alleg. 72. num. 116. pag. 408.

Patronus vbi per errorem coram Ordinario præsentauerit, cum deberet præsentare coram inferiori ex præscriptione, vel priuilegio, quauis lapsus sit tempus ad præsentandum, poterit iterum præsentare ex iusta causa ignorantia coram habente instituere, p. 3. Alleg. 72. nu. 141. pag. 414.

Patronus laicus non autem ecclesiasticus potest intra quadrimestre ante Episcopi institutionem variare, & plures successiue præsentare, p. 3. Alleg. 72. nu. 151. pag. 415.

Patronus clericus potest variare, & alterum præsentare, sicut laicus, quando præsentat ratione sui patrimonij, p. 3. Alleg. 72. nu. 152. pag. 415.

Patroni laici possunt variare, etiam si procedatur per viam scrutinij publicato scrutinio, vel etiam si sit patronus ex priuilegio, præscriptione, aut alio modo, vel patronatus pertinet ad collegium, vel vniuersitatem laicorum, p. 3. Alleg. 72. nu. 16. pag. 416.

Patronus laicus sicut potest variare, ita eius procurator, nisi haberet tantum potestatem limitatam ad vnum præsentandum, p. 3. Alleg. 72. num. 357. pag. 416.

Patronus qui præsentauit primò vnum idoneum, & postea alium indignum non punitur, quia tunc Episcopus primum instituet, p. 3. Alleg. 72. nu. 260. pag. 417.

Patronus potest semel, aut iterum quos vellec cumulando præsentare, non autem tertia, vel quarta vice, p. 3. Alleg. 72. nu. 191. pag. 417.

Patronus ecclesiasticus sicut non potest variare, ita nec eius procurator, siue cessionarius, p. 3. Alleg. 72. num. 163. pag. 417.

Patronus ecclesiasticus si post primum præsentatum postea variando alium præsentauerit, prima præsentatio attenditur, dummodo non præsentauerit indignum, p. 3. Alleg. 72. num. 164. pag. 418.

Patroni si sinant labi tempus præscriptum ad præsentandum, & non præsentauerint, potest Episcopus eo transacto liberè de Rectore Eccle-

sia in Ecclesia prouidere, p. 3. Alleg. 72. num. 568. pag. 418.

PEDES Episcopi in consecratione quare calcantur, & interioribus quibusdam tunicis induantur, p. 1. c. 5. nu. 9. pag. 44.

PAUPER quis dicatur, p. 2. Alleg. 41. n. 24. pag. 382.

Pauperibus quando aliquid reliquitur in genere non debetur Canonica portio Episcopo, nisi relinquatur pauperibus certi loci, p. 3. Alleg. 86. n. 21. cum seq. pag. 547.

PECCATVM mort. non impedit promouendum, nec sufficit ad repellendum electum, nisi irregularitatem inducat, vel talem infamiam præferat, vt morum honestatem tollat, p. 3. Alleg. 53. n. 32. pag. 124.

Peccatratione efficitur laicus de iurisdictione Episcopi, p. 3. Alleg. 82. nu. 17. pag. 514.

PECVNIA, quæ est destinata ad emptionem stabilium, censuum, vel mobilium pretiosorum, connumeratur inter immobilia pretiosa, & tunc non potest alienari sine solemnitate, p. 3. Alleg. 95. n. 41. pag. 607.

Pecunia minoris comparandorum prædiorum causa destinata absque decreto alienari non potest, ibid. n. 42. pag. 607.

Pecuniæ magna quantitas, quæ est in Ecclesiæ proprietate, non vero in fructu, absque assensu Apost. alienari non potest, ibid. nu. 43.

Pecunia in banchis camporum posita censetur iure rerum immobilium, ibid. num. 44.

Pecunia quæ seruatur pro aliqua futura necessitate, vel pro conseruando magis patrimonio, aut pro locatione ad pompam, censetur iure rerum immobilium, ibid. nu. 45. pag. 608.

Pecunia qui prius vti fuissent, ostenditur p. 3. Alleg. 51. n. 53. pag. 74.

Pecunia ad aliquem vsum legata, si ad illum non sufficiat, potest per Episcopum in alium conueri, p. 3. Alleg. 83. nu. 7. pag. 522.

Pecunia regulariter est de rebus, quæ seruando seruari non possunt, quia retenta nihil operatur, p. 3. Alleg. 95. nu. 40. pag. 607.

PEDAGIA noua, & gabellas imponentes, vel eas augentes excommunicantur in Bulla Cœnæ Domini, p. 3. Alleg. 50. nu. 62. pag. 17.

PENSIONES annuas in beneficijs constituere, & constitutas transferre, vel ius eas redimendi concedere solius est Summi Pontificis, p. 3. Alleg. 50. num. 24. pag. 12.

Pensio imposita super Canonicatu, dum Canonicus fuit suspensus, debet solui per Capitulum, p. 3. Alleg. 53. nu. 177. pag. 153.

Pensionem super beneficijs vbi Episcopus potest sine eius speciali mandato nequit Vicarius imponere, p. 3. Alleg. 54. nu. 77. pag. 178.

Pensiones vacant per promotionem ad Episcopatum, p. 3. Alleg. 47. num. 73. pag. 235.

Pensio reueruata super beneficio non cõprehenditur sub reueruatione regulæ nonæ Cancellariæ, nisi constitueretur ad particulare alicuius commodum super fructibus alicuius Ecclesiæ, vt deinceps sit beneficium ecclesiasticum, p. 3. Alleg. 57. n. 150. pag. 254.

Pensionem habens & incedens in habitu, & tonsura gaudet fori priuilegio, p. 3. Alleg. 57. n. 151. pag. 255.

Pensio ecclesiastica per contractum matrimo-

Index rerum, & verborum.

nium amittitur, p. 3. Alleg. 57. n. 206. 267.

Pensio illius, qui tonsuram & habitum Clericalem non assumit, vacat ipso iure, p. 3. Alleg. 57. n. 217. pag. 269.

Pensio non potest obtineri nisi ab habente ætatem quatuordecim annorum, p. 3. Alleg. 60. num. 79. pag. 306.

Pensionem habens super beneficio ecclesiastico, & fructibus eius impositam pro rata, ad eius Ecclesiæ reparationem tenetur, p. 3. Alleg. 64. n. 18. pag. 334.

Pensionem super beneficio resignato in favorem tertij non potest pater imponere soluendam filio illegitime, p. 3. Alleg. 45. nu. 25. pag. 341.

Pensionem, quam parens obtinuit vel aliam super parentis beneficio, non prohibetur filius illegitimus habere, p. 3. Alleg. 65. n. 26. pag. 341.

Pensio potest transferri in filium illegitimum à parente facultatem habente illam transferendi, p. 3. Alleg. 65. n. 27. pag. 341.

Pensionem ex iusta causa potest Episcopus reservare, & imponere, p. 3. Alleg. 69. n. 15. pag. 360.

Pensionarius tenetur pro rata pensionis solvere subsidium, & alia onera imposita respectu fructuum beneficij, ac proinde contribuere Seminario, siue illud erectum sit ante reservationem pensionum, siue post, p. 3. Alleg. 77. n. 12. pag. 479.

Pensionem Ecclesiæ imponere absque Capituli consensu non potest Episcopus, p. 3. Alleg. 85. n. 8. pag. 440.

Pensiones invalidæ sunt absque iusta causa ab inferioribus impositæ, p. 3. Alleg. 85. n. 11. pag. 440.

Pensionarius an teneatur ad subsidium charitativum, p. 3. Alleg. 87. num. 52. pag. 561.

Pensionis causa nullus subijcitur Pretuli, ut ab eo promoveatur, p. 2. Alleg. 4. n. 56. pag. 33.

Pensionem habens solitam concedi clerico fori privilegio gaudet, p. 2. Alleg. 12. n. 8. pag. 76.

PERCUSIO quando est levis Episcopi excommunicatos pro violenta manuum iniectione in Clericos absolvere possunt, p. 2. Alleg. 41. n. 2. pag. 378.

percusso levis quæ dicatur, p. 2. Alle. 41. n. 3. pag. 378.

percusso levis non dicitur, quæ in foro, platea, vel alio publico loco cum scandalo fit ibid. n. 5. pag. 378.

PEREGRINVS Clericus sine commendatitijs sui Ordinarij litteris ab vlllo Episcopo ad Divina celebranda & Sacramenta non est admittendus. p. 2. Alleg. 21. n. 1. pag. 145.

peregrinus non habens commendatitias litteras, nec fidem faciens de sua ordinatione nullo iure est suspensus, sed potest secluso scandalo celebrare, ibid. num. 3.

peregrini sacerdotes ne celebrent in Ecclesijs Regularium potest Episcopus prohibere, nisi prius ab ipso Episcopo visis litteris commendatitijs admissi fuerint, ibid. n. 8. pag. 145.

peregrinatio in templum B. Virginis Lauretanæ an sit etiam ex reservatis Summo pont. p. 2. Alleg. 37. num. 3. pag. 331.

PERITIAM secularium negotiorum oportet Episcopus habere, p. 1. tit. 2. glos. 6. n. 17. pag. 132.

PERIURVS quamvis emendatus non potest à se abolere infamiam, p. 2. Alleg. 43. n. 24. pag. 400.

periurium est mendacium iuramento firmatum, p. 3. Alleg. 51. n. 18. pag. 66.

periurium in iuramento assertorio semper & indistincte est peccatum mortale, p. 3. Alleg. 51. n. 19. pag. 66.

periurium graue est peccatum, p. 3. Alleg. 51. n. 35. pag. 69.

periurus non satisfacit si dicat se falsum deposuisse, quia iam tunc ei fides non adhibetur, quamvis sit in articulo mortis, p. 3. Alleg. 51. n. 36. pag. 69.

periurium est gravius adulterio, p. 3. Alleg. 51. n. 37. pag. 70.

periurium homicidio gravius est, p. 3. Alleg. 51. n. 40. & 41. pag. 70. & 71.

periuria apud varias nationes quibus pœnis puniebantur, p. 3. Alleg. 51. n. 42. pag. 72.

periuri puniuntur pœna depositionis ab Ordine, p. 3. Alleg. 51. n. 43. pag. 72.

periuri beneficijs Ecclesiasticis obtentis priuantur, p. 3. Alleg. 51. n. 44. pag. 72.

periuro facta collatio beneficij est nulla, par. 3. Alle. 51. num. 45. pa. 72.

PERMUTATIO beneficij, ad cuius titulum fuit quis promorus, non facta de hoc monitione, nulla est par. 2. Alle. 19. numero 43. pag. 127.

permurans tacendo ordinationem ac titulum tutus est in foro conscientie, si illud, quod habuit ex causa permutationis, erit æquivalens, p. 2. Allegatione 19. num. 44. pa. 127.

permutatio beneficiorum simpliciter fieri potest coram Episcopo, vel alio Superiore Ordinario, par. 3. Allegatione 69. numero 9. pa. 360.

permutari possunt beneficia coram Episcopo in quolibet anni mense, par. 3. Allegatione 69. n. 11. pa. 360.

permutatio coram Ordinario facienda non requirit mentionem de obtentis, parte 3. Alleg. 69. n. 12. pa. 360.

permutatio coram Ordinario simplex, non vero triangularis fieri debet, p. 3. Alle. 69. n. 13. pag. 360.

permutare potest quis coram ordinario, quamvis nondum adeptus sit possessionem, parte 2. Allegat. 69. nu. 16.

Permutari non potest beneficium litigiosum super quo pendet lis, nisi lis esset super privatione beneficiati, parte 3. Allegatione 69. numer. 19. pa. 361.

permutari possunt coram Episcopo beneficia iurispatronatus accedente patronorum consensu, par. 3. Allegatione 69. numer. 20. pa. 361.

permutari coram Ordinarijs possunt reservata beneficia, non tamen conferri, p. 3. Alleg. 69. n. 25. pa. 362.

permutatio anox iusta causa facta præsumatur? parte 3. Allegatione 69. n. 45. pa. 365.

permutationis forma coram Ordinario faciendæ constituitur, par. 3. Allegatione 69. n. 51. pa. 367.

permutatio beneficiorum an ob læsionem rescindi possit? part. 3. Allegatione 69. num. 54. pag. 367.

permutatio facta de beneficio iurispatronatus, sine patroni consensu venit annullanda, parte 3. Allegatione 72. n. 10. pa. 391.

Index rerum, & verborum.

Permutatio inter Rectores Ecclesiarum de bonis ecclesiasticis licite fieri potest p. 3. Alleg. 95. n. 55. pa. 611.

Perſæ Sacrorum ministros corpore integros tantum admittebant, p. 2. Alleg. 42. n. 3. pa. 386.

Pestis causa qui abſuerit quotidianas distributiones non lucratur, nisi consuetudo sit, ut darentur abſentibus ex legitima causa, p. 3. Alleg. 53. num. 170. pa. 152.

S. PETRVS inter Apostolos primus ab Euangelistis recensetur, & à Christo Domino inter eos singulariter ut caput designatur, p. 1. tit. 3. cap. 2. n. 1. pag. 224.

Petrus mittens se in mare ad Dominum quid significaret, ostenditur ibid. n. 3. pag. 225.

Petrus ad Apostolatam ante Andream fratrem, Iacobum, & Ioannem vocatus fuit, ibid. nu. 4. pag. 225.

Petrus diuina providentia labitur in peccatum ut duriores sententiam proprii calus intuitu temperaret, tum ut qui sibi antea infirmus fuerat, fieret omnibus firmamentum, p. 1. tit. 2. glos. 12. nu. 10. pag. 179.

Petrus post ascensionem Domini velut ſueceſſor ipſius cepit regere Ecclesiam, p. 1. tit. 3. cap. 2. nu. 5. pa. 225.

Petrus 15. Kalend. Februarij anno Christi 44. Romam venit, ibid. nu. 7.

Petrus Cathedram Sacerdotalem Romæ tenuit annis 25, & an toto hoc temporis ſpatio in Vrbe permanſerit ostenditur ibid. nu. 8. pa. 227.

Petrus iuſſu Domini Sedem pontificiam in Vrbe fixit, ibid. nu. 10.

Petrus pontificatum, & regimen totius Chriſtiani populi à Christo accepit, ibid. nu. 23. pa. 232.

S. PETRVS primus Bracharens. Episcopus, quem S. Iacobus ſuſcitauit ut eum in Bracharenſi Sede collocaret, fuit antiquus propheta, cui nomen Samuel, vel Malachia filius Ozia propheta, de quo Hierem. cap. 26. p. 1. tit. 3. cap. 8. nu. 24. martyrij palmam conſequutus fuit anno Christi 44. ibid. n. 30.

PETRVS Barboſa Regius Conſiliarius maximus, laudatur p. 1. tit. 3. cap. 2. n. 55. pag. 242.

Pharmacopolæ vendentes medicinas adulteratas quas pœnas incurrant, p. 3. Alleg. 51. nu. 52. pa. 74.

Phyſiognomoniam apprimè utilis eſt ad capiendam de aliquo præſumptionem, p. 2. Alleg. 42. nu. 7. pa. 386.

Pilei quadrati Sanctæ Crucis ſignum denotant, rotundi vero virtutum omnium perfectionem ſignificant, p. 2. Alleg. 19. nu. 6. pag. 58.

Pigmei quando irregulares ſunt, p. 2. Alleg. 42. nu. 53. pag. 394.

Pirata, ac eorum receptatores, & fautores excommunicantur in Bulla Cœnæ Domini, p. 3. Alleg. 50. nu. 60. pag. 17.

Pius cauſis relicta ſolui poſſunt Hoſpitalibus, & Conſtratijs etiam ſine Episcopi auctoritate inſtitutis, p. 3. Alleg. 75. nu. 28. pag. 454.

Piſanus Archiepiſcopus quarum provinciarum primas dicatur, ostenditur p. 1. tit. 3. cap. 7. nu. 10. pag.

Piſanæ ciuitatis Episcopatus antiquiſſimus eſt, ibid. nu. 11.

Piſanus Archiepiſcopus Sardinia, an vero Corſicæ primas dicatur, ostenditur ibid. nu. 12.

Pſebani non omnes ſunt parochi, ſed illi tantum, qui maius habent beneficium, p. 1. tit. 1. cap. 7. nu. 9. pag. 60.

Pſebs vocari non debet in vnione faciendâ, niſi allegaret cauſam rationabilem, ne fieret vnio, p. 3. Alleg. 66. nu. 37. pag. 249.

Pleno iure dicuntur Eccleſiæ ad aliquem pertinere, quando vtroque iure, id eſt in ſpiritualibus & temporalibus eidem ſubiectæ ſunt, p. 3. Alleg. 86. num. 15. pag. 545. & Alleg. 89. nu. 4. pag. 688.

Pluralis locutio duorum numero contenta eſt, p. 3. Alleg. 72. nu. 32. pag. 394.

Pocula vel carmina amatoria vtrum vim aliquam habeant naturalem homines inuitos alliciendi ad amandum, remiſſiue p. 3. Allegat. 51. nu. 126. pag. 91.

Podagra & ſcabie laborantes nimiam inducentibus deformitatem irregulares ſunt, p. 2. Alleg. 42. n. 44. pag. 392.

Podagre ob ſatietatem, & aucta edulia huc tempeſtate naſcuntur, p. 1. tit. 2. glos. 5. nu. 6. pag. 121.

Pœnas papa ſolus remittit ob ſimoniam in Ordine vel beneficio contractam, p. 3. Alleg. 50. nu. 39. pag. 13.

Pœna contra obtinentes canonicatus & non reſidentes non procedit in canonico ſimplici carente præbenda, p. 3. Alleg. 53. nu. 147. pag. 148.

Pœnarum gradus præſcripti Concilio contra non reſidentes neceſſariò ſeruandi ſunt antequam deueniatur ad punitionem, alias erit nulla, ibid. num. 148.

Pœnam contra non reſidentes poteſt Episcopus ante ſententiam minuere, vel augere, ſed non in totum tollere, ibid. nu. 151. pag. 149.

Pœnas corporales in pecuniarias non poteſt conuertere Vicarius generalis, p. 3. Alleg. 54. nu. 120. pag. 182.

Pœnæ ordinariæ in viſitatione non ſunt imponendæ, ſed tantum extraordinariæ, p. 3. Alleg. 73. nu. 30. pag. 433.

Pœna quæ ſit impoſita contra Episcopos in viſitationibus præter procuracionem ab Ecceſijs aliquid muneris accipientes, ostenditur ibid. nu. 44. pag. 436.

Pœna impoſita contra imprimentes libros abſque requiſita licentia, quæ ſit ostenditur, p. 3. Alleg. 90. n. 11. pag. 572.

Pœnæ contra alienantes Eccleſiæ bona abſque ſolemnitatibus requiſitis quæ ſint in extrauag. ambitioſe de rebus Eccleſiæ non alien. conſtitutæ, ostenditur p. 3. Alleg. 95. nu. 47. pag. 608.

Pœnam pecuniariam indicare poſſunt Episcopi, eamque ſibi, vel Cameræ ſuæ applicare, p. 3. Alleg. 107. nu. 18. pag. 750.

Pœnas pecuniarias ſibi Episcopus retinere non debet, ſed in pios vſus erogare, niſi ſit admodum pauper, ibid. n. 19. pag. 750.

Pœnitentiariæ Romanæ officiales pro expeditione aliquid etiam ſponte oblatum accipientes incidunt in excommunicationem Papalem, p. 3. Alleg. 50. nu. 137. pag. 34.

Pœnitentiarius electus vigore Concilij non habet auctoritatem abſoluendi à cauſibus Episcoporum.

Index rerum, & verborum.

referuatis, parte 3. Allegatione 52. numero 17. pag. 110.

Pœnitentiarius dum confessiones audit, censetur pro præsentem in choro, parte 3. Allegatione 53. numero 160. pag. 151.

Pœnitentiarius cum vnione præbendæ proximè vacaturæ in sua Cathedrali Ecclesia debet Episcopus instituire, modo id commode fieri possit, parte 3. Allegatione 55. numero 1. pag. 198.

Pœnitentiarij officium, & electio personæ ad solum Episcopum absque consensu Capituli spectat, parte 3. Allegatione 55. numero 2. pag. 198.

Pœnitentia per Episcopum erecta cum vnione præbendæ proximè vacaturæ, talis vnio non comprehendit præbendam vacantem in mense Sedi Apostolicæ referuato, parte 3. Allegatione 55. numero 3. pag. 198.

Pœnitentiarius debet esse magister, vel Doctor, aut Licentiatus in Sacra Theologia, vel Iure Canonico, seu alijs qui aptior pro loci qualitate reperitur, parte 3. Allegatione 55. numero 4. pag. 199.

Pœnitentiarius Canonicus debet esse in ætate quadraginta annorum, parte 3. Allegatione 55. numero 7. pag. 199.

Pœnitentiarius ab Episcopo cum vnione præbendæ proximè vacaturæ institutus officium exercere, ac Pœnitentiariæ inservire tenetur, & interim quò vacat præbenda non habet locum nec in Capitulo, nec in choro, nec distributiones quotidianas percipere potest, & sedere debet in loco sui Canonicatus, cum illum fuerit affectus, parte 3. Allegatione 55. numero 10. pag. 199.

Pœnitentiariæ præbendæ collatio ab illis fieri debet, ad quos antea spectabat, parte 3. Allegatione 55. numero 11. pag. 199.

Pœnitentiarij in electione non potest Capitulum se intrinsece, etiam Episcopo absente, parte 3. Allegatione 55. numero 14. pag. 200.

Pœnitentiarij electio pertinet ad solum Episcopum, vel eo absente ad Vicarium suum, cui Episcopus in specie delegauerit hanc facultatem, parte 3. Allegatione 55. pag. 200.

Pœnitentiarij electio non facta, per Episcopum, vel per eius Vicarium intra semestre à die notitiæ à die notitiæ vacationis, deuoluitur ad Capitulum, parte 3. Allegatione 55. numero 16. pag. 200.

Pœnitentia vacans Sede Episcopali vacante, non potest prouideri à Capitulo, quamuis collatio præbendarum sit communis Episcopi, & Capituli, vel etiam solius Capituli, parte 3. Allegatione 55. numero 17. pag. 200.

Pœnitentiariæ vacantis Sede Episcopali vacante electio & collatio pertinet ad Papam, etiam secus referuatiōe, & non est referuanda futuro Episcopo, parte 3. Allegatione 55. numero 18. pag. 200.

Pœnitentiarius eo ipso quod est institutus, habet à iure & Concilio facultatem audiendi Confessiones, & iurisdictionem ad absoluendum à peccatis, absque alia Ordinarij licentia, parte 3. Allegatione 55. numero 19. pag. 200.

Pœnitentiario quilibet confessus peccata satisfacit præcepto cap. omnis vtriusque sexus de pœ-

nit. & remiss. parte 3. Allegatione 55. numero 20. pag. 200.

Pœnitentiarius institutus pro audiendis Confessionibus vnus diœcesis, non potest eas audire in alia etiam habentium Bullam, vel licentiam sui parochi, parte 3. Allegatione 55. numero 21. pag. 201.

Pœnitentiarius potestatem quam habet absol- uendi, alijs delegare seu committere non potest, parte 3. Allegatione 55. numero 22. pag. 201.

Pœnitentiarius à casibus, quos Episcopus expresse sibi referuauit, absoluere non potest, parte 3. Allegatione 55. numero 23. pag. 201.

Pœnitentiarius non potest casus Episcopo referuatos & ab eo sibi commissos alijs subdelegare, parte 3. Allegatione 55. numero 24. pag. 201.

Pœnitentiarius ad audiendas Confessiones semper paratus debet existere, nec potest pœnitentes recusare, quia si hoc faciat poterit ab Episcopo puniri & priuari, parte 3. Allegatione 55. numero 26. pag. 201.

Pœnitentiarius horis opportunis loco, & sedes Episcopi, ad quem hoc pertinet arbitrari, peccata confiteri volentibus sui copiam facere tenetur, parte 3. Allegatione 55. numero 202.

Pœnitentiarius virgam seu bacchetram in manu, sicut in Vrbe, tenere non debet, præcipue in locis vbi hoc non est in vsu, parte 3. Allegatione 55. numero 29. pag. 202.

Pœnitentiarius dum audit Confessiones in Ecclesia, siue in confessionario, siue extra habendus est pro præsentem in choro pro illo tempore dumtaxat, quo actualiter eas audit, parte 3. Allegatione 55. n. 30. pag. 202.

Pœnitentiarius dum confessiones actualiter audit, non solum habetur pro præsentem in choro ad lucrandas quotidianas distributiones, sed etiam elemosynas ipsas, quæ distribuuntur inter Canonicos pro associandis & sepeliendis defunctorum cadaveribus, parte 3. Allegatione 55. numero 31. pag. 202.

Pœnitentiarius non habebitur pro præsentem in choro si extra Ecclesiam Confessiones audiat etiam infirmorum, parte 3. Allegatione 55. numero 32. pag. 202.

Pœnitentiarius non tenetur ad maiorem resistentiam, quam alij Canonici, dummodo non absit tempore, quo frequentius pœnitentes accedunt & diebus festis solemnibus, parte 3. Allegatione 55. numero 33. pag. 202.

Pœnitentia potest resignari etiam in fauorem & cum referuatiōe pensionis, parte 3. Allegatione 55. numero 34. pag. 203.

Pœnitentiarius Canonicus Ecclesiæ Cathedralis debet esse Magister, vel Doctor, aut licentiatus in Theologia, vel Iure Canonico, & annorum 40. seu alijs qui aptior pro loci qualitate reperitur, parte 3. Allegatione 60. numero 68. pag. 303.

Pœnitentes publici donec perfecta pœnitentia reconcilientur non possunt esse susceptores in Baptismo, vel Confirmatione, parte 2. Allegatione 30. numero 37. pag. 243.

Pœnitentias publicas imponere, aut pœnitentes reconciliare sine speciali mandato Vicario generali non licet, parte 3. Allegatione 54. numero 87. pag. 179.

Index rerum, & verborum.

Poenitens qui virtute Iubilei, vel alterius privilegij facultatem habet eligendi Confessarium approbatum ab Ordinario, an possit eligere Confessarium approbatum ab Ordinario alterius diocesis parte 2. Allegatione 25. numero 15. & 16. pag. 175.

Poenitens confessus cum Sacerdote excommunicato communiter occulto, sibi tamen non ignoto, ex parte materiae inualide facit Sacramentum, parte 2. Allegatione 25. numero 41. pag. 181.

Poenitentes solemniter infamiae nota laborant, parte 2. Allegatione 41. numero. 6. pag. 397.

Poenitentiam solemnem faciens, etiam illa peracta, prohibetur ordinari, non sic poenitentiam publicam faciens, parte 2. Allegatione 43. numero 7 pag. 397.

Poenitentes seculari iudicio sunt subiecti, neque aliquo fori privilegio gaudent, parte 2. Allegatione 12. numero 44. pag. 85.

Poenitentiam solemnem peragentem scienter ordinans suspensionem incurrit per annum à celebratione, p. 3. Alleg. III. nu. 13. pag. 770.

Pollicis pars si desit, & notabilem defectum non producat, nec Hostiam frangere impediatur, minime irregularitatem inducit? dummodo eiusdem nulla praecesserit culpa, par. 2. Alleg. 42. numero 20. pag. 349.

Pompae in saltu plus scandalizat homines seculi, quam aedificat, parte 1. tit. 2. glo. 7. numero 13. pag. 136.

Pontificalia insignia quae sunt, parte 2. Allegat. 6. numero 9. pag. 42.

Pontificalium nomine quae veniant, parte 3. Allegatione III. numero 33. pag. 774.

Pontificalia Episcopus exercere non potest in loco exempto, etiam vocatus, nisi accederet licentia Episcopi diocesis, ubi locus est constitutus, parte 2. Allegatione 6. numero 13. pag. 42.

Pontificalia ut possit Episcopus exercere in diocesi alterius non potest Patriarcha facultatem concedere, ibid. numero 14.

Pontificalia in alterius diocesi exercens Episcopus, etiam cuiusvis privilegij praetextu, suspensionem à Pontificalibus incurrit, parte 3. Allegatione III. numero 9. pag. 769.

Pontificalibus suspensus, vide Suspensus à Pontificalibus.

Populus in lege veteri in duos ordines sapienter distributus fuit, quorum unus civilibus officiis, alius vero diuino cultui interuenit, parte 1. tit. 1. c. 1. numero 3. pag. 3.

Populus admonendus est, ut diebus Dominicis & festis maioribus frequentet suas parochias, excommunicandus tamen non est, si admonitioni non paruierit, parte 3. Allegatione 76. numero 35. pag. 473.

Populum non potest Ordinarius cogere mulctis & poenis ire ad audiendam sacram concionem, & Missam in Ecclesia parochiali, ibid. numero 36.

Populus potest Regis electionem facere ex aliquo iusto capite, parte 1. tit. 3. cap. 2. numero 33. pag. 257.

Portio canonica, vide Canonica portio.

Portionarij cum non dicantur de Capitulo possunt corrigi, & puniri ab Episcopo sine capitularibus adiunctis, etiam casu, quo de consuetu-

dine, aut privilegio vocem habeant in Capitulo, parte 3. Allegatione 73. numero 10. pag. 431.

Possidere non possunt in solidum duo in simul eandem rem, & eodem modo, non ita si diuersis respectibus, parte 3. Allegatione 54. numero 38 pag. 169.

Possessor bonorum, cum sit ut haeres succedit in iure patronatus, parte 3. Allegatione 71. numero 5. pag. 376.

Possessio capta nomine Seminarii nondum erecti, est nullius considerationis, & non producit iuris effectus, parte 3. Allegatione 77. numero 26. pag. 481.

Possessionem Episcopatus nullus capere potest, nec illum administrare nisi literis expeditis, & ostensis, parte 3. Allegatione III. numero 35. pag. 774.

Potentes personae, in quibus usurpatio iniuripatronatus praesumitur, sunt Imperator, Reges, Infantes, Barones, alijque magnates, parte 3. Allegatione 72. numero 65. pag. 399.

PRAEBENDA THEOLOGALIS ubi ab Episcopo institui debeat, parte 3. Allegatione 56. numero 2. pag. 205.

Praebenda primo vacatura ut sit Theologalis, & in Theologalem maneat erecta requiritur actualis deputatio, parte 3. Allegatione 56. numero 3. pag. 205.

Praebendae Theologicae in Francia, & in Regnis Coronae Castellae, & Legionis per Ordinarios in quocunque mense vacauerint, providentur, parte 3. Allegatione 56. numero quinto pag. 206.

Praebenda Theologalis nec potest optari ab alio, nec praebendatus Theologalis poterit illam dimittere, & aliam optare, parte 3. Allegatione 56. numero 10. pag. 207.

Praebenda Theologalis, seu Magistralis vacans debet dari in commendam unico Canonico idoneo eiusdem Capituli, donec titularis provideatur, parte 3. Allegatione 56. numero 14. pag. 207.

Praebendae Theologicae collatio suspendenda est, donec inuentatur Theologus secularis, cui fieri possit, & interim fructus omnes tradendi sunt Superiori alicuius Ordinis, qui curet ut aliquis Theologus ex suis Regularibus ibi publice doceat Sacram Scripturam, parte 3. Allegatione 56. numero 15. pag. 207.

Praebendae Metropolitanae Caesaraugustae in mensibus, Ianuarij, Aprilis, Iulij, & Octobris sunt reservatae Sedi Apostolicae, parte 3. Allegatione 57. numero 50. pag. 231.

Praebendae temporales, quae nihil spiritualitatis habent, non comprehenduntur sub reservatione regulae nonae Cancellariae, p. 3. Allegatione 57. numero 145. pag. 254.

Praebendas supprimere in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus quando possit Episcopus, parte 3. Allegatione 67. numero primo, pagina 312.

Praebendas extinguendi Collegiarum non insignium nullam habet Episcopus potestatem, parte 3. Allegatione 67. numero 2. pag. 352.

Praebendarum tenuium suppressionem facere non potest Collegiatae Ecclesiae Praelatus, licet sit exemptus, & Ecclesiae insignis, parte 3. Alleg.

Index rerum, & verborum.

sunt communia, nec etiam si cederet in utilitatem Capituli, parte 3. Allegatione 67. numer. 9. pag. 333.

Præbendam supprimere potest Episcopus cū consensu Capituli, & applicare singulis Canonicis, vel singulis de Capitulo, parte 3. Allegatione 67. nu. 10. pag. 333.

Præbende dimidiæ, portionariæ, & tertionariæ non veniunt appellatione Canonici, par. 1. tit. 2. glof. 17. numer. 29. pa. 203.

Præcedentiæ controuersias inter Ecclesiasticas personas tā seculares, quā Regulares contingentes Episcopus omni amota appellatione quoad effectum suspensuum summarie componit, parte 3. Allegatione 78. numero vigesimo quinto, pag. 489.

Præcedentiæ sunt iudicandæ secundum loci consuetudinem, ibid. nu. 27.

Præcedunt Canonici Regulares monachos etiam nigros, ibid. n. 29. & Fratres Prædicatores præcedunt reliquos Mendicantes, ibidem numero 30.

Præminentiarum in materia an possit compromitti, ibid. nu. 31.

Præcedentiæ controuersie quomodo componendæ declarauit Greg. XIII. ibidem numero 32.

Præcedere debet religio, quæ est prima in institutione, & approbatione, ibidem numero 36. Vnde Monachi trium fontium, & S. Crucis Hierusalem præcedunt Monachos S. Eusebij, ex quo eorum ordo, qui est Cisterciensium, fuit prius institutus, & approbatus, ibidem nu. 37. pag. 490.

Præcedentiæ sunt terminandæ secundum quod in alma Vrbe omnium magistra seruatur, ibidem numer. 35.

Præceptorie Militiæ, & Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani vacant per promotionem ad Episcopatum, parte 3. Alleg. 57. numer. 72. pag. 235.

Præco Episcopus dicitur vt annuntiet populo scelera aliorum, parte 1. tit. 1. cap. 2. numer. 13. pag. 16.

Prædicandi munus per Episcopum committi potest etiam clerico, qui non sit in Sacris constitutus, parte 3. Allegatione 76. numero 45. pag. 475.

Prædicantes miracula falsa, vel incerta, aut prophetias, quæ non continentur in sacra Scriptura, incidunt in excommunicationem Papalem, parte 3. Allegatione 50. numero 119. pag. 31.

Prædicare debent, vel facere prædicare Episcopi tempore Quadragesimæ, & Aduentus Domini, parte 3. Allegatione 76. numero 30. pagina 473.

Prædicare non est adus proprius alicuius Ordinis, sed potius iurisdictionis, parte 3. Alleg. 76. num. 44. pag. 475.

Prædicationes populo facere præcipuum Episcoporum munus est, part. 3. Alleg. 76. numer. 1. pag. 468.

Prædicatio Episcopo non conceditur extra suam diocesim, cum possit prohiberi ab Ordinario loci, parte 3. Allegatione 76. numer. 2. pag. 468.

Prædicationis munus si Episcopi impediti

populo facere non valent, ad illud salubriter exequendum viros allumere debent, parte 3. Allegatione 76. numero 4. pag. 468.

Prædicationis munus committi potest Sacerdoti, aut alijs ex duobus Sacris Ordinibus insignitis, parte 3. Allegatione 76. numero 42. pag. 474.

Prædicatio tempore cuiuscunque interdicti licita est, parte 3. Allegatione 76. numero 46. pag. 475.

Prædicatorum deputandi munus ad Episcopum pertinet aliqua causa ex relatis in cap. inter cetera, de officio Ordinario, parte 3. Allegatione 76. numero 5. pag. 468.

Prædicatoris electio, & deputatio ad solos Episcopos in eorum Cathedralibus spectat, nulla habita ratione cuiuscunque consuetudinis, etiam immemorialis, parte 3. Allegatione 76. numero 6. pag. 469.

Prædicatores pro Ecclesiis suæ diocesis à solo Episcopo absque Capituli consensu deputari possunt, parte 3. Allegatione 76. numer. 8. pag. 469.

Prædicatoris munus obire per se volentes, qui animarum curam habent, non debent prohiberi, parte 3. Allegatione 76. numer. 9. pagina 469.

Prædicator pro sola obligatione concionandi potest exigere pretium, locando libertatem suam, part. 3. Allegatione 76. numer. 10. pag. 469.

Prædicatores deputandi sunt impensis eorum, qui eos præstare tenentur, vel solent, parte 3. Allegatione 76. numero 11. pag. 469.

Prædicatorum solita merces nulla ex parte à pensionariis est exigenda, atque & minus si populus hos sumptus facere solebat, parte 3. Allegatione 76. numero 13. pag. 469.

Prædicatoribus mercedem solitam exhiberi communitas dare debet, si ex consuetudine immemoriali constat eam olim fuisse illis exhibitam, parte 3. Allegatione 76. numero 14. pag. 469.

Prædicator pro Quadragesima quorum expensis sit conducendus, quando dubitatur, debet Episcopus interim proprio sumptu conducere illum, parte 3. Allegatione 76. numer. 15. pag. 469.

Prædicatores Regulares prædicare volentes in Ecclesiis sui ordinis debent à Superioribus de vita, moribus, & scientia examinari, & approbari, & obtenta ab eis licentia, cum ea personaliter se coram Episcopo præsentare, & ab eo benedictionem petere, part. 3. Alleg. 76. n. 17. pag. 470.

Prædicatori idoneo non est deneganda licentia prædicandi, nec potest eum Ordinarius ad libitum, & sine rationabili causa suspendere à prædicatione, parte 3. Allegatione 76. nu. 21. pag. 471.

Prædicatorem si Episcopus suspendat, non tenetur causam exprimere quare ad hoc prohibendum moueatur, part. 3. Allegatione 67. numer. 22. pag. 471.

Prædicatores Regulares an possint de doctrina examinari ab Episcopis? part. 3. Allegatione 76. numero 23. p. 471.

Prædicatores Verbi Dei quales esse debeant,

X x

Index rerum, & verborum.

- parte 3. Allegatione 76. numero 47. pa. 475.
 Prædicatoribus errores, aut scandala disseminantibus in populum, quamvis Regulares sint, potest Episcopus prædicationem interdiceret, etiam in suis monasterijs, parte 3. Allegatione 76. num. 48. p. 476.
 Prædicatoribus etiam Regulares hæreses prædicantes punit Episcopus, parte 3. Allegatione 76. numero 49. pag. 476.
 Prædicatoribus Regulares quando in Ecclesijs suorum ordinum inuitis, aut contradicentibus Episcopis prædicare non possint, parte 3. Alleg. 76. num. 20. pag. 470.
 Prædicatori ad præstandam elemosynam potest Episcopus cogere laicum, qui eam præstare tenebatur, parte 3. Allegatione 82. numero 7. pag. 512.
 Prædicare sæpissime exemplo & verbo debet Episcopus, scientia, qua debet præditus, parte 1. tit. 2. glo. 10. numero 12. pag. 165.
 Prædicandi munus Episcopis incumbit, ibid. num. 13. pag. 166.
 Prædicare debet Episcopus exemplo intentus, ibidem num. decimo quinto cum seqq. pag. 166. cum seqq.
 Præminentiarum in sedendo in synodo diocesana nullum præiudicium in futurum sedentibus operatur, parte 93. Allegatione 16. numer. 3. pag. 86.
 Prælationum, & dignitatum gradus ex Ecclesiæ institutione, & ab ipso iure humano processerunt, parte 1. tit. 1. cap. 6. numer. 23. pag. 57.
 Prælationes primatum, & Archiepiscoporum ad Ius diuinum esse referendas qui teneant, ostenditur, ibidem numero vigesimo quarto, pag. 58.
 Prælatorum Ecclesiasticorum gradus ad imitationem Gentilium, eorum Flaminum, & Archiflaminum Diuum Petrum ordinasse, qui teneant, ostenditur parte 1. tit. 1. ca. 7. numero 2. pag. 59.
 Prælatorum Ecclesiasticorum gradus ad celestis Hierarchiæ similitudinem institutos fuisse verior tenet sententia, ibid. numero 3.
 Prælaturis contra temere se ingerentes inuehiuntur Sanctus Bernardus, & Gregorius, parte 1. tit. 2. glof. 1. numero 7. pag. 84. & 85.
 Prælaturæ acceptatio procedere debet ex quadam intima stimulatione, sollicitante nos emulati fraternali salutem, ibid. numero 11. pag. 85.
 Prælatus peccans tot moribus dignus est, quot ad subditos suos perditionis exempla transmittit, parte 1. tit. 2. glof. 3. numero 24. pag. 110.
 Prælati à personarum acceptione cauere debent, parte 1. tit. 2. glof. 12. numero 14.
 Prælatus intueri debet ne dum immoderatus custoditur virtus humilitatis, soluantur iura regiminis, ibid. numero 15.
 Prælati non seueritate, sed beneuolentia subditos corripere debent, ibid. numero 17.
 Prælati Regulares in subditos excommunicationes pro rebus deperditis dirigere non possunt, parte 3. Allegatione 96. numero 13. pag. 521.
 Prælati Regulares in monasterijs exemptis, & sibi subiectis non possunt facultatem concedere nouitijs disponendi de suis bonis temporalibus, parte 3. Allegatione 99. numero 7. pag. 645.
 Prælati Religiosorum non habent facultatem degradandi, seu deponendi suos subditos, nisi illis concessum sit per priuilegium, vel consuetudinem à Romano Pont. toleratum, parte 3. Allegatione 110. num. 25. pag. 764.
 Prælati, quorum præsentia in degradatione Clerici necessaria est ex dispositione Concilij Trid. sess. 13. de reformat. cap. 4. debent cum proprio Episcopo in cognitione, & examine causæ tanquam iudices terre suffragium, ibid. numero 25. pag. 764.
 Prælati Ecclesiarum Episcoporum nomine nuncupantur quia præcipuum eorum munus est pro subditorum spirituali salute diligenter inuigilare, parte 1. tit. 1. cap. 6. numero 14. pag. 53.
 Prælati Regulares habentes ius Baculum deferendi, & Mitram, minores Ordines conferre possunt alijs Regularibus, qui dimissorias speciales suorum Superiorum, & specialem consensum Episcopi loci habuerint, parte 2. Allegat. 3. numero 13. pag. 27.
 Prælati inferiores dimissorias concedere nequeunt, nisi ex consuetudine legitime præscripta, aut alio peculiari iure potestatem acquisiuerint eas dandi, parte 2. Allegatione 7. numero 6. pag. 45.
 Prælati Regulares bene possunt conciliare Ecclesias quacunque ex causa violatas, & pollutas aqua per ipsos benedicta, si Episcopus, qui illam benedicat, distet ultra duas dietas, parte 2. Alleg. 28. numero 64. pag. 232.
 Prælati inferiores habentes iurisdictionem Episcopalem, vel quasi, possunt in iuramentis & votis dispensare, & in illis casibus, in quibus Episcopi dispensare valent, parte 2. Alleg. 2. 36. numero 11. pag. 327.
 Prælati Regulares tam Generales, quam Præuinciales, & locales ab Ordinario exempti, possunt dispensare cum suis subditis in votis, & iuramentis, parte 2. Allegatione 36. numero 12. pag. 327.
 Prælati Religionum ex priuilegio & speciali iure possunt dispensare in votis volentium intrare suum Ordinem, parte 2. Allegatione 36. numero 13. pag. 328.
 Prælatos ne sua iurisdictione vtantur impediētes, quique illorum, & delegatorum iudicia eludentes ad Curiam secularem recurrunt, aut contra illos decernunt, præstantesque auxilium, excommunicantur §. 16. parte 3. Allegatione 50. numero 73. pag. 20.
 Prælatus quicumque sibi subditum absoluerit poterit ab omni excommunicatione Iuris nulli reseruata, parte 3. Allegatione 50. numero 181. pag. 46.
 Prælatus dicitur Vicarius Episcopi ratione iurisdictionis, quam habet cum administratione, parte 3. Allegatione 54. numero 135. pag. 185.
 Prælati Regulares intra duos menses ab adepta possessione suæ præfecturæ tenentur Fidei professionem facere, parte 3. Allegatione 61. numero 7. pag. 315.
 Prælatus omnis ius habens conferendi, insti-

Index rerum, & verborum.

tuendi, & à beneficio quoque clericos amouendi, potestatem habet liberas beneficiorum resignationes admittendi, parte 2. Alleg. 69. num. 4. pag. 359.

Praelatus quilibet etiam inferior dummodo habeat Episcopalem potestatem, potest iurispatronatus acquisitioni consensum praestare, parte 3. Allegatione 70. n. 30. pagina 371.

Praelatus conferens beneficium iure deuolutionis tenetur seruare naturam beneficii, parte 3. Allegatione 71. n. 109. p. 407.

Praelati inferiores ius instituendi possunt habere ex privilegio, praescriptione, seu consuetudine, parte 3. Allegatione 72. numer. 184. pag. 421.

Praelati inferiores habentes iurisdictionem quasi Episcopalem vti proximiores Ecclesias seculares exemptas non visitant, parte 3. Allegat. 74. num. 10. pag. 440.

Praelatus nullus Papa inferior potest censum perpetuum, aut pensionem perpetuam imponere, parte 3. Allegatione 85. numer. 2. pagina 539.

Praelato, qui habet iurisdictionem quasi Episcopalem in Ecclesia, debetur Canonica portio de relictis ipsi Ecclesiae, parte 3. Allegat. 86. nu. 8. pag. 444.

Praelati Episcopo inferiores non possunt de iure subsidium charitativum exigere, sed privilegio, vel consuetudine, parte 3. Allegatione 87. nu. 17. pag. 556.

Praelatus, qui potest charitativum subsidium exigere, debet prius congregato Clero cum charitate, & humanitate ei exprimere causam suae indigentiae, parte 3. Allegatione 87. numer. 26. pag. 557.

Praelatus Religionis, quamvis habeat quasi Episcopalem auctoritatem in Regulares sibi subditos, iure ipso non potest indulgentias concedere, parte 3. Allegatione 88. numer. 19. pag. 565.

Praelati Mendicantes, quorum Ecclesiis cura animarum non est annexa, venire non tenentur ad Synodum dioecesanam, parte 3. Allegatione 93. nu. 7. pag. 585.

Praelatus ubi tenetur stare locationi praedecessoris, potest de nouo exigere à conductore pensionem praedecessori anticipare solum, parte 3. Allegatione 94. numero quinto pag. 592.

Praelatus sciens se repudiaturum praelaturam, non obligat successorem, etiam si faciat locationem nomine Ecclesiae, parte 3. Alleg. 94. numer. 6. pag. 593.

Praelatus si ex causa renunciationis, vel permutationis libere dimittat suum beneficium, eius heredes & fideiussores in locatione de eo facta tenentur de euictione locatoribus, parte 3. Alleg. 94. n. 12. pag. 594.

Praelatus quando bona sui beneficii locat tanquam libera, tunc eius heredes, & fideiussores de euictione tenentur, parte 3. Allegatione 94. num. 13. pag. 594.

Praelati Regulares in subditos excommunicationes pro rebus deperditis dirigere non possunt, parte 3. Allegatione 96. numer. 13. pagina 521.

Praelati habentes iurisdictionem quasi Episco-

palem, nullique Episcopo subiecti possunt in suis dioecibus licentiam concedere nouitiis ad disponendum de suis bonis temporalibus, parte 3. Allegatione 99. numero sexto, pagina 645.

Praelati Regulares in monasteriis exemptis, & sibi subiectis non possunt facultatem concedere nouitiis disponendi de suis bonis temporalibus, parte 3. Allegatione 99. numer. 7. pagina 645.

Praelati Ecclesiae, qui procurant ut Clerici capiuntur à dominis temporalibus, ut beneficia renuntient, vel ut citati ad Apost. Sedem ad ipsam ire non possint, suspenduntur à perceptione fructuum suarum Ecclesiarum ad triennium, parte 3. Allegatione 111. numer. 29. pag. 772.

Prepositus, seu Praefectus totius Ordinis Regularis potest charitativum subsidium petere à monasterio Ordinis sui pro sumptibus necessariis ad gubernationem Ordinis, si aliunde non habeat bona, parte 3. Allegatione 87. numer. 19. pag. 556.

Praescripta vniuersitate praescribitur & iurispatronatus illi adherens, parte 3. Allegatione 71. n. 42. pag. 381.

Praesentare non potest vicarius generalis ad beneficium iurispatronatus, ad Episcopi praesentationem pertinens absque eius speciali mandato, parte 3. Allegatione 54. numero 82. pagina 178.

Praesentationem habens in praebenda penitentiariae vnita poterit in ea postea praesentare electum ab Episcopo, parte 3. Allegatione 55. num. 12. pag. 290.

Praesentatus, seu electus ad beneficium potest absens institui ab Episcopo, si ei notum sit esse idoneum notorie, parte 3. Allegatione 60. num. 85. pag. 307.

Praesentatio in beneficio iurispatronatus fit per patronos, quando Ecclesia vacat, parte 3. Alleg. 72. n. 3. pag. 190.

Praesentationes multiplicatae probant iurispatronatus, dato etiam quod essent interpositae, & non successivae, parte 3. Allegatione 72. numer. 30. pag. 394.

Praesentationes multiplicatae dicuntur ad minus duae, parte 3. Allegatione 72. numer. 31. pag. 394.

Praesentationes continuatae, quae omnes effectum sortitae sunt, de substantia requiruntur in probatione iurispatronatus, quod ex usurpatione praesumatur, parte 3. Allegatione 72. numer. 55. pag. 398.

Praesentationes effectum sortiri dicuntur si sint confirmatae, parte 3. Allegatione 72. numer. 56. pag. 398.

Praesentari possunt in iurispatronatus omnes, qui prohibiti non reperiuntur, parte 3. Alleg. 72. n. 72. pag. 401.

Praesentare se ipsum non potest clericus patronus, parte 3. Allegatione 72. numer. 85. pag. 402.

Praesentare potest pater filium, auus nepotem, seu alios consanguineos, parte 3. Allegat. 72. nu. 93. pag. 403.

Praesentari ad beneficia, qui ut indigni non possint, parte 3. Allegatione 72. numer. 101. pag. 405.

Index rerum, & verborum.

Præsentantes minus idoneum, vel indignum peccant mortaliter, & si sunt patroni ecclesiastici priuantur ea vice iure præsentandi, si autem laici possunt intra quadrimestre alium præsentare, nisi scienter præsentauerint, parte 3. Alleg. 72. nu. 105. pagina 405.

Præsentatus Episcopo personaliter exhiberi debet, parte 3. Allegatione 72. numer. 110. pag. 407.

Præsentatio est exhibitio personæ per patronum Episcopo, vel alteri ad quem institutio pertinet, legitime facta, parte 3. Allegatione 72. nu. 113. pag. 407.

Præsentatio de absente facta non valet, nec Ordinarius tenetur præsentatum admittere, qui se personaliter non exhibet, part. 3. Allegatione 72. nu. 114. pag. 407.

Præsentati cur personaliter, & non per procuratorem se debeant Episcopo præsentare, part. 3. Allegatione 72. numero 114. pagina 408.

Præsentatum absentem potest Episcopus instituere, si ei notum sit esse idoneum notorie, parte 3. Allegatione 72. numer. 118. pagina 408.

Præsentati ad beneficia simplicia, si Episcopo eorum idoneitas nota non sit, à nullo etiam Apostolicæ Sedis Nuntio institui debent, nisi prius fuerint ab Ordinario examinati, parte 2. Allegat. 72. numer. 124. p. 410.

Præsentatio à patronis laicis, vel clericis ratione proprii patrimonij facienda est intra quadrimestre, & ab Ecclesiasticis intra semestrem, parte 3. Allegatione 72. num. 126. p. 411.

Præsentatio si fuit amissa, præsumitur facta in tempore, parte 3. Allegatione 72. numer. 142. pag. 414.

Præsentatio intra tempus datum à iure fieri potest quocunque die etiam feriato, parte 3. Alleg. 72. n. 144. p. 414.

Præsentatio est actus extrajudicialis, & voluntarius, par. 3. Allegatione 72. numero 146. pag. 414.

Præsentatio potest fieri extra territorium, & diocesim habentis instituere, parte 3. Allegatione 72. n. 147. pag. 414.

Præsentatio coram Episcopo loci, vel coram habente instituere facienda est, parte 3. Allegat. 72. n. 148. pag. 415.

Præsentatio quando fieri debet coram Episcopo, Sede Episcopali vacante, fieri potest coram Capitulo, part. 3. Allegatione 72. numer. 149. pag. 415.

Præsentatio ecclesiasticorum vim habet electionis, in qua non cadit variatio, part. 3. Allegat. 72. numer. 154. p. 415.

Præsentatus à laico acquirit tantum ius ad rem, par. 3. Allegatione 72. nu. 155. pag. 415. & part. 3. Allegatione 57. n. 157. p. 264.

Præsentationis actus ubi non fuit perfectus poterit tunc patronus Ecclesiasticus iterum canonice præsentare, parte 3. Allegatione 72. nu. 165. pagina 418.

Præsentatus à duobus compatronis, vno clerico, alio laico, est instituendus, quamuis laicus variando alium præsentauerit, parte 3. Allegat. 72. num. 166. pagina 418.

Præsentatum si Ordinarius sine legitima causa

admittere nolit, patronus non tenetur alium præsentare, par. 3. Allegatione 72. nu. 167. pag. 418.

Præsentatio & institutio quando pertinet ad Episcopum diuerso capite separatè fieri debet, secus vero quando ad Episcopum tanquam Episcopum pertinet præsentatio iuris patronatus, vel ad eum ex deuolutione deuoluitur, quia tunc in eius arbitrio erit vnico, vel duplici actu negotiū expedire, parte 3. Allegatione 72. numer. 196. pag. 424.

Præsentatis pluribus à diuersis patronis ille debet institui, qui à maiori parte fuit præsentatus, par. 3. Allegatione 72. nu. 197. p. 424.

Præsentatus ad aliquod beneficium si ante confirmationem per se vel per alium administrauerit eo ipso priuatur iure sibi quæsito, & beneficium vacat vt prius, p. 3. Alleg. 57. numer. 214. pag. 268.

Præsentatus seu electus ad beneficium potest absens institui ab Episcopo, si ei notum sit esse idoneum notorie, parte 3. Allegatione 60. num. 85. pag. 307.

Præstimonja possidens inibi domicilium habere dicitur, & ab Episcopo loci, ubi est situm præstimonium, ordinari potest, parte 2. Allegatione 4. numer. 48. pag. 33.

Præstimonja inter Ecclesiastica beneficia connumerantur, ibid. n. 49.

Præstimonium vel fructum habens gaudet fori priuilegio, par. 2. Allegatione 12. numer. 11. pag. 76.

Præstimonja qualia veniunt sub dispositione regulæ 9. Cancellariæ, parte 3. Allegatione 57. nu. 149. pag. 254.

Præsules dicuntur Episcopi, quia in Concilio præsident, part. 1. titul. 1. cap. 2. numer. 5. pag. 14.

Pretor habet potestatem puniendi suos officiales pro delictis in officio commissis, parte 3. Allegatione 107. numero decimo quarto, pagina 749.

Præueniendi voluntas colligitur ex clausula contenta in litteris, dummodo tempore datæ non fuerit alicuius quæsitus, part. 3. Allegatione 57. num. 11. p. 224.

Præueniens summus Pont. in conferendo etiam in mensibus Ordinario concessis, valet eius collatio, ibid. nu. 10.

Pretiose res mobiles, si cum immobilibus equiparentur, sine causa & solemnitate alienari non possunt, par. 3. Allegatione 95. numero 39. pag. 607.

Primates, vt verior tenet sententia, licet Patriarchæ possint appellari, non tamen omnes primates vere sunt Patriarchæ, nec idem habent officium eandemue auctoritatem, p. 1. titul. 1. cap. 6. n. 7. pag. 52.

Prima tonsura à Parochis simplicibusque Sacerdotibus, & à Guardianis, ac Prioribus poterat conferri, quod hodie non procedit cum Ecclesiæ vsus resistat, part. 2. Allegatione 3. numer. 16. pag. 22.

Prima clericalis tonsura secundum aliquos potest cõferri ab Episcopo suis subditis in aliena diocesi, parte 2. Allegatione 6. numer. 15. pagina 43.

Prima tonsura non cõfertur nisi habenti

Index rerum, & verborum.

ætatem septem annorum, part. 2. Allegatione 11. num. 1. pag. 67.

Primam tonsuram recipiens ante septennium non peccat mortaliter, si nondum peruenit ad vsum rationis, Episcopum tamen conferens tonsuram ante septennium mortaliter peccat, parte 2. Allegat. 11. n. 3. p. 67.

Primam tonsuram non est conferenda nisi ostendenti se legare, & scribere scire in lingua saltem vulgari, part. 2. Allegatione 11. numer. 5. pag. 67.

Primam tonsuram in omni tempore potest conferri, part. 2. Allegatione 11. numero 19. pagina 70.

Primam tonsuram si inuito homini conferat Episcopus ipso iure sit suspensus, part. 3. Alleg. 111. num. 3. p. 768.

Primam tonsuram si Episcopus infanti præsumat conferre per annum ab eius collatione suspenditur, ibid. n. 4. p. 768.

Primam tonsuram si Episcopus conferre præsumat homini alienæ diocesis sine licentia sui Superioris, ab eius collatione per annum suspenditur, ibid. num. 7. p. 769.

Primam tonsuram illiterato conferens Episcopus, ab eius collatione per annum suspenditur, ibid. n. 6. p. 769.

Primam tonsuram conferentes titulares Episcopi alicui non habenti litteras dimissorias, incurrit suspensionem per annum à pontificali- bus, ibid. numer. 24. p. 770.

Primatûs Hispaniarum ius Brachatæ inest ex institutione S. Iacobi, parte 1. tit. 3. cap. 8. num. 48. pag. 291.

Primatûs Toletanæ Ecclesiæ competere de iure existimant Summi pontifices, ibidem numer. 69.

Primatûs contentio inter Archiepiscopum Bracharensem & Toletanum à quo tempore incæperit, ostenditur, ibid. n. 78.

Princeps secularis non potest subditis suis indicare & præcipere obsequium alicuius festi sine auctoritate Episcopi, part. 3. Allegatione 105. num. 33. pag. 716.

Princeps res Regiæ Coronæ alienare nequit p. 1. tit. 3. c. 2. n. 70. p. 246.

Principes omnes, qui in Ecclesias munifici, & liberales extiterunt de hostibus suis triumpharunt, & imperium seu regna ad longissimam posteritatem traduxerunt, ibidem numero 81. pagina 249.

Principibus aliquando concessum fuit, ut electio à Clericis facta valida non esset, nisi eorum accederet assensus, parte 1. tit. 1. capit. 3. n. 8. pag. 23.

Principes sunt instar lucetium gemmarum, p. 1. tit. 2. glof. 3. n. 10. p. 104.

Principis vita censura est ad quam dirigimur, ad quam conuertimur, ibid. n. 23. p. 109.

Principes plus corrumpunt exemplo, quam peccato nocent, ibid. n. 22.

Princeps debet esse Reip. quod oculis corpori, quod intellectus animæ, ibidem numer. 27. pag. 112.

Princeps nullum maius indicium bonæ mentis potest ostendere, quam ut adiungat sibi viros virtute & fama celebres, p. 1. tit. 2. glof. 16. numer. 9. pag. 192.

Principi soli competit legem condendi potestas, parte 3. Allegatione 50. numer. 33. pagina 13.

Prior in Lusitania dicitur prima dignitas in Collegiata, p. 1. tit. 2. glof. 17. num. 71. pag. 205. & part. 3. Allegat. 57. n. 97. pag. 141. ubi quod in aliquibus Hispaniæ partibus dicitur Abbas, à libi vero præpositus.

Prior Fratrum prædicatorum, si illi electio pauperum commissa sit, potest eligere Fratres suos, quamuis ipsi filij sint spurij, p. 3. Alleg. 83. nu. 25. pag. 524.

Prioratus, Præposituræ, & alienæ dignitates conuentuales, ac præceptoræ generales Ordinum quorumcunque, sed non Militarum, comprehenduntur sub reservatione regulæ 4. Cancellariæ, part. 3. Allegatione 57. num. 103. pag. 143.

Prioratus & dignitates conuentuales, non claustrales cadunt sub reservatione regulæ 4. Cancellariæ, ibid. n. 105.

Prioratus per Vicarium perpetuum deseruiri solitus non dicitur beneficium curatum, ibid. numer. 166 p. 258.

Prioratus Religionis S. Augustini, & S. Dominici, & alij similes, quia non sunt perpetui, non comprehenduntur sub reservatione regulæ 9. Cancellariæ, ibidem numer. 175. pagina 259.

Prioratus, Abbatias, præposituras, beneficiaque Regularia solus papa commendare potest, p. 3. Alleg. 59. n. 16 p. 283.

Prioratus Regulares habentes curam animarum soliti commendari secularibus, concursus non conferuntur, part. 3. Allegatione 60. numer. 34. pag. 298.

Prioratus Militum Hierosolymitanorum Ordinarij visitare non possunt, p. 3. Allegatione 74. nu. 27. pagina 444.

Prioritas, seu præuentio caufatur non solum per vnum diem anterioritatis, sed etiam ratione vnius horæ, part. 3. Allegatione 78. numer. 34. pagina 490.

Privatio beneficij ipso iure non inducitur nisi in casibus à iure expressis, part. 3. Allegatione 57. num. 251. pagina 274.

Privari non potest Episcopus à Concilio Provinciali, part. 3. Allegatione 112. numer. 2. pagina 777.

Privilegia habens ad instar alicuius privilegij, habet etiam illud privilegium quod privilegijus instar alterius obtinet, part. 1. tit. 3. cap. 7. n. 14. pag. 274.

Privilegia si quæ sunt primatûs ius alicui prælati concedentia non operantur in tertij præiudicium, p. 1. tit. 3. c. 8. n. 68.

Privilegium seu gratia ex precibus non veris ipso iure est nullum, ibid. n. 70.

Privilegium concessum à Summo Pont. intelligitur sine tertij præiudicio, ibidem numer. 71.

Privilegium obtinens à Sede Apostolica ad recipiendos Ordines à quolibet Episcopo, non indiget nouis litteris dimissorialibus, sed testimonialibus tantum proprij Ordinarij de vita & moribus, part. 2. Allegatione 7. numer. 15. pag. 47.

Privilegium concessum alicui Religioni ad edi-

Index rerum, & verborum.

ficanda Monasteria sine licentia Ordinarij an ex non usu amittitur, part. 2. Allegat. 26. numer. 10. pag. 191.

Priuelegium amittitur per modum & viam præscriptionis, vel per viam tacite renuntiationis, & non vsum, parte 2. Allegatione 26. num. 11. pag. 191.

Priuelegium non amittitur per non vsum si occasio, & opportunitas non se obtulit vtendi illo, part. 2. Allegatione 26. numer. 13. pagina 193.

Priuelegiarius si occasione oblata suo priuelegio non vtatur, quando illud amittat, p. 2. Alleg. 26. n. 14. pag. 193.

Priuelegium vt amittatur quando videatur sufficiens vnicus actus contrauentionis priuelegio contrarius, part. 2. Allegat. 26. numer. 15. pagina 193.

Priuelegiatus per non vsum, aut contrarium vsum quoniam tempore priuelegio suo renuntiare videatur, parte 2. Allegatione 26. numer. 18. pag. 195.

Priuelegia mere voluntaria per vllum tempus non amittuntur, parte 2. Allegatione 26. numer. 19. pag. 195.

Priuelegium habentes dispensandi in casibus Episcopaliibus etiam matrimonialibus, non possunt dispensare in impedimentis matrimonij, parte 2. Allegatione 35. numer. 12. pagina 322.

Priuelegium solus Papa potest cōcedere, vt quis soluatur à lege, qua quisque decimam partem fructuum soluere cogitur, part. 3. Allegatione 50. numer. 44. p. 14.

Priuelegium Regi, & Principi solus papa concedit, vt beneficia in Ecclesiis suæ ditionis sita obitu beneficiarij destituta conferre queant, par. 3. Alleg. 50. numer. 45. pag. 14.

Priuelegia omnia, etiam Mare magnum Confessarij Regularibus olim concessa absoluedi à casibus Episcopo referuatis sunt reuocata, par. 3. Allegat. 52. numer. 8. p. 107.

Priuelegiatum quod non est, si perueniat ad priuelegiatum, amittit naturam antiquam, & efficitur priuelegiatum, parte 3. Allegatione 71. num. 130. p. 411.

Priuelegium Episcoporum, vt per vniuersum mundum possint prædicare, intelligitur nisi in alienis diocessibus prohibeantur ab Episcopis locorum, parte 3. Allegatione 76. num. 3. pagina 468.

Priuelegij à se concessi reuocatio de plenitudine potestatis solius Principis est, p. 3. Allegat. 89. n. 11. pag. 569.

Priuelegium fori & Canonis per degradationem verbalem non amittitur, par. 3. Alleg. 110. n. 3. pag. 759.

Priuelegia, quæ patriarchis in iure concessa reperiuntur, quatuor tantum Primariis, & veris cōpetunt, non vero alijs, qui improprie hoc nomine vsitata voce appellari solent, parte 1. tit. 3. cap. 1. n. 37. pag. 236.

Probandi onus incumbit asserenti licentiam proprij parochi in contrahendo matrimonio requisitam non interuenisse, quando contra eam opponitur à tertio, part. 2. Allegatione 32. numer. 136. pag. 288.

Probatio iurispatronatus per authenticas scri-

pturas est facienda, itaut per testes non sufficiat, parte 3. Allegatione 72. numer. 25. pagina 393.

Probationes in iurepatronatus quare tam exacte requirantur, parte 3. Allegatione 72. num. 21. pag. 393.

Probatio temporis immemoralis quando fit per scripturas, & instrumenta, centum requiruntur anni, si vero per testes sufficiunt sexaginta, parte 3. Allegatione 72. numer. 38. pagina 395.

Probatio quæ requiratur in iurepatronatus, quod ex vsurpatione præsumitur, parte 3. Alleg. 72. numer. 54. pag. 398.

Probatio, quam exigit Concil. Trid. in iurepatronatus ex vsurpatione acquisito, non requiritur si agatur non contra Ecclesiam, sed inter ipsosmet patronos, part. 3. Allegatione 72. numer. 67. pag. 400.

Probatio descendentiæ patronorum ad effectum præsentandi non requiritur stante quasi possessione præsentandi, part. 3. Allegatione 72. num. 71. pag. 400.

Probatio quinquagenaria, quæ per scripturas authenticas requiritur in iurepatronatus ex vsurpatione non potest fieri per testes, ibidem numer. 57. pag. 398.

Probationis annus ante professionem emittendam debet habere religiosus, alias professio esset nulla, part. 2. Allegatione 101. numer. 16. pag. 659.

Probationis annus incipit à die susceptionis habitus, siue ab eo die, quo communis sequitur aliorum religiosorum vita, ibidem numer. 19.

Probationis annus debet esse continuus, & non sufficit interpolatus, ibidem numer. 23. pagina 660.

Probationis anni pars si extra monasterium iusta de causa cum habitu de Superioris licentia habeatur, non per hoc dicitur discontinuatus, ibid. nu. 27.

Probationis annus debet esse in habitu monachali, ibid. n. 30. p. 661.

Probationis annus potest impleri ab eo, qui nō dum expleuerit annum decimum sextum ætatis, ibid. nu. 31.

Processionaliter possunt in simul incedere pater & filius, vnus tanquam beneficiatus, alter tanquam capellanus diuersarum Ecclesiarum, p. 3. Allegat. 65. num. 22. pag. 340.

Processiones à procedendo, & eundo dicuntur, p. 3. Alleg. 78. n. 1.

Processiones publicæ sunt, quæ fiunt in Litanis maioribus, & minoribus, aut pro bono publico, aut in aduentu noui Episcopi, vel in festo Sanctissimi Corporis Christi, ibidem numer. 2.

Processiones publicas nemo valet indicare nisi Ordinarius sit, ibid. n. 3.

Processiones publicæ dirigendæ sunt quò voluerit Episcopus cum consilio Capituli, ibidem num. 4.

Processiones publicas indicare valet Vicarius generalis absente Episcopo, ibid. n. 5.

Processiones priuatæ sunt, quæ à Capitularibus & Clericis, ac Cathedralibus tantum fiunt ob aliquas causas, ibid. n. 6.

Index rerum, & verborum.

Processiones publicas concomitari per Episcopum possunt compelli exempti clerici, tam seculares, quam Regulares, etiam monachi, ibid. numero 8. Et Clerici inferuientes Ecclesijs Religionis Hierosolymitanę, numero 11. & Canonici, alijque Presbyteri beneficia vel officia Ecclesiastica obtinentes, ibid. numero 12. pag. 486.

Procuratio nulla debetur Episcopo, vel alij visitatori, dum loca specialiter exempta à præstanda procuratione visitat, parte 3. Allegatione 73. nu. 47. pag. 437.

Procuratio attento hodierno Conc. Trid. iure præferri potest, nec petitur, ubi illam non dandi viget consuetudo, parte 3. Allegatione 73. numero 48. pag. 437.

Procuracione semoto priuilegio, vel præscriptione nullus remissile videtur, etiam si testatus fuerit se condonare debita sibi obsequia, siue seruitia, p. 3. Allegatione 73. numero 49. pag. 437.

Procuracionem nullus visitator accipere potest ab Hospitalibus, & alijs locis leproforum, domorum Dei, pauperum, & infirmorum, parte 3. Allegatione 73. numero 50. pag. 437.

Procuracionem à pauperibus clericis nullus potest exigere, p. 3. Allegatione 73. numero 51. pag. 437.

Procurandus à nemine est Episcopus, dum exit ut Sacramentum Confirmationis tantum conferat, parte 3. Allegatione 83. numero 53. pag. 437.

Procuracionem pecunia redimere liberum est visitatis, si velint, parte 3. Allegatione 73. numero 56. pag. 437.

Procurator constitutus à patrono ad præsentandū, non potest ipsum patronum præsentare, parte 3. Allegatione 72. numero 87. pag. 403.

Procurator constitutus à patrono ad præsentandum non potest se ipsum præsentare, parte 3. Alleg. 72. numero 88. pa. 403.

Procurator nominans indignum ad beneficia, non præiudicat patrono, parte 3. Allegatione 72. numero 106. pa. 406.

Procurator non tenetur inuitus suscipere mandatum parte 3. Allegatione 79. numero 35. pa. 499.

Praemiorum exempla nutriunt virtutes, parte 1. tit. 2. glos. 17. numero 13. pa. 199.

Professio fidei facienda est à prouisis de beneficijs quibuscunque curam animarum habentibus, in manibus Episcopi, vel eo impedito coram generali eius Vicario, vltra quam quod prouisi de dignitatibus, & Canonicatibus in Ecclesijs Cathedralibus tenentur etiam eam emittere in Capitulo, parte 3. Allegatione 61. numero 1. pag. 314.

Professionis Fidei forma ubi referatur, parte 3. Allegatione 61. numero 2. pa. 314.

Professionem Fidei qui teneantur emittere, parte 3. Allegatione 61. numero 3. pa. 314.

Professio Fidei faciēda est à promouendis ad Episcopatum, parte 3. Allegatione 61. numero 4. pag. 315.

Professionem Fidei denuo obligantur emittere, qui in adeptione alterius beneficij similis eam iam emisissent, parte 3. Allegatione 61. numero 8. pag. 315.

Professionem Fidei emittere tenetur, qui de nouo consequitur parrochiam dignitatem, vel præbendam, quam antea habuerat & dimisit,

parte 3. Alleg. 61. numero 9. pa. 315.

Professionem Fidei non tenentur emittere Canonici, & dignitates Collegiarum Ecclesiarum, parte 3. Allegatione 61. numero 15. pa. 316.

Professio Fidei coram Vicario generali, etiam Episcopo non impedito fieri potest, parte 3. Allegatione 61. numero 16. pa. 317.

Professionem Fidei possunt facere prouisi de dignitatibus, vel Canonicatibus Cathedralium in Capitulo præfente Episcopo, seu eius Vicario, qui forte est Canonicus, itaut eam iterum non cogantur foris coram eodem emittere, parte 3. Allegatione 61. numero 17. pa. 317.

Professio Fidei Sede Episcopali vacante non sufficit fieri coram Capitulo, sed coram eius Vicario, parte 3. Allegatione 61. numero 18. pa. 317.

Professio Fidei an per procuratorem fieri possit? parte 3. Allegatione 61. numero 19. & 20. pag. 317.

Professio Fidei emissā creditur quando collatio beneficij est decennalis, parte 3. Allegatione 61. numero 21. pa. 317.

Professionem Fidei omittentes facere intra duos menses à die adepte possessionis, fructus suos non faciunt, nec illis suffragatur possessio, parte 3. Allegatione 61. numero 22. pa. 318.

Professio Fidei post duos menses facta ad fructus temporis præteriti post lapsum duorum mensium quarendos prouisis non suffragatur, parte 3. Allegatione 61. numero 23. pag. 318.

Professionem Fidei non emittentes intra duos menses ita fructus suos non faciunt, ut in conscientia teneantur illos restituere etiam non interueniente aliqua sententia, parte 3. Allegatione 61. numero 28. pag. 319.

Professionem Fidei per ignorantiam, seu inaduertentiam intra duos menses non facientes, quamuis in foro exteriori non excusentur, in foro tamen conscientie non obligantur ad restitutionem, parte 3. Allegatione 61. numero 29. pag. 319.

Professionem Fidei exigere debent Ordinarij à Regularibus antequam officium prædicandi assumant, parte 3. Allegatione 76. numero 33. pag. 373.

Professio Fidei intelligibili voce legitur in synodo diocesana, parte 3. Allegatione 92. numero 17. pa. 582.

Professione religionis potest Summus Pont. irritam facere certa formula minime seruata, parte 3. Allegatione 50. numero 48. pa. 14.

Professionem asserens fuisse metu factam, & causam metus durasse, etiam post quinquennium audiri poterit per viam restitutionis, parte 3. Allegatione 104. numero 18. pa. 703.

Professio nulla an ratificetur à persistente in religione, ignorante tamen nullitatem, ostenditur ibid. numero 19.

Professionis nullitas si proponatur coram Ordinario & superiore Regulari debet intra biennium terminari, quia subintrat dispositio Concilij sess. 24. de reform. cap. 20. parte 3. Allegatione 101. numero 2. pa. 657.

Professio Monachi facta ante decimum sextum annum est nulla, ibid. numero 12. pa. 658.

Professionem quorum dierum defectus nullam efficiat, ostenditur ibid. numero 13.

Index rerum, & verborum.

Professionem ante decimum sextum annum expletum, vel intra annum probationis valide emittere potest, qui ex voto Religionem ingreditur, ibidem numero 14.

Professio, quæ in quibusdam Religionibus faciendæ est in decimo octavo ætatis anno, si fiat ante illud tempus, post tamen decimum sextum à Concil. Trid. expressum, valida est, ibid. numero 15. pag. 659.

Professio intra annum probationis emissæ nullum obligat, nec in specie, nec in genere Religioni, nec etiam in foro conscientiæ, ibid. numero 27. pag. 660.

Professio durante anno novitiatus emissæ non potest haberi rata, nisi accedat Papæ dispensatio de consensu recipientium & receptorum, ibid. numero 18. pag. 659.

Professio facta in ultimo anni die non est inualida, ibid. numero 22. pag. 660.

Professio facta ante expletum probationis annum est nulla, neque huiusmodi terminus ex consensu partium potest remitti, ibid. numero 32.

Professio monachi erit nulla quando facta fuit non servata forma præscripta à Sixto V. pro informationibus faciendis edita, ibid. numero 43. pag. 664.

Professionis nulla causa ita est proponenda coram superiore & Ordinario copulatiue, vt nullo modo possit Superior per se solum de illa cognoscere, parte 3. Allegatione 104. numero 14. pag. 702.

Professionem asserens fuisse metu factâ, & causam metus durasse etiam post quinquennium, exaudiri poterit per viam restitutionis, ibid. numero 18. pag. 703.

Professio nulliter, quia in eorum informatione non fuit servata forma præscripta à Sixto V. possunt etiam post quinquennium reclamare, parte 3. Allegatione 101. numero 44. pag. 66. & Alleg. 104. numero 20. pag. 705.

Profiteri nullus valet expresse nec tacite ante 16. annum expletum, & professio antea facta ipso iure est nulla, ibid. numero 3. pag. 637. quamvis religionem ingrediens sit femina, ibid. numero 9. pag. 618.

Professus Religiosus non potest testamentum ante professionem factum reuocare, parte 3. Allegatione 99. numero 14. pag. 648.

Prothonotarij primi sunt, & notariorū principes dicuntur, parte 3. Allegatione 74. numero 30. pag. 444.

Prothonotarij à iurisdictione Ordinarij exempti sunt, ibid. numero 31.

Prothonotariatus dignitas ad effectum reservationis acquiritur etiam ignoranti ibid. numero 33.

Pronothotarij siue sint creati à Papa, siue à legato, sunt comprehensi in Extrauag. ad regimen, de præbendis ibid. numero 34. pag. 445.

Prohibitio generalis ultra quartum gradum non potest esse rationalis, parte 1. tit. 2. glos. 17. numero 23. pag. 201.

Prohibitio quod neophyti & descendentes ab eis non admittantur ad Ecclesiastica beneficia quando possit esse rationalis, & valida, ibid. numero 22. cum seqq. pag. 201. & 202.

Propositus alio migrandi, & non redeundi præ-

sumitur ex eo quod quis recedit ab aliquo loco cum suppellectili, vel familia sua, parte 2. Alleg. 4. numero 40. pag. 31.

Promissio de vendendo venit appellatione alienationis, parte 2. Allegatione 19. pa. 133.

Provincia, cui præest Episcopus quas sub se debet habere ciuitates, & Episcopos, ostenditur p. 1. tit. 1. cap. 6. numero 11. pag. 52.

Prudentiam virtutum abbatillam nuncupat S. Bernardus, parte 1. tit. 2. glos. 6. numero 1. pa. 126.

Prudentia non existente nulla est virtus, ibid. numero 2.

Prudentia Prælati in quibus consistat, ibid. numero 4.

Prudens est, qui intelligentia sua aliquid cognoscit, sciens vero, qui a tertio iudicio rem percipit, ibid. numero 5. pa. 127.

Prudentes sicut serpentes quare Prælati requirantur, ibid. numero 6.

Prudentia in Episcopo est vt in negotijs arduis non sit facilis ad determinandum, ibid. numero 10. pa. 129.

Prudentia in Episcopo requiritur ad reconciliandos peccatores, ibid. numero 12.

Prudentia Episcopi est in malignantium calumnijs patiens esse, ibid. numero 13. pa. 130.

Prudentia magna in Episcopo debet esse circa collationem beneficiorum, & spiritualium officiorum, ibid. numero 15. pa. 131.

Publica honestas oritur ex matrimonio nondum consummato, si non sit inualidū defectu consensus, parte 3. Allegatione 51. numero 177. pag. 102.

Publicæ honestatis impedimentum, vide impedimentum.

Publicani qui pedagium, gabellam vel vestigalia à Regularibus Ordinibus Mendicantium exegerint, in excommunicationem papilem incidunt, parte 3. Allegatione 50. numero 142. pag. 35.

Puella inclusa per vim in monasterio debet inde educi, si tamen monialis effici velit etiam contradicente patre acceptanda, parte 3. Allegatione 100. numero 7. pa. 655.

Pudicitia impudicus est habenda, qua amissa omnis virtus corrumpitur, parte 1. tit. 2. glos. 8. numero 3. pa. 144.

Pudicitia frustra ostentatur sine temperantia, ibid. numero 6.

Pudicus ille est, qui non modo corpus illibatum conseruat, sed qui neque intuitu, voce vel gestu leuitatem ostendit, ibid. numero 2. pa. 142.

Puella educationis gratia licet sacro vestitu induta non sint, possunt in monasterijs monialium retineri cum certis conditionibus, parte 3. Allegatione 102. numero 62. pa. 690.

Puellæ causa educationis in monasterijs Monialium recipi non possunt minores septennio, & maiores vigesimo quinto, ibid. numero 64.

Puella educationis gratia in monasterio Monialium recepta, si statim postquam præterijt 25. annum non egreditur, nec ipsa, nec alia quævis incidit in excommunicationem, ibid. numero 65. pa. 691.

Puellis, quæ sumpserunt sacrum habitum in aliquo Monialium monasterio, debet ab Ordinario certus dierum numerus præfigi intra quem

Index rerum, & verborum.

deberent declarare vtrum velint professionem emittere, vel non, part. 3. Allegatione 100. num. 3. pag. 654.

Puero affirmanti se esse sodomitatum in nullo creditur, part. 2. Allegatione 44. numer. 16. pag. 40.

Pueri ad seminarium admittendi quales esse debeant, & quæ ibi addiscere teneantur, remissive, part. 3. Allegatione 77. numer. 34. pag. 483.

Pupillus ad emphyteusim quare possit nominare, ostenditur, parte 1. tit. 1. cap. 3. numero 20. pag. 26.

Q

Questorum Sacra pecuniæ qualitates quæ sint, describuntur, parte 3. Allegatione 109. nu. 1. pag. 75.

Questores eleemosynarum admittendi non sūt sine Episcoporum vel Apostolicis veris litteris, ibidem numero 2. p. 755.

Questorum vsus qua ratione extinctus fuerit, ibidem num. 3. p. 755.

Questores non obstat qualicumque exemptione potest Ordinarius incarceratione, excommunicare, & castigare, ibidem numero 4. p. 756.

Questuarij proprie dicuntur qui questum sibi reterunt, ibidem num. 6. p. 756.

Qualitates in fundatione beneficiorum appositæ nec de consensu patroni Episcopus tollere potest, parte 3. Allegatione 83. num. 15. pagina 524.

Quarta decimarum, mortuorum, & Synodaticum vicarius generalis absque speciali mandato imponere non potest, part. 3. Alleg. 54. n. 123. pag. 183.

Quarta Canonica an debeatur ex ijs, quæ Confraternitatibus relinquuntur, parte 3. Allega. 75. numer. 43. pag. 439. & n. 46. & 47. p. 460.

Quarta Canonica soluitur ex ijs, quæ relinquuntur Ecclesiis, vel pijs locis, non vero pauperibus, vel quando relinquuntur ad perpetuum cultum diuinum, seu pro ornamentis, p. 3. Alleg. 75. num. 44. p. 455.

Quarta Canonica vt debeatur duo requiruntur, alterum quod loco relinquatur, alterum quod locus religiosus sit, part. 3. Allegatione 75. numer. 45. pag. 459.

Quarta Canonica an debeatur ex his, quæ relinquuntur Confraternitatibus deuotionis causa Episcopi auctoritate institutis, p. 3. Alleg. 75. num. 48. pag. 461.

Quarta Falcidia non potest deduci ex his, quæ Confraternitatibus siue cum Episcopi auctoritate, siue absque ea institutis relinquuntur, p. 3. Allegat. 75. n. 49. p. 461.

Quarta Falcidia de legatis ad pias causas non deducitur, par. 3. Allegatione 75. numer. 50. pag. 462.

Quarta Falcidia an soluatur de legatis pro alimentis, & ex relictis pro studio parte 3. Allegat. 75. n. 51. & 52. p. 462.

Quarta Trebellianica non deducitur ex fideicommissis vniuersalibus, quæ ad pias causas relinquuntur, parte 3. Allegatione 75. numer. 53. pag. 463.

Quarta decimarum Episcopo debita vnde initium sumptus, p. 3. Alleg. 86. n. 33. p. 549.

Quarta decimarum de iure communi debetur Episcopo ab Ecclesiis curatis, non autem ab ipsis parochianis, parte 3. Allegatione 85. numer. 35. pag. 548.

Quarta decimarum, est legis diocesane, à qua exempta sunt monasteria, part. 3. Allegatione 86. numer. 38. p. 551.

Quarta decimarum potest in totum tolli consuetudine, vel præscriptione, parte 3. Allegatione 86. numero 39. pag. 551.

Quarta decimarum, mortuorum & Synodaticum vicarius generalis absque speciali mandato imponere non potest, parte 3. Allegatione 54. numero 123. pag. 183.

Quinquennium, intra quod dici potest professio nulla, incipit à die, quo quis expressam emisit; in tacita vero à die, quo fecerit actus solum modo professionis proprios, parte 3. Allegatione 104. numero 16. pag. 703.

Quinquennio elapso potest audiri Regularis deducens causam nullitatis suæ professionis si intra illud non potuit reclamare, ibid. numero 17. pag.

Quinquennium intra quod Regularis potest deducere causas nullitatis suæ professionis an curat minori, ostenditur ibid. numero 21. pag. 708.

R

Ratio vbi eadem viget ibi debet esse eadem dispositio, parte 3. Allegatione 65. numero 4. pag. 337.

Rationes Ordinarij sunt reddendæ ab administratoribus piorum locorum tam Ecclesiasticis quàm laicis, parte 3. Allegatione 75. numero 57. pag. 464.

Rationes Episcopo sunt reddendæ de omnibus locis pijs, siue ea sint publica, siue priuata, ibid. numero 58.

Rationes administrationis ab administratoribus Ordinarij possunt exigere, donec coram eodem doctum fuerit de institutione, in qua secus expresse cautum fuerit, ibid. numero 59.

Rationem exigere potest Capitulum Sede vacante ab administratoribus piorum locorum sicut Episcopus, ibid. numero 61.

Rationes pluries in anno Episcopus potest exigere ab administratoribus piorum locorum, quando ei constiterit illas dolose redditas fuisse, vel quando redditio non fuit finalis & plena cum restitutione reliquorum, ibidem numero 63. pag. 465. & Allegatione 82. numero 38. pag. 519.

Ratio fabricæ Ecclesiæ Cathedralis quomodo reddenda, parte 3. Allegatione 82. numero 38. pag. 519.

Reclamatio de nullitate professionis facienda est habitu religionis tecto, parte 3. Allegatione 104. numero 13. pag. 702.

Reges cur in humero, & non in capite vngantur, ostenditur parte 1. tit. 1. cap. 5. numero 11. pag. 45.

Reges Franciæ peculiari priuilegio oleo de Cælo demisso vnguntur, parte 2. Allegatione 31. numero 11. pag. 250.

Reges Gothorum, Hispaniæ, Nauaræ, Aragoniæ & Siciliæ vngebantur, ibid. numero 9. & 16.

Index rerum, & verborum.

Reges Lusitaniae consueverunt, & solent promittere Commendas vacaturas, vel praesentare aliquem in Ecclesia sui patronatus in genere, parte 3. Allegatione 72. numero 4. pag. 390.

Regi quantumque scienti non currit tempus quatuor mensium ad praesentandum in beneficijs ibid. numero 137. pag. 413.

Reges Parochialium nullius diocesis tenentur accedere ad synodum viciniorem, parte 3. Allegatione 93. numero 6. pag. 585.

Rector Ecclesiam habens in una diocesi, praedia vero in alia, tenetur solvere charitativum subsidium Episcopo in cuius diocesi sita est Ecclesia, parte 3. Allegatione 87. numero 51. pag. 561.

Rectoris vocatio in disimbratione beneficij requiritur, p. 3. Allegatione 67. numero 12. pag. 353.

Rector beneficij in vnione facienda non est vocandus, maxime quando vnio debet fortiri effectum post eius obitum, parte 3. Allegatione 66. numero 36. pag. 349.

Rebaptizans, & rebaptizatus accedente culpa irregulares fiunt, parte 2. Allegat. 30. numero 29. pag. 241.

Regia Curia, vide Curia Regia.

Regia dignitas praeter ceteris conuenit anteferri, parte 3. Allegatione 75. numero 19. p. 452.

Redituum beneficij generalis administratio quando competat coadiutori, parte 3. Allegatione 63. numero 13. p. 130.

Reditus Ecclesiae quando coadiutori & aegrotanti beneficiario non sufficiunt, quid faciendum sit, ostenditur, ibidem nu. 15.

Reditus Ecclesiae aucti potius, quam diminuti in dubio praesumuntur, p. 3. Alleg. 67. nu. 6. pag. 353.

Reditus alicuius capellae pro Missis celebrandis deputatos in paramentorum emptionem pro vna vice conuertere potest Episcopus, parte 3. Allegat. 83. numero 14. pag. 123.

Reditus annui inter immobilia connumerantur, parte 3. Allegatione 95. numero quadragesimo sexto, pa. 608.

Referendarij ratione beneficiorum, quae habent in partibus sub sunt locorum Ordinarijs, parte 3. Alleg. 74. nu. 29. pag. 444.

Regimen omne, omnisque administratio auctoritate & amore continetur, parte 1. tit. 2. glof. 12. nu. 4. pag. 177.

Regiminis Ecclesiae argumentum ex dexterritate Regiminis politici desumitur, p. 1. tit. 2. glof. 16. nu. 11. p. 193.

Recurrentes ad indices laicos pro obtinendis inhibitorijs, & alijs impedimentis, sunt ipso iure excommunicati, parte 3. Allegatione 79. nu. 4. pag. 494.

Recurfus ad Curiam secularem probatur ex iuribus minus firmiter extractis propter difficultatem illa extrahendi seruatis seruandis, ibidem num. 5.

Reginae monasteria Featrum possunt ingredi absque incurfu alicuius censurae, p. 3. Alleg. 102. n. 88. pag. 697.

Regula de octo est reseruatoria mensium, parte 3. Alleg. 53. nu. 48. p. 128.

Regulas aliquas Cancellariae tulit, easque in scriptis redegit primus omnium Ioannes XXII. p. 3. Alleg. 57. pag. 232.

Regulae Cancellariae expirant morte cuiusque Pontificis, reuiviscuntque per novos Papas renouatae, parte 3. Allegatione 57. numero 60. pag. 232.

Regula quaelibet Cancellariae facit legem se paratam, diuersamque reseruatiorem, parte 3. Allegatione 57. numero 61. pa. 232.

Regulae Cancellariae vt ligent, non est necessaria illarum publicatio, quia statim ab initio quando sunt factae, ligant quamuis publicatae non sint, parte 3. Allegatione 57. numero 62. pagina 233.

Regula prima Cancellariae quae sit, parte 3. Alleg. 57. nu. 63. p. 233.

Regula secunda Cancellariae quae contineat, p. 3. Alleg. 57. n. 81. p. 237.

Regula secunda Cancellariae cur aucta fuerit de nouo a S. D. N. Gregorio XV. pa. 3. Allegatione 57. nu. 82. p. 237.

Regula tertia Cancellariae refertur, p. 2. Alleg. 57. nu. 84.

Regula quarta Cancellariae quae disponat, parte 3. Allegatione 57. numero 94. p. 241.

Regula quinta Cancellariae proponitur, parte 3. Allegatione 57. numero 115. pag. 246.

Regula sexta Cancellariae assignatur, parte 3. Allegatione 57. numero 127. pag. 249.

Regula septima Cancellariae adducitur, parte 3. Allegatione 57. numero 129.

Regula octaua Cancellariae, quae decidat, parte 3. Allegatione 57. numero 132. pag. 227.

Regula nona Cancellariae describitur, parte 3. Allegatione 57. numero 140. pag. 251.

Regula nona Cancellariae non est perpetua, sed expirat, & extinguitur morte Papae illius conditoris, parte 3. Allegatione 57. numero 190. pag. 263.

Regula de annali tueri non potest ad fructus retinendos, Fidei professionem non emittentes, nec longissima possessio illis prodest quoad dictos fructus percipiendos, parte 3. Allegatione 61. numero 27. pag. 319.

Regulares ex Praedicatorum Ordine ad Episcopalem dignitatem assumpti, tenentur ante consecrationem libros, & bona Ordini relinquere, parte 1. tit. 1. cap. 4. numero 16. pag. 39.

Regulares Praelati habentes ius Baculum deferendi, & Mitram, minores Ordines conferre possunt alijs Regularibus, qui dimissorias speciales suorum Superiorum, & specialem consensum Episcopi loci habuerit, parte 2. Allegatione 3. numero 13. pag. 21.

Regularis potest de licentia Parochi matrimonio assistere, parte 2. Allegatione 32. numero 108. pag. 282.

Regulares matrimonium administrantes, seu solemnitate non habita super his parochialis Presbyteri licentia speciali, vltra praedictam suspensionem ipso facto sunt excommunicati excommunicatione Sedi Apostolicae reseruata, p. 2. Alleg. 32. nu. 192. p. 302.

Regulares Praelati tam Generales quam Provinciales, & locales, ab Ordinario exempti, possunt dispensare cum suis subditis in votis, & iuramentis, parte 2. Allegatione 36. numero 12. pag. 327.

Regulares Praelati possunt conciliare Ecclesias quascunque ex causa violatas, & pollutas, aqua

Index rerum, & verborum.

- per ipsos benedicta, si Episcopus, qui illam benedicat, distet ultra duas dietas, parte 2. Allega. 28. numero 64. pag. 232.
- Regulares Praelati quando sacras vestes benedicere possint, par. 2. Allegatione 27. num. 44. pag. 208.
- Regulares matrimonia ministrantes, siue solemnizantes non habita super his parochialis presbyteri licentia speciali ipso facto in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Alle. 50. nu. 99. pag. 27.
- Regulares non possunt hodie ab Episcopis ordinari, etiam in suis domibus sine licentia diocesanorum, in quorum districtu eorum monasteria sita sunt, parte. 2. Allegatione 4. numero 61. pag. 34.
- Regulares Superiores suis Monachis dimissorias concedunt, parte. 2. Allegatione 7. nu. 18. pagina 48.
- Regularis promotus absque dimissoriis sui Superioris quam poenam incurrat, p. 2. Alle. 8. n. 16. pag. 55.
- Regulares, sicut & clerici ante legitimam aetatem Ordines suscipientes, sunt suspensi ipso iure, parte 2. Allegatione 16. numero 24. pagina 103.
- Regularis tam non professus, quam nulliter professus sine titulo ad Sacros Ordines promoveri non potest, parte. 2. Allegatione 19. nu. 5. pagina 118.
- Regularis non professus sine titulo promotus in suscepto Ordine ministrans efficitur irregularis, parte 2. Allegatione 19. numero sexto, pagina 118.
- Regulares cum secularium etiam Sacerdotum Confessiones audire cupiunt, indigent Episcopi approbatione, & refertur Constitutio Pij V. super hac re edita, parte 2. Allegatio. 25. numero 24. & 25. p. 177.
- Regulares semel ab aliquo Antistite approbati extra diocesim ipsiusmet Episcopi non possunt Confessiones audire, p. 2. Allegatione 25. nu. 35. pag. 180.
- Regulares Episcopi approbatione non indigent, cum eorundem Regularium Confessiones audiunt, parte 2. Allegatione 25. numero 45. pag. 183.
- Regulares, qui ex Insulis Philippinis, & alijs Indiarum partibus ad Iaponicas comeant, incidunt in excommunicationem Papalem, p. 3. Alle. 50. nu. 165. pag. 38.
- Regularium Superiores quorum casuum absolutionem sibi referuare possunt, p. 3. Alle. 52. n. 18. pag. 110.
- Regulares subiiciuntur Episcopis independentibus à cura animarum, parte 3. Alle. 74. num. 20. pag. 442.
- Regularis Parochus delinquens extra Sacramentorum administrationem, & curam animarum, non ab Episcopo, sed à suis Superioribus punitur, parte 3. Allegatione 74. num. 21. pagina 442.
- Regularium monasteria quoties Episcopo visitandi facultas conceditur, si dum ingredi vult ob causam visitationis fores claudantur, ei licet vim inferre, ac eas frangere, p. 3. Alle. 74. numero 22. pag. 443.
- Regulares praedicare volentes in Ecclesijs, quae sui Ordinis non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum, etiam Episcopi licentiam impetrare coguntur, par. 3. Allegatione 75. numer. 18. pag. 470.
- Regulares praedicatores praedicare volentes in Ecclesijs sui Ordinis, debent à Superioribus de vita, moribus, & scientia examinari, & approbati, & obtenta ab eis licentia, cum ea personaliter se coram Episcopo praesentare, & ab eo benedictionem petere, p. 3. Allegat. 76. numer. 17. pagina 470.
- Regulares quando in Ecclesijs suorum Ordinum praedicare volunt, obtenta suorum Superiorum licentia, debent ab Episcopo petere benedictionem, tametsi eam minime obtinuerint, p. 3. Alle. 76. n. 19. pag. 470.
- Regulares praedicatores quando in Ecclesijs suorum Ordinum inuitis, aut contradicentibus Episcopis praedicare non possint, parte 3. Allega. 76. n. 20. pag. 470.
- Regulares praedicatores an possint de doctrina examinari ab Episcopo? p. 3. Alleg. 75. numer. 23. pag. 471.
- Regulares in Ecclesijs, quae suorum Ordinum non sunt absque Episcopi licentia praedicantes, non ab eo, sed à suis Superioribus puniri debent, p. 3. Alle. 76. n. 24. p. 471.
- Regulari potest Episcopus interdicare ne praedicet licentia non petita, etiam non reddita causa, parte 3. Allegatione 76. numer. 28. pagina 472.
- Regulares absque Episcopi licentia processiones etiam priuatas facere non possunt, praeterquam intra Ecclesiam, eiusque & Monasterij ambitum, parte. 3. Allegatione 78. numero septimo, pagina 486.
- Regulares quantumvis exempti tenentur accedere ad omnes, & quaecunque processiones publicas, & consuetas, aut indictas pro bono publico, vel honore, parte 3. Allegatione 78. num. 14. pagin. 486.
- Regulares qui in strictiori clausura perpetuo viuunt, non possunt compelli accedere ad processiones, parte. 3. Allegatione 78. numer. 15. pag. 487.
- Regulares absentes à ciuitate per dimidium miliare, non sunt compellendi ab Episcopo accedere ad processiones, p. 3. Allegatione 78. num. 21. pagina 488.
- Regulares vel alij habentes ex privilegio ut non teneantur ad processiones ire, non sunt compellendi, quamuis semel vel saepius iuerint, p. 3. Alle. 78. n. 22. pag. 488.
- Regulares non accedentes ad processiones in casibus, quibus tenentur, an poenis & censuris valeant per Episcopum puniri? parte 3. Alleg. 78. n. 25. pag. 488.
- Regulares exempti possunt ab Episcopo compelli ad reddendam coram se gestam executionis rationem, ac ab eo puniri si male gesserint, parte 3. Allega. 82. n. 34. pag. 519.
- Regulares an & quando possint esse testamtorum executores, parte 3. Allegatione 82. num. 36. pag. 519.
- Regulares qui eximantur à solutione quartae funeralium Episcopo debite, parte 3. Allegatione 86. nu. 17. pag. 546.
- Regulares volentes libros imprimere ultra Episcopi

Index rerum, & verborum.

copi, & Inquisitoris examinationem, & approbationem, licentiam quoque à suis Superioribus impetrare tenentur, part. 3. Allegat. 90. numer. 14. pag. 573.

Regulares se ad inuicem percutientes per eorum Prælatos absolui possunt cum certis declarationibus, Episcopus tamen de æquitate eos etiam exemptos absoluit, p. 3. Alleg. 41. n. 17. pag. 380. & nu. 19. pa. 381.

Regulares sua bona alienare possunt ex pluribus privilegijs sibi concessis, p. 3. Allegatione 95. n. 60. pag. 612.

Regulares Prælati in monasterijs exemptis, & sibi subiectis non possunt facultatem concedere nouitijs disponendi de suis bonis temporalibus, part. 3. Allegatione 77. numer. septimo, pagina 645.

Regularis prætendens se per vim ingressum religionem, aut nulliter professum fuisse, intra quinquennium tantum potest causas nullitatis suæ professionis coram Ordinario, & superiore deducere, part. 3. Allegatione 104. numer. octauo, pag. 701.

Regularis deducens intra quinquennium nullitatem professionis, tenetur eam probare coniunctim coram proprio Superiore Regulari illius monasterij, in quo professionem emisit, & coram Ordinario illius loci, ubi existit monasterium, in quo professus est, ibidem numero 12. pagin. 702.

Regulari prætendenti professionem esse nullam sicut licet causas nullitatis coram Superiore suo & Ordinario proponere, an ita ipse superior coram eodem Ordinario illas deducere possit, vt è monasterio religiosum dimittat, illo nihil proponente, remissive ibidem numero decimo quinto.

Regulares vtriusque sexus non possunt tenere propria, sed omnia dare debent suis superioribus, à quibus primum subueniendum est eorum necessitatibus, part. 3. Allegatione 103. numero tertio, pag. 698.

Regularis nullus superior potest concedere facultatem retinendi aliquid ad vsum irrevocabile, ibidem num. 4.

Regulares fere omnes sunt hodie exempti ab Ordinariis potestate ex summorum Pontific. privilegijs, part. 3. Allegatione 105. numero 3. pag. 710.

Regularium superiores ob exemptionem ab Ordinariis potestate ea omnia exercere possunt in suos, quæ Episcopi in subditos, ibidem nu. 4. pag. 710.

Regulares an illis casibus, in quibus subsunt Episcopis, valeant ab eis puniri, ac censuris inuolui, ibidem numero decimo tertio, pagina 711.

Regularis extra monasterium degens, si deliquerit ab Ordinario loci visitari, puniri, & corrigi valet, ibid. nu. 14. pag. 711.

Regularis, qui potest puniri ab Ordinario loci si extra monasterium degat, intelligitur dum non vivit sub superiore conuentualiter, ibidem nu. 16. pag. 712.

Regularis manens de Superiori licentia sub Regulari obseruantia in aliquo membro, vel grangia sui monasterij pro religionis seruitio, si delinquat non ab Ordinario, sed à suo Superiore puniri de-

bet, ibidem num. 17. pag. 712.

Regularis intra monasterij claustra degens, si extra notorie deliquerit, instante Episcopo a suo superiore, vel conegligente ab eodem Episcopo puniri potest, ibid. numero decimo octauo, pag. 713.

Regularis intra claustrum monasterij degens, & extrailud delinquens an possit antequam remittatur ad suum superiorem ad carcerem Episcopi duci, ibidem numero vigesimo, pagina 713.

Regulares absque Ordinarij approbatione vltra licentiam suorum Superiorum libros imprimi facere non possunt, ibidem numero vigesimo quarto, pag. 714.

Regulares suæ diocesis cogere potest Episcopus, vt à Sede Apostolica delegatus, vt lectionem sacrae Scripturae in monasterijs suis habeant, si commode fieri potest, ibidem nu. vigesimo quinto, pag. 714.

Regulares in Ecclesijs quæ sui Ordinis non sunt prædicare volentes, vltra suorum Superiorum licentiam, Episcopi etiam licentiam impetrare coguntur, parte 3. Allegatione 105. numer. 26. pagina 714.

Regulares quamuis exempti subiiciuntur Episcopis quoad Ordines suscipiendos ibid. num. 27. pag. 714.

Regulares etiam exempti, si in loco non exempto Ecclesiam edificare voluerint, id facere non possunt sine Episcopi diocesani licentia, ibid. n. 30. pag. 715.

Regulares omnes etiam exempti subiacent Episcopis in colendis festis, ibid. nu. trigesimo secundo.

Regulares peccant contra præceptum obseruationis festorum ab Episcopo præceptorum, ibid. n. 23. pag. 715.

Regularium ritus in diebus festis quoad Missas celebrandas, & cætera diuina officia ab ipsis in eorum Ecclesijs perfoluenda remanere debent, ibid. n. 34. pag. 715.

Regulares interdicta & censuras ab Episcopo promulgatas in suis Ecclesijs publicare, ac seruare tenentur, ibid. n. 43. pa. 717.

Regulares ad publicas processiones accedere per Episcopos compelli possunt, ijs tantum exceptis, qui in strictiori clausura perpetuo viuunt, ibid. n. 45. pa. 718.

Regulares omnes quoad renunciationes faciendas Episcopis subiiciuntur, ibidem numero 46. pag. 718.

Regularis quicumque prætendens per vim, & metum, aut quid simile ingressum esse religionem debet intra quinquennium causam nullitatis coram superiore suo, & Ordinario proponere, ibid. n. 48. pag. 718.

Regulares de manibus laicorum Ecclesias recipere sine consensu Episcopi non possunt, ibid. nu. 49. pag. 718.

Regulares si extra loca ubi monasteria existunt, quatuordecim voluerint, tenentur suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere, ibid. numer. 51. pag. 719.

Regulares omnes etiam exempti in causis hereticis subiacent Episcopis iudicio, ibid. numer. 56. pag. 719.

Regulares superiores non possunt hodie iudicare

Index rerum, & verborum.

care suos subditos in causa hæresis, sed tenentur eos denuntiare Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs, ibid. numer. 57. pag. 719.

Regulares punit Episcopus, qui sibi Episcopalia arrogant, ibid. numer. 63. pag. 722.

Regulares administrantes clericis, vel laicis Sacramentum extremæ Vnctionis, Eucharistiæ, vel Matrimonij sine licentia Parochi possunt ab Episcopis excommunicari, ibidem numero 68. pag. 721.

Regulares sine Ordinarij licentia indulgentias publicante subfunt Episcopi iurisdictioni, ibid. n. 66. pag. 621.

Regulares Sabbati Maioris hebdomadæ, antequam campana Cathedralis, vel Maioris Ecclesiæ pulsetur, Campanas in Ecclesiis suis pulsantes, ab Episcopo in penam centum ducatorum condemnari possunt, ibidem numero 70. pag. 723.

Regulares Mendicantes, ac Fratres S. Antonij, aut pro eis quærentes elemosynas, non comprehenduntur decreto Concilij Trid. sess. 21. de reformatione. cap. 9. parte 3. Allegatione 109. numero 7. pag. 756.

Regulares quæstuant tenentur Episcopo fidem facere per litteras authenticas de licentia ad huiusmodi quæstuationem à suis Superioribus sibi data, ibid. n. 8. pag. 756.

Regulares Ordinum Mendicantium nequam possunt ab Episcopis prohiberi quominus per se ipsos in diocesis, ubi habent conuentus elemosynas quærant, ibidem numero decimo, pag. 757.

Relegatus domicilium retinet in eo loco unde trahit originem, & in eo in quem relegatus est, parte 2. Allegatione 4. numero 34. pagina 30.

Relegatus ad certum tempus pro tempore iudicis arbitrio mensurando, tenetur contrahere coram parocho loci, in quo est relegatus, p. 2. Alle. 32. nu. 63. pag. 274.

Religionum Superiores, qui Bullæ Pauli V. editæ anno 1606. non paruerint, incidunt in excommunicationem Papalem, p. 3. Allegatione 50. nu. 168. pag. 38.

Religionem intrare non potest Episcopus sine Papæ licentia, parte 3. Allegatione 53. numero 23. pa. 122.

Religionem vouens an possit fieri Episcopus nō adimpleto voto? p. 3. Allegatione 53. numero 25. pag. 122.

Religionem ingredienti, aut matrimonium contrahentes habent iustā causam resignandi coram Ordinarijs, dummodo re ipsa id exequantur, p. 3. Allegatione 69. n. 42. pag. 365.

Religio Societatis Iesu habet priuilegium vt sui prædicatores ab aliquo Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus deputati possint prædicare verbum Dei, non repugnantibus Curatis in oppidis, & locis ubi non adest Episcopus, p. 3. Alle. 76. nu. 27. pag. 472.

Cætera vide verbo Societatis Iesu.

Religio illa debet præcedere, quæ est prior in institutione, & approbatione, p. 3. Alleg. 78. n. 36. pag. 491.

Religionis status non precibus, vi, aut motu est assumendus, sed cum maxima libertate, par. 3. Allegat. 104. n. 2. p. 701.

Religio non est in habitu, sed in corde, p. 1. tit. 2. glol. 7. n. 5. pag. 134.

Religiosus, aut Religiosa solemniter professi nihil potest habere, quod in rigore vere sit proprium in particulari, parte 3. Alle. 103. n. 1. p. 698.

Religiosum leuiter percutientem clericum secularē absoluit Episcopus, p. 3. Alle. 105. n. 52. p. 719.

Religiosi prohibentur Ordines suscipere ab alio Antistite, quàm ab Episcopo illius loci, cui à superiore Regulari deputati fuerint, part. 2. Alle. 4. numer. 58. pag. 34.

Religiosi à proprijs Regularibus Superioribus dimissorias obtinentes, ordinari debent ab Ordinario loci, in quo situm est monasterium, par. 2. Alle. 4. nu. 59. pag. 34.

Religiosi, siue clerici Regulares more Regularium in communi viuentes qui nunquam, seu nisi ad certum tempus professionem emittunt, si ante professionem se faciant promoueri ad Ordines sacros abique titulo beneficij ecclesiastici, seu patrimonij, sunt suspensi ipso iure ab executione Ordinum, & si in illis ministrent irregularitatem incurrunt, excipiuntur tamen Patres Societatis Iesu, par. 2. Allegatione 20. n. 33. & 34. p. 144.

Religiosus, qui semel fuerit generaliter approbatus, si recedat à diocesi, & postea iterum redeat, non tenetur nouam quærere approbationem, p. 2. Allegatione 21. n. 22. pag. 177.

Religiosi Confessores non approbati ab Episcopo, secularium, qui sunt de familia suorum Monasteriorum, Confessiones audire non possunt, pa. 2. Allegatione 25. numer. 46. p. 183.

Religiosi exēpti, si in loco non exēpto voluerint ædificare Ecclesiam, tenentur Episcopi diocesani consensu requirere, p. 3. Alle. 26. nu. 3. p. 188.

Religiosus, qui percussit clericum secularē debet ab Episcopo absolui quando percussio est leuis, par. 2. Allegatione 41. n. 18. pa. 381.

Religiosi bene legentes & cantantes, etsi in lingua latina aliquatenus deficient, tuta conscientia possunt ab Episcopis ordinari, pa. 2. Alle. 46. n. 14. pag. 417.

Religiosorum nouos Ordines solus Papa approbat, part. 3. Allegatione 50. n. 47. pag. 14.

Religiosus non potest eligi in Abbatem, vel Prælatum alterius religionis, vel habitus sine licentia Papæ, parte 3. Allegatione 50. num. 51. pa. 18.

Religiosi, qui Clericis, aut laicis Sacramentum Vnctionis extremæ, vel Eucharistiæ ministrant, vel matrimonia eorum solemnizant, non habita à Parocho speciali licentia, &c. in excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. Alle. 50. n. 96. p. 26.

Religiosus S. Franc. de Obseruantia qui contemptis Superioribus suis ad Tribunalia appellauerit, & ad ea confugerit, in excommunicatione Papalem incidit, pa. 3. Allegatione 50. n. 154. p. 37.

Religiosus Eremita S. Aug. Congreg. Lombardiæ qui neglexerit obedire cõstitutioni de exēptione monialium Ordinis incidit in excommunicationem Papalem, parte 3. Alleg. 50. n. 155. p. 37.

Religiosus Ordinis Cisterci. qui aliquid commiserit contra cõstitutionem editam de exēptione monialium ab eodem Ordine in excommunicationem Papalem incidit, p. 3. Alle. 50. n. 156. p. 37.

Religiosi, qui violant Cõstitutionem illis prohibentem aliquem inducere ad vouendum, iurandum, aut promittendum vt sepulturam apud eorum Ecclesias eligat, vel electā non mutet, in

Index rerum, & verborum.

excommunicationem Papalem incidunt, p. 3. All. 50. n. 100. pag. 27.

Religiosi professi ut cenobium egressi ad audiendas leges vel medicinam ad Ordines promoueri queant, solus Papa concedit, p. 3. Alle. 50. nu. 49. pag. 14.

Religiosis in Ecclesiis, quæ pleno iure eis subiciuntur, competit institutio, p. 3. Alle. 72. n. 188. pag. 422.

Religiosi Societatis Iesu habent ex privilegio ut non teneantur ad processiones accedere, parte 3. Allegatione 78. n. 23. pag. 488.

Religiosus potest ab Episcopo cum consensu Abbatis vel superioris Vicarius creari, p. 3. Alleg. 54. n. 12. pag. 163.

Religiosorum numerus in quolibet monasterio is tantum constitui debet, qui ex propriis monasteriorum redditibus, vel consuetis elemosynis sustentari possit, parte 3. Allegatione 98. numer. 1. pag. 640.

Religiosus professus non potest testamentum ante professionem reuocare, p. 3. Alleg. 99. nu. 14. pag. 648.

Religiosi minores, qui tempore interdicti admittunt in suis Ecclesiis Fratres tertij Ordinis ad audienda diuina officia in excommunicationem Papalem incidunt, par. 3. Allegatione 50. nu. 102. pag. 28.

Religiosos non professos absque patrimonio promouentes ad Sacros Ordines, suspēditur per annum à collatione illorum Ordinum, quos huiusmodi personis contulit, parte 3. Alle. 111. n. 16. pag. 770.

Religiosi professi cenobium egressi ad audiendas leges, vel medicinam, ut ad Ordines promoueri queant solus Papa concedit, par. 3. Alle. 50. n. 49. pag. 14.

Reliquias Sacras, qui sine concessione Summi Pontificis, in prouinciam Mediolanensem asportauerit, in excommunicationem Papalem incidunt, part. 2. Allegatione 50. numero 158. pagina 37.

Reliquias sancti etiam antiqui nondum canonizati non licet Episcopo approbare, par. 3. Alle. 97. n. 10. pag. 639.

Reliquiæ inuentæ alicuius sancti in sanctorum numerum iam diu relati cognoscente & approbante Episcopo publice coli possunt, ibidem numero 11.

Reliquiæ, quæ antiquæ fuerint, habendæ sunt in ea ueneratione, quæ hæcenus fuerunt, ibid. numero 12.

Reliquias sancti ab Ecclesia canonizati competit Episcopo in sua diocesi approbare, ibidem nu. 13.

Reliquiæ alicuius sancti canonizati ut in sua diocesi publice collocentur uenerandæ, potest Episcopus etiam extra illam facultatē cōcedere, ibid. n. ult.

Remissio Clerici faciendæ est sine eius dedecore ob reuerentiam Clericalis dignitatis, parte 2. Allegatione 12. n. 34. pag. 62.

Reparationi Ecclesiarum existentibus fructibus quarta pars est assignanda, part. 3. Allegat. 64. n. 1. pag. 332.

Reparatio Ecclesiæ ubi quarta pars, portio, aut sumptus deputatus non est, faciendæ est à Rectore, & aliis, qui in ea beneficia habent, & contri-

buere debent pro rata redituum, ibi. n. 4.

Reparatio Ecclesiæ Cathedralis pertinet ad Episcopum, nisi egeat magna reparatione, & fructus sint tenues, quia tunc supplet Capitulum, detractis prius sibi necessariis, ibidem numero quinto.

Reparare Ecclesias potest Vicarius Episcopi ex speciali mandato Parochianos cogere, ibid. numero 9.

Reparari quando nequeant Ecclesiæ vetustate collapsæ, sunt in totum destruendæ, ibid. numero 19.

Repræsentatio sine speciali mandato concedere non potest Vicarius generalis, parte 3. Alle. 54. n. 114. pa. 182.

Repræsentari dicitur, qui præbatur sensibus corporeis, parte 3. Allegatione 72. numero 112. pag. 407.

Repudiare legatum vel hæreditatem, aut rem Ecclesiæ non incorporatam, potest Prelatus absq; solemnitatibus, parte 3. Allegatione 95. n. 52. pagina 610.

Res omnis per quascunque causas nascitur per easdem dissoluitur, p. 3. Alleg. 54. numero 41. pagina 170.

Res modici valoris, quæ dicantur arbitrio iudicis relinquitur, parte 3. Allegatione 95. numero 51. pag. 610.

Res omnis ad ultimum statum reduci debet, p. 1. tit. 3. c. 8. n. 80.

Reseruatio illa octo mensium non tollitur per alternatiuam Episcopo concessam, & ab eo acceptam, parte 3. Allegatione 53. numero 49. pag. 128.

Repræsentationes in Ecclesia fieri prohibentur, parte 2. Allegatione 24. numero 25. pagina 162.

Residentiam personalem non requirit capellania, cui est annexum onus celebrandi certas Missas singulis hebdomadibus, p. 2. Alle. 24. num. 44. pag. 169.

Residentia in Episcopis & Parochis est de iure diuino, parte 3. Allegat. 53. numero 2. pag. 118. & numero 18.

Residentia Episcoporum faciendæ est in loco, ubi est ipsa Ecclesia Cathedralis, ibidem numero tertio.

Residentia Episcoporum non solum in assidua corporis præsentia, sed etiam in mentis solitudine, & charitatis studio consistere debet, ibid. n. 20. pag. 121.

Residentia, quæ in alternatiua desideratur, debet esse mense integraliter facta, ibid. numero 60. pag. 133.

Residere debent Parochi in suis Ecclesiis etiam si beneficium sit modici valoris, ibid. nu. 70. pa. 136. Et etiam si in illa tres, vel quatuor esset incolæ, ibid. num. 72.

Residentia faciendæ est in Ecclesia digniori, ubi fuerint duo æque principaliter unitæ, quod si non constat quæ sit dignior, in frequentiori, quod si una fuerit extra, & altera intra Urbem, residendum est in ea, quæ est intra, ibidem numero 73. pag. 137.

Residere compelli potest Rector, non obstante consuetudine residendi in loco distanti à Parochia per sex milliaria, ibid. nu. 76.

Residere personaliter tenentur Capellani, &

Index rerum, & verborum.

coadiutores Rectorum Parochialium, auctoritate Apost. instituti, ibidem num. 98.

Residere non tenetur habens Parochialem vicente Vicario perpetuo, quem in ea legitime institui obtinuit, ibid. n. 79.

Residere tenetur baptismalem Ecclesiam obtinens, cui incumbit sola cura baptizandi omnes infantes oppidi, ibidem num. 80. pag. 138.

Residere potest habens duas parochias unitas æque principaliter in qua maluerit, ibidem numero 82.

Residens in parochiali, quæ non longe abest à Collegiata, in qua Canoniatum obtinet, diebus feriatis ad Ecclesiam Collegiatam accedere, & in ea divinis inservire potest, ibidem numero 84. pag. 138.

Residere tenetur in parochiali Inquisitoris officium sustinens, ibi. n. 87.

Residere tenetur in parochiali subcollectoris generalis officium exercens, ibidem numero 88.

Resignatio beneficii, ad cuius titulum quis sacris fuit ordinatus facta cum pensione sufficienti ad congruam sustentationem, non est valida, nisi facta mentione, quod ad illius titulum fuit promotus, p. 2. Alleg. 19. n. 41. pag. 126.

Resignationem beneficii gratia alterius factam solius est Summi Pont. admittere, p. 3. Alle. 30. n. 23. pag. 12.

Resignatio beneficii facta in manibus potestatis non habentis, est nulla, p. 3. Alle. 69. n. 26. pagina 362.

Resignationes factæ absque iustis causis sunt nullæ, Ordinarij vero illas admittentes nullam penam incurrunt, parte 3. Allega. 69. numer. 46. pagin. 356.

Resignas coram Ordinario ea intentione, vel spe concepta, quod Ordinarius cõterat beneficium, cui ipse velit, quando nihil est in conventionem deductum, non peccat mortaliter, nec aliqua simoniæ labe maculatur, part. 2. Allegatione 31. n. 20. pag. 367.

Resignatio beneficii, cuius titulo quis est ordinatus ante susceptionem habitus, est omnino inualida, parte 3. Allegatione 99. numero 20. pagina 651.

Resignatio beneficii an intra duos menses ante professionem possit à novitio fieri, p. 3. Alle. 99. n. 21. pag. 652.

Resignanti beneficium non facta mentione quod ad illius titulum fuit promotus, competit actio spolij, parte 2. Allegatione 19. numer. 33. & 34. pag. 124.

Resignare potest beneficium constitutus in maioribus Ordinibus, etiamsi non habeat aliunde, quo vivere possit, parte 2. Alleg. 30. numero 39. pag. 126.

Resignare non potest beneficium constitutus in Sacris, etiamsi ad illius titulum non fuerit promotus, nisi aliunde habeat, unde commode vivere possit, parte 2. Allegatione 19. nu. 40. pagina 126.

Resignatio quando est nulla non intrat affectio per appositionem manus, parte 2. Alle. 19. nu. 38. pag. 125.

Resignatio non admittitur in Curia alicuius in Sacris constituti, nisi cum clausula, quod resignans aliunde habeat unde commode vivere possit, parte 2. Allegatione 19. numero 41. pagina 126.

fit, parte 2. Allegatione 19. numero 41. pagina 126.

Resignandi Episcopatum non est iusta causa, si Episcopus velit ingredi Religionem approbatam causa mutandi statum, & vitam, p. 2. All. 33. n. 24. pag. 122.

Resignationes beneficiorum sine speciali mandato Vicarius admittere, & approbare non potest, part. 3. Allegatione 54. numer. 66. pagina 177.

Resignationes admittendi data facultate absolute & simpliciter, non intelligitur data facultas resignata beneficia conferendi, par. 3. All. 34. n. 67. pag. 177.

Resignationes factas causa permutationis, facultatem habens Vicarius approbandi, non potest resignata beneficia permutantibus conferre, p. 3. Alle. 34. n. 68. pag. 177.

Resignantes beneficia in Curia Romana permutationis causa si moriantur ambo extra Curiam, vel unus eorum ante completam permutationem, ea beneficia in Curia vacare dicuntur, p. 3. Alle. 57. n. 23. pag. 126.

Resignans quando non superuixit per viginti dies iuxta regulam 19. Cancellariæ, vacat beneficium, parte 2. Allegatione 57. numero 243. pag. 172.

Resignationibus reciprocis debet Episcopus obuiare, parte 3. Allegatio. 65. numero 28. pagina 342.

Resignationes reciprocarum post Concilium in favorem filiorum faciendæ prohibentur, part. 3. All. 65. n. 29. pag. 342.

Resignatio beneficiorum libera, & simplex coram Episcopo, vel alio Superiore Ordinario fieri potest, part. 3. Allegatione 69. numero 1. pagina 359.

Resignare potest quis coram Ordinario, quamvis nondum adeptus sit possessionem, p. 3. Alle. 69. n. 16. pag. 361.

Resignari coram Ordinario potest beneficium, etiam ad favorem, literis expeditis, non adepta tamen possessione, p. 3. Allegatione 69. numer. 18. pag. 361.

Resignari non potest beneficium litigiosum, super quo pendet lis, nisi lis esset super priuatione beneficiati, parte 3. Allegatione 69. numero 19. pag. 361.

Resignari coram Episcopo beneficia iurispatronatus possunt, accedente patronorum consensu, part. 3. Allegatione 69. num. 20. pagina 361.

Resignationes beneficiorum existentium in diœcesi potest Episcopus, etiam in Curia recipere, non tamen cõferre, p. 3. Alle. 69. num. 22. pagina 362.

Resignari coram Episcopis poterunt beneficia referuata, non tamen cõferri, p. 3. Alle. 69. n. 23. pag. 372.

Resignationes in mensibus, in quibus collatio spectat ad Cardinalem ratione indulti, potest recipere Episcopus, non tamen conferre, p. 3. Alle. 89. n. 24. pag. 362.

Resignatio beneficiorum coram Ordinariis faciendæ requirit causam, quæ præsumitur in Episcopo si eam admittat, p. 3. Allegatione 69. nu. 27. pag. 362.

Resignandi coram Ordinario iusta causa est;

y y ij

Index rerum, & verborum.

si beneficiatus vnum aliud, aut plura obtinuerit beneficia, parte 3. Allegatione 69. numero 41. pag. 365.

Resignandi coram Ordinario causa iusta est, si contingeret beneficiatum ad aliud beneficium promoueri, parte 3. Allegatione 69. num. 41. pagina 365.

Resignandi ius coram Ordinario iusta causa est, si beneficiatus nequeat, aut non audeat propter capitales inimicitias in loco beneficii securus residere, parte 3. Allegatione 69. numero 44. pag. 365.

Resignatio an ex iusta causa facta presumatur? parte 3. Allegatione 69. numero 45. p. 365.

Resignantes duo sua beneficia ex causa permutationis, & facta collatione vni, si alter decedat ante factam sibi collationem, superstes non habet regressum ad beneficium à se dimissum, p. 3. Alleg. 69. n. 52. p. 367.

Resignari potest penitentiaria etiam in fauorē, & cum reservatione pensionis, p. 3. Alleg. 55. n. 34. pag. 202.

Restituendi nulla obligatio contrahitur si digniore prætermisso dignus eligatur, cum nullum iustitiæ ius per oppositionem illi acquiratur, par. 3. Allegatione 60. n. 96. pag. 311.

Restituere non tenetur vi monitorij, qui effectus est impotens ad restituendum, parte 3. Alleg. 96. n. 47. pag. 628.

Restituere non posse commode dicitur ille, vbi restituendi damnum altioris ordinis subiret, vel vitæ vel famæ, ibid. n. 48.

Restitutionis in integrum causam tractare Vicarius generalis non potest, p. 3. Alleg. 54. n. 108. p. 181.

Restitutionis in integrum beneficium non denegatur omnibus illis, quorum bona sub aliena cura sunt, vel per administratores gubernantur, vt in Republ. ciuitate, Castro, seu quacunque alia Communitate, parte 3. Allegatio. 75. n. 39. p. 457.

Restituere rem vi monitorij non tenetur ille, qui eam retinet in compensationem iustam, pa. 3. Allegatione 96. numero 49. p. 628.

Reuocari ad libitum potest Episcopi Vicarius, pa. 3. Allegatione 54. numero 170. pag. 194.

Rex absque populorum consensu regnum priuare iure, & honore suo non potest, nec illud feruituti subicere, nec illius bona donare cum magna Regiæ Coronæ diminutione, p. 1. titu. 3. c. 2. n. 71. pag. 247.

Rex non potest castra regni, & ciuitates alienare absque consensu omnium Principum, & populorum eiusdem regni, ibid. n. 72. pag. 247.

Regum, Summorumque secularium causæ ex Regis consultatione in Conciliis solebant tractari, p. 1. tit. 3. c. 8. n. 58.

Risû grauitatis nerui eliduntur, p. 1. tit. 2. glo. 13. n. 6. pag. 183.

Rodericus à Cunha Episcopus Portugalensis vtriusque iuris prudentissimus laudatur p. 2. Alleg. 40. n. 42. pag. 375.

Roma laudatur p. 1. tit. 3. c. 2. n. 9. p. 228.

Romæ iussu Domini Petrus Pontificiam Sedē fixit, ibid. n. 10. p. 228.

Romam venit Petrus 15. Kalend. Februar. anno Christi 44. ibidem numero 7. p. 227.

Romam vado iterum Crucifigi respondisse dominum Petro Urbem fugienti qui affirmant, ostenditur ibidem numero 11. p. 229.

Romæ prima Sedes, & vniuersalis Ecclesiæ primatus iure diuino est collocatus, ibid. n. 12. p. 229.

Romæ deiecto Sūmo idololatriæ Pontificatu lubrogatum est caput totius terrestris sanctitatis, Summus scilicet Christianæ religionis Pont. p. 1. tit. 1. c. 7. n. 5. p. 59.

Romani quos olim Sacerdotes eligebant, pa. 2. Allegatione 42. n. 2. p. 386.

Romanam Curiam pro negotiis suis petentes per se, vel per alios ludentes excommunicantur in Bulla Cænæ Domini, p. 3. Alleg. 60. n. 69. pa. 18.

Romana Curia, vide Curia Romana.

Romanæ Ecclesiæ bona, aut terras occupantes, & illius iurisdictionem vsurpantes excommunicantur in Bulla Cænæ Domini, ibid. n. 77. p. 21.

Romana Ecclesia Patriarchali honore fungitur, quia ad eam iubente Domino ex Antiochia Cathedralē suam transtulit Petrus, p. 1. tit. 3. c. 1. n. 4. pag. 211.

Romana Ecclesia quare Primatum obtineat, ostenditur ibid. n. 14.

Romana Ecclesia omnium aliarum, omniumque fidelium mater est, & magistra, p. 1. tit. 3. c. 2. n. 14. pag. 214.

Romanæ & vniuersalis Ecclesiæ Pont. succedit Petro in ecclesiastica monarchia, ibidem num. 15. pag. 213.

Romipetas, ac peregrinos etiam in Vrbe morantes, vel abeuntes, ludentes excommunicantur in Bulla Cænæ Domini, par. 3. Allegat. 90. n. 67. pa. 18.

S

Sacerdotes summi vocantur Episcopi ad differentiam simplicium sacerdotum, p. 1. tit. 1. c. 2. n. 3. pag. 14.

Sacerdotibus propter dignitatem sacerdotale, semper & vbique summa reuerentia debetur, par. 2. Allegatione 1. n. 2. p. 3.

Sacerdotes personis illustribus comparantur, p. 2. Allegatione 1. numero 3. p. 3.

Sacerdos Angeli nomen habet, par. 1. tit. 2. gl. 1. n. 3. pag. 83.

Sacerdos manet initiatus, si Episcopus moriatur antequam proferat verba illa, Accipe Spiritum sanctum, &c. peractis alijs, parte 2. Allegatione 24. numero 8. p. 92.

Sacerdos est minister sacrificij Missæ, pa. 3. Alleg. 24. nu. 1. p. 155.

Sacerdos recipiens à pluribus plura stipendia pro Missæ celebratione, an possit vnica Missa omnibus satisfacere, part. 2. Allegatione 24. numero 4. & 5. p. 155 & 156.

Sacerdos vnica Missa satisfaciens multis, à quibus diuersa accepit stipendia, tenetur ad restitutionē, parte 2. Allegatione 24. numero 6. p. 156.

Sacerdotes exigentes importune ab inuitis elemosynam supra taxam ab Episcopo præscriptam, peccat mortaliter, parte 2. Allegatione 24. nu. 10. pag. 157.

Sacerdos accipiens certam quantitatem pecuniæ pro dicendis Missis an possit eas facere celebrari per alios minori pitantia, retenta sibi parte elemosynarum in scio dante, & in scijs Sacerdotibus celebrantibus, p. 3. Allegatione 24. nu. 11. pag. 158.

Sacerdos, qui ex obligatione alicuius Capellæ, vel in posterum pro certa intentione tenetur

Index rerum, & verborum.

Missas celebrare, potest eas anticipare dicere, p. 2. Alleg. 24. n. 14. pag. 159.

Sacerdotes curam animarum habentes tenentur per se, vel per alios celebrare singulis saltem diebus, quibus opus est ut satisfaciant muneri suo, parte 2. Allegatione 24. numer. 22. pagina 161.

Sacerdos non approbatus ab Episcopo inualide Confessiones audit, parte 2. Allegatione 25. nu. 1. pag. 172.

Sacerdos ut valide administret Pœnitentiæ Sacramentum, debet esse per examen, aut alia ratione approbatus ab Episcopo iam confirmato, & habente subditos, vel à Vicario generali, aut à Capitulo Sede vacante, vel ab Abbatibus, alijsq; exercentibus Episcopalem iurisdictionem ab Episcopis exemptis, par. 3. Allegatione 25. n. 3. 4. & 5. pag. 172. & 173.

Sacerdos inualide Pœnitentiæ Sacramentum administrat, credens Superiorem ratam habetam absolutionem de furo, part. 2. Allegatione 25. n. 11. pag. 174.

Sacerdos approbandus est ab Antistite loci ubi fit Confessio, parte 2. Allegatione 25. numero 14. pag. 174.

Sacerdos, qui ex commissione & delegatione speciali Episcopi potest audire Confessiones, vtrū dum est excommunicatus communiter occultus valide absolutionem præstet illi, qui huius excommunicationis ignarus non est, parte 2. Allegatio. 25. n. 38. pag. 180.

Sacerdos quilibet absque sui Episcopi licentia potest in probabili mortis periculo à quibusvis peccatis absolueret, licet sit degradatus, excommunicatus, irregularis, vel hæreticus, & etiam si adsit Superior, vel de facili possit haberi, parte 2. Allegatione 26. numero quadragésimo nono, 501. & 51. pag. 184. & 185.

Sacerdos sciens ex Sacramentali Confessione Ecclesiam pollutam; in ea celebrare potest, parte 3. Allegatione 28. numero quadragésimo primo, pag. 226.

Sacerdos si contingat post inceptam Missam Ecclesiam violari, debet Missam prosequi si cœptam habeat cōsecrationem, alias secus erit, p. 2. Al. 8. n. 36. pa. 232.

Sacerdos degradatus valide assistit matrimonio de licentia Parochi, part. 2. Allegatione 32. n. 111. pag. 283.

Sacerdos non debet credere dicentibus se habere licentiam à Parocho, parte 2. Allegatione 32. n. 135. pa. 288.

Sacerdos suspensionem incurrit si benedicat secundum matrimonium, non dissoluto primo, part. 2. Allegatione 32. numero 187. pagina 301.

Sacerdos coniūgens in matrimonium, vel benedicens subditos alterius Parochiæ, absque Parochi, vel Ordinarij licentia, ipso iure tamdiu suspensus manet, quamdiu ab Ordinario eius Parochi, qui matrimonio interesse debebat, seu à quo benedictio suscipienda erat, absoluitur, & incurrit etiam suspensionem à beneficio, parte 2. Allegatione 32. n. 189. & 190. pag. 302.

Sacerdotes nullum officium, aut beneficium Ecclesiasticum obtinentes in ciuitate, vel diœcesi, non sunt ab Episcopo compellendi ad villas pro-

cessionibus accedere, parte 3. Allegatione 78. n. pag. 486.

Sacerdotes omnes, qui animarum curam habent, tenentur ad diœcesanam Synodum venire, par. 3. Alle. 93. num. 5. pag. 585.

Sacerdotem nec implicari errore nec cupiditate violari oportet, parte 1. tit. 2. glos. 15. numero 8. pag. 186.

Sacerdotalis dignitas cum alijs videatur dignitatibus eminere, ita quisque ea ornatus est, cunctis se imitandum debet ostendere, p. 1. tit. 2. glos. 3. nu. 19. pag. 107.

Sacerdotium summa est omnium bonorum, p. 1. tit. 2. glos. 1. n. 2. p. 83.

Sacræ Scripturæ lectio, vide Lectio Sacræ Scripturæ.

Salutationes in Ecclesia permitti non debent, p. 2. Alleg. 24. nu. 26. pag. 162.

Sal exterum in Vibes, & oppida, eaque loca Sedis Apost. subiecta asportantes in excommunicationem Papalem incidit, parte 3. Allegatione 50. numero 152. p. 36.

Sal terræ dicitur Episcopus ut condit aliorum mores sapientissimis institutis, ac præceptis, parte 1. tit. 1. cap. 2. numero decimo quarto, pagina 16.

Salutem operatur moderata refectio, p. 1. tit. 2. glos. 5. n. 4. pag. 120.

Salomon Cocroflus Hebræus à Gregorius XIII. baptizatus & honoribus auctus, p. 1. tit. 2. glos. 17. numero 11.

Salomonis Regis iudicium pro cognoscenda matre ex duabus infantem postulantibus refertur, p. 3. Alle. 51. n. 110. pag. 88.

Salarium debet habere Vicarius Episcopi Sede Episcopali vacante, parte 3. Allegatione 54. n. 178. pag. 195.

Salarium non conuentum non potest petere Vicarius Episcopi iam defuncti à suo successore pro seruitio præstato eius prædecessori, ibid. numero 179.

Salarium immodicum non potest aduocatus extorquere, quia teneretur ad restitutionem, par. 3. Allegatione 79. numero 32. p. 499.

Salarium petens à pauperibus peccat, ibid. numero 33.

Salarium certum à duobus personis quolibet anno pro parrocinio in eorum causis præstando accipiens aduocatus si litigent inter se, cui earum teneatur adiuuare, ibid. numero 36.

Salarium aduocati potest quis petere quamuis eum habet gratis, ibid. numero 38.

Salarium aduocato in initio, medio, vel fine litis, an sit soluendum? ibid. numero 39. pag. 500.

Sanguinis effusio voluntaria, & iniuriola Ecclesiam polluit, parte 2. Allegatione 28. num. 36. Debet esse hominis viui, numero 31. pag. 223. & non esse modica, sed copiosa, numero 34. pag. 214. ex percussione non leui, numero 36. & quæ sit publica, n. 37. p. 225.

Sanguis si effundatur de caduere coram occisore, contra quem alia adsunt indicia, præsumptio est vehemens, ibid. n. 32. pag. 223.

Sanctissimi vocantur Episcopi, quia alios Sanctos efficere debent, p. 1. tit. 1. c. 2. n. 7. p. 14.

Sapientiam iuuat sobrietas, p. 1. tit. 2. glos. 5. n. 3. pag. 130.

Index rerum, & verborum:

Sartores Monialium monasteria intrare non possunt, parte 2. Allegatione 102. numero 56. pag. 688.

Scholares etiam decennali habitatione domicilium non contrahunt, quia semper cogitant de redeundo ad patriam, nisi finito studio decennali tempore, & maiori commorati sint, p. 2. Alleg. 4. n. 29. pag. 19.

Scholaris non potest in voto dispensari ab Episcopo loci studij, si in eo domicilium non habet, part. 3. Allegatione 36. numer. 18. pagina 329.

Scholares quoad Sacramenta Confessionis, & Eucharistiae subditi sunt Episcopo loci, in quo reperiuntur, parte 2. Allegatione 39. num. quinto, pag. 383.

Scholares in Ecclesiis Cathedralibus non gaudent in academijs, & studijs publicis, p. 3. Alleg. 53. n. 23. pag. 209.

Scholasticorum privilegijs non gaudent, qui non student, & scholas non frequentant, nec absentes causa studij fructus suorum beneficiorum percipiunt, ibid. n. 14.

Scholaris si locaverit fructus sui beneficii ut possit in litterarum studio vivere, vel illic gradum sumere, si intra locationis tempus decedat, successor in illo beneficio tenebitur stare locationi, p. 3. Alle. 94. n. 9. pag. 593.

Scholaria conferenda est Doctori, vel Magistro, aut Licentiaro in Theologia, vel iure Canonico, alias prouisio est nulla, p. 3. Alleg. 60. num. 11. pag. 302.

Sciens non praesumitur quis nisi probetur, p. 2. Alle. 11. n. 4. p. 67.

Scientes praesumuntur a vitijs abstinere, p. 2. All. 46. nu. 3. p. 416.

Scientia inflat non quidem suo, sed hominum vitio, part. 1. tit. 2. glos. 10. numero octavo, pag. 164.

Scientia vera afficit, non extollit, ibidem numero nono, & sine charitate inflat, numero decimo.

Scripturam Sacram docentes in scholis publicis, & discipuli, qui in illis student, privilegijs omnibus de perceptione fructuum, praebendarum, & beneficiorum suorum in absentia fruuntur, p. 3. Allegatione 55. nu. 18. p. 208.

Scripturam Sacram docentes, vel Ius Canonicum tunc percipiunt fructus praebendarum suarum cum conducti, seu salariati docent, aut ratione stipendij, seu cathedrae, quam habent, ibi. n. 27. pag. 210.

Scripturam Sacram docentes quoad privilegiū percipiendi fructus non habent ullam temporis determinationem, sed eo gaudent quandiu docuerint, ibi. n. 32. pag. 211.

Scripturam Sacram, vel Ius Canonicum docentes non tenentur licentiam obtinere ab Episcopo quoad privilegium percipiendi fructus, sicut studentes, ibid. n. 33.

Scripturae Sacrae lectio quas vtilitares afferat, p. 1. tit. 2. glos. 10. n. 5. p. 163.

Scripturae Sacrae lectio, Vide Lectio Sacrae Scripturae.

Scriptura publica dicitur, quae conficitur per aeternarium, seu iudicem, cum duorum, vel trium testium subscriptione, aut praesentia, p. 3. Alle. 72. n. 23. pag. 393.

Scriptura authentica ad probandum iuspatronatus requisita, censetur Bulla Episcopi, seu consensus in scripto datus ad fundandum, construendum seu dotandum, parte 3. Alleg. 72. numer. 24. pag. 393.

Scriptura ut dicatur authentica debet continere omnia requisita à iure necessaria tam in cōfectione, quam in extractione, p. 3. Alle. 72. n. 27. pagina 397.

Scripturae incisae in lapide a columna plenam fidem faciunt, parte 3. Allegatione 72. numero 51. pagin. 397.

Scripturae authenticae non solum exiguntur in probandis praesentationibus continuatis, verum etiam in probatione effectuationis, p. 3. Alle. 72. n. 60. pag. 398.

Scripturas habens an vi monitorij teneatur illas exhibere, vel reuelare quoties exhibendo, vel reuelando damnum pateretur, parte 3. Alle. 96. n. 30. pag. 629.

Secreta clientis aduocatus reuelans tenetur poenae fisci, parte 3. Allegatione 79. numer. 25. pagina 498.

Sedere pro tribunali, & ius dicere potest Episcopus in quolibet loco suae diocesis, dummodo locus honestus sit, & litigantes sine magno incommodo eo loci venire possint, part. 3. Alleg. 89. n. 4. pag. 502.

Sedere pro tribunali, & iura reddere in loco exempto non potest Episcopus, ibidem numero septimo.

Sedent in Concilijs Episcopi secundum antiquitatem consecrationis vniuscuiusque, p. 1. tit. 3. c. 8. n. 65. & 66.

Sedes Apostolica, vide Apost. Sedes.

Sedes Episcopalis vacare dicitur donec litterae Apost. Praelati, cuius Sedes vacabat, fuerint expeditae, & praesentatae Capitulo, p. 3. All. 14. n. 160 pag. 191.

Sedes Ecclesiae potior debetur priori in fide recipienda, parte 1. tit. 3. c. 8. numer. decimo nono, pag.

Semen alicuius viri ope daemonis in vterum foemineum delatum, non inducit affinitatem, p. 2. All. 51. n. 170. p. 101.

Seminatio foeminae ad generationem non est necessaria, part. 2. Allegatione 51. nu. 168. pagina 101.

Seminis effusio siue sit hominis siue mulieris, haereticus, vel excommunicatus Ecclesiam polluit, p. 2. Allegatione 28. num. 42. pag. 226. si intra eandem contingat licet non cadat in ipsa Ecclesia materialiter, ibidem num. 44 & requiritur in sufficiens quantitate, ibidem num. 49. pag. 228. non sufficit tamen si fiat in somnis, numero 43. nec supra tectum, aut infra Ecclesiam, numero 45. nec denique si actualis effusio extra Ecclesiam contingat, licet actus luxuriosus factus fuisset intra, numero 51.

Seminarium puerorum in singulis Cathedralibus quomodo instituendum, & gubernandum, parte 3. Allegatione 77. numero primo, pagina 478.

Seminarium debet Episcopus primum ex sua & Capituli mensa contribuere, & postea cogere alios ad contribuendum suo exemplo, p. 3. Alle. 77. n. 2. pag. 478.

Seminario de elemosynis piorum, & similibus,

Index rerum, & verborum.

que in incerto consistunt, nihil debet contrahi, parte 3. Allegatione 77. numero tertio, pag. 478.

Seminarij ratione potest taxa imponi super Hospitale quod in titulum, & non in administrationem datur, & mere laicale est, parte 3. Allegat. 77. n. 7. pag. 478.

Seminaria debent prius esse erecta, & in illis Scholares actualiter adesse, ut uniones eis factæ subsistant, parte 3. Allegatione 77. numer. 23. pag. 480.

Seminarium ut erectum dicatur quæ concurrere debeant, parte 3. Allegatione 77. numer. 24. pag. 480. & nu. 27. pag. 481.

Seminarium Bracharenfis Archiepiscopatus Hispaniarum Primatis ad normam Conc. Trid. institutum fuit, parte 3. Allegatione 77. numer. 35. pag. 483.

Seminarij reddituum rationes in synodo diocesana audiendæ, parte 3. Allegatione 93. num. 21. pag. 587.

Seminarij in Collegium cooptatus non potest ad illius titulum ordinari, nisi ob causam inseruiendi beneficio, quod forsan esset seminario iniunctum, parte 2. Allegatione 19. numer. 31. pag. 123.

Senator aut alter quivis officialis perpetuus alicuius Principis domicilium acquirit in eo loco, in quo senatoriam exercet dignitatem, & ab illius Episcopo potest ordinari, & per consequens eius filius, parte 3. Allegatione 4. numero 34. pag. 30.

Senex Clericum percutiens quando possit per Episcopum ab excommunicatione absolvi, parte 2. Allegatione 41. numero 27. pagina 382.

Senex qui dicatur, ibid. n. 28. & p. 3. Alleg. 60. nu. 27. pag. 362.

Senex beneficiarius quando non residens divinis officiis habeat quotidianas distributiones, parte 3. Allegatione 53. numero 164. pagina 151.

Senex volens resignare debet Ordinarius suorum beneficiorum resignationes admittere, cum hæc sit causa iusta admittendi resignationem, parte 3. Allegatione 60. numero 31. pagina 362.

Senectus in parcho non excusat à residentia, sed debet poni Vicarius idoneus cum assignatione congruæ portiois ex ipsius Parochiæ redditibus, parte 3. Allegatione 53. numero 91. pag. 159.

Sepulchra hominum super altaria non sunt erigenda, parte 2. Alleg. 72. numero 27. pagina 204.

Sepulchra pro moniali defuncta an possint aperiri sine peccato ab aliquo, qui ad hoc solum ingrediatur, parte 3. Allegatione 102. numer. 51. pag. 687.

Sequestrata villa, vel castro, cui est annexum ius patronatus si durante sequestro vacaverit beneficium, sequester in illo eligere, vel præsentare potest, parte 3. Allegatione 71. numer. 39. pag. 380.

Servus non potest præsentari ad beneficium, nisi manumissus sit, & fiat clericus, p. 3. Alleg. 72. num. 79. p. 402.

Servus clericum percutiens potest ab excom-

municatione per Episcopum absolui, p. 2. Alleg. 41. n. 29. p. 383.

Servus suorum subditorum dicitur Episcopus, parte 1. titulo 2. gloss. 3. numero 2. pagina 92.

Servus servorum Dei quare nominetur Summus Pontifex, parte 1. titul. 3. capit. 2. numer. 18.

Simoniacus occultus potest dispensari ab Episcopo, non autem rehabilitari ad beneficia in posterum obtinenda nec ad ea retinenda, quæ per simoniam occultam obtinuit, par. 2. Alleg. 39. n. 44. pag. 312.

Simoniam committentes in Ordine, beneficio, vel religionis ingressu in excommunicationem Papalem incidunt, parte 3. Allegatione 50. num. 104. pag. 78.

Simonia conventionalis reddit quemvis inhabilem ad obtinenda beneficia, non autem inducit vacationem obtentorum ipso iure, p. 3. Alleg. 57. n. 232. p. 171.

Simoniæ vitium cur tam ipsi examinatores, quam alij dantes incurrant, ostenditur, p. 3. Alleg. 60. n. 54. p. 300.

Simonia committitur si fieret pactio quod alter alteri in concursu defectus, vel exceptiones non opponat, ibidem numero quinquagesimo sexto, pag. 301.

Simonia committi potest ex parte competitorum si duo concurrentes ad beneficium, alter ad impedimentum tollendum alij pretium det, ut à concursu desistat, & sic solus exiens ipse obtineat, ibid. n. 55. p. 300.

Simonia committitur quando venditur de per se ius patronatus, parte 3. Allegatione 71. num. 35. pag. 380.

Sobrietas inuat sapientiam, par. 1. titul. 2. gloss. 5. nu. 3. pag. 120.

Sobrius idem quod vigilans aliquando significat, parte 1. titul. 2. gloss. 6. numero decimo octavo, pag. 152.

Socer an possit esse testis in causa generis, vel è contra, parte 2. Allegatione 96. numer. 60. pag. 631.

Societatis Iesu Religiosi à quocunque antistite Catholico ordinari possunt, parte 2. Allegat. 4. n. 60. pag. 34.

Societatis Iesu Religiosi possunt extra tempora Dominicis, & aliis festiis diebus Sacros Ordines suscipere, parte 2. Allegatione 17. numer. 7. pag. 107.

Societatis Iesu Religiosi ante solemnem professionem sine titulo ad Sacros Ordines possunt promoueri, parte 2. Allegatione 19. numero septimo pa. 118. & Allegatione 20. numer. 34. pag. 144.

Societatis Iesu institutum, aut Constitutiones, qui directe, vel indirecte impugnare, aut contradicere audent, incidunt in excommunicationem Papalem, parte 3. Allegatione 50. numer. 160. pag. 37.

Societatis Iesu Religio habet privilegium, ut sui prædicatores ab aliquo Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus deputati possint prædicare Verbum Dei non repugnantibus curatis, in oppidis, & locis, ubi non adest Episcopus, parte 3. Allegatione 76. numero 27. pag. 472.

Index rerum, & verborum.

Societatis Iesu Patres inter Mendicantium Ordines comprehendi voluit Pius V. part. 3. Alleg. 77. n. 18. pag. 480.

Societatis Iesu nouitios non comprehendit Conc. Trid. sess. 25. de Regular. cap. 16. parte 3. Allegatione 99. nu. 23. pag. 653.

Sodomix crimen asserenti aliquem secum voluisse committere credendum non est, part. 3. Allegatione 44. n. 14. pag. 403.

Sodomitarum se esse affirmanti puero in nullo creditur, ibid. numer. 16.

Sodomitam se esse affirmanti meretrici, vel de hoc crimine attentatam non creditur, ibid. n. 17. Et vxori attestanti se à viro sodomitam non creditur, ibid. nu. 18.

Sodomix crimen Clerici exercentes quas penas incurrant, ibidem numero 21. cum seqq. pag. 404. & 405.

Sodomix pena contra Clericos non comprehenduntur exercentes vitium bestialitatis, ibid. numero 22. Comprehendunt tamen Clericos tam masculorum concubitores, quam qui muliere retro abutuntur, ibidem numero vigesimo tertio, pag. 404. Peccatum illud consumentes, ibidem n. 24.

Sodomita potest ordinari, & beneficium acquirere si occultum sit crimen, & nondum fuerit in iudicium deductum, ibid. numer. vigesimo octauo, pag. 405.

Sodomix criminis punitio ex concessione Gregorij XIII. pertinet ad Inquisitores Regni Portugalix priuatiue ad omnes iudices, & superiores Ecclesiasticos, cumlatiue tamen ad seculares potestates, part. 2. Allegatione 40. numer. 47. pag. 376.

Sodomix crimen quare dicatur vitium nefandum, parte 2. Allegatione 44. numer. 1. pag. 402.

Sodomix omnes mortui fuerunt in illa nocte, qua Christus Redemptor noster ex Virgine MARIA natus est, & cum illis Virgilius poeta celebratissimus, ibidem numero secundo, pag. 402.

Sodomix fuerunt Caluinus hæreticus, Aristoteles, & alij Philosophi, excepto Platone, ibid. num. 31.

Sodomix vitium quare contra naturam dicatur, ibid. n. 4. pag. 402.

Sodomix igne comburuntur, ibidem numer. 6. Et bona eorum confiscantur, ibidem numer. 7. pag. 403. Et infames sunt, ibidem numer. 8. pagina 403. Et testandi facultatem amittunt, etiamsi non essent condemnati, vel post mortem opponatur, ibidem numero nono, pagina 403.

Sodomita punitur etiamsi non constet de corpore delicti, ibid. 10. pag. 403.

Sodomix criminis penam non euitat ætas tenera delinquentis, ibid. n. 12. Et minor arbitrio iudicis punitur, ibid. n. 13.

Solemniter omnia interuenisse præsumuntur ex longissimo temporis cursu, nisi ex inspectione instrumenti appareat solemnitatem interuenisse, part. 3. Allegatione 97. numer. ult. pag. 614.

Solidi duo cathedratico soluendi sunt secundum taxam, quæ antiquitus solui consuevit, attenta semper in huiusmodi taxatione consuetudine il-

la, quæ bona, & rationabilis fuerit, parte 3. Allegatione 86. numero 84. pag. 551.

Solita vt bona dicantur concedi in emphyteusim sufficit vnica concessio, & esse elapso quadraginta annos, parte 3. Allegatione 95. num. 36. pag. 66.

Somniantes putantes omnia per somnia sibi visa esse vera, & diuinitus sibi immissa, peccant mortaliter, parte 3. Allegatione 51. numero 32. pag. 92.

Sponsalia non transeunt in matrimonium subsequuta copula coram Parocho, & testibus, parte 3. Allegatione 32. numer. 148. pagina 291.

Sponsalia tempore interdicti contrahi possunt, ibid. n. 204. p. 306.

Spurius filius testatoris non potest eligi ab executore, cui eligendi pauperes commissæ est potestas, parte 3. Allegatione 85. numero 24. pag. 524.

Sortilegi qui sunt, parte 3. Allegatione 51. nu. 128. pa. 91.

Status questio inducit capitalem inimicitiam, parte 1. Allegatione 41. numero decimo tertio, pag. 380.

Statuta quod neophyti, & descendentes ab eis non admittantur ad ecclesiastica beneficia, probanda non sunt, parte 1. titul. 2. glos. 17. nu. 20. pag. 201.

Statuta prædicta probanda videntur, quando eorum prohibitio non est indefinita, sed restricta ad certos gradus, ibidem numero vigesimo secundo.

Statuta prædicta valida erunt, si eorum prohibitio restricta fuerit ad certas Ecclesias, ibid. nu. 24. pag. 202.

Statuta quod neophyti, & descendentes ab eis non admittantur ad Ecclesiastica beneficia sunt penalia, exorbitantia, & strictè accipienda, ibid. n. 27.

Statutum Toletanum cum vtatur verbo, progenie, non exigit probationem maculæ in certo gradu, sed sufficit quod ipsa progenies sit infecta, ibid. n. 37. p. 206.

Statutum habens, quod prouisus de capellana sit Sacerdos vel capellanus, oportet vt sit actu Sacerdos, parte 2. Allegatione 24. numero 38. pag. 166.

Statutum, quo cautetur seruitium 40. annorum Ecclesie præstitum liberare beneficiatum à residentia, obseruari potest, parte 3. Allegatione 53. numero 117. p. 143.

Statutum in quo disponitur quod quilibet se deat in propria sede, alias perdat Horam, intelligi debet de obtinentibus vnum beneficium, & sic vnam sedem, parte 3. Allegatione 62. nu. 24. pag. 326.

Statuta seu Ordinationes aliquas licitum est Episcopo in diocesana Synodo condere, parte 3. Allegatione 93. numer. 23. p. 587.

Statuere quando possit Episcopus cum consensu Capituli, vel sine illo, ostenditur, ibidem numer. 25.

Statuta, quæ condit Episcopus, non debent contraire Sacris Canonibus, ibidem numero vigesimo nono.

Statutum in præiudicium Ecclesie valet in querendis, quando laici non odio Ecclesie, sed bono

Index rerum, & verborum.

zelo faciunt, parte 3. Allegatione 95. numer. 53. pag. 610.

Statuere non potest Episcopus vt Sacerdotes pro Missæ sacrificio non accipiant minorem pîantiam, quam ab illo taxatam, parte 3. Allegatione 24. numer. 9. pag. 157.

Studij causa absens, vide Absens causa studij.

Studium generale dicitur illud, quod est erectum & institutum per Papam, Regem seu Principem, parte 3. Allegatione 55. numer. 22. pag. 209.

Studiorum causa nullus potest abesse, nisi de licentia sui Prælati; etiam si quis obtinuerit indultum à Sede Apost. ibid. numero vigesimo octauo pag. 210.

Studentes, vt percipere possint fructus præbendatum, & beneficiorum suorum in absentia, litteris operam dare debent in studio generali, seu celebri vniuersitate, ibidem num. 21. pag. 209.

Studentes Iuri Canonico eodem priuilegio gaudent, quo Sacre Scripturæ operam nauantes, ibid. nu. 26. p. 210.

Subcollectoria non requiritur, vt probetur per scripturam, sed sufficit dictum vnius testis cum aliquibus adminiculis, nisi ageretur de probanda facultate, vt soluere debentes caute soluant, par. 3. Allegatione 57. numero 124. pagina 348.

Subcollectoria ad effectum probandi reservationem non probatur per testes de communi reputatione, & publica voce, & fama, parte 3. Allegatione 57. numer. 125. pag. 248.

Subcollectoris Apostolici officium exercens à residentia Parochialis non exculatur, parte 3. Allegatione 53. numer. 88. p. 138.

Subcollectoris officij exercitium an requiratur, vt eorum beneficia sint reservata? p. 3. Allegatione 57. num. 116. pag. 246.

Subcollectorum beneficia impetrans, vt reservata sufficit probare subcollectoriam, aduersario vero incumbit onus probandi pluralitatem, cum sit presumptio de vnitatem, par. 3. Allegatione 57. num. 117. p. 247.

Subcollectorum vnicorum in qualibet ciuitate beneficia reservata sunt, etiam si sibi sit Collector generalis, parte 3. Allegatione 57. numer. 118. pag. 247.

Subcollector vnus sit in ciuitate, & alius in diocesi, neutrorum beneficia comprehenduntur sub reservatione regulæ quintæ Cancellariæ, parte 3. Allegatione 57. numer. 119. pag. 247.

Subcollector vnus habet tantum esse in tota diocesi cum suis ciuitatibus, vt eius beneficia reservata censeantur, par. 3. Allegatione 120. pag. 248.

Subcollectorem secundum deputando quis, primum tacite reuocare videtur, parte 3. Allegatione 57. numer. 122. pag. 248.

Subcollector debet esse Canonicus Ecclesiæ Cathedralis, vel alias in dignitate Ecclesiastica constitutus tempore deputationis, par. 3. Allegatione 57. numer. 126. p. 249.

Subcollectores non possunt visitari, nec corrigi ab Episcopo, par. 3. Allegatione 74. numer. vigesimo octauo, pagina 444.

Subcollectoris Apostolici officium exercens non exculatur à residentia Parochialis, par. 3. Allegatione 55. n. 88. pag. 138.

Subdiaconatus in primitiua Ecclesia ordo sacer non reputabatur, par. 2. Allegatione 14. n. 1. pag. 90.

Subdiaconatus inter Ordines Sacros numeratus fuit à Constitut. Gregorij, atque Vrbanij, par. 3. Allegatione decima quarta, numer. 2. pag. 90.

Subdiaconatus materia est proprie Calix vacuus etiam non consecratus cum Patena, parte 3. Allegatione 14. numero 3. pag. 90.

Subdiaconatus Ordo, & alij minores vna eademque die sine Papæ licentia conferri non possunt, par. 3. Allegatione 14. numer. 4. pagina 91.

Subdiaconatus Ordo alicui ante vigesimū secundū annū inchoatum dari non debet, parte 2. Allegatione decima sexta, numero primo, pag. 100.

Subditos obsequentes amor Principis & non terror facit, parte 1. titul. 2. glol. 17. num. 12.

Subditus & diocesanus Episcopi tripliciter quis fieri potest, ratione scilicet originis, vel domicilij, vel beneficij, parte 2. Allegatione 4. n. 1. pag. 26.

Subditus Episcopo diocesis quis efficitur quoad Ordines suscipiendos, in qua beneficium habet, ibidem numer. quadagesimo secundo, pag. 31. & seq.

Subditos quos potest Episcopus virtute Concilij Trid. absolueri ab occultis delictis sufficit quod illi subdantur quoad solum Conscientiæ forum, parte 2. Allegatione 39. numer. 4. pagina 343.

Subditus ditioni ecclesiasticæ, qui homicidas, grassatores, & damnatos crimine capitali exules receperit, aut recipi permisit in excommunicationem Papalem incidit, par. 3. Allega. 50. num. 157. pag. 37.

Subreptitias vel obreptitias litteras impetrantes non incidunt in excommunicationem Papæ reservatam, parte 3. Allegatione 50. numer. 86. pag. 24.

Subrogatio in iuribus defuncti spectat ad Papam, par. 3. Allegatione 57. numero 48. pagina 231.

Substituere alium Vicarium generalis Vicarius non potest, nisi Episcopi specialis licentia præcedat, par. 3. Allegatione 54. numer. 99. pag. 180.

Substituendi ab Episcopo facultatem habens Vicarius non potest facere alium Vicarium nisi substituatur ad modicum tempus, ibidem numer. 100.

Substituere non potest Vicarius Episcopi, nisi in mandatis substituendi facultas concedatur, ibid. num. 177. p. 194.

Substitutus à procuratore dato ad præsentandum non potest nec patronum, nec suum principalem præsentare, par. 3. Alleg. 72. num. 89. pagina 403.

Successores D. Augustin. ac B. Valerius sibi eligerunt ex concessione Romani Pont. vt aliqui putarunt, vel melius secundum alios sibi successores non solum elegerunt, sed potius perso-

Index rerum, & verborum.

nas à se propositas Clerus & populus per acclamationem consentiens elegit, par. 1. tit. 1. cap. 3. n. 41. pag. 34.

Successio in iure patronatus hereditario iure delata datur in stirpes, & non in capita, par. 3. Allegatione 72. numero 70. pag. 400.

Successor in beneficio soluere subsidium cogitur quod antecessor beneficiarius non soluit, parte 3. Allegatione 87. numero. quinquagesimo quinto, pag. 361.

Successor Episcopi non tenetur stare locationi prædecessoris, nisi tribus concurrentibus, primo quod locatio fuerit facta nomine Ecclesiæ; secundo quod facta pro utilitate Ecclesiæ, tertio quod pecunia sit conuersa in utilitatem Ecclesiæ, parte 3. Allegatione 94. numero 1. pagina 391.

Successor in beneficio tenetur stare locationi quando summus Pont. concederet licentiam locandi ad tot annos eo adiecto vt illis durantibus conductor à nemine molestaretur, ibid. numero 2. pag. 392.

Successor in beneficio tenetur stare locationi pro anno incepto, ibid. n. 3. Et existente loci consuetudine, n. 4.

Successor in beneficio, recipiendo pensionem videtur consentire locationi pro anno, pro quo illam recipit, ibid. n. 8.

Suffraganei lege metropolitana Archiepiscopi sunt subiecti, non ita eorum subditi, exceptis casibus iure speciatim expressis, parte 1. tit. 1. cap. 6. nu. 13. pag. 53.

Superbia omnium scelerum procreatrix, ex nimia pecuniæ auiditate & copia nascitur, p. 1. tit. 2. glol. 15. n. 5.

Superhumale in Episcopis quid significet, ostenditur, p. 1. tit. 2. glol. 3. numero. 7. pagina 103. & seq.

Superiorum vita & exemplum magis quam omne aliud ad pietatem, & Dei cultum assidue instruit, parte 1. tit. 2. glol. 3. numero. 18. pagina 107.

Supplicatio non datur de sententia Vicarij ad Episcopum, nisi in restitutionis remedio suam fundet intentionem, parte 3. Allegatione 54. nu. 29. pag. 172.

Superstitio quæ dicatur, parte 3. Allegatione 51. numero. 122. pag. 90.

Susceptores non sunt de essentia Sacramenti, si tamen quis omittat peccabit mort. parte 3. Allegatione 30. numero trigesimo tertio, pag. 242.

Susceptores in baptismo non nisi baptizati, & in Confirmatione nisi Chrismate etiam vncti esse debent, ibid. n. 34.

Susceptor vnus in baptismo adhiberi debet, vel ad summum duo, vnus scilicet vir, vnaq; femina, ibid. n. 40. pag. 244.

Suscipere baptizatum de sacro fonte possunt viri duo, quorum vnus sit procurator viri, & alter mulieris, ibidem num. 24. nam Episcopus non potest dispensare vt duo viri, vel duæ feminae simul suscipiant, ibid. n. 41. Cætera vide verbo Patrini.

Suspendens reum intra Ecclesiam eam poluit, parte 2. Allegatione 28. numero 25. pagina 221.

Suspectus recusari potest Vicarius ex suspi-

cione Episcopi, parte 3. Alleg. 54. numero 149. pag. 187.

Suspecto Vicario Episcopi, quando censetur ipse Episcopus suspectus, & coram quo causa suspicionis cognosci debeat, ostenditur ibidem numero. 150.

Supprimere præbendas in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus quando possit Episcopus, ostenditur parte 3. Allegatione 67. numero. 1. pag. 352.

Supprimere portiones vigore Concilij sess. 24. de reform. cap. 15. non licet Capitulo Sede vacante, ibid. n. 3. pag. 353.

Suppressio tituli nunquam fieri debet, nisi redditus Ecclesiæ diminuti probentur, ibidem numero. 5.

Suppressio & extinctio alicuius dignitatis, vel præbendæ non potest fieri ab Episcopo ex causa cum consensu Capituli, quando bona Capituli & Episcopi sunt communia, nec etiam si id caderet in utilitatem Capituli, ibidem numero. 9.

Supprimere potest Episcopus cum consensu Capituli præbendam, & applicare singulis Canonis, vel singulis de Capitulo, ibidem numero. 10. pag. 354.

Suspensio, quam incurrunt Conseruatores excedentes suam iurisdictionem, non tantum est ab officio muneris Conseruatoris, sed etiam ab ipso officio clericali, non tamen à beneficio, parte 3. Allegatione 106. numero. 48. pagina 740.

Suspensionem non incurrunt Episcopi, nisi eorum specialis, & expressa fiat mentio, parte 3. Allegatione 111. numero primo, pagina 768.

Suspensionem incurrit Episcopus Ordinans etiam in propria diocesi alienum subditum sine testimonio sui Ordinarij, ibidem numero. 8. pag. 769.

Suspensus à Pontificalibus prohibetur etiam ab his, quæ sunt sibi alias vt Pontifici permilla, & à dependentibus ab eis, parte 2. Allegatione 6. numero 5. pag. 41.

Suspensus à Pontificalibus Missam priuatim celebrare non prohibetur, parte 2. Allegatione 6. numero 6. pagina 41.

Suspensus à Pontificalibus, in illis celebrando an fiat irregularis? parte 3. Allegatione 6. nu. 19. pagina 43.

Suspensus à iure tam ab officio, quam à beneficio, nequit beneficia adipisci, sed illorum est incapax, prouisioque ei facta est nulla, parte 3. Allegatione 8. numero 14. pag. 55.

Suspensus à iure tam ab officio, quam à beneficio non spoliatur beneficijs impetratis ante suspensionem, nisi steterit voluntarie saltem per annum in ea suspensione, vel ministrando fieret irregularis, parte 2. Allegatione 8. num. 15. pag. 55.

Suspensio, quam contrahit promouens ad Ordines carentem ætate, non incurritur ipso iure, parte 2. Allegatione 16. numero octauo, pag. 102.

Suspensus est ipso iure, promotus ante legitimam ætatem, parte 2. Allegatione 16. numero. 10. pag. 102.

Suspensione durante si Episcopus celebret, vel

Index rerum, & verborum.

Ordines conferat an fiat irregularis, ibidem. n. 9. pag. 102.

Suspensus impeditur ea exercere, quæ ab Ordine, iurisdictione, vel administratione ecclesiastica pendet, parte 2. Allegatione 16. nu. 12. pag. 102.

Suspensionem non incurrit ordinatus ante legitimam etatem inculpabiliter, p. 2. Allegatione 16. numer. 17. p. 104.

Suspensus non remanet ordinatus ante legitimam etatem bona fide testimonio suorum parentum, parte 2. Allegatione 16. numero 20. pag. 104.

Suspensus an sit ipso iure promouens, & promotus extra tempora, parte 2. Alleg. 17. num. 9. pag. 107.

Suspensus ob promotionem extra tempora statuta se libere irregularis fit, parte 2. Allegat. 17. num. 10. pag. 108.

Suspensus ob casus in Bulla Pij II. comprehensos, non possunt beneficia conteri, parte 2. Allegatione decima septima, numero 12. pagina 109.

Suspensus per Constitutionem Pij II. an ab alio, quam à Papa absolui possit, parte 2. Allegatione 17. numero decimo quarto, pag. 109. & nu. 17. pag. 110.

Suspensus nulla incurritur, cum adest pactum, & conditio in patrimonio de illo reddendo ubi ordinatus habuerit beneficium sufficiens, vel alias vnde vivere possit, parte 2. Allegatione 19. numero 59. pag. 129.

Suspensus fit ordinatus ab Ordine suscepro, & ordinatur à collatione Ordinum per triennium, si conueniant super non petendis postea alimentis, vel rebus donatis pro titulo suorum Ordinum, parte 2. Allegatione 20. nu. 28. & 29. pag. 142.

Suspensus ab officio, quia interfuit matrimonio clandestino, non est suspensus à beneficio, parte 2. Allegatione 32. numero 165. pagina 296.

Suspensionis pœna ab officio, & beneficio lata non infligitur ipso iure, part. 2. Allegatione 32. numer. 188. pag. 102.

Suspensus eo quod nesciente Episcopo neque examinante Ordines suscepro, si occultus sit, potest ab Episcopo dispensari, part. 2. Allegatione, 9. n. 38. pag. 352.

Suspensus ob receptionem Ordinum sine litteris dimissorijs si sit occultus potest ab Episcopo dispensari, parte 2. Allegatione 39. numer. 39. pag. 352.

Suspensionem incurrit ab executione susceptorum Ordinum promotus per saltum, & ministrando fit irregularis, part. 2. Allegatione 47. n. 1. pag. 418.

Suspensus, quæ incurritur ab eo, qui per saltum promouetur ad Ordines an impediatur solum ita ordinatum, ne possit ministrare in Ordine quem per saltum suscepro, vel potius afferat impedimentum simpliciter, ne actum vllum Ordinis exercere valeat, etiam illorum, quos rite suscepro, parte 2. Allegatione 47. numer. 10. pag. 420.

Suspensus iniuste siue ab officio, siue à beneficio recuperat quotidianas distributiones, p. 3. Alleg. 53. numer. 175. pa. 153.

Suspensus non potest eligi, nec presentari ad beneficia, parte 2. Allegatione 72. numer. 98. pag. 404.

Syndicatus stare tenetur Vicarius Episcopi sede vacante finito officio, parte 3. Allegatione 54. nu. 181. pag. 195.

Syndicatus stare non tenetur Vicarius Episcopi, ibid. n. 183.

Synodum diœcesanam congregare citra speciale mandatum non potest Vicarius generalis Episcopi, parte 3. Allegatione 54. numero 103. pag. 181.

Synodus est triplex, generalis, prouincialis, & diœcesana, parte 3. Allegatione 93. numer. 1. pagina 584.

Synodus semel in anno in sua diœcesi quilibet Episcopus conuocare potest, vel sæpius ubi necessitas postularer, ibidem numero secundo.

Synodum per alium potest Episcopus iusto aliquo impedimento detentus congregare, ibidem num. 3.

Synodus diœcesana intimanda est in tempus, quo ieiunijs & deuotionibus, seu celebrationi præcipuarum solemnitatum non vacatur, neque graui hyeme, & temporibus ad itinerandum periculosis, ibid. n. 13.

Synodum diœcesanam congregare potest Vicarius generalis Episcopo ei speciatim mandante, ibid. nu. 4.

Synodo diœcesanæ interesse debent Sacerdotes omnes qui animarum curam habent ibid. numer. 5. pag. 581. Et rectores Parochialium nullius diœcesis ad Synodum viciniorem venire tenentur, ibidem numero sexto. Et exempti omnes, qui alias cessante exemptione Synodo interesse deberent, nec Capitulis generalibus subduntur, ibidem numero octauo. Et Capitulum Ecclesiæ Cathedralis de necessitate ad Synodum debet inuitari, ibidem numer. 11. Et Capitula Collegiatarum quæ Episcopalem iurisdictionem habentia, ibidem numero duo. decimo.

Synodo diœcesana est facienda electio consultorum Theologorum, & in vtroque iure Doctorum, promotoris, & notarij, siue secretarij synodi, ibidem numero decimo quarto, pagina 586. Et Notarius Synodi omnium synodo interesse obligatorum nomina legit ibidem numero decimo quinto. Et declaratur præeminentiam in sedendo nullum præiudicium in futurum sedentibus operari, ibidem numero decimo sexto. Et professio Fidei, ac decreta Concilij Trident. de residentia intelligibili voce leguntur, numero decimo septimo. Examinatores ad minus sex eliguntur, qui promouendos ad beneficia curata examinent, ibidem numero decimo octauo. Assignantur personæ aptæ, ad minus quatuor, quibus causæ in partibus delegandæ committantur, ibidem numer. 19. pagina 587. Et prouidetur ubi Missarum celebrandarum tam magnus numerus defunctorum dispositionibus impositus fuerit, ibidem numer. 21.

T

TALIAs Clericis imponentes, & Clerici illas solucentes incidunt in excommunicat.

Index rerum, & verborum.

tionem Papalem, parte 3. Allegatione 50. nu. 92. pag. 25.

Tempus præstitutum ad conferendos Ordines non est de substantia collationis illorum, parte 2. Allegatione decima sexta, numero octavo, pag. 107.

Tempus immemoriale probari potest memoria quadraginta annorum, & quod de reliquo tempore tellis deponat secundum auditum & famam, parte 3. Allegatione 73. numer. 36. pagina 395.

Tempus datum ad præsentandum est continuum, & currit diebus feriatis, par. 3. Allegat. 72. n. 127. pag. 411.

Tempus patronis ad præsentandum concessum incipit currere secundum veriorum opinionem à tempore scitæ vacationis, parte 3. Allegatione 72. n. 134. pagina 412.

Tempus ad præsentandum in beneficijs non currit absenti, vel impedito, parte 3. Allegatione 72. n. 138. p. 413.

Tempus ad præsentandum quando lite pendente super ius patronatus patronis præsentare contententibus currat, part. 3. Allegatione 72. numer. 140. pagina 413.

Tempus datum ad præsentandum potest Ordinarius in sui præiudicium prorogare, non tamen abbreviare, parte 3. Allegatione 72. numer. 143. pag. 414.

Tempus à iure præfixum non designatur habenti instituere, intra quod facienda sit institutio, part. 3. Allegatione 72. numero 191. pag. 423.

Tempus certum per Superiorem assignari potest habenti instituere infra, quod si non instituerit, potest illum compellere, part. 3. Allegatione 72. numer. 193. p. 423.

Tempus à iure vel ab homine præfixum non currit ignorant, & legitime impedito, etiam data culpa ex parte impediti, parte 3. Allegatione 72. n. 139. pag. 413. & Allegatione 82. num. 22. pag. 514.

Tempus intra quod tenetur hæres defuncti voluntatem exequi, potest à iudice restringi, parte 3. Allegatione 82. numero 23. pagina 515.

Tempus utile ab inutili inseparabile dicitur quando consisterit contrahentes ad minus tempus non esse contracturos, par. 3. Allegatione 95. nu. 12. pag. 600.

Tempus licitum ab illicito separari dicitur, si ex conjecturis appareat contrahentes etiam pro tempore licito contracturos, part. 3. Allegatione 95. nu. 15. pag. 601.

Tempus trimestre infra quod tenentur Episcopi suscipere munus consecrationis, exorditur à die confirmationis, parte 2. Allegatione 1. num. 40. pag. 11.

Tempus idoneum ad conferendos minores Ordines quod sit, part. 2. Allegatione 11. num. 17. pag. 70.

Tempus matutinum non est de substantia collationum Ordinum, parte 2. Allegatione 14. nu. 15. pag. 93.

Tempus semestris ad conferendum beneficium competit Episcopo, parte 3. Alleg. 78. numer. 1. pag. 276.

Tempora non coniunguntur in nouitio pro

compendio anno probationis, parte 3. Alleg. 101. numer. 24. pag. 660.

Temporum diuersitas non mutat fortunas pauperum, aut mores hominum, part. 1. tit. 2. gl. 1. 7. n. 22. pag. 140.

Tempus immemoriale, vide immemoriale tempus.

Terminus octo dierum, infra quem tenetur Capitulum sede vacante, vicarium constituere, non currit nisi à die scientiæ translationis Episcopi ad aliam Ecclesiam, parte 3. Allegatione 54. numer. 164. pag. 192.

Terminus duorum mensium datus ad faciendam Fidei professionem non currit prouiso, qui non fecit professionem, quamuis per eum stet quominus illam faciat, part. 3. Allegatione 61. nu. 25. pag. 318.

Terminus in edictis propositus ad denuntiandum, non apponitur ad faciendam obligationem denuntiandi, sed ad eam sollicitandam, part. 3. Allegatione 96. numer. 75. p. 635.

Testamentorum pias voluntates solus Papa commutat, par. 3. Allegatione 50. numero 41. pag. 13.

Testator fundans Capellam non potest illam eximere ab Episcopi potestate, par. 3. Allegatione 75. numer. 9. pag. 449.

Testamenti executio tam ad pias, quam ad non pias causas negligente hærede intra annum adimplere defuncti voluntatem, deuoluitur ad Episcopum, parte 3. Allegatione 82. numer. 15. pag. 513.

Testamenti executio non impeditur ante aditam hereditatem, par. 3. Allegatione 82. num. 21. pag. 514.

Testatoris mandata exequi non solum potest, sed etiam de præcepto tenetur Episcopus, parte 3. Allegatione 82. numer. 26. pagina 516.

Testator non potest prohibere ne Episcopus data hæredis, vel executoris negligentia valeat se introumittere, parte 3. Allegatione 82. num. 27. pag. 516.

Testator prohibere potest ne executores rationes reddere compellantur, part. 3. Alleg. 82. nu. 28. pag. 517.

Testator fundans capellam non potest eam eximere ab Episcopi potestate, par. 3. Allegatione 82. n. 29. pag. 517.

Testator quando mandat bona sua distribuiri in virgines maritandas, non poterunt executores ea erogare in Virgines ingredientibus monasterium, p. 3. Alleg. 83. n. 26. p. 516.

Testandi facultatem amittunt sodomitæ, etiam si non essent condemnati, vel post mortem opponatur, parte 2. Allegatione 44. numer. 9. pagina 403.

Testamentum, an ante professionem factum subsequenti professione rumpatur, & an ante professionem possit expresse reuocari, part. 3. Allegatione 99. numero decimo tertio, pagina 647.

Testari non possunt beneficiarij ex fructibus suorum beneficiorum, quia à lege Canonica prohibentur, parte 3. Allegatione 114. numero 5. pag. 787.

Testari de acquisitis intuitu beneficiorum potest beneficiatus de consuetudine totius Hispaniæ

Index rerum, & verborum.

paniæ, ibidem numero sexto.

Testari de acquisitis intuitu Episcopatus, quare non valeant Episcopi sicut clerici, attenta consuetudine Hispaniæ, ostenditur ibidem num. 7. pag. 785.

Testari de patrimonialibus, & de bonis, quæ suo labore & industria acquisiuit, valet Episcopus ibid. n. 10.

Testari non potest Monachus in Episcopum translatus, ibidem num. 18. Nisi ex licentia Summi Pont. ibid. nu. 23.

Testandi licentia concessa Episcopis, vide verbo Licentia concessa Episcopis ad testandum.

Testis unus probat in omnibus casibus ubi de prauidicio tertij non tractatur, parte 3. Allega. 27. nu. 7. pag. 199.

Testium duorum, vel trium præsentia ultra Parochiam assentiam necessaria est ad valide Matrimonium contrahendum, p. 2. Alleg. 32. nu. 137. pag. 288.

Testes in Matrimonio necessarij possunt esse quicunque rationis compotes, quamvis impuberes, conuincti, domestici, feminae, aut infirmes, par. 2. Allegatione 32. numer. 138. pag. 288.

Testes in Matrimonio non requiruntur rogati, & sufficiunt repugnantes ac per violentiam præsentés, parte 2. Allegatione 32. numero 139. pag. 288.

Testis absque citatione partis in crimine sodomie recipi potest, parte 2. Allegatione 44. num. 19. pag. 404.

Testibus singularibus deponentibus ex actibus cum alijs adinueniuntur proceditur in Hispania contra sodomitas ad poenam ordinariam, p. 2. Allegatione 44. nu. 20. p. 404.

Testis falsus ut aliquis dicatur, falsique poenam incurrit, quæ necessaria sunt, parte 3. Allegatione 51. nu. 23. pag. 68.

Testis a iudice legitime interrogatus de veritate dicenda non solum falsus est si falsum dicit, sed etiam si veritatem celat scienter in damnum proximi, parte 3. Allegatione 51. numer. 24. pag. 68.

Testimonium ferens non iuratus si falsum dicat ordinaria poena est plectendus, parte 3. Alleg. 51. num. 26. pag. 68.

Testis, qui interrogatur de aliqua re sibi commissa sub sigillo secreti, quando teneatur reuelare factum occultum? parte 3. Allegatione 51. nu. 33. p. 69.

Testium attestaciones in actis redactæ censentur authenticæ scripturæ, ita quod per illas intelligatur satisfactum dispositioni Concilij sess. 25. de reform. c. 9. parte 3. Allegatione 72. numer. 26. pag. 197.

Testes ad probandum tempus immemorabile debent esse saltem ætatis quinquaginta quatuor annorum, parte 3. Alleg. 72. numer. 37. pag. 395.

Testes si non sunt citati conceduntur monitoria si est datus terminus in causa, parte 3. Allega. 96. numer. 16. pag. 621.

Testes qui monitorijs excommunicationis impulsu veniunt testimonium veritatis dicturi, quomodo iurent, parte 3. Allegatione 96. num. 34. pag. 624.

Testes qui monitorijs excommunicationis im-

pulsi veniunt testimonium veritatis dicturi, tenentur in scriptis reuelare & propalare quicquid sit, parte 3. Allegatione 96. numer. 35. pag. 625.

Testibus fides non adhibetur in his, quæ excitati litteris monitorialibus deposuerunt in Curia Ecclesiastica, parte 3. Allegatione 96. numer. 36. p. 625.

Testes diligenter examinandi super miraculis Sanctorum, & de singulis circumstantijs respondere debent, & rationem reddere tenentur, & non sufficiunt singulares, parte 3. Allegatione 96. numer. 6. pagina 618.

Testes duo legitime deponentes, & rationem reddentes sufficiunt ad probandum factum aliquod fuisse notorium, seu manifestum, parte 3. Allegatione 106. numer. 29. pag. 734.

Testes septuaginta requiruntur ad deponendum Episcopum, parte 3. Allegatione 112. num. 11. pagina 779.

Theologalis Canonicus, vide Canonicus Theologalis.

Theologalis præbenda, vide præbenda Theologalis.

Theologi præferuntur Canonistis in his, quæ pertinent ad forum conscientiae, in alijs vero pertinentibus ad forum iudiciale, & censuras, ac poenas ecclesiasticas Canonistæ Theologis præferri debent, parte 3. Alleg. 1. n. 31. pag. 9.

Titulares Episcopatus quare hodie conferantur ratio assignatur, par. 1. tit. 1. cap. 6. numer. 16. pag. 55.

Titulares Episcopi dicuntur, qui solum titulum Ecclesiarum habent, populo tamen carent, & Clero Christiano, atque etiam facultatibus, ibid. nu. 15. p. 55.

Titulares Episcopi dantur frequentius à Romano Pont. velut coadiutores Episcopis infirmis, senibus, aut alia simili ratione impeditis, ibid. n. 17. pag. 56.

Titulares Episcopi, & qui Episcopatum resignarunt, sine expressa proprii Episcopi licentia nulli ad Ordines possunt promouere, etiam si in loco nullius diocesis sedem sibi eligant, ibid. nu. 18. pag. 56.

Titulares Episcopi, qui à sedibus suis proteruita inimicorum expulsi sunt, ac subinde subditos habent, & diocesim cum Christiano populo & Clero cum iurisdictionem teneant, ea in aliena diocesi in subditos suos uti possunt, ac eis Ordines conferre, ibid. n. 19. p. 56.

Titulares Episcopi an ad Concilium vocandi sint & admittendi, ibidem numer. 20. pagina 56.

Titulares Episcopi si aliquem promoueat ad quemcunque Ordinem sine licentia proprii Episcopi, sunt ab exercitio Pontificalium per annum suspensi parte 2. Allegatione 6. numer. 1. pag. 40. & seq.

Titulares Episcopi conferentes Ordines, aut Primam tonsuram alicui non habenti litteras dimissorias incurrunt suspensionem per annum à Pontificalibus, parte 3. Allegat. 117. numer. 14. pag. 170.

Titulares Episcopos infidelibus, idololatriis, vel hæreticis quomodo Summus Pont. constituere possit, ostenditur, par. 1. titul. 3. capit. 2. num. 47. pag. 241.

Index rerum, & verborum.

Titularis Episcopus Pontifici acquirit, p. 3. Alleg. 114. n. 31.

Titulus non requiritur ad minores Ordines, p. 2. alleg. 19. n. 3. p. 117.

Titulus ad Ordines requiritur quotiescunque Clericus secularis Ordines Sacros procurat suscipere, secus vero si Regularis professus, ibidem nu. 4. p. 118.

Titulus ad Ordines requiritur non solum sufficiens pro victu, sed etiam ad honeste viuendum, ibid. n. 9. p. 119.

Titulus coadiutoriae cum futura successione est sufficiens ut quis ad Sacros Ordines promoueat, ibidem num. 23. sic etiam ad titulum beneficii consistentis in distributionibus quotidianis, nu. 24. p. 121.

Titulus Vicariae temporalis, vel de futuro, vel seruiti in aliqua Ecclesia non sufficit ut quis possit ordinari, ibid. numer. 25. cum seq. pag. 121. & 122.

Cetera vide verbo Patrimonium.

Titulum probare & ostendere tenetur possessor beneficii etiam paucis, p. 3. Allegatione 57. num. 233.

Tituli beneficiorum ecclesiasticorum non acquiritur praescriptione, ibidem numer. 25. pagina 270.

Toletanum statutum cum utatur verbo progenie, non exigit probationem maculae in certo gradu, sed sufficit quod ipsa progenies sit infecta, parte 1. tit. 2. glol. 17. numer. 37. pag. 206.

Toletanum Concilium, vide Concilium Toletanum.

Toletanum Archiepiscopum inter Patriarchas inferioris gradus qui ponant, ostenditur, p. tit. 3. c. 7. n. 13.

Toletanus Archiep. ex privilegio Martini V. Summi Pont. gaudet praerogatiuis concessis veris Patriarchis, ibid. n. 14.

Toletum vrbs Regia, & quasi altera Roma in exaltatione cepit nominari, ibidem numer. 17.

Tonsor ad emittendum sanguinem qualiter monialium monasteria intrare possit, p. 3. Alleg. 102. n. 54. p. 687.

Transactio venit appellatione alienationis ex parte rem dimittentis, parte 3. Allegatione 19. numer. 80. pag. 134.

Transactio potest absque solemnitatibus fieri super aliqua re Ecclesiae, cuius possessio non sit penes ipsam, parte 3. Allegatione 95. numer. 63. pag. 612.

Tribunal erigere nequit iudex extra suam diocesim, in qua haberetur ut priuatus, p. 3. Alleg. 80. n. 8. p. 503.

Tributa iuris publici sunt, & non nisi à Principe superiorem non recognoscere imponi valent, parte 3. Allegatione 85. numer. 15. pagina 541.

Triennium in quo familiares sunt commorandi cum Episcopo ad effectum, ut ab illo ordinari valeant, sufficit, quod inciperit antequam fuisset Episcopus, parte 2. Allegatione 5. numer. 8. pag. 38. Et debet esse continuum, ibid. n. 9.

Triennium infra quod permittitur Ecclesiarum res locari, est computandum ex tribus fru-

ctuum collectionibus, p. 3. Allegatione 95. n. 4. pag. 598. Et ad vnum vel duos annos per statuta Episcoporum limitari valet, ibid. n. 18. p. 602.

V

Vacare dicitur sedes Episcopalis donec litterae Apost. Praelati cuius sedes vacabat, fuerint expeditae, & praesentatae Capitulo, p. 3. Alle. 54. n. 160. pag. 191.

Vacare apud Sedem Apost. quando dicatur beneficium ut sit reservatum, p. 3. Allegat. 57. nu. 21. pag. 225.

Vacare dicuntur apud Sedem Apostolic. beneficia non solum per obitum, sed etiam per resignationem in illa, ibidem numero vigesimo secundo.

Vacare dicuntur in Curia beneficia, quando ibi priuatio, aut alij vacationis modi inducuntur, ib. nu. 24. pag. 226.

Vacare in Curia non dicuntur beneficia iuris patronatus laicorum, ut dispositioni Summi Pont. referuntur, ibid. n. 25.

Vacare ipso iure beneficia quando dicantur, parte 3. Allegatione 57. numero 201. pagina 265. cum seq.

Vacare dicitur beneficium per obitum habentis ius in re ad illud, ibid. n. 198.

Vacat ita per obitum beneficium, ut si miraculose resurgeret beneficiarius non recuperaret illud, ibid. n. 199.

Vacationis beneficii notitia praesumitur in Praelato considerata per iudicem beneficii qualitate, parte 3. Allegatione 58. numero sexto, pagina 277.

Vacatio beneficii proprie & vere per mortem Rectoris fit, parte 3. Allegatione 72. numero 7. pag. 391.

Vacat per renunciationem beneficium, per quam amittitur omne ius in eo competens, ibid. num. 9.

Vacationis tempore ille habet Ecclesiae custodiam, qui habet ius instituendi, ibidem num. 16. pag. 392.

Vacat beneficium ob delictum Rectoris, priuationem, seu depositionem inducens, ibidem numero 12.

Vacationis tempore aduentientia ad futurum successorem pertinent Episcopum, p. 3. Alleg. 114. n. 8. pag. 705.

Vagabundus is proprie dicitur qui nullum certum domicilium habet, parte 2. Allegatione 32. nu. 75. pag. 296.

Vagabundi matrimonio potest interesse qui libet Parochus, etiam si coniux vnus non sit alienigena, ibid. n. 76. Diligenti scilicet inquisitione praemissa & obtenta Ordinarij licentia, ib. num. 73.

Vagabundi illum parochum vocant, in cuius parochia sunt, vel commorantur, ibidem numero 72.

Vagabundi quoad Sacramenta Confessionis, Eucharistiae subditi sunt Episcopo loci, in quo reperiuntur, parte 2. Allegatione 39. numer. 5. pag. 343.

Vagabundus potest absolui à commissis alibi, etiam si in loco parorum criminu essent reservata,

Index rerum, & verborum.

si hic non sunt reservata, p. 3. Alle. 52. numer. 16. pag. 110.

Valetudinarium ut quis dicatur iudicis arbitrio relinquatur, parte 3. Allegatione 69. numer. 34. pag. 384.

Variatio à patrono quibus modis fieri possit, ostenditur, p. 3. Allegatione 72. numer. 158. pag. 416.

Variatio est permessa in patronis si praesentet cumulativè, ibid. n. 159.

Variare non possunt patroni lite pendente inter praesentatos à diversis patronis, ibidem numer. 162.

Variare sicut non potest patronus ecclesiasticus, ita nec eius procurator, seu cessionarius, ibid. n. 164.

Vasculum, seu pixis, in qua servatur sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, debet esse consecratum, par. 2. Allegat. 27. numer. 41. pag. 207.

Venditio villæ, & ius patronatus licet non valeat quoad ius patronatus, valebit tamen quoad villam, parte 3. Allegatione 71. numero 36. pag. 380.

Veneriarum primus Patriarcha creatus fuit B. Laurentius Iustinianus, à quo Congregatio S. Georgij in Alga apud Venetias initium sumpsit, parte 1. tit. 3. cap. 7. numer. 7. pag. 272.

Ventris ingluviens facile prouocat ad luxuriã, p. 1. tit. 2. glo. 1. n. 2. p. 120.

Verbum, genus, de quo in Conc. Trident. sess. 23. de reform. cap. 7. idem significat quod legitimus, vel liber: & non refertur ad descendentes ex genere Hebræorum, p. 3. Allega. 10. numer. 5. pag. 62.

Verba, temere praesumpserit, dolum, ac temeritatem significant, & non comprehendunt illum, qui bona fide, ignoranter, aut imprudenter aliquid facit, par. 3. Allegatione 16. nu. 18. & 19. pag. 104.

Verbum, suspendatur, cum sit futuri optatiui importat sententiam ferendam, par. 2. Alle. 32. nu. 161. pag. 295.

Verba Concilij, in foro conscientiae, sunt intelligenda, idest in foro Sacramenti Pœnitentiae, & in Confessione Sacramentali, p. 3. Alle. 39. num. 8. pag. 344.

Verba, & principales dignitates in Collegiatis non comprehendunt plures dignitates quam vnam in qualibet Collegiata, p. 3. Alle. 45. nu. 15. pag. 410.

Verbum, officialis, simpliciter prolatum quando ad foraneum, vel generale Vicarium sit referendum, parte 3. Allegatione 54. numer. 25. pagina 155.

Verbum amittat, an contineat sententiam ipso iure latam, parte 3. Allegatione 57. numer. 240. pagina 272.

Verbum, repraesentent, proptie significat praesentiam sui facere, parte 3. Alle. 72. numer. 111. pag. 407.

Verba proœmialia inducunt causam finalem, parte 3. Allegatione 65. numer. 5. pag. 337.

Verba enuntiativa in antiquis plene probant, p. 3. Alle. 72. n. 41. p. 395.

Vestes clericales maioribus Ordinibus congruentes apud nostros Lusitanos censentur talarcs,

parte 2. Allegatione 9. numero 4. pagina 57.

Vestium clericalium honestas ponderabitur ex consuetudine, & vlu vniuscuiusque regionis, ibidem nu. 2.

Vestibus illis uti debent clerici coniugati quibus ipsidem illius regionis vtuntur, ibid. n. 3.

Vestes quæ cooperiant tota genna de consuetudine Hispaniæ debent habere clerici in minoribus, ibid. n. 7. pag. 58.

Vestes debent temper deferre clerici proprio Ordini congruentes, ibid. n. 8.

Vestes clericales contra non deferentes, quæ penæ sint interpolitæ, ibid. n. 12. p. 59.

Vestes clericales non tenentur deferre clerici non recipientes pensionem, & fructus ecclesiasticos valorem annum 60. ducatorum auri de Camera non excedentes, ibidem numero decimo tertio, p. 60.

Vestes clericales proprio Ordini congruentes, qui ratione paupertatis gestare non valuerint nõ incurunt penas latas contra non deferentes habitum clericalem, ibid. n. 17. pag. 60. Item nec domi suæ aut occulte clericalem vestem non deferentes, vllam incurunt penam, ibidem numer. 19.

Vestes breuiores ex necessitate itineris, vel peregrinationis licitum est clericis habere, ibid. n. 21. pag. 61.

Vestes sacræ debent benedici ab Episcopo, qui huiusmodi benedictionem simplici Sacerdoti delegare non potest, parte 3. Allegatione 27. nu. 42. p. 207.

Vestium sacrarum significationes, quæ sint remissive, ibid. n. 43.

Vestes sacræ benedictionem amittunt, & noua indigent, quando ita franguntur, vt non sint aptæ ad vsum, cui fuerunt destinata, ibidem numer. 45. pag. 208.

Vestes Pontificales, & insignia quæcunque potest Episcopus gestare in locis exemptis, parte 3. Allegatione 80. numer. 15. p. 504.

Vestibus non est glorandum, cum eas vermes & gignant, & perdant, p. 1. tit. 2. glof. 7. num. 11. p. 131.

Vestitus non debet esse affectatus, sed naturalis, & simplex, parte 1. tit. 2. glof. num. 4. pag. 133.

Vicariam perpetuam non potest Vicarius ex generali vicariatus commissione conferre, par. 2. Allegatione 54. numer. 61. p. 176.

Vicaria temporalis, seu ad nutum amouibilis non est beneficium, par. 3. Alle. 57. numer. 147. pagina 254.

Vicariæ temporalis ad titulum non potest quis promoueri, part. 2. Allegat. 19. num. 25. pag. 121.

Vicariæ temporales & non perpetuæ, quæ non dantur in titulum, non veniunt sub reservatione regulæ nonæ Cancellariæ, p. 3. Alleg. 57. n. 146. pag. 254.

Vicario Parochiali simpliciter dato congrua debetur portio, nec Episcopus, à principio fructus omnes eidem assignare potest, nisi ad congruam portionem, & sustentationem essent necessarij, par. 3. Alleg. quinquagesima nona, numer. 26. pagina 284.

Vicarium constituere quando debeat Episcopus occurrente parochialis Ecclesiæ vacatione.

Z z ij

Index rerum, & verborum.

pa. 3. Allegatione 60. n. 2. pag. 289.

Vicarij deputatio ab Episcopo facienda in vocatione Parochialis Ecclesie non potest impediri à colligantibus, etiam interposita appellatione ab electione Oeconomi, parte 3. Allegat. 60. num. 2. pag. 289.

Vicarij deputatio occurrente Parochialis Ecclesie vacatione spectat semper ad Episcopum, vel illo defuncto ad Capitulum Sede vacante, in cuius diocesi Parochialis existit, etiam si eius institutio pertineat ad interiorem, parte 3. Alleg. 60. n. 3. pagina 290.

Vicarij deputatio non est de forma concursus & provisionis, parte 3. Allegatione 59. numer. 27. pag. 284.

Vicarij perpetui ponendi sunt in Ecclesiis, quæ non pertinent pleno iure ad Religiosos, sed habent Episcopi institutionem, in ijs vero, quæ pleno iure ad Religiosos spectant, possunt ipsi ponere Vicarios ad nutum suum remouibiles, p. 3. Allegatione 72. numer. 189. pag. 422.

Vicarios perpetuos in quibuscunque beneficiis curatis, quæ vnita reperiuntur, Ordinarij deputare possunt ex Concil. Tridentin. sess. 7. de reform. cap. 7. parte 3. Allegatione 72. numer. 190. pag. 422.

Vicarius Papæ non prohibetur etiam statim post vacantem Sedem dimissorias imperitici, parte 2. Allegatione 7. numero decimo tertio, pag. 47.

Vicarij in iure tripliciter accipiuntur, parte 3. Allegatione 54. nu. 15. pag. 163.

Vicarij legitimi, seu nati dicuntur, qui à lege ipsa constituti sunt, veluti Archidiaconus, & Archipresbyter, parte 3. Allegatione 54. numer. 16. pag. 163.

Vicarij datui, seu constituti Generales, appellantur hi, quos Episcopus creauit vt eius vices gererent in eodem tribunali, & loco, in quo ipse ius dicere consuevit, parte 3. Allegatione 54. num. 19. p. 164.

Vicarij nati, idest, Archidiaconi, vel Archipresbyteri Ordinariam habent iurisdictionem, inferiorem tamen illa, quam habet Episcopus, & ideo ab illis ad Episcopum appellatio defertur parte 3. Allegatione 54. numer. 20. pag. 164.

Vicarij generales Episcopi Ordinariam habent iurisdictionem, & qui teneant eos habere delegatam referuntur, parte 3. Allegatione 54. nu. 26. pag. 165. & n. 30. p. 167.

Vicarij Correctorum, Episcoporum, seu aliorum Magistratuum ab ipso Principe, vel lege auctoritatem ad id tribuente constituti censentur, parte 3. Allegatione 54. numero 28. pagina 167.

Vicarij iurisdictionem habent ratione officij, & tituli vicariatus, p. 3. Allegat. 54. numer. 29. pag. 167.

Vicarij ab Episcopis permissione, & auctoritate Pontificum nominati ab ipsis Pontificibus electi censentur, parte 3. Allegatione 54. nu. 40. pag. 169.

Vicarius eo ipso quod ab Episcopo constituitur accipit à lege iurisdictionem, parte 3. Allegatione 54. numer. 44. pa. 170.

Vicarius, & Officialis in quo differant, parte 3. Allega. 54. numer. 53. p. 173.

Vicarium generalem debet Episcopus creare

peritum in iis, quæ ad suum munus exercendum pertinent, parte 3. Allegatione 54. nu. 154. p. 173.

Vicarius generalis tantum dicitur, qui in spiritualibus, & temporalibus est creatus secundum vnam opinionem, sufficit tamen secundum alteram veriore, quod constituitur in spiritualibus, parte 3. Allegatione 54. n. 57. p. 175.

Vicario secundo creato, primus censetur reuocatus, parte 3. Allegatione 54. numer. 58. pag. 175.

Vicarij generalis concessio non continet ea, quæ speciale requirunt mandatum, parte 3. Allegat. 54. numer. 59. p. 175.

Vicarius generalis Episcopi sine speciali mandato dimissorias concedere non potest, parte 2. Allegatione 7. num. 9. p. 46.

Vicarius à Capitulo Sede vacante deputatus concedens dimissorias non arctato, & ante elapsum annum, quas pœnas incurrat, parte 3. Allegatione 7. numer. 12. p. 47.

Vicarius Episcopi potest remittere denuntiationes, parte 3. Alleg. 32. n. 29. p. 267.

Vicarius Generalis potest facultatem dispensandi in denuntiationibus delegare, non tamen generaliter, parte 2. Allegatione 32. numer. 37. pag. 269.

Vicarius generalis Episcopi ex proprio officio potest matrimonij interelle, & alij Sacerdoti licentiam assistendi concedere, parte 2. Allegat. 31. num. 117. p. 284.

Vicarius Episcopi, qui Sacerdos non est potest præsentiam Matrimonio contrahendo præstare, sed tantum Sacerdotem delegare, parte 2. Allegatione trigesima secunda, numer. 120. pagina 285.

Vicarij perpetuæ parochialium vntarum conferuntur, parte 3. Allegatione 60. numer. 32. pagina 297.

Vicarius Episcopi absolueret potest à suspensione à beneficio, quam incurrit Sacerdos coniungens in matrimonium, vel benedicens subditos alterius Parochiæ absque Parochi vel Ordinarij licentia, parte 2. Allegatione 32. nu. 191. pag. 302.

Vicarius generalis Episcopi non potest dispensare in casibus, in quibus Episcopo conceditur dispensandi facultas, nisi ad hoc haberet ab Episcopo specialem commissionem, parte 3. Allegatione 35. n. 13. p. 322.

Vicarium qualem debeat Episcopus assumere, p. 3. Alleg. 54. n. 1. p. 161.

Vicarius Episcopi debet habitum clericorum deferre, parte 2. Allegatione 54. numero 5. pagina 162.

Vicarius ex generali vicariatus commissione non potest conferre vicariam perpetuam, p. 3. Alleg. 54. nu. 61. p. 176.

Vicarius admittere, & approbare non potest resignationes beneficiorum sine speciali mandato, parte 3. Allegatione 54. numer. 66. pa. 177.

Vicarius habens facultatem approbadi resignationes factas causa permutationis, non potest resignata beneficia permutantibus conferre, parte 3. Alleg. 54. n. 68. p. 177.

Vicarius potest confirmare electos, & instituire præsentatos absque speciali concessione, p. 3. Alleg. 54. n. 70. p. 177.

Index rerum, & verborum.

Vicarius non potest beneficium suppressere absque speciali mandato, parte 3. Alleg. 54. n. 71. pag. 177.

Vicarius non potest beneficia vnire, reuocare vniones, & Ecclesias diuidere sine speciali concessione, parte 3. Allegatione 54. numer. 72. pag. 177.

Vicario non licet deputare coadiutores Vicarios imperitis & doctis Ecclesiarum sine speciali concessione, parte 3. Allegat. 54. numer. 73. pag. 177.

Vicarius non potest speciali concessione alicui referuare ius patronatus ex causa dotationis vel constructionis, parte 3. Allegatione 54. n. 74. pagina 177.

Vicarius non potest sine speciali mandato iuris patronatus donationi decretum, seu auctoritatem interponere, parte 3. Allegatione 54. num. 75. pag. 178.

Vicarius erigere non valet Parochias novas sine speciali Episcopi licentia, parte 3. Allegatione 54. num. 76. pag. 178.

Vicarius nequit imponere pensionem super beneficiis, vbi Episcopus potest, sine eius speciali mandato, parte 3. Allegatione 54. num. 77. pag. 178.

Vicarius constituere non potest Oeconomum Ecclesie, nisi Episcopi speciale accedat permillum, parte 3. Allegatione 54. numer. 78. pag. 178.

Vicarius non potest deponere à beneficijs, officiis, aut Ordine sine speciali Episcopi licentia, parte 3. Allegatione 54. numer. 79. pagina 178.

Vicarius generalis interponere non potest Episcopi auctoritatem dignitatis creationi à Canonis factæ, parte 3. Allegatione 54. numero 80. pag. 178.

Vicarius Episcopi Ecclesias vetustate collapsas, quæ ob earum, & Parochianorum inopiam nequeunt restaurari, in matrices, vel alias viciniores absque speciali mandato transferre non potest, parte 3. Allegatione 54. num. 81. pagina 178.

Vicarius generalis præsentare non potest ad beneficium ius patronatus ad Episcopi præsentationem pertinens, absque eius speciali mandato, parte 3. Allegatione 54. numer. 81. pag. 178.

Vicarius etiam Episcopus non potest ex generali commissione exercere ea, quæ fuerint Ordinis Episcopalis, parte 3. Alleg. 54. numer. 83. pag. 178.

Vicarius etiam Episcopus committere non potest alteri Episcopo ea, quæ sunt Ordinis Episcopalis præter speciale sui Episcopi mandatum, parte 2. Allegatione 54. numer. 84. pag. 179.

Vicarius Episcopi non punit hæresis crimen sine peculiari commissione, parte 3. Alleg. 54. nu. 85. pag. 179.

Vicarius generalis etiam de licentia Episcopi non potest absolvere à crimine hæresis, parte 3. Alleg. 54. nu. 86. pag. 179.

Vicario generali non licet penitentias publicas imponere, aut penitentes reconciliare sine speciali mandato, parte 3. Allegatione 54. num. 87. pag. 179.

Vicarius ex generali commissione explorare non potest voluntatem puellæ habitum regularem suscipere, aut professionis votum emittere volentis, parte 3. Allegatione 54. numer. 88. pag. 179.

Vicarius generalis Episcopi sine eius licentia interponere nequit assensum, & auctoritatem adificationi monasterij per testatorem relictæ, parte 3. Alleg. 54. n. 89. pag. 179.

Vicarius generalis concedere nequit indulgentias prætextu generalis commissionis, parte 3. Alleg. 54. n. 90. p. 179.

Vicarius generalis Episcopi ex generali concessione aliis concedere non potest facultatem, seu licentiam Confessionis audiendæ, parte 3. Allegatione 54. numer. 91. pa. 179.

Vicarius generalis si sit Sacerdos potest audire Confessiones fidelium ex vi mandati generalis, parte 3. Alleg. 54. n. 92. p. 179.

Vicarius generalis prætextu commissionis generalis imperitri non potest monacho licentiam proficiendi causa studiorum, in locis, in quibus Episcopi loco Abbatis est, parte 3. Allegatione 54. numero 93. p. 179.

Vicarius generalis Episcopi ex vi generalis commissionis causas matrimoniales cognoscere, aut eas tractare non potest, parte 3. Allegatione 54. nu. 94. pag. 180.

Vicarius generalis absque speciali Episcopi assensu dispensare non potest in monitionibus matrimonij, etiam iusta causa interueniente, parte 3. Allegatione 54. numero 95. pag. 180.

Vicarius generalis relaxare non potest interdictum nisi ex speciali mandato, parte 3. Allegatione 54. numer. 96. pag. 180.

Vicarius generalis dimissorias, seu commendatitias litteras ad Ordines suscipiendos clericis suæ diocesis concedere non potest, nisi Episcopo in remotis agente, parte 3. Allegatione 54. num. 97. pag. 180.

Vicarius generalis substituere non potest alium Vicarium, nisi Episcopi specialis licentia præcedat, parte 3. Allegatione 54. numero 99. pag. 180.

Vicarius constitutus ab Episcopo cum facultate & clausula substituendi non potest facere alium Vicarium, nisi substituat ad modicum tempus, parte 3. Allegatione 54. numero 100. pag. 180.

Vicarius generalis potest vnam, vel plures causas delegare ex vi commissionis generalis, parte 3. Allegatione 54. nu. 101. p. 181.

Vicarius generalis visitare non potest diocesim absque speciali licentia, parte 3. Allegatione 54. nu. 102. pag. 181.

Vicarius generalis Episcopi congregare non potest Synodum diocesanam citra speciale mandatum, parte 3. Allegatione 54. numer. 103. pag. 181.

Vicarius generalis pias defunctorum voluntates exequi non potest, nisi specialis facultas ab Episcopo fuerit concessa, parte 3. Allegat. 54. num. 104. pag. 181.

Vicarius generalis ex officio potest compellere fideicommissarios, & executores laicos ad exequendas pias defunctorum voluntates, parte 3. Allegat. 54. n. 105. p. 181.

Vicarius generalis absque speciali mandato in-

Index rerum, & verborum.

- terponere non potest decretum alienationibus, seu transactionibus rerum Ecclesiarum, p. 3. Alle. 54. numer. 106. pag. 181.
- Vicarius generalis sine particulari concessione absolueri non potest ab irregularitatibus, & suspensionibus ex delicto occulto provenientibus, parte 3. Allegatione 54. numer. 107. pag. 181.
- Vicarius generalis causam restitutionis in integrum tractare non potest, p. 3. Alle. 54. num. 108. pag. 181.
- Vicarius generalis consentire non potest ut Metropolitanus omisso appellationis articulo de principali negotio cognoscat, par. 3. Alle. 54. nu. 110. pagina 181.
- Vicarius generalis de specialiter delegatis Episcopo cognoscere non potest, part. 3. Allegatione 54. numer. 111. pag. 181.
- Vicarius Episcopi cognoscere non potest causas feudales, nisi speciale adsit mandatum, parte 3. Allegatione 54. numer. 112. p. 182.
- Vicarius generalis auctorare non potest ut exemplum ex originali sumptum eandem vim & auctoritatem cum originali habeat, parte 3. Alleg. 54. numer. 113. pag. 182.
- Vicarius generalis concedere non potest repraesentationem sine speciali mandato, parte 3. Alleg. 54. numero 114. p. 182.
- Vicarius generalis sine speciali facultate decernere non potest excommunicationes ad finem reuelationis pro rebus deperditis, seu ablatis, parte 3. Allegatione 54. numero 115. pagina 182.
- Vicarius generalis ex concessione generali absolueri non potest a casibus reservatis per ipsum Episcopum, parte 3. Allegatione 54. numero 116. pag. 182.
- Vicarius generalis expedire non potest causas criminales, nisi specialiter commissae fuerint, parte 3. Allegatione 54. numer. 117. pagina 182.
- Vicarius generalis non potest absolvere condemnatum inquisitum, parte 3. Alleg. 54. numer. 118 pag. 182.
- Vicarius generalis bona clericorum confiscare non potest, parte 3. Allegatione 45. numer. 119. pag. 183.
- Vicarius generalis conuvertere non potest penas corporales in pecuniarias, p. 3. Alle. 54. n. 120. pagina 183.
- Vicarius generalis ex generali vicariatus mandato dispensare non potest, p. 3. Alleg. 54. n. 121. pag. 183.
- Vicarius generalis imponere non potest charitativum subsidium, nisi hoc sit sibi ab Episcopo specialiter demandatum, p. 3. Alleg. 54. num. 122. pagina 183.
- Vicarius generalis absque speciali mandato imponere non potest quartam decimarum, mortuarium, & synodaticum, p. 3. Alleg. 54. num. 123. pag. 183.
- Vicarius generalis dicitur ille, qui constitutus est cum generali potestate in loco, vbi Episcopus Sedem habet, par. 3. Allegatione 54. num. 127. pagina 184.
- Vicarius Complutensis generalis non est, quia nec creatus est, nec residet vbi Episcopus sedem habet, parte 3. Allegatione 54. numer. 128. pag. 184.
- Vicarius constitutus in vna diocesi, censetur etiam in altera sibi vnita constitutus, p. 3. Alle. 54. n. 130. pagina 184.
- Vicarius Episcopi, quia est constitutus in dignitate, potest esse Papae delegatus, p. 3. Alle. 54. n. 132. pag. 185.
- Vicarius Episcopi habet iurisdictionem rerum ecclesiasticarum, par. 3. Allegatione 54. nu. 134. pag. 185.
- Vicarius Episcopi dicitur Praelatus ratione iurisdictionis, quam habet cum administratione, parte 3. Allegatione 54. numer. 135. pagina 185.
- Vicarius Episcopi potest esse executor gratiarum beneficialium, quae expediuntur in Curia Romana, & Conseruator, p. 3. Allegatione 54. n. 136. pag. 185.
- Vicarius Episcopi electi, & confirmati, licet nondum consecrati, potest esse Papae delegatus, parte 3. Allegatione 54. numero 183. pagina 185.
- Vicarius Episcopi repraesentat personam ipsius Episcopi, & auctoritatem, eiusque locum tenet, parte 3. Allegatione 54. numer. 143. pagina 186.
- Vicarius Episcopi praecedat Archidiaconum, etiam si haberet priuilegium obtinendi primam sedem post Episcopum, praecedat etiam Abbatem, archypresbyteros Canonicos etiam Episcopos, & alios Praelatos Episcopo inferiores, p. 3. Alle. 54. n. 144. p. 186.
- Vicarij iurisdicchio ab Episcopo reuocari potest, parte 3. Allegatione 54. numer. 145. pag. 186.
- Vicarius generalis, si Episcopus fuerit maiori excommunicatione notatus, & publice denunciatus, iurisdictionem suam exercere non potest, parte 3. Allegatione 54. num. 146. pag. 187.
- Vicario Episcopi excommunicato, non est excommunicatus eius subuicarius, aut successor, parte 3. Allegatione 54. numer. 148. pagina 187.
- Vicarius recusari potest suspectus ex suspicione Episcopi, p. 3. Alle. 54. n. 149. p. 187.
- Vicarij iurisdicchio per Episcopi mortem expirat, etiam quoad negotia iam cepta, p. 3. Alle. 54. n. 151. p. 188.
- Vicarius conferre potest beneficia ante scientiam mortis Episcopi, si conferendi potestatem habebat, parte 3. Allegatione 54. numer. 153. pag. 188.
- Vicarij iurisdicchio non solum expirat morte naturali ipsius Episcopi, sed etiam ciuili, p. 3. Alle. 54. n. 154. p. 189.
- Vicarius generalis finito officio non potest procedere in illa causa, quae sibi commissa fuit non sub nomine proprio sed sub nomine dignitatis, parte 3. Allegatione 54. numero 156. pagina 189.
- Vicarius Episcopi ad beneplacitum potest reuocari, p. 3. Alleg. 54. n. 170. p. 194.
- Vicarij generalis in spiritualibus, & temporalibus constitutione, non transeunt ea, quae requirunt speciale mandatum, p. 3. Alle. 54. n. 175. p. 194.

Index rerum, & verborum

Vicarius Capituli substituere non potest, nisi ei in mandato substituendi facultas concedatur, parte 3. Allegatione 54. numero 177. pagina 194.

Vicarius Episcopi Sede vacante debet habere salarium, parte 3. Allegatione 54. numer. 178. pag. 195.

Vicarius Episcopi iam defuncti non potest petere salarium ne consentium à suo successore pro seruitio præstito eius prædecessori, p. 3. Alle. 54. n. 179. pag. 195.

Vicarius Episcopi non tenetur ad syndacatum, parte 3. Allegatione 54. numero 183. pagina 196.

Vicarium deputare, donec prouideatur de Rectore, spectat ad Episcopum in cuius diocesi Parochialis existit, parte 3. Allegation. 53. numer. 81. pag. 138.

Vicarij Cardinalium in eorum episcopatibus ad dicantur familiares eorum, p. 3. Alle. 57. n. 112. pagina 245.

Vicarius Episcopi, etiam Episcopo non impedito, potest mandare vt coram se examen fiat, parte 3. Allegatione 60. numero 41. pagina 299.

Vicarius generalis cum speciali mandato potest parochianos cogere ad Ecclesiam reparandam, parte 3. Allegatione 64. numero nono, pagina 335.

Vicarius generalis Episcopi sine speciali mandato non habet auctoritatem ad reuocationem iurispatronatus, p. 3. Alleg. 70. numero 33. pagina 374.

Vicarius Episcopi quamuis iurispatronatus donationi auctoritatem interponere non possit, hæc tamen auctoritas præstat titulum ad præscribendum, parte 3. Allegatione 71. numero 25. pagina 378.

Vicarius Episcopi sine speciali facultate potest confirmare electos, & instituire præsentatos, parte 3. Allegatione 72. numer. 181. pagina 420.

Vicarius generalis ius visitandi non habet, nisi specialiter eidem committat Episcopus, p. 3. Alle. 73. n. 28. pag. 433.

Vicarius à Capitulo Sede vacante vti proximiori non habet potestatem visitandi Ecclesias seculares vilius diocesis, p. 3. Allegatione 74. nu. 8. pag. 440.

Vicarius generalis absente Episcopo potest publicas processiones indicere, p. 3. Alle. 78. nu. 5. pag. 486.

Vicarius Episcopi, siue eius officialis, non potest extra locum vbi tribunal est constitutum, ius dicere partibus, nisi sit in comitatu Episcopi, vel nisi ex aliqua rationabili causa se ad alium locum decentem transferre visum fuerit, p. 3. Alle. 80. n. 6. pag. 502.

Vicarius generalis Episcopi ex commissione generali an possit de causis matrimonialibus cognoscere, part. 3. Allegatione 84. numero 3. pagina 528.

Vicarius generalis Episcopi non potest charitativum subsidium exigere, nisi speciali ipsius Episcopi mandato, parte 3. Allegatio. 87. numero 12. pag. 556.

Vicarius Episcopi, vel quorumcunque Præ-

latorum iurisdictionem Episcopalem habentium in sua diocesi, ac etiam à Capitulo Sede vacante constitutus, potest facultatem concedere nouitio disponendi de suis bonis temporalibus, parte 3. Allegatione 99. numero 8. pagina 645.

Vicarij generales Episcoporum non possunt esse iudices Conseruatores, p. 3. Alle. 106. nu. 13. pagina 728.

Vicarij foranei appellantur illi, qui extra ciuitatem, in qua est Episcopi sedes, iurisdictionem exercent, parte 3. Allegatione 54. numero 18. pag. 163.

Vicarius foraneus Episcopi delegata ab Episcopo iurisdictione fruitur, part. 3. Alle. 54. numero 23. pag. 165.

Vicarius generalis Episcopi in ciuitate tantum constitutus, vti foraneus regulatur, parte 3. Allegatione 54. numero vigesimo quarto, pagina 165.

Vicarius foraneus non potest esse delegatus Papæ, part. 3. Allegatione 54. numer. 139. pagina 185.

Vicarij foranei dicuntur potius obtinere officium, quam dignitatem, p. 3. Allegatio. 54. n. 140. pag. 185.

Vicarij nominati à Prælati inferioribus habentibus Episcopalem, & Ordinariam iurisdictionem, non possunt esse Papæ delegati, p. 3. Alle. 54. n. 141. pag. 185.

Vicarius Capituli Sede vacante potest esse delegatus Papæ, ac gratiarum beneficium executor, parte 3. Allegatione 54. numero 137. pagina 185.

Vicarius Capituli Sede vacante non potest expedire commissa Episcopo, vel eius Vicario, parte 3. Allegatione 54. numer. 142. pagina 186.

Vicarius à Capitulo Sede vacante si aliquibus non vocatis creatus fuerit, est reuocandus, & Capitulum denuo congregandum ad ipsius Vicarij constitutionem, parte 3. Allegatione 54. nu. 162. pag. 192.

Vicarius à Capitulo Sede vacante constitutus si Canonicus sit, & absit à choro, non percipit distributiones quotidianas, quamuis sit in actu exercendi officium, parte 3. Allegatione 54. nu. 166. pagin. 192.

Vicarius à Sede vacante constitutus debet in choro sedere in loco proptio sui Canonicatus, antiquiores non præcedendo, p. 3. Alleg. 54. nu. 167. pag. 193.

Vicarius Capituli sede vacante debet eligi Doctor, vel Licentiatus, vel alias quantum fieri potest idoneus, & si non esset Doctor, potest Capitulum in ipso actu deputationis dare ei consultorem Doctorem, part. 3. Alle. 54. numero 168. pag. 193.

Vicarius generalis Episcopi Synodum diocesanam congregare potest speciatim Episcopo id ei mandante, par. 3. Allegat. 93. numero quarto, pag. 585.

Vicarius generalis Episcopi an possit dare excommunicationes pro rebus deperditis prætextu generalis commissionis, part. 3. Allegatione 96. numero 6. pagina 618. & n. 7. pag. 619. & n. 8. pag. 619.

Index rerum, & verborum.

Vicarius foraneus excommunicationes pro reb. deperditis concedere non potest, p. 3. Alle. n. 96. pag. 620.

Vicarius generalis à Capitulo Sede vacante cōstitutus, excommunicationes pro rebus deperditis concedere potest, parte 3. Allegatione 96. n. 10. pag. 620.

Vicarius generalis voluntatis virginis explorationem facere non potest, nisi Episcopo impedito, parte 3. Allegatione 100. numero 8. pagina 655.

Vicecuratus institutus ad vniuersitatem causarum, vbi est consuetudo vt possit substituere ad vniuersam Parochiæ curam, potest delegare licentiam assistendi matrimonio, aut ministrandi aliud Sacramentum, parte 2. Allegatione 32. numero 101.

Vicegerentes alicuius magistratus Ordinarij iudices sunt, parte 3. Allegat. 54. numero 27. pag. 166.

Vice alterius fungens nihil proprium habet, sed delegata vtitur iurisdictione, ibidem numero 34. pag. 168.

Vicem alterius gerens in eodem tribunali Ordinarius est, ibid. num. quadragesimo secundo, pag. 170.

Victualium appellatione quæ comprehendantur, parte 3. Allegatione 73. numero 57. pag. 437. & seq.

Vidua ex licentia Episcopi non possunt Monialium monasteria ingredi, vt in habitu laicali ibi permaneant, parte 3. Allegatione 102. nu. 67. pagina 692.

Vidua excusatur à scientia fabricationis falsæ monetæ cussæ in eius domo, p. 3. Alleg. 51. nu. 70. pag. 77.

Vimarorum oppidum fuit quondam Lusitanix caput, vbi primus eius Rex natus fuit, pa. 3. Allegat. 60. numero 7. Antiquissimum est, ibid. nu. 8. Et multis sanctorum corporibus exornatur, ibid. n. 9. pag. 291.

Vimaransenis Ecclesia Collegiata Lusitanicæ inter omnes insignis, & antiqua est, ibidem numero 11.

Villaloborum familia, nunc Marchiones Astorgæ, in Sede Legionensi ex priuilegio Pontif. Canonici sunt, parte 3. Allegatione 72. numero 75. pag. 401.

Vires amittit cibo multo, aut potatione distentus, par. 1. titul. 2. glos. 5. numero quinto, pag. 121.

Vini potatio nimia clerico comprimenda, pa. 1. tit. 2. gl. 11. n. 1. pag. 170.

Vinum multum etiam citra temulentiam ferentibus Dominus sempiternum cōminatur exitium, ibi. n. 2. pag. 170.

Vinum immoderate sumptum malorum omniū est origo, & quæ ex illo nascantur, ostenditur ibi. n. 5. pag. 171.

Vinum moderate sumptum multa bona corpori & animo præstare solet, ibidem numero quarto.

Vinum bibere scæminis ignominiosum semper fuit, ibid. n. 9. pag. 174.

Vinum lymphatum vendens quas pœnas incurrat, remissive, par. 3. Allegatione 51. num. 50. pag. 73.

Vinum vetus cum multo admiscens quam pœnam incurrat, remissive ibidem numero 51. pag. 74.

Violatores Ecclesiarum immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ hodie absolui non possunt à Confessariis secularibus, vel Regularibus etiam vigore suorum priuilegiorum, p. 3. Alle. 51. n. 72. pag. 77.

Virginem Beatissimam sine vlla macula esse conceptam verissima tenet opinio, p. 3. Alle. 50. n. 111. pag. 30.

Virginis Beatissimæ Conceptionis festum qui affirmant non esse venerandum, aut defendunt illam conceptam cum peccato originali, vel è contra in excommunicationem Papalem incidunt, ibid. n. 109. pag. 29.

Virgo sanctissima vixit 63. annos, & ideo eius Corona totidem continet Aue, ibid. numero 112. pag. 30.

Virgo sanctissima aduocata peccatorum dicitur, parte 3. Allegatione 79. numero 18. pagina 497.

Virginem inducentes monasterium ingredi nō incidunt in excommunicationem communicatam à Conc. Trident. sessione 25. de Regularib. cap. 18. parte 3. Allegatione 104. numer. tertio, pag. 701.

Virginem cogens monasterium ingredi ingressu non sequuto in nullam excommunicationem incidit, ibid. n. 7.

Virgis qui cæsus fuit præcedente iudicis sententia, aut ad tritremes damnatus in eis steterit, ad Ordines promoueri non valet, parte 2. Alle. 43. n. 15. pag. 398.

Virtutibus pellens coactus ad regimen veniat, virtutibus vero vacuus, nec coactus accedat, p. 1. tit. 2. glos. 2. n. 28. p. 100.

Visitandi diocesium sollicitudo inter pastorales curas, & virtutum exercitium præcipuum locum habet, parte 1. titul. 2. glos. 10. numero 21. pag. 189.

Visitatio Episcopi personalis quas utilitates portet, ostenditur ibidem numero 23. pagina 169.

Visitans Ecclesiam, iura, vel redditus suæ præbendæ, percipit distributiones quotidianas, pa. 3. Alle. 53. n. 163. pag. 135.

Visitare diocesium absque speciali non potest Vicarius generalis, parte 3. Allegatio. 54. n. 102. pagina 181.

Visitare est excessus inquirere, & inquisitos castigare, ac emendare, p. 3. Alleg. 73. numero 1. pagina 428.

Visitare absque adiunctis potest Episcopus Capitulares, bona, suorumque bonorum administratores, part. 3. Allegat. 73. numer. 14. pagina 431.

Visitare absque adiunctis potest Episcopus corpus Ecclesiæ Cathedralis, Sacramentum, Capellanas &c. part. 3. Allegat. 73. numero 15. pagina 431.

Visitatio in inferioribus Ecclesiis quomodo incipienda, parte 3. Allegatione 73. numero 19. pag. 432.

Visitandi ius habet omnis Prælatus Ecclesiasticus, cui iurdictio, & administratio conuenit, p. 3. Alle. 73. n. 20. pag. 432.

Index rerum, & verborum.

Visitandi potestas Episcopis concessa transit in Capitulum sede vacante, p. 3. Alleg. 73. num. 24. pag. 433.

Visitatores à Capitulo expressione ius habere visitandi, deputari, debent esse approbati ab Ordinario, p. 3. Allegat. 73. numero 27. pagina 433.

Visitare licet possit iterum Episcopus Ecclesias visitatas ab inferioribus, non tamen poterit iterum punire punitos ab eisdem, p. 3. Alleg. 73. num. 31. pag. 433.

Visitatio nullo certo termino præscripto concludi iubetur, sed arbitrio Episcopi relinquitur, p. 3. Alleg. 73. numero trigésimo nono, pagina 435.

Visitatores debent quantum citius possunt se expedire, ne grauent subditos suos expensis, p. 3. All. 73. n. 41. pag. 435.

Visitationis liber plenam inducit probationem quoad visitationem personarum, Sacramentorum, & aliorum pertinentium ad officium visitantis, p. 3. Alleg. 73. n. 43. pag. 436.

Visitans Episcopus clerum civitatis, ubi sita est Cathedralis, nullam lucratum procuracionem, p. 3. Alleg. 73. numero quadragesimo sexto, pag. 436.

Visitor non potest fragmenta notabilia ad domum portare pro erogando pauperibus, sed tenetur illis distribuere, qui sunt in illo loco, quem visitat, parte 3. Allegatione 73. numero 55. pagina 437.

Visitare potest Episcopus tanquam Sedis Apostolicæ delegatus exempta loca, Summo Pontifici immediate subiecta, par. 3. Allegatione 74. n. 1. pag. 439.

Visitare potest Episcopus quoscunque Clericos exemptos, Prothonotarios &c. ratione beneficiorum in sua diœcesi existentium, p. 3. Alleg. 74. nu. 3. pag. 439.

Visitari potest ab Episcopo proximiori ecclesia secularis nullius diœcesis, p. 3. Allegatione 74. n. 5. pag. 440.

Visitandi parochiales Ecclesias nullius diœcesis proximior Episcopus facultatem habens, habet etiam auctoritatem emendandi, corrigendi, & puniendi, tam in capite, quam in membris, parte 3. Allegatione 74. numero septimo, pagina 440.

Visitandi ius habet Episcopus in omnibus Ecclesiis intra fines suæ diœcesis existentibus, parte 3. Allegatione 74. numero decimo primo, pa. 440.

Visitare potest Episcopus omnes parochiales suæ diœcesis in quibus sunt sacerdotes seculares, licet Ecclesiæ sint Regularibus subiectæ, p. 3. Alle. 74. n. 12. pag. 441.

Visitare potest Episcopus ecclesias curatas unitas monasterio, & ponere in eis Vicarios perpetuos, siue temporales, quamvis unitur monasterio exempto alienæ diœcesis, vel alij, quod sit ordinis caput, p. 3. Allegatione 74. numer. 14. pagina 441.

Visitari debent ab Episcopo monasteria quævis, seu Ecclesiæ Regularium curam animarum annexam habentes quoad ipsam curam, p. 3. All. 74. n. 18. pag. 442.

Visitari ab Episcopo possunt Hospitalia quæ-

cunque, & alia pia loca, siue cum Episcopi auctoritate, siue sine illa instituta, p. 3. Alle. 75. nu. 6. pag. 449.

Visitare potest Episcopus, corrigere, & reformare in casibus à iure expressis, omnia Hospitalia, & pia loca, quamvis sint priuata laicorum, parte 3. Allegatione 75. numero 11. pagina 450.

Visitare Episcopus potest Confraternitates personarum secularium in Ecclesiis Regularium exemptorum existentes, non tamen eorum Capellas, vel altaria, nisi quoad administrationem, parte 3. Allegatione 75. numero decimo tertio, pagina 450.

Visitare absolute non potest Episcopus Hospitalia, vel Confraternitates siue Episcopi auctoritate institutas, nisi ad officium inquirendi de operibus pijs, quæ ipsis incumbunt, part. 2. Alle. 75. n. 14. pag. 450.

Vitam communem omnes fideles agebant in principio nascentis Ecclesiæ, p. 3. Alle. 114. nu. 1. pag. 783.

Vitium modicum quod dicatur, & quæ notabilis deformitas relinquitur iudicis arbitrio, part. 2. Allegatio. 42. numero sexagesimo, pagina 395.

Vitis dicitur arbor frugifera, p. 3. Alle. 51. nu. 83. pag. 81.

Vites, aliasq; arbores incidens non damni causa, vel iniuriæ, sed voracitatis, & rapacitatis naturalis, non incidit in pœnas, & excommunicationis comminatam contra abscondentes vites, ibidem nu. 84.

Vivere commode, & vivere cum penuria, vel vivere simpliciter sunt diuersa, p. 2. Alle. 10. num. 10. pag. 119.

Vitramontani si ab Italis in Italia Ordines susceperint sine licentia sui Ordinarij quas pœnas incurrant, p. 3. Allegat. 8. numero sexto, pagina 53.

Vngitur in capite is qui in Episcopum consecratur, vt declaratur eum esse caput, & Principem Ecclesiæ suæ, parte 1. tit. 1. cap. 5. num. 10. pag. 45.

Vngitur in manibus Episcopus vt sciat dignitatem non propter otium, sed propter negotium suscipere, ibidem numero decimo secundo, pag. 46.

Vnguntur Reges Franciæ peculiari privilegio oleo & callo demisso, p. 2. Allegatione 31. num. 11. pag. 250.

Vngebantur Hispaniæ, Nauarræ, Aragoniæ, & Siciliæ Reges, ibid. n. 10.

Vnio est beneficiorum, seu Ecclesiarum ab Episcopo, vel alio Superiore ob vtilitatem, seu necessitatem facta annexio, p. 3. Alleg. 66. nu. 1. pag. 344.

Vnio quibus modis fiat, p. 3. Alle. 66. numero 2. pag. 344.

Vnio monasteriis monialium facienda est cum subest aliqua causa legitima, accedente ad id auctoritate Papæ, parte 3. Allegatione 66. num. 11. pa. 346.

Vnio parochialis ita est prohibita, vt etiam aliqua pars eius fructuum vniri non possit, parte 3. Allegatione 66. numero decimo secundo, pag. 346.

Index rerum, & verborum.

Vnio non potest fieri de beneficio deuoluto ad Papā ob Ordinarij negligentiam non conferentis illud , part. 3. Allegatione 66. numer. 16. pagina 347.

Vniones perpetuas quarumcunque Ecclesiarum parochialium, & aliorum beneficiorum iurispatronatus non potest facere Episcopus, parte 3. Allegatione sexagesima sexta, numero 17. pag. 347.

Vnio de beneficiis iurispatronatus facta absque patronorum consensu non valet, part. 3. Allegatione sexagesima sexta, numero decimo octauo, pag. 347.

Vnio facienda ab Episcopo debet esse cum euidenti necessitate vel Ecclesiæ vtilitate, parte 3. Allegatione 66. numero vigesimo primo, pagina 347.

Vnionis causa legitima est tenuitas fructuum, ac Ecclesiæ paupertas, parte 3. Allegatione 66. n. 22. pag. 347.

Vnio facta sine causa, vel ex falsa causa nulla est ipso iure, parte 3. Allegatione 66. numero 23. pag. 347.

Vnionis vera causa non præsumitur, sed eam allegans tenetur probare, part. 3. Allegat. 66. nu. 24. pag. 348.

Vnionis nullitas ob defectum consensus Capituli à nullo potest opponi, cum hæc exceptio illi soli concedatur, parte 3. Allegatione 66. numero 27. pag. 348.

Vnio per Episcopum absque Capitulo fieri potest vbi extaret consuetudo, p. 3. Alleg. 66. nu. 28. pag. 348.

Vnio facta ab Episcopo ipsi Capitulo requirit Papæ auctoritatem, p. 3. Alle. 66. numer. 30. pagin. 348.

Vnio facta alicui dignitati, vel præbendæ Capituli, aut omnibus præbendis distinctis potest fieri ab Episcopo cum consensu ipsius Capituli, sine Papæ auctoritate, p. 3. Allegatione 66. numero 31. pag. 348.

Vnionem potest facere Episcopus omnibus præbendis, seu distributionibus simul ex declaratione Illustriss. D. D. Cardinalium pag. 3. Alleg. 66. numero 33. pag. 349.

Vnio debet fieri vocatis ijs quorum interest, alias non valet, part. 3. Allegatione 66. numero 34. pagina 349.

Vnio beneficiorum facta absque consensu possessorum est inualida, pag. 3. Allegatio. 66. n. 35. pagin. 349.

Vnio vnus beneficii facta alteri accessorie operatur extinctionem & suppressionem nominis, & tituli beneficii vniti, pag. 3. Alleg. 66. nume. 38. pag. 349.

Vnio æque principaliter quæ sit, p. 3. Alle. 66. n. 50. pag. 351.

Vnio quomodo accessorie, vel æque principaliter facta cognoscatur, part. 3. Alle. 66. numero 50. pag. 351.

Vnio non præsumitur, sed probari debet ab eo qui factam asserit, parte 3. Alle. 66. numero 53. pagina 351.

Vnio probanda est per instrumentum, seu litteras ipsius vnionis, vel ex diuturnitate temporis immemorialis, part. 3. Allegatione 66. numero

quinquagesimo quarto, pag. 351.

Vnio ex verbis enuntiatiuis quando probetur, parte 3. Allegatione 66. numero 55. pagina 351.

Vnio probari potest per confessionem partis aduersæ concurrentibus adminiculis, & coniecturis, parte 3. Allegatione 66. numero 8. pagina 351.

Vnio Seminario nondum erecto fieri non potest, & quoad hunc effectum requiritur præparatio domus conductæ, vel emptæ, & introductio puerorum, parte 3. Allegatione 77. numero 25. pag. 480.

Vnio facta Seminario omnium beneficiorum simplicium non valet, p. 3. Alleg. 77. numero 29. pag. 481.

Vniones factæ Seminario absque consilio deputatorum non valent, p. 3. Allegat. 77. numero 33. pag. 482.

Vniendi in perpetuum facultas conceditur Episcopis, non autem ad tempus, seu ad vitam, parte 3. Allegatione 54. numero octauo, pagina 346.

Vniendi facultas Ecclesiis, vel beneficia propter eorum paupertatem, quando Episcopis concedatur, parte 3. Allegatione 66. numero 20. pag. 347.

Vniendi tenuibus præbendis singulorum Capitularium, non tamen menæ Capitulari, Concilium Episcopis facultatem concedit, p. 3. Alle. 66. n. 32. pagina 349.

Vnire beneficia suæ diocesis non excepta potest ex legitimis causis Episcopus, p. 3. Alle. 66. nu. 3. pag. 345.

Vnire potest Episcopus beneficia etiam reseruatæ, seu deuolutæ Sedi Apostolicæ nisi reseruatio esset perpetua, parte 3. Allegatione 66. num. 15. pag. 346.

Vnita Ecclesia per vnionem supprimitur, & omnia transferuntur in eam, cui fit vnio. parte 3. Allegatione 66. numero quadragesimo secundo, pag. 350.

Vnita Ecclesia parochialis possessa vti membrum alterius non inducit incompatibilitatem, parte 3. Allegatione 66. numero 43. pagina 350.

Vnitum beneficium assumit naturam, consuetudines, & priuilegia principalis, p. 3. Alle. 66. nu. 41. pag. 350.

Voluntas puellæ deo dicandæ exploranda est per Episcopum tam ante susceptum habitum, quam postea ante professionis emissionem, tam in monasteriis sibi subiectis, quam in aliis ab eius iurisdictione exemptis, parte 3. Allegatione 100. n. 4. pag. 654.

Voluntatem puellæ habitum regularem suscipere, aut professionis votum emittere volentis ex generali commissione Vicarius explorare non potest, p. 3. Alleg. 54. n. 88. pag. 179. & Alleg. 100. n. 8. pag. 655.

Vnitas à Domino, & per Apostolos tradita quantum possibile fuerit, obtineri debet, part. 1. tit. 2. glos. 17. numero decimo nono, pagina 201.

Vota seu iuramenta solemnita sunt summo Pôt. reseruata ex antiquissimo Curie stylo, excepto

Index rerum, & verborum.

voto Terræ sanctæ, quod in iure referatur, pa. 2. Alle. 37. n. 2. pag. 311.

Vorum Terræ Sanctæ non dispensatur ab Episcopo, licet deuotionis & visitationis gratia tantū factum fuerit, ibid. n. 4.

Vota quinque solemnia possunt dispensari ab Episcopo si in pœnam fiant, ibid. n. 7. pag. 332. vel data graui & vrgenti necessitate, & interueniente simul difficultate ad eundem Pontificem, ibid. nu. 13. pag. 334.

Vota duo debentur in Capitulo quando dignitas & Canonicatus ex priuilegio, vel consuetudine obtinetur, parte 3. Allegatione 62. numero 25. pag. 310.

Vota monialium quando possint recipere Prælati monasteria ingredientes, p. 3. Alle. 102. n. 47. pag. 685.

Vsurarij sunt infames, par. 2. Allegatione 43. n. 3. pag. 397.

Vsurarij beneficia Ecclesiastica assequi non possunt, nec ad illa eligi, aut præsentari valent, ibid. n. 4.

Vsurarius publicus & manifestus quando dica-

tur, p. 2. Allegatione 111. n. 26. pagina 772.

Vrsinus Presbyter ea fuit castitate, vt ne quidem à sua muliere sibi ministrari pateretur, parte 1. titulo 2. glōf. 8. numero decimo sexto, pagina 146.

Vsfructuarius omnium bonorum hereditariorum potest præsentare in iure patronatus ipsi bonis annexo, pa. 3. Allegatione 50. nu. 40. pagina 381.

Utilitas Ecclesiæ euident, quæ excusat Episcopum à residentiâ, qualis, parte 3. Allegatione 53. n. 14. pag. 120.

Utilitas Reipub. euident quæ dicatur, ibidem num. 15.

Vxor attestanti se à viro sodomitam non creditur, parte 2. Allegatione 44. numero 18. pagina 403.

Vxor nolens consentire alienationi rerum immobilium à marito factæ, poterit iudex illam cogere, si contradictionem iniustam iudicauerit, p. 3. Alle. 70. n. 27. p. 273.

Vxor non tenetur maritum vi monitorij denūtiare, parte 3. Alleg. 96. n. 59. pag. 631.

F I N I S.

BARBOSA
De officio
Praefato
Episcopi